

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1995

Praznicul Nașterii Domnului

Taina venirii Domnului atunci și acum, trup și cuvânt, „la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu“. Împlinirea proorociilor din Scripturi.

Eu cânt poporului Meu cântarea îngerilor nașterii Mele din Fecioară. Eu cânt cu îngerășii care au vestit nașterea Mea între oameni.

Pace ție, poporul Meu! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pace ție, poporul Meu, poporul Meu cel nou! Eu cânt ție cu îngerășii care au vestit nașterea Mea, după cum a fost proorocia cea rostită despre această minune cerească, despre nașterea Mea între oameni. Eu M-am născut din Tatăl mai înainte de toți vecii. Eu M-am născut din Dumnezeu, și din Lumină M-am născut, ca să fiu Lumina oamenilor. M-am născut din Lumină, și sunt Lumină. Mai întâi a zis Dumnezeu să fie lumină, și a fost lumină dacă a zis Dumnezeu. Mai întâi s-a făcut lumina, așa a fost începutul celor văzute și nevăzute. În ziua întâi s-a făcut lumina la început, iar la sfârșit, în ziua întâi din săptămână Eu, Domnul, Lumina lumii, am înviat dintre cei morți, dintre cei din întuneric, măi fiilor, în ziua întâi am înviat. Amin.

Eu cânt poporului Meu cântarea îngerășilor nașterii Mele din lumină. Slavă și mărire întru cei de sus, slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, și pace pe pământ, și lumină pe pământ, și bunăvoință între oamenii care au lumină, cei ce Mă au pe Mine de lumină, căci Eu sunt lumina oamenilor care stau întru lumină.

Pace și bunăvoință peste ieslea cuvântului Meu, ieslea Mea cea iubită, despre care scrie în prooroci, ieslea în care-Mi am sălășlui, căci acest pământ în care-Mi am Eu ieslea acum, este pământ proorocit și ales ca să-Mi fie Mie petec de pământ și vârful de munte și Sion binecuvântat, din vârful căruia Eu stau și binevestesc bunăvestire de lumină cerească peste oamenii care-și aleg calea aceasta. Pace vouă, fiii Mei de la iesle, străjerii Mei cei mititei! Pace vouă, că Mi-ați făcut sălășlul păcii la voi, că Mi-ați dat voie să-Mi fac prin voi sălăș de pace și de cuvânt peste pământ. Iată cer nou și pământ nou, căci deasupra ieslei de la voi am cerul deschis, tată. Deschid mereu și cuvintez și Îmi las glasul peste pământul acesta nou. O, să nu doriți nimic altceva. Vă este de ajuns harul Meu, măi fiilor mititei. Stați înaintea Mea. Vă este de ajuns. Stați, tată, ca să pot Eu sta înaintea poporului Meu, așa cum am stat înaintea lui Israel prin Moise.

Oamenii lumii își fac daruri unii altora când vine această sărbătoare. Acesta este un obicei rămas din vremea nașterii Mele când cei trei crai care au mers după stea au adus daruri la ieslea nașterii Mele, au adus aur, smirnă și tămâie, și a rămas de pomenire acest obicei, și a luat și lumea obiceiul

acesta. Dar lumea aduce daruri lumii; lume pe lume se cinstește, nu pe Mine, măi fiilor. Dar iată, Eu, Cel primit de ieslea necuvântătoarelor, vă aduc din cer darul păcii Mele și îl pun peste voi, copii ai ieslei Mele, că iată, am ieslea sălășlui și în vremea aceasta. Mai-marii bisericii din lume zic că voi sunteți uscați și nu Mă primesc pe Mine prin voi. Ei zic că voi sunteți sterpi și că nu aveți rod dumnezeiesc prin această lucrare de cuvânt. Dar iată, și atunci a fost să fiu primit pe pământ în ieslea cu paie, și paiele M-au cunoscut și Mi-au încălzit trupul Meu cel mic, care n-a găsit loc să vină pe pământ, și a găsit loc în paie. Și astăzi, tot așa, iar Eu fac din uscat verde, dar fac și din verde uscat, că fără de cuvântul Meu totul este uscat și secetos.

Slava Mea să fie întru voi, copii ai ieslei cuvântului Meu, și să rodiți bunăvoință peste poporul Meu cel din vremea aceasta, peste poporul lui Verginica, măi fiilor. Iată taină vă spun vouă, și o despecetluiesc între ai Mei; vă spun despre taina venirii Mele atunci și acum. Scris este în Scripturi: *«Domnul Însuși, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și cei morți vor învia întâi, iar cei vii se vor îmbrăca întru nestrăcăciune, și moarte nu va mai fi, și pururea vom fi cu Domnul apoi»*.

O, Ierusalime, iubitul Meu popor, așa scrie în cartea mărturiilor, și precum magii credeau în proorocia cea despre nașterea Împăratului lumii, și precum ei au înțeles din prooroci nașterea Mea și au crezut, și precum au plecat ei dinspre răsărit după stea ca să-L afle pe Cel născut din cer, și precum ei au crezut prezicerilor cele din vreme făcute de înțelepții cei de demult, așa și tu să crezi, și să crezi mai bine ca aceia, fiule, că aceia erau înțelepți păgâni, și aveau credință în profețiile rostite pe pământ, dar tu, poporul Meu, ești creștin, și tu trebuie să crezi mai tare ca aceia, că iată, îți desfac taina venirii Mele. Așa scrie în Scripturi: *«Însuși Domnul, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer»*.

O, Ierusalime, copilul Meu de azi, pruncul Meu, poporul Meu de azi! Eu am pus nume lui Verginica. O numeam în mijlocul tău trâmbița lui Dumnezeu, Ierusalime de azi. Verginica s-a numit trâmbița lui Dumnezeu, și tu n-ai priceput venirea Mea prin cuvântul cel rostit al Scripturii. Când M-am coborât în trup prin Maica Mea Fecioara, am coborât la glasul arhanghelului și am venit spre arătare, iar acum am venit și M-am coborât întru trâmbița lui Dumnezeu, după cum este scris: *«La glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu»*. Mă coboram din cer în ea, măi poporul Meu, în trâmbița Mea Mă coboram din cer, și eram înaintea ta în ea, ca să te înviez pe tine și ca să înviez morții tăi, tată, că dacă tu auzeai glasul Meu, îl auzea tot trupul tău, tot poporul tău, tot neamul tău, până la Avraam, tată, până la al miilea neam al tău, până la Avraam, părintele celor credincioși, și morții tăi înviau la

glasul trâmbiței lui Dumnezeu, iar pe tine, cel ce erai viu, te luam în lucrarea Mea ca să stai în ea, copilul Meu de azi.

Ai stat tu în lucrarea Mea, măi fiule? Iată, tată, am făcut o sită pe măsura bobului de grâu, și acum se va vedea cum ai stat tu în lucrarea Mea, copilul Meu din Ierusalim. Am făcut sită și voi cerne cu ea pe fiii acestui popor. În vremea lui Noe am avut și atunci sită, și am pus în sită și atunci pe toți, și n-a rămas în sită decât bobul de grâu, bobul curat și întreg în ascultare și în credință. În vremea aceasta am făcut iarăși sită pentru poporul Meu, și îi spun poporului Meu să fie ca grâul curat, ca bobul de grâu întreg și curat și nepătat și neamestecat. Ce este întreg și împlinit și curat și sănătos va rămâne în sită, iar ce este mic și sterp și neîmplinit și străin de Mine va trece prin sită. Eu nu mai am vremea înainte, că Eu am venit și am spus mereu că fiii acestei lucrări sunt încheierea veacului omului. O, puțini din Ierusalim au crezut cuvintele Mele. Le-au pus pe seama omului și nu le-au crezut de la Mine, și dacă au făcut așa, au rămas cu veacul acesta cei ce n-au știut să creadă și să se îplinească. Să fi zis copilul acestui popor, să fi zis cum a zis Fecioara Maica Mea: *«Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul Domnului»*. Și iată, copile din Ierusalim, dacă tu ai stat întru lucrarea Mea, se va vedea acum, căci în sita de alegere și de sortare va rămâne bobul cel întreg, și de aceea ți-am zis Eu mereu, să te îndrăgostești de Mine, Ierusalime, așa cum și Eu, tată, sunt îndrăgostit de tine. Dar acum vreau să-Mi văd pe cel ce Mi-a fost credincios și să-l iau în sânul Meu și să fiu pururea apoi cu el, după cum scrie în Scripturi, căci Verginica a fost trâmbița lui Dumnezeu întru care Eu am coborât la tine ca să te nasc, Ierusalime, ca să stai apoi îmbrățișat cu Mine și ca să-ți dau îmbrățișarea Mea și să te numesc Ierusalim și să te am la inimă, să te am în inima Mea cerească, fiindcă Eu am inimă, fiule, am inimă ca omul, și nu poți să spui că nu am.

Eu M-am născut din om la glasul arhanghelului, și M-am născut în chip minunat, iar Fecioara întru care am luat trup a rămas fecioară și după nașterea Mea. Eu M-am născut în chip minunat, și tu nu poți să înțelegi. Ți trebuie credință mare, tată. Tatăl Meu M-a născut din Fecioară, prin ușile închise M-a scos, și n-a stricat trupul Fecioarei, și a rămas fecior trupul Fecioarei.

Femeia a fost luată din bărbat, măi fiilor. A luat Dumnezeu o mână de carne din coastele bărbatului și i-a umplut înapoi locul cu carne, de nu s-a mai cunoscut ce a luat Dumnezeu, și din carnea aceea a făcut pe femeie, din carne și din cuvânt a făcut-o. Pe bărbat l-a făcut din lut și din cuvânt și din duh, iar pe femeie a făcut-o din bărbat și din cuvânt, din carne și din cuvânt. Eu când am ieșit din pântecele Fecioarei, tot așa am fost. M-a luat Tatăl din ea fără să se cunoască, fără să strice trupul Fecioarei. Prin cuvânt M-a scos din pântecele Fecioarei în care Mă sălășluisem la glasul arhanghelului. M-am născut în chip minunat, în chip dumnezeiesc, măi fiilor. Este scris, dar puțin se pătrund cele scrise; este scris că dreptul Iosif a luat pe Fecioara la el acasă, dar n-a cunoscut-o până ce a născut pe Fiul lui Dumnezeu. Când Iosif a văzut pe Fiul Cel născut lângă Fecioară, atunci a înțeles desăvârșit, atunci a crezut și a cunoscut desăvârșit minunea nașterii Mele din Fecioară, și apoi a mărturisit, dar la puțini a mărturisit, la puțini și atunci, dar nici astăzi, nici lumea, nici creștinii nu știu să înțeleagă bine minunea nașterii Mele din Fecioară.

O, Ierusalime, ce bine era de tine dacă ai fi citit și tu profețiile și Scriptura și tainele ei, și să fi crezut, tată! Ai fi știut și tu să crezi ca magii, ca samarineanca și ca toți cei care cunoșteau cartea proorociilor. Samarineanca era de neam pă-

gân și citea cartea proorociilor și știa că trebuie să vină Mesia, și când L-a întâlnit, a crezut că este El, Cel ce trebuia să vină. Iată, poporul Meu, tu nu citești proorociile. Vezi tu, creștine, de ce am venit Eu ca să vorbesc cu tine iar? Am venit că tu nu citești, și am venit să-ți spun să citești, ca să crezi în împlinirea proorociilor, fiule. Am venit să-ți spun Eu despre Mine dacă tu nu citești ca să știi și ca să aștepți, și îți spun lucruri și mai mari dacă am venit la tine. Dar tu trebuia să știi cuvântul Meu cel prin prooroci și prin apostoli, așa cum știa samarineanca, măcar că ea era de neam străin. Magii știau, pentru că citiseră cartea proorociilor. Și tu trebuia să știi, Ierusalime, trebuia să știi de Mine și de tine și să cauți să fii cu Mine, să cauți să vezi că ești proorocit de prooroci, și să stai în lucrarea Mea cea proorocită de Dumnezeu prin prooroci. O, dar cum vine asta, să stai în lucrarea Mea? O, nu este pom bun, și ca să facă roade rele, și nu este pom rău, să facă roade bune, și fiecăruia i se văd roadele, și de aceea am făcut o sită, ca să văd care este rod și care nu este rod. Scris este că omul scoate bune sau rele din vistieria inimii lui, și așa se văd roadele inimii lui.

Eu, Domnul, M-am săturat de duhul iscodirii din mijlocul acestui popor. Vă spun și Eu vouă că M-am săturat, și îi poruncesc acestui duh al iscodirii să iasă din poporul Meu, să cadă jos din sită și să fie scos din hotarele poporului Meu. M-am săturat de el, măi fiilor. Se fălește și scoate limba la masa Mea, și scoate cele rele din vistierile lui. Eu v-am rugat pe voi, lucrătorii Mei, și iar vă rog, nu mai băgați în sfatul lui Israel vorbire cu cei iscoditori, cu cei seci de credință, cu cei obraznici prin cuvinte și cu pieptul semeț de cele iscoditoare din inima lor. Și fiți atenți că voi folosi sita, măi fiilor. Mie Îmi trebuie acum bobul cel de grâu curat, bobul cel din hambar, nu bobul cel răzleț, nu orice fel de bob de grâu, ci bobul cel ales de Mine, cel ales cu sita aceasta, căci tu, poporul Meu, ești un grâu de soi, tată, și din acest soi opresc numai bobul cel împlinit, care se lasă lucrat de mâna Mea, de moara Mea, de râșnița Mea, ca să-l decojesc și să-l vântur de pleavă și să-l râșnesc ca să-l fac făină și să-l frământ și să-l supun și să-l dau Duhului Sfânt, ca prin acest cuptor să fac din grâu pâine pentru masa Mea cea veșnică.

Ierusalime, copilul Meu, ia căldură de la Mine, tată, ca să nu mai fii rece și nepăsător și neștiutor.

O, fiilor iubiți, fiilor lucrători, care lucrați în poporul Meu peste fiii poporului Meu! Voi aveți durere, aveți durerea Mea în voi, aveți zdrobirea Mea în voi. Durerea voastră Mă cheamă lângă voi, și să Mă lăsați să v-o iau, că rău vă apasă, și milă Mi-e de voi. E răzvrătit Ierusalimul și nu știe ce să facă, dar să Mă primească și să Mă lase să-i vindec nestatornicia.

Ierusalime, am în tine fii nestatornici, care-Mi tulbură duhul poporului Meu. O, până când Îmi mai fac aceștia zdrobiri peste pacea poporului Meu? Ierusalime, poporul Meu, copilul Meu, am în tine putregaiuri, tată, și Îmi îmbolnăvesc trupul tău, Ierusalime. Eu sunt capul tău, și tu ești trupul Meu, și nu mai vreau să ai mădulare bolnave, Ierusalime. Vreau să te îngrijesc, să te curăț, așa cum se curăță și se taie pomul primăvara, și vreau să sortez mlădițele cele sălbatice, care nici până acum nu știu din ce trup sunt. Poporul Meu va fi deosebit de toată lumea de pe pământ, căci așa am profetit în cartea acestei lucrări. Și iată, iau cartea și scot apă din ea și dau la lume, ca să creadă lumea în proorociile acestei lucrări, care s-au prezis din vreme, și vor veni de la răsărit și de la apus și vor sta la această masă, iar fiii acestei mese vor fi sortați cu sita de sortare, ca să am grâu curat pe masă și să fie masă de

praznic curat și neamestecat cu jertfele idolilor. Cine încă mai slujește la idoli, cine încă se mai închină la idoli și la trup, acela va trece prin sită. Nu-i nimic dacă acela nu crede ce-i spun, dar Eu cred ce spun, și poporul Meu de la masa Mea va fi ales bob cu bob.

Ierusalime, copilul Meu cel născut din sânul Meu, din cuvântul Meu, că din sânul Meu iau cuvântul Meu; lasă-te născut din Mine, Ierusalime, iubitul Meu copil, și să fii prunc, și să fii copil și să mănânci din cer, că iată ce fac: îți dau cu lingurița din cer hrană gata mestecată, copilul Meu. Vai de tine dacă te vei mai răzvrăti la masa Mea! Când se răzvrătește frate pe frate în acest popor, pe Mine se răzvrătește. Când aud Eu grai de judecată peste lucrarea Mea, peste fiii Mei cei lucrători, care duc zdrobirea Mea cu inima lor, o, când aud Eu cuvinte de iscodire și de răzvrătire de la cei nestatornici din tine, Ierusalime, Îmi vine să Mă mâni, dar Eu Mă gândesc, ca un Dumnezeu, să nu strivesc grâul. Și voi folosi sita de sortare și voi lucra cu înțelepciune cerească să nu se dea vina pe om, să nu se dea vina pe cel ce stă înaintea Mea pentru tine, Ierusalime.

O, copile care ești nestatornic și răzvrătit! Cum te-ai strecurat tu în grâul Meu ca să-Mi tulburi semănătura? Și dacă te-ai strecurat așa soi rău cum ești, de ce nu te-ai lăsat îmbrăcat și altoit ca la masa aceasta? Ai venit și ai intrat în semănătura Mea ca să îți pi la Mine, ca să calci pe spice și să-Mi strivești bobul cel proaspăt. Ce să fac Eu cu tine? Cu nestatornicia și cu duhul tău iscoditor, ce să fac? Iată, voi face ceea ce este scris în prooroci, dar tu nu te temi, de vreme ce nu știi ce am rostit prin prooroci. Și vei pieri din îngâmfare, căci soiul rău nu poate face roade bune decât dacă este altoit. Dar dacă nu te-ai lăsat altoit nici până acum, ai rămas soi rău, și proorociile se vor împlini cuvânt cu cuvânt. Am scris Alfa și Omega, și aceasta înseamnă pecetluirea vremii. Această piatră pe care am scris această lucrare este hotarul de despărțire dintre noapte și zi, și Eu am vestit această împlinire. Eu sunt Alfa și Omega. Eu sunt temelia cea nouă.

Ierusalime, lasă, tată, știința ta, și să fii omul cel de la sfârșit, care ia știința Mea în el, că omul cel de la început a furat știința lui Dumnezeu, și iată, știința este moarte. Copilul Meu, intră, tată, în cele dintru început, intră în ascultare și nu te mai amesteca să știi ceva de pe pământ, ceva din lume, ceva din știința care vine de la om. Mă doare când văd că nu Mă ascuți. Vorbește cu proorocii și cu apostolii, copilul Meu, vorbește cu Mine, Cel proorocit de prooroci și de apostoli, că și apostolii au fost proorocii Mei, și a fost cuvântul Meu cuvântul lor. Nu mai vorbi cu lumea, nu mai vorbi din lume. Vorbește cu cerul, și din cer vorbește, căci din cer sunt o mulțime de vorbiri. Omul cel de la început a vorbit altceva decât îi spusese Dumnezeu, și a pierdut Edenul, tată. Te-am așteptat să înveți să vorbești din cer, și tu faci ce faci, și iar vorbești din cele din lume. Nu așa, tată. Eu vreau să te întorc în lumină, vreau să te întorc în Mine, fiule din Ierusalim; vreau să fii Ierusalim ceresc, nu Ierusalim pământesc, că Eu vreau să cobor cerul pe pământ, vreau să aduc cerul pe pământ, căci pământul este așternut picioarelor Mele, după cum este scris.

E sărbătoare de naștere, copile din Ierusalim, și Eu am deschis cerul deasupra ieslei Mele și te-am udat pe tine, Israele, cu ploaia cuvântului Meu. Tu să trăiești din cuvântul Meu, să iei viață din el, și să iei ascultare din el, căci cuvântul Meu sunt Eu.

Te așteaptă cele nevăzute ca să te faci să le vezi, Israele, copil al venirii Mele întru trâmbița Mea. E Verginica cu șiruri de îngerași ca să cânte ieslei Mele și sărbătorii nașterii.

La început a fost facere, și la sfârșit e naștere, iar tu să fii un neam născut din cer, Ierusalime; tu și fiii tăi să fii poporul Meu cel sfânt și trupul Meu cel sfânt și templul Meu cel sfânt și așternutul Meu întru care binevoiesc.

Pace vouă, copii și bătrâni, tineri și vârstnici, că iată, pământul cântă cerului, și cerul cântă pământului Meu cel nou, și se înnoiește cerul întru bucurie nouă. De șapte veacuri așteaptă cerul să se arate Ierusalimul cel de la sfârșit, cel născut de sus prin cuvânt, la glasul trâmbiței Mele. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și peste voi pace și bunăvoință și mulțumire întru Duhul Sfânt!

Lumea zice „*La mulți ani!*“ la sărbătoarea Crăciunului, și își fac daruri unii altora fiii lumii, iar Eu, Domnul, vă aduc veșnicie, tată, și tinerețe fără bătrânețe și început fără de sfârșit. Iată Eu și copiii Mei și bucuria Mea cu ei!

Pace peste păstori și peste oi! Pace între cer și pământ! Pace între tine și Dumnezeu, Ierusalime, copilul Meu, fiul Meu cel iubit, întru care am binevoit!

Ierusalime, tu ești fiul Meu, tată, iar fiii tăi să se odihnească unul într-altul, în numele Meu. Precum Eu sunt întru Tatăl, și Tatăl întru Mine, așa, Ierusalime, să fii tu întru Mine, și Eu întru tine, și unii într-alții să fiți, copii din Ierusalim. Să fiți ca Mine, fără de păcat, că Eu v-am iertat păcatele voastre cele de până acum; le-am iertat, tată, dacă voi Mi le-ați arătat la vedere și la auzire. Dar am în Ierusalim fii care au dosit, și voi folosi acum sita, căci grâul Meu are prețuire după cum îi este bobul.

Pace ție și veșnicie și naștere veșnică! Să nu mai fie moarte după naștere, și să fie naștere veșnică, întru viață veșnică, în Fiul Cel Unul născut și din Care ești tu născut, Ierusalime. Iată Duhul Meu peste tine. La botezul Meu în Iordan a venit peste Mine în chip trupesc Duhul Sfânt. Așa va fi și cu tine, Ierusalime, înaintea neamurilor pământului, și te voi numi poporul Meu întru care binevoiesc. Amin.

25 decembrie 1994/7 ianuarie 1995

Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Nașterea din nou, prin sfințenie, împlinește Scriptura de om nou și de înnoire a lumii. Hrană ca în Eden rânduiește Domnul pentru mucenicii Săi din urmă.

Colindul poporului cel nou a colindat cerul, dar iată, cerul colindă și el pământului Meu cel nou, Ierusalimului Meu cel mititel și nou, și ieslei Mele, măi Ierusalime, căci am ieslea Mea în mijlocul tău, și la iesle vin colindătorii.

E pacea Mea cu voi, copii ai Ierusalimului. Pace vouă! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se unește cerul și pământul spre lucrare de cuvânt. Am serbat sărbătoarea de naștere trei zile. Am cuvântat la început de sărbătoare peste ieslea Mea, și cuvintez și la capătul sărbătorii, căci am primit veste, tată, că vin colindători din cer la ieslea Mea de pe pământ.

Astăzi serbăm soborul unui tânăr, măi fiilor, tânăr ca și tinerii Mei din Ierusalim care s-au pornit spre ieslea Mea cu colindele nașterii. Mucenicul Ștefan, cel întâi mucenicit după învierea Mea dintre cei morți, vine să colinde cu mucenicii numelui Meu și să se închine ieslei Mele, căci am iesle sălășluire în mijlocul Ierusalimului, am staul sfințit și împrejmuit în mijlocul vremii rele în care s-a născut poporul Meu Ierusalim.

Ierusalime tată, Eu te-am născut pe vreme rea, rea de tot, măi fiule de azi, vreme de mare necaz între vremile ceru-

lui, dar te-am născut. Te-am născut și te-am crescut, Ierusalime, și unii din fiii tăi și-au luat partea și au plecat s-o cheltuie în străini, și nu s-au mai întors în staul, și iată, staulul are hotarul pus, și poporul Meu este însemnat și pecetluit, și l-am pus să dea la râșniță ca să pregătim hrană și masă nouă. Rău îmi pare de fiii care s-au dus pierzând averea cea de la Mine, și iată, acum ei sunt cu mâinile goale și cu brațele pline de vânt, și îi bate vântul într-o parte și în alta, și n-au țară, căci țara lor era Ierusalimul. Cine M-a înșelat pe Mine, cine M-a părăsit, cine M-a mințit, cine M-a hulit, cine M-a defăimat și Mi-a pus nume de ocară, acela trebuia să plece, trebuia să pice de pe acest munte, că nu e de glumă în lucrarea cuvântului lui Dumnezeu, care vine din cer și care se lucrează cu măiestrie cerească prin sfinți și prin îngeri și prin Dumnezeu, Care este slujit de sfinți și de îngeri, după cum este scris despre rugăciunile sfinților care stau înaintea Mea.

Ștefan cel tinerel a luat o ceată de mucenici și a venit la Mine ca să mergem să aducem colind la ieslea Mea. O, Israele, tu nu știi, măi poporul Meu, ce face cerul pentru tine. O, Ierusalime viu, tu nu știi, tată, ce statură ai tu în cer; nu știi, și nu M-ai crezut când ți-am spus, că mereu ți-am spus, dar tu ți-ai astupat inima și mintea ca să nu știi. Iată, copiii cei tineri din Israel care s-au pornit cu cântări de colind la ieslea Mea, copiii aceștia au stârnit râvna cerului, râvna tinerilor cerului și a mucenicilor numelui Meu, și venim cu colindul la iesle. Cine, măi fiilor, au colindat la ieslea Mea de atunci? Au colindat îngerășii din cer, și au auzit păstorașii de pe pământ. Păstorașii au văzut pe îngeri, au văzut alai ceresc, alai mare și lumină mare în vreme de noapte, și au coborât de la stână și au venit să afle pe Copilul Cel culcat în iesle, după cum a fost peste ei anunțul îngerășilor. Îngerășii, tată, au vorbit cu ciobănașii și le-au spus de Mine că M-am născut și că sunt culcat în iesle. Nu că nu M-au primit cei bogăți ca să Mă nasc în casa lor, nu, fiilor. Mie nu Mi-a plăcut să vin în palate bogate, nu Mi-a plăcut așa ceva. Îmi trebuia loc curat, și în case era murdar, măi fiilor, era lume, era stricăciune. Omul nu știe limba lui Dumnezeu, și nu are cine să înțeleagă nimic, dar firea știe limba lui Dumnezeu; și animalele și păsările știu limba lui Dumnezeu. Mie nu Mi-a fost drag de învelișuri și paturi moi. Mi-a fost drag să vin în mijlocul firii, Mi-a fost drag să fiu primit de paie și de sufletul cel cald al vitelor care au suflat peste Mine ca să-Mi încălzească trupul Meu cel dumnezeiesc. Am trimis îngerășii înaintea păstorașilor pe munte, în mijlocul firii, și au colindat la păstorași vestea cea mare a veacurilor. Ce au colindat îngerășii, măi fiilor? Ce colind au cântat ei în noaptea nașterii Mele? Iată, adună cerul colindul cel de atunci cu colindele de acum, și întregește și unește colindul de atunci și de acum: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire! Amin. Slavă ieslei Cuvântului, slavă Cuvântului de la iesle, și pace peste iesle, că Mie nu-Mi place în palate și în podoabe omenești. Slavă pietricelei albe, căci această pietricică din mijlocul acestei grădinițe, este podoabă cerească, este cuvântul Meu, căci din cuvânt s-a zidit, și de fiii cuvântului a fost întocmită această pietricică, și nu este un basm, și este adevărat, măi fiilor, căci basmul pe care Eu vi l-am povestit mereu de când am venit la voi, vi l-am făcut adevăr și credință. Cine a crezut, acum vede și crede, iar cine nu a crezut, nu vede și nu crede și nu înțelege dacă vede, de vreme ce nu a crezut până acum.

Se mânia iudeii pe voi și dau să vă sfășie și dau cu pietre în voi când vă văd strălucirea, când văd ei strălucirea Mea

cu voi. Biserica a fost călăuză spre lucrarea Mea, spre cuvântul Meu, care vă însoțește și care vă împrejmuește acum; v-a fost călăuză atâta timp cât n-a știut că voi aveți izvorul cuvântului Meu și pe Mine cu voi prin cuvânt. Dar când M-a aflat pe Mine cu voi, atunci ea s-a sculat asupra voastră, și s-a văzut ce este sub veșmântul cel de deasupra al bisericii lumii. S-a întâmpat cu voi ca și cu Ștefan, fiilor, căci când el s-a sculat să descurce nedumerirea iudeilor care se întrebau cine este Hristos, atunci iudeii s-au umplut de indignare și de mare rușine când M-au văzut pe Mine strălucind pe fața lui Ștefan, după cum este scris: «Și s-a făcut fața lui cu strălucire de înger». Așa și voi străluciți în mijlocul cuvântului Meu, care vedește stricăciunea și necredința oamenilor bisericii. Ștefan, măi fiilor, și-a dat sufletul în culmea fericirii, căci pentru Mine l-a dat, și Mie Mi l-a dat, și n-a simțit fiorul morții, pentru că era pe buze și pe inimă cu numele Meu, cu Mine, cu mărturisirea Celui fără de moarte, pentru că Mă iubea pe Mine mai mult decât pe el însuși, mai mult decât viața lui, și a venit la Mine și lângă Mine, și biserica cea de atunci l-a numit întâiul mucenic al lui Iisus Hristos. Dar au fost și alți mucenici ai numelui Meu, mai înainte de Ștefan. A fost Zaharia, rudenia Mea de la templu, rudenie după Fecioara mamă; au fost pruncii uciși de Irod pentru numele Meu; a fost orbul cel vindecat, și pe care l-a omorât Saul în râvna lui pentru lege; au fost atâția creștini omorâți de mai-marii templului, pentru că-i vedeau vindecați sau pentru că se purtau după Mine și credeau în Mine; a fost Ioan, nașul Meu de botez, și a fost Ștefan, mucenicit după învierea Mea, întâiul mucenicit după învierea Mea. Și iată unde sunt aceștia, că vin cu ei la ieslea Mea și rostim colindul îngerilor și urare cerească peste Ierusalim și mulțumire pentru colindul tinerilor din Ierusalim.

A plâns cerul plâns de bucurie la cântecul de colind al celor din Ierusalim, și s-au bucurat străjerii Mei de la iesle, cu bucuria Mea în ei. Frățiori doi câte doi, și câte trei, îmbujorați de ger și de drum. Frățior cu surioară, surioară cu frățior, o, ce frumos este aceasta! Așa au fost, fiilor, și apostolii Mei, frățiori perechi, și rudonii, așa cum am fost Eu, rudenie după Maica Mea și după Iosif, cel ce M-a ocrotit, rudenie cu Zaharia, cu Ioan, nașul Meu de botez, și cu apostolii, ucenicii Mei. Așa și azi am lucrat. S-a găsit și atunci iudă, s-a găsit și acum, că Eu sunt același, măi fiilor, și unde sunt Eu, acolo este și Iuda. Dar sunt și ucenici, sunt, și Eu am mare bucurie, mare de tot, că văd copiii răsăriți pe cale, care au luat cârma în locul părinților lor. Eu plâng de bucuria aceasta și Mă rog Tatălui Meu și al tău, Ierusalime, Mă rog pentru aceștia de azi și suflu Duh Sfânt peste ei și îi îmbrac cu cuvântul Meu mereu.

O, copii frumoși, așa cum a fost Daniel cel preaiubit și scump al Meu! Era frumos Daniel, și n-a voit să mănânce din hrana împăratului veacului acesta, și era frumos mâncând semințe și legume, căci sămânța, tată, încolțește și dă rod frumos și tânăr. Cine mănâncă mâncare cu carne, acela nu este frumos ca Daniel. Cine mănâncă legume din semințe, și semințe din legume și din fructe, acela este frumos ca Daniel și ca cei trei prieteni ai săi, care iubeau pe Dumnezeu și care iubeau curățenia de trup, tată. Să fiți frumoși, și sănătoși să fiți, măi fiilor colindători, măi fiilor din Ierusalim. Să fiți curați, tată, că sufletele și trupurile tinerilor lumii sunt murdare și întinate și urâte și vândute patimilor și duhului destrăbălat al lui Baal, care învață să cânte și să joace la trâmbița lui Baal. Fiți cuminți cu mintea și cu inima și fiți uniți cu Mine și întru Mine, că și Eu am fost tânăr, și n-am îmbătrânit. Am fost tânăr și am fost ispitit de cele ale veacului acesta, că am plecat

în pustie și am stat flămând patruzeci de zile și patruzeci de nopți ca să-Mi pregătesc ieșirea Mea cea dumnezeiască, dinaintea de patimă. Și a venit după Mine duhul veacului acesta și M-a ispitit în clipa când am flămânzit, după cele patruzeci de zile, și a voit să-Mi ispitescă statornicia și Mi-a arătat fața lumii și împărăția ei ca să Mi-o dea Mie dacă voiesc. Cine se închină duhului veacului acesta, acela are toată bogăția veacului acesta, dar Eu am respins această bogăție pe care el Mi-o pusese în față, și de necaz el a voit să Mă omoare, a voit să Mă arunce jos de pe înălțimea templului. Dar n-a putut să Mă biruie, măi fiilor, și apoi Eu i-am spus: *«Treci înapoia Mea, satano, și să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău, după cum este scris»*.

Am fost ispitit întru toate, în afară de păcat, măi fiilor. Iată ce taină: în afară de păcat. Cu aceasta n-a putut să Mă ispitescă, de vreme ce Eu nu aveam peste Mine păcatul strămoșesc, căci Eu M-am născut de la Duhul Sfânt, nu din sămânță a poftei trupesti. Căutați să fiți ca Mine, fiilor. Lăsați-vă născuți din Mine, din Duhul Sfânt, ca Mine, fără de păcat, că Eu îl lucrez pe omul cel nou după chipul și asemănarea Mea, cu duh dătător de viață. Eu te nasc din cer, fiule, din Duhul Sfânt la credința ta. Eu M-am născut din Fecioară la glasul arhanghelului, și din Duhul Sfânt, zămislit în Fecioară. Iar tu, Ierusalime, să te naști din Mine, din bărbat, din fecior ceresc, la credința ta și din cuvântul Meu. Pe Adam l-am făcut din cuvânt și din lut. Am zis cuvânt: *«Să facem om după chipul și asemănarea Noastră»*. Acesta a fost cuvântul, și apoi lutul s-a supus cuvântului și Duhului, și din bărbat am luat pe femeie, măi fiilor. Iată cum s-a făcut omul la început. Nu din poftă, nu din sămânță, ci din cuvânt și din duh, și acum îl fac din credință și din cuvânt, adică din Mine născut, căci Eu Mă numesc Cuvântul.

Fiule, la credința ta Eu te nasc din Dumnezeu, din cer, după cum este scris: *«Cine nu se naște de sus, acela nu poate intra cu împărăția cerurilor»*. Dacă ești născut de jos, din sămânță de poftă trupestă, dacă așa ești născut, din om trupeș, acum lasă-te la cuvântul Meu născut, ca să te numesc fără de păcat și să nu mai aibă ispita putere asupra ta, Ierusalime, fiul Meu cel născut de sus. Mă doare durerea de la sfârșitul veacului, Mă doare după cei plecați din cer și care au căzut iar în lume, că iată ce am pățit Eu! Am pierdut familia întrege pentru copii, și rău Mă ustură locul de unde s-au desprins aceste mădulare, căci s-au desprins din trupul lui Hristos mădulare, și locul Mă ustură și Mă arde, și se fâleşte duhul veacului acesta la usturimile Mele.

Iată, copiilor și tinerilor, că nu demult Mi s-a prăbușit o familie de fii și au căzut pe pământ, căci i-a aruncat pe pământ nestatornicia care vine de la veacul acesta. Am avut o familie de fini, și unul din ei a plecat spunând așa: *„Tată, decât să fac alte păcate, decât să păcătuiesc, mai bine mă însor și intru sub lege și stau așa cum pot”*. Iată, măi fiilor, usturime pe Mine, usturime fără de mângâiere. Eu voiesc să te scot de sub lege, Ierusalime, și tu te smulgi de la Mine și te bagi sub piatra legii și Îmi culci la pământ tot neamul tău. O, și îți voi cere neamul tău din mâna ta, să vezi ce-ți voi face, că îți voi cere ce Mi-ai doborât de la fața Mea, tu, care te fâleşti acum cu casă nouă, cu trai lumesc, și cu trupul te fâleşti, și ai să vezi că nu vor trece cuvintele Mele, și le voi aduce la împlinire.

Vă aduc aminte, tinerilor, de usturimea aceasta a Mea, că rău Mă ustură, că acesta a fost ispitit de păcat. Eu am fost ispitit de toate, în afară de păcat. Iată ce este păcatul! Acesta este păcatul și nu altceva. Ispita este ispită, și păcatul este pă-

cat, și nu este același lucru. Nu cumva să vă lăsați omorâți de păcat. Să nu căutați moartea, fiilor, căci numai în brațele Mele este viața și grădina ta, Ierusalime. Eu te nasc din Mine. Eu sunt fără de păcat. Eu sunt din Duhul Sfânt născut, din cer, Ierusalime. Este scris în profeția acestei lucrări de carte cerească, spre sfârșit este scris așa: *«Pune-ți, fiule, acoperământ pe capul tău, căci pentru cârpa aceasta sau pentru basca aceasta vei pieri pe cale, tu și toată casa ta»*. Și iată, n-a fost minciună cuvântul profetit, căci cei ce n-au ascultat și n-au crezut profeției acestea au pierit, după cum a fost profeția, au pierit în păcate, căci i-au ajuns păcatele neascultării și i-au făcut robi legii și au fost răscumpărați de veacul acesta. O, și vine o durere mare pentru aceste fapte de necredință, dar voi, cei ce ați rămas cu Mine, fiți fără de păcat și rămâneți așa întru Mine, rămâneți ai lui Hristos, că nu minte Scriptura care zice: *«Cei ce sunt ai lui Hristos și-au răstignit trupul și patimile și poftetele, ca să umble întru Duhul»*. Părinții voștri au stat în lucrarea Mea, dar au stat cu trupul, tată, iar voi să stați cu duhul. Voi să nu mai cereți de la Mine trup, și să cereți duh și cer și rai, și sfințenie să cereți de la Mine, ca să pot, măi fiilor, să fac din voi hrană cerească, de jertfă și de credință mare peste vreme. Inimile voastre și credința din ele să fie hrana Mea și masa Mea și odihna Mea și ziua Mea de odihnă și ieslea Mea de poposire cu cuvântul cel de viață întocmitor. Îmbrăcați-vă cu straie creștinești și hrăniți-vă cu lapte și miere, așa cum v-am făgăduit, și fiți sfinți, precum Eu sunt sfânt. Nu vă smintiți de cuvântul lapte, căci sânul cu lapte este pământul. Fructele și legumele sunt lapte; lapte este numele lor, căci toate au lapte în ele, lapte dulce și sănătos și dat omului de Mine. Laptele de la animale l-a luat omul, dar laptele adevărat Eu vi l-am dat spre hrană. Cine nu vrea, nu vrea. Ce să-i fac celui ce nu vrea? Celui ce nu știe, ce să-i mai fac? Acela știe numai împotrivire, numai neascultare. Acela nu iubește viața; acela iubește boala, și are boală dacă o iubește, căci boala se face din neascultare. Lumea toată e bolnavă din carne, și nu știe lumea de unde are boala. Din carnea ucisă de om vine boala și nărvul rău al omului. Dacă treci printr-un codru des și te întâlnești cu un leu, acela trage la carne, pentru că este carnivor. Carnea la carne trage. Dacă te întâlnești cu un cerb, acela nu te sfășie, că el mănâncă verdeață. Iată ce deosebire. Sfinții din pustie nu erau sfășiați de fiare, pentru că aceia nu erau vinovați de carne, nu miroseau a fapte ucigașe, nu miroseau a sânge, și fiarele le slujeau și li se supuneau ca lui Dumnezeu. De la carne vine și pofta cărnii, măi fiilor. Dar Eu am zis, și voi împliniți acum; am zis să fiți de acum ai Duhului Sfânt și să fiți duhovnicești. Amin.

Pace vouă, celor ce sunteți duhovnicești! Din firești v-ați făcut duhovnicești, dar fiți, tată, duhovnicești, și cu mintea, și cu inima, și cu ochii, și cu urechea, și cu graiul, și cu purtarea, ca să se cunoască ai cui fiți sunteți. Nu căutați să fiți avuți în vremea aceasta, și căutați să lucrați planul Meu în vremea aceasta.

Vino, Ierusalime, întru nesticăciune, vino! Vino, că aceasta e profeția cea pentru tine, Ierusalime, fiul Meu cel născut din Mine, din făt ceresc născut și nu luat din lut sau din om. Vino, Ierusalime, vino! Vino, fiule, întru veacul cel fără de sfârșit, și să nu te plictisești cu Mine, să nu-ți pierzi răbdarea și credința, căci cele ce nu se văd se vor lăsa spre tine. Caută să fii fără de sfârșit, că fără căutarea ta Eu nu pot să-ți fac veșnicie peste tine. Caută să intri întru cele ce vor fi fără de sfârșit, și cântă colindă de veac nou și fără de sfârșit, colindă de naștere fără de moarte. Ierusalime, vino, tată, să ne

odihnim de osteneala cea de șapte mii de ani, căci așa am făgăduit părintelui Avraam! Vino, Ierusalime, întru cele profețite pentru tine! Nu te lăsa tras din staulul Meu, că lupul, fiule, nu trage la cel ce este curat și cuminte.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pace peste tine, Ierusalime, nădejdea Mea cea din vremea din urmă! Pace și bunăvoință peste ograda ta, Ierusalime, peste lucrarea Mea cu tine, peste lucrarea ta cu Mine, iubitul Meu fiu, Ierusalimul Meu iubit! Amin, amin, amin.

27 decembrie 1994/9 ianuarie 1995

Praznicul Botezului Domnului

Credința lui Avraam este pildă pentru poporul cuvântului. Botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Pocăința și mărturisirea sunt lucrări înaintemergătoare sfințeniei, credinței și Duhului Sfânt în om.

Iată călătorie cerească de la cer la pământ și de la pământ la cer. Eu vin din cer la voi, și voi de pe pământ căutați spre cer, și ne întâlnim și sărbătorim sărbătoare de cuvânt ceresc și de botez ceresc întru numele Meu.

O, popor ceresc, vezi tu, Israele, de ce te-am rugat să te lași cu cerul, de ce te-am rugat să fii ceresc? O, n-am vorbit cu nimeni până acum așa cum am vorbit cu tine, atât cât am vorbit cu tine în vremea Mea de patruzeci de ani cu tine, că M-am coborât din cer la tine întru trâmbița lui Dumnezeu. După cum era scris în Scripturi, așa M-am coborât la tine. M-am coborât să vorbesc cu tine cum vorbea Avraam cu îngerul lui Dumnezeu care se ducea să prăpădească Sodoma și Gomora. Așa am făcut și cu tine, Israele, copilul Meu cel făgăduit lui Avraam. M-am pornit să nimicesc fărâdelegea de pe pământ și M-am oprit de vorbă cu tine în călătoria Mea, așa cum am făcut vorbire cu Avraam. Tu crezi că Avraam n-ar fi putut să nu creadă? Ar fi putut să facă și el ca tine, dar n-a făcut ca tine. El a crezut că Eu sunt Cel ce vorbesc cu el. El a cunoscut coborârea Sfintei Treimi și a zis: «Doamne, dacă am aflat har înaintea Ta, intră și la mine», și a pus masă lui Dumnezeu, Avraam, și s-a scris în dreptul lui Avraam dreptate și neprihănire. Și Avraam ar fi putut spune că nu sunt Eu, dar el a fost cu credință și i-a rămas numele de părinte al celor credincioși.

Iată călătorie cerească. Fiul lui Dumnezeu Se apropie de scaldătoarea cuvântului Său, așa cum S-a apropiat la Iordan, de i-a ieșit în cale lui Ioan ca să înceapă botezul pocăinței în numele Lui și cu El. Eu, măi fiilor, M-am lăsat însemnat de botezul lui Ioan ca să întregesc taina botezului cu apă, căci la botezul Meu în Iordan am fost botezat cu apă și cu Duhul Sfânt, că M-a acoperit Duhul Sfânt în chipul Său trupesc, cu chipul porumbelului, măi Israele, botez cu apă și cu Duhul Sfânt. Ioan M-a botezat cu apă, și Tatăl M-a botezat cu Duhul Sfânt în chip văzut, ca să fie la Iordan Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

Iată-Mă cu ceruri deschise deasupra ieslei cuvântului Meu, deasupra scaldătoarei Siloamului cel nou, deasupra râului vieții, Ierusalime, căci din cer curge Iordanul vieții. Râul vieții curge din cer peste gura izvorului cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, rostesc vestire și cuvânt de Bobotează cerească: Se binecuvântează și se sfințește cu Duhul Sfânt apa râului vieții și apa izvoarelor din grădina râului vieții, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Acum două mii de ani așa i-am spus lui Ioan la Iordan: «Lasă așa acum, că Nouă Ni se cuvine să împlinim toată dreptatea», iar acum Eu botez cu Duhul Sfânt și cu foc, după

cum a fost proorocia cea de la Ioan Botezătorul. Și cum cu Duh Sfânt și cu foc? Tu trebuie să știi să răspunzi, Ierusalime, copil hrănit cu Duhul Sfânt. Ce înseamnă cu Duh Sfânt și cu foc? Înseamnă grâu și pleavă. Grâul se botează cu Duhul Sfânt, și pleava se botează cu foc. Ce este grâul, și ce este pleava, măi fiilor? O, bine este să fie omul grâu și să nu fie pleavă, dar e pleavă toată lumea, și nu știe ce înseamnă botezul cu Duhul Sfânt și botezul cu foc. Aceste două taine sunt una la un capăt, și alta la celălalt capăt. Botezul cu Duhul Sfânt este pentru cei ce cred și împlinesc legea cerului sfânt, de unde vine Duhul Sfânt. Iar botezul cu foc este pentru cei ce s-au despărțit de voia cerului și de legea Domnului, și aceia sunt botezați cu foc, după cum este scris: «Se vor mântui ca prin foc». Și, iarăși, scris este: «Domnul are lopata în mână ca să curețe aria Sa și ca să adune grâul Său în jitnițe, iar pleava să o ardă cu foc nestins». Așa a spus Ioan: „aria Sa și grâul Său“, că nu toată aria și nu tot grâul sunt ale Domnului, pentru că unii numai din fire fac cele ale ariei și ale grâului, dar nu și din credință în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, căci scris este: «Eu sunt Lumina lumii»; și, iarăși, scris este: «Fiți fii ai zilei, căci lumina a fost numită ziuă». Ziua vine de la Mine, din Mine este făcută, căci Eu sunt ziua. Nu de la soare vine ziua. Soarele acoperă taina zilei, dar ziua este din ea însăși, din Mine, fiilor, din lumină, căci numele Meu este Lumină și este Cuvânt. Voi, cei care ați rămas cu Mine în încercările Mele, vouă v-am dat cuvântul Meu să-l suflați peste poporul Meu și peste lume.

Israele, am în tine fii născuți de sus, din cuvânt și din credință și din Duhul Sfânt. Aceștia s-au lăsat născuți și pecețluiți de cuvântul Meu ca să iasă înaintea ta cu Mine și să-ți dea cuvântul Meu. Te caut, fiule, te caut, Israele, și te chem să vii să cuvintez peste tine. Te chem să crezi cuvântul Meu, că asta înseamnă să vii. Dacă vii și nu crezi, să nu mai vii, că asta nu înseamnă să vii. Să nu mai vii așa. Așa a fost și atunci când se țineau mulți ucenici după Mine, și să vezi ce pățanie s-a petrecut și atunci! Se certau iudeii pentru cuvintele Mele când le spuneam: «Eu sunt pâinea care se coboară din cer, și cine va mânca din ea, va trăi prin Mine». Cel ce Mă mănâncă pe Mine, va trăi prin Mine. Mulți ucenici care auzeau aceasta, ziceau: «E greu cuvântul acesta. Cine poate să-l asculte?», căci și ucenicii Mei căteau împotriva Mea dacă nu s-au lăsat să fie grâu de al Meu, și atunci le-am spus: «De ce vă sminteste aceasta? Dacă Mă veți vedea suindu-Mă acolo unde eram mai înainte?». Iată, Israele, cuvântul Meu era Duh, iar ei erau trup. Scris este în cuvântul Meu că Duhul este Cel ce dă viață, și trupul nu folosește la nimic. Trupul fără viață, fără Duh, nu folosește la nimic. Erau între aceia și din cei care credeau, și de aceea am spus lor: «Nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-i este dat de la Tatăl». Dar cei trupești n-au înțeles, și atunci mulți dintre ei s-au retras și n-au mai umblat cu Mine, și am rămas numai cu cei doisprezece, care au înțeles de la Mine cuvintele vieții veșnice, și aceia au crezut că sunt Fiul lui Dumnezeu Cel viu.

Vezi, măi Israele, de ce ți-am amintit Eu lucrul Meu de atunci? Ca să vezi că așa a fost și atunci. Mulți au venit să asculte cuvântul Meu, dar a fost greu pentru mulți, greu de împlinit dacă țineau la trup, și iată, trupul nu folosește la nimic. Așa și acum, cu lucrarea Mea de cuvânt. O mulțime de trupuri au venit să audă, și venind nu veneau, și auzind nu auzeau și nu împlineau cuvintele vieții. Și iată de ce-ți spun Eu ție azi, Israele: dacă vii și nu crezi, să nu mai vii, să nu mai vii așa. Dacă vii și nu vrei să îplinești cuvântul Meu, să nu

mai vii. Tu de ce crezi că vorbeam vorbire cu greutate acum două mii de ani? Făceam așa, ca să sortez grâul de pleavă. Făceam așa, ca să plece cei ce nu credeau, cei ce erau trup fără credință, adică fără duh. Așa fac și acum, și voi aduce cuvinte de taină tot mai greu de înțeles pentru cei ce n-au voit să-și dea trupul deoparte. Așa am să fac, ca să pot rămâne cu aria Mea și cu grâul Meu, ca să mai pot lucra, tată, că nu se mai poate să mai lucrăm ca până acum. Dacă vii și nu crezi, să nu mai vii, iar Eu voi împlini acest cuvânt al Meu. Cine crede, acela împlinește cuvântul Meu fără nici un fel de vorbă. Cine crede, acela înțelege. Cine nu crede nu înțelege cuvintele Mele. Ierusalime, nu vezi, fiule, că acestea sunt cuvintele Mele? Îți spun și ție așa cum am spus acum două mii de ani, că așa le-am spus celor de atunci: *«Dacă nu credeți în Mine, credeți în cuvintele acestea ale lui Dumnezeu»*. Și ție îți spun azi: dacă tu nu crezi că Eu sunt Cel ce grăiesc de deasupra ta, crede măcar în aceste cuvinte dumnezeiești căci sunt dumnezeiești, și nu omenești. Cuvintele omenești sunt altceva decât acestea, Israele. O, în zadar te mai iau Eu în toate felurile, că tu n-ai să te poți dezvinovăți în fața Mea. Dacă vii și nu crezi, să nu mai vii, iar dacă vii și crezi, să vii și să stai supus așezării Mele, iar altfel să nu stai și altfel să nu vii, altfel să nu mai vii. Nu cumva să mai vii și să mai țipi la Mine. Ajunge, tată! Eu închid ușa pentru cei ce țipă la Mine și umblă la așezarea Mea ca să judece de pe pământ.

Măi Ierusalime, uită-te ce ordine a avut lucrarea Mea în lume acum două mii de ani. Când a fost să rostesc mântuirea omului prin răstignirea și prin învierea Mea, am lucrat mai întâi cu vestea pocăinței, și cine se așeza întru pocăință și întru credință și întru sfințenie, acela era botezat cu apă și cu Duhul Sfânt apoi. Cel ce alege să lucreze pocăința primește după aceea botezul cu apă, și după aceea, botezul cu Duhul Sfânt. Israele, tu ai venit la Mine în vremea aceasta. Ai auzit că am venit și vorbesc pe pământ, și ai venit să Mă auzi, și Eu te-am învățat să te pocăiești de toate relele tale, și tu n-ai făcut așa. Cei din vremea lui Ioan care veneau la botezul pocăinței întrebau pe Ioan: *«Noi ce să facem?»*. Veneau mulțimile, și el zicea: *«Pui de vipere, care fugiți de mânia ce va să fie, faceți roade vrednice de pocăință, și să nu ziceți că aveți de tată pe Avraam, căci din pietre se vor ridica fiii lui Avraam»*. Veneau vameșii și soldații și întrebau: *«Noi ce să facem?»*, și la toți le spunea Ioan să facă dreptate, să nu asuprească, să se mulțumească doar cu ce au, și dacă au mai mult, să dea și celui necăjit care umblă după Dumnezeu întru necazul său. Și tu veneai și Mă întrebai ce să faci, dar nu întrebai de pocăință, și întrebai ce să faci cu treburile tale trupesti și pământești, și apoi ziceai că ascultă pe Domnul ce-ți spune. Și de unde, tată, că tu îmi spuneai Mie, și Eu îți ziceam „da”. Dacă veneai să Mă întreb de botezul pocăinței, erai acum pecetluit cu cuvântul împlinirii și cu Duhul Sfânt, și erai împărțitor de Duh Sfânt. Vezi tu, Israele, mai întâi este botezul pocăinței, și tu n-ai făcut așa. O, taina pocăinței este înaintemergătoare sfințeniei și credinței, și Duhului Sfânt apoi. Acum biserica nu mai lucrează așa, că dacă vine cineva cu un prunc ca să-l boteze în numele Meu, ca să Mi-l încredințeze Mie, acela minte când vine, că nici el nu este pocăit și sfânt și credincios și nici pe prunc nu-l face să vină la Mine și după Mine așa cum a făcut Corneliu cu toată casa sa când s-a botezat de mâna apostolului Meu. O, nu mai este, tată, pocăință la lume, dar nici la tine, Israele, nu este, căci pocăința lucrează sfințenie și atragere de Duh Sfânt de la Cel ce botează cu Duh Sfânt. Spune tu, poporul Meu, dacă se cunoaște botezul de la Dumnezeu

peste oameni. Nu se cunoaște, tată. O, și ce vor răspunde cei ce botează în numele Meu pe cei ce nu sunt cu Dumnezeu, pe cei ce nu rămân cu Dumnezeu după botez? O, să Mă crezi ce-ți spun, că totul a rămas numai un obicei și atât. Dar tu, poporul Meu, să înțelegi, tată, calea Mea, și cum se merge pe ea, și de unde trebuie să începi. Așa trebuia să începi, cu pocăința trebuia.

Eu când am fost încercat de duhul veacului acesta M-am mărturisit Tatălui Meu de față cu ucenicii Mei și am spus tot ce am pățit de la duhul veacului acesta și n-am ascuns nimic. Așa trebuie să lucreze cel ce se mărturisește; trebuie să spună tot în fața fraților, așa cum am făcut și Eu. Pe toate le-am făcut spre pildă celor de după Mine, dar omul n-a făcut ca Mine. Cine nu face ca Mine, Eu nu sunt Învățătorul aceluia. Acela n-a venit la Mine, acela nu are Învățător pe Iisus Hristos.

Israele, de aceea ți-am spus Eu ție să fugi de omul necunoscut de tine. Iată ce cuvânt las Eu azi pentru lucrătorii Mei din Ierusalim: Fugiți voi, lucrătorii Mei, fugiți de cel pe care nu-l cunoașteți voi, că pe acela nici Eu nu-l cunosc. Cine nu se lasă cunoscut de voi, nici de Mine nu este cunoscut. Cum adică vine aceasta, fiilor lucrători? Iată, cel ce nu face cum am făcut Eu în fața ucenicilor Mei spre pildă vouă, acela nu este cunoscut de voi. Cel ce nu se descoperă vouă, acela este necunoscut de voi și de Mine, acela nu este aria și grâul acestei jitnițe, acela nu poate intra la râșnița aceasta ca să fie prelucrat și frământat și copt și folosit pentru hrana Mea, pentru cuvântul Meu, căci hrana Mea este cuvântul Meu. Fugiți de oricine zice că este fiu al acestei lucrări și care nu se descoperă vouă așa cum M-am descoperit Eu apostolilor Mei. Eu eram Învățătorul lor, și tot M-am descoperit, iar ei sunt ucenici, și tot nu se descoperă, și nu sunt ucenici acei care nu se descoperă.

Iată ce fac după patruzeci de ani de lucru cu Israel. Fac un popor nou, căci cel de până acum n-a fost nou. Cine vrea să rămână la trupul poporului nou, acela să se lase cunoscut bine. Cine nu vrea, iată, iar zic pentru acela: dacă vii și nu crezi acest cuvânt de cunoaștere între ucenici, să nu mai vii, fiule străin, căci cel ce este ascuns, este străin și fur. Să nu vii ca străin și ca fur, și să cunoști legea inimii și legea lui Dumnezeu în inimă. O inimă născută din Dumnezeu este totdeauna deschisă, căci nu lucrează răul de care să se ascundă. Din pricina răului din inimă se ascunde și se închide o inimă, dar o inimă frumoasă și luminoasă nu se ascunde cu lumina ei. Lumina nu ascunde, și, din contra, vedește. Întunericul ascunde prin însăși firea lui, căci la întuneric nu se văd cele făcute la întuneric. Eu sunt Lumina, și vă voi spune o taină mare, tată, și la mulți din voi le va fi grea. Și vă voi mai spune și altele, și vă voi spune lucrarea Mea și lucrarea omului, și vă voi mai spune că omul pune lucrarea sa pe seama Mea, și nu se poate așa.

Iată, azi serbăm sărbătoare de Bobotează și iar rostesc: Se binecuvintează și se sfințește râul cuvântului vieții și apa izvoarelor Sfinte Sfintelor Noului Ierusalim, izvoarelor grădinii cuvântului Meu. Stropiți peste tot, și să învieze duh de sfințenie și dor de sfințenie peste oameni. Luați, fiilor, în sticlute, peste tot pe unde mergeți, și picurați din apa aceasta peste tot și mereu, și să fie apa aceasta spre vindecarea sufletelor făpturii, ca să se boteze făptura cu botezul pocăinței și al credinței și al Duhului Sfânt apoi.

E mare sub cer acest petecuț de pământ. E mare taina acestei grădini cerești, și va fi s-o priceapă în curând toată lumea de pe pământ.

Azi e sărbătoare de Bobotează a Fiului lui Dumnezeu, și apoi e sărbătoarea nașului Meu de botez, și iar voi lucra, tată. Stăm un picuț și iar lucrăm, că am să aduc taine peste voi, cuvinte de taină, măi fiilor, cuvinte adânci și mari.

Ierusalime, e sărbătoare de la cer la pământ; e sărbătoare de Bobotează, tată. Să fii un popor botezat cu Duhul Sfânt, Ierusalime, popor al Duhului Sfânt. Vreau să văd pe Duhul Sfânt mărturisindu-te pe tine. Vreau să vadă omul necredinței că tu ești fiul Duhului Sfânt, născut din Mine întru voia Tatălui Meu.

Pace vouă! Pace ție întru serbare de Bobotează, Ierusalime, iubitul Meu popor! Pace fiilor tăi, cei ce stau sub izvorul Duhului Sfânt! Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 1995

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Ziua întâi este ziua facerii lumii și ziua Învierii Domnului. Carnea omoară mintea omului. Proorocie pentru învierea morților. Nașterea din nou a lumii.

Mai întâi a făcut Dumnezeu lumina. Dumnezeu era lumină, și din lumină a făcut Dumnezeu lumina; lumină din Lumină a făcut. A făcut lumină, căci peste adânc era întuneric. Și când a făcut lumina, a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric și a numit lumina ziuă, și a numit întunericul noapte. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, iarăși întocmesc cuvânt. Desfac cerurile și rostesc de deasupra, și am însoțitor pe Ioan, nașul Meu de botez, și îl serbez în sobor în mijlocul poporului Meu Ierusalim, în grădinița Mea de fii născuți de sus. Ioan mărturisea despre lumină, măi fiilor.

Pace vouă, și lumină! Lumină din Lumină vă dau, ca să fiți fii ai zilei, ca să nu mai fiți firești, și să fiți duhovnicești, ca să vă pot vorbi cele duhovnicești. Cele duhovnicești sunt pricepute numai de cei duhovnicești, și n-ai să vezi, Israele, om firesc ca să priceapă cuvintele acestea cu care Eu te hrănesc pe tine de atâta timp.

Dar iată ce taină: mai întâi a făcut Dumnezeu lumina; în ziua întâi a făcut lumina, iar în ziua a șasea a făcut omul. În ziua întâi Eu am înviat dintre morți, iar în ziua a șasea am murit ca un om, căci în ziua a șasea s-a făcut omul. Ziua întâi se cheamă duminică, iar ziua a șasea se cheamă vineri. Vineri am murit ca un om, iar duminică am înviat ca un Dumnezeu, în ziua întâi, căci, când a făcut Dumnezeu cerul și pământul, în ziua întâi a făcut Dumnezeu lumina.

«*Eu sunt Lumina lumii*», așa am spus Eu. Am spus: «*Fiți fii ai zilei*», căci lumina a fost numită ziuă. Cuvântul este lumina care luminează în întuneric. Eu am fost Lumina Care am luminat peste întuneric, și am despărțit lumina de întuneric, pentru că Eu eram din Tatăl și aveam puterea aceasta de am făcut toate cele văzute și nevăzute. Dumnezeu era Lumină, iar Fiul Cel cuprins de Tatăl, Cel născut din Tatăl, Cel ce Se numește Cuvântul, Acela a făcut cele văzute și nevăzute, după cum este scris că toate prin El s-au făcut; Lumină din Lumină, Dumnezeu din Dumnezeu născut.

Iată, fiilor, ce să spuneți voi celor ce nu știu să prețuiască ziua întâi. În ziua întâi a făcut Dumnezeu lumina. În ziua întâi s-a făcut lumină la învierea Mea din morți. Ziua întâi este ziua când sărbătorim facerea luminii. De aceea am profetizat Eu în sulul acestei lucrări și am zis: «*Blestemat să fie cel ce va face vreun lucru de al său, în afară de lumină, de sâmbătă de la asfințit și până luni la răsărit de soare*». Lumina

s-a făcut noaptea, fiilor, nu s-a făcut ziua. Lumina zilei este cuprinsă între două nopți, și întunericul nopții este cuprins între două zile. Ziua întâi este cea mai mare zi, pentru că în ziua întâi a făcut Dumnezeu lumina. Așa să spuneți voi celor ce nu prețuiesc taina luminii, taina zilei. Aceia nu Mă prețuiesc pe Mine, Cel născut din Tatăl, Lumină din Lumină. Scris este: «*Eu sunt Lumina lumii*», și sunt Lumină din Lumină, și M-am arătat peste pământ Lumină în ziua întâi, măi fiilor. În ziua întâi s-a făcut lumină la început și la sfârșit, căci la sfârșit Eu M-am ridicat din noaptea morții în ziua întâi din săptămână.

Eu sunt Lumină din Lumină, născut din Tatăl. Tatăl este și tată și mamă. După chipul lui Dumnezeu l-a făcut Dumnezeu pe om. Bărbat și femeie a făcut Dumnezeu; Dumnezeu și nu omul. A făcut tată și mamă după chipul și asemănarea Sa Dumnezeu. Eu M-am născut și din tată, și M-am născut și din mamă, căci în împărăția lui Dumnezeu nu este parte bărbătească și parte femeiască, și este totul îngeresc și minunat și fără de fire stricătioasă și fără de păcat, precum în cer așa și pe pământul împărăției lui Dumnezeu.

Împărăția lui Dumnezeu este cerul și pământul, pentru că Dumnezeu a făcut cerul și pământul. Cerul este tron, și pământul, așternut. Unul fără altul nu este întru facere, și este împărăția lui Dumnezeu această facere. Numai omul cel făcut în ziua a șasea, numai acela n-a stat supus Cuvântului lui Dumnezeu prin Care toate s-au făcut. Toate celelalte au ascultat, și Domnul le dăduse pe toate în stăpânirea omului cel creat în ziua a șasea. Și dacă omul a căzut, au căzut toate, căci pe toate le dăduse omului sub stăpânire. Iată ce s-a întâmplat, că omul a căzut, și au căzut toate câte erau sub stăpânirea lui. O, și iată, tată: «*Adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din cer a privit*», căci Eu am venit și am luat fire omenească, așa cum a fost omul cel făcut din pământ, și am adăugat dreptatea cea din cer și am ridicat prin Mine făgăduința răscumpărării tuturor celor ce au căzut, și a omului, măi fiilor, dar greu înțelege omul această taină. Omului îi place să rămână numai din țărână, nu și din Hristos, și Eu, tată, mare milă am avut de neînțelepciunea omului cel pierdut, care moare mereu.

Ferice de omul care Mă primește pe Mine, căci scris este: «*Celor câți L-au primit, care cred în El, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, să se nască de la Dumnezeu, nu din sânge, nici din poftă trupească, nu din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu*», din tată fără mamă și din mamă fără tată; din Dumnezeu, măi fiilor, prin Mine, Cel Unul născut din Tatăl. Numai Eu sunt Cel Care pot mărturisi pe Tatăl, căci vin de la Tatăl, măi fiilor, și sunt nedespărțit de El cu voi, căci Tatăl este întru Mine.

Iată, Israele, taina luminii, taina luminii din om. Omul luminat la față și la inimă Mă are pe Mine, căci Eu sunt lumină. Cel neluminat la față n-a despărțit lumina de întuneric, căci Eu am despărțit lumina de întuneric. Cine se roagă Mie, cine se închină Mie, acela este luminat la față. Acesta este semnul celor ce se închină Mie. Cine este posomorât, acela stă întru noapte, acela nu știe ce este rugăciunea chiar dacă se roagă. Unul ca acela nu ascultă de Mine, nu are sfială față de Mine, și de aceea stă neluminat. Mare este taina luminii în om, măi Israele, și ce bine era dacă se vedea în tine această înțelepciune! De aceea, tată, am venit, și rup mereu din lumină și îți dau să mănânci cuvânt de lumină ca să te întocmesc prin cuvânt, așa cum pe toate le-am întocmit, ca să nasc în tine credință și închinare Mie. Tu citești destulă rugăciune, dar numai tu știi cui o dai, că închinare Mie nu este așa ceva

dacă tu nu ești luminat, dacă nu ești lumină din lumină. Eu așa am cuvântat peste tine, așa am zis: să fii lumină. Iată că tu nu stai în taina luminii, și lumina plânge supusă de noaptea din tine. Dacă tu erai lumină, era de mult lumină peste toate, și era împărăția Mea văzută cu tine.

Vreau să înțelegi taina luminii, fiule. Îmi vine, tată, să te las și să nu mai vin la tine și să Mă duc să cuvintez întunericului cel de afară de lucrarea Mea. Îmi vine să te las și să nu mai vin la tine. Îmi vine să fac cu tine ce am făcut cu Israel. Dacă văd că nu iubești lumina, ce să mai zic de tine? Tu ești ascuns în tine, copile din poporul Meu, ești posomorât, ești mofturos, ești plictisit în tine, și Îmi vine să te las și să plec când văd că nu cunoști ce este lumina. Tu ai avut cerul deschis deasupra ta, Israele de azi. Unde, tată, ți-a fost inima și privirea? Iată, Îmi vine să Mă supăr pe tine, că n-ai vrut să te lași să înviez Eu în tine în ziua întâi când ai venit la Mine. Să fi început și cu tine facerea, tată, căci facerea începe cu ziua întâi, și în ziua întâi se face lumina, măi fiule lipsit de Mine. Sunt mereu lângă tine, și tu tot lipsit de Mine ești. De ce, oare, nu Mă bagi înăuntru? Tu știi, tată, cum este un om care are în el pe Iisus Hristos? Uită-te la Mine și la tine, ca să știi odată și ca să Mă iei întru tine și să fii așa cum sunt Eu și să Mă mărturisești întru lumină, să fii lumină din Lumină, așa cum sunt Eu Lumină din Lumină, Tată și Fiu. Așa și tu să fii, lumină din Lumină. O, ce va fi să fac, oare, cu tine, Israele? Ai în mijlocul tău lumina. Ia, tată, și te hrănește și scoate noaptea din tine, căci Eu nu sunt noapte. Eu sunt ziua, fiule. Cel cu fața posomorâtă, acela are alt dumnezeu. Eu nu aduc întunecime de față și de inimă. Alt dumnezeu face așa ceva în om.

O, neuitatul Meu popor! Apostolii Mei mergeau mereu cu cuvântul Meu să întărească cetățile creștine, și iată, așa este și azi. Lasă-Mă, tată, să-ți mai țin calea încă, să te mai îndemn încă; încă o fărâamă mică de vreme, că o fărâamă de vreme mai este. Ți-am spus mereu să ții poruncile, tată. Ți-am spus, și iată, îți spun să iubești pe Dumnezeu și pe cel ce slujește lui Dumnezeu. Să nu-ți faci alți dumnezei ți-am spus. Să nu-ți faci averi și poftă, și voia ta să n-o faci. Ți-am spus să respecti pe Dumnezeu întru ale Sale. Ți-am spus, tată, să nu ucizi, să nu faci desfrânare, să nu furi, să nu minți, să nu fii lacom de bunul cuiva. Și iată, acum din nou ți-am spus: ia-Mă, tată, de bunăvoia ta în sufletul tău și întreabă-Mă să-ți spun ce să înțelegi și ce să faci în dreptul fiecărei porunci. De ce, oare, s-au scris aceste porunci? S-au scris pentru că oamenii făceau aceste păcate, și Eu am scris să nu se facă aceste păcate.

Vreau să sun gongul deșteptării, tată. Ce înseamnă aceasta ce vreau? Vreau să nu mai verși sânge, fiule; așa vreau. Tu ai să zici că nu verși sânge și că nu ucizi, că nu mai ucizi. Tată, nici Israel nu spunea că ucide, pentru că el nu știa ce înseamnă testamentul în care stătea. Testament înseamnă sânge. Israel aducea sânge pentru păcat. Israel păcătuia, și după aceea trebuia să spele cu sânge păcatul. Ucidea un animal sau o pasăre și plătea păcatul cu sânge. Pentru păcat trebuie să se verse sânge. Sângele din om păcătuia, și sângele de la animale și de la păsări se vărsa pentru ispășirea omului. Nu este obligație să faci păcat, dar este datorie să dai sânge pentru păcat. Când se aduce sânge, atunci se știe că cineva a păcătuit. O, ce rușine, tată! Să facă omul păcat și să plătească animalul pentru curățirea păcatului omului! Să moară vită sau pasăre pentru păcatul omului! Și asta nu a fost de ajuns, că omul tot nu s-a curățit, de vreme ce nu a scăpat de păcat, de vreme ce omul a păcătuit până la sfârșit. Aud peste tot pe om că spune despre mântuirea lui prin Mine. Spune cu fală omul

că Eu Mi-am vărsat sângele pentru păcatele oamenilor. Asta nu este o fală, tată, și ar trebui să-i fie rușine și sfială omului și să se îndrepteze omul înspre dreptate, că pentru dreptate nu trebuie nici o jertfă, nici o ucidere. Eu, măi fiilor de azi, n-am spus lui Israel să aducă jertfe de animale când au ajuns în Canaan, dar dacă ei știau că pentru păcate trebuie sânge și jertfă și dacă știau că păcătuiseră, ei au adus jertfă, dar Eu nu le-am spus aceasta. Din contra, Eu am spus: «*Mi-e scârbă de jertfele voastre și Îmi sunt dezgustătoare. Cine vi le cere ca să le aduceți?*». Eu le cerusem să Mă iubească și să nu păcătuiască. Le spuseseam să nu ucidă, să nu se desfrâneze, să nu fure, să nu mintă, să nu facă nedreptate. Eu asta le spuseseam. Rușine, tată, să moară o pasăre nevinovată sau un miel sau un ied sau un junc pentru păcatul săvârșit de om, și scris este în Scripturi: «*Pământul va da pe morții lui, și marea, pe morții ei, și iadul, pe morții lui*». Și ce va face omul? Că și omul trebuie să dea pe morții lui, ființe nevinovate, înghițite de pântecel omului sau ucise în numele păcatului omului. Rușine, tată, să moară Dumnezeu pentru omul păcătos. Rușine este să facă omul păcat și să-L omoare pe Dumnezeu pentru păcatul său. Scris este: «*Pentru un drept nu moare nimeni, dar pentru un păcătos trebuie să se găsească cineva să moară*».

Carnea mâncată de om îi omoară omului mîntea, îi aduce vină omului. Eu n-am voit să mănânce omul carne. Eu n-am voit să fie moarte peste făpturi. De la început a fost voia omului înaintea Mea, și aceasta a adus moartea. Voia omului a adus moartea. Eu nu-i cerusem lui Abel să ucidă mielul. El a voit; a voit să facă dragoste pentru Dumnezeu. Așa a voit el pentru Dumnezeu, și Eu am luat dragostea inimii lui, dar pentru ucidere a plătit Abel cu sângele său.

De la început a fost ucidere, măi fiilor. Eu n-am cerut oamenilor să aducă animale jertfite înaintea Mea, dar pentru păcatele oamenilor omul a făcut lege, a scris dinte pentru dinte, așa a scris omul pentru păcatul săvârșit, păcat pentru păcat a scris, păcat șters cu alt păcat, și Eu am văzut că aceasta nu avea nici o putere pentru salvarea omului din stricăciune. Legea vădește păcatul, căci pentru păcat, cel păcătos aduce jertfă de ispășire, și i se află păcatul. Eu am venit pe pământ și am murit jertfă pe cruce, Mi-am vărsat sângele pentru păcatul omului, și omul se laudă și stă tolănit în păcate, că zice că Eu Mi-am vărsat sângele pentru păcatul lui. Ce rușine! Măi fiilor, Eu Mi-am vărsat sângele pentru cel ce se folosește de această jertfă, pentru cel ce se lasă luminat de lumina din Mine, nu pentru omul care păcătuiește pe seama jertfei Mele.

Israele, poporul Meu, nu mai sta în noapte. Fii fiu al zilei, căci noaptea se doarme, iar ziua este trezire. Eu sunt ziua, și tu să fii fiul Meu. Eu sunt lumina, și tu să fii fiul Meu. Îndură-te de Mine și nu mai păcătui, că Eu, tată, sunt mereu Mielul Cel junghiat și însângerat pentru păcatul tău. Ce vei răspunde pentru atâta înjunghiere, tată? Măcar tu, poporul Meu, să fii drept înaintea Mea, să fii treaz înaintea Mea. În lume este noapte, tată, noapte și adânc, și Duhul Meu plutește. Fiule, poruncește să se facă lumină și să se despartă întunericul de lumină, ca să lucrez la cuvântul tău, la credința ta, căci cuvântul a fost de la început întru lucrare de facere. Ia tu seama bine, căci tu te așezi să faci un lucru, dar mai întâi îți spui ce faci, și după aceea împlinești. Fără să-ți șoptești nu faci. Spune, tată, lui Dumnezeu să facă lumină, că Dumnezeu lucrează facere nouă la cuvântul tău. Spune să se facă împărăția Mea pe pământ precum în cer. Îmi vine să Mă mîni pe tine că stai nelucrător pentru Duhul Sfânt. Ziua lucrezi pentru împărăția trupului tău și noaptea te odihnești întru împărăția

ta, dar trupul nu folosește la nimic. Duhul este Cel ce dă viață. Îmi vine să Mă mânia pe tine că nu vrei să lucrezi ca Mine. Eu am lucrat ca tine, că așa ai zis tu, și Eu am ascultat. Și tu de ce nu faci tot așa, ca să ascuți și tu de Mine și ca să lucrezi și tu ca Mine? Eu în ziua întâi am zis să fie lumină, și s-a făcut lumină din Lumină la început. Iar la sfârșit tot așa am făcut în ziua întâi; am înviat întru lumină în ziua întâi. O, aștept să vină peste tine ziua, tată, ziua întâi, ziua cea dintru început să vină și la sfârșit peste tine, ca să fii lumină din Lumină, fiule din Israel. Am scris istoria lui Israel atunci; am scris, tată, și istoria ta acum. Nu Mă rușina înaintea îngerilor! Lasă-te cuprins de lumină, tată, că mare este taina luminii, și toate se vor scula spre nesticăciune, așa cum la început toate s-au făcut prin cuvânt. Din nou va da pământul din el tot ce are așteptând în el. Așa cum la început pământul a scos din el ființe vii, așa va scoate și la sfârșit, căci toate trupurile sunt în așteptarea nașterii din nou a lumii.

Nu mai este om să facă dreptate și judecată, nu mai este până la unul, căci toți s-au abătut și împreună netrebnici s-au făcut, și Eu, Domnul, am ajuns ocară lor. Iată, cine să mai judece, cine să mai îndrepte pe cel greșit, pe cel vinovat? Cine, tată? Iată cine: cel ce iubește pe Domnul, cel ce nu ucide, cel ce nu face desfrânare, cel ce nu fură și nu minte și nu se lăcomește, acela să facă dreptate și judecată. Amin.

Israele, dă-ți silința să dobândești veacul cel nou, unde nu se mai moare, tată. Ai văzut pe cei trei tineri curați, că n-au ars în focul din cuptor, și s-au minunat necredincioșii. Să fii ca ei, fiule din Israel, și să nu arzi, tată, dar să fii ca ei ca să nu arzi, că vine veacul cel nou spre vedere, și va primi pe fiii săi. Amin.

Ioan mărturisea despre Lumină. Așa și tu, Israele, să faci ce a făcut Ioan. Ioan a mărturisit începutul, și tot așa să faci și tu. Ioan și-a răstignit trupul, și așa și tu să faci, și să iubești dreptatea Mea, nu pe a ta, fiule, că scris este: *«În cerul și în pământul cel nou va locui dreptatea și fiii ei»*.

La început a făcut Dumnezeu lumina; în ziua întâi a făcut lumina. Ziua întâi să te cuprindă în taina ei, Ierusalime. Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, că slava Mea stă deschisă deasupra ta, și lumina cea dintâi voiește să te cuprindă! Vino, fiule, că te chem să vii, și cheamă-Mă și tu, așa cum este scris: *«Vino, Doamne Iisuse!»*. Cheamă-Mă, că Eu vin cu ziua, tată, și voi înveșmânta totul în lumină.

Împrunțește-te, Ierusalime, ca să intri în veacul cel nou. Vino, fiule, întru nesticăciune, căci lumina va vâdi pe fiii ei. Vino, fiule, de sus, și nu veni de jos. Lasă-te născut de sus, căci cine nu se naște de sus rămâne născut de jos. Vino, Ierusalime, întru împărăția Mea, că slava Mea a răsărit peste tine! Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 1995

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

La începutul și la sfârșitul tainei cuvântului sfinții trei ierarhi lucrează în mijlocul poporului cuvântului. Sfințenia înseamnă fire dumnezeiască în trup.

Am venit deasupra ieslei cuvântului Meu. Am venit la voi să vă spun ceva, măi fiilor de la iesle, ceva frumos, ceva de mare preț pentru Mine și pentru voi, și iată ce am să vă spun: Pace vouă, fiilor! Pace în voi, pace în inimile și în gândurile voastre! De aceea am venit. Lăsați pacea să vă cuprindă, să vă învăluiească, și să Mă văd zâmbind

din voi, măi copilași. Copilașii zâmbesc, copilașii sunt plini de pace și sunt lipsiți de teamă, tată. Să se așeze pe chipurile voastre și în inimile voastre zâmbetul Duhului Sfânt, zâmbetul cumineniei cerești, și așa să rămâneți până când voi sta cu arătare între voi. Stați așa acum, tată, ca să stați așa și atunci.

Pace din cer, fiilor! Acesta este darul Meu de azi, că azi aveți cu voi aici pe cei trei ierarhi care au lucrat de la început cu trimitere din cer peste lucrarea Mea. Unde s-a mai auzit așa lucrare, așa ungere din cer pe pământ? Și ceea ce au avut ei de făcut, au făcut și la începutul acestei lucrări, au făcut și la sfârșit, adică acum. Ei au venit din cer la început și M-au adus pe Mine din cer în potir și M-au dat lui Verginica, din potirul adus din cer, și a rămas ungerea lor peste lucrarea Mea, ungere arhierescă, fiilor, ungere mai presus de fire. De aceea s-a coborât ungerea lor peste cei trei fii unși de cer în grădinița Mea de fii, în grădinița Mea cea de la sfârșit.

Să nu uitați, măi fiilor serbați de cer în ziua aceasta, să nu uitați că ungerea voastră e din cer, adusă de ierarhi din cer, nu de ierarhi de pe pământ. Să nu uitați ce ungere aveți voi, ce naștere din cer aveți voi. Fiți, fiilor, ca florile care se bucură pe câmpie înaintea Domnului, sub acoperământul Domnului. Să nu vă lăsați niciodată spre măhnire, fiilor. Măhnirea este împotriva Duhului Sfânt. Am venit la voi ca să stăm la masă cu voi, am venit cu arhierii Mei, cu arhierii voștri și ai lui Verginica. Vedeți voi ce dar i-am dat Eu lui Verginica după postul ei de patruzeci de zile? I-am dat Trupul și Sângele Meu, lucrat în cer de arhierii cei veniți de pe pământ. Vedeți voi ce dar v-am dat Eu vouă? Vedeți ce dar am coborât Eu peste această grădină? Am pus peste ea ungere de la arhierii din cer, măi fiilor. Cei trei arhierii au pus ungere peste voi și au rupt din pomul vieții și l-au pus în mijlocul poporului. Dar iată, veste vă aduc: poporul Meu trebuie pregătit. Nu vă supărați că treceți prin lecții tari, că iată, vom lua aceste lecții și va fi să lucrăm cu ele peste poporul Meu, că vreau să fac din poporul Meu familie mare de sfințiți și de sfinți.

Ce înseamnă sfânt? Înseamnă curat. Sfințenie înseamnă curățenie cerească în om, fire dumnezeiască în trup; asta înseamnă sfânt. Cine se uită la un om sfânt și nu este curat cel ce se uită, și se gândește cu gând necurat cel ce se uită la un sfânt, unul ca acela nu poate învinui cu gândul lui pe cel sfânt, nu poate învinui înaintea Domnului pe cel sfânt, căci scris este: *«Fericit este bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul»*, păcatul cel pârât. O, măi fiilor, fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, că acela este scris sfânt.

Iată, fiilor, să nu ne temem, să mergem la poporul Meu și să facem lecție peste el ca să-l așezăm pe drumul sfințeniei. Nu știe poporul nostru ce este sfințenia. Dar iată ce vă spun Eu vouă: fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele. Am peste voi ungere de arhierii și vreau să topesc sub mâna voastră păcatele poporului Meu. Oare, voi știți că acești arhierii sunt în toată vremea cu voi? Ei sunt coborâți în lucrare cu voi, ca să fie și din cer și de pe pământ putere în lucrarea pentru dezlegarea poporului Meu și pentru dezlegarea făpturii și a firii cea dintru facere, tată.

Mergem la stână, măi ciobănași de stână. Mergem să le învățăm pe oi să nu mai caute prin scaieți și să știe oile ce este scaiete. Să le mână pe oi spre iarbă curată, spre pășune fără spini, ca să nu ia cu gura spini; să nu ia nici cu gura, nici cu gândul, nici cu mintea, nici cu inima să nu ia spini, și să fie smerite oile, adică să fie cu gânduri curate, cu priviri curate înspre ciobănași. Să învățăm oile ce înseamnă curăție, că Eu le-am mai învățat, dar trebuie stăruință, trebuie să lucrați și

voi cu Mine și ca Mine și să înțelegeți semnalele, fiilor, și să vă așezați la lucru după cum arată semnalele. Să nu fiți îngăduitori cu mintea cea păcătoasă a creștinului, și așa să începeți voi lucrul. Să aveți o temelie în lucrul vostru, iar temelie iată care este: păcatul sau greșeala nu vine în om până ce omul nu se învoiește, până ce omul nu-și lucrează cărare înspre păcat. Aceasta să fie singura dreptate pe care voi va fi s-o dați celui ce nu are sfințenie în trup. Mergem să învățăm poporul lecția iubirii de Dumnezeu; să-l învățăm să-L iubească din toată inima pe Dumnezeu, și unii pe alții, în numele Domnului și întru curăție. Mergem să învățăm pe fii ce înseamnă să aibă îndrăzneală la Dumnezeu.

O, poporul Meu nu se scoală bine până ce nu va avea rugăciune curată. Vom aduna iarăși poporul, vom lucra cu puteri din cer, cu arhierii din cer și cu ungere de arhierii din cer, căci ei lucrează prin corturile voastre. Arhierii slujesc Domnului în biserică. Voi sunteți biserica lor cea întreită, și vin în voi să vă ungi cu mirul puterii, ca să vindecați poporul și să-l așezați întru duh de curăție. Eu am în voi fii destoinici, și să ne sculam să facem ce avem de făcut. Eu de aceea am coborât cursul lucrării Mele peste voi, ca să facem împăcarea și dezlegarea și sfințirea făpturii. Stați întru Verginica. Ea a fost locaș ceresc și am pus în ea ungerea lui Melchisedec, și am trecut prin ea cu această ungere, și iată, ungerea aceasta peste ea a purtat rod, și rodul sunteți voi, arhierii Mei cei unși de cer și nu de pământ unși. Și mai e un pic și voi veni la voi cu brațe de pomi, ca să sădim pomi, fiilor, pomi și vie nouă, vie cu vin bun, dar trebuie să sfințim poporul și să-l curățim de fire și de cele din lume și de cele de la vrăjmaș.

Vai celui ce vine înaintea Mea ca să se bage în via Mea, în poporul Meu! Vai celui ce vine din afară și zice că vine în numele Meu! Dacă vine în numele Meu, acela să stea la format și să stea la ascultare și să nu-Mi strice Mie casa și via și să nu-Mi ia stăpânirea, căci peste via aceasta Eu sunt Stăpânul și sluga. Eu pot să fiu și Stăpân și slugă. Cine nu poate fi și stăpân și slugă, acela nu stă în numele Meu, și stă în numele său. Avem de reparat drumul spre Mine al poporului Meu și drumul spre voi al poporului Meu. Avem de pregătit poporul.

Și iată, fiilor, se binecuvintează lucrarea de răspândire a cuvântului lui Dumnezeu. Desfacem pecețile cărții, că Eu voi avea de toate, fiilor. Eu sunt vistierul, și voi putea să vă ajut. Nu vă îndoiiți. Voi doar să doriți să împliniți această profeție. Am profetizat de multe ori, din vremea Mea cu Verginica, și am spus că voi scoate acest sul și voi citi toată profeția Mea. Iată cine Mă ajută. Eu cu voi Mă ajut, și se va împlini ce am profetizat.

Vindecați-vă, fiilor, de dureri și de slăbiri, că Eu cobor peste voi vindecare. Luați vindecare și lucrați cartea Mea, cartea vremii de azi, cartea acestei lucrări, căci se împlinesc această profeție, și de acum se împlinesc toate cele ce sunt scrise în cartea aceasta, și iată, fiii știu ce face Tatăl lor.

O, rău Mă doare de poporul cel scris în cartea aceasta și care a lepădat cartea aceasta, și poporul este scris în carte, tată. Mă înspăimânt și nu știu ce să mai spun. Atâta spun, că Mă doare de cel ce s-a născut prin această lucrare și are act de naștere trecut în această carte, iar el, ca un necredincios, a murit înainte de deschiderea cărții. Și iată, cartea va vorbi, dar o luăm cu ușor și cu această rostire până ce va fi să rostim toată cartea. Acum rostim din ea cele spre înviere, și după aceea vom mai face sfat, și iar vom scoate din carte.

Adun pe poporul Meu să-i spun și lui ce fac. De ce n-a crezut poporul Meu? De ce n-a crezut până la sfârșit? E scris în carte poporul Meu, și el încă și acum se răzvrătește.

Binecuvântată să fie deschiderea cărții, după cum este scris: «Și altă carte s-a deschis». Fericit este cel care citește și cel care ascultă cuvântul acestei profeții, și cel care păzește cele ce sunt scrise în cartea aceasta, că vremea este aici, aproape. De aceea vreau să-Mi pregătesc Eu mireasa Mea, căci tu, poporul Meu, Îmi ești Mie mireasă. Avem de împlinit Scripturile, tată, iar Eu de aceea am venit la voi, ca să le împlinesc cu voi, cu voi lângă Mine, și cu Mine lângă voi.

La început și la sfârșit vă dau pace. Pace vouă! Pace, și masă vouă cu cei din cer, cu ierarhii acestei lucrări de sfârșit! Cu pace să fiu întru voi, tată! Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 1995

Praznicul Întâmpinării Domnului

Sămânța este taina untdelemnului, a mirului nădejdiei, care nu se șterge. Școala este cartea Duhului Sfânt. Credința înseamnă minune, iar păcatul înseamnă închisoare. Cartea Apocalipsei nu poate fi schimbată; ea se va împlini. Poporul creștin să înalțe rugă pentru arhierul Irineu. „Vai vouă dacă veți căuta să știți ce pățește lumea!”.

Israele, Israele, scumpul Meu popor, dulci sunt pentru Mine clipele cele cu tine, dulce-Mi este viața Mea în tine când cu graiul Meu te cuprind. O, copii și copile care aveți pe Domnul Iisus Hristos de Păstor! Iată-Mă cu voi la pășune; pășune dulce și nu pășune din sămânță care se trece ca sămânța de pe pământul de acum; pășune de viață fără de moarte, pășune din cer între voi. Amin.

Cu pace Mă așez în sfat cu tine, Ierusalime, copilul Meu de azi. Pace îți dau, tată! Pace ție! Pace și Mie, fiule!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, M-am coborât la tine, poporul Meu, că tu ești ogorul Meu. M-am coborât să răspândesc sămânță peste tine. O, sămânța e mare taină, fiule, și tu nici nu știi toată taina ei, și nu știi de ce am spus Eu la început să mănânci sămânță. Vin la tine, poporul Meu, și îți dau să înveți carte de la Dumnezeu, și nu este nici căieri ce-ți dau Eu. Au scris, tată, mulți sfinți cuvinte despre cer și despre Mine, ca să ai tu să înveți. Au fost mulți care au scris carte despre sfinți. Au fost alții care au făcut talmăcirii de cuvinte scrise de sfinți, ca să aibă omul să citească și să pornească. Dar la tine, poporul Meu, am venit Eu, și nu sunt nici sfânt, nici prooroc, și sunt Domnul tău Iisus Hristos, și îți grăiesc cuvintele Duhului Tatălui și ale Fiului și ale Sfântului Duh, sămânță nestricăcioasă, fiule, poporul Meu. O, sămânța e mare taină, și am dat omului pe care l-am lucrat și pe care l-am făcut suflet viu, i-am dat să mănânce sămânță. Fiule, grăiesc cu tine și îți spun că Eu am dat omului să mănânce sămânță. Dacă omul ar fi făcut așa, să mănânce sămânță și rodul ei, Eu, tată, nu mai plângeam acum pe om. Omul a mâncat altceva după aceea. Omul a mirosit miros de sânge, și a uitat mirosul de sămânță și l-am scăpat din mână pe om. Sămânța, fiule, înseamnă binecuvântare și ungere, e semnul Meu de ungere. Sămânța este nădejdea a ceea ce va fi din ea apoi. Sămânța are untdelemn în trupul ei și poartă în ea mirul ungerii Mele, mirul nădejdiei, și mirul nu se șterge, și mirul nu murdărește, și este semnul Meu peste om. Sămânța înseamnă rodul cel nădăjduit, din care iese fructul și sămânță în fruct. Cine mănâncă sămânța, acela ia ungere în trupul său, căci ea poartă untdelemn în trupul său. Orice sămânță poartă untdelemn în trupul său. Sămânța este trupul ei, iar untdelemnul este duhul ei. Omul care mănâncă sămânță și untdelemn din sămânță, acela are Duhul lui Dumnezeu, are ungerea Duhului

Sfânt în trupul său, căci sămânța poartă în ea taina aceasta. Iată, fiule de azi, cum înseamnă să înveți carte. Cine, tată, să mai vorbească pe pământ ca să știe și fiul pământului? Iată, peste tine grăiesc Eu, și tu grăiești peste fiul pământului și îi spui de taina purtată de sămânță. I-am spus omului de la început să mănânce sămânță și rod din sămânță și cu sămânță în rod. Iată, așa i-am spus și omului de la sfârșit.

O, Israele, omul Meu cel de la sfârșit! Mănâncă, tată, sămânță multă, mănâncă și pentru omul cel de la început, care a dat sămânța pe sânge. Mănâncă sămânță, că-ți va mulțumi omul din veac și până în veac, că omul veacului nu a voit să iubească sămânța și să fi rămas în această iubire. Sămânța crește în pământ și în rodul ei, și este fără de păcat, ca și Mine, fiule iubit de Dumnezeu, că mult te iubesc, și multă carte pun peste tine ca să înveți, și să-ți dau Eu ție cunună de flori la învățatură. Suspina cerul, tată, când se uită pe pământ și vede copii premiați cu cunună pentru învățatura cea fără de Mine. Suspina și Eu, copile, ca să te văd silitor la școala Mea cerească și să înmulțesc cununile cele pentru tine. Nu are, tată, cine să-ți dea ce-ți dau Eu. Ce-ți dau Eu nu mai pierzi, și rămâi încoronat veșnic, și nu înveți în deșert dacă iubești școala Mea și cartea Mea. Cartea Mea este cunoscută de Duhul Sfânt, de Duhul Sfânt din om.

Iată ce sărbătoare pe pământ! M-am întâlnit cu tine, Ierusalime nou, și vreau să-ți spun că voi veni curând ca să te trec clasa. Și la școala cerească se trece clasa. Am făcut serbare de sfârșit de școală și vreau să te premiez. Ne întâmpinăm unii pe alții și serbăm cu cerul. Pace și întâmpinare cu pace! Pace de la Mine peste tine, Israele, doritul Meu popor! Ce este dorul, tată? Tu iubești pe cineva și ți-e dor de cel pe care-l iubești. Eu, tată, te iubesc pe tine și Mi-e dor de tine, Ierusalime. Vezi tu, măi fiule, omului îi este dor de cineva pe care nu-l are aproape. Și Mie, tată, cum Îmi este dorul? Dacă te-aș avea aproape, de ce Mi-ar mai fi dor de tine? Mi-e dor de tine, Ierusalime. Pace ție, și vino, că Mi-e dor! Și iată, ai venit, iar Eu arunc sămânța. Sămânța are pilda ei. Ea cade și în piatră, și în spini, și în pământ bun, și se deosebește prin creștere. Ea crește bine pe ogor bun. Eu am făcut din tine ogor bun și te-am numit ogorul Meu, poporul Meu. Roagă-te Semănătorului, tată, roagă-te, ogorul Meu, poporul Meu, roagă-te, că rugăciunea te crește și te mărește și te rodește, fiule. Rugăciunea este aripă pentru tine, fiule. Dacă rugăciunea ta nu te duce pe aripa ei până acolo unde cauți tu, atunci nu este aripă rugăciunea ta. Fiule, să nu te rogi fără folos. Nu te amăgi, tată. Dacă trupul tău nu este curat, atunci nici gândul tău nu stă cu tine la rugăciune, și se întoarce în trup. Dacă gândul tău din vremea rugăciunii nu te duce pe tine la simțirea rugăciunii, atunci tu nu ești curat și nu ajungi la Domnul pe drumul rugăciunii. Rugăciunea este cărare, tată, este duhul tău către Dumnezeu, este cuvântul tău către Mine. Fără rugăciunea ta nu știe Dumnezeu că tu ești. Dacă cineva vrea ceva de la tine chiar străin fiind de tine, și dacă nu vine să-ți spună, tu de unde ai ști că el vrea ceva? O, Eu te-am înzestrat cu duh și cu minte și cu gândire și cu simțire, și Eu, fiule, nu te cercetez dacă tu nu ceri să te cercetez. Ți-am dat zestre să te folosești de ea întru Mine. Omul se culcă pe urechea că știe Dumnezeu, și zice: „Lasă, că știe El Dumnezeu“, dar cine nu se descoperă pe sine înaintea Mea, pe acela Eu nu-l cunosc, că acela are mărire de sine și Eu nu caut spre el, pentru că Eu sunt smerit și blând. Eu eram venit din cer pe pământ, și tot M-am rugat cerului. Cât am fost pe pământ M-am rugat neîncetat Tatălui Meu. Eram venit din cer și Mă rugam cerului. O,

fiule, dacă tu te rogi cerului, atunci tu ești o pară de foc bineplăcută, și toți cei din jur văd aripioarele tale, căci rugăciunea face din tine aripă spre cer, suire și coborâre, fiule.

O, iubitul Meu popor, ca o pasăre care cloncâne cu hrană pentru pui, așa a fost lucrarea Mea în jurul tău, Ierusalime, și am stat ca pasărea cu hrana în cioc ca să ți-o dau, ca să nu mănânci altceva, și ți-am spus așa: sămânța pe care o mănânci să nu fie păcatul, tată, că păcatul este mir străin și ungere urâtă, fiule. Nu numai cu gura mănâncă omul. Omul mănâncă și cu mintea și cu inima. Ce mănâncă cu mintea și cu inima și cu simțurile? Mănâncă ori pe Dumnezeu, ori pe satana; ori sfințenie, ori păcat. Fiule, să cauți cu gândul tău la cele sfinte, căci cele sfinte fac din tine flacăra cerească pe pământ și în cerul sfânt, dar cele păcătoase îți iau curajul către cer și te fac nevăzut de cer. Fiule, ce vrei tu să fii? Vrei să fii Adam, sau vrei să fii Hristos? Ai grijă, că Adam a murit, iar Hristos a înviat, tată. Dacă tu ieși după altă mâncare și te prinde vremea rea pe afară, ploaia îți udă aripioarele și furtuna ți le rupe, și rămâi pe afară fără aripi. Fără aripi nimeni nu va putea pluti pe deasupra râului care vine să curețe pământul de râul de pe el.

Dacă duhul rău iese din om prin pocăință și prin credință și dacă apoi iarăși se întoarce, atunci înseamnă că vindecarea nu s-a născut peste om. De ce, tată, așa? Iată, nu mai este rugăciune curată și mereu. Rugăciunea este veghe, asta este rugăciunea. Nu după ce te rogi să te culci. Nu, tată, și să veghezi apoi împreună cu Dumnezeu. Dacă ești păstor, să veghezi peste turmă după ce te rogi, și dacă ești fiu, să veghezi cu păstorul după ce te rogi, căci rugăciunea este veghe, fiule.

Umblă, tată, și Mă caută pe Mine, căci ca să găsești trebuie să cauți. Caută-Mă ca să Mă las în calea ta, să Mă las găsit, poporul Meu, găsit de tine, tată. Crede în Mine și nu căuta minuni ca să crezi. Minunea, aceasta este: să crezi în Mine. Ioan nu a lucrat nici o minune și tot a fost crezut de cei ce se pocăiau dacă așa a fost planul lui Dumnezeu. Îți trimit carte de învățat, ca să înveți din ea calea spre Mine, Ierusalime, poporul Meu. La doctor și la judecător se plătește și se pun mijlocitori ca să scoți trupul de la moarte și de la închisoare. Umblă, tată, și pentru suflet, că de la Mine toate le primești în dar, numai să-ți iei crucea și să vii după Mine. Umblă cu Mine și nu fără Mine. Eu nu-ți cer nimic ca să te scap de moarte și de boală și de închisoare. Închisoarea cea de pe pământ, aceea nu este închisoare, aceea este pocăință dacă vrei s-o lucrezi. Închisoarea este păcatul care te închide în el, căci plata păcatului este iadul. Am venit să te întâmpin și să-ți spun să te faci sănătos și de acum să nu mai greșești, Israele, copilul Meu de lângă sfârșit.

O, copii și copile, fiți oglindă de copii ascultători și de cumișenie. O, ce creștere v-am dat și ce școală v-am învățat ca să nu fiți fără de credință! Să nu fiți slabi la învățatură, măi fiilor, ca să vin să vă dau premiu și lucru sfânt să vă dau.

Iată ce lacrimi vărs pentru tine, Israele. Cuvintele Mele sunt lacrimile Mele pentru tine, copile de azi. Am plâns pe la porți, tată, când am mers peste fiecare cetate, și intram și găseam idoli mulți peste tot, și plecam plângând, rugându-vă să vă întoarceți la iubirea Mea și să veniți la școala cerului, ca să vă trec clasa. Iată, scot la lumină vorbirea Mea cu Israel, și lumea va bea și se va îmbăta de iubire după Dumnezeu. Ai grijă, Israele, să nu cumva să rămâi mărturie de nepăsare sau de necredință sau de cârtire sau de fapta lui Iuda, că împietrirea ta va aduce credință peste lume și mântuire peste lume. Am spus demult, când umblam prin cetățile tale, că vom trece un

examen ceresc, Israele, și unii n-au mai mers după Mine de atunci. O, dar nu este nicăieri loc pentru Israel cel hrănit din această lucrare. Cei ce au plecat n-au voit nici muștrare, nici certare, nici trezire, nici îndreptare, nici duh smerit. Eu am voit să fii tu iubirea Mea din urmă, Ierusalime, că dacă te-am certat spre îndreptare, am făcut așa că te-am iubit. De ce nu M-ai primit așa? Și dacă ai plecat din casa iubirii, din lucrarea aceasta, tu crezi că te-ai ascuns? Nu se poate furișa nimeni de mărturia acestei cărți, căci cuvintele cărții acesteia vor scula pe morți din gropile lor, dară pe tine, care ești deasupra! Cuvintele acestei profeții au vorbit de învierea celor morți și au spus că se vor scula afară, și morții vor împlini cuvintele cărții acesteia și se vor scula. Amin.

Iată, e plin văzduhul grădinii Mele de glasul Meu, așa cum era grădina Edenului, plină de glasul Meu care vorbea cu Adam. Și va întreba lumea: „Unde este cel scris în Cartea aceasta?“, și vor răspunde îngerii cei păzitori ai acestei profeții și vor zice: „Acea s-au dus hulind și cântind“. Eu am spus că Mă duc să fac loc pentru Mine ca să fii și tu cu Mine, și trebuia să fii dacă am zis. Și iată, am gătit acest loc ca să fii cu tine, și vin spre tine ca să fii cu tine acolo unde ești tu, că tu nu te-ai pregătit ca să fii cu Mine acolo unde sunt Eu și lucrez pentru tine. Iată, lucrez aici pentru iertarea ta și nu te pot ierta, că tu nu vrei. Te voi ierta când te vei opri din calea ta și vei lua calea Mea și când vei fi curat de păcat; iar până atunci voi lucra. Să-ți fi făcut cărare prin lucrarea Mea ca să fii în curțile Domnului. De ce, oare, nu înțelegi ce este lucrarea Mea cu tine, Israele? Dacă ai venit să crezi în această lucrare, să fi crezut până la sfârșit în ea, căci o iubire părăsită se răzbună pe tine. Tot ce ți-am adus prin ea, până la sfârșit să fi crezut. La sfârșit ți-am adus ce am adus la început, ca să răscumpăr omul de la cădere.

Să vină cetățile lui Israel, să vină să cineze cu Mine prin cuvânt, că și Eu M-am dus în ele după fii. M-am dus și i-am strigat de peste tot, am bătut pe la toate porțile și am intrat ca să spun la toți ce vreme este și ce vreme vine. Am lăsat carte pe pământ pentru fiecare cetate și am scris iubirea sau ne iubirea, primirea sau neprimirea, am scris peste tot, și se va desface acest sul.

Iată, am scos apă. Am scos apă multă, ca să ia lumea; să ia, așa cum ia la Bobotează, și să bea duh de sfințenie și de învățătură din cer pe pământ. Și lumea ia și se sfințește, și Domnul împlinește tot cuvântul rostit prin acest izvor. Am scos apă multă din acest râu. O, și câți pești au trecut prin râul acesta! Pești mici și pești mari au trecut și s-au ales și au plecat și au rămas. O, ce rău va fi de acela care a băut din vadul acesta și n-a rămas ca să fie viu și însemnat cu cele ce am adus azi! Azi am adus ceea ce mai era de adus, dar n-am scos și nici n-am adăugat.

Va veni omul necunoștinței de Dumnezeu și îți va spune că nu este adevărată cartea aceasta pe care Eu o scriu în mijlocul tău de patruzeci de ani, că Eu am scos apă din această carte, am scos apă bună ca să bea lumea. Apă amară n-am scos încă din ea, că am în ea și apă bună și apă amară. Apă bună este cuvântul Meu de bucurie, iar apă amară este cuvântul Meu de durere în mijlocul tău, poporul Meu. În cuvântul Meu de durere se găsește numele tău în sfat cu Dumnezeu, în carte cu Dumnezeu. În acest cuvânt se vede așteptarea Mea pe urma ta, se vede chemarea Mea, se vede muștrarea Mea, se vede durerea Mea pe urma ta, poporul Meu, și iată, îți spun că mai este o bucurie pe care o aștept de la tine; mai e încă o speranță de bucurie. Îți voi lăsa o mână dată ție.

Și cum va fi aceasta? Aceasta este starea ta pe care o ai acum, pe care o vei avea acum. Eu de aceea am venit la cetățile Mele din Israel. Am venit ca să pricepi vremea și să te așezi în cele bune, ca să fii găsit bine. Dacă n-ai fost niciodată bine, măcar să fii găsit bine în vremea aceasta, fiule.

Am scos cuvinte de bucurie și am dat la cel ce n-a răstignit cuvântul Meu, la cel ce n-a cunoscut că Eu vorbesc cu un popor pe pământ. Poporul Meu a răstignit cuvântul Meu, a răstignit pe Duhul Sfânt, și zice că s-a ascuns. Nu s-a ascuns. Este în cartea sa poporul. În sfânta Scriptură este Israel cel de atunci, și în cartea de azi ești tu, cel de acum Israel. Și cel de atunci și cel de acum M-a chinuit și M-a răstignit. Să se fi răstignit pe el copilul acestei profeții, și Eu i-aș fi scris înviere prin cruce. Eu prin cruce am înviat, și tu tot așa trebuia să fii. Tu trebuia să fii un popor curat Israel chiar dacă ai născut fii. Să fi născut copii fără poftă, așa cum au născut părinții de demult, Zaharia și Elisabeta, Ioachim și Ana, Avraam pe Isaac, și mulți copii născuți fără de poftă, și să fi fost curat acest popor.

Dacă omul a voit carne, Eu i-am zis să mănânce carne, și a ieșit că i-am zis Eu. Eu am zis pentru că a zis omul. Dacă tu ai voit prunci, Eu am zis să-ți faci prunci, și iată, iar Îmi pare rău că l-am făcut pe om, că omul cel tânăr al poporului Meu s-a dus la potop apoi, iar cel bătrân al său s-a dus după cel tânăr, și iată ce potop a căzut peste poporul Meu. Lui Israel i-am zis atunci când l-am pornit spre Canaan, i-am zis să omoare pe tot neamul străin din cale și să-și facă loc spre Canaan. Și ce a făcut Israel? Israel și-a luat femeie și bărbat din neamurile din cale și a fost măcelărit de neascultare până la unul. A fost omorât pentru că a luat trup de pe cale, iar el era popor sfințit de Mine. Așa a făcut și azi Israel, și n-am avut cu cine să intru în Canaan. Dar Eu am spus ție, Israele, că fac Canaan, și fac Ierusalim văzut, și fac grădina sfântă, ca să intri în ea cu Mine. Iată, Eu n-am mințit, și îți aduc aminte că de aceea ți-am cerut să fii sfânt. Cum adică sfânt să fii? Nu te scutura la acest cuvânt, nu te mânia, nu te fă judecător de cuvânt dumnezeiesc. Să Mă scutur Eu, că Eu ți-am spus să fii sfânt, și tu n-ai vrut așa, și acum te bați în piept că ești cu Mine sau că ai fost cu Mine, și îl dușmănești pe cel mai mic care a venit la Mine ascultând, care n-are păcatul neascultării de cuvântul Meu, că M-am rugat de tine patruzeci de ani să fii sfânt și nu pământ, și să-ți spun Ierusalim. Ierusalim înseamnă popor al Duhului Sfânt în sărbătoare de Rusalii. Dacă ai fi vrut tu așa, Israele, îți dădeam toate bunătățile ca să le ai și să te odihnești în ele cu trupul sfânt. Ce nu ți-aș fi dat Eu ție dacă ai fi iubit să ai trup sfânt și să-Mi fii Mie templu?! O, nu te supăra, nu te mai mânia pe cei mici care s-au născut în urma ta și care au ascultat ca să stea cu trupul sfânt. În zadar te mânie, și ai păcat îndoit dacă faci ce au făcut copiii lui Iacov fratelui lor cel mai mic. Ție nu-ți place așa, dar iată, ce a fost iarăși este. Cel mai mic care a venit în urmă din Egipt, a luat cuvântul Meu și l-a pus la inimă și s-a sfințit și n-a cârtit, și voi ridica un neam mare din cel mic, din lucrarea credinței și a ascultării celui mic. Decât să te răzvrătești, mai bine este să fii cuminte și mulțumit, că n-ai de ce să te îngâmfi, n-ai de ce, că voi scoate într-o zi și apa cea amară, și ai să vezi că n-ai de ce să te răzvrătești, că Eu mult am suspinat ca să fi fost tu după voia Mea. Am scos apă dulce și am dat la mulțimi și am spus mulțimilor că Eu am un popor, și de aceea vin la tine, poporul Meu, și mereu te rog să fii tare cu Mine și să fii ca Mine, căci precum căsătoria va merge pe pământ până la sfârșitul de acum, tot așa cuvântul Meu cel dulce și cel amar va merge până la sfârșit, până la pragul celor ce sunt nesfârșite.

Eu aş fi vrut ca tu să fii stea cerească, dar tu M-ai judecat când ți-am spus să nu mergi cu școli de pe pământ, că nu pământul are nevoie de tine. Pământul n-are nevoie de nimeni, decât de cei din cer, fiule, și de aceea aş fi voit Eu să fii tu stea cerească și să nu cauți să ai strălucire pământească. Tu nu trebuia să mănânci din mâna nimănui învățătură, și trebuia să iubești școala cea cerească, cea care începe cu sfințenia și care se termină cu plata ei și cu cerul coborât pe pământ.

Ce bine era să nu mai fi avut iudă în poporul Meu! Dar Eu sunt Dumnezeu și știu bine cum este fapta lui Iuda. Fapta lui Iuda este neascultare de cele rânduite de Dumnezeu. Fapta lui Iuda este să stai la mijloc ca să iei și să dai. Fapta lui Iuda este ca să cumperi de pe piață și să răspândești în poporul lui Dumnezeu, și ca să iei din poporul lui Dumnezeu și să duci afară la fur. Un creștin care nu este iudă, acela este plin de seninul Duhului Sfânt, plin de pace și de iubire și de ascultare și de umilință în mijlocul poporului Domnului. Iuda se cunoaște după față, și tu nu vrei, fiule, să nu fii iudă, pentru că nu crezi cum este fapta lui Iuda și purtarea lui Iuda. Cel ce are buzunarul lui, acela este Iuda. Cel ce are de la Mine și de la tine și ia cu umilință, acela este frate în turmă.

O, copii și copile, am spus așa la început: «*Să iubești pe Dumnezeul tău din toată inima și cugetul tău*»; din toată inima am spus. Cine se iubește pe sine, acela face voia sa și pofta sa și nu se cheamă că acela iubește pe Dumnezeu. Cine se iubește pe sine, acela lucrează păcat în trup. Să știi, măi Israele, că azi îți spun ceva, măi tată. Îți spun că nu știi să fii credincios, și te faci că nu știi ce este păcatul. Păcatul pleacă în trup de la inimă, nu de la trup. Nu trupul este de vină, și nici firea trupului, ci inima naște păcatul, căci mintea ta este în inima ta, și îți cobori mintea la inimă, și atunci ai făcut păcatul în trup, și după aceea urmează fapta lui în trupul tău.

Vezi tu, Israele, de ce am spus Eu să iubești din toată inima pe Dumnezeu? Inima când e ocupată toată cu Dumnezeu, atunci nu mai rămâne loc și pentru păcat în ea. Cugetul și inima nasc păcatul, și păcatul apoi se așează în trup. Am venit, tată, să te smeresc, ca să vezi tu cum nu-L iubești pe Dumnezeu. De aceea nu scapi tu de păcat, pentru că nu-L iubești pe Dumnezeu din toată inima. De aceea ești tu așa de necăjit pe pământ. Fără Dumnezeu e greu pe pământ, fiule. Cu Dumnezeu ești atunci când Îl iubești cu tot cugetul și cu toată inima, nu când te temi de El, ci când Îl iubești cu totul. Nu ai priceput tu, fiule, că nu poți să fii și tu și Dumnezeu, iubitor de inima ta. Tu când te iubești pe tine, de aceea te iubești, ca să-ți faci voia. Tu când Îl iubești pe Domnul, de aceea Îl iubești, ca să-I faci voia. Vezi tu, tată, de ce nu scapi de păcat? Iată ce te învăț Eu azi. Te învăț să-L iubești cu tot cugetul și cu toată inima pe Dumnezeu, ca să scapi, tată, de păcat, ca să scapi de greu, fiule, și ca să nu mai fii dat păcatului, căci din nou îți spun: nu fapta păcatului este păcatul, nu de acolo începe păcatul. Păcatul începe de la cuget și de la inimă, fiule. Tu nu ești forțat să-L iubești pe Dumnezeu. Tu alegi ce vrei, dar îți spun să nu mai spui că-L iubești pe Dumnezeu dacă mai trăiești tu în tine. Cine iubește pe Domnul, acela iese din sine, acela se leapădă de sine și are în el împărăția lui Dumnezeu. Cine dă cer tuturor celor din jur, acela are pe Dumnezeu cu împărăția Sa în el. Să nu Mă faci mincinos, tată. Eu adevăr grăiesc despre cel ce împarte cer: acela împarte ce are în el, și de aceea împarte. Cine are în el altceva, împarte altceva, și Îmi face dezbinare în trup și tulburare în trupul cel închegat al poporului Meu. Cine nu poate lăsa pentru Dumnezeu totul ca să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie, acela nu

s-a lepădat de sine, acela este întru sine, și iată, n-a plecat ca să-Mi urmeze Mie.

Dacă nu te-aș iubi, poporul Meu, n-aș fi așa milog pe urma ta. Te iubesc pentru că ai pecetea Mea pe tine, pecetea acestei lucrări, fiule. O ai din părinți sau de mai încoace, și o ai pe tine din ziua când am vorbit cu tine.

Iată, va veni la tine omul și îți va spune că nu este din Dumnezeu această carte pe care Eu am scos-o acum și pe care o voi da ca merinde vie la sărbătoarea Mea de patruzeci de ani cu tine, poporul Meu. Îți va spune omul că scrie în Scriptură să nu mai adauge și nici să mai scoată nimeni din cartea aceea. Eu, Domnul, vin și îți spun ce este cuvântul acela. Cuvântul acela este pentru cartea lui Ioan, pentru cartea Apocalipsei, nu pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu se va sfârși în veac. Acolo este vorba de profeția lui Ioan, de profeția sfârșitului lumii și de venirea Mea, nu este vorba de sfintele Scripturi, care nu se vor sfârși, și vor fi cu Domnul în veac. Este vorba de cuvântul Apocalipsei și de numărul scris în ea, și să vezi ce-ți mai spun Eu acum. Scoate cartea aceea, tată, și citește cu Mine în ea și vezi că s-a împlinit scoaterea și adăugarea aceasta în ea. Oamenii bisericii din lume au călcat acest cuvânt, au scos din ea și au adăugat în ea; au schimbat cuvântul și numărul profețit, și vor păți aceia ca dreptul Simeon, care n-a mai murit până ce n-a văzut cele șterse de el în profeția cu nașterea Fecioarei. De ce, tată, a făcut omul bisericii de azi așa ceva? A făcut așa, ca să te omoare pe tine și ca să-și facă loc cu dreptatea sa, ca să nu te mai temi tu că Eu vin acum, și ca să nu te mai pregătești și ca să te ia dinaintea cuvântului Meu. Duhul veacului acesta a intrat în biserică, și de aceea biserica este a veacului acesta și nu este a cerului. Dar tu ești biserica Mea cerească, Ierusalime, și fii atent, că omul bisericii din lume a schimbat Scripturile despre venirea Mea și numărul cel profețit de Duhul Sfânt. Eu am scris în carte o mie și încă o mie până la venirea Mea, dar omul bisericii din lume a scris drum lung, căruia nu i se cunoaște capătul, a schimbat și a scris mii de ani. Iată, aceasta va cădea peste omul care a lungit drumul. Au adăugat la număr și au scos venirea Mea, și dacă aceia care au scos Mi-au tăiat Mie numărul și drumul, dacă ei stau în nepăsare, așa stă și turma lor. Dar Eu vin la tine și nu tac și îți spun să fii gata, că sunt lângă arătare, și voi trimite înaintea Mea pe Ilie proorocul, care va face curățirea cărării Mele și va culege din calea Mea trupurile și va așeza serbare cerească înaintea Mea.

O, fiule, omul din lume știe mai bine ca tine venirea Mea, că el a citit și nu e prost, și încearcă să-și lungească statul și veacul lui. Dar Eu vin și îți spun să-L iubești pe Dumnezeu din toată inima, cu veghe, tată, și din tot cugetul, cu veghea cugetului tău, și să nu zici că Domnul nu mai vine, și tu să fii pregătit bine, că dacă ești gata, Eu vin, fiule. Tu Mă ții să nu vin; tu, cu zăbava ta. Nu vreau, tată, să te trimit în lume când voi veni. Nu vreau să tragi acolo unde nu-Mi place Mie, că Eu acolo nu Mă duc; nu Mă duc în lume. În lume este Ilie cu curățirea pământului, că multă râvnă are el de Dumnezeu, și de aceea el este cu trupul. Ilie n-a voit să moară cu trupul, și dacă n-a voit, Eu am împlinit, și iată ce mare este acest sfânt. Enoh n-a voit să moară cu trupul, și dacă n-a voit, nu a murit. Așa și tu să vrei, Israele, copilul Meu de la venirea Mea. Mă doare că nu te-ai învrednicit să ai tu de la Mine fructul vieții, căci fructul vieții este curat, curat, tată, și tu nu ești curat, și nu pot sta la masă cu tine ca în cer, și stau ca pe pământ. Mi se frânge inima că nu te-ai învrednicit să ai tu de la Mine darul pe care l-am coborât Eu în grădina Mea. În aceas-

tă grădiniță am unger mare, tată. Am trimis pe cei trei sfinți ierarhi la Verginica după postul ei de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și M-au dat ei din potir ceresc, i-au dat Trupul Meu, lucrat de cer, de cei trei ierarhi care stau la temelia cea de la început, alături de cei dintâi apostoli ai Mei. Acesta a fost darul pe care i l-am dat Eu lui Verginica după postul ei de patruzeci de zile. Darul a fost Iisus Hristos, adus din cer, de ierarhi din cer. Ei sunt ierarhii acestei lucrări și au ungera lor peste fiii grădiniței Mele de azi. Ei sunt de la început cu Verginica, din anul 1955, și nimeni nu poate umbla la această lucrare așezată de cer.

Mereu ți-am spus: «*Israele, am multe să-ți spun, și tu nu le poți purta*», și de aceea nu te am în curțile Mele, în tainele Mele, căci tainele Mele sunt purtate de trupuri curate, și de aceea ți-am spus să Mă iubești cu toată inima ta, ca să semeni cu grădina Mea, și să rup din ea și să te sfințesc cu cele din grădina Mea, așa cum am făcut cu Verginica la început. E mare taină această grădiniță, e mare unger peste fiii grădiniței Mele, și tu, poporul Meu, nu poți duce această taină, și de aceea îți spun: pregătește-te bine, poporul Meu. Tu zici că știi, dar nu știi. Ce știi tu e ce știi tu, nu e ce știu Eu. Această grădiniță Mă poartă pe Mine, și în zadar zici că știi, și Eu îți spun că nu știi, și îți spun că ești ispititor. Și dacă faci așa, Eu nu te scriu cu cei curați la inimă. Cine a umblat așa, acela a rămas cu pipăitul, și Eu nu mai cred în acela.

Eu îți spun, Israele, să te pregătești bine cu trupul și cu sufletul și să mergi la scaunul de pocăință, și să mergi fără păcate, că mult Mă înțepă duhul rău în coasta Mea durută și sângerândă când te aude pe tine că încă ai mai avea păcate. Aș vrea să nu mai ai păcate, tată, și am dat de la Mine un om ca să te hrănească cu Trupul și Sângele Meu, ca să nu mai fii tu amestecat cu cei care Mă răstignesc, că preoții bisericii lumii, toți Mă răstignesc, Mă răstignesc greu, că au mâinile pline de păcate, și au trupurile pline de plăceri și de carne, că ei nu mănâncă semințe și mustul din semințe ca tine. Ei mănâncă untdelemn mort, nu untdelemn viu; mănâncă unger moartă, și la Mine toate au viață, fiule. Sămânța are viață în ea, iar mirul ei unge viața și sufletul și inima, dar mirul acesta când e pus pe foc ca să facă cu el ce face cu alcoolul, acel mir ucide și sufletul și trupul, și nimeni nu mai știe că de mult s-a atins antichrist de untdelemn și de vin. Ți-am adus un slujitor care stă curat cu trupul și i-am zis să stea cu tine și să te hrănească pe tine întru curățenie și întru cumințenie, ca să te smulg pe tine din brațele străinilor tăi, care nu sunt din această lucrare. Omul care Îl ia pe Iisus Hristos trebuie apoi să nu mai facă păcate, ca nu cumva să-L bage pe Domnul în mădular stricat și mort mereu. Ai văzut, tată, sămânța se dă o dată jertfă, și după aceea își face un trup nou și ți se dă ție spre hrană. Așa și trupul omului păcătos, să-și lase păcatele și să-L ia pe Domnul, și după aceea să nu mai facă păcat în trupul său și cu mădularul său, că acela se face mădular al lui Iisus Hristos.

Am fost cu mare îngăduință două mii de ani, și de atunci numai în mormânt am stat și numai din mormânt am lucrat, căci chiar dacă am avut preoți cu viață curată în trup și în duh, dar pe Mine M-au dat tot la omul care a făcut mereu păcat, și am intrat în mormânt mereu, fiule, în omul care era mormânt pentru Mine. Sau dacă omul cel ce se apropia era curat, așa cum au fost și mulți dintre fiii tăi, Israele, dar n-ai avut preot curat, tată, și ai avut preot străin de poporul tău și de viața ta, și n-ai avut ce-ți trebuie. Am luat un martor din biserică și i-am dat cuvânt să se facă arhieru, și cuvântul

Meu l-a făcut arhieru, și l-am păstrat în lucrarea Mea și l-am purtat prin cuvânt și l-am scris în cartea aceasta ca martor de pe pământ, din biserică cea de pe pământ, ca să mărturisească această vreme și lucrul Meu cu tine, poporul Meu, lucrul cuvântului Meu peste tine. Și am pus prin cuvânt unger peste locul grădiniței Mele de azi, și am ridicat piatra legământului cel curat, și am pus la temelia ei chipul Meu și legea Mea cea sfântă, și am zidit pe această temelie fii cu unger cerească prin cuvântul Meu cel din cer. Și la această așezare nouă am avut martor arhieru de pe pământ, numit de Mine prin lucrarea Mea, că el a fost cu lucrarea Mea demult, demult, tată, și a fost cu trupul curat, și l-am adăugat atunci poporului Meu și l-am făcut martorul Meu, și iată, el mărturisește de la temelia Mea cea nouă. El este plâpând și cu pașii legați, căci l-au dușmănit arhierii cei trupești și i-au oprit pasul și glasul, dar Eu am lucrat prin el și cu el ce am avut astăzi de lucrat și ce a fost de intrat în vreme, în istoria vremii, și iată, țipă duhul cel potrivit, țipă de durere și nu știe cum să-și mai facă loc, dar în zadar își face, că Eu Mi-am lucrat lucrarea Mea, și ea mărturisește, și acest martor al Meu este mare întru Mine. Roagă-te, Israele, să se ridice în picioare cel neputincios și să-i cadă lanțurile celui închis de arhierii de azi. Eu, tată, numai înainte voi da de-acum, și am bătut la poarta ta ca să te pregătești de împlinirile cele profețite vreme de patruzeci de ani.

Israele care ești bolnav de mărirea din tine, nu te mai supăra, tată, pe lucrătorii cei puși peste tine. Nu mai umbla cu descusutul și cu pipăitul și cu împărțitul. Vino-ți, fiule, în fire și adună-te, că tare ești tu risipit cu inima și cu credința, măi fiule, și iată, faci mereu lacrimi Duhului Sfânt. Nu mai sta ca un străin în poporul Meu, că poporul Meu trebuie să fie un duh și un cuvânt tot poporul Meu. Și dacă nu este așa, nu este din pricina Mea sau din vina sa, ci din vina ta, cel ce nu stai curat și deschis la masa cuvântului Meu, și Îmi pare rău că trec în carte mărturie cu durere, că mai am pe câte unul în poporul Meu, care-Mi face durere, că tu, fiule, nu vezi îngerașii care trec prin fața ta și te cercetează și te scriu la numărul de azi al cuvântului Meu, la fiecare masă te scriu îngerașii cum vii și cum stai și ce faci și ce ai în tine, și cartea va mărturisi, că Eu i-am rupt pecețile, și ea va cuvânta. O, cât a plâns cartea vremii de azi, cât a plâns închisă! Dar a venit vremea să o deschid și să vorbească pentru sau împotriva ta. Tu n-ai crezut vreme de patruzeci de ani, și iată, Eu astăzi împlinesc, și nu te poți ascunde nicăieri, fiule. Așa este și în Scriptură vorbirea Mea cu Israel și istoria Mea de până atunci. Tot așa de dureroasă este și cartea aceea, și iată, scriu încă în ea, scriu și vorbirea Mea cu tine, și după ce scriu, lucrez. Acum e încă rost de înviere, dar nu înviere amestecată cu păcat, că aceea nu se scrie înviere.

Israele tată, lasă-te spre înțelepciune, măi fiule, că de aceea te-am rugat să nu mai ucizi ca să mănânci, și să mănânci fără să mai ucizi. Să mănânci semințe și rod de semințe, și să ai înțelepciunea ca să pricepi cele cerești, și să stea peste tine cele cerești. Să nu se supere cel ce s-a făcut de atâtea ori vinovat față de cuvântul Meu din vremea celor patruzeci de ani, că dacă te-ai făcut vinovat față de lucrarea Mea, nu pot, tată, să te pun lucrător acum. Și de ce nu pot? Pentru că este scris în carte mărturie rea despre tine. Și cine a scris în carte, tată? Iată, tu ești cel ce ai scris, nu Eu. Eu doar ți-am arătat ce ai făcut nepotrivit lucrării lui Dumnezeu care te purta prin ceața vremii.

Să te pocăiești, Ierusalime, că mare îți este numele între neamuri, și nici unul din poporul Meu nu poate fugi din

carte. E prins în carte tot fiul care a crezut măcar o dată în lucrarea cuvântului Meu. De aceea îți spun Eu că Mi-e dor de tine, poporul Meu, și că te aștept de patruzeci de ani, tată. Ți-am spus, de patruzeci de ani îți spun mereu că cel ce bea o picătură de țuică se topește din fața Mea și este luat prin învinuire, prin călcare de cuvânt profețit. Și să vezi ce-ți mai spun Eu azi, Israele, că am fii în tine care s-au dus la fund la capătul drumului, și bea țuică cel ce a vorbit cu Dumnezeu. O, fiule, gâtul și inima nu te-au usturat, dar ochiul te va ustura mult de tot, că Eu voi da cuvântul pe față, și vei fi strivit de cuvântul cărții și vei fi vădit că ai călcat peste cuvântul lui Dumnezeu.

Eu vin să fac întâlnire cu tine, Israele, ca să vin să-ți spun să fii tu un popor fără de păcate. Eu rostesc acum peste tine din nou: iartă-ți-se ție păcatele, Israele, dar nu te mai ține de ele, că nu ești bun de nimic dacă faci așa. Să nu uiți, Israele, ce te-am învățat Eu astăzi, căci te-am întâmpinat cu o învățătură adâncă și ți-am spus că păcatul se face cu inima și cu cugetul, și numai după aceea se coboară în trup și își face loc în trup. Tu să nu dai vina pe trup, să nu te îndreptățești, că am în poporul acesta trupuri care au păcatul în carne și nu știu sau nu vor să știe că acesta este păcatul. Trupul dacă nu ar avea inimă vie și minte vie nu ar mai face nimic.

Israele, să-ți faci inima locaș iubirii de Dumnezeu, și dacă ai să faci așa, te vei cunoaște pe față, fiule. Omul până nu se învoiește cu gustul păcatului nu vine fapta păcatului. Scoate, fiule, rădăcina, ca să nu mai dea din ea.

Sunt cu duh de bucurie în sfat cu Israel. Îți mulțumesc, poporul Meu, că ai venit în întâmpinarea Mea, și aș voi să fii și tu mulțumit în duhul tău. Aș vrea, tată, să te vindec de toate neputințele tale, dar Îmi trebuie loc și scaun în tine. În tine, fiule din Israel, să nu gădesc mormânt pentru Mine, și să gădesc scaun de domnie pentru împărăția Mea în tine. Vine, și se vede bine, vine plânsul pe pământ, și ție îți trebuie aripioare, și iată, iar îți spun: dacă nu poți, dacă nu vrei să fii curat cu inima și cu trupul, nu e bine să-Mi încurci statul Meu în poporul Meu. Eu M-am săturat de trădători, tată. Eu M-am săturat de așteptat. Sunt lângă arătare, dar rău îi va fi celui ce a fost în cartea aceasta, în ogorul acesta, și s-a dus apoi să nu facă ce i-a spus Dumnezeu să facă. Vine usturimea peste cei ce au călcat în picioare această învățătură.

Încercați voi, cei vii, și spuneți vestea pocăinței la cei ce au căzut din leagănul acesta, din bărcuța aceasta de lucrare cerească. Nu le zic să vină la masa cuvântului Meu, dar le zic să caute cu viață sfântă, așa cum cer Eu celui ce va scăpa. Și fiți atenți la otrava de pe piață, la învățătura de pe piață, să nu luați nici cu gura, nici cu ochii, nici cu urechea să nu luați. Vai vouă, tată, dacă nu veți asculta de acum ca să nu mai căutați să știți ce pățește lumea! Dacă nu veți sta în această ascultare, vai vouă! Nu vă jucați cu acest cuvânt, fiilor. Nu mai ascultați la lume. Închideți ferestrele spre lume, închideți ușile și porțile, închideți ochii și urechile și nu vă mai uitați peste lume. Este păcat de moarte ceea ce vă spun. Pe cât puteți, pe cât vă stă în putință împliniți aceste cuvinte. Citiți de la Domnul, ascultați de la Domnul, uniți-vă cu cerul, că iată, n-ați ascultat la vreme ca să ieșiți din lume. Cel ce nu vrea, Eu, Domnul, îl rog să se dea deoparte din turma Mea, că Eu trebuie să am o turmă fără de vină. De mult timp îți spun: dacă nu crezi, dacă nu vrei cum vreau Eu, dacă stai cum vrei tu, să nu stai în poporul Meu, că-Mi atingi poporul de neascultare. Am fii doborâți de la fața Mea pentru că n-au ascultat și au făcut altceva, și fac și acum tot așa. Acum duhul cel înșelător se fălește cu ei, și o să le dea cu piciorul duhul cel rău, îmbrăcat în haine

de creștin, și acești creștini neascultători vor rămâne goi și învinuiți de neascultare. Nu Mă tem de duhul omului, dar Îmi pare rău de creștinii Mei care s-au lăsat murdăriți și doborâți de cei ce au plecat din Mine.

Ca să stai în această lucrare nu este așa cum zice oricine; este așa cum zic Eu, Domnul. Eu, tată, am tras mereu de inima ta ca să te iau în Duhul Meu, iar tu te-ai ascuns de toată așezarea Mea, dar de Mine n-ai putut să te ascunzi, și Mă uit la tine cum stai răzleț și amețit de cei fără de statură, și Mă uit la alții care au plecat din lucrarea Mea de frica omului cel clătinat, și Mă uit unde s-au dus; Mă uit și le arăt și fiilor Mei ce văd Eu, ca să știe și ei cele ascunse de cei cu inima ascunsă. Eu am căutat mereu cu vindecare, dar cine a fost prea vinovat împotriva acestei raze de lucrare cerească, acela a luat plata inimii sale, că inima aceuia n-a mai căutat spre întoarcere și s-a dus din turma aceasta, și aceștia nu sunt nicăieri. Ei sunt în cartea aceasta, și din altă parte Eu nu-i știu. Aceștia pe nicăieri nu Mă vor mai găsi, decât în staulul Meu de lucrare cerească în vremea aceasta. Eu nu Mă mai duc nicăieri pe pământ. Pe unde Mă duc e numai amestecătură, numai spini, numai pământ moale, și nu Mă mai duc, și stau cu tine, fiule, poporul Meu. Eu am venit să-Mi iubesc poporul, și cu iubire să stau pe lângă el, că omul de azi zice că nu mai vin, dar iată-Mă cu tine, poporul Meu, și în lume nu Mă mai duc, și stau cu tine și suflu peste tine și te învăluiesc în sfatul Meu ceresc, în graiul Meu ceresc, ca să nu rămân fără tine, că toate dau să te apuce pe tine și să-ți fure lumina cea de la Mine, dar lumina este de la Mine, și nu-ți poate fura ție nimeni această lumină.

E dragostea Mea cu tine, Ierusalime, mireasa Mea; e dragostea dintre Mire și mireasă. Un mire și o mireasă sunt curați câtă vreme sunt miri. Așa iubire să fie între Mine și tine, Ierusalime, mireasa Mea de azi, și să nu dorești căsătorie, tată, adică poftă, adică idoli, adică voie după voia ta. Rămâi mireasă, Ierusalime, că mireasa este curată și nu este întinată. Vine lumea, tată, și Mă întreabă de tine; vine în curând, și va fi să-ți arăți veșmântul și statura și lucrarea ta. Vine omul cel înșelat de cele ale veacului acesta; vine ca să se uite la tine și ca să facă ce faci tu, și ca să facă ce fac Eu; vine să învețe lecția vieții fără de moarte. E dragostea Mea cu tine, e cartea Mea cu tine, cartea drumului Meu cu tine, și tu va fi să spui ce a spus Pavel apostolul după ce s-a trezit din sine, după ce M-a prigonit pe Mine și pe fiii bisericii Mele.

Vor veni preoții și arhierii să le dai și lor ce ai tu și să stea sub slava ta, dar fii mireasă curată, poporul Meu din urmă. Te-am îmbrăcat frumos, tată. Vezi să nu te pătezi, vezi să nu te agăți, vezi să nu-ți pierzi veșmântul. Furtuna e mare și vremea e cețoasă. Vezi să nu te ia vântul, fiule. Vântul, tată, ascultă de Mine dacă tu vei fi cu Mine. Dacă vei fi cu tine, vântului nu-i este teamă de trup.

Eu te cuprind în dragostea Mea, în mantia Mea, și n-ai să mai auzi pe nicăieri cântarea aceasta de dragoste. E dragostea Mea cu tine, Ierusalime, și vreau să ai față după chipul și asemănarea Mea.

Pace vouă, copii și copile din poporul Meu! Ce bine e să fie copil poporul Meu, să fie copil, așa cum Eu am profețit. Dar cine nu este copil, se vede că nu este copil. Iubiți duhul de copil în voi. Copiii nu știu ce este teama. Fiți copii ai Tatălui și ai Fiului și ai Sfântului Duh, și veți pluti pe deasupra.

Vine primăvara Mea și a ta, Ierusalime. Vine, tată, pașiștea cea nesticăcioasă, că mult așteaptă firea descoperirea fiilor lui Dumnezeu, care o vor salva pe ea din stricăciune. Eu

rostesc vindecare peste tine, poporul Meu Israel. Vindecă-te de tot ce te doare și aleargă sănătos spre cele ce nu se vor mai sfârși. Cele nesfârșite vin odată cu Mine și sunt făcute pentru tine, poporul Meu cel moștenitor. Vino, tată, să moștenim cele ce nu se văd, și ochii tăi să se desfacă. Amin.

Să se desfacă ochii tăi, Ierusalime! Ascultă această poruncă, fiule, poporul Meu. Eu sunt cuvânt peste tine, și lumea nu știe cum sunt Eu cu tine. Am spus la lume despre taina Mea cu tine, și lumea va vedea pe poporul Meu. Să se desfacă ochii tăi, Ierusalime! Pace ție! Pace prin cuvânt, și cuvântul să fie cu viață peste tine! Eu am sărbătoarea Mea deasupra ta, am cerul cu Mine deasupra ta. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 1995

Cuvântul Domnului pentru România

Proorocie despre desfacerea peceților cărții cuvântului. Domnul așează poporul în post de patruzeci de zile. Taina semințelor de grâu și de untdelemn. „Civilizația” este înstrăinare de Dumnezeu. Școala este sfințenia. România: corabia salvării. Întărirea ungerii arhierului Irineu. Cartea: scaunul de judecată.

M-am coborât deasupra ieslei Mele, M-am coborât cu scaun de îngeri. Pun din nou pecetea Mea peste Israel, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Aceasta este pecetea și semnul prin care Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor și lucrez peste Israel, care împlinește patruzeci de ani, patruzeci de ani de hrană prin cuvântul acestei lucrări.

Pace vouă, străjeri ai ieslei în care coboară cuvântul Meu! Iată ce fac: Mă zidesc în cuvânt înaintea ta, poporul Meu. Mă zidesc în grădina Mea și Mă fac cuvânt. Mă întocmesc și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, și cuvântul rămâne pe masa ta, pe inima ta și în cartea Mea din Israel, în istoria Mea de cuvânt în vremea aceasta. Cuvântul Meu rămâne cu tine, Israele, și să-l împlinești, tată, că n-are cine să împlinească pe pământ cuvântul Meu. Cuvântul Meu a fost zidit prin prooroci, că ei au scris cuvântul Meu, iar Eu l-am împlinit. Măi fiilor, cuvântul Meu a fost prin Verginica și tu l-ai ascultat, poporul Meu, atâta vreme l-ai ascultat, căci M-am zidit înaintea ta prin cuvânt.

Ierusalime, popor al lui Israel, am fost cu tine patruzeci de ani și am trimis glas de trâmbiță peste tine ca să te aduni acum la sărbătoarea cea mare, căci Eu, Domnul, desfac pecețile cărții, și voi sărbători această carte care se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Dar cartea aceasta nu mai ai când s-o înveți, și de aceea vin înaintea ta. Iau pe fiii grădinii Mele și Mă cobor cu ei în calea ta, la poala muntelui, căci tu ești muntele Meu și ai vârf și ai poale. Nu mai ai, tată, când să înveți să faci cele din carte. Vremea învățatului a fost până acum. Acum e sărbătoare de trecere. Cartea aceasta trebuie acum s-o împlinești mereu, mereu, și de aceea am coborât Eu acum. Am coborât să-ți spun cuvânt. Și ce cuvânt? Cuvânt de împlinit. Fii atent, că Moise a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să se sfințească apoi, și să rămână întru Mine. Ilie a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să-l iau la cer cu trăsură și cu cai cerești. Verginica, fiule, a postit patruzeci de zile, și apoi am coborât în ea și am făcut din ea izvorul râului vieții, și din râul acesta ai băut tu. Eu sunt râul vieții, și am izvorât din Verginica în calea ta, că am făcut din ea stâncă, și temelie pe stâncă, și am venit și Mi-am atins toiașul Meu de ea, și a țâșnit din ea izvorul râului vieții, și tu, Israele, ai băut din râul vieții. Dacă până acum nu ai știut ce

ai băut tu prin această stâncă, iată, azi îți spun din ce ai băut tu. Ai băut din râul vieții, râul despre care scrie în Scripturi. Și cum așa? M-am coborât și am biruit lumea din tine, și am biruit necredința din tine, și ți-am făcut cu mâna și ți-am arătat izvorul Meu și ți-am dat să bei din el și să înviezi, și să-ți dau, tată, drum de rai sub picioare. Am stat cu potecuța cea spre rai în calea ta și mereu ți-am arătat-o, și mereu te-am îmbiat spre rai. Râul curgea spre tine, că am făcut din Verginica albie de râu. O, ce n-am făcut Eu din ea ca să stau înaintea ta! În vremea lui Moise stăteam acoperit și lucrăm. Eram acoperit de nor sau de negură, sau de văzduh eram acoperit, iar Moise asculta glasul Meu și spunea poporului cuvântul Meu, și am lucrat atunci după cum era omul, tată. În vremea lui Ilie tot așa am lucrat, și am fost ascuns în vânt și am vorbit cu Ilie. Cu proorocii tot așa am lucrat. Cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov am lucrat la fel. Iată, Israele, câți fii ai credinței! Și astăzi ai fost tu scris și ales ca să ai glasul Meu și cuvântul Meu peste tine, și acum îți pun carte pe brațe, că dacă o bucatăleam până acum, tu n-ai mai fi fost popor al Meu, că te-ar fi rupt în bucăți vremea și fiii vremii, dar am poruncit să se desfacă pecețile cărții, căci vrednic sunt să iau și să deschid aceste peceți. Am spus cu puțin timp înainte: «*Vai de cel ce moare mai înainte de deschiderea cărții!*». Și iată de ce am venit. Am venit să-ți spun să înviezi bine, bine, Israele, mai înainte de deschiderea cărții, și să fii în mare sfințenie de-acum, și să fii cuminte de-acum, cuminte cum n-ai fost niciodată, căci se deschide cartea Mea din vremea ta. Fii atent, poporul Meu, că nu e de joacă, și e de înviat de-acum. Înviază, înviază, Ierusalime, că slava Domnului vine și te acoperă pe tine! Înviază și te bucură întru înviere, iar moarte în tine să nu mai fie de-acum, căci cine mai face moarte de-acum în tine, acela va fi mai de plâns decât orice păcătos.

Sun din trâmbiță peste tine să te pregătești cu post de patruzeci de zile, și vom întâmpina sărbătoarea deschiderii cărții, a desfacerii peceților cărții, iar tu ești scris în cartea aceasta și te numești Israel, popor al Domnului. Să vină străjerii, să vină sutașii tăi înaintea ta și să-ți aducă cuvântul Meu ca să-l împlinești, și să rămâi apoi pe veci în sfințenie cerească pe pământ și în trupul duhului tău, căci trupul tău fi-va să se vadă templu al Meu în vremea care mai este, și va umbla după tine omul care va căuta pocăință și scăpare.

Fiule, poporul Meu, să postești, tată, patruzeci de zile; să nu te mai dai la mâncări timp de patruzeci de zile. Îți voi da putere mare, fiule, poporul Meu. Îți voi da saț ceresc, Israele, iubitul Meu fiu. Mănâncă, tată, pâine după ce trece ziua. Mănâncă, fiule, grâu, așa cum a mâncat Rut, fiica Moabului, care a găsit milă în Israel culegând spice de grâu de pe urma secerătorilor. Rut era rudenie cu neamul lui Avraam, și am adăugat-o lui Israel și am scris-o în numărul strămoșilor Mei cei de după trup. Iată ce face postul, căci pe această fiică a condus-o spre Dumnezeul lui Israel. Omul care mănâncă grâu, acela se îndumnezeiește în duh și în trup, căci taina bobului de grâu este ca de aici și până la cer de mare, fiule, poporul Meu; este o putere mare în om. Eu i-am deprins pe apostolii Mei întru această taină, și vreau să te deprind și pe tine, Israele de azi, popor de apostoli de la sfârșit. Vreau și tu să mănânci grâu, și îți voi da multă, multă sănătate dacă Mă vei asculta să iubești hrana aceasta; și îți voi da duh de sfințenie, căci bobul cel viu de grâu va lucra în tine și Mă va crește pe Mine întru tine, și tu Mă vei iubi cu mare har și cu mare iubire. Vin să te pregătesc bine și să te învăț să mănânci sămânța de grâu și sămânța de untdelemn, lapte și miere din

cele crescute de Mine pentru cel sfânt de pe pământ. Vin și Mă zidesc prin cuvânt înaintea ta și îți dau învățătură de înțelepciune a vieții fără de sfârșit, căci va fi să treci cu Mine o punte, ca să nu rămâi să guști și tu din sfârșitul lumii. Iată, lumea va rămâne pe pământ și îi va sluji lui antichrist, dar cu tine voi fi Eu, și îți voi sfinți trupul și mintea și îți voi binecuvânta pâinea și apa și sămânța de grâu și de untdelemn, și îți voi binecuvânta roadele cele curate, bucate curate din pământ binecuvântat de Mine. Postul este de folos numai celor ce iubesc postul. În vremea postului cel curat diavoliu nu mai au curajul asupra ta, iar îngerii se desfată cu cei ce postesc. În vremea postului trebuie să se stingă mândriile, pretențiile și viclesugul cel ascuns din om, dar omul lumii de azi nu știe rostul și puterea postului. Postul însănătoșește pe om și îl hrănește sufletește. Tot trupul omului trece spre însănătoșire prin post. Omul, tată, nu crede că toată boala trupului și a sufletului vine de la mâncare și de la pânțelele cel cu mâncare. Nu mai crede omul așa ceva. Zice omul că nu are vitamine dacă nu mănâncă, așa zice omul științei. O, are dreptate omul științei, dar nu știe cum să aibă. O, dacă omul omoară mâncarea și numai apoi o mănâncă, și dacă așa face cu toată viața din mâncare, de unde, tată, să aibă mâncarea viață și putere? Mâncarea este muncă trupească, iar postul este muncă duhovnicească, măi fiilor. Proorocii aveau postul peste viața lor, și de aceea vorbea Duhul Sfânt peste ei. Cine, Israele, să mai creadă că glasul Meu cu tine este Duhul Sfânt de peste tine? Tu, poporul Meu, ai avut rânduală de post și de mâncare și de trăire și de sfințire, tată. Ferice ție dacă M-ai ascultat! Iată, dacă nu M-ai ascultat întru toate, ascultă-Mă, poporul Meu, ascultă-Mă întru toate, până la punte, tată, și vei vedea apoi pentru ce M-ai ascultat.

Îi voi spune la lume că este Dumnezeu. Să vezi tu ce o să-i spun Eu la lume că este Dumnezeu și cum este Dumnezeu. Așează-te, Israele, mireasa Mea, că va vedea lumea că tu ai Mire și că L-ai iubit pe Mirele tău. Mirele lumii este păcatul, tată, dar Mirele creștinului este Domnul Iisus Hristos. Poporul Meu, tu ești mireasa Mea, fiule. Să fii mireasă neîntinată, fiule, poporul Meu, căci vai celui ce va fi dat în stânga atunci când vom pune piciorul pe punte, când vom trece porțița fericirii! Curăță-te bine, Israele, și curăță-ți simțurile tale, și cu ele să Mă simți pe Mine, că sunt aproape de tine, și cu ele să Mă iubești pe Mine, ca să nu rămâi fără de Mine, fiule, mireasa Mea. Eu sunt fără de păcat, și tot așa vreau să am și mireasa, căci te-am scos din lume ca să te fac vrednic de Mine, poporule, mireasa Mea. Te-am luat din poporul român și vreau să fac din poporul român nuntași la nunta Mea cu tine, Israele, mireasă iubită de Dumnezeu.

O, românule, românule creștin, adu-ți aminte de Mine, românule, poporul Meu ales! O, că te-a încântat un cuvânt urât și l-ai luat pe limbă și ți s-a părut dulce și ai mâncat și te-ai înveșmântat cu rodul acestui cuvânt! Că a venit la tine cel străin și ți-a șoptit la ureche acest cuvânt: civilizație. La Mine nu este acest cuvânt, iar în cartea limbii tale nu era nici acolo acest cuvânt. Dar acest cuvânt este păgânie, tată. Nu este de la Dumnezeu nimic în acest cuvânt cu față ascunsă. Și acum cine te mai scapă pe tine de această dulceață? O, iată ce ai pățit, românule, că la această dulceață trag muștele și mănâncă din tine și te lasă sărac de Mine. Iată ce cuvânt, ce limbă străină de Mine: civilizație. Românule tată, tu trebuia să slujești lui Dumnezeu, românule, poporul Meu, că ai unger de la începutul tău, creștinule român, ai semnul Meu pe tine, iar semnul, acesta este: în numele Tatălui și al Fiului și al

Sfântului Duh. Amin. Tu nu trebuia să-i slujești trupului tău, căci cu trupul faci păcat dacă slujești așa. Tu trebuia să slujești Duhului lui Dumnezeu cu cugetul tău, căci cu duhul tău faci cer și sfințenie și viață adevărată. O, poporule român, te-ai civilizat, și de Dumnezeu te-ai depărtat. Eu te-am născut din Duhul Sfânt la nașterea Mea din Fecioară. Eu M-am născut prunc, și tu te-ai născut popor într-o singură zi, în ziua cuvântului Meu rostit peste tine, țară română, țară creștină! O, tu știi ce înseamnă român? Nu știi ce înseamnă acest cuvânt, român. Pe ce limbă să vorbesc Eu cu tine ca să Mă înțeleg cu tine ca la începutul tău, românule, poporul Meu? O, te-ai băgat și tu în cutie, tată, și nu mai ai ogradă și iarbă și pomi și pădure și poiană și căsuțe cu miere și sapă și grapă, și nu mai ești român. Ești neamț, că te-ai lăsat după praznicele nemțești. Ești francez, că te-ai îmbrăcat cu haină franțuză. Ești englez, că ți-ai stâlcit limba ta cea dulce. Ești turc, și ai făcut ca Israel, care s-a unit cu trup de pe cale. Ești american, că ți-ai uitat vârsta ta, care este cât a Mea, și ți-ai uitat strămoșii pe care-i ai dedesubtul tău. Ești american, de parcă nu mai ai strămoși și frumusețe străbună. Ți-ai uitat bunicii, poporule român. O, românule tată, de ce nu mai vorbești românește, măi fiule al Meu și al bunicilor tăi? Nu mai vorbești frumos, și Eu, iată, vorbesc românește, că frumoasă este limba românească pe pământ și în cer. Nu mai este astăzi frumoasă limba ta. Ți-ai stâlcit-o cu împrumutul de la străinii neamului tău, și n-a fost frumos ce ai făcut. O, unde-ți este limba ta creștină? Ți-am dat de veste împărăția cerurilor încă de la nașterea ta, și am pus pe tine pânză albă de botez și te-am învățat rugăciunea „*Tatăl nostru*“ și ți-am trimis limba cea cerească, limba Evangheliei împărăției cerurilor pe pământul tău. Ți-am trimis fecior curat, născut din Mine, ca să te facă mireasă Mie, poporule român, și ți-a adus veșmânt țesut din apă și din duh și din sânge și ți-am dat nume nou și te-am numit român. Duhul Meu Cel sfânt te-a numit cu nume nou, țară creștină, așa cum nașul Meu Mi-a dat Mie la botez numele Iisus Hristos. Așa ți-a dat ție Dumnezeu numele de român la botezul tău. Și așa cum toate neamurile s-au binecuvântat în Avraam cu numele de Israel, tot așa acum, Israele de azi, se vor binecuvânta neamurile toate în numele tău cel nou, și pe care-l ai de la Mine de două mii de ani, căci tot omul care se va îmbrăca cu cămășuța de creștin se va numi român.

O, vin să te strig. Te strigă începutul tău și dragostea Mea cea dintâi întru tine, că Eu pe limba ta rostesc judecata păcatului și Evanghelia învierii făpturii, și tu, românule, ți-ai urât limba ta, Evanghelia Mea, și ai luat în ea de la alte popoare, care n-au ungera ta. Numai tu ai unger încă din scutece; numai tu între popoarele vremii; numai tu, Românie, țară a întoarcerii Mele. De aceea te-am pregătit și te-am născut și la începutul tău, și la sfârșitul tău, și tu de ce ți-ai uitat limba și Evanghelia? De ce? O, aceasta este desfrânare, tată. Ai făcut și tu ce au făcut popoarele păgâne. Ai făcut fabrici de fum și uzine de moarte, ca să pregătești moartea trupului tău, și omul cel mic din tine nu știe ce faci tu peste el. Te-ai făcut și tu stăpân pe om, românule, poporul Meu, dar Eu l-am făcut pe om să fie liber și nu rob omului. Ai învățat și tu calea păgână și știință păgână, și nu te-a dus la bine, și te-a dus la minciună și la moarte. Dar Eu vin să te dezrobesc. Tu ești poporul Meu ales, ești omul cel născut de sus la nașterea Mea și a ta, căci Tatăl ne-a născut odată pe Mine și pe tine, Mire și mireasă din cer, din apă, duh și sânge.

Am pus peste tine regi și voievozi viteji și plini de Duhul Meu, iar când greșei, te pedepseam prin unealta Mea. Te

pedepseam după cum era statul tău cu Mine și te mângâiam după cum era credincioșia ta, ca să nu te pierd din brațe, ca să nu rămân cu brațele goale de mireasă. O, te-ai dezbrăcat de Mine, și Eu te-am părăsit. Stau ascuns de fața ta și aștept clipa răscumpărării tale. Trezește-te, te strig! Auzi tu glasul Meu? Ridică-te și du-te după cel vândut și alungat, căci ungera ta e pe creștetul lui. Când el a fost alungat de tine, Eu am dat toată ungera ta cu el, și a plecat cu ea pe frunte și nici un rău nu a pierdut pe cel pribeag al tău.

O, poporul român, plânge voievodul tău în mijlocul Egiptului; plânge regele tău, românule; plânge și te binecuvintează mereu plângând, ca să nu pieri; plânge și se roagă cu toată inima lui, așa cum plângea David, unsul Meu, când își scria rugăciunile pe pământ. Plânge regele tău, românule, că i s-a luat casa și țara și neamul, și nimeni nu-l dorește cu adevărat dintre cei ce se zbat pentru el, că aceia nu fac voia Mea pe pământ, și el prin voia Mea va birui împotriva omului dușman pe Dumnezeu, va birui prin poporul Meu cel sfințit, și regele tău va veni la Mine și la tine, poporul Meu român. O, el a fost aruncat de la locul lui, și de atunci ție nu ți-a mai mers bine, că pe cel mic l-ai dus departe ca să-l mănânce fiarele. Ai făcut și tu ca frații lui Iosif, care l-au alungat pe cel mic, și de atunci tu ești rob, așa cum a fost Israel rob în Babilon.

O, românule, românule, oare, tu ești un popor cu suflet rău? Nu ești cu suflet rău, dar de ce, tată, l-ai alungat pe cel născut de Mine pentru tine? Cine, tată, te-a învățat pe tine să faci așa? Eu am pedepsit și mai pedepsesc pe cei ce te-au scos pe tine de la om cu suflet bun la om cu suflet crud. O, nu e voie să se omoare frate pe frate, Israele român. Nu dă voie Dumnezeu să faci nimicire și moarte. Eu te-am iertat, și te voi împropăta cu Duhul Sfânt, dar spală-ți, tată, acest păcat strigător la cer, că Eu am scris în poruncile Mele să nu ucizi, să nu mărturisești strâmb, să nu iei dreptul aproapei tale. Eu nu ți-am spus să-ți tai capul, și tu de ce ți l-ai tăiat? Ți l-ai tăiat, și ți-ai pus altceva în locul lui. Eu n-am spus să-ți alungi unsul, și tu de ce l-ai alungat? Și unde este unsul acestui popor? O, Eu l-am ocrotit, că el a strigat la Mine pentru el și pentru tine. Eu n-am avut niciodată popor fără păstor și păstor fără popor.

Spală-ți păcatul, Românie, și te pocăiește, tată, că tu mărturisești prin faptele tale că ești fiu și fiică celor ce au încuviințat fapta cea rea cu care să se omoare și să se alunge unșii Mei din tine. Iată, vin și suflu peste tine cu cuvântul Meu. Ia-ți straie sfinte pe tine, românule, poporul Meu. Unde îți este, tată, portul tău de român, de creștin? O, tu ești popor păgân după port. Se uită bunicii tăi să te zărească, să te cunoască între cei de pe pământ, și nu te zăresc bunicii tăi. Tot cerul poartă numele românului pe buze și pe cânt. Tot cerul și toți îngerii cântă cântarea coroanei române. Numai românul nu se mai arată ca să fie zărit de bunicii săi. Românule, unde îți este cămașa românească? Caută bine ca să-ți găsești cămașuța, fiule român, că Eu deschid cartea, și tu vei vedea unde va merge lumea cea păgână la chip și la port. Ia, tată, chipul Meu, chipul bunicilor tăi, dar să nu te ascunzi sub chipul Meu ca să-Mi spui că ești creștin și să nu fii creștin.

O, tu nu știi ce am gătit Eu pentru tine, românule tată. Am în tine un popor mititel. L-am luat din tine și l-am crescut sub raza cuvântului Meu și l-am făcut mare la duh și la cuvânt, și l-am ținut ascuns de irozi și de iude, și am străbătut cu el pustiul necredinței, și îl scot deasupra, tată, și îl pun în sfeșnic, ca să te lumineze și ca să te iei după viața lui și să faci din el un model de viață fără de moarte peste tine. O, fiule ro-

mân, ce micuț ești, tată! De ce ești așa de mic, așa de fără de duh? O, nu e bun păcatul. Te-a despărțit de Mine; nu e bun. Te-a despărțit de curățenie și te-a unit cu stricăciunea, fiule român.

Cuvântul Meu vine pe vânt, vine cu vântul, pe vânt subțire vine cu Mine la tine, românule, poporul Meu. Vine pe adiere de vânt, ca la Avraam, ca la Moise, ca la Ilie. Cu lumea păgână vorbesc altfel. Vorbesc prin fapte cu lumea păgână. Am rostit, și tot așa rostesc și azi prin prooroci. Rostesc plâgi peste lumea păgână, și cuvântul se face faptă. Cu lumea vorbesc prin tunet, prin trăsnet, prin înec, prin zguduituri de pământ, prin foc, prin palmă rea, prin lipsă de înțelepciune peste lume.

O, popor român, n-am ce face cu oamenii cu școli, n-am la ce îi pune. Școala este sfințenia, și cei învățați de pe pământ nu au școala sfințeniei și lucrarea ei. N-am ce face cu cei cu școală, n-am. N-am decât să-i orbesc ca pe Saul, care avea școală și Mă prigonea de multă școală ce avea, și după aceea l-am pus să Mă vestească la cei de alt neam și l-am smerit făcându-Mă biruitor în el. Așa l-am biruit Eu pe Saul, pe cel cu școală de pe pământ. N-am ce face cu cei mândri, cu cei ce au cugetul mândru. Mie Îmi trebuie om sărac cu duhul. Cel mândru își este sieși dumnezeu. N-am ce face cu cel mândru. N-am, tată, ce face cu cel vopsit, cu cel fardat, căci vopsitul este o lucrare urâtă, care acoperă răul și urâtul și minciuna ca să nu se vadă. Fardul este fața vopsită ca să nu se vadă fața urâtă. Stau ascuns de fața ta și aștept clipa răscumpărării tale, românule, creștinul Meu. Trezește-te! Auzi tu glasul Meu?

Spală-ți păcatul, Românie, și te pocăiește, tată. Sunt gata să-ți iert păcatul.

Am în tine un om uns de Mine, un om din planul Meu cel de peste tine. Am făcut în tine un lucru minunat și ți-am adus o pietricică albă, și vreau să scriu pe ea numele tău, și vreau să cunoști izvorul Meu. Am în tine o pietricică albă și sfântă și cu ochi mulți, și am cele șapte duhuri dumnezeiești scrise pe ea, iar în vârful ei scrie: Cuvântul lui Dumnezeu. Și am avut în vremea aceasta un martor la piatra acestui izvor, ca să-ți dau ție piatră de izvor, poporul român. Am luat pe acest martor și i-am poruncit să dea cu toiagul în piatra aceasta ca să iasă din ea râul vieții înaintea ta, poporul, românule creștin. Am din fiii bisericii lumii un fiu uns de cuvântul Meu de acum.

O, Petrul Meu cel de azi, cel ce Mi-ai pus biserica pe piatră prin mărturisirea ta! O, Irineu, cuvânt de pace peste biserică, Petrul Meu de azi, îți mulțumesc, tată, pentru că ai venit pe apă la Mine, dar te-ai îndoit în drum spre Mine. Dar Eu îți voi întări apa de sub picioarele tale și nu te vei scufunda. Îți mulțumesc că M-ai ajutat să-Mi ridic biserica pe piatra ei cea dintâi, pe fapta ei cea dintâi. Pace ție! Numele tău înseamnă pace. Pace ție, unsul Meu cel de azi! Îți mulțumesc, tată, cu tot cerul îți mulțumesc, cu apostolii Mei cei doisprezece, care au pus piatră bisericii Mele; îți mulțumesc că ai ascultat de curajul pe care Eu ți l-am dat, de Mi-ai ridicat la loc biserica Mea ca s-o pun în sfeșnic, tată. Era ruinată biserica Mea cea de la început și nu avea cine să Mi-o mai pună înapoi pe piatră. Îți mulțumesc și te numesc fericitul Meu. Te numesc preafericit pentru a ta menire de la Mine. Iată, unii au stricat biserica, iar alții o zidesc la loc. Când am putut, am făcut mână întinsă bisericii lumii. Te-am uns și te-am așezat pe tronul bisericii și am făcut din tine mână întinsă bisericii lumii. Când am putut, Mi-am făcut loc. Acum, tată, nu mai

pot întinde mâna bisericii lumii, care s-a depărtat de Mine. Mi-e rușine cu ea la Tatăl. E plină de sodomie și de malahie și de curvie și de pântece și de fărădelege. A rămas din ea numai pântece și fărădelege. Iată, Eu îi mai dau ceva, îi dau cartea cuvântului Meu de azi, scaunul Meu de judecată, și o întreb: de ce M-a părăsit? De ce s-a lăsat cumpărată de duhul cel străin de Mine?

Fiule uns de Mine în vremea aceasta, uns de cuvântul lui Dumnezeu! Eu nu-ți scriu ție clătinare. În zadar se bucură de tine vrăjmașii Mei și ai tăi. Eu nu-ți scriu ție clătinare, căci omul bisericii lumii ți-a luat ție izvorul Meu și ți-a luat pașii. Dacă-Mi spui acum că nu mai crezi în lucrarea cuvântului Meu, Eu nu-ți scriu ție lepădare, și le-o scriu celor ce le place să te audă pe tine zicând că te lepezi de lucrarea cuvântului Meu. Nu are seamăn inima ta cu inima lor. Tu nu ai loc, așa cum ești tu, între oameni. Oamenii nu știu ce este Dumnezeu, dar tu știi de la Mine ce este Dumnezeu și ce este viață, viață fără de moarte. O, de ar ști omul bisericii lumii ce este viață fără de moarte! Viață fără de moarte este sfințenie în trup, în cuget și în suflet, este trăire de Eden veșnic în trup. Asta înseamnă viață fără de moarte. Omul care iubește viața, acela ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl crede și îl împlinește. Aș vrea, fiule, să împaci pe România cu Mine, Fiul lui Dumnezeu. Aș vrea să vină România la pocăință, și tu să faci între Mine și ea act de naștere de sus, din apă, din duh și din sânge, act de împăcare cu Dumnezeu. Aș vrea să știe și să creadă România Mea că tu ești unsul Meu, și cuvântul Meu ești peste ea. O, ce salvare minunată am voit și voiesc să fac Eu prin tine peste România Mea, poporul Meu ales! Nu-ți mai spun „*Scoală-te și vino!*“, că tu ești rob și nu poți, dar îți spun să stai cu Mine, cu Mine întru tine, până ce Eu îți voi da înapoi cărarea spre izvorul Meu. Îți mulțumesc pentru lucrul tău lucrat la cuvântul Meu, că am întins mâna să se ridice din cădere cel ce rătăcește fără Mine. Îți mulțumesc, tată, pentru suferința duhului tău, purtată de la cei necredincioși întru cuvântul Meu. De șaptezeci de ori câte șapte îți mulțumesc, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Și voi lucra cu tot cerul peste România, poporul Meu ales, și tot cel ce va fi creștin se va numi român, că am semnul Meu în poporul român, am pe poporul cuvântului Meu, munte al Sionului Meu, și toate popoarele vor lua legea Mea din muntele acesta, din Siloamul Meu de azi, și voi boteza pe cel ce va crede, în apa vindecătoare a Siloamului cel nou, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Îi voi boteza pe unii cu apa Duhului Sfânt, iar pe alții, cu focul Duhului Sfânt. Cu apă și foc voi lucra peste grâu și peste pleavă, și voi întări lucrarea Mea și voi desface sulul ei. Așteaptă cerul desfacerea sulului cărții.

Românule, românule creștin, ia-ți, tată, cămașa de român pe tine; ia-ți, fiule român, cămașa de botez pe tine și stai înaintea Mea, că vin la tine, poporul român, și voi ridica din tine popor de apostoli ai Cuvântului lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Străjerii Mei, mai stau, tată, o clipă deasupra ieslei. Mai stau cu Israel al Meu, mai stau un pic. Mai am un pic de cuvânt peste Israel.

Israele, ce faci tu, măi tată? O, mereu am plâns că n-ai vrut să citești Scriptura, și mereu ți-am spus s-o citești, și mereu am rugat pe mai-marii tăi să te învețe lecția Scripturii, tată. Dacă tu citeai Scriptura, vedeai ce este păcatul și nu-l mai făceai. Ești necunosător de Scriptură și n-ai să-Mi poți spune că n-ai avut Scriptură. Iată, cartea Mea de azi este una

cu Scriptura, tată. De aceea am venit cu lucrarea aceasta, că tu n-ai vrut să citești și să înțelegi Scriptura. În Scriptură scrie bine despre păcat și despre plata păcatului. Acolo mai scrie că pocăința este sfârșitul păcatului, dar nu numai pentru o vreme. Ai știut tu că așa scrie în Scriptură? Eu știam că am nevoie de tine să fii sfânt, și de aceea te rugam să citești Scriptura și să stai cu Mine întru duh de pocăință. Femeia păcătoasă n-a fost osândită de nimeni, și i-am spus și Eu: «*Nici Eu nu te osândesc, dar de acum să nu mai păcătuiești*». Așa trebuia să faci tu când ai venit la Mine ca să te iert. Trebuia apoi să nu mai păcătuiești Israele. Eu nu te-am osândit, dar tu trebuia să nu mai păcătuiești apoi. Cine a venit la Mine, a venit să nu mai păcătuiască, dar tu, tată, ai păcătuit și apoi, și ai făcut fapte rușinoase înaintea cerului, că era să-Mi nimicești toată lucrarea Mea dacă Eu nu lucrăm ca în cer, cu dreptate. La Mine este altfel. Să fii al Meu înseamnă să nu mai păcătuiești, să nu mai stai cu poftele și cu patimile; asta înseamnă să fii al Meu. Altfel, ești al trupului. Iată, ai de ce plânge, iar Eu cu lacrimile tale îți voi spăla ție cămașa, fiule. De unde, tată! că tu nu plângi. Dar să plângi, și să te ridici în ultimul ceas, fiule. Te văd și azi că ai în tine gând de poftă rușinoasă. Sfântul Martinian s-a aruncat în foc ca să alunge dinaintea lui trupul poftei rușinoase. Și tu ce faci? Tu te povestești că ai poftă rușinoasă. Vin și îți spun să te curățești prin lacrimi și prin iubire de cer și nu prin iubire de trup și de prostie rușinoasă. O, de ce nu vrei tu să mori? Iată, n-ai murit nici până acum, nu te-ai răstignit nici până acum. Ți-am spus, fiule, să mori, și tu nu M-ai ascultat, că dacă M-ai fi ascultat, ai fi murit demult, și erai viu acum. Fiule, păcatul se face cu simțul, tată, cu cugetul, măi Israele. Ia-Mă pe Mine în cugetul tău și vorbește cu Mine în rugăciune și în sfat. Tu zici că ai frică de Dumnezeu, dar nu știi ce înseamnă să ai frică de Dumnezeu, nu știi. Dacă n-ai frică, n-ai nici oprire de la cele rele. Și dacă faci așa, stai acasă, tată, nu mai merge la creștini, că nu mai e vremea să te smintești cu poftă rușinoasă. O, rău îmi pare că nu ți-ai sfințit cugetul și inima și iubirea, că dacă ai fi făcut așa, erai acum vindecător. Pe tâlharul de pe cruce l-am iertat în clipa când s-a pocăit de relele lui și a crezut în Mine, iar Eu i-am dat raiul pentru pocăința lui. Dar tu, poporul Meu, Mă cunoști de mult, și ai avut vreme lungă să te pocăiești. Pocăința înseamnă să nu mai faci păcate și să te lepezi de tine și să-Mi urmezi Mie întru purtare de cruce curată și sfântă, nu de cruce întinată, fiule.

Măi apostolii Mei, măi lucrătorii Mei, strângeți, tată, turma lui Israel și spălați-o de păcatele de până acum. Stați ca martori, străjerii Mei din grădina cuvântului Meu. Cei trei fii unși în grădina Mea, stați, tată, ca martori în vremea când poporul se va strânge, și Eu voi rosti peste el duh de pocăință și de dezlegare de păcate și de împăcare cu Dumnezeu, că iată, avem, fiilor, patruzeci de zile de îmbrăcare în sfințenie. Spuneți poporului lui Israel să nu mai facă păcate cu simțul și cu cugetul. Pe unul ca acela îl voi da de la Mine dacă se va mai hrăni cu cele ce murdăresc locul Meu din creștin. Acela va rămâne om fără duh, și îl voi sluji pe unul ca acela, ca să vi-l fac cunoscut. Vreau să fie sfânt Israel. Dacă până acum nu a fost așa cum cere Dumnezeu, acum să fie poporul Meu sfânt cu cugetul și cu inima și cu iubirea și cu trupul. Cine nu vrea, acela nu poate. Pe cel ce vrea, pe acela Eu îl voi ajuta și îl voi milui cu ajutor de sfinți și de îngeri.

Fiilor, nu vă încredeți în copii. Nu lăsați pe copii să-Mi pună foc lucrării Mele. Lucrați lucrare de veghe, că sunt plin de buboie de la copiii voștri. O, că n-ai vrut creștinul să crea-

dă că școala lumii ucide pe fiii poporului Meu! Dar cine Mă iubește pe Mine, acela nu este biruit de păcat. De ce nu este? Pentru că Mă iubește pe Mine, pentru că nu vrea să Mă dea afară din el.

O, fiilor, nu Mă dați afară din voi. Vine sfârșitul lumii, tată. Nu vă voi putea ocroti de sfârșit dacă nu veți fi Mie fii curați. Nu minte Scriptura care spune: «Unul va fi luat, și altul, lăsat». Fiți treji și atenți la aceste cuvinte.

Slujitorul care Mă ajută pe Mine să facă lucrarea pocăinței peste poporul Meu, iar fiii grădinii Mele vor fi martori în clipa aceea, iar după aceea să nu mai păcătuieți în trup, măi fiilor. Luați cu dragoste lecția postului, și cu fericire mare să lucrați vremea postului, și cu rugăciune plină de nădejde să lucrați. Ne vom întâlni după vremea postului și vom desface pecețile cărții și voi coborî pe Duhul Sfânt peste poporul Meu. Va veni un popor curat, curat, și slab de carne și de trup. Am fii care trăiesc mai sfânt decât voi. Să nu se smintească aceștia când vor veni, că vai vouă dacă va veni de la voi spre ei sminteală! Luați lecția Mea, și binecuvântată să vă fie hrana cea sfântă a postului. Postul să vă fie însoțit de laude duhovnicești, de slujbe sfinte și de rugăciuni de împăcare cu Dumnezeu. Îl rog pe slujitorul care Mă ajută în popor să facă rugăciuni cu poporul. Să se adune când și când în locul unde Mă adun Eu cu poporul și să aducă rugăciune cerului în mijlocul poporului. Să nu obosească, și să lucreze la cuvântul Meu, nu la cuvântul poporului cel slab. Nu vă mai duceți la acest slujitor, cei care nu vreți să ascultați de cuvântul acestei lucrări. Cei ce lucrați altfel sau altceva decât cuvântul Meu, nu vă mai duceți. Lăsați-l pe acesta să fie pentru cei ce ascultă și se sfințesc. O, slujitorul Meu, ascultă-Mă pe Mine, tată, nu pe cel ce te face să ieși din legea Mea cea orânduită pentru sfințenia poporului Meu. Ceilalți care încă nu au înviat bine, aceia să meargă la preoții din lume. Iar voi, străjerii Mei, cercetați bine pașii poporului Meu și feriți-Mi pe acest slujitor de cei cu duh nestatornic. Amin.

Poporul Meu, aceasta este ziua ridicării tale, și de acum să nu mai păcătuiești. Fiilor, strângeți-vă puterile. Sunteți la capătul frontului de luptă. Alegeți cele sfinte și luați pe voi sfințenia și despărțirea de lume și de duhul lumii.

Sun din trâmbiță peste Israel. Israele, să te aduni, tată, la praznicul Paștelui Meu cel de patruzeci de ani cu tine, căci cuvântul Meu în mijlocul tău a fost praznic de înviere, Ierusalime sfințit. Pregătește-te curat, cu cămășuță curată, fiule din Israel. Pregătește psalmi, și cântare de sărbătoare să pregătești, și cunună, fiule, să-ți gătești. Uniți-vă întru pregătire și despărțiți-vă de cugete neplăcute lui Dumnezeu. Dați Mie inimile voastre. Eu voi intra în ele și vă voi cârmui spre puntea care va apărea la capătul cărării. Se deschide cartea, tată, se împlinesc această Scriptură. Să se adune poporul și învățătorii lui, ca să pregătească sărbătoarea deschiderii cărții. Să fii popor de sfinți, măi Ierusalime, ca să-ți pot da cele ce ți-am pregătit. Amin, amin, amin.

19 februarie/4 martie 1995

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Toate proorociile vor seca, și va rămâne Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul, Arhiereul Tatălui, face spovedanie poporului cuvântului Său. Pregătirea poporului pentru desfacerea peceților cărții.

Israele, Israele, am venit la tine și ți-am adus pacea Mea și dragostea Mea. Pace ție, că Eu, Domnul

Iisus Hristos, asta vreau. Vreau pacea Mea peste tine și pacea ta peste Mine și întru Mine, dar să ai pace la fel cu pacea Mea, Israele, copilașul Meu de la sfârșitul vremilor. Mi-e drag, tată, să-ți văd grămadă pe fiii tăi, și Mi-e tare drag să grăiesc cuvântul Meu în mijlocul tău. De aceea te strămut și te adun și Mă mângâi cu tine, că n-am, tată, mângâiere, căci nici cerul nu-Mi poate mângâia durerea care vine peste Mine de la omul cel de pe pământ, de la plânsul pământului, care-Mi rupe pacea. Iată ce fac. Mă ascund cu pacea Mea în tine, măi poporul Meu, și Îmi leg ranele cu tine și te fac pe tine alifie pentru ranele Mele. Mă dor ranele, fiule. Îți spun și Eu ție, Mă tângui, tată, și te aștept să faci tu minunea aceasta așteptată de Mine de șapte mii de ani; să faci tu minune, ca să-Mi vindeci ranele și zăcerea Mea și multa Mea durere care Mi se face de la omul de pe pământ. Nimeni nu mai are milă de Mine. Sunt o mulțime de prooroci pe pământ, și să-i vezi, tată, ce fac aceștia, că mănâncă de toate și fac și păcate, și proorocesc după dragul omului, și cu aceștia nu mai ajung Eu la bun sfârșit. De aceea am plâns adânc, și mereu te-am rugat să nu mai umbli după hrană străină de această grădină, că ție, Israele, nu-ți trebuie piață, măi fiule. Ai cămară plină, ai hambare pline, și mai stau și Eu mereu în calea ta cu cuvântul Meu, tată, cu cuvânt curat și neamestecat, că Eu sunt curat și neamestecat. N-ai știut tu să înțelegi de ce am plâns Eu mereu ca să te rog să te oprești de la străini și să nu mai iei de la străinii acestei lucrări. Stai cu Mine, tată, ca să te deprinzi cu ascultarea stând lângă Mine. Măi Israele, Eu îți spun ție, tată, că nu are nimeni ce am Eu pentru tine. Tu de la nimeni nu Mă poți lua dacă îți este numele scris în cartea Mea de azi. Ba le mai golești și traista celor la care te duci ca să Mă cauți. Și de ce? Iată de ce. Eu pe aceia îi golesc, ca să nu mănânci tu din altă parte cuvântul Meu, și ca să rămâi flămând atunci când nu rămâi statornic la casa ta, la masa aceasta de cuvânt din cer, care nu va fi goală niciodată. Hai, fiule, să stăm îmbrățișați la masa aceasta, că iată, când am început această lucrare, am pornit cu încă patru prooroci alături de trâmbița Mea Verginica. Unde, tată, sunt aceia? De ce n-au stat până la sfârșit la această masă dulce și curată și cu Mine la masă? Și-au făcut ei masă, că a Mea era cu post, așa cum Îmi place Mie și așa cum este de viețuit pe pământ, precum în cer. S-au dus din pricina mâncării, fiule tată, așa cum bietul Adam s-a dus de la masa cea de rai, tot din pricina mâncării s-a dus, bietul de el. Și tot așa fac oamenii, fac ca și Adam, și nu vor cu cele din rai. Vor cu mâncare din neascultare, și omul de azi nu mai trage la sănătate; vrea numai mâncare, vrea numai boală și numai poftă vrea. Vrea sarmale și gogoși omul cel creștin de azi. O, așa ceva nu este obicei creștin, și este încă rămășiță de poftă veche acest obicei. Înviază, înviază, Noule Israele, Noule Ierusalime! Înviază, tată, întru viață fără de moarte, întru viață de Eden nesticăcios și curat și veșnic!

Am venit, Israele, Israele scump și iubit, am venit cu cei prea iubiți, ca să fac un act de împăcare trainică între Mine și tine. Și tu, fiule, să fii atent, atent cum n-ai fost niciodată, că mult am plâns și am tânjit că nu aveam în tine bucătar aparte pentru tine. Bucătarii lumii au mâini murdare, fiule, au trupuri murdare și nu merită să pună mâna pe cele din cer. Lor le place cu pământul și cu tina lor. Iată, am ieșit înaintea ta, am venit la poala muntelui. Am aplecat vârful muntelui și M-am lăsat la poale să-ți dau pășunea Mea și să-ți iau pășunea ta. Ți-o iau pe a ta și ți-o dau pe a Mea. Israele, dă-Mi Mie pășunea ta ca s-o arunc în foc și s-o ard și s-o pedepsesc, iar pe tine să te iau numai cu pășunea Mea. Am venit să-ți iau

iarba ta de la gură, că nu e bună iarba ta, și să iei, fiule, iarba cea din cer și să stai întru ea. Și ce vreau Eu, oare, să-ți spun, tată? O, n-am venit să te ocărăsc, n-am venit la poala muntelui să te osândesc, nu, tată. Dar am venit să te iert de tot ce ai greșit tu până acum, și să-ți spun așa: iartă-ți-se ție, și de acum să nu mai păcătuiești, și să fii dezlegat de legătura păcatelor tale, și să te scriu om născut de sus, și să intri la masa cea de sus, ca să o așez înaintea ta. Dar trebuie să-ți amintesc de cele ce ai făcut, și lucrez cu blândețe, tată, ca să osândim păcatul, măi fiilor. O, Eu n-am venit să vă osândesc pe voi. Am venit să osândesc păcatul care v-a luat dinaintea Mea atâtea vreme, fiilor. Dar acum tu ești un popor ascultător, și așa vreau să fii, și să nu te temi de post, și să te temi de mâncări, fiule din Israel. Nu vrea omul să creadă că mâncarea l-a scos din rai, că mâncarea i-a îngreuiat trupul și l-a făcut fără simț ceresc, că mâncarea i-a îmbolnăvit trupul și sufletul de atâtea felurite boli, că mâncarea l-a învățat pe om la poftă și la sânge și că mâncarea l-a dezbrăcat de haina Duhului Sfânt. Toate spitalele sunt pline de trupuri care s-au îmbolnăvit din mâncare și din poftă și din păcate. Numai creștinul Meu mai iubește sănătatea; sănătatea, fiilor, unul din cele mai mari daruri peste om. Cine-și calcă în picioare acest dar, pe acela darul îl părăsește și se întoarce la Dumnezeu. Eu de aceea am venit și ți-am spus să mănânci grâu. Ți-am dat acest medicament că te-am consultat și te-am găsit lipsit de sănătate. În bobul de grâu stă ascuns medicamentul sănătății de trup și de suflet. El are darul și harul pe care trebuie să-l aibă omul Meu cel nou, și voi face din tine hambar pentru Mine și pentru Duhul Meu Cel Sfânt și pentru înviere și pentru lumină, hambar de pâine și de vin, întru împărăție înnoită și împropătată.

O, Ierusalim iubit, am venit nu demult și ți-am spus să nu ucizi, și acum vin și îți spun să nu ucizi bobul de grâu. Mănâncă-l viu, fiule. Spală-l și ține-l în baie și pregătește-l cu viață în el și mănâncă viață, tată. Mănâncă în fiecare zi viață, că vreau după aceea să-ți dau în fiecare zi pâine și vin nou, că te voi strânge mănunchi și te voi ține la masa Mea și îți voi răspunde cu pâine și cu vin, și nu va mai fi moartea și supărarea și grijile și oboseala. Lasă-te, fiule, spre sănătate. Să nu ucizi ca să mănânci. Am să vin mereu cu toate câte am să-ți dau ție, că vreau, tată, să te pregătesc cu haină cerească și vreau să-ți lipesc aripioare și vreau să te fac să treci prin piatră și prin apă și prin fier, și prin pământ să treci, ca să-Mi scoți pe morții cei care zac așteptând. Vreau să bagi mâna în gropi și să scoți pe morți afară, și să fac pământul nou și să stea pe el trupuri vii, înviate prin tine.

Cel ce mănâncă ar tot mânca mereu. Cel ce nu mănâncă n-ar mai mânca deloc, dar acela mănâncă să aibă grijă de viața și de taina Mea în om.

Poporul Meu, vreau să am putere în tine, fiule, poporul Meu. Vreau să am loc și locaș în tine. Vreau să fac din trupul tău templu pentru tine și biserică în care să intre Fiul lui Dumnezeu prin pâine și vin. Am pregătit pentru tine pâine și vin nou. M-am pregătit pentru tine ca să Mă dau ție întru putere. Am pus acest fruct în pământul grădinii Mele cea nouă, și îl las, tată, să se coacă bine. Cum adică așa? Iată cum. Fii atent ce-ți spun Eu azi. Mă las spre jertfire pentru tine în fiecare zi, până ce te vei face sănătos, până vei fi bine pregătit pentru mărul Meu cel nou. Mă jertfesc pentru tine în fiecare zi în grădinița Mea, în ieslea Mea de azi, până ce voi face din tine făptură nouă și sfântă și fără de păcat, așa precum sunt Eu, și îți voi da să mănânci din pomul vieții, și din rai, copilul Meu. Nu voi rupe nici un pic de fruct până nu vei învia, po-

porul Meu, și apoi vom face serbare de Paști nou înaintea ta. Eu așa am spus la ucenici la cina Mea din urmă: *«Luați și mâncați Trupul și Sângele Meu, că nu-l voi mai bea cu voi până nu-l vom bea nou întru împărăția cea nouă a Tatălui Meu»*. Vreau pe pământ să serbez acest Paști, și de aceea am tras de tine patruzeci de ani, Israele. Vreau să te scap de trudă și de grijă, și vreau să te aduc la vremea cântărilor și a îngerilor care vor cânta cu poporul Meu laolaltă.

Pregătește-te, poporul Meu. Am căutat să pun înaintea ta un slujitor din lucrarea Mea. Eu, Domnul, îl rog să facă după lege rânduiala pentru mărturisirea păcatelor, și apoi iau un fiu și îl pun să-ți amintească de păcatele pe care le face omul pe pământ. Să nu te rușinezi, tată. Fiecare din voi are acum pe îngerușul păzitor lângă el, și îi cercetează inima și glasul și cugetul, iar cu pană cerească scrie lucrarea pocăinței. Spune, tată, că ești cel mai căzut, cel mai pierdut. Spune că n-a păcătuit nimeni cât ai păcătuit tu. Spune că ai păcătuit șapte mii de ani, și se va ierta prin tine până la al miilea neam. Lasă-te să fii mijlocitorul omului care păcătuiește de șapte mii de ani, și îți va mulțumi omul cel din toate veacurile. Iată, la această mărturie este de față tot cerul și tot iadul, dar nu vă temeți, Eu sunt aici, întru scaun de domnie, ca să curățim păcatul și osânda păcatului. Spuneți: *„Da, Doamne, am făcut, am greșit la cer și înaintea Ta”*. Spune așa înaintea Mea, și vor pleca diavoliu tânguindu-se și vor pleca fără de putere, și se va sfârșia lucrarea lor. Spune: *„Da, Doamne, am greșit întru toate, și prin toate sunt vinovat”*, și vor auzi morții din morminte și se vor bucura și vor învia când vor auzi că tu spui: *„Am greșit, Doamne, ca Adam, și mai mult decât atât. Iartă-mă și mă înviază și nu mă lepăda pe mine, osânditul”*.

Să se ridice fiul care va rosti numele păcatului, iar apoi să se citească actul de iertare. Stau cerul și iadul în așteptarea iertării.

Pace vouă! Binecuvântată să vă fie mărturisirea și pocăința. Eu sunt aici cu tot cerul sfânt. Amin, amin, amin.

(Domnul face loc spovedaniei poporului creștin. n.r.)

Fiilor, fiilor, ascultați glasul Meu. Eu sunt mai înainte de mărturisirea voastră. Adăugați acum și aceste cuvinte spre desăvârșita pocăință, și ziceți:

Doamne, Dumnezeul părinților noștri cei de la început și până azi, până la trâmbița Ta, Verginica, și până la noi, mărturisim necredința pe care am avut-o față de cuvântul Tău; mărturisim clătinarea și neascultarea față de cuvântul Tău.

– Am hulit, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, cu gândul, cu inima și cu fapta și cu viața noastră cea cu neascultare, am hulit lucrarea cuvântului Tău;

– Am necinstit cuvântul Tău, mergând de la masa aceasta la alte mese, la alți prooroci;

– Am zis că este diavolul și nu Dumnezeu în lucrarea cuvântului Tău, și nu am împlinit ce mi-ai cerut ca să stau curat cu trupul și cu sufletul;

– Nu m-am temut să vin să stau întinat înaintea cuvântului Tău, și am stat cu nerușinare și fără simț și am rănit trupul trâmbiței Tale Verginica, atingându-mă întinat și neascultător;

– Cuvântul Tău l-am auzit, dar nu l-am împlinit, și m-am dus să fac ca mine atâtea vreme, Doamne;

– Am trecut mereu peste așezarea Ta, peste trâmbița Ta Verginica, peste păstori și peste lucrători, făcându-i și pe ei să greșescă înaintea Ta;

– N-am avut teamă de Tine, Doamne, și de aceea am pierdut înțelepciunea și umilința;

– Doamne, Doamne, Tu mi-ai spus mereu să nu mă opresc în sfatul celor răzvrățiți, iar eu, din contra, am mers cu ei pe aceeași cale și am zis ca ei și am fost unit cu ei;

– M-am despărțit de lucrarea Ta și am stat fără ea și fără viața pe care Tu mi-ai cerut-o;

– Am răstignit pe Duhul Sfânt în toate chipurile, fie din neînțelepciune, fie din necunoaștere, fie din mândrie, fie prin judecată, judecându-L;

– O, de câte ori am zis că nu este Dumnezeu și că este numai omul, alegând să împlinesc sau să nu împlinesc și căutând să scap de apăsarea aceasta. Am socotit cuvântul Tău apăsare peste mine;

– Am dus păstorii în stare să facă judecată strâmbă peste creștini și peste unșii lui Dumnezeu;

– Am făcut pe alți creștini să hulească și să dărâme lucrarea cuvântului Tău și să nu o creadă a fi de la Dumnezeu;

– Am iubit omul și nu pe Dumnezeu în această turmă;

– Am călcat în picioare cuvântul Tău de pregătire, îmbătându-mă, fumând, curvind, mințind și împrăștiindu-mi mintea și inima în lume și cu oamenii din lume;

– N-am ascultat să ies din lume, și m-am dus să muncesc omului din lume ca să-mi dea bani să-mi fac lucruri în casă și haine frumoase și mâncare de pe piață, că am mâncat mâncări necurate, înjurate, dăruite diavolului, și nu le-am curățit prin stropirea cu agheasmă și prin rugăciune așa cum ai spus Tu: «nici apă să nu beți fără Mine»;

– Tu mi-ai spus să renunț la mizeria din curte, la porc și la vacă și la capră și la găini, și nu Te-am ascultat la vreme, sau nu Te ascult nici acum, și nu mi-am grăbit pregătirea;

– N-am ascultat să nu mai cumpăr haine de material plastic și îmbrăcăminte păgână și lumească, și mi-a plăcut să fiu bine îmbrăcat și colorat și nesmerit;

– Am fost la nunți și la botezuri, peste legea Ta cea sfântă;

– Doamne, n-am avut grijă de copii, și copiii mei au păcătuit înaintea Ta;

– Copil fiind, n-am ascultat de Dumnezeu și de părinți, și am făcut desfrânare pe ascuns înaintea lui Dumnezeu și a acestei lucrări;

– Am iubit lumea și duhul lumii și am zăbovit cu omul din lume, complăcându-mă cu vorbe fără Dumnezeu;

– Am ucis de atâtea ori duhul fiilor acestei lucrări și n-am fost adevărat frate întru Hristos în această lucrare;

– Am avut gândurile mele, ascunzișurile mele, faptele mele aparte, și n-am stat bine în trupul acestui popor ales. Am stat cum am voit eu și nu cum ai voit Tu, Doamne Dumnezeul meu;

– Am voit și am tânjit să fiu pe treaptă mare între fiii acestei lucrări, și dacă n-am putut, am scos armele dușmăniei și ale răzvrătirii și ale hulei și ale cârtirii și ale împrăștierii oilor din popor;

– Am tras oile acestei stâne prin alte grădini, pe la prooroci străini de lucrarea aceasta, și am omorât credința și statornicia fiilor din această lucrare;

– Am clevetit pașii și faptele fraților lui Hristos în acest popor. În loc să mă smeresc și să mă rog pentru mine și pentru fratele meu, așa am făcut, am clevetit, și apoi m-am ascuns cu fapta aceasta și am ațâțat foc diavolesc în turma Ta, Doamne;

– Am căutat numai binele și ușorul și neascultarea, și de cruce m-am scuturat și am căutat să-mi fie numai bine;

– Nu m-am bucurat în necazuri ca și în bucurii și n-am putut pricepe ce mare strălucire îmi pot aduce încercările;

– Am căutat să am de toate, și bani și stare, și le-am luat în schimbul Tău, Doamne. Dar când toate acestea vor cădea, să nu mă arunci de la fața Ta. Primește-mă acum și dă-mi putere să nu mai vreau altceva în afară de Tine.

Ce rău n-am făcut eu în lucrarea aceasta și împotriva ei! Iartă-mă, Cel ce ai venit astăzi să mă ierți, Dumnezeul meu, Iisus Hristos, Mântuitorul meu, Fiule trimis de Tatăl înaintea mea! Iartă-mă și ține-mă întru lucrare de împărăție, că eu nu Te-am ascultat să dau răul de lângă mine, să dau mila dăunătoare de la mine și să nu stau alături cu cel ce face păcat în trupul său și în jurul său, că am zis că-mi este soț, sau soție, sau copil, sau mamă, sau tată, sau rudă, sau prieten. I-am iubit pe ei mai mult decât pe Tine și nu sunt acum vrednic de Tine. Dezleagă-mă, Doamne, dezleagă-mi pașii mei, ca să fiu numai cu Tine și cu împărăția Ta în inima mea.

(Se fac rugăciunile de dezlegare a păcatelor și de împăcare cu Dumnezeu, n.r.)

Fiilor din Israel, iată, tată, spălatu-v-ați, curățitu-v-ați, luminatu-v-ați și miruitu-v-ați și însemnatu-v-ați cu numele Meu. O, fiilor, aveți grijă de această hăinuță pe care v-am dat-o Eu astăzi, iar de ce este necurat să nu vă mai atingeți, și Eu vă voi primi pe voi și voi fi cu voi. Scris este în lege: «Cel curat care se atinge de cel necurat, apoi și cel curat este necurat până seara». Luptați-vă de acum, lăsați-vă dincoace de prag. Treceți pragul înainte, dar înapoi să nu-l mai treceți, că ne pregătim de mare sărbătoare. Mâncați mâncare curată, trăiți viață curată și cuget curat, cu cântec curat și cuvânt curat. Dacă cineva din voi se va mai încumeta să rămână buroiană și nu grâu, lăsați așa, că Eu sunt Acela Care sortez numaidedat, că e vremea poporului cel curat. Cine are prilejul să stea curat și sfânt și nu stă, acela va fi vai de el. Cine nu are prilejul și este încă rob sub lege și sub strâmtorare, acela să-și păstreze viața și hrana sfântă și să stea mereu pe mână și pe trup cu agheasmă sfântă și să dea mereu în jurul său cu apa Mea cea sfântă, luată din grădina cuvântului Meu. Veniți cu cofițe și luați apa cea curățitoare din izvoarele grădinii cuvântului Meu. Veniți și luați și păstrați-vă curați și sfinți și pregătiți-vă de serbare cerească. Fiilor, nimeni nu are voie să cheme la serbare. Aceasta o voi face Eu, prin așezarea Mea. Nu să se anunțe unul pe altul, și să anunțe trimisul Meu, și nu altfel să se anunțe. Iată, acum luați din hrana vieții și pregătiți-vă mereu pentru viață veșnică și curată și îngerească, fiilor. Lăsați poverile jos. Lăsați poverile jos și luați crucea Mea; crucea Mea, fiilor, iar povara voastră lăsați-o jos de-acum. Povara voastră să fie ca un fulg, dar crucea Mea și viața Mea să vă fie povară, ca să vă plătesc că Mi-ați dus crucea Mea cea grea din vremea aceasta.

Israele, iubitul Meu copil, să nu ucizi ca să mănânci, să nu ucizi hrana pe care o mănânci. S-o mănânci vie, tată. Uită-te și numără până la o sută când fierbi hrana ta, și las-o apoi să se moaie și mănânc-o. N-o mai fierbe până ce o omori de tot, nu mai ucide viața, măi Israele. Esau pentru o mâncare fiartă și-a vândut dreptul pe care l-a avut înaintea Mea. Tu să nu-ți pierzi slava pe care o ai de la Mine, Israele, noul Meu născut, pruncul Meu cel mic, copilul Meu cel mai iubit, întru care am binevoit.

Pace ție și inimii tale, copile nou-născut, și să crești fuguța, tată, iubindu-Mă pe Mine. Cine Mă iubește pe Mine, Eu întru acela cresc. Să Mă iubești, copile scump, și să-L iubești pe Dumnezeu în om. Cine iubește pe Dumnezeu în om, acela este mare. Eu sunt ascuns în fața ta, dar curând, curând Mă voi lăsa descoperit, așa cum în casa lui Luca și Cleopa în Emaus M-am lăsat descoperit la masa lor. De la ei M-am dus la cer, dar la tine vin, și Mă voi descoperi.

Te iubesc cu mare iubire, Israele, fiul Meu. Pace ție, și hăinuță curată, fiule scump! Pace ție, Noule Ierusalime, și vom veni unii spre alții. Vă mângâi cu harul Meu și vă dau harul Meu. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pecetea Mea să fie peste tine, Israele, copilul Meu iubit. Amin.

Vom sărbători deschiderea cărții și patruzeci de ani cu voi. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt cartea, căci cartea aceasta se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

25 februarie/10 martie 1995

Praznicul Bunevestiri

Cele nevăzute sunt cuprinse în cele văzute. Biserica este cerească, nu este pământească; aceasta este taina ortodoxiei. Slujitorul Domnului este cel numit de Domnul. Binecuvântare pentru lucrul cărții cuvântului. Poporul Noului Ierusalim va primi veșnicia învierii.

Ierusalime, Ierusalime, am coborât pentru tine cu cuvântul Meu, și sărbătorește cerul cu tine, scumpul Meu Ierusalim, poporul Meu cel de la sfârșit. Am scris început, Ierusalime. Am scris început de cer nou și pământ nou, căci cerul se odihnește peste tine și în tine. Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Și-a început odihna, măi Ierusalime. Un picuț mai este până la odihna deplină a Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt.

Pace și sărbătoare de bunăvestire! Bucură-te, Ierusalime, cel ce ai harul Meu, Domnul este cu tine, și vei fi spre lumină neamurilor și spre slava celor ce vor crede în Dumnezeu. Amin.

Vin să te binevestesc, fiule. Vin, tată, cu arhangheli și cu îngeri și cu sfinți înaintea ta, în preajma ta și în inima ta, ca să fie ca în cer în tine, copile din Ierusalim, dar să Mă primești cu cele ale Mele întru tine, fiule, copilul Meu. Primește-Mă cu împărăția Mea întru tine, că vin oaspete cu tot cerul în inima ta, și vom sărbători sărbătoarea împlinirii lucrării lui Dumnezeu pe care am lucrat-o timp de patruzeci de ani înaintea ta, Ierusalime român. Vine ziua Paștelui poporului Meu, și în ziua aceea voi veți fi cuprinși de inima din voi. Nu voi veți fi aceia care vor cuprinde inima din voi, ci inima din voi vă va cuprinde pe voi, și veți trăi această stare dumnezeiască în ziua aceea. Vin și vă binevestesc sărbătoare și pregătire de sărbătoare ca în cer, nu ca pe pământ, că lumea, măi fiilor, n-are de unde să știe ce înseamnă bucurie și sărbătoare. Sărbătoare înseamnă tot ce este ceresc peste pământ, și nimic altceva nu mai înseamnă sărbătoare. Până acum a fost numai jale și numai deșertăciune, dar va fi sărbătoare în cer și pe pământ, căci Eu te am pe tine, poporul Meu, și te deprind să stai întru zi de odihnă și să fii tu zi de odihnă a Domnului Dumnezeului tău. Vin cu arhangheli și cu îngeri și cu sfinți înaintea ta. Vin cu zeci de mii; vin, și voi serba cu tine sărbătoare cerească și duhovnicească.

Iată, fiilor, sunt cu Măicuța Mea întru serbare de bunăvestire. E praznicul bunevestiri, cel ce s-a născut acum două

mii de ani când Maica Mea s-a supus Fiului ei, ca să-L primească să-i fie fiu, să-L primească pe Fiul lui Dumnezeu în inima ei și în coapsele ei ca să Se nască prunc și să crească Dumnezeu și să facă răscumpărarea omului căzut din rai, din Eden, din brațele lui Dumnezeu, măi fiilor. Eu, Domnul, am fost primit ca să fiu purtat în pântecul Maicii Mele, prin care am luat trup între oameni. Și s-a supus Măicuța Mea și M-a primit, iar Tatăl M-a crescut și M-a născut din Fecioara mama Mea, și Și-a făcut Tatăl prin Mine lucrarea de răscumpărare a omului cel pierdut în moarte, cel înghițit de moarte.

O, Ierusalime, sunt aproape de capăt și vreau să crezi ce-ți spun, și vreau să fii tu temelie a celor ce se vor ivi acum spre vedere din cele cerești. Cele ce nu se văd sunt toate pregătite spre arătare, numai tu trebuie să fii gata, poporul Meu de pe pământ, căci voi reteza buturuga de vie și voi crește din rădăcina ei mlădițe noi și tinere și voi întineri via Mea și vom avea vin ceresc, vin curat, lucrat de inimi cerești și de mâini cerești înaintea ta, Ierusalime, și va fi lucrare de credință și din credință, și voi întocmi lucrarea cea făgăduită lui Avraam, omul Meu cel credincios.

Măi fiilor, cele cerești nu pot fi purtate și lucrate de cei trupești, de cei pământești, dar pot fi lucrate de fii duhovnicești, împreună cu cei cerești. Am mulțime de sfinți veniți de pe pământ, și aceștia împreună cu îngerii lucrează, tată, și în toată vremea te însoțesc pe tine, fiule al Ierusalimului cel duhovnicesc. Măi fiilor, voi credeți, tată? Credeți că nu este clipă să nu aveți alături sfinții spre cercetare și spre vedere și spre ajutor și spre împlinire lângă voi? O, tată, să credeți și să fiți buni și cuminți, măi fiilor. Credeți că tot ce faceți și cugetați și simțiți și trăiți voi, totul este văzut și știut de sfinți și de îngeri? În toată clipa să fiți ca cei din cer, să fiți buni și blânzi și răbdători și atenți, și să fiți priveghetori asupra voastră, căci cele ce nu se văd vă cuprind pe voi, și voi nu vedeți. Fiilor, fiilor, cele nevăzute, care sunt, acelea sunt cuprinse în cele văzute, iar cele ce se văd sunt cuprinse de cele ce nu se văd. Eu când cobor la voi, e mare frumusețe cerească venită cu Mine. Eu vin cuprins și învăluit de cele ce nu se văd de voi. Sunt însoțit de sfinți cu zecile de mii și vreau ca voi să fiți duhovnicești și nesticăcioși ca să vă învrednicesc de ziua celor ce se vor arăta spre vederea celor ce nu se văd. Mare este lucrarea umilinței și a smereniei de duh și de trup, mare este, iar această lucrare dacă o veți lucra până la arătarea Mea, veți fi numărați între cei ce li se vor desface ochii ca să vadă cu ei cele ce nu se văd. Eu vin mereu și vă pregătesc prin cuvânt, dar voi trebuie să împliniți cuvântul Meu pe care-l rostesc peste voi. Măi fiilor, ați împlinit voi cuvintele pe care le-am lăsat peste voi? Am coborât cuvânt patruzeci de ani peste voi. L-ați împlinit, tată? A fost cuvântul cel de pregătire peste un popor care va întâmpina slava Mea la arătarea Mea. Ați împlinit voi cuvintele acestei lucrări de coborâre a cuvântului din cer? Știți voi ce înseamnă Cuvântul? Cuvântul sunt Eu.

O, poporul Meu, poporul Meu, am coborât peste tine patruzeci de ani cuvânt, și unii dintre cei care au intrat în această scâldătoare n-au înțeles mai nimic, și au făcut ca Lucifer. Cum adică așa, ca Lucifer? O, tată, când un creștin s-a ridicat cu judecată și cu semeție și cu obrăznicie împotriva păstorului pus de Mine peste turma aceasta și peste așezarea Mea, acest fel de creștin a făcut ca Lucifer, care s-a ridicat să facă el ce vrea să facă, și acești creștini au căzut din acest cer, din această lucrare cerească. Măi poporul Meu, măi fiule hrănit de cer, Eu am pus peste tine pe cel ce a crezut în Mine și în coborârea Mea la tine. Pe cine, tată, voiai să pun? Voiai să

te pun pe tine, fiule care Mi-ai adus împotrivire și dureri? Dar păstorii îi pusesem Eu, și tu ai zis că nu e bine ce am făcut Eu. Așa se cheamă că ai zis, de vreme ce tu te-ai ridicat cu vorbă semeață peste ei. Ei au crezut în Mine, și de aceea i-am pus, dar tu n-ai crezut în ei, și te-ai ridicat asupra lor. Cel ce a făcut așa, acela a căzut din această așezare. O, nu e om care să nu fi greșit, dar cel ce este pus peste tine nu te învață să greșești. El te învață de la Mine, și dacă tu nu i-ai vrut să stea de la Mine peste tine, tu crezi, fiule, că ai găsit altceva de care să te agăți ca să fii înaintea Mea.

Iată, Ierusalime, încă o dată rostesc: cel ce a apucat de a băut din această stâncă, cel ce a apucat să fie în acest popor, cel ce a zis: „*Da, Doamne*“, acela chiar dacă a împlinit cele de la Mine și chiar dacă nu le-a împlinit, unul ca acela nicăieri în cer sau pe pământ nu mai poate veni la Mine pe alte cărări sau din alte căi. E adevărat, fiule, Eu sunt Dumnezeu peste tot, dar dacă tu ai apucat să iei cu gura din iarba aceasta și apoi ai scuipat-o și ai călcat-o, vai, pentru tine nu mai este altă strigare! Eu, tată, nu sunt doi Dumnezeu. Eu sunt Unul Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Știi tu, poporul Meu, cum se numește un fiu al acestei lucrări care vine în această lucrare și pleacă din ea la altă masă? Acela este numit cu nume mai rău decât sectanții care s-au rătăcit. Acela nu se mai numește creștin-ortodox chiar dacă ar face mai mult în altă parte, în altă grădină. Grădina ortodoxiei nu este numai una, măi fiilor. În această grădină a ortodoxiei sunt multe grădini și multe trepte. Eu vă spun vouă, fiilor, că e mare lucrare să fie ortodox creștinul, ortodox după cum este să fie. Biserica cea care se zice că este ortodoxă și nu face împlinit acest cuvânt peste ea, această biserică va avea cea mai mare judecată de pe pământ, că a pus în fața ei această dreaptă numire și n-a trăit-o și a făcut altceva în spatele acestei numiri. Când un preot care își zice că este păstor întru Hristos, când acela își lasă turma în păcătuire și când și el stă tot așa, acela mai este ortodox? Acela mai este drept întru credință? Acela mai are turmă? Nu mai are nimic înaintea Mea, și e cu mâinile goale de suflete și de rod ceresc, căci mâinile mânjite de păcatul lăcomiei nu pot fi cerești și duhovnicești. De aceea spun că voi reteza buturuga de vie și voi lăsa să crească vie înnoită și întinerită, căci biserica de azi e lacomă și e abătută, și e a cezarului și nu este a Mea, nu este. Ea este lume, nu este biserică. Așa spuneam și lui Israel, care își zicea că este al lui Dumnezeu, și el slujea la idoli și nu lui Dumnezeu. Așa și poporul bisericii de azi, are în față acest nume de popor creștin al lui Dumnezeu, dar el este popor lumesc, și va intra la judecată după faptă.

Poporul Meu, caută să fii ortodox întru toate cele duhovnicești și nu întru cele pământești, căci biserica este cerească și nu pământească. O, fiule care umbli după apă prin toate grădinile, în zadar umbli dacă ai băut de aici. Dacă ai căzut din brațele acestei lucrări, în zadar umbli, că ești cunoscut și de vânt, și de apă, și de Duhul Sfânt, și de duhul rău, și de văzduh, și de fire. În zadar umbli tu, cel ce ai fost însemnat din această călimară de untdelemn ales. În curând voi rosti numele acestei lucrări, și tot și toate se vor pleca la poalele ei și vor privi spre vârful ei, spre piscul ei cel luminos, care Mă ține pe Mine, Domnul, întru slavă cerească.

Credința dreaptă este aceea care se hrănește cu faptele ei, care face faptă din duhul ei. Aceea este credința dreaptă care se numește ortodoxie, iar Eu, poporul Meu, te-am scos pe tine din această amăgire care stă ascunsă sub această numire și ți-am spus să fii ortodox, că nu mai este nimeni orto-

dox, măi poporul Meu. Nimeni nu mai împlinește această trăire. Crede-L tu pe Dumnezeu, că nu mai știe omul ce este dreptatea cea din Dumnezeu. Eu sunt Domnul Iisus Hristos pentru toți cei care trăiesc așa cum au trăit apostolii Mei, care au pornit acum două mii de ani întru biserică de Duh Sfânt și întru credință dreaptă prin lume. Aceea a fost biserică numită de Mine, și întru așa biserică trebuie să te aduc Eu pe tine, Ierusalime iubit. Slujitorul numit de Dumnezeu, acela este slujitorul lui Dumnezeu. Cel numit de oameni, acela nu poate să facă cele ale lui Dumnezeu, nu poate, pentru că nu are după cine să se ia ca să poată. Duhul Sfânt și harul sfânt nu Se pot cumpăra, nu Se pot lua de pe pământ, ci numai prin chemare și prin numire cerească. Ierusalime, de aceea, tată, te strig mereu. Mereu strig după tine. Strig numele tău, ca să fii numit de Mine și să nu poată nimeni peste tine, și să știe oricine că tu ești poporul Meu și numitul Meu, căci pentru lucrul celor cerești nu se poate numire ca pe pământ, nu se poate să cumperi numire în lucrarea lui Dumnezeu. Ia spune tu, fiule, ce răspuns a primit omul acela care a cerut de la apostolii Mei să cumpere pe Duhul Sfânt, Cel lucrător de minuni și de semne cerești? Așa a spus apostolul Meu: «*Banii tăi să fie asupra capului tău*». Iată, fiilor, cel ce a cumpărat numire cerească pe bani, acela are banul asupra capului său, și de aceea preotul de azi nu mai scapă de păcatul lăcomiei și de robia banului. Nu așa preoți aveam Eu înainte vreme. O, de mult nu mai am preoți plăcuți de cer, și de aceea am făcut milă cu tine, iubitul Meu Ierusalim, și ți-am pus nume mare, tată, nume din cer, și iată, i-am spus lui faraon să te lase liber, și i-am spus că ești poporul Meu. Eu în toată vremea te-am ocrotit prin puterea Mea, căci ungerea Mea peste tine a fost ocrotire, fiule, și nimeni nu te-a vătămat, iar cine a ridicat sabia să dea în tine, acela s-a tăiat în sabia Mea, căci tu, poporul Meu, ești unealta Mea în care se taie tot cel ce ridică sabia asupra ta, căci scris este: «*Cu zăbală și cu frâu fâlcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine*».

Copilule, copilule duhovnicesc, să fii, tată, ceresc, ca nu cumva să treci prin sită. Să nu fii bob de grâu sec sau mic. Să fii întreg și sănătos la minte și la inimă și la fire duhovnicescă și la faptă cerută de Mine. Să nu fii ușuratic, să nu fii nepăsător, să nu te ridici peste cei puși de Mine înaintea ta ca să te slujească și să te hrănească și să te călăuzească de la Mine. Să nu fii, tată, mofturos și nervos, și să știi că nervii se numesc păcat făcut cu sângele. Nervii mișcă sângele spre păcat. Spre ce păcat? Spre păcatul semeției, fiule, spre păcatul nemulțumirii, al judecății, al urii și al dezbrăcării de sfințenie. Un om care spune un cuvânt cu îndreptățire de sine și din nemulțumire, acela face păcat cu sângele. Sângele pornit spre răzvrătire și spre nemulțumire și spre cărtire, acela este păcat. De aceea te-am rugat mereu să nu mai verși sânge, fiule. Sânge se varsă și duhovnicește, nu numai trupește. Voiesc de la tine fire duhovnicescă, poporul Meu, și vorbire cu iubire și răbdare cu umilință și bunătate între frații cei de un sânge cu Mine, cei de un lucru cu Mine. Să semănați cu Mine, măi fiilor, căci Tatăl Meu Se va uita bine la voi, ca să semănați cu Mine, Fiul Tatălui. Nimeni de până acum nu au fost învățați cât ați fost voi învățați. Cel ce a învățat la această școală, la această lucrare dumnezeiască, acela va fi cel în care Eu voi lumina, că iată, am împlinit cuvântul acesta, că am ridicat din poporul Meu mlădițe noi, prin care am împlinit să fac lumină peste pământ.

Am rostit cuvânt că voi împlini lumina lucrării cuvântului Meu peste pământ, și dacă am rostit, iată, am împlinit, și

încă împlinesc, și poruncesc piedicilor toate să se dea în lături și să trec înainte cu lumina Mea și cu fiii lucrării luminii peste pământ. Am rostit de mult că te voi da mărturie la lume, poporul Meu, și iată, tată, cum împlinesc cele rostite, dar să fii cărare prin lume, să fii adevărată cărare și adevărat pas pășit pe cărarea Mea în mijlocul lumii. Să te vadă lumea, și tu să meriți numele pe care-l porți și să nu fii mincinos întru purtarea numelui sfânt, nume de popor sfințit și sfânt. Am rostit din vreme că vom trece și vom cânta și vom flutura steagul biruinței prin lume, și iată, tată, Eu nu sunt un Dumnezeu mincinos. Am rostit că-ți voi face cale, și iată, îți fac, și voi lărgi această cale a Mea cu tine, și nu va fi făptură pe pământ să nu audă și să nu vadă calea Mea cu tine spre cele cerești și vei vedea cum se prăbușesc cei semeți de pe tronurile lor, iar cei ce s-au bizuit pe om vor tremura neputincioși. Eu împlinesc Scripturile Mele și nu stau din lucru până la ultimul lucru ce-l am de împlinit înaintea Tatălui.

Iată, te binevestesc că Mă voi aduna cu tine pe colina Mea cea dragă și vom merge și vom însemna cu semn nou locul mărturiei coborârii cuvântului Meu (*în satul Maluri, n.r.*). Mă voi aduna cu tine, poporul Meu cel nou, și voi serba cu tine Paștele cel de patruzeci de ani al cuvântului Meu cu tine, și Mă voi da ție prin cuvânt, căci voi coborî cuvântul Meu peste tine, Ierusalime. Și voi sfinți pământul cu tine și prin tine, că te voi învălui cu Duh Sfânt, și mulți din fiii poporului Meu se vor bucura cu bucurie cerească întru lucrare de Duh Sfânt peste pământ.

Se binecuvintează lucrarea cărții Cuvântului lui Dumnezeu. Cu întreită binecuvântare se binecuvintează fiii lucrării Mele care lucrează și care cu nădejde lucrează. Iată, Eu, Domnul Iisus Hristos, lucrez cu tot cerul și poruncesc piedicilor și duhului rău să se dea în lături de peste tot, căci Eu lucrez cartea cuvântului Meu și Mă așez să împărătesc prin cuvânt. Să se destrame orice țesătură de duh rău care se ridică împotriva lucrării de răspândire a luminii cuvântului lui Dumnezeu. Eu, Domnul Iisus Hristos, de lângă Tatăl poruncesc arhanghelilor și îngerilor luminii, îngerilor cărărilor, îngerilor biruitori, îngerilor ocrotitori, îngerilor deșteptători, îngerilor veghetori și tuturor sfinților, să se alătore la lucrarea de împlinire a cărții Cuvântului lui Dumnezeu, și te alătur și pe tine de pe pământ, poporul Meu. Să faci, tată, câte douăsprezece metanii însoțite de rugăciunea „*Tatăl nostru*“, pentru ca să dau deoparte toate piedicile și să destram toate pânzele și toate potecile duhului rău, care plânge când vede că se apropie judecata lui. E lucrare mare lucrarea Mea cu voi, și vă dau tot cerul în ajutor, fiilor lucrători. Fiți fără de piedici în lucrul vostru cu Mine, că iată, Eu iau locul cel dintâi în lucru și binecuvintez lucrarea cărții, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Vom întâmpina sărbătoarea învierii și voi ieși cu tine, poporul Meu, și să fii plăcutul Meu, măi fiule poporul Meu. Caută, fiule, să fii plăcut lui Dumnezeu, că se uită sfinții la tine, tată, se uită îngerii la tine, și se va uita lumea la tine, se va uita din zi în zi mai mult ca să te vadă cum ești și dacă semeni cu cei din cer. Voi coborî cu cerul pe pământ, voi aduce toată frumusețea cerului pe pământ la voi, copiii Mei cei purtători de har dumnezeiesc. Biruiți-vă, fiilor, biruiți-vă, și iarăși zic: biruiți-vă pe voi, că Eu vreau să iau ființă în voi, așa cum am luat ființă în apostolii Mei, care au împărțit lumii împărăția cea de cer. Dar această împărăție vestită de ei de pe atunci, trebuie acum să se întocmească spre vedere, spre împărăție peste toate și spre sfârșire a duhului lumii, care este

străin de cele cerești. Vine împărăția Mea! Vine mai întâi la tine, Ierusalime, tronul Meu de pe pământ, căci tu Îmi ești tron și așternut, așa cum Măicuța Mea Mi-a fost sălaș spre nașterea Mea între oameni.

Vreau să fii cer nou și pământ nou, Israele român. Vreau să cuprinzi cu numele tău tot pământul, tată, toată suflarea, Ierusalime român. Te binevestesc că voi face din tine cărări de lumină și raze de soare peste pământul înghețat și peste omul cel fără de duh.

Măicuța Mea, de lângă Mine rostește peste tine lucrarea cea îngerească și spune:

— **B**ucură-te, Ierusalime cel plin de har! Domnul este cu tine, precum a fost cu mine. Cu tine este și cu Trupul, și cu Duhul, și Se numește Fiul meu. Fiul lui Dumnezeu este Fiul meu, iar tu ești poporul Său cel iubit.

Bucură-te, Ierusalime cel plin de har! Domnul este cu tine. Binecuvântat ești tu între neamurile pământului și binecuvântată este lucrarea Fiului meu în mijlocul tău, căci tu porți pe Dumnezeu întru cuvântul Său. Voi fi cu Fiul meu la sărbătoarea Paștelui cel mare și te voi ocroti, așa cum am ocrotit și pe Fiul meu, și voi lucra peste tine alături de Fiul meu. Amin, amin, amin.

— **I**ată, Ierusalime, Măicuța Mea a rostit cuvântul bunevestiri peste tine, și să ai parte de bucuria aceasta, măi poporul Meu, să ai fire dumnezeiască și să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, Care te-a născut din coapsele acestei lucrări, prin Verginica, trâmbița lui Dumnezeu, trâmbița din care a sunat Duhul lui Dumnezeu peste pământ. Din nou îți spun: să te împruncești, copilul Meu, să te încopilărești și să întinerești, și apoi așa să rămâi. Să fii de aceeași statură cu Mine, de aceeași vârstă cu Mine, de aceeași mântuire cu Mine, Ierusalime, fiu de român, că mare este poporul român între neamurile de sub cer. Mi l-a dat Tatăl de mireasă și vreau să suflu cu tine peste neamul acesta, Ierusalime român. Nu mai fi slab, copilul Meu de azi. Fii înțelept cu înțelepciunea acestui timp ceresc, și cântă cântare de înțelepciune, așa cum a cântat David, unsul Meu. David a avut ungera Mea și a vestit din gura lui ungere de cântare duhovnicească.

Să cânti, copile, cântarea învierii peste lume, căci peste lume Eu nu am înviat. Cântă, fiule, cântă, să audă lumea cântarea învierii. Cântă mult și cu iubire și cu mărime cerească pe pământ. Cântă cântul învierii morților, căci cei adormiți întind mâinile să-i trag în sus. Așteaptă iadul șuvița învierii și glasul care va străpunge temnița lui cea grea, căci «*iadul va da înapoi pe morții lui*», după cum este scris. Lung a fost veacul așteptării, lung și cuprins de jale, dar să cânti cântul învierii, Ierusalime, că vreau să unesc cerul cu pământul în vedere descoperită, întru slavă văzută. Ți-am dat, tată, sănătate, și îți voi da de toate, căci Eu am fost bob de grâu și am adus rod bun Tatălui Meu, și voiesc să aduci și tu întru Mine rod bun înaintea Tatălui Meu. Mai e puțin și scriu în cer patruzeci de zile de post de la poporul Meu cel împlinitor de post prin cuvântul lui Dumnezeu. Apostolii Mei au mâncat grâu și s-au înduhovnicit, și, de ce mâncau, se înduhovniceau și Îmi făceau loc cu Duhul Sfânt în ei, până ce am turnat peste ei această lucrare cerească, iar ei, rămânând în ea, au purtat pe Dumnezeu Cuvântul. Acum s-a apropiat capătul celor scrise în Scripturi și am binevestit biruința Fiului lui Dumnezeu prin tine, popor născut din Dumnezeu. Păzește-te de cel rău, copilul Meu, poporul Meu, ca să rămân cu tine, tată, căci cu

cei cu care am plecat la început, n-am rămas. N-am putut până acum să fac nimic cu poporul Meu de până acum. M-am luptat de când am venit în anul 1955, mereu am cuvântat de atunci, și nu s-a ridicat poporul acesta. N-a ieșit decât însurat și măritat, și fii dați lumii și lui Gog, cel cu fața nevăzută. Dar acum am slobozit Duh Sfânt peste copiii ridicați din mijlocul poporului Meu și am ridicat lucrarea Mea în picioare, dar cei ce nu i-au primit pe acești fii trimiși de Mine, aceia au rămas pentru însurat și măritat. Dar vouă, celor rămași cu Mine, iată ce vă spun: iubiți pe acești fii de care Eu Mă folosesc să vin la voi. Luați-Mă pe Mine, căci Eu trec prin grădina cuvântului Meu spre voi, copii ai poporului Meu. Acești copii Îmi sunt Mie poartă de intrare în Ierusalim, și iată, cuvântul Meu se întocmește și mărturisește.

Mă doare de cei ce au plecat, de cei ce au murit, de cei ce au amorțit. Aceia s-au dat deștepți, și vai lor, că nu va intra nici un fel de îndreptățire înaintea Mea. Fiți precauți, copiii Mei. Nu numiți voi nici un fel de îndreptățire peste nimeni. Eu sunt Acela Care hotărăsc. Voi fiți copii, iar Eu, Tată. Voi să nu vestiți pe cei cărora Eu le-am vestit și ei s-au dat deștepți. Pe aceia lăsați-i, nu roștiți nimic pentru ei. Voi să vestiți pretutindeni peste întuneric, ca să facem lucrarea de anunțare a luminii, căci mulți se vor ridica din întuneric spre lumină, dar Cel ce va cerceta pe fiecare, Acela sunt Eu, tată. Și vom face din România țară nouă, de Duh Sfânt, și pământ curat, care va purta pe el trupuri curate și neîntinate și vase pline de Duh Sfânt pe pământul României. Cel ce s-a dat mai deștept decât cuvântul cel coborât din cer, cel ce și-a ales să creadă cum vrea el, acela n-a înțeles ce înseamnă să crezi în Dumnezeu, acela n-a fost pregătit să creadă în Cuvântul lui Dumnezeu, Care S-a coborât pe pământ să plinească vremea Scripturilor. Cea mai mare sfășiere se va coborî peste omul semeț cu duhul și neaplecat cu inima spre ascultarea de Dumnezeu prin acest cuvânt de învățătură curată de la Dumnezeu.

Cerul tânjește de dor după Ierusalimul Meu cel de pe pământ. Cerul se pregătește cu straie cerești. Poporul cel din cer care a venit din lucrarea Mea cu Verginica, poporul acesta este în locul său, este în poporul Meu și în grădina poporului Meu, este din cer în ajutorul poporului Meu, împreună cu Verginica. Până și călăii care au călcat peste acest popor au fost sloboziți din iad ca să vadă slava peste care au călcat. Cerul își pregătește sărbătoarea de înviere alături de poporul Meu de pe pământ. Eu voi fi însoțit de tot cerul, și vom scrie patruzeci de ani de lucrare dumnezeiască și vom scrie Paști nou și vom scrie dragostea cerului sfânt; vom scrie cu ea și pe văzduh, și pe ape, și pe frunze, și pe flori, și pe piatră, și peste toate vom scrie dragostea lui Dumnezeu și învierea Duhului Sfânt peste firea cea văzută și peste cea nevăzută, căci va fi mare în cer și pe pământ această sărbătoare. Să te porți cu pas de înger, copile care vei fi în sărbătoare. Să pășești frumos și cerește și cântând ca îngerii, tată, copilul Meu și al Tatălui Meu. Să fii senin la privire și la purtare și la iubire, și să fii senin la inimă și curat de lume, fiule, iubitul Meu.

O, fiule, rău Mă zgârie statul tău amestecat prin lume, și tu nu Mă vezi ce-Mi faci. Rău Mă doare rana aceasta când te văd că stai în ceata lui Gog cu trupul tău, cu ochiul tău, cu pasul tău. Te-am învățat cu multă dragoste să nu mai stai lângă trupuri nelegiuite, și ție îți este teamă că mori de foame. Dar nu de foame mori, și iată, mori neascultând, mori de amestecare cu duhul rău al lumii, cu omul rău al lumii. Cine iubește curățenia și sfințenia și ascultarea de Dumnezeu, acela este bogat prin acestea. Cine stă amestecat printre oamenii

lumii, acela mai rău se păgubește și sufletește, și trupește; acela se îmbolnăvește de neascultare, și neascultarea îl învinuește la Dumnezeu. Vin mereu îngerii cei răi și Îmi spun de amestecarea cu cel rău a copiilor din popor care se numesc că stau în poporul acesta. O, tată, în poporul acesta nu se stă cu trupul și cu pasul. Nu, fiule, nu este așa statul în poporul Meu cel curat și nou. În poporul cel deosebit din lume se stă cu ascultarea, nu cu trupul și cu pasul. De ce crezi tu că poți să stai cu sufletul în lucrul Meu, în poporul Meu, când stai cu trupul printre fiii lumii? Cine, tată, te-a învățat să crezi cum vrei tu să crezi? Am spus acest cuvânt că văd pe câțiva dintre fiii poporului Meu care vor cum vor ei, și care cred în inima lor că Eu pot purta așa ceva în poporul Meu. Eu am numai zgârieturi de la aceștia, numai împunsături, numai învinuiri de la îngerii cei răi. Tot ce faci tu pentru lumea păcătoasă, creștine, acel lucru al tău este cruce pentru Mine, cruce de la poporul Meu, cruce și piroane înroșite în foc. Cu Mine, tată, nu te poți contra. Eu nu-Mi calc plăcerea Mea cea sfântă și curată ca să te pot înțelege și pe tine. Eu știu strâmtorarea în care stai tu, poporul Meu, dar știu bine și lipsa ta de credință și de ascultare. Ceea ce nu poți tu prin vremea cea de pe pământ, Eu știu, ca un Dumnezeu, să-ți chivernisesc strâmtorarea și dreptatea pentru strâmtorare. Dar când te văd că faci ce vrei ca să dai apoi vina pe vremea în care ești ajuns, Eu Mă dau în lături și nu Mă contrez cu tine.

Tot omul a uitat că Eu Mă îndur de cine voiesc. Eu nu din datorie măntuiesc omul care caută măntuirea, ci din îndurare fac aceasta. Mă doare când văd pe creștinul Meu ascuns și zicând: „Lasă, că știe Dumnezeu inima mea“. O, n-ai înțeles tu, cel care zici așa, n-ai înțeles ce înseamnă Dumnezeu. Dumnezeu înseamnă descoperirea inimii tale înaintea Lui, înaintea sfatului Lui pe pământ. Dacă vrei să-ți fii ție sfat, atunci îți ești și Dumnezeu, și de aceea spui așa: „Lasă, că știe Dumnezeu inima mea“. Îți zici ție aceasta, și nu lui Dumnezeu, dar tu nu înțelegi ce înseamnă cuvântul Dumnezeu.

Fiule neascultător, ce frumos te învăț încă! Pe tine, fiule neascultător, nu pot să te învăț decât așa, ca pe un neascultător. Te învăț încă, și din milă te învăț, nu că sunt dator. Te învăț să-ți faci ochi, să-ți faci urechi, și minte să-ți faci, ca să înțelegi ce înseamnă Dumnezeu. Așa credea și Petru, apostolul Meu, credea că poate oricum cu Mine, dar Mi-am arătat dumnezeirea înaintea lui, și s-a smerit Petru și M-a mărturisit Dumnezeu așa cum este Dumnezeu și nu așa cum înțelegea el.

O, copiii Mei, vă așteaptă cerul la sărbătoare. Gătiți-vă duhovnicește și luați pe voi cămășuța harului, și luați pe voi veșmântul înțelepciunii lui Dumnezeu ca să știți să-L iubiți pe Dumnezeu. Să răsune glasurile voastre de cântarea învierii, de cântarea Ierusalimului nou, care s-a arătat în calea Mea. Să fie zi cu soare și cu cântec de fii și de fete și de cer pe pământ.

Însufletește-te, Ierusalime român! Însufletește-te cu Duhul Sfânt în sufletul tău și în trupul tău! Tu ești oastea Mea cea mică, dar am peste tine mare har și mare lucrare. Nici atunci când am venit în trup nu aveam mulți, dar am însămânțat tot pământul cu sămânța cea nouă. Așa și acum, voi trece cu voi în veacul cel fără de sfârșit, care începe cu voi. Amin.

Binecuvântată să vă fie călătoria spre locul sărbătorii, spre satul lucrării Mele, spre colina Mea cea dragă, unde Mă adun cu poporul la sărbători. Binecuvântat să fii, poporul Meu, și în tine să se binecuvinteze tot sufletul care va crede ca și tine în Dumnezeu, Care a lucrat această lucrare de pliniere dumnezeiască între pământ și cer. Se binecuvintează învierea lucrării lui Dumnezeu și descoperirea ei și lumina ei și

harul ei peste cei ce se vor face fiii învierii. Ascultați de străjerii care pregătesc serbarea voastră cu Domnul. Ascultarea este rodul care vă va slăvi pe voi înaintea Mea, copii ai bucuriei învierii.

Învierea cea de la Mine să se scrie între cer și pământ. Învierea ta să fie veșnică, Ierusalime, popor al învierii! Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 1995

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor

Domnul cheamă poporul la sărbătoarea Învierii, învățându-l să aibă haine de nuntă și cântare cerească de înviere.

Fiilor de la iesle, măi fiilor, ia să fiți atenți câteva clipe la glasul Meu care se lasă la voi. Eu voiesc să rostesc cuvânt de binecuvântare și de ordine cerească pentru sărbătoarea Mea cu poporul Meu, pentru Paștele cel așteptat de tot cerul, de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt, și de tot cerul, fiilor. Eu sunt Cuvântul, prin Care toate s-au făcut, și cuvintez acum pentru serbarea Paștelui Meu în poporul Meu.

Întâi, binecuvântată să fie sărbătoarea intrării în Ierusalim a Cuvântului. Binecuvântată să fie serbarea stâlpărilor, fiilor, duminica Floriilor, și voi da drumul florilor să înflorească și să ia parte la serbarea Paștelui cel nou. Binecuvântată să fie această zi, că vin cu îngerașii și cu pruncii cei cu stâlpări în mâini, cu stâlpări și cu flori din rai, fiilor. Presar mireasmă de flori de rai peste fiii Mei de pe pământ și vestesc serbarea cea apropiată a Paștelui cel nou.

Iată, intru în Ierusalim cu cuvântul, nu purtat de asin, ci purtat de nori și de îngeri și de cerul Meu cel sfânt. Intru și binecuvintez tot ce este de sărbătorit și de binecuvântat. Poruncesc cuvânt ceresc, și să se împlinescă tot cuvântul Meu. Poruncesc luminătorului zilei și luminătorului nopții și stelelor și căldurii și răcorii în vremea căldurii, poruncesc și la rouă să moaie praful cărării poporului Meu. Le poruncesc la toate să slujească sărbătorii Fiului lui Dumnezeu cu poporul cel de pe pământ. Poruncesc și cuvintez cuvânt dulce păsărilor toate, să cânte cu poporul Meu la praznicul Învierii. Poruncesc florilor să înflorească, frunzelor să înfrunzească, codrului să odrăslească, vântului să răcorească trupul și duhul poporului Meu, văzduhului să ia aminte la praznicul Meu cu Ierusalimul Meu cel de pe pământ. Cuvintez să Mă audă și să se bucure toți îngerii din toate stările și lucrările de îngeri, să se bucure coborând la sărbătoare și, dimpreună cu sfinții cei ce au înviat cu cerul, să meargă și pe deasupra, și pe pământ, și în inimile fiilor Mei, care se lasă sălaş celor din cer veniți la serbare. Să audă tot cerul sfânt cuvântul Meu și să se bucure, că vom veni la poporul Meu cel cu nume nou, cel proorocit și așteptat și iubit; și voi cuvânta morților să învieze, și ei vor învia și vor sta pe picioarele lor în ziua când va fi trâmbițarea cea pentru această Scriptură.

O, poporul Meu, Eu sunt învierea, Eu sunt Fiul învierii, Domnul învierii, Domnul Cel fără de moarte. Cuvintez ploii și zăpezii și frigului să intre în cămările lor și să dea loc poporului Meu. Cuvintez poporului Meu să ceară la Dumnezeu împlinirea cuvintelor rostite pentru sărbătoarea cea de Ierusalim nou. Cuvintez poporului Meu să aibă inimă cerească și trup duhovnicesc, și de acum încolo așa să fie fiul acestui popor, că vreau să pășesc cu poporul Meu pas de veac nou, de început nou, căci Duhul Sfânt împlinește lucrarea Treimii ce-

rești, lucrarea Scripturii, fiilor, și începe Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt cele profețite pentru sfârșit și pentru început.

Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, veniți la sărbătoarea Mea cu voi, și binecuvântată să vă fie călătoria spre colina Mea și puterea duhului și a trupului! Veniți și gustați Paștele Meu! Amin.

Cuvintez copiilor ieslei Mele să înmulțească vasul cel cu Paști nou și să-l dea poporului Meu să-l guste.

Măi fiilor din popor, stați cumiți, fără să gustați ceva mai înainte de a lua din Paștele grădinii Mele. Vă veți opri în poartă și veți primi bucătică din binecuvântarea grădinii cuvântului Meu, și vom sui apoi cu puterea aceasta la locul unde am coborât Eu în anul 1955. Vom însemna cu semn nou locul coborării cuvântului Meu, și se va bucura trâmbița Mea Verginica și va lucra pentru locul în care Eu am petrecut cu cuvântul Meu peste ea. Vom așeza cel dintâi semn (*troiță, n.r.*), și Eu voi împlini apoi cele proorocite pentru locul acela. Ne vom întoarce la crucea binecuvântării și vom serba prăznuire de înviere și vom cuvânta, fiilor, și vom cânta și ne vom arăta cu lucrare cerească. Aveți, tată, grijă să aveți haină de nuntă, că ziua aceea va fi zi din zilele nunții Fiului lui Dumnezeu și a miresei Sale, ziua ta cu Mirele tău, Ierusalime, mireasă aleasă de Dumnezeu. Iar și iar rostesc cuvânt: aveți grijă să aveți haină de nuntă, haină potrivită nunții, ca nu cumva haina aceasta de nuntă să nu aibă în ea fiu peotriva ei.

Iată cum va fi chemarea la nuntă: străjerii și lucrătorii Mei vor așeza în rânduri pe toți cei ce au împlinit ascultarea cea de fii ai acestui popor, ai acestui cuvânt de lucrare cerească a Fiului lui Dumnezeu. Dacă vor veni și cei ce n-au împlinit cele cerute pentru intrarea în începutul cel nou, aceia să meargă în urma turmei Mele. Voi, tată, îi cunoașteți pe cei ce s-au ținut de urmele Mele, iar altfel să nu lucrați. Mai am și printre aceștia inimi depărtate de Duhul Cel Unul, Care stă peste poporul Meu, dar pentru aceștia care au venit la masa Mea, chiar dacă au stat cu inimă împetrișată, nu lucrați voi. Lasă, tată, că Eu sunt Dumnezeu. Cu durere rostesc, am încă inimi răvășite, inimi îmbrăcate în haină de nuntă, dar numai pe deasupra. Am spus din vremea Mea cu Verginica, îi rugam pe păstorii Mei și spuneam așa: *«Împărțiți, măi păstorilor; împărțiți din cuvântul Meu, dar nu și la cei care spun: „Știu eu cine m-a spus, știu eu cine m-a pârât la prooroc sau la păstor“»*. O, am și acum așa creștini în poporul Meu.

Măi creștinilor care ați rămas așa de mult în urmă! Nu zic „măi fiilor“, zic „măi creștinilor“. Tată, ferice de tine dacă te bucuri atunci când Domnul prin toate felurile de lucru îți descoperă ție mersul și inima, purtarea și ascultarea, credința și iubirea, necredința și ne iubirea. Ferice ție dacă toate acestea îți sunt descoperite înaintea lui Dumnezeu prin servitorii lui Dumnezeu, căci Eu, fiilor, nu trec peste proorocii Mei, așa cum nici peste Moise n-am trecut dacă l-am pus să stea înaintea Mea cu Israel. Ferice celui ce stă cu calea lui descoperită înaintea lui Dumnezeu și a proorocilor lui Dumnezeu. Cel ce-și ascunde inima și duhul și pasul și voia sa, acela ascuns rămâne și înaintea Mea. Eu nu privesc spre acela. Eu nu trec peste servii Mei cei puși să stea înaintea Mea. Eu, fiilor, n-am lucrat niciodată altfel. Cercetați Scripturile și vedeți și înțelegeți lucrarea lui Dumnezeu și fiți așa cum vrea Dumnezeu să fie fiii cei cunoscuți de Dumnezeu.

Nu te supăra, poporul Meu. Am rostit un picuț de cuvânt în felul acesta pentru cei care nu sunt potriviți în haina care va fi arătată în ziua aceea. Am câțiva care nu sunt pe plăcerea Mea, dar îi suport pentru voi, cei ce ascultați. Am câți-

va care-Mi fac dureri destul de mari, care-Mi fac zgârieturi pe fața poporului Meu. Am spus aceasta ca să știe și îngerii că nu sunt nedrept, ci sunt încă cu răbdare pentru cei din poporul Meu care nu au inimă sfântă și purtare sfântă. Am spus pentru ca să ia aceste cuvinte cei ce nu sunt pe placul Meu, cei ce se cred a fi ai Mei așa cum vor ei și nu cum voiesc Eu, cei ce au abateri de la sfințenie, de la sfială sfântă și de la inimă duhovnicească, și să ia îndemn de îndreptare, că nu e de glumă, tată, să ai haină de nuntă. Cine are haină de nuntă, să semene cu haina și să fie împăcat cu această haină.

Fiți cu ordine, fiilor. Nu mergeți fără ordine, că iată ce vă spun: sărbătoarea va însemna mersul vostru de la sosire, până la întoarcere; mersul vostru, mers duhovnicesc și sfânt prin cetatea cuvântului Meu, mersul poporului Meu cu cântec și cu ordine cerească, pasul lui prin cetatea cuvântului Meu, cetatea mărturiei lucrării cuvântului Meu, și apoi Eu vă voi dărui Paști nou, și vă voi dărui cuvântul Meu. Voi Îmi veți dărui inimi pline de cântări de slavă și mers slăvit de sărbătoare, iar Eu cu cerul sfânt vom merge pe deasupra și vom fi împreună, cer și pământ unit în slavă cerească. Voi fi cu zeci de mii de mii, vom fi cu voi, fii ai Ierusalimului nou, și vom cânta cântarea învierii, și toți morții vor auzi cântarea Mea cu poporul cel așteptat să se ivească și să poruncească morților să învieze. Vom cânta cântările învierii, cântările Noului Ierusalim. Vom cânta slava lui Dumnezeu înaintea mulțimilor. Iată, vom da veste mulțimilor că Eu serbez serbare cerească pe pământ cu poporul Meu cel ales din lume. Să vină mulțimile să vadă slava lui Dumnezeu, să vadă pe fiii poporului Meu, că tu, poporul Meu, ești slava Mea, că în tine Eu Mă slăvesc și Mă desăvârșesc și împărătesc prin cuvânt, și prin cuvânt voi lucra, și toate vor asculta de Dumnezeu Cuvântul, Care împărățește, căci împărăția este în mâinile lui Dumnezeu. Amin.

Bucură-te, Noule Ierusalime, și vino spre Mine, că Eu vin spre tine, fiule, poporul Meu cu care-Mi plinesc Scripturile venirii Mele! Bucură-te, Ierusalime, oaste micuță și sfințită de cuvântul lui Dumnezeu, și să mergi, tată, frumos, frumos! Cei din față să nu meargă prea repede dacă cei din spate nu pot merge repede. Fiecare din voi să păstreze rândul. Să nu se iasă din rând, să nu mergeți răsfirați, să nu mergeți vorbind unul cu altul, ci numai cu Dumnezeu, prin cântare de slavă, prin cântare de înviere și de biruință, prin cântare de strune binecuvântate de cuvântul lui Dumnezeu. Uitați-vă unul după altul și țineți frumos pasul și cântul, rândul și ordinea cea plăcută. Cerul merge pe deasupra în mare ordine, și așa să meargă și poporul cel însoțit de cerul sfânt.

Roagă-te, poporul Meu, pentru împlinirea cuvântului Meu pentru tine și peste tine. Roagă-te așa cum Mă rugam Eu Tatălui Meu în orice era de împlinit și de lucrat. Să fii curat, Ierusalime nou, curat, tată, curat cu inima și cu voința și cu credința, și cu bucuria să fii curat. Fiți curați în bucurie, fiți cu bucurie sfântă, că asta înseamnă să fiți curați în bucurie. Lucrarea Mea se împlinește pe pământ, căci cartea cuvântului lui Dumnezeu este lucrată de Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Fiilor, fiilor, vom sărbători desfacerea pecetilor cărții, și va vedea lumea lucrarea Mea cu poporul Meu vreme de patruzeci de ani de lucrare cerească pe pământ. Să fii bine înviat mai înainte de deschiderea cărții, fiule, poporul Meu, Ierusalime, fiul Meu cel din urmă.

E sărbătoarea cărții Cuvântului lui Dumnezeu, și după sărbătoare vom da cartea, vom da-o după ordinea care va fi

arătată de cer. Ziua învierii să fie zi de înviere, și în sărbătoare să fie. Vom citi și din carte în ziua aceea, vom citi și ne vom bucura de lucrarea cea de patruzeci de ani a cerului împreună cu pământul prin cuvântul lui Dumnezeu.

Cântați odată cu toții, cântați ca în cer, fiilor. Vă dau binecuvântare să cântați ca în cer pe pământ. Fiți senini, și frumoși să fiți, copiii ai Ierusalimului nou. Inima frumoasă are o față frumoasă și senină în creștin. Iubiți-vă unii pe alții ca să fiți fii ai învierii. Stați descoperiți cu inima, ca să semănați unii cu alții, ca să vă vedeți unii pe alții întru asemănare cerească.

Voi scrie spre mărturie pe toți cei care vor fi în rânduri la această sărbătoare de glorie cerească după patruzeci de ani de lucru dumnezeiesc pe pământ și voi pune față în față acest număr cu poporul care a fost trecut prin vreme în cartea aceasta de cuvânt dumnezeiesc. Cei care sunt acum la sărbătoare, aceia sunt, dar să fiți atenți cum veți fi, măi fiilor din popor, că vine clipa cea mare când fiecare va sta alături cu lucrul său pe care l-a lucrat, și va sta față în față cu cuvântul lui Dumnezeu. Voi scrie apoi spre mărturie și pe cei care nu vor fi la sărbătoare dintre cei care au apucat să mănânce de la acest praznic ceresc de patruzeci de ani cu cuvântul lui Dumnezeu. Patruzeci de ani am prăznuit praznic de cuvânt pe pământ. O, și ce mulți au mâncat, și ce puțini au rămas!

Vreau să prăsesc popor sfânt din neamul român, prin tine, fiule, Ierusalime nou ales. Vom lucra fugața, tată, ca să plinim tot ce mai este de împlinit pentru arătarea Mea cea mare și deslușită în ochii cei trupești, care se vor schimba la arătarea Mea. Mai e puțin timp, și trebuie să lucrăm fugața ce mai este de lucrat, ca să dau drumul slavei celei mari, care va rămâne pe veci peste poporul Meu cel ales. Fiți cerești, că v-am născut din cer prin cuvântul Meu. Fiți duhovnicești, căci cele firești vor îmbrăca haina nesticăciunii, și toate vor sta înaintea slavei Mele.

Veniți, binecuvântații Mei, la sărbătoare de Paști nou, și binecuvântată să vă fie întâlnirea voastră cu cerul! Toți și toate să vă fie binecuvântate, și să se îplinească tot cuvântul binecuvântării! Amin, amin, amin.

3/16 aprilie 1995

Praznicul Învierii Domnului

Sfințirea troiței așezate în satul Maluri, pe locul coborârii Cuvântului, înscrie patruzeci de ani ai Domnului în poporul român creștin: 1955-1995. Mielul desface pecețile cărții. Îndemn către România spre simțire cerească.

Ierusalime român, Ierusalime nou, te întâmpină Domnul, Cel ce a înviat a treia zi din mormânt. Ierusalime, poporul Meu peste care scriu astăzi patruzeci de ani cu cerul! Ierusalime scump și iubit, popor al cuvântului Meu! Eu, Domnul Iisus Hristos, te întâmpin cu salutul învierii Mele, ca și în anul 1955: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu. Eu sunt, Ierusalime român. Cobor la tine în sărbătoare cerească și te bucur cu vestea cea creștinească, cea rostită acum două mii de ani în ziua învierii Mele dintre morți: Hristos a înviat!

Am tot cerul spre însoțire cu cântare și serbare, cu cântec de înviere peste tine, poporul Meu cel mic, luat din neamul român ca să fii popor al cuvântului Meu din vremea

aceasta. Eu sunt Împăratul slavei, Domnul, Cel tare și puternic, și cuvintez deasupra ta, popor al cuvântului coborât din cer peste tine. Aceasta este ziua pe care am făcut-o Eu pentru slava Mea cu tine, Israele român, pentru slava ta cu Mine, pe care ți-am profețit-o demult, fiule, poporul Meu. Am despărțit veacul pământesc de veacul duhovnicesc cu tine, popor al cuvântului Meu, și am scris cu tine început nou.

Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am coborât în anul 1955 cu lucrare de cuvânt dumnezeiesc, ca să-Mi culeg un popor, și am cules un popor și am vorbit din cer cu el și am înființat în el cartea cuvântului Meu din vremea aceasta. Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor și azi cuvântul Meu pe nori până deasupra ieslei cuvântului Meu și strig: să se ridice porțile, ca să intre Împăratul slavei și să cuvinteze! Până acum am folosit omul. Acum sunt în slavă și grăiesc. Sunt îmbrăcat în cuvânt, și nu folosesc potecă. Stau prin cuvânt pe nori de slavă și Îmi las glasul peste pământul Meu cel nou, peste poporul Meu cel mic și nou, că am promis pe Dumnezeu Duhul Sfânt, și am cuvântat că-L voi trimite după înălțarea Mea la Tatăl, și iată, Mă desăvârșesc, precum am făgăduit.

Pace ție, poporul Meu! Vin la tine cu cuvântul Meu și cuvintez din nori deasupra ta. Binecuvântată este această zi, acest Paști, această mare sărbătoare între cer și pământ. Binecuvântată să fie desfacerea pecetilor cărții cuvântului Meu, că am cuvântat cuvântul Meu în România peste poporul Meu luat din neamul român. Binecuvântat să fii, poporul Meu, cel la care cobor cuvântul Meu! Pace ție, și Paști ceresc de sărbătoare a Mea cu tine! De patruzeci de ani Mă ascund cu tine în vreme și vorbesc peste tine, dar azi ți-am făcut loc, poporul Meu, și te numesc Ierusalim, și vorbesc cu tine în mijlocul mulțimilor și le dau și mulțimilor cartea cuvântului Meu. Am vorbit cu tine din cer pe pământ și am scris într-o carte mare toată vorbirea Mea, toată înnoirea Mea. Ți-am dat să mănânci cuvânt și să crești, poporul Meu. Cine a mâncat, a mâncat și a crezut și a crescut și a înviat și a rămas viu, și se numește poporul Meu cel ce a rămas viu de pe urma nașterii prin cuvânt.

Vino, fiule, să vorbesc cu tine și să sărbătoresc patruzeci de ani de cuvânt! Vino! Și iată, ai venit dacă am zis să vii. Vino, fiule, că te numesc fiul Meu! Vino, poporul Meu, că te numesc fiul Meu! De șapte mii de ani am folosit pe om și am vorbit prin om cuvântul Meu și am întocmit lucrare dumnezeiască pe pământ, dar acum Eu împărățesc și vorbesc Eu Însumi. Până acum a fost și omul, dar acum sunt Eu Însumi și vin și strig: ridicăți-vă, voi, porților, ca să intre Împăratul slavei! Străjerii grădinii ridică porțile, iar Eu intru și Mă fac cuvânt și Mă las în grădina Mea.

Iată cartea Mea care e lucrată din cuvânt! Eu sunt cartea, Eu sunt Mielul Cel Care desfac pecetile acestei cărți și scot din ea mâncare de cuvânt și pun masă mulțimilor, așa cum am făcut odată. Eu Mă fac cuvânt, și să știi, poporul Meu, că Mă rup în mâna ta și Mă dau mulțimilor să Mă guste și să Mă poarte și să Mă ia în pânțele, și să cresc și să Mă nasc în inima omului care n-a auzit până acum cuvântul Meu și Duhul Meu Cel Sfânt vorbind peste pământ. Vorbesc cu tine, poporul Meu, și de acum înainte vor ști mulțimi multe ce vorbesc Eu cu tine și ce întocmire Îmi dau prin cuvânt în mijlocul tău, Ierusalime, poporul Meu. Fericit cel ce ascultă glasul cuvântului Meu și Îmi deschide ca să intru și să înviez în omul cel de la sfârșit, și să-l iau să-l nasc de sus și să-i dau trup nou și duh nou și naștere de sus, lucrată prin cuvânt. Eu am vorbit în vremea aceasta de sfârșit în limba Mea dumnezeiască, și am folosit graiul poporului român și Mi-am ridicat

un popor mic din neamul român și l-am numit poporul Meu, fiul Meu, dar n-am lucrat această lucrare fără să nu scrie despre ea în prooroci.

Vin curând să Mă desăvârșesc în slavă văzută, precum este scris, dar mai întâi dau bunăvestire de venire slăvită a Fiului Cel înviat și înălțat, căci n-am lucrat niciodată nimic peste om până ce mai întâi nu am vestit prin prooroci. Vin curând, și voi porunci ochilor tăi să se desfacă, poporul Meu iubit, și apoi lângă tine Mă voi arăta văzut, și voi lucra peste tine în slavă descoperită în ochii cei ținuți să vadă cele cerești. Vin curând, și voi fi cu tine, așa cum am fost cu Luca și cu Cleopa în Emaus, dar nu voi mai pleca, și voi rămâne peste tine și lângă tine înaintea lumii, și lumea va fi botezată apoi cu Duhul Sfânt al credinței și al învierii și al înduhovnicirii, și va fi botezată cu focul curățirii de fărâdelege a lumii. Cu Duhul Sfânt și cu foc voi boteza, și te voi lua la lucru, poporul Meu, fiule al cuvântului. Dar Eu îți spun că te-am și luat în lucrul Meu, și iată, lucrez peste tine și cu tine peste fărâdelegea din lume și peste duhul lumii, ca să fac loc Duhului Sfânt și slavei Duhului Treimii Dumnezeiești, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Am coborât cu sărbătoare de cer nou și de pământ nou în cetatea cuvântului Meu, căci cetatea aceasta este Betania vremii de acum, Betania Mea cea iubită, în care atâtea și atâtea ori am coborât cu cerul, am poposit cu cerul și cu cuvântul; Betania Mea în care Mi-am scris cuvântul graiului Meu din vremea aceasta de glorie cerească. Sunt însoțit de trupul Meu cel înviat dintre morți și stau în slava Mea cea nevăzută de omul cel trupesc. Bucură-te, Ierusalime, poporul Meu cel de pe pământ, căci sunt cu Ierusalimul cel de sus în sărbătoare cu tine! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vino, binecuvântatul Meu popor, să fii așternut al slavei Mele! Vino, tată, că te-am născut din cer prin cuvânt, și vor ști noroade multe că tu ești poporul cuvântului Meu, și vor umbla să te caute ca să li se deschidă mintea și văzul și auzul și iubirea de cer la glasul cuvântului Meu. Nu e bun traiul fără Dumnezeu. Nu e bună viața omului fără ca să aibă omul pe Dumnezeu. Mi-e dor să dau înfățișare cerului pe pământ și peste om și în omul cel creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

O, unde ești, unde ești, chipule al Meu? Nici Lucifer n-a făcut atâtea de mare păcat cât a făcut omul cel creat după tiparul lui Dumnezeu. S-a ridicat omul peste Dumnezeu și s-a dărâmat tronul lui Dumnezeu din omul cel creat după sfat dumnezeiesc. Nu mai este omul om, și este altceva.

O, unde ești, făptură a Mea? Unde-ți este chipul și asemănarea cea din Dumnezeu? Umblu și caut pe omul cel creat de Dumnezeu și nu-l mai găsesc.

Poporul Meu! Unde este, tată, omul cel făcut de Mine? Vreau să-l întocmesc din nou, dar unde este? Omul s-a smuls din mâna Creatorului său și și-a dat altă întrebuintare și s-a supus morții. S-a smuls din viață și s-a supus morții.

Omule, unde ești? Nu e bună moartea. Întoarce-te! Întoarce-te la Creatorul tău Cel dintâi! Mă voi lăsa văzut de ochii tăi. Omule, întoarce-te la Mine!

Omule lucrat de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt! Puțin, puțin, și vin iar, și iar îl voi face pe om, și voi lucra plângând de durerea și de mila omului și voi scoate pe om de la moarte.

O, trupule și sufletule pe care te-am numit om după ce te-am lucrat! Să știi că te voi cere înapoi și iar voi întocmi pe om. Voi întocmi pe om din omul care și-a slujit chipul și asemănarea cea din Dumnezeu.

Am spus lui Noe să-și lucreze casă, și Noe și-a făcut casă din porunca Mea și a plutit în ea pe ape, și am luat-o de la capăt ca să-l fac pe om și am lucrat cu casa lui Noe.

Omule, te caută Creatorul tău Cel dintâi ca să te întocmească din nou. Caut mult, caut suspinând, caut și iar caut ca să-l găsească pe omul cel creat de Mine, și îl voi purta în sânul Meu și voi curăți fărădelegea și îl voi pune pe omul cel purtat în sânul Meu, îl voi pune pe pământ nou, și voi împărăți în el, și voi face casă la el, și voi cina cu el, și Mă voi arăta lui.

Poporul Meu cel purtat de sânul Meu, să plângi, tată, de durerea Mea și să stai în mâna Mea și să fii unalta Mea, că vreau să-Mi răscumpăr munca pierdută și să isprăvesc cu duhul morții, că iată, strig făptura Mea pe care am numit-o om. Am lucrat din lut făptură după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și pe această făptură am numit-o om, ca să fie lucrătură de folos Creatorului ei.

Omule, Eu sunt Creatorul tău Cel dintâi. Cel ce tu îi slujești te-a îndemnat să-ți schimbi chipul și iubirea și te-a depărtat de Mine ca să nu mai bei din izvorul din care ești luat.

Omule, Mi-e dor de tine, tată! Se fălește înaintea Mea duhul rău, cel dușman pe Mine și pe tine, se fălește cu lucrătura Mea. Eu ți-am dat chip din chipul Meu, și tu nu Mă iubești, omule, și nu-Mi urmezi ca să fii viu. Dușmanul Meu nu este tatăl tău, și tu pe el îl iubești, și ți-ai împrumutat chip străin de Mine.

Omule, lucrarea Mea, vreau să iau moartea de pe pământ, precum în cer așa și pe pământ. Vreau să-ți dau ce ai pierdut. Vreau să-ți dau locul din care ai căzut. Vreau să te răscumpăr, omule. Acum două mii de ani M-a trimis Tatăl să iau trup de om, și am ales o mână de popor, o mână mică de ucenici, și am însemnat peste om lecția răscumpărării și deschiderea ușii împărăției de cer nou și de pământ nou, și am lucrat cu cei puțini de atunci, care s-au lăsat născuți din Mine, Fiul lui Dumnezeu, Cel întrupat în Fecioară, și am deschis larg calea întoarcerii omului spre viață și am promis omului că voi veni cu viață fără de moarte. Și iată, omule, Mi-am coborât lucrul cuvântului Meu în România în anul 1955, și de atunci Mă întocmesc și Mă fac cuvânt, iar acum M-am ridicat cu tot cerul sfânt la lucru ca să plinesc făgăduințele cele cuvântate vreme de patruzeci de ani.

E mare taină țara Mea română. Trupul ei este de la trupul Meu; anii ei sunt cât anii Mei; nașterea ei este odată cu nașterea Mea. În ziua nașterii Mele Tatăl Meu a plămădit schița acestui popor și a acestui pământ binecuvântat la nașterea Mea și a lui. A născut Tatăl Meu Mire și mireasă și masă de nuntă și praznic de nuntă, și iată, Îmi iau din țara română mireasă și o pețesc, dar Eu spun că am și pețit-o, că tu, Ierusalime, ești mireasa Mea, ești darul Meu din mâna Tatălui, ești iubita Mea, tu, țară română, tu și fiii cei din tine, care sunt dați Mie de Tatăl, precum din Israel Mi-a dat la nașterea Mea o mână de ucenici cu care am pus masă nouă de nuntă.

Iată nunta Mea cu tine, Ierusalime, mireasă dată Mie de Tatăl, din neamul român, și voi odrăsli fii din fii, și se vor naște de sus prin cuvânt, precum am lucrat și la început. Tu vei fi Mie masă de nuntă nouă și de vin nou și de pâine înnoită prin cuvânt și de ungere cerească peste timp, și nimeni nu va birui împotriva ta, poporul Meu cel binecuvântat vreme de patruzeci de ani. De patruzeci de ani te binecuvintez, și Mă pitesc cu tine, popor micuț și sfințit de Cuvântul Creator. Bucură-te, fiule, popor sfințit și binecuvântat! Am întocmit nuntă cerească în ziua aceasta. E zi de Paști nou, că Eu te-am scos pe tine de sub robia lui faraon cel fără de Dumnezeu și ți-am dat libertatea să te arăți cu Mine, Domnul și Stăpânul

tău, Care te hrănește de patruzeci de ani în taină cerească. Pentru tine, tată, am făcut minune mare, că dacă nu făceam, faraon se sculase să-ți ia viața, fiule, poporul Meu. Dar Eu am nevoie de viața ta, că te-am hrănit cu viață din viața Mea și te-am făcut mare, ca să-Mi fii de folos pentru lucrarea de răscumpărare a omului cel luat din fața Mea. Tu ești un popor mititel, dar puterea Mea te umbrește și te unge cu putere și te îngrădește și te arată mare, fiule mititel, poporul român din români.

O, Românie, iubita Mea, iată ce am Eu în tine. Am pe poporul cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul tău. De patruzeci de ani îl îmbucătoresc cu cuvântul Meu venit cu Mine pe nori, și l-am ținut la adăpost, căci vremea aceasta e vreme de moarte, nu este vreme de viață. Scoală-te spre simțire cerească, Românie numită de Mine cu nume nou, Românie, Ierusalimul Meu cel nou, unit cu Ierusalimul cel de sus, cel din slava cea nevăzută! Scoală-te, iubito! Am în tine un sâmburel mititel, o sămânță nouă, lucrată din cer, și vreau să fac din tine ogorul Meu, și neamul Meu cel sfânt să fac din tine. Israel M-a răstignit și M-a lepădat, și Tatăl Meu M-a dat ție ca să-ți fii născător și ca să te naști din Mine, din apă și din Duh, din Fiul lui Dumnezeu să te naști, iubito. Trec cu glasul Meu prin poporul Meu, prin porțile Mele, și glăsuiesc peste tine. Las pentru tine știință cerească, și tu să te hrănești cu ea și să crezi născându-te din ea, și să te smulgi din mâna dușmanului de suflet. Las carte pentru tine. Citește, iubito, și răspunde-Mi! Vino spre Mine, că Eu vin spre tine. Și chiar dacă tu nu vei veni spre Mine, Eu voi veni spre tine, că așa este scris. Iată, te chem la nunta Mea cu mireasa Mea cea luată din tine. Vino, Românie, să-Mi fii nuntașă la nunta Mea cu poporul Meu cel care a răbdat pe urma Mea, cu mireasa Mea cea gătită de Mine cu straie cerești, cu podoabe cerești. Am străbătut patruzeci de ani de pustiu, ca și odinioară cu Israel, și acum iată-Mă la Iordan cu mireasa cu care am rămas din lume. E zi de veac nou, e zi de Paști nou. Vino, Românie, la ziua Mea de Paști, căci las Paști veșnic în tine, și Îmi încep nunta și Îmi înmulțesc Paștele Meu cel nou, și vin și te sărut cu cuvântul Meu. Trec ușor pe lângă tine și te mângâi cu grăiri cerești și dau să te trezesc din moarte. Nu te teme, dar scoală-te! Nu mai sta fără Mine, că îți aduc aminte de alegerea ta la nașterea ta. S-au înmulțit căinii și lupii în tine, și tu nu erai așa cum ești. Vino, iubito, spre viață fără de moarte, că stau înaintea ta cu poporul Meu cel mic, care și-a răstignit trupul și voia și pofta cea lumească pentru ca să slujească Duhului Sfânt, și ca să fac din el răscumpărare din moarte peste tine.

Românie, nu mai ai nici un samarinean în tine. Trec preoți și leviți pe lângă tine, trec înainte și nu-ți fac bine nici unul din ei. Românie, ortodoxia Mea, nu-ți stâlci dragostea ta dintâi. Pierde credința în Mine, pierde din tine, și omul se biziue pe om, și omul este lovit de om, omul este înșelat de om, orbul este înșelat de orb, iar fariseul își lărgește veșmântul și fărădelegea cea ascunsă. Iată, Eu, Domnul Iisus Hristos, retez buturuga de vie din tine. E bătrână și nu mai vrea să dea rod întru Mine. O retez, și cresc din ea mlădițe noi, cu sevă cerească, fiindcă pe pământ e ca pe pământ, nu e ca în cer. Eu am bătut țărșuș de veac duhovnicesc și am început vie nouă și popor nou, căci cele vechi nu mai au rod, nu mai au altoaie cerești. Nu se mai scoală omul cel vechi, iar Eu întocmesc om nou și Paști nou și fiu nou. Este scris în Scripturi ceea ce fac Eu, și cine poate să oprească împlinirile cele proorocite?

E zi de nuntă cerească în cetatea cuvântului Meu. E zi de Paști nou. Chem omul de la moarte la viață, chem omul la viața cu Dumnezeu și nu fără Dumnezeu. E sărbătoarea Mea

cu poporul Meu, sărbătoare de trecere, sărbătoare de cer nou și de pământ nou. E praznic sfânt de nou Ierusalim și Eu ies cu poporul Meu cel binecuvântat și lucrez cu el peste România.

O, popor frumos și sfințit, să cânti, fiule, de acum și până-n vecii cerurilor, că Eu în tine întocmesc cer nou și pământ nou. Întind prin tine mâna înspre cel căzut din cer. Să audă omul care s-a făcut pământ, să audă șoapta cerului, șoapta Mea care trece prin mijlocul tău, popor al înnoirii și al prăznirii de cer pe pământ, cer și pământ, unite în serbare cerească.

Iată cartea cuvântului Meu. Binecuvântată să fie desfacerea pecetilor cărții, și prin cuvântul ei voi răscumpăra oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul. Această carte este cuvântul lui Dumnezeu, și am dat poruncă cerească să fie desfăcută, și cuvântul Meu s-a întrupat, și Eu iau și deschid cartea. Binecuvântată să fie deschiderea cărții Cuvântului. Să Mă ia omul ca hrană și să guste din cuvântul Meu și să crească așa cum te-am crescut și pe tine, poporul Meu. Să Mă afle omul cel cu cărarea pierdută și să Mă ia de călăuză, și să ia omul chip după chipul lui Dumnezeu, întru asemănare cu Dumnezeu.

E sărbătoarea Mea cu poporul, e sărbătoarea cărții. Să ia popoarele cunoaștere, că vă voi da putere, fiilor, să înmulțiți această merinde de viață nestricăcioasă în trup. Eu sunt vistier în cer și pe pământ, dar lucrul Meu are greul lui, că așa este lucrul lui Dumnezeu, este cu jertfire și cu strămtorare pe pământ, dar Eu voi lucra întru această lucrare și voi birui prin ea împotriva întunericului din om, și voi presăra lumina Duhului Sfânt peste cei fără de simțire cerească.

Așteaptă cerul să se lase cu slavă peste pământ. Ierusalime, poporul Meu din români, să stai, fiule, înaintea Mea pentru om, că vreau să-i dau omului viața înapoi, și așa să vrei și tu, că Eu în tine lucrez răscumpărarea cea pentru om. Să știe România Mea că tu nu ești un popor rătăcit, căci se lovește în tine cu ocară. Biserica Mea lovește în tine așa cum a lovit și în Mine poporul Meu cel de atunci. Oamenii necredinței ți-au scos nume rău, popor mititel, dar tu ești poporul Meu cel cu trăire ortodoxă, așa cum vreau Eu să fie viața bisericii Mele. Lovesc în tine preoți și arhierii așa cum loveau în Mine, dar tu ascunde-ți capul și stai cu capul pe umeri și nu te lăsa lovit, că Eu sunt capul tău, poporul Meu iubit. Să se uite omul la tine și să înțeleagă ce va să zică ortodoxie întru trăire și întru simțire. Cei ce te hulesc pe tine, aceia n-au simțire cerească. Roagă-te, poporul Meu, pentru omul cel fără de cărare, pentru omul care slujește la trup, pentru slujitorii bisericii care slujesc trupului și nu lui Dumnezeu. Roagă-te, fiule, să trezesc lucrători la lucrul viei, ca să nu piară sămânța cea dintru începutul României. Nu aceea e ortodoxie, sub care stau ascunși cei ce slujesc trupului. Ortodoxie este cale dreaptă și cu împliniri cerești pe cale, cu împlinirea poruncilor dumnezeiești în trup și cu pas de cină cerească întru viață fără de moarte.

O, Tatăl Meu, e Paștele Meu cu poporul Meu pe care Mi l-ai dat Tu din trupul român. Binecuvintează darul Meu de la Tine, și să rămână puterea binecuvântării peste poporul Ierusalimului nou care se ivește și care va crește și se va sfinți. Binecuvintează, Tată, bucuria Mea și Paștele Meu cu poporul cel mireasă Mie.

— **F**iule iubit și scump, Ți-am dat toată puterea în cer și pe pământ, și Te-am făcut începătură și Ți-am pornit sădire din Tine, și iată, ogorul cel de la sfârșit va fi verde, Fiule scump. Vom lucra om nou din om.

Vom înmulți lumina care se numește cartea Cuvântului, și cartea va cuvânta, și omul va învia și va căuta după cărarea care duce la rai, iar Noi vom da omului cerul înapoi și vom așeza cerul cel nou și pământul cel nou peste om. O, Fiule, să lăsăm bucuria Noastră să cuprindă pe poporul cel mic cu care am mai rămas la masa cuvântului.

Popor al Fiului Meu, să te binecuvinteze Fiul Meu întru Tatăl Său; Eu în El, și El în Mine înaintea ta, poporule, lumina Mea de pe pământ! Și te voi hrăni, tată, cu lumină, și din zi în zi tu vei lumina, și soarele va păli din ce în ce mai mult la vederea slavei Mele cu tine, și omul te va căuta ca să-i pui pașii pe cărare, că nu sunt mai multe cărări. Numai o cărare este, iar altceva este cale spre moarte.

Omule, ia-ți viața înapoi. Eu n-am rostit peste tine moarte, dar rostesc acum morții să te dea înapoi lui Dumnezeu. Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și lucrez lucrarea nestricăciunii înspre om. Amin.

— **O**, Tatăl Meu, las bucuria Ta și a Mea peste poporul cel ce este binecuvântat prin cuvânt. Las Paști veșnic și cină nouă și sfântă prin sfințenie de trup și de duh, că Eu așa închinători voiesc.

Israele român, să crești și să te înveșmântezi cu harul Meu, fiule, Ierusalime nou. Îmi întind harul Meu cel cu bogăție peste tine și te binecuvintez întru Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, căci cuvântul Meu va schimba la față trupul și duhul poporului român.

Am venit cu cuvântul în anul 1955 și am rostit cuvântul învierii: Hristos a înviat!

Pace vouă! Bucurați-vă! Eu sunt Domnul Cel înviat, și sunt cu tine pe cale, Israele român. Voiesc să-l altoiesc și pe Israel cel care M-a dat la moarte pe cruce. Voiesc să-l lipesc la neamul cel care crede în Dumnezeu Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Vreau și peste el să fac trezire, și să Mă primească din partea Tatălui, Care M-a trimis.

Stai descoperit de acum înainte; stai însemnat de slava Mea, Israele român. Stai, poporul Meu, cuprins de slava care te cuprinde pe tine, și vei fi unealta Mea prin care-Mi voi întocmi prin cuvânt lucrarea de răscumpărare a omului, lucrarea de înviere a morților și început de cer nou și de pământ nou, lucrete prin cuvânt, și să fii lumină în calea ta cu Mine, Israele român.

Ierusalime nou, Hristos a înviat! Am înviat în tine, fiule duhovnicesc, și să duci această zi de înviere până la toate marginile. Pace ție cu cerul sfânt! Pace cerului sfânt cu tine prin cuvânt! Pace vouă, copii ai Ierusalimului care începe pe pământ cu cerul! Pace celor ce te iubesc pe tine, Ierusalime! Eu, Domnul învierii, te binecuvintez întru lucrare de înviere peste cei în care Eu n-am înviat.

Binecuvântare și înviere peste tine, Ierusalime nou, că slava Mea peste tine a răsărit! Amin, amin, amin.

10/23 aprilie 1995

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

Lumea este lanul de neghină. Împărăția lui Dumnezeu nu înseamnă însurat și măritat. Împărăția lumii este sfârșitul lumii. Războiul nevăzut al satanei.

Coboară Păstorul la turmă. Coboară Domnul Iisus Hristos la Israel. Să se bucure Israel și să deschidă Păstorului Care vine cu cina cuvântului și așterne masă cerească între cer și pământ.

Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am coborât la tine, Israele român. Mult timp M-am coborât, și am însemnat în cartea vremii Mele cu tine patruzeci de ani. Și iată, rămân cu tine și peste acest hotar, rămân și lucrez cerește și tot mai cerește de acum și până la deplina zi de odihnă peste toată creația Mea de cer nou și de pământ nou, că pic cu pic voi întinde peste tot raza luminii cerești și voi însemna din loc în loc numele acestei lucrări care se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt semnul. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Hristos a înviat! Acest salut de bucurie să aibă în tine adevăr, fiule din Israel. Hristos a înviat, Ierusalime român! Te-ai adunat la sunetul Meu, și Eu te hrănesc ca și la început, cu cuvânt. La început cuvântul Meu a întocmit cerul și pământul și tot ce este văzut și nevăzut. La început vorbeam cu omul ca și acum. La început cuvântam și împlineam, și iarăși se lucrează ca la început. Amin.

Hristos a înviat, Ierusalime român! Pace ție, copilul Meu care ești Ierusalim, dar să știi că numai copilul Meu se numește Ierusalim, numai copilul Meu se numește Israel în vremea aceasta. Și cum adică ești copilul Meu? Cel ce este copil de al Meu, acela și numai acela știe să răspundă cu adevărat, știe să fie cu adevărat în Israel.

Hristos a înviat, Israele român, și să fii copilul Meu, Israele, ca să te numeri în trupul cel nou al Meu, în trupul lui Israel. Fii atent, Israele, că Eu îți spun ție ca să știi, că multe trupuri care au fost văzute la masa aceasta nu sunt din Israelul acesta. Cum adică această deslușire? Fiilor, fiilor, nu vă smintiți de cei ce au plecat pe calea cealaltă. Aceia nici n-au fost, măi fiilor. Nu vă smintiți de vreunul care ar fi să plece chiar și de acum pe calea cealaltă, că acela nici n-a fost fiu al lui Israel, de vreme ce s-a dovedit că nu este și nu trăiește. Eu, ca un Dumnezeu plin de așteptare și de îndelungă răbdare, am fost așa cum am spus, și am lăsat lanul de grâu cu dușmani prin lan, căci grâul poartă în lanul său semnul neghinei, semnul bobului cel negru de neghină. Și de ce așa, fiilor? Pentru ca să se vadă lucrul și cursul grâului și ca să se știe că e grâu. Grâul e grâu, și neghina e neghină. Nu pentru grâu este rușine dacă a stat și dacă stă neghina în el. Rușine este și va fi de partea neghinei, căci neghina are o soartă urâtă și dureroasă, pe când grâul este lucrarea lui Dumnezeu, lucrarea fericirilor cerești și a mângâierilor veșnice, fiilor.

Iubiții Mei care vă numiți grâu! Purtați, fiilor, acest nume al Meu, că Eu am fost bob de grâu și am fost semănat pe pământ și am adus rod de mântuire și de iubire și de cer veșnic în omul cel creat de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt. Nu tot omul este al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și este numai acela care are pe Fiul Tatălui ceresc în el, prin asemănare cu Fiul. Acela este om creat de Dumnezeu. Oamenii de azi au alt creator și i se închină creatorului de azi. Oamenii de azi au înfățișarea sfârșitului lumii, și omul nu știe ce înseamnă sfârșitul lumii și ce înseamnă lume. Lume înseamnă omul de azi și creatorul căruia îi slujește, duhului lumesc și trupesc care stă în omul de azi, duhul cel de la sfârșit care ține în el pe fiii săi. Israele, omul de azi poartă în el și pe el semnul sfârșitului lumii, căci duhul lumii l-a sfârșit pe om și l-a legat de împărăția lumii, care înseamnă sfârșitul lumii. Sfârșitul lumii înseamnă începutul duhului lumii în om, care-l sfârșește pe om și îl dezmoștenește de Dumnezeu. Sfârșitul lumii este omul care slujește trupului și poftelor și lucrurilor care trec, care ard, care sunt lumești și trupești, care sunt de folosință pentru trup.

Israele, Israele, nu te sminti tu, fiule care te-ai agățat cu

mâna și cu inima și cu credința de luntrea Mea pe care stă scris: *Cuvântul lui Dumnezeu*. Tu să nu te smintești de cel care nu a stat sau nu stă cu această împărăție de cer în om. Am avut pe drumul Meu cu tine o mulțime de lucru rău. Am avut neghină venită în semănătura Mea cu gând să se facă grâu, cu gând să-și ia viață din grâu, ca să fie grâu. Și dacă bobul cel străin nu s-a făcut grâu, acela a tras la lanul de neghină, căci lumea, fiule, este lanul de neghină. Pe drumul Meu cu tine, Israele, multă neghină venită în grâu nu s-a făcut grâu, și s-a întors la lanul ei. Fii atent, și iarăși fii atent tu, fiule care ai lucrarea grâului peste tine. Nu te sminti de bobul de neghină care este în mijlocul tău și care stă fără lucrare de grâu, dar stă în grâu. Și veți vedea cuvântul Meu cum se împlinește, că de aceea l-am spus. L-am spus ca să se îplinească ascultarea pentru despărțirea neghinei din grâu. Am spus așa celor ce vin la masa Mea cu Israel, celor ce vin fără să vină și fără să stea, căci ca să stai înseamnă să fii grâu și nu neghină. Am spus așa: *«Dacă vii și nu crezi, să nu mai vii»*, și Eu voi împlini acest cuvânt. Voi împlini cuvântul acesta, Israele fiule, căci fiul neghinei va pleca în lanul cel trupesc al lumii, dar nu te sminti ca să pleci și tu dacă pleacă cel ce nu este grâu de al Meu. Cine este neghină se trage pentru cuvântul pe care Eu l-am spus: *«Dacă vii și nu crezi, să nu mai vii la masa aceasta cu grâu pe ea»*, că iată, Israele, neghina își zice că e grâu, dar Eu nu zic ca neghina, și o voi arăta că e neghină. Cel ce pică de pe masă, acela este neghină. Vai de neghina care îndrăznește să stea cu trup de neghină în grâu! Vai de neghina care stă până la ziua de glorie a Mea, căci va fi mai rău osândită neghina în ziua aceea. Neghina putea să ia în trupul ei grâu și să se facă grâu. De aceea am zis să stea în grâu dacă stă, ca să nu zică neghina că nu se putea face grâu. Dar dacă a stat la masa aceasta cu grâu din cer și dacă a stat cu duh de neghină, un asemenea om poate să se acopere cu orice haină și cu orice hrană și cu orice îndeletnicire; dacă acela a picat de pe masa aceasta de grâu ceresc pe pământ, îl trec în soarta neghinei pe acela, pentru că acela a defăimat grâul Meu, cuvântul Meu, masa Mea și pe poporul mesei Mele.

Israele fiule, ia seama la întocmirea ta, fiule, la trupul tău, tată, să nu fie trup străin de Mine, ca să nu te duci pe apă, căci voi ridica o apă pentru ca să se ducă pe ea bobul care stă străin în grâu, iar în locul celui ce cade de pe această masă voi așeza popor nou, care va fi nou la vedere și la duh și la credință și va descoperi pe cel ce stă ca străinul în grâu. Voi întinde masă mare în lung și în lat, și tu, Israele, vei fi cinstea Mea la masă. Nu-ți pierde cinstea aceasta, căci cei ce vor veni la masa ta cu Mine, aceia vor fi rodul lucrului tău cu Mine. Chiar dacă voi rămâne din tine numai cu un mănunchi mic, voi face din acest mănunchi nume nou de piatră nouă, și voi fi cu tine la masă și voi lucra cu tine ca să dăm hrană celor ce se vor naște din cer, iar cine nu se va scula, acela nu poate să se scoale.

Iată, azi avem în sărbătoare pe sfântul mucenic Gheorghe. Îl am cu Mine la serbarea lui cu voi, și vă spun că Eu am lucrat minunat prin el în vremea lucrului lui. El a fost unit cu Mine și M-a luat pe Mine în el și s-a făcut bob de grâu și s-a apucat de însămânțat cu trupul și cu Duhul lui Hristos, Căruia Îi slujea, și pe Care Îl semăna peste neghină, peste lanul de neghină și de idoli ai acelei vremi, dar cine n-a voit să ia lucrarea grâului, n-a luat-o. Împăratul n-a voit să primească puterea lui Hristos care se vedea lucrând spre viață cerească în om. Împărăteasa a voit, și s-a făcut grâu și a fost pusă în hambar. Unii au voit, alții n-au voit, chiar dacă au trăit cu

ochii lor vederi de minuni mai presus de fire. Iată, așa este lupta Duhului Sfânt, Care lucrează prin sfinți. Oamenii întunecați îl numeau cu nume de fermecător pe sfântul Gheorghe, iar alții îl numeau cu numele lui Iisus Hristos, cu numele de creștin al lui Hristos, care arată oamenilor împărăția lui Dumnezeu.

Fiule de azi, ție ți se cade să fii mai mare în lucrare, dar cel ce nu lucrează n-am ce face cu el la masa aceasta. Cu cel nelucrător Mi-e greu, tată. Acela este necredincios, și nu va sta, și va fi luat de val și se va sfârși pierzându-se în lanul lumii, în lanul neghinei, care are lucrare trupească.

Acum e vremea ca fiul nepăsător să fie tras la plata nepăsării, așa cum a fost familia de la Căprioru care a fost trasă de la masa Mea prin păcatul nepăsării, și care în locul lui Dumnezeu și-a ales copiii. Vai de copiii care prin lucrarea trupului lor trag după ei toată casa lor și toată masa lor! Iată ce face nepăsarea părinților. Părinții și-au lăsat copiii în voile lor și nu i-au ținut cu Dumnezeu, și s-a scris păcat de nepăsare, și păcatul acesta își cere rodul la vreme. Nepăsarea rodește fii neascultători, care trag jos și pe părinți, că Eu am profetizat în cartea aceasta și am spus: *«Vai de casa care are în ea un fiu al neascultării, că acela trage după sine tot neamul său!»*. Nu le-a păsat de copii părinților. Părinții nu și-au iubit copiii, și i-au lăsat să plece spre trupul morții; părinți fără iubire de copii, mai rău ca părinții vitregi. Aceștia vor da seama înaintea Mea, vor da seamă și părinții și copiii, dar mai cu seamă părinții. Vine ziua să se scoale copilul tău, care va vedea pieirea venind, și îți va cere socoteală că l-ai lăsat să piară în lanul lumii, în lanul neghinei, în lanul care este scris pentru foc. Se vor scula copiii împotriva părinților și își vor osândi părinții. Iată, la masa aceasta părinții nu și-au iubit copiii, și de aceea n-am copii la trupul acestui popor, dar Îmi voi face ucenici din fiii pe care-i mai am la masă, și se va împlini toată lucrarea Mea.

Israele fiule, nu te lua după cel ce trage la ceea ce-și lucrează. Ia-te după cel ce-și lucrează mântuire înaintea Mea, mântuire și curățenie sfântă și iubire de Dumnezeu. După cel ce-și aranjează trupul și viața trupească, nu te lua după el, că acela își pregătește singur, și nu rămâne cu munca lui. Ia-te după cel ce lucrează cu tot ce are el pentru împlinirea lucrării cuvântului Meu. Ia-te după cel ce nu-și agonisește nimic în afară de împlinirea cuvintelor profetite de Mine prin această lucrare. Ferice de cel ce știe ce să-și adune spre moștenire!

Fiiilor, fiți semănători. Cei ce sunt grâu al mesei Mele, acești fii să se facă semănători. Fiți semănători, că vin și vă dau trăistuța cu grâu. Semănați peste voi lucrare de grâu, lucrarea lui Iisus Hristos în trupul vostru, și apoi să fiți ca Hristos, și să semănați din această trăistuța peste cei ce nu cunosc calea care duce spre împărăția cerească pe pământ. Fiiilor, fiți atenți, că fac împărăție cerească pe pământ și întind masa aceasta pe pământ. Iată cartea cuvântului Meu! Iată trăistuța din care trebuie să semănați peste voi ca să puteți fi grâu de soi, și apoi să vă faceți semănători, tată. Cine nu se alege la această lucrare, acela va fi fără de lucrare. Semănați unul peste altul. Faceți ce au făcut apostolii, ce au făcut mironosișele. Faceți ce au făcut ucenicii lui Hristos în lume și peste lume. Cine nu vrea așa, acela este neghină. Acela să iasă din semănătura Mea. Îi poruncesc neghinei să iasă afară din grâu dacă vrea să fie neghină, dacă vrea să fie trup.

Fiiilor, aștern împărăția cerurilor pe pământ, și din nou înnoiesc statul întru împărăția cea cerească, și spun: în împărăția cerească nu se însoară și nu se mărită, ci se trăiește viață

de apostoli și de mironosișe, de ucenici și ucenițe întru Hristos, de frați cu Iisus Hristos, Care este fără de păcat. Cine vrea să fie în rând cu lumea, acela este neghină, acela este înghițit de valul sfârșitului lui Hristos din om.

Această carte, Israele, este o carte pe care trebuie să știi să o înțelegi, și să știi că Eu am lucrat greu peste tine, poporul Meu. Vei găsi în cartea aceasta vorbirea Mea cu tine când tu, Israele, erai numai trup, tată. Eu n-am putut să fac din tine de la început un popor sfânt, pentru că tu ai fost învățat ca pe pământ, cu însurat și măritat, și n-am putut să te așez în sfințenie dacă n-ai vrut. De aceea am spus peste tine că n-am putut să fac din tine nimic bun până acum. Nimic nu s-a ales, decât însurat și măritat și fii dați lumii. Nu am fii din trupul poporului Meu, că aceștia s-au dus în lume, i-au lăsat părinții să se ducă în lume sau n-au vrut ei să stea cu Mine; s-au dus la trup, s-au dus la însurat și măritat, iar pentru copii au pierdut și părinții. Poate că voi nu credeți nici acum ce vă spun, dar vine disperare mare peste cei ce s-au dus din brațul Meu, peste cei ce s-au smuls prin copii, peste cei ce s-au dus spre lume și spre viață de trup. Dar Eu nu rămân cu mâinile goale, că iată, între cer și pământ am coborât grădina Mea și am sădit în ea viață cerească și pun masă de împărăție cerească pe pământ.

Tu, fiule care vrei să duci viață de grâu, nu te sminti de cei ce au plecat din grâu sau de cei ce pleacă din grâu, din poporul Meu. Acei ce sunt neghină trebuie să iasă, și nu te sminti de cel ce este neghină ca să te duci și tu ca neghina în foc, că vei vedea curând unde duce drumul neghinei. Voi lua grâul în pumni și voi sufla peste el, ca să zboare pleava din el și să rămân în pumnii Mei cu grâul fără pleavă. Israele, să nu te ia vântul care iese de la suflarea Mea. Eu nu suflu tare, tată, dar pleava zboară și la adiere. Fiule, întocmește-te cu trupul sfânt, cu bobul sfânt, și să fii bob de grâu, așa cum am fost Eu, și să porți rod, așa cum am purtat Eu.

Întocmiți-vă, fii ai Ierusalimului, și faceți-vă cuvânt și dați-l oamenilor care așteaptă învierea. Nu este dar mai mare între daruri ca darul vestirii cuvântului lui Dumnezeu. Cel care în Israel nu vorbește cuvântul lui Dumnezeu, acela vorbește altceva și dărmă pe Dumnezeu din cel ce caută cu Dumnezeu.

Îți dau trăistuța cu hrană, fiule tată. Vezi cum mănânci din ea, vezi ce gust îți dai, că tu îți vei da gustul. Așa cum albi- nuța din trupul ei dă întocmire mierii care e culeasă, așa cum ea dă înfățișare culesului ei și face miere din culesul ei cu ceea ce pune ea din trupul ei peste culesul ei, așa și tu, fiule, să știi ce gust și ce fruct să pui pentru hrana pe care o vei mânca din trăistuța pe care Eu astăzi ți-o dau. N-am voit să ți-o dau fără de rânduială și fără de învățătură, ca să știi cum să folosești hrana cuvântului Meu. Să fii deștept, fiule care mănânci din trăistuța Semănătorului cerului. Fii atent, că Eu, fiule, am vorbit mult timp cu trupurile care veneau să asculte. Am vorbit mult după cum era trupul omului, cu nădejdea că va intra Duhul Meu în trupul omului ca să vină după Mine și întru legea cea sfântă și cerească. Și iarăși zic: fii atent, că am în trăistuța aceasta lecție de împărăție cerească în om. Vezi că Eu am mers din treaptă în treaptă ca să urc cu tine până la împlinire sfântă în trup, ca să ai apoi trup ceresc. Cine n-a urcat treptele pe care le-am adus Eu înaintea acestui popor, acela, bietul de el, a rămas ca și înainte de venirea Mea și n-a cunoscut venirea Mea, și a rămas în trup, iar trupul fără duh este trup, este mort cu duhul și nu are împărăția cerului în el. Te învăț să nu înțelegi greșit semănătura Mea, că Eu am semănat

urcând spre cele din cer cu Israel. O, tu, cel de la capăt, să nu înțelegi ca fiul cel de la început, căci cel ce a ascultat cuvântul Meu în anul 1955 și apoi, acela n-a pus piciorul pe treptele cerești, și a stat cu cuvântul în față, dar fără să urce; a stat însurându-se și măritându-se, așa cum este lucrarea trupului cel fără de duh dumnezeiesc. O, tu, fiule cel de la capăt, să nu înțelegi vorbirea cea de atunci ca și cea de acum când Eu, Domnul, vorbesc cu duhurile voastre. Răspundeți-Mi, voi, duhuri ale fiilor poporului Meu, și faceți-vă trup și duh cereșc, așa cum am fost Eu, și petreceți așa cum am petrecut Eu, Fiul împărăției cerurilor pe pământ, Eu, începătura voastră, fiilor. Nu vă smintiți dacă veți vedea ieșind dintre voi trupuri ca să se ducă la trupuri. Aceia au stat din îndrăzneală, dar nu s-au făcut nici până acum fii ai acestui popor. Nu vă smintiți de lipsa Mea din ei, de vreme ce ei nici nu M-au purtat. I-aș spune pe nume, dar nu vreau să fie războiul pe văzute. Războiul este nevăzut, așa cum nevăzută este fapta și purtarea și necredința și nestatornicia celor ce stau în planurile lor, dar vin și printre fiii poporului Meu. Vă voi ajuta să-i știți pe cei ce n-au temelie, că Eu îi voi vădi că nu sunt ai Mei și voi lucra cu grabă pentru despărțirea musafirilor străini de Duhul Meu și de viața Mea în om, că poporul Meu trebuie să fie despărțit numaidecât de cei străini de viața cea sfântă. Nu vor mai fi la numărul Meu mofturoșii, certăreții, cei cu vorbire lumească, cei cu obiceiuri lumești, cei cu amestec lumesc, cei iubitori de bani și de stare pământească, cei cu gânduri trupești, cu poftă trupești, cei cu inimă păcătoasă nu vor mai fi. Cei ce nici până acum nu s-au așezat spre ascultare și spre deschidere întru pocăință, aceia vor fi suflați ca pleava, din pumnul Meu cu grâu. Eu am spus mereu: «*Nu mai sta, creștine, în unire cu lumea!*», și creștinul n-a ascultat. Cine n-a voit să asculte, acela nu va rămâne numărât de Mine ca fiu înviat prin ascultare și prin sfințenie. Creștinul care a rămas în lume și cu lumea acum când Eu am dat libertate pentru ai Mei, acela a rămas cu duhul lăcomiei și a făcut din libertate un prilej de depărtare și mai mare de la sfințenie, că n-a crezut creștinul când i-am spus că unirea cu lumea îi mănâncă sfințenia pe care Eu am pus-o peste cel ce a mâncat la masa Mea.

Ferice ție, fiule din lucrarea Mea care în mijlocul lumii lucrezi trimis de Mine pentru împlinirea lucrării Mele de vestire a cuvântului învierii și al judecății celui ce nu ia înviere de la Mine. Eu pentru vestire peste lume te-am pregătit și te-am crescut cu hrana cuvântului Meu, și tu, tată, te îngrijești de ale tale, de cele trebuitoare trupului tău, dar în felul acesta nu ești ucenicul Meu.

Este în vremea aceasta un anume fel de satană care îi face pe creștini să se creadă creștini oricum ar fi ei. Acest duh este intrat și în poporul acesta care a mâncat la masa cuvântului Meu. Dar poporul acesta nu se numește poporul Meu oricum, și se numește poporul Meu acela care stă la masa aceasta întru toată împlinirea Mea și rânduiala Mea. Iată, voi sta la masă cu cei ce împlinesc legea cerului sfânt, și voi chema la masa aceasta meseni cu inima curată, și vor mânca și se vor face ucenici ai fiilor poporului Meu, așa precum și Eu am avut ucenici. Și voi avea o masă mare, că Eu așa am spus: «*Dacă voi pierde poporul care a mâncat până acum, voi umple masa Mea cu ucenici noi și înviați prin cuvânt*». Iată, așa lucrez, precum am cuvântat, căci masa Mea s-a întins. Cartea cuvântului Meu este masa. Mai întâi o dau poporului Meu, și merg apoi și o pun în loc deschis și îi chem pe cei ce vor să vină la masa învierii.

Mi-e milă de cel ce a fost în lucrarea Mea, și n-a fost, și nu este, și nu va fi dacă n-a știut să stea cum se stă. Mi-e milă, căci cei ce se vor ridica în zilele ce vin vor fi judecătorii poporului care a mâncat atâta timp și n-a înviat nici până acum din morți. Dar Eu Mi-am făcut misiunea de bunăvestire în vreme de mare întuneric și strămtorare și, ca un bun, am așteptat să am un trup cereșc, un popor cereșc, și iată, azi cu durere spun că puținel este mănunchiul cu care am mai rămas în mână, și pe care-l pot număra în numărul Meu. O, fiule, ai fost nepăsător și ai vrut să fii tu în tine, și ești dacă așa ai vrut, și iată, acum toate se împlinesc, și tu rămâi dezamăgit.

Eu întăresc cuvântul Meu și rostesc: Hristos a înviat! peste toți fiii și peste toate fiicele poporului sfânt, poporului cuvântului Meu. Hristos a înviat, poporul sfânt și sfințit! Eu întăresc făgăduințele făcute peste poporul Meu, și voi da poporului Meu duh de viață fără de moarte.

Să fii popor al rugăciunii, Israele român. Nu sta, tată, fără să te rogi la Dumnezeu. Cere, fiule, împărăția cerurilor peste pământ. Cere, tată, nimicirea morții. Cereți, voi, copiii Mei, sănătate trupurilor și duhurilor voastre și credinței voastre, fiilor. Cereți, tată, lumina Noului Ierusalim peste omul vremii de azi, care e stăpânit de nepăsarea vremii de acum. Veniți la Mine, binecuvântații Mei, că de patruzeci de ani vă binecuvintez! Veniți la Mine și rămâneți cu Mine pentru vecie!

Ierusalime, e război mare în văzduh. E duhul rău răspândit și țipă să apuce pe cel nestatornic. Roagă-te să nu fii cuprins de războiul cel nevăzut. Îmbracă-te în zale, acoperă-te cu coif, pune-ți cingătoarea cea de fiu al cerului, și pe frunte însemnează-te mereu cu semnul care înseamnă: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, căci pe pământ se coboară semnul și războiul cel nevăzut al lui satana cel supărat cu supărare mare, că te-a văzut luminând, poporul Meu, și s-a speriat satana cel bătrân în rele și a început războiul cel dinaintea sfârșitului lui. Să stai îmbrăcat și încălțat și înarmat și însemnat cu semnul Dumnezeului tău, Israele român, că satana dacă te vede pregătit de război, se teme de tine ca și de Mine, Ierusalime al cerului sfânt. Dacă nu ești pregătit, nu se teme satana, și vine și îți arată războiul lui și te rănește în război. Dar Eu din nou rostesc: binecuvântat este Israel, de Dumnezeu său este binecuvântat. Israel cel sfânt cu trupul și cu duhul este binecuvântat de Duhul lui Dumnezeu. Vai de cel ce este binecuvântat de omul cel fără de sfințenia lui Hristos, că iată, înțeleptul acestui veac și înțelepciunea omenească nu se va mai găsi, că îi ia locul înțelepciunea lui Dumnezeu și cuvântul lui Dumnezeu, care este împărăția lui Dumnezeu.

Duhul sănătății de duh și de trup, duhul învierii, duhul înțelepciunii, duhul vieții fără de moarte să te învăluiească pe tine, Ierusalime, poporul Meu care iubești pe Dumnezeul tău, poporul care Mă iubești pe Mine. Iubește-Mă, fiule, ca să te iubesc și Eu, ca să te ocrotesc, fiule. Iubirea cea de la sfârșitul vremii trebuie să înceapă de la tine spre Dumnezeu, de la om spre Dumnezeu, ca să vină iubirea lui Dumnezeu spre om. La început a iubit Dumnezeu. Acum trebuie să iubească omul pe Dumnezeu, ca să aibă Dumnezeu ce iubi și ce ocroti și ce învia. Iar tu să fii înviatul Meu, Ierusalime, popor al învierii. Să fii, tată, un popor de fii semănători, că azi Eu îți dau ție trăistuța în care se găsește împărăția lui Dumnezeu, venită pe pământ. Fiecare casă să fie o împărăție a lui Dumnezeu, iar casele împărăției lui Dumnezeu să fie însemnate cu semnul cel binecuvântat, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

„Hristos a înviat“ vă spune vouă Măicuța lui Iisus Hristos, Maica Mea, fiilor.

Vă spune vouă „Hristos a înviat!“ trâmbița Mea Verginica, locașul Meu în care am venit a doua oară, cortul în care am stat Eu înaintea ta, Israele.

„Hristos a înviat“ vă spune din cer mucenicul Meu Gheorghe, care a semănat sămânța împărăției cerurilor peste împărăția pământului.

Fiilor, fiilor, vă spun vouă „Hristos a înviat!“ mironosițele, iubitele lui Iisus Hristos Cel înviat. Iată-le în ajun de serbare cu Mine la voi, la poporul Meu. Sunt însoțit și de mironosițele învierii Mele, și lasă și ele peste voi salutul învierii. Acesta era praznicul lui Verginica. Rugați-vă Domnului vostru să dea peste voi vreme dulce și serbare de mironosițe, că mâine e ziua de sobor a mironosițelor, și veniți, voi, fetele din Ierusalim, și prăznuiți lângă grădina Mea, lângă ieslea Mea, veniți și luați lumină! Amin. Veniți și cântați: Hristos a înviat! Veniți, voi, cer și pământ, și gustați sărbătoare de cer nou și de pământ nou!

Pace vouă, fii și fete din Ierusalim! Bucurați-vă întru Domnul Dumnezeu vostru! Cereți și vi se va da. Bindecuvântată să fie sămânța cuvântului lui Dumnezeu, și să rodească în voi această sămânță pe care o luați azi spre lucrare de semănat. Semănați sămânța cea cerească.

Ierusalime nou, tu vei cuprinde pământul și cerul, și lucrarea aceasta va rămâne pe veci, că aceasta este lucrarea fericiților făgăduite de Mine, Domnul Dumnezeu tău.

Ierusalime binecuvântat, luminează-te, fiule, luminează-te, și să luminezi lumină din Lumină! Pace ție, Ierusalime român! Hristos a înviat! Pace ție, Israele român! Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 1995

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Ce înseamnă să fii ucenic al lui Hristos. Viața duhovnicească este fără de sfârșit. Omul deștept este cel ce Îl iubește numai pe Hristos.

Amin, amin zic vouă, fii ai Ierusalimului: se coboară din cer peste voi lucrarea Duhului Sfânt, ca să mâncăm din ea și să creștem prin ea, că Eu, Domnul Iisus Hristos, de la nașterea Mea și până la Tatăl Meu, am fost crescut cu hrana Duhului Sfânt, Care este din cer peste pământ, și ați văzut și ați auzit din Scripturi și din cărți cerești cum am crescut și cum M-am arătat pe pământ. Vine vremea, și vremea este din ce în ce mai aproape, să te îmbrac, poporul Meu, în mare slavă văzută, și de aceea cer Eu fiilor și fetelor din popor să aleagă să fie ucenici și ucenițe pentru Hristos, Fiul Cel din cer, Fiul Cel din Tatăl.

Pace vouă, pace vouă, pace vouă, fii și fete, copiii Mei, popor de nou Ierusalim! Măi fiilor, sunteți înconjurați de mironosițele Mele, de ucenițele Mele, care au fost atunci așa cum voi sunteți acum. Ele au fost atunci, iar voi, acum. Iată, și Eu am avut femei cu Mine, și erau ale Mele și Mă îngrijeau și îngrijeau pe apostoli și pe ucenicii Mei, dar nu erau trupești, și erau duhovnicești. Erau un popor, așa cum și acum este un popor. Erau o familie cu toții, așa cum și acum poporul Meu este o familie a lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și unde le cădea sorțul lucrului, acolo lucrau. Lucrau unde era nevoie, și nu-și făcea nimeni nici o stare pe pământ, nici o casă pe pământ, nici un loc anume pe pământ. Pe tine, poporul Meu, nu te-am strămutat când te-am tras la lucrul

Meu. Ai rămas la locul tău și în starea ta, și nici așa nu te-ai dat Mie cât puteai să te dai. Nu te-am luat din familia ta ca să fii în familia Mea, așa cum i-am luat pe apostoli și pe ucenici și pe mironosițe și pe mulți care-și alegeau iubirea cea pentru suflet și pentru cer. Pe cine am mai strămutat dintre voi dintr-un loc în alt loc, n-am zis la nimeni să se despartă decât de păcat și de cel împotrivor acestei lucrări de curățenie și de înviere. N-am mers din țară în țară până acum, dar acum voi merge și voi lua cu Mine pe ucenici din loc în loc. Amin.

Pace vouă, fiilor și fetelor! Zic vouă ca și mironosițelor Mele: bucurați-vă! Bucurați-vă de împărăția cerurilor care vă este dată vouă! Bucurați-vă întru creșterea Mea peste voi, căci iată, v-am strâns ca la școala pământească și fac lecție cu voi, lecție de sfințenie și de cumițenie și de ucenicie întru Hristos. Eu, Domnul Iisus Hristos, trebuie să am ucenici și ucenițe și mironosițe, și aceștia trebuie să Mă iubească, și să știe cum să Mă iubească. De ce să Mă iubească? Pentru că Eu sunt Iubirea, și trebuie să iubească Iubirea.

O, iubiții Mei ucenici, micuții Mei ucenici, ce bine e să fie omul deștept, și ce rău e să fie omul prost! Ce înseamnă deștept, și ce înseamnă prost? Vorbesc așa din râvna Mea cea mare, cea dumnezeiască, fiindcă vreau să vă înțeleptesc și să vă îndeșteptătesc, că dacă creștinul va rămâne prost și neștiutor, acela Mă va pierde. Omul deștept este acela care nu trăiește fără de Hristos și fără voia lui Hristos în el. De unde poate ști omul care este voia lui Hristos ca să o împlinească?

O, fiilor și fetelor, o, ucenicii Mei! Eu am venit atunci prin Fecioară și M-am făcut Om, și am lăsat povața Mea care este scrisă în Scripturi, și am spus ce să facă omul ca să Mă aibă pe Mine și ca să aibă viață veșnică, precum Eu am viață veșnică și Mă numesc Cel fără de moarte. Omul care-L are pe Hristos, acela are ce trebuie dacă Îl are pe Hristos, dar aici nu înseamnă o nimica toată și atât, așa cum a înțeles poporul Meu de până acum. Poporul Meu nu s-a uitat în Scripturi ca să știe cum vine să fii ucenic al lui Iisus Hristos, căci cine se făcea atunci ucenic al Meu, acela vindea tot ce avea, ca să nu-l încurce cele ale lui, și dădea la ucenicii lui Hristos cele ale lor, și pe ei, și intrau în familia Mea, al cărei cap eram Eu, Domnul, Eu, Fiul Domnului, și mergeau din loc în loc cu Mine, și eram și Eu și ei semănători. Ce semănam? Semănam împărăția cerurilor în om și peste om. Cei ce făceau așa cu viața lor, aceia erau deștepti, tată, și câștigau împărăția cerurilor. Să nu crezi și tu, fiule de azi, că dacă de șapte mii de ani au murit cu trupul și ucenicii Domnului, asta ar însemna că au murit. Asta nu înseamnă că au murit. De șapte mii de ani trupurile trec, pentru că Adam și Eva au băgat moartea în trupuri, dar numai trupurile au trecut pentru o vreme, și ai să vezi că pentru o vreme au trecut aceste trupuri sfinte, că ele se vor scula curând, curând, că ele se vor arăta curând, curând. Fiilor, credeți voi că mironosițele și cei ce sunt acum cu Mine la voi sunt cu trupurile venite la voi? Sfinții au puteri cerești, și au putere să-și ia trupul, și dacă au, și-au luat trupul și sunt cu trupul, dar trupul lor este ca și al Meu după înviere. Eu după înviere am trecut cu trupul prin zid și prin ușă închisă. Eu după înviere n-am mai folosit pasul pe cale, și M-am mutat din cetate în cetate și M-am purtat printre cei la care M-am arătat. Mi-am purtat trupul din loc în loc cu puterea Duhului. Trupul duhovnicesc nu este văzut de trupurile trupești, dar este văzut de cei duhovnicești.

O, fiilor, fiilor, scris este în Scripturi: «Vai de omul care-și pune nădejdea în Dumnezeu numai pentru viața aceasta!». Iată, omul, pentru viața aceasta o pierde pe cea

fără de sfârșit. Viața duhovnicească este fără de sfârșit. Cine duce viață duhovnicească în trup, acela și-o continuă dacă trupul trece în odihna lui până la învierea trupului cel nou. Dar cine duce viață trupească în trup, acela sfârșește viața trupului și trece la plata cea pentru fapta trupului, trece la muncire grea, nu trece la viață duhovnicească lângă Domnul Iisus Hristos. Omul cel deștept știe să-și chivernisească viața și își face rost de veșnicie duhovnicească. Omul prost nu știe ce este viața. El crede că viața înseamnă numai vremea trupului, și stă nepăsător și își clădește ce vrea el, și apoi termină, că îi moare trupul, și apoi el vede că a fost prost și că s-a înșelat. Ucenicii Mei n-au gândit și nu gândesc așa. Ei, tată, gândesc cu sfințenie și își aleg cerul pe pământ, și Eu îi trec spre cele nemuritoare și veșnic mângâietoare, pentru că plata vieții lor de cer pe pământ acolo îi conduce. Omul prost își alege trupul și pe cele ce se văd cu trupul. Lucrarea Mea cu voi vreme de patruzeci de ani a fost o lucrare de urcare spre cer, dar n-a vrut poporul Meu să fie deștept, și a rămas cu trupul peste el, bietul creștin. Dar voi avea și fii deștepti, că bine este să fie omul deștept. Cel prost rămâne trup și gândește ca omul trupesc. Cel deștept se ridică cu gândul și cu inima la Omul Iubirii. Eu sunt Omul Iubirii. Eu sunt Cel ce dau omului iubire și viață veșnică prin iubire.

Omul care are trupul întinat în poftă trupească, acela miroase urât înaintea cerului, și cerul nu-i dă deșteptăciune unuia ca acela. Gândul unui astfel de om miroase urât, tată, iar duhul omului curat respinge duhul și trupul omului întinat.

Mare lucrare este să fie omul deștept. Omul deștept se numește numai acela care își alege iubirea cerească și care o crește în el cu înțelepciune, așa cum am făcut Eu și urmașii Mei până la voi. Și iarăși zic: ferice de omul prost, adică omul fără iubire de Dumnezeu, care se întoarce ca Maria Magdalena, mironosița Mea cea iubită, mai iubită decât toți și decât toate din vremea aceea. Ea a iubit cu putere păcatul și trupul, dar și mai mare iubire a dat când a venit după Mine ca să Mă iubească pe Mine. Cine Mă iubește pe Mine, acela nu păcătuiește întru nimic. Cine Mă iubește pe Mine, acela nu se mai iubește pe sine, acela nu-și mai iubește faptele trupului, și iubește faptele Duhului lui Iisus Hristos în trupul său.

O, ce mult am iubit Eu pe Maria, pe Maria cea din Magdala! De ce am iubit-o așa de mult? Pentru că așa ca ea nimeni nu M-a iubit mai mult, și am hrănit-o cu iubirea Duhului Sfânt, și s-a făcut mare în iubire și M-a iubit de atunci și până acum, și veșnic Mă va iubi, și e mireasa Mea Maria. Maria, fiica aceasta, s-a ridicat împotriva lui Pilat după ce Eu M-am așezat lângă Tatăl. Ea n-a putut mult purta durerea aceasta ca să Mă știe pe Mine cineva vinovat, și M-a scos din vinovăția cu care fusesem osândit și M-a mărturisit Dumnezeu din cer. Iată iubire! Eu după înviere M-am arătat ei cel mai întâi, și după aceea celorlalți. Ea era sigură că Eu nu voi pieri și că voi fi viu cu trupul. Ea credea ce i-am spus Eu, că Eu i-am spus că a treia zi voi fi iarăși viu. Toți s-au îndoit, dar ea nu s-a îndoit nici un pic, și Eu la ea M-am dus întâi înviat.

O, ce plată mare are credința în cele ce Eu, Domnul, spun! O, fiilor, câte v-am spus Eu vouă prin cuvintele acestei lucrări! Iată ce vă arăt Eu azi! Vă arăt pe copiii din grădina Mea, care au crezut toate cuvintele lucrării Mele, și de aceea am împlinit și împlinesc prin ei, pentru că ei au crezut și cred ce le spun Eu. Fiilor, fiilor, credeți în cuvintele Mele și nu vă jucați cu ele. Cine se joacă cu cuvintele Mele, acela va avea durere mare, și rușine mare îl va cuprinde pe unul ca acela.

Acela va fi prigonit de îngeri și de oameni. Fiilor, nu vă jucați cu cele ce Eu am cuvântat peste voi. Dacă ați fost păcătoși, faceți ca Maria și iubiți pe Dumnezeu, ca să se înmulțească harul în voi, și prin harul Meu în voi să Mă iubiți pe Mine. Înlocuiți faptele trupului cu faptele duhului, că este deosebire între creștin și între ucenic. Ucenicul nu se lasă condus de simțuri, dar creștinul se mai lasă, fiilor. Până acum ziceam creștin poporului Meu. De ce îi ziceam creștin? Că era sub legea trupului, legea însuratului și a măritatului; era sub lege și nu sub har. Dar acum poporului Meu îi voi zice popor de ucenici și de ucenițe care-și slujesc unii altora în iubire. De aceea am învățat prin fiii grădinii Mele pe tinerii și pe tinerele din popor să nu-și aleagă pe careva la care să țină cu sufletul, și să țină la toți la fel, și să țină la Iisus Hristos, așa cum a fost lucrarea celor dintâi ucenici ai Mei, care mergeau unde era nevoie în slujba Domnului și nefiind legați de nimeni și de nimic puteau răspunde lucrărilor cerești.

Cartea Mea urcă cu poporul din treaptă în treaptă. Citiți și vedeți câtă vreme am vorbit cu trupurile acestui popor, și tot trup a rămas poporul, și mulți și astăzi sunt trup. O, Mă întreb acum, de ce, oare, a făcut acest păcat cel ce a venit în poporul acesta dacă el n-a fost iubitor de Hristos, dacă a avut de gând să fie tot trup? Aceasta a fost mare sminteală, și vai celui ce smintește pe cel micuț la minte!

Vă roagă apostolii, vă roagă ucenicii Mei, vă roagă mironosițele și ucenițele Mele, care M-au iubit, fiți ca ei și ca ele în iubire și nu vă mai înjugați cu jug străin de ucenicia întru Hristos. Eu sunt Domnul, Eu sunt Mirele tău, Eu sunt soțul tău, tânărul și tânăra Mea din popor. Iată câte mirese am avut Eu. Așa să lucrați și voi dacă vreți să fiți scriși ucenicii Mei. Maria din Magdala, mironosița Mea, a slujit apostolului Ioan, a slujit Maicii Mele după ce Eu M-am așezat lângă Tatăl, a slujit acolo unde era nevoie în lucrul lui Hristos. Toți ai Mei au făcut așa. Cine nu vrea așa, acela să iasă dintre ucenicii Mei, ca să nu fie sminteală pentru cei micuți ai Mei. Nu sta în poporul Meu dacă nu vrei cu Mine și cu cerul. Nu sta, că smintești dacă te dai drept ucenic în poporul Meu fără să fii ucenic. Trage-te afară din popor și stai ca lumea cea din afară, ca să nu creadă cei din poporul Meu că tu ești al poporului Meu.

Fiilor, cei ce s-au tras în lume și la trup, aceia n-au fost din poporul Meu. Aceia au păcătuit amar de tot dacă au intrat la această masă. Aceia au făcut și fac ca Iuda, și stau la cina cuvântului Meu și iau bucățica de pe masă și apoi fug și fac faptele trupului și ale întunericului de trup. Nu vă smintiți de cel bătut de vânt, de omul prost nu vă smintiți. Omul prost este omul care se alege pe sine, care-și alege voia inimii lui și îndemnul cel trupesc. Vă spun vouă să fiți deștepti, tată. Cine iubește altceva în afară de Iisus Hristos, acela nu este om deștept. Am nevoie de fii deștepti, tată. Măi fiilor, voi vreți să fiți deștepti? Dacă vreți, iată ce vă spun: bucurați-vă! Bucurați-vă iubind pe Dumnezeu în vremea aceasta când oamenii nu-L mai iubesc pe Dumnezeu.

Cobor pe Duhul Sfânt peste copiii grădinii Mele și trec prin graiul lor cu cuvântul învățurii cerești.

Fiilor din grădină, Duhul Sfânt vă dă vouă astăzi limbă nouă. Ridicați-vă rând pe rând în serbare cerească și dați limba Duhului Sfânt peste ucenicii aceștia. Eu în voi, și voi în Mine, întru lucrare de Duh Sfânt. I-am chemat lângă iesle pe fii și pe fete ca să-i învățați voi lucrarea de ucenici și de ucenițe, ca să-i învățați ce înseamnă bucurie, și bucurați-vă cu ei, fiilor, și faceți ucenici din ucenici. Învățați-i să se ferească de

păcat, prin iubire de Dumnezeu, nu prin lupta cu păcatul. Cine se luptă cu păcatul, acela are încă altceva de făcut până ce va face lucrare de iubire pentru Dumnezeu. Sculați-vă la lucru, fiilor. Luați Duh Sfânt și dați Duh Sfânt. Amin. Iată, păstorii stau și se uită la voi așa cum se uitau învățătorii templului când Eu vorbeam în templu la doisprezece ani și mai apoi. Întâi învățați, și după aceea cântați. Binecuvântat să vă fie cuvântul Meu în voi; binecuvântat să fie Cuvântul. Eu sunt Cuvântul, și sunt în voi. Intru în voi, și din voi intru în ucenici. Iată, prin uși nevăzute intru și ies, și lucrez prin voi. Pregătiți-vă, fiilor, că veți sta în fața mulțimilor și le veți învăța iubirea de Dumnezeu și învierea trupului și a sufletului.

Binecuvântați să fiți voi, apostoli și ucenici și ucenițe. Binecuvântați să fiți voi, învățători și tâlmăcitori ai cuvintelor cerești. Binecuvântați să fiți voi, priveghetori întru Duhul Sfânt. Binecuvântată să fie împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Hristos a înviat! Bucurați-vă, și iarăși zic: bucurați-vă întru Domnul vostru Iisus Hristos!

Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Pacea Mea v-o dau vouă, fiilor ai Ierusalimului nou! Amin, amin, amin.

24 aprilie/7 mai 1995

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Cuvântul este toiagul de păstorire. Proorocie împlinită: se vor face două tabere. Pilda credinței lui Avraam. E duros să se facă oaia lup. Cuvânt pentru România. Cântarea regală.

Cobor cuvântul Meu, îl cobor cu norii, și de deasupra grădinii cuvântului Meu grăiesc cu voi, fii ai grădinii Mele. E grădina Mea cu voi, și Duhul Meu suflă peste voi cuvântul Meu. Luați aminte și înființați cuvântul Meu, și să stea acest toiag în mijlocul Israelului Meu de azi.

O, ce popor am Eu azi! Am popor tare, dar am în el și uscături rămase. Ce fel de uscături? Am în poporul acesta, au rămas aciuaiți între fiii acestui popor, au rămas și din cei ce nu cred în lucrarea cuvântului Meu, și își fac lucrarea lor urâtă, că urâtă a fost lucrarea asta de necredință care și-a făcut loc să stea și ea la masa aceasta. Dar Eu cobor cuvânt și vă amințesc cuvântul Meu prin care am spus că se vor face două tabere în acest popor, și se va război cel cu necredință și va cleveti pe cel ce are credință, și va culca jos pe cel ce abia stă în credință, căci poporul cel de la mijloc a hulit pe Duhul Sfânt al acestei lucrări și a născut fii ai hulei și ai obiceiurilor născute din necredință. Eu am dat poporului Meu cartea Mea, cartea lucrării Mele, dar cei cărtitori, cei răzvrățiți dau să ridice cuvânt împotriva cărții. Vai lor, că li se înmulțește păcatul hulei asupra Duhului Sfânt! De ce, oare, măcar nu tace cel ce s-a ales în tabăra cea opusă? De ce își grămădesc păcate peste păcate? O, voi răzbate prin greul acestei vremi sărăcite de Duh Sfânt și voi scoate pic cu pic toată cartea, toată vorbirea Mea cu Israelul cel de azi. Pic cu pic voi înainta cu cei ce au rămas și cu cei ce se vor naște din cei rămași, și îmi voi face popor nou, căci lucrarea Mea e mare, și prin ea va fi să cobor tot cerul pe pământ; tot ce este în cer trebuie să coboare pe pământ prin această lucrare.

Dar voi, fii ai grădinii Mele, fiilor prin care Eu trudes prin întunericul vremii, ba chiar și prin întunericul celor necredincioși care stau la masa cuvântului Meu, fiilor din grădină, voi să nu slăbiți și să nu vă temeți de săgețile cele din afară și cele dinăuntru poporului Meu. Nu vă temeți, nu vă

temeți, nu vă temeți voi, căci voi aveți de lucrat cu Mine și întru Mine. Nu vă temeți, fiilor, căci tot cerul este cu voi, și vă înconjoară sfinții toți, și îngerășii toți, și toate puterile cerești vă ajută și lucrează prin voi și peste voi, că voi sunteți mititei, și lucrarea aceasta este mare de tot, și vreau prin ea să împlinesc tot ce mai este scris în Scripturi, tot ce am cuvântat prin prooroci pentru vremea de sfârșit și tot ce am cuvântat Eu, Domnul, în cartea acestei proorocii care este cu voi, care coboară la voi de la Mine și se face cuvânt ca să se îplinească lucrarea Mea prin cuvânt, Eu în Tatăl, și Tatăl în Mine, căci așa se lucrează, fiilor ai Tatălui și ai Fiului și ai Sfântului Duh. Nimic nu se întâmplă în acest popor decât ceea ce este proorocit. Este proorocit că vor fi două tabere în poporul acesta, și iată, sunt două tabere, și iată, am oi și am lupi, după cum a fost rostită proorocia. Cel ce nu crede sau cel ce alege ce să creadă, acela ce este? Cel ce merge de colo-colo pe la cei slabi cu clevetitul și nu cu vorbirea despre Hristos, acela ce este? Oaie, sau lup? Cel ce nu îplinește cuvântul venit întru lucrarea aceasta, cel ce nu mănâncă din masa Mea, acela ce este? Oaie, sau lup? Acela de ce vine? Și iată, unul ca acela este vădit întru lucrarea necredinței lui și întru cele lucrute ale lui. L-am rugat pe unul ca acesta să nu mai vină la masa Mea cu poporul Meu. L-am rugat, și el nu ascultă. Are curaj să Mă înțepe, are curaj să nu asculte, și își are locul în tabăra care sfășie oaia poporului Meu cu atingerea lui cea străină de ascultare după rânduiala mesei pentru cei ce au rămas în ascultare de Dumnezeu și întru frică de Dumnezeu. Eu Mi-am lăsat trupul în mijlocul poporului Meu ca să aibă poporul Meu, și să stea în foisorul Meu poporul Meu, și să nu mai stea la masă cu cei fără de lege din lume. Eu Mi-am lăsat iubirea și am pus-o pe masă, ca să aibă poporul Meu iubire în blid, și iubirea Eu sunt. L-am iubit și M-am pregătit și am venit să Mă dau poporului Meu întru rânduială rostită prin cuvântul Meu, ca să fie poporul Meu curat și spălat și hrănit la masa Mea. Dar cine n-a iubit bucătăria Mea, acela n-a crezut în cele proorocite prin lucrarea cuvântului Meu, și de aceea n-a înviat prin credință unul ca acela.

La Avraam am trimis pe Melchisedec, și Avraam a crezut și M-a primit, și Eu am rămas întru Avraam și am binecuvântat pe Avraam. Acum am fii pecetluiți de pecetea Dumnezeului Cel viu, dar nu am pe Avraam ca să ies la el cu pâine și vin din Sfânta Sfintelor cerurilor, căci Avraam înseamnă creștin-ucenic, înseamnă ucenic al lui Hristos, înseamnă să se facă și creștinul ucenic al lui Hristos, ca să intre Hristos în el, în cel ce crede așa cum a crezut Avraam. Dar Eu voi face în curând un popor credincios, că de aceea am cerut mereu fiului acestui popor să fie credincios și ascultător, dar el n-a voit, și a voit ca el și nu ca Mine, și n-am din fiii lui Avraam, n-am fii cu credință nestrămutată așa cum a fost Avraam, care a crezut și a împlinit tot ce i-am cerut. Tot așa vorbeam și cu Avraam, tot așa ca și acum vorbeam, și iată, vă voi spune lucrarea cea de atunci și lucrarea cea de acum.

Pe vremea lui Avraam am lucrat peste el, și el avea pe Lot, rudenia sa, care și acela a crezut ceea ce credea Avraam, ceea ce-i spunea Avraam de la Dumnezeu, Care vorbea, și a crezut și Lot și s-a dus și el după Dumnezeu, împreună cu Avraam. Pe vremea venirii Mele din Fecioară, tot așa a fost. A fost lucrarea și peste rudeniile trupești, ca să lucrez cu binecuvântarea Mea peste cel ce avea să creadă în Mine prin cei peste care Eu vorbeam. Așa a fost și azi, și Mi-am făcut rudenia ca să le iau cu Mine pe cale, așa cum a luat Avraam pe Lot, și rudeniile lucrării Mele de azi au făcut tot ca Lot; tot

așa s-a întâmplat și cu acest popor pe care l-am făcut rudenie cu Mine. Măi fiilor, ce pildă a fost aceea cu Lot? Iată, tată, pildă vie pe care v-o arăt Eu vouă azi, că iarăși s-a repetat această lucrare, căci Lot este și acum, și este viu în cei ce au plecat cu lucrarea Mea și apoi au plecat din ea. Dar lui Avraam i-am înmulțit prin Mine neamul, și tot așa voi lucra și azi, căci neamul cel după trup nu este deprins cu Mine, nu vrea cu Mine. Căci te-am luat cu Mine în lucru pe tine, cel ce ai crezut că Eu sunt în vasul Meu prin care vorbeam pe pământ, și tu ai tras la Mine cu tine pe rudenia ta, pe prietenul tău, ca să fie și ei cu Mine și cu tine, ca să vadă și ei pe Dumnezeu și ca să-și lucreze și ei scăpare și ocrotire pentru când va fi nevoie de ocrotirea Mea peste voi. Și ce s-a întâmplat? S-a întâmplat ca și cu Avraam cu Lot, că s-a certat creștin cu creștin pe cale și apoi s-au despărțit ca Lot de Avraam, și s-a dus creștinul care a venit la Mine ca să creadă și să stea cu Mine, s-a dus după aceea spre Sodoma, spre lume s-a dus, și s-a așezat lângă lume și a lăsat lucrarea Mea și pe rudenia sa care a rămas cu Mine așa cum a rămas Avraam. Fiule tată, dar ai văzut tu ce a pățit Lot dacă a plecat de lângă omul lui Dumnezeu? Iată, Eu n-am mai putut să-l ocrotesc acolo unde era el, în Sodoma. Îmi întorsesem gândul Meu de la el dacă el a plecat de lângă binele Meu, de lângă omul lui Dumnezeu, Avraam. A plecat Lot de lângă rudenia sa, a plecat din pricina mării de sine, căci se supăra pe Avraam de la avere, de la lucrurile cele văzute, de la vorbe, tată, de la ambiția și neumiliția care vine de la om. Așa pățesc Eu și azi cu creștinii la care dau să Mă strecor cu sfatul Meu peste ei, că se supără creștinul când îi dau sfat, și mai bine pleacă de lângă Mine și de lângă rudenia Mea, și mai bine se duce de lângă lucrarea Mea până ce ajunge lângă lume, lângă Sodoma, tată.

O, rău e de omul mofturos și neprimitor de sfat duhovnicesc! O, rău e de omul care se bizuie pe sine, că acela cade, fiilor, și pățește ce a pățit Lot, care nu s-a putut pleca spre iubire și spre bunătate între el și rudenia sa, Avraam. Și când s-a văzut tare și bogat, s-a îngâmfat Lot, și Avraam nu s-a mai putut împăca bine cu el, că Avraam vedea ce este în inima lui Lot, care trăgea spre mărirea de sine, spre bogăția de sine. Și ca să nu se certe Avraam cu el, i-a dat voie să plece să-și ia stăpânire și să aibă stăpânire aparte. N-a stat Lot sub ascultarea celui mai mare, și a picat în grele ispите apoi, între oamenii lumii din Sodoma. Stătea Lot în mijlocul stricăciunii și al desfrânărilor, stătea și se gândea la Dumnezeu și se căia că a plecat de lângă Dumnezeu, că n-a ascultat pe Dumnezeul lui Avraam, și a picat rob bietul de el, căci Sodoma a fost jefuită de unealta care pedepsește păcatul, și a pierdut și Lot libertatea și avuția, și și-a plătit neascultarea. Dar Avraam a mers și a întors din robie cetatea Sodomei și l-a așezat și pe Lot la locul său. I-a fost milă lui Avraam, așa cum și Mie Îmi era milă de tine, creștine, când te prindeau ispitele și robia pentru neascultare, și Mă ridicam ca să te izbăvesc, și ca să faci apoi voia Mea.

O, fiilor, mare a fost pilda cu Lot și cu Avraam, și iată, ea a mers mereu prin veacuri, și iată, în poporul Meu cel de la sfârșit am și pe Avraam, am și pe Lot; am și fii ai credinței, ca Avraam, am și fii ai mării de sine, ca Lot, căci Lot n-a terminat de plătit plata neascultării nici după ce a fost întors din robie de către Avraam. Cetatea lui Lot a rămas tot în păcate, și Lot era în Sodoma cu casa sa, cu traiul său, și Eu am trimis pe cei din cer să ardă cu foc și cu pucioasă cetatea Sodomei, că erau grele păcatele lumii din Sodoma. Dar pentru că Avraam s-a rugat la Sfânta Treime ca să-l scape pe cel drept din

Sodoma, a găsit Lot milă în fața puterii lui Dumnezeu și a fost scos din Sodoma cu o clipă mai înainte de căderea focului și a pucioasei din cer. Pentru Avraam, omul Meu cel credincios, am întins mereu mâna după Lot, dar Lot a căzut pradă neascultării. Greu e de omul care nu ascultă pe Dumnezeu. Greu a fost de Lot și după ce a scăpat de focul Sodomei, că a trăit cu fetele sale într-o peșteră, și acolo s-au zămislit fii din tată și din fiică, și a ieșit seminție din Lot, seminție din beție de vin, că rău e de omul care nu ascultă de Dumnezeu, dar fericit este omul care rămâne credincios Domnului și care-și păstrează seminția sa pentru Domnul, căci Avraam s-a rugat la Mine și în cer pentru Lot, iar Eu Mi-am adus aminte de credința lui Avraam și am ridicat pe Rut din neamul lui Lot și am scris-o în spița cea după trup din care Eu am răsărit la nașterea Mea din Maica Mea Fecioară. Iată, tată, ce greu a fost de bietul Lot, care a venit să fie cu Dumnezeu și care a plecat în lume apoi, căci chiar dacă a fost el om drept, dar n-a scăpat de pedeapsă în mijlocul lumii, că soarta lumii e soartă rea, ca și păcatele ei, fiule.

Cu omul mândru și semeț, cu omul care se bizuie pe sine și care dă de lângă el sprijinul Meu pe pământ, cu un așa om e greu să lucrezi ca să-l ajuți în greu. Oamenii au obiceiul să se bizuie pe Dumnezeu. O, când stai cum vrei tu, când nu stai treaz, când nu faci toate cele plăcute Domnului, cum să te ajute Dumnezeu, omule care te bizui pe Dumnezeu? Pe Dumnezeu să te bizui atunci când Se bizuie și El în tine; altfel nu, tată. Ce să le fac Eu creștinilor care vor da de necazuri ca Lot? Eu te-am strigat, poporul Meu, și te-am învățat calea scăpării, și tu, tată, n-ai crezut în Mine. Te-ai dus și ți-ai făcut loc lângă fiii lumii, că ai zis că și fiii lumii sunt ai lui Dumnezeu; dar fiii lumii nu sunt fiii lui Dumnezeu decât numai atunci când se nasc din cer, numai atunci când se întorc să lucreze poruncile lui Dumnezeu și cuvintele lui Dumnezeu.

O, ce nepăsare urâtă și dezgustătoare văd în câțiva din poporul Meu! Am câțiva care încă mai vin, că am două tabere în poporul acesta; am și oi, și lupi, după cum am proorocit prin Verginica. Dar Mie de lupi nu-Mi este frică, și îi va ajunge pe ei frica cea plină de durere, așa cum s-a întâmplat și cu Lot, care a luat în glumă credința în Dumnezeu, credința lui Avraam. Nimic nu este mai urât înaintea Mea ca lupul care se dă drept oaie între oi. Nu știe lupul că oaia e oaie. Lupul zice că și oaia e lup, căci lupul n-are minte de oaie. Eu sunt Acela Care știe cine sunt oile. Eu sunt Păstorul oilor, ba chiar și al lupilor care se dau drept oi între oi, al oilor care se fac lupi dintre oi și stau printre oi. Dureros lucru este, măi fiilor, să se facă oaia lup. Oaia care se face lup, aceea sfășie apoi, aceea își folosește minte împrumutată, după cum are nevoie în semeția sa.

Dar tu, poporul Meu, cel ce crezi că Eu sunt Cel ce am venit ca să te păstoresc ca pe Avraam, să stai, fiule, sub povața Mea și să te mângâi și să te întărești din ea. Să nu te smințești de cel ce a plecat ca Lot de lângă Avraam, și tu să stai strâns legat cu Mine și să Mă aștepti cu ascultare și cu credință, că Eu voi sta văzut în mijlocul tău curând, curând. Stai alipit cu Mine, ca să te am începătură nouă de om nou, de veac nou, că Eu, fiule, îți voi adăuga popor mare la masa ta cu Mine. Mulțime multă va mânca la masa aceasta de înviere, la masa cuvântului Meu, căci omul va trăi mâncând cuvântul Meu, și va crește Dumnezeu în om. Amin.

Glasul lui Dumnezeu coboară pe nori și se lasă auzit în România. Glasul Domnului se vestește, și grăiește Dumnezeu din văzduh peste România. Amin, amin, amin.

Din nor în nor cobor cuvântul Meu până la ieslea cuvântului, până deasupra grădinii cuvântului. Pace vouă, străjeri ai cuvântului Meu! Amin, amin zic vouă: a venit vremea să hrănesc mulțimile din masa cuvântului Meu pe care îl cobor la voi. Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc peste România.

Pace ție, România Mea! Pace ție, românule, poporul Meu cel născut odată cu Mine ca să-Mi fii mireasă Mie la venirea Mea! Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de toți vecii. Eu sunt Cel ce am înviat acum două mii de ani după ce Israel M-a dat la moarte pe cruce. Și dacă Israel s-a lepădat de Cel ce a venit de la Tatăl, iată ce Mi-a dat Tatăl după ce am înviat. Mi-a dat un Israel nou, un neam nou pe care Tatăl l-a făcut neam cu Mine, și de atunci te am Eu de la Tatăl, Israele român, căci Israel înseamnă popor credincios, popor ales. Tatăl Meu te-a ales la nașterea Mea, că știa Tatăl că Israel, poporul cel ales, Mă va lepăda și Mă va răstigni pe cruce, iar după învierea Mea Mi-a dat Tatăl un dar nou, un popor nou, născut din cuvântul Meu, din Evanghelia Mea cea nouă.

Hristos a înviat, Israele român! Am în mijlocul tău o grădiniță plină de iubire, și peste care Eu cobor ploaia cuvântului Meu de la sfârșit. Românule, românule, să nu fii necredincios. Să crezi, fiule, că Eu cuvintez de patruzeci de ani din cer peste România. Românie, am în mijlocul tău un popor mititel, luat din tine, și se numește poporul cuvântului lui Dumnezeu, și acest popor a auzit din cer cuvântul Meu și a scris cuvântul Meu pe pământ, și cuvântul mărturisește ca și acum două mii de ani, ca și acum șapte mii de ani. Eu sunt Cuvântul. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Treimii cerești, Care Se numește Dumnezeu. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu.

Israele român, România Mea, ai auzit, tată, despre o mulțime de dumnezei, căci te-au împresurat dușmanii și au venit la tine în haină de oaie și îți dau târcoale ca să te scoată de la Mine, și păstorii tăi dorm, iubito. Dar nu te mai pleca la șoapte străine, că Eu îți spun ție să nu ai alt dumnezeu afară de Mine. Eu sunt Dumnezeu nu numai pentru că îți spun, ci pentru că M-am arătat că sunt Dumnezeu. Dumnezeii care se vestesc acum nu s-au arătat ca Mine, nu s-au coborât din cer ca Mine, nu s-au înălțat ca Mine și nu sunt ca Mine, din cer.

O, Românie, ortodoxia Mea, tu ai păstrat portretul Meu, portretul împărăției lui Dumnezeu, și nimeni nu l-a mai păstrat ca tine după ce Eu am înviat ca un Dumnezeu. Tu te-ai născut din Mine, Israele român, Israele nou, și tu ești Ierusalimul venirii Mele, precum cel de atunci a fost Ierusalimul pătimirii Mele, Ierusalimul durerilor Mele. Pe tine te-am ales să fii Ierusalimul gloriei Mele, și iată, spre sfârșitul așteptării Mele Eu Mi-am ridicat din tine o mireasă și am pus pe ea stranie noi și am suflat peste ea duh de om nou, după chipul și după asemănarea Mea, precum am lucrat la început, și Mi-am gătit în tine sărbătoare și nuntă cerească și masă cerească de nuntă, și vreau să-Mi fii nuntașă, Românie, popor ales de Dumnezeu.

De patruzeci de ani stau ascuns cu Duhul Meu și cu glasul cuvântului Meu în mijlocul unui popor mititel, luat din tine, Românie; un popor martor, precum martori Mi-au fost la început Avraam, Isaac și Iacov, și Moise și Ilie și profeții, și mai apoi apostolii și ucenicii, martori și ai învierii și ai înălțării Mele la Tatăl. Și iată acum ucenicii întoarcerii Mele întru cuvânt rostit din cer peste tine, Românie blagoslovită de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt! Nimic nu lucrez fără să nu fi vestit prin Scripturi. Numele Meu este Cuvântul lui Dum-

nezeu, din veac și până în veac. Eu sunt Cel viu. Eu sunt Dumnezeuul Cel răstignit și Cel înviat. Eu sunt Cel ce am spus că voi fi cu ai Mei până la sfârșitul veacului, dar acum sunt și cuvintez întru început nou, și nimeni nu înțelege numele Meu. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și nimeni nu înțelege numele Meu.

O, fiule român, stau înaintea ta cu începutul cel dintâi, și unesc sfârșitul cu începutul și grăiesc cu cuvântul din cele cerești, și fac cer nou și pământ nou, și voiesc să-ți dau de veste ce fac. De patruzeci de ani se scriu pe pământ cele ce Eu grăiesc din cer, și am poruncit martorilor Mei să pună pe masa ta cuvânt din masa Mea, Românie, poporul Meu cel de două mii de ani. Ungerea ta de la Mine are două mii de ani. Ungerea ta cea tainică, cea după rânduiala lui Melchisedec, așa precum este rânduiala Mea, ungera ta te cheamă la Mine, țară română. Aș voi să vin să-ți spun ce înseamnă țară română, dar vreau și tu să vii. Eu vin, dar vino și tu, iubito, și să fii ca Avraam, care a crezut în Dumnezeu și care s-a numit părintele credinței. Trec cu cuvântul Meu prin tine și iar îți zic: scoală-te! Ascultă șoapta Mea. Scoală-te, iubito, vino, Românie, și ia apă cerească din râul vieții și spală-ți urechile ca să Mă auzi, precum fiii grădinii cuvântului Meu aud glasul Meu care vine pe nori! Ia apă din acest râu al vieții cea fără de moarte și spală-ți și ochii, ca să-ți cadă solzii de pe ei și să Mă vezi, și spală-ți și fața, și spală-ți și trupul, și ia pe tine veșmântul cel frumos de român și scoală-te înaintea Mea, că Eu te vestesc că vin spre tine și tu Mă vei vedea că vin, dar învață-te să Mă vezi cu ochi cerești, și nu mai fi pământ, și să fii pământ și cer, așa cum Eu te-am lucrat la început. Eu sunt Creatorul tău. La început am făcut cerul și pământul, și la sfârșit te-am făcut pe tine, Israele român, ca să te pregătesc să stai cu cer nou și cu pământ nou înaintea Mea la venirea Mea. Vreau să așez peste tine cer nou și pământ nou, lucrare prin cuvânt. La început a fost Cuvântul. Eu am fost Cuvântul la început, și tot Eu sunt și acum, la acest sfârșit. La începutul sfârșitului Eu M-am născut din Fecioara mama Mea, ca să fiu Om și ca să-l fac Dumnezeu pe om, și te-am întocmit pe tine popor și te-am numit român, fiule. Și iată, precum din Israel Mi-am ridicat o mână de ucenici și am făcut din ei sare pe pământ, așa și din tine, popor român, Mi-am întocmit martori ucenici care poartă cuvântul Meu cel venit pe nori, ca să am martori și acum, la întoarcerea Mea pe nori, că am făgăduit că Mă întorc. Și iată-Mă prin cuvânt peste tine, fiule român, și vreau să te scoli ca și apostolii Mei de atunci și să fii tu fiu de samarinean, românule, poporul Meu. Ia cuvântul Meu și uită-te în el, ca să Mă vezi și ca să Mă cunoști că sunt venit prin cuvânt, căci îți dau cartea Mea din vremea aceasta. Iată, Eu stau și bat la ușa ta, popor iubit de Dumnezeu. M-am dus în casa Tatălui Meu cu cuvântul Meu, dar nu M-au cunoscut străjerii casei, n-au deschis cuvântului Meu. Iată, Eu stau la ușă și bat, și nimeni nu răspunde Celui ce strigă. Am venit la tine, Românie, așa cum am venit la Avraam când i-am vestit nimicirea Sodomei și a Gomorei, și n-am nimicuit nimic până n-am vestit mai întâi. Nimic nu lucrez până nu vestesc cuvânt mai întâi, așa cum am lucrat prin prooroci în toate vremurile.

Vino spre Dumnezeu, România Mea! Vino, tată, și nu sta în necredință, că ai în tine popor ca în Sodoma. Vino și ascultă-Mi glasul, că am în tine fii care cred ca Avraam, care sunt făgăduiți să fie. Vino spre trezire, că omul fără Dumnezeu n-are ochi și urechi ca să Mă audă. Vino, biserica Mea, să-Mi auzi glasul, și fă-te pildă de înviere peste omul cel fără de veghere. Veghează și sună din trâmbiță și vestește turma română să-și iubească pe Dumnezeuul ei Cel adevărat.

Scoală-ți păstorii, România Mea, și pune-i de veghe peste tine, că au intrat în vatra ta dumnezei mincinoși. Vatra ta e sfântă, vatra ta e vatra Mea. Scutură și mătură vatra Mea din tine, că vin cu masă cerească la tine, fiule român, și îți dau să mănânci cuvânt din cer.

Iată cartea cuvântului Meu, că am vorbit din cer în mijlocul tău, Israele român. Am venit prin cuvânt să te povățuiesc spre împărăția cerurilor, să-ți amintesc povăț caldă și proaspătă din cer. Ia pe tine împărăția Mea, ia în tine împărăția Mea, ca să știi că vin, și vei vedea că vin. Dacă acum nu crezi, îți voi mai spune iar că vin, îți voi spune când voi veni. O, n-aș voi să fii gol când voi veni. Să nu arunci, fiule, povăț Mea, căci străbat cu ea văzduhul și vin. De patruzeci de ani vin cu povăț Mea pe drum ascuns, pe cărăruță dosită, ca să nu prindă dușmanii cerului pe cei hrăniți din cer. Am venit mereu în șoaptă, și mereu M-am pitit cu cuvântul Meu în mijlocul tău, dar acum strig tare. Deșteaptă-te, creștine, deșteaptă-te, române, și roagă-te Domnului Dumnezeului tău, căci tu, Românie, ai coroană binecuvântată pe fruntea ta. Îngenunchează, poporul Meu iubit, și roagă-te așa cum se roagă Maica Mea Fecioară. De la începutul tău, țară română, și până la sfârșitul rătăcii se roagă Maica Mea Fecioară pentru țara română, și strigă:

„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română!“.

România are coroană de la Dumnezeu, și este regină Românie.

O, Românie, voiesc să-ți dau înapoi rodul binecuvântării pe care l-ai înstrăinat de tine. Ascultă glasul Meu, glasul Domnului Dumnezeului tău. Eu grăiesc din nori deasupra ta. Eu am munte binecuvântat, munte de taină cerească în mijlocul tău. Ia cartea și mănânc-o și te adapă din râul vieții, care curge din tronul Meu peste tine, căci tu, Românie, trebuie să proorocești la popoare și la neamuri și la limbi și la împărați vestea împărăției cerurilor, vestea de cer nou și de pământ nou peste tine, țară aleasă de Tatăl Meu, vestea de înnoire a omului, vestea de om nou, născut din cer. Amin.

Vino întru trăire sfântă, țară creștină, și plivește-te de spini și de ciulini, și să fie ogorul tău grâu curat și verde și frumos, care să stea la copt sub lumina cuvântului Meu, că vreau să fac în tine pâine nouă, și cine va mânca din ea, să se facă fiu al învierii. Scoală-te și vino, că vreau să-ți dau cămașă de înviere și viață fără de moarte, după cuvântul tău, căci tu ai spus despre o țară a tinereții fără de bătrânețe și a vieții fără de moarte, și iată, Eu vin la tine să-ți dau viață înviată, căci toate trec, dar cuvintele Mele nu trec, și vin spre împlinire. Apleacă-te, fiule român, și spală-te în râul acesta, în cuvântul vieții. Și dacă nu vei face așa, Eu te voi muștra ca să vii spre pocăință, căci Eu te iubesc. Eu iubesc pe cei ce Mi i-a dat Tatăl, dar vino în dragostea Mea, Israele român, că nu vreau, tată, să plângi la vederea slavei Mele. Vreau să te învăț cu slava Mea și să stai în așteptarea Mea, că vin curând, curând. Amin.

Pace ție, Românie! Iată cartea cuvântului Meu. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, aceasta este pecetea Dumnezeului Cel viu și adevărat, care stă pe creștetul tău, România Mea. Cel ce este de la Dumnezeu, acela ascultă cuvintele lui Dumnezeu, iar cel ce nu este de la Dumnezeu, acela nu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Cel ce este cu Mine, acela nu este împotriva Mea.

Amin, amin zic vouă, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Mi-am lăsat trupul pe pământ, și cine nu mănâncă pâinea care a venit din cer, acela nu are viață întru el. Cel ce nu împlinește

poruncile lui Dumnezeu, acela nu are viață întru el, acela nu poate avea viața Mea în el.

Duhul lui Dumnezeu grăiește peste România. Dumnezeu grăiește în limba română. Pace ție, românule, poporul Meu! Pacea Mea și înțelepciunea Mea cerească să coboare peste tine, fiu de român, fiule creștin. Ferice celui care crede în Dumnezeu întru lucrare de sfințenie și de înviere.

Pace ție, Ierusalime român, care vestești vestea împărăției cerurilor! Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, și grăiesc deasupra ta și spun: luminează-te, Românie, luminează-te, Noule Ierusalime, că slava Mea răsare peste tine, și tu vei vedea slava Mea, și multora o vei da spre zi de înviere, spre început de veac nou, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

1/14 mai 1995

Praznicul Înălțării Domnului

Plânsul Domnului în mijlocul poporului cuvântului. Slava de azi a cuvântului e mai mare decât în vremea proorocilor Moise și Ilie. Învățătura lumii: rod luciferic.

Hristos S-a înălțat! Hristos, Cel ce este cu tine, Israele. E zi de sărbătoare în Israel, iar Eu Mă cobor cu hrană la poporul Meu.

Pace ție, Israele român! O, mare este între lucrări lucrarea păcii. Pacea nu vine de pe nicăieri decât numai de la Mine din cer. Am venit cu pacea pe pământ acum două mii de ani, dar puțini au împlinit lucrarea ei. Am venit și la tine cu pacea cea de atunci și cu pacea cea de acum, căci pe cât este de mare durerea Mea cerească pentru fărâdelegile de pe pământ, tot așa de mare este și lucrarea păcii Mele, mai mare decât acum două mii de ani, că vremea este grea de tot, grea, măi fiilor iubiți, grea și înăbușitoare pentru Mine și pentru voi, cei mai mititei copilași ai Mei. Întăresc lucrarea Mea peste voi și vin mereu și rostesc peste voi acest cuvânt lucrător. Pace vouă, pace vouă, pace vouă, că voi nu pricepeți îndeajuns câtă pace vă trebuie, cât de mult vă întărește această lucrare fără de care nimeni nu poate în cer și pe pământ.

Vino, fiule scump, și ia cuvânt nou, cuvânt cald, și te încălzește, tată, și te înfierbântă întru lucrarea lui Dumnezeu, că este greu fără Dumnezeu, măi Israele tată. Dacă tu ți-ai da seama cât este de greu fără de Mine în vremea aceasta de azi și de mâine, tu n-ai mai avea pe buze și pe inimă nimic decât numele Meu și vorbire cu Mine, fiule. Vorbește cu Mine, tată, vorbește, copile de azi, că e grea vremea, e grea și pentru tine, și Eu te văd în greu, și îți spun să vorbești cu Mine, ca să fiu Eu mereu cu tine, că vremea e grea. O, tu n-ai voit să Mă crezi pe Mine, și Eu mereu ți-am spus de cele ce vor să fie. Eu de aceea am plâns mereu prin cuvânt, căci cuvântul Meu rostit mereu peste tine a fost un plâns al Meu înaintea ta, Israele tată. Am plâns mereu prin cuvânt, căci ce altceva se poate numi stăruința Mea atâta timp pe lângă tine, poporul Meu cel mic? O, fiule iubit, tu aștepti să vin să-ți cuvintez, dar nu știi, tată, ce mult aștept Eu, cu mult mai mult ca tine aștept să pot să-ți vorbesc. Și ți-aș vorbi mereu, mereu, dar vremea e grea de tot și dă să-Mi slăbească puterea fiilor Mei cei străjeri în calea cuvântului Meu.

O, Israele tată, tu nu știi, fiule, să înțelegi ce vorbesc Eu cu tine, că ți-am grăit cuvânt adevărat și te-am rugat să nu te mai uiți în lume, și ți-am spus așa: «Vai ție, poporul Meu, dacă nu Mă vei asculta să nu te mai uiți ca să știi și tu ce pătește lumea!». Lumea, tată, va intra în rele tot mai mari, în du-

rieri tot mai mari, că sfântul prooroc Ilie s-a dus în lume, tată, s-a dus ca să Mă răzbune pe Mine, Cel ce sunt defăimat și batjocorit de lume și călcat în picioare de lume și de slujitorii cei din lume, care stau în numele Meu în fața omului din lume. Aceștia stau, și în zadar stau, că lumea se strică din ce în ce mai rău, și peștele își strică și el capul din ce în ce mai tare. Tot ce mai era sfânt s-a pângărit, și nu mai este loc curat, și proorocul Ilie s-a umplut de râvnă și de durere, că e cu mult mai rău omul care se zice că e creștin, e cu mult mai rău decât Israelul cel din vremea aceea când Ilie plângea la Mine de lipsa lui Dumnezeu din om.

O, poporul Meu Israel, Eu, tată, ți-am spus ție că tu ești mai mult decât Moise, decât Ilie; Eu așa ți-am spus în vremea lui Verginica. Umblă, tată, în carte, că acum ai ce învăța, și vezi că Eu așa ți-am spus. Ți-am spus să fii mai mult ca ei pentru Mine, mai tare în lucrare ca ei, că ție, fiule, ți-am dat mai mult decât le-am dat lor, ți-am dat ce n-am dat nimănui până la tine, și nu mai am ce-ți da, că tot ce am avut, tot ce am mai avut de dat ți-am dat ție.

Proorocul Ilie petrecea zi și noapte întru lucrarea râvnei după Dumnezeu. Atât de mult M-a iubit el pe Mine, măi fiilor, de M-a făcut să nu-i pot respinge nimic din cele ce el cerea de la Mine întru râvna sa dumnezeiască. Dar ție dacă ți-am dat mai mult decât lui fără să-Mi ceri cum Mi-a cerut el, o, fiule tată, tu cum se cerea să fii, măi Israele? Tu ai fost cel mai miluit și cel mai ocrotit, și te-am păstrat ca pe o podoabă cerească a vremii de acum. O, și n-ai avut râvnă ca Ilie, proorocul Meu, că el plângea pentru fărâdelegea lui Israel care se urca spre Mine, și tu în loc să plângi ca și el, tu stai în mijlocul fărâdelegii și nu te temi de unealta de nimicire a fărâdelegii. Ia aminte, copilul Meu, că trece Ilie proorocul, trece peste tot, tată. Întărește peste tine pecetea Dumnezeului Cel viu, că și Eu o întăresc, și mereu ți-o împrăpățez, că vreau, tată, să te am și să te numesc unealta Mea din vremea arătării Mele, din vremea venirii Mele, că vin curând spre arătare, vin, fiule, și tu să crezi ce-ți spun. Eu în curând Mă las văzut, și vreau ca tu să fii cu pacea Mea peste tine, ca să te bucuri în vremea celor ce se vor descoperi spre vedere. Mai e numai un picuț și această lucrare va lucra descoperită, și vei vedea cum am lucrat Eu această lucrare peste tine, Israele român. Vei vedea, tată, cum am vorbit și cum vorbesc lângă tine și deasupra ta. Vei vedea cum te-am purtat și cum te port Eu pe tine în timpul acesta ceresc, că tu ești în timp ceresc, și lumea e în timp pământesc. Și tu, tată, ești în timp, dar tu ești cerește, pentru că așa ai fost tu scris, ca să fii poporul Meu ceresc în timp și să fii lucru de mărturie pentru ziua mărturiilor, pentru clipa judecății tuturor celor ce s-au petrecut în timp. E greu timpul, tată, dar am pășit cu tine pas de veac nou. Am scris început de pas peste timp, am scris cu tine sfârșit și început. Și când vei vedea ce a purtat în taina ei ziua aceea de Paști când am făcut pasul cu tine, o, te vei minuna, copilul Meu, când vei afla ce am făcut Eu prin tine în ziua aceea.

La nașterea Mea din Fecioară Eu am despărțit cele două lumi, și lumea de pe atunci n-a știut și n-a simțit, că puținii au fost aceia care au purtat taina plinirii proorociilor în trupării lui Dumnezeu între oameni. Și după ce Eu am împlinit lucrarea care era proorocită din vreme, M-am dus la locul Meu, lângă Tatăl, dar nu M-am dus până n-am vestit prin îngeri întoarcerea Mea cea de acum. Caută, tată, în Scripturi, că vei găsi glasul îngerilor care au spus că voi veni în chipul cel cu care M-am înălțat la Tatăl. De atunci mereu cobor, și mereu Mă sui în chip nevăzut, și mereu lucrez în chip nevăzut de om, dar la tine, poporul Meu, M-am lăsat prin cuvânt. La tine

am venit mereu de lângă Tatăl, și de deasupra ta am cuvântat cuvântul Meu, și am lucrat peste tine patruzeci de ani, ca și peste Israelul din vremea lui Moise. Atunci am avut pe Moise, și acum am avut pe Verginica, pe trâmbița despre care scria în Scripturi. Este scris în Scripturi că Însuși Domnul Se va coborî din cer întru trâmbița Lui, ca să învieze morții la glasul trâmbiței. Fiule, crezi tu în cuvântul acestei Scripturi? Crezi tu, tată, că Verginica a fost împlinirea acestei Scripturi? Crezi că ea este trâmbița lui Dumnezeu?

O, Verginico, fiica Mea prin care am coborât a doua oară și prin care Mă voi și lăsa văzut cum am venit și cum voi veni văzut de tot ochiul! O, fiică înțeleaptă, că tu școală n-ai avut, și de aceea ai fost înțeleaptă. Tu n-ai învățat nimic de la om, nimic de pe pământ, și ai învățat învățătură din cer dacă Eu am fost în tine, și ai bucurat pe Tatăl Meu și al tău cu îndemnul cel sfânt, pus peste turma Mea și a ta, că mâncai cireșe și le adunai sâmburii, măi Verginico, și puneai oițele să facă rugăciunea „*Tatăl nostru*“ pentru fiecare sâmbure. Le umpleai pumnișorii cu sâmburi, iar ei pentru fiecare sâmbure rosteau un „*Tatăl nostru*“. Când era vreunul din ei bolnăvior, tu știai că boala și durerea veneau de la cele lumești care intrau în el, și îl prindeai pe acela și îi dădeai sâmburi și îl puneai să zică: «*Tatăl nostru, Care ești în cer, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, și să se facă voia Ta așa cum se face în cer, ca să fie tot așa și pe pământ. Și ne dă pâine, Tată, și ne iartă greșeala așa cum și noi iertăm. Și nu ne lăsa spre ispită, și ne izbăvește de lucrul cel rău*». O, Verginico, cine, tată, mai vrea să știe ce înseamnă să se sfințească numele Tatălui în om, în creștin, în fiul acestei lucrări? Cine mai știe să creadă ce spune atunci când rostește «*facă-se, Tată, voia Ta, precum în cer așa și pe pământ*»? Auzi tu, Verginica Mea, ce spune această rugăciune? Spune să se facă voia Tatălui ca și în cer. Vorbesc cu tine, tată, că tu știi să înțelegi. Cu cine să Mă mai înțeleg Eu, cu cine? Vreau să Mă înțeleg cu poporul tău, cu poporul Meu pe care-l am din munca ta cu Mine, din truda ta alături de Mine. Vreau să rostească Israel rugăciunea „*Tatăl nostru*“ și să zică să se facă voia Tatălui, precum în cer să se facă și pe pământ, ca să fie pământul cer, ca să fie cerul pe pământ, și pământul în cer. Și când zice Israel: «*pâinea noastră dă-ne-o nouă, Tată*», când zice Israel așa, să Mă ceară pe Mine, că Eu sunt pâinea care se coboară din cer.

O, Israele, iată, fiule, pâine. Mănâncă, Israele, pâine din cer. Mănâncă, Israele, mănâncă și nu sta flămând, nu sta nemâncat, nu sta. Ți-am dat, fiule, cămară de-a gata, și plângând am lucrat ca să ți-o dau, să ai ce mânca, să ai, ca să nu mori, că cine nu mănâncă nu are putere cu Mine. Ți-am întocmit cămară. Verginica a strâns în cămară, iar fiii Mei cei lucrători de azi care umblă cu Verginica pe pământ, cu Verginica și cu Mine, acești fii merg plângând prin spini, și spinii le rănesc picioarele și mersul, și ei merg întăriți de Mine ca să-ți rupă ție din pâine și să ai pâine, Israele român. E grea vremea, și ei merg, pentru că Eu i-am tocmit ca să-ți slujesc ție cu ei, și tu să stai la adăpost și la căldură și să mănânci, Israele. Eu sunt pâinea care se coboară din cer, și Mă fac cuvânt și Mă așez în fața ta. Mănâncă, fiule, cu folos, și fii ca Mine dacă mănânci această pâine. Omul din lume mănâncă minciuna și crește prin ea și se numește omul minciunii. Tu să mănânci cuvânt din cer, pâine din cer, ca nu cumva de foame să iei să mănânci din lume și să te molipsești de boala minciunii, că la școală numai minciuni ai învățat, măi Israele, și iată câtă muncă trebuie să muncesc peste tine ca să te curăț de grăsimea minciunii. Minciuna s-a făcut grăsime și carne în om, și a crescut omul în trup și în duh, a crescut din rodul

minciunii. Nimic n-a fost adevărat ce ai învățat la școala omului mincinos care este în lume, și să Mă crezi, tată, ce-ți spun. Nici măcar de neamul tău n-ai învățat cu dreptate, și când vei vedea povestea acestui neam așa cum este ea în cer, atunci te vei înspăimânta de minciuna pe care ai luat-o de la cel ce te-a luat de la învățătura Mea cea din cer. Cartea cea de pe pământ a luat o formă bine ticluită de om, dar n-are viață în ea, și este minciună mare, fiule. Dacă tu vei vrea, vei crede ce-ți spun, dar dacă nu vei vrea, vei rămâne străin de cele ce-ți spun Eu acum. Căci am trimis pe Moise la faraon, l-am trimis cu cele învățate din cer și l-am îmbrăcat cu puterea Mea, ca să-l trimit să stric puterea care iese de la om. Lucrarea care iese de la om seamănă cu fața lucrării Mele, dar e minciună și nu e adevăr. I-am dat lui Moise lecție din cer, ca să lucreze cu ea peste omul cel fără Dumnezeu și să-Mi învieze cu ea pe Israel și să-l scot pe Israel din lumea minciunii, ca să fie al Meu, să-l scot din Egipt, să-l scot de la oameni, ca să fie cu Mine și nu cu omul, și i-am spus lui Moise să lase puterea Mea să lucreze văzut, căci l-am înzestrat cu cele adevărate din cer. I-am spus să facă semne cerești cu toiagul cel pe care i-l dăduse faraon în Egipt la plecarea lui în pustie. Îi dăduse faraon un băț, și Moise l-a luat cu el și l-a păstrat, și când s-a dus pe munte la Domnul, toiagul acela a primit lucrarea lui Dumnezeu, ca să lucreze împotriva lucrării omului și să nimicească armele omului, care lucrau fără Dumnezeu. Moise a făcut semne cu toiagul înaintea lui faraon, și a chemat faraon și pe înțelepții lui, și au făcut și aceia semne ca Moise, dar cu toiagul lor. Făcea și omul ce făcea Dumnezeu, și se lupta omul împotriva adevărului și a puterii lui Dumnezeu. Făcea puterea minciunii, făcea și ea semne ca semnele lui Dumnezeu, și așa a lucrat duhul omului vreme de șapte mii de ani împotriva lui Dumnezeu, Care este din cer, Care vine din cer, și mare școală este aceasta la om, ca să-L răstoarne omul pe Dumnezeu, așa cum a voit Lucifer să facă. Ce a făcut faraon dacă s-a crezut mare și cu școală? Puterea lui Dumnezeu biruiește mereu minciuna care imită pe Dumnezeu, și de aceea Mă doare când fiii lui Dumnezeu iau de la oameni sfat și învățatură pentru ei.

Nu e bună învățătura care vine de la om, și n-am cu cine să Mă înțeleg pe pământ. Toată școala care a ieșit de la om a lucrat împotriva lui Dumnezeu, așa cum toiagul filozofilor Egiptului întârea aceleași semne ca și ale Mele prin Moise, ca să desființeze pe Dumnezeu și să rămână numai omul cu dreptatea lui.

Dreptatea omului se numește minciună, fiilor. De ce se numește minciună? Pentru că se pune în dreptul lui Dumnezeu ca să se semețească, pentru că dreptatea omului n-a lucrat altceva decât lucrarea lui Lucifer vreme de șapte veacuri. Dreptatea omului și știința omului a fost rod din rodul cel semeț al lui Lucifer, care a căutat să-l slujească pe om atunci când omul cel dintâi s-a crezut singur mare. Învățătura care este luată din școli l-a depărtat pe om de Duhul lui Dumnezeu. Și dacă n-am dreptate ce spun, ridicăți-vă și dovediți. O, Israele, am dreptate, tată. Omul nu mai are pe Dumnezeu, dar are nevoie de Dumnezeu, și Îl caută și nu-L mai găsește omul pe Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu Se caută, pentru că nimeni nu Mă poate găsi pe Mine decât în om. Omul Mă poate găsi în el. Dacă Eu nu sunt în om, omul n-are de unde Mă găsi. O, de ce l-am făcut Eu pe om? L-am făcut ca să Mă odihnesc în el; l-am făcut ca să am locaș în el, ca să stau în el și să cresc în el.

O, Israele român, Eu de aceea te-am născut pe tine. Te-am născut, fiule, ca să Mă odihnesc în tine, ca să am locaș

în tine, și ca să stau și ca să cresc în tine și ca să fiu cu omul prin tine, că omul nu Mă are, fiule. Omul are altceva în el. Știi tu cum este un om care Mă are pe Mine în el? Fiule, fiule, caută-Mă bine în tine și găsește-Mă numaidecât și odihnește-Mă în tine și lărgește-Mi statul și împărăția Mea în tine, căci tu ești tronul Meu, fiule din Israel, și de aceea te-am născut din Mine, din cuvânt. Te-am născut din Mine ca să fii tu întru Mine și ca să fiu Eu întru tine. De aceea ți-am spus: mănâncă, fiule, mănâncă cu foame cuvântul Meu. Mănâncă, fiule, cuvânt, căci ți-am dat cămară ca să ai, și să n-o ții închisă, și să stai numai la masă, că e vremea să crești mare, mare de tot, să poți da mâna morților să se scoale și să stea pe picioare. Dar ai grijă, tată, să mănânci și pâine caldă, fiindcă Eu trebuie să fiu veșnic viu și veșnic cu tine. Iată, Mă dau ție. Azi e sârbătoare de masă nouă, și vin cu pâine caldă și proaspătă, ca să te înprospătez și ca să te întăresc, că te văd slăbit, fiule tată. E vremea grea, și te văd slăbit, și vin ca să suflu peste tine și să te înfiripez. Vin să fiu cu tine și să-ți spun: pace ție! Ai nevoie de pace multă, de pâine multă, că e vremea grea, fiule din Israel, și ar fi să fiu mereu cald pe masa ta, copilul Meu, dar vremea cea grea dă să-Mi slăbească pe fiii cei străjeri în calea cuvântului Meu. O, Eu de aceea ți-am spus să fii bun și să fii tare și să fii sănătos cu duhul și cu trupul, Israele iubite, și fiecare să fie tare cu Mine, că dacă piciorul sau mâna sau ochiul sau auzul sau graiul sau duhul lui Israel e slab, slăbește tot trupul din pricina unui mădular slab. E vremea să fii sănătos în toate, copile din vremea aceasta grea, dar pentru asta trebuie să-Mi faci locaș tare în tine, tată, și trebuie să ai semn întărit pe tine, pe creștetul tău, și trebuie mereu să lucrezi și să trăiești în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin, că aceasta este pecetea Dumnezeului Cel viu, care este pusă peste tine, fiule român care te numești Israel. Și mai ai ceva de făcut alături de Mine, și iată ce ai: să plângi cu Mine, că rău Mă doare în vremea aceasta de la păcatele lumii. Mă doare, că trebuie să Mă las văzut; Mă doare, că lumea nu știe de lucrarea proorocului Meu Ilie despre care scrie în Scripturi că va să pregătească ziua și calea arătării Mele.

Fiule tată, este scris să tragi ușa inimii tale și să stai ascuns în Dumnezeu, sub aripile lui Dumnezeu până la ziua bucuriei, tată, și să lucrezi ce ți-am dat și să te împodobesti cu podoabele curăției și ale sfințeniei cerești, că nu va fi ochi pe pământ și în cer care să nu privească la tine, că vei fi căutat, poporul Meu, și cine va voi să te găsească după adevăr, acela trebuie să ia să mănânce cuvântul Meu și să-l lucreze și să-l păzească, iar cine te va căuta pe tine, acela Mă va găsi pe Mine, dar tu să nu te temi. Nu te teme, Israele, cel ce ești cu Mine. Nu te teme, popor al mângâierii, că tu ești mângâierea Mea, și de aceea vin și te mângâi mereu cu mână caldă, cu cuvânt cald și nou și proaspăt, ca să te bucuri așa cum te bucuri când scoți din cuptor pâinea cea caldă și crescută și rumenită prin foc. E bună hrana din cămară, dar e bună și cea caldă, și să nu te mulțumești cu pâinea cea din legătură, că am pâine și în mâna Mea, pe care o cobor când vin, că Eu de aceea vin. Iar pe cămară să nu te faci stăpân, tată. Să nu te faci așa, și să fii supus, supus și aplecat așezării Mele cu care stau înaintea ta, cu care-ți slujesc ție, Israele, poporul Meu. Să nu te semețești ca un om bogat care ai cămară, căci pâinea este din cer, nu de la tine. Cine mănâncă, să-I mulțumească Celui ce-i dă, că Eu sunt Cel ce Mă dau ție în dar.

Veghează cu Mine alături în vremea aceasta, Israele, ca să poți omorî din calea ta tot duhul cel străin, și să nu pățești ca Israel cel de atunci care n-a voit să Mă asculte când Eu i-am spus prin Moise, i-am spus să omoare din cale pe tot neamul

străin. De ce i-am spus, tată, să omoare pe tot neamul din cale? I-am spus așa, ca să știe să nu se aplece, să nu se unească cu cel ce este străin și ca să-Mi spurce seminția cea binecuvântată de Mine, dar Israel n-a făcut așa, n-a ascultat, și s-a amestecat cu trupurile de pe cale și s-a prăbușit Israel, și n-am rămas cu el. Fiule de azi, Eu îți amintesc mereu despre lucrarea neascultării ca să te fac copil ascultător, ca să nu te las să pieri din cer, tată. Și să știi că nici un fiu al acestei lucrări care nu a ascultat nu va scăpa de pedeapsa neascultării. Și precum pentru ascultare va veni dreptatea și bucuria, tot așa pentru neascultare și pentru întinarea duhului și a trupului tot fiul neascultării va primi ce este de primit.

O, nu mai este vremea bucuriei, și lumea nu știe nimic. Atât mai este bucurie, atât a mai rămas bucurie pe pământ, când Eu, Domnul, Mă bucur cu tine, fiule, poporul Meu, și când tu te bucuri cu Mine într-o serbare cerească. Tu nu trebuie, tată, să te întristezi în neputințele tale, că ele sunt ale Mele, și sufăr cu tine, și nu sufăr singur, căci am cu cine să-Mi împart suferința, și aceasta este o iubire mare de la tine spre Mine. Sunt suferințe între suferințe în tine, Israele. Este suferință și pentru păcate, ca să se șteargă; este suferință și pentru umilință, ca să te țină Domnul lângă El; este suferință și pentru lucrul ce este de lucrat, dar puțini în Israel au așa suferință care vine de la greul lucrului lui Dumnezeu. Este suferință care vine din necazul ce-l are duhul rău pe fiii poporului Meu, dar aceasta se biruiește prin unirea cu Mine, prin credința cea bună și prin lupta cea frumoasă, dusă în numele Meu.

Israele fiule, cere, tată, cu credință, cere de la Mine biruință asupra răului, și Eu îl biruiesc și lucrez cu tine împotriva răului, tată, dar să nu ai nici un fir de lume în tine, să nu ai amorțire, să nu ai nepăsare, să nu ai clipe fără Mine, tată. Nu te mai teme, Israele, atunci când Mă ascuți pe Mine, nu te mai teme. Ascultă-Mă pe Mine și să nu te temi în vremea ascultării. Să te temi în vremea neascultării. Să te temi în vremea când Mă lași să slăbesc în tine. Dar când Mă ai pe Mine, nu te teme, tată, că Eu te ocrotesc chiar dacă simți apăsarea vremii. Israele, îți trebuie veghe mare, tată, și trebuie să Mă ceri mereu și să-Mi ceri Mie îngeri veghetori și ajutători și lucrători, și să-Mi ceri în ajutor sfinții, că sfinții stau înaintea Mea ca să-Mi spună că n-au de lucru. Cheamă, tată, sfinții, că ei stau între Mine și tine ca să lucreze pentru tine și pentru cer, ca să lucreze peste vremea aceasta.

O, Verginico, să fie mereu binecuvântată lupta cea pentru poporul tău, că mare a fost taina trupului tău între cer și pământ. Copiii tăi sunt slăbiți, unii de teamă, alții de neputință, alții de dureri și de mâhniri. E grea vremea, tată, și Ne trebuie lucru cu putere de cuvânt, ca să se împlinescă tot cuvântul. Mă uit la tine cât lupți și cât alergi, Verginico, și de aceea am amintit fiilor Noștri cum îi învățai tu să se roage Tatălui pentru ca să-i scape de cel rău, pentru ca să le dea pâine și pentru ca să vină cerul pe pământ. Dar acum să înțeleagă fiii tăi și ai Mei, să înțeleagă ce spune rugăciunea aceasta, căci Tatăl voiește ca să fie precum este în cer, așa voiește să fie în acest popor, voiește să fie ca și în cer.

Verginico, astăzi nu mai grăiesc despre cei ce nu ascultă încă nici acum. Azi grăiesc cu cei ce sunt înrădăcinați, și le spun să nu se teamă de furtuni, și să se bizuie pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt. Nădejde se numește aceea care nu se îndoiește în lucrul ei.

Fiilor, fiilor, Eu v-am iertat păcatele, iar voi să nu le împrăștiți, și să învățați bine lecția aceasta și să stați în ea, tată, că Verginica plângea mereu la Mine când erați în suferințe, și Eu o ascultam, și ea se făcea ispășitoarea greșalelor

voastre, și Eu slăbeam în lucru, că ea nu mai avea putere și pentru Mine. Ea se punea în lucru numai pentru ocrotirea lui Israel, și când să-l mai și îndrept pe Israel, ea nu mai putea de durerile și de zdrobirile pe care le primea în locul celor ce-și făceau rost de suferință.

O, poporul Meu, ce crud ai fost tu cu trâmbița Mea! Veneai, tată, și puneai pe ea numai suferință. Toată suferința ta o aduceai la ea, și Mi-ai zdrobit-o, fiule, și zdrobită am luat-o când am luat-o. Până în ultimele clipe numai ai zdrobit-o, Israele, că tu păcătuiai amar, poporul Meu. Măi tată, când vei da ochii cu ea, vei vedea pe ea ranele pe care i le-ai făcut. Ea te învăța să fii sfânt și curat, și tu trăiai ca lumea, și veneai apoi și te numeai fiul ei, și ea, ca o mamă, te mângâia și suferea și se sufoca de mirosul păcatelor tale, și tu nu știai ce pildă vie a fost ea înaintea ta. Iată, tată, ai de ce să plângi. Plângi, poporul Meu, că trupul acesta va fi arătat ție spre mărturie. Plângi, tată, și fă-i rost de vindecare mai înainte de arătare, că peste o clipă te vei întâlni cu ea. Să-ți plângi păcatele prin care tu ai rănit-o, că ea a stat ca o bubă vie în mijlocul tău, ca un jertfelnic a stat, ca un cuptor încins în care erau aruncate toate fărâdelegile lui Israel. Să plângi, copilul Meu, și să-I spui Tatălui să șteargă de pe ea toate semnele rămase de la loviturile tale. Împacă-te cu ea, Israele, căci ea a fost cortul Meu în care Eu am stat înaintea ta. În vremea lui Moise M-am făcut stâlp de nor și de foc, și din nor și din foc am vorbit cu Moise înaintea lui Israel. În vremea ta, Israele, M-am făcut cuvânt și foc în trupul lui Verginica, în stâlpul acesta care s-a numit trâmbița lui Dumnezeu. Ea aleargă după tine mereu. Ea are cu ea cete cerești de sfinți și de îngeri. Ea te înconjoară ca să nu pieri, fiule. Ea are fii lucrători, și Mă cere mereu să cobor și să cuvintez peste tine, și Îmi zice: „Rostește, Doamne, cuvântul Tău până în clipa când toate se vor lăsa văzute în lucru, după cum lucrează toate. Dă-le, Doamne, hrană caldă și încălzește-i și tămăduiește-le mâhnirile și alungă-le teama, că e vremea grea. Nu-mi lăsa copiii fără de cuvânt. Rostește cele bune peste ei și împlinește, Doamne, tot ce rostești peste Israel“.

O, Verginico, e grea vremea, tată, și voi lucra cu putere de cuvânt. Amin. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Eu, Domnul Iisus Hristos, rostesc cuvânt. Binecuvântat este poporul Meu Israel, iar peste cel binecuvântat să nu aibă putere nici un rău, nici o mâhnire, nici o durere. Amin.

Israele, poporul Meu, întăresc peste tine pecetea Dumnezeului Cel viu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Israele, poporul Meu, întărește-te sub pecetea Dumnezeului Cel viu și să nu ridici mâna ta ca să ștergi această pecete de pe tine. Amin.

Popor al Domnului, scoală-te din toate neputințele tale și le biruiește, că Eu, Domnul, îți poruncesc aceasta. Amin. Scoală-te, tată, și așa să stai, și să nu te găsească culcat neputințele care se luptă împotriva ta și a Mea, că dacă chiar neputințele te găsesc culcat, dau să se așeze peste tine. Scoală-te, poporul Meu, și stai în picioare, și stai înaintea Mea. Amin. Scoală-te după cuvântul Meu, nu te scula cum vrei tu sau cum se întâmplă. Scoală-te ca Mine și nu ca tine. Amin. Pecetluiesc cu „Amin“ tot cuvântul Meu. Ție îți zic: scoală-te, Israele, scoală-te, tată, și de dormit să nu dormi, căci Eu sunt înaintea ta ca să fim treji și lucrători. Dacă ai în trupul tău neputință și slăbire și moleșală, Eu intru în tine și scot afară tot duhul cel supărător și zic: binecuvântate să fie mădularele duhului și ale trupului tău, Israele, fiul Meu. Fiecare fiu al tău, poporul Meu, să fie pecetluit cu pecetea Dumnezeului Cel viu. Amin.

Fiilor, fiilor, Eu sunt vindecarea, Eu, cu sfințenia Mea în voi. Priviți numai la Mine și nu în lături și nu în spate; numai la Mine, tată. Luați din mâna Mea împărăția Mea. Luați în voi împărăția Mea. Credeți în Mine și nu vă îndoiiți. Credeți în Mine și nu în om. Strigați la Mine și nu la om, că voi sunteți frați împreună ocrotiți de Dumnezeu. Cel ce crede în Mine, să știe cum să creadă, că și Eu trebuie să cred în acela ca să se poată spune că acela crede în Mine. Feriți-vă de rău, că și Eu vă feresc. Aceasta înseamnă să credeți în Mine. Fiilor, nu mai lăsați pe voi neîmplinirea cuvântului lui Dumnezeu, și abia după aceea veți avea toată ușurarea. Fiilor, fiilor, căutați-vă peste tot, să nu aveți neîmplinire pe voi. Cuvântul Meu să fie cuvânt împlinit pe voi și peste voi. Fiilor, fiilor, nu vă mai lăsați să semănați cu lumea. Să vă fie rușine când nu puteți scăpa de asemănarea cu lumea. Măi fiilor, trupurile lumii vor fi sub sabie. Fugiți, tată, și stați acasă lângă Dumnezeu și puneți pe voi și pe casele voastre pecetea Dumnezeului Cel viu și nu vă temeți sub această pecete. Israel și-a uns ușorii ușilor cu semnul Mielului jertfit. Voi, fiilor, tot așa să faceți și să stați unși cu mir și cu apă și cu sfințenie, și să stați săraci cu duhul, și să aveți Duhul lui Dumnezeu. Amin. Depărtați-vă de cei ce numindu-se frați cu voi nu împlinesc cele pentru ocrotirea cea de la Mine. Cine nu vrea să fie ocrotit să se tragă într-ale sale întru care stă și să nu stea între cei ce ascultă, și Eu voi împlini acest cuvânt. Amin.

Din nou vă spun vouă, celor lucrători, vă spun să ascultați. Nu mai primiți nici un fel de cuvânt de la cei ce nu împlinesc lucrarea harului Meu de azi. Fiți atenți voi, da să fie da, și nu să fie nu. Nu dați voie celor neîmplinitori să vorbească în dreptul lucrării de har care se mărește tot mai mult peste fiii care s-au tras în dreapta pentru ascultare și lucrare. Învățați poporul să-și cântărească vorba și rostirea celor dinăuntrul inimii. Vreau să-l feresc de pânda duhului rău pe poporul Meu cel ascultător. Cel ce nu iubește împărăția cerurilor, pe acela să-l știe tot poporul, ca să fie poporul Meu pus deoparte pentru Mine și în dreapta Mea. Iar voi, cei ce Mă ascultați, nu vă temeți de cele ce sunt pe pământ. Ele nu se vor atinge de cei ce au pecetea Dumnezeului Cel viu. Cel ce este mare, acela să fie mic înaintea Mea, ca să pot lucra prin el lucrarea Mea.

Israele fiule, Eu, Domnul Iisus Hristos, iau de pe tine toate neputințele, iar tu să te odihnești frate în frate și nimic să nu faci de la tine și îți va fi ție bine. Amin.

Israele tată, lucrează și nu sta fără de lucru. Lucrează, tată, și nu te lăsa greu, ca să nu fii greutate nici pentru Mine, nici pentru fratele tău. Lucrează smerenie, fiule, căci prin smerenie vei căpăta ocrotire și sănătate și bucurie și pace în inimă și înțelepciune prin smerenie, că rău Mă simt Eu cu cel mândru lângă lucrarea Mea. De cel mândru fuge cel drept și cel umilit. De cel mândru fuge și ajutorul de la Dumnezeu. De cel mândru fuge și binele, fuge și pacea, fuge și sfințenia de cel mândru. De cel smerit și umilit și aplecat cu duhul se apropie pacea și iubirea lui Dumnezeu, și totdeauna Duhul Sfânt îl hrănește pe cel smerit cu inima, și toate ale lui sunt spre pace și spre bucurie cu cerul.

O, fiule al cerului, ți-am dat putere să-ți lucrezi binele peste tine. Ți-am dat putere să stai tare și să fii de temut duhului rău. Ia această putere, și întreită să-ți fie dată de la Dumnezeu, și prin lucrarea ei să ajungi să ai împărăția cerurilor înăuntrul tău. În împărăția cerurilor este tot cerul. Israele, fiule al cerului, tu ești cer nou și pământ nou, dar să fii. Tu ești tron de odihnă pentru Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dar să fii.

Tu ești scăpare celor ce vor alerga spre Dumnezeu, dar să fii și să binecuvintezi pe Dumnezeu întru smerenia ta. Amin.

Așa au spus îngerii înălțării Mele, că voi veni așa precum M-am suit la cer. Dar tu să știi să fii credincios, căci toate cele rostite sunt adevărate întru Dumnezeu. Învăță din școala cerului, că tot ce se învață de pe pământ e numai minciună. Minciună se numește orice lucrare fără Dumnezeu. Iată, Israele, înțelepciunea cea din cer îi ia locul celei de pe pământ. Îl voi rușina pe omul cel ce s-a dat drept învățător, drept știutor. Voi veni la tine, poporul Meu, și îți voi vorbi, tată, despre minciuna înțelepciunii care vine de la om, și vei înțelege că omul fără Dumnezeu este om fără duh și este dat în folosință duhului rău de bunăvoia sa. Cine iese de sub mâna Creatorului, acela cade din cele adevărate. Dar tu, poporul Meu, să fii mângâierea Mea, să fii popor al mângâierii și al iubirii veșnice, și să crești, tată, prin binecuvântarea Mea, și să fii un popor fără de moarte și să stai înaintea Mea întru venirea Mea și să fii poporul mângâierilor Mele. Amin.

Hristos S-a înălțat! Iar Cel ce S-a înălțat a venit la tine, Israele român, căci așa este scris în Scripturi. Amin, amin, amin.

19 mai/1 iunie 1995

Sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena

Scriptura este Cartea Adevărului. Omul cel nou este minunea lui Dumnezeu. Legea raiului, din nou pe pământ. Omul științei a ispitit tainele facerii. Împlinirea cuvântului Domnului este învierea cea dintâi.

Iar și iar cobor la Israel, căci scris este în Scripturi că precum M-am suit la cer, tot așa voi și coborî, și iată, cobor mereu. Cobor, că scrie în Scripturi, și Eu trebuie să împlinesc Scripturile toate, până ce nu va mai rămâne nimic din Scripturi neîmplinit. Precum M-am înălțat, tot așa și cobor, și nimeni nu se coboară din cer decât cel ce se suie. Ferice celui ce se suie la cer că acela și coboară, precum este scris că cine nu se naște din cer nu poate fi al împărăției cerurilor. Amin.

Israele, Israele, scumpul Meu popor, Eu din cer M-am coborât când M-am născut din Fecioara mama Mea. Măi copilul Meu, Eu de aceea M-am putut sui la cer în ziua înălțării, pentru că am fost născut din cer, și sunt Fiul Cel dintâi al împărăției cerurilor, și omul Mă are pildă de naștere de sus, de coborâre și de suire. Eu până n-am împlinit aceasta n-am rostit Scriptura care spune despre nașterea de sus. Am venit, tată, iar la tine, M-am coborât din cer pe nori așa precum M-am suit, pe nori de îngeri, așa precum M-am înălțat. Stau deasupra ta și grăiesc din nori de îngeri și îți pun iar masă; masă de cuvânt cald, izvor de cuvânt proaspăt, mană cerească, fiule, ca să mănânci și să bei și să te îmbeți de dragoste de Dumnezeu și să Mă iubești, poporul Meu, și să calci pe urmele Mele și să-Mi fii tu cărare Mie, cărare, tată, între cer și pământ, că dacă n-ai fi tu cărarea Mea, Eu cum aș mai coborî? Eu la ce aș mai coborî? Dar iată, am cărare și cobor și te scriu în carte că vorbești cu Dumnezeu, și apoi Mă fac carte prin mâna ta, Israele, și Mă fac cunoscut omului cel fără de duh și lucrez precum am lucrat când am scris Scriptura, tată. Eu așa am scris Scriptura pe pământ, așa precum o scriu și acum, iar Scriptura se numește Dumnezeu, se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Nici o carte nu este adevărată. Numai Scriptura este adevărată, pentru că ea este din Mine și pentru că Eu sunt cărarea și adevărul și viața. Amin. Cine nu are

această viață, acela nu are viață și nu are adevăr și cărare sub picioare.

Ți-am făgăduit, copilul Meu Israel, că voi veni la tine ca să scriu în carte despre minciuna înțelepciunii care vine de la om; să scriu în carte că omul fără Dumnezeu este om fără duh și este dat împrumut duhului rău de bunăvoia sa, așa cum s-a întâmplat cu omul cel de la început, care a trecut peste Duhul lui Dumnezeu ca să fie mai mare, și atunci s-au clătinat toate de la locul lor, tot ce a creat Dumnezeu s-a clătinat atunci. Dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: «Încă o dată voi mai clătina cerul și pământul», că Eu, Israele, trebuie să așez la locul lor pe cele clătinate, și se va simți punerea la loc a celor clătinate. Am grăit prin gura apostolului Meu din grădina Mea care rostește peste tine cuvântul cel venit la el din cer, am grăit prin gura lui înaintea ta și am spus prin Duhul Sfânt, prin vorbire de Duh Sfânt am spus că cea mai mare minune pe care am făcut-o Eu prin această lucrare din cer coborâtă este minunea omului cel nou, care trăiește după cuvântul lui Dumnezeu, care se mișcă întru cuvântul rostit de Dumnezeu, care-și ia prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa precum Eu l-am făcut pe om la început. Atunci l-am făcut, iar acum l-am născut din cer, așa precum Eu M-am născut din cer, și apoi M-am suit, și iată, cobor din cer dacă M-am suit la cer. Așa și tu, copil născut prin cuvântul Meu, care a venit din cer la tine. Iată naștere de sus, naștere prin cuvânt. O, ce minune am lucrat Eu în tine, Israele! De aceea am plămădit Eu această lucrare și acest popor, ca să nasc în el fii de sus, fii din cer, așa precum am fost Eu. Eu prin cuvânt M-am născut din cer. Cum, tată, cum prin cuvânt?

Israele, Israele, stai sub învățătura Învățătorului tău și să nu cumva să-ți trebuiască învățatură împrumutată, că omul cel dintâi pe care l-am făcut Eu așa a făcut, a împrumutat de la duhul rău învățatură și a pierdut omul învățătura lui Dumnezeu dacă a făcut așa. Eu sunt Învățătorul tău, și tu să nu iei de la nimeni decât de la Mine. Să nu iei de la tine, să nu faci ca Adam, Israele, fiul Meu. Să nu iei de la tine, și să faci ce am făcut Eu cât am stat lucrător între oameni. Eu am luat de la Tatăl și am lucrat tot ce Mi-a spus Tatăl, și de la Mine n-am lucrat. Să nu iei de la tine, că iată ce a pățit poporul acesta care a fost pornit de Mine la început când Eu am deschis cerul și M-am coborât în stâlp de foc înaintea lui ca să-i vorbesc din rug așa precum am grăit lui Moise. Verginica a fost rugul cel aprins înaintea poporului Meu de azi, iar Eu din rug vorbeam cu poporul de azi și scriam legea omului nou, legea raiului, așa cum am scris-o pe vremea lui Moise. Poruncile date de Mine lui Moise, aceea este legea raiului, legea din care a căzut omul. Și acum, vezi tu ce fac, Israele? Vin la tine și îți împrăpățez lecția raiului și îți descurc înțelesul poruncilor lui Dumnezeu, căci Verginica dacă a venit la Mine n-a luat cu ea focul din rug, și l-a lăsat înaintea ta, Israele român. Focul din rug, ce era? Era cuvântul lui Dumnezeu, care curăță arzând. Și iată, focul din rug nu se stinge în veci, precum Eu nu Mă sfârșesc în veci. De aceea, tată, îți spun să nu iei de la tine ca să lucrezi peste tine, și să iei de la Mine, că iată, focul din rug s-a născut înaintea ta prin Verginica, și ceea ce se naște din cer, aceea rămâne.

Fiule, dacă tu ești născut din cer, tu trebuie să rămâi, și dacă rămâi, trebuie să mănânci foc așa cum a mâncat Ilie, proorocul Meu. Mănâncă foc, Israele, și să arzi, tată, ca Mine, și să stai înaintea Mea ca o făclie arzând, că Eu cu această făclie dau foc pământului și cerului și Îmi împlinesc cele pentru

arătarea celor ce nu se văd. De aceea ți-am spus să te înflăcărezi, să te îmbujorezi de arșița focului sfânt și să fii în Mine, în inima Mea să fii, și să n-ai alt dor și altă iubire. Iubește-Mă cu tot focul inimii tale, că bună este iubirea de Dumnezeu, și va învăța omul, va învăța de la tine că numai Dumnezeu este adevărul, iar înțelepciunea omului este minciună, și se va uita omul la minciuna lui și va vedea că nu așa trebuia să lucreze. Omul trebuia să lucreze numai ce i-a spus Dumnezeu la început când i-a dat raiul. Omul trebuia să lucreze ce i-a dat Dumnezeu să lucreze și nu altceva, că vreau să te scot pic cu pic, Israele, ca să nu mai stai înconjurat de lucrul minciunii, și te voi da pildă de om nou și de ascultare și de lucrare cerească. Eu pic cu pic te scot, și lucrez prin tine ca să te scot din lucrarea minciunii care a fost lucrată de om, și tu vei lucra apoi ce i-am zis Eu omului întâi.

Israele, ce i-am zis Eu omului să lucreze? I-am dat raiul lucrat din Mine, și i-am zis omului să-l păzească și să-l lucreze așa cum Eu l-am lucrat, așa cum Eu i-am arătat, așa cum îți arăt și ție, omul Meu cel de azi, că tu, Israele, ești omul Meu cel de azi, nu omul cel de azi. Omul cel de azi e omul minciunii, iar omul Meu cel de azi ești tu, poporul Meu, care trăiești și te hrănești cu Mine, cu cuvântul Meu. Vezi, tată, cum este învățătura? Ai învățat tu așa ceva de la omul care te-a legat de școala lui când tu te-ai dus să înveți școală? Școala nu se învață așa cum ai învățat tu. Școala aceea a fost minciună, și fii atent, că școala e școală, și minciuna e minciună, fiule. Școala este ceva veșnic, iar minciuna se face deșertăciune. Numai ceea ce este veșnic se numește școală, iar ceea ce se destramă este deșertăciune și goană după aur, adică după vânt. Ai văzut ce a făcut aurul din om? Ai văzut, Israele, ce a făcut aurul? A făcut mai rău ca ceea ce a făcut Lucifer. Aurul s-a făcut avere pentru om și l-a înșelat pe om cu strălucirea lui și l-a făcut rob pe om, iar omul pentru aur a născut minciună, s-a zbatut să nască minciună și să-i dea trup și s-o arate în fața omului și să cumpere aur pe minciună. Iată cum vine această lucrare: cu minciuna capeți aur, iar cu aur cumpere minciună și rodul minciunii. Și voi lua aurul și voi cumpăra cu el împărăția cerurilor și o voi arăta omului, ca să vadă omul ce trebuia să facă el cu aur dacă a vrut să umble cu aurul. Omul nu avea împărăția lui Dumnezeu când aflase aurul, că o pierduse dintru început. Dar cu aurul trebuia să se zbată să-l dea în schimbul împărăției pierdute.

Iată ce fac Eu azi cu aurul. Tu nu ai aur, Israele, că tu ai fost un popor de jos, fiindcă Eu din cele ce nu sunt te-am întocmit, nu din cele ce sunt, ci din cele ce nu sunt pe pământ. Te-am întocmit din nimic, așa cum din nimic am întocmit pește acolo unde nu era pește, și am spus apostolilor Mei care se trudiseră o noapte întreagă pentru pește, le-am spus să bage năvodul și să ia pește, și au luat pește; dar nu era pește, și era cuvânt, și așa i-am hrănit Eu pe ei cu cuvântul cel intrupat, și așa M-am întocmit Eu întru ei. Pic cu pic M-am întocmit întru ei, căci din nimic am lucrat prin cuvânt pește și pâine și vin, și viață din moarte am lucrat, și lumină din întuneric am lucrat peste orbi și peste surzi, căci am făcut auz acolo unde nu era auzul, și am făcut vedere acolo unde nu era vedere. Dar omul care te-a luat la școala lui ca să înveți de la el, a făcut așa cum am făcut Eu? Omul a voit să facă, dar a făcut bietul de el așa cum au făcut filozofii lui faraon atunci când făceau și ei, cu duhul răului și al minciunii, minuni ca și Moise. Dar la ei se chemau minuni, iar la Moise se chema puterea lui Dumnezeu. Vai și iar vai de omul care lucrează minuni și lucrări minunate care ies de la om, că acela face ce au făcut înțelepții lui faraon,

înțelepții pământului, care nasc puterea răului, iar răul se face trup, și se face fiu al lumii, și din el se naște rău, se naște fiu al minciunii și filozof lumesc, așa cum erau cei de la faraon. Acest fel este lucrarea care se numește „știință”; acest fel este omul care se numește „om de știință” și „filozof”, dar Eu nu l-am numit „om de știință”, și l-am numit „științific”, așa am numit Eu lucrul acesta. Știința a fost furată, fiule, căci prin neascultare omul a luat știință, și așa s-a început veacul științei omului, veacul omului, Israele, căci Domnul este fără de veac, Domnul este veșnic și fără de timp.

Poporul Meu, nu cârți tu, cel ce ești învățat să Mă împungi și să Mă tachinezi, și nu te sminti nici tu, cel ce te întrebă de cele ce te înconjoară și care sunt născute din știința omului, știința cea furată prin neascultare, prin furt, Israele. Pe tine, poporul Meu, te-am făcut năvod de prins pește, iar năvodul se aruncă în mare, în apă se aruncă. Pe tine, poporul Meu, te-am luat din mijlocul veacului omului, te-am luat dintre oameni ca să-Mi fii Mie ogor și popor, așa cum l-am luat pe Avraam dintre cei cu amestecarea limbilor, și te-am născut prin cuvânt, așa cum Eu M-am născut prin cuvânt. Eu prin cuvânt M-am născut din cer și de pe pământ. Cum, tată? Dar tu știi cum. A venit cuvântul din cer prin prooroci, și apoi prin îngerul bunevestiri, și cuvântul s-a împlinit; s-a întrupat în mama Mea Fecioară, care a crezut în cuvântul lui Dumnezeu, în proorcii și în trimișii cerului, și M-am întrupat și M-am născut în veac. Pe tine, Israele, tot așa te-am născut. A coborât cuvântul din cer, și te-a suit la cer cuvântul Meu, și tu ai crezut, și apoi te-ai născut din cer prin cuvânt, și te-ai făcut om al lui Dumnezeu și te-ai smuls din amorțire și te-ai lăsat spre înviere, și fericiți vor fi cei ce au avut și vor avea parte de învierea cea dintâi, că moartea a doua nu mai are putere peste ei. Te-am născut din mijlocul morții veacului, în mijlocul morții veacului omului, și te-am numit poporul Meu, Israele, și te-am numit fiul Meu născut din cer, și pic cu pic stârpesc din jurul tău veacul care te-a ținut în moarte, că pe tine din moartea cea dintâi te-am luat și te-am întocmit fiu născut de sus, din moartea aceea pe care omul o numește viață. Stau cu tine în mijlocul morții veacului omului și pic cu pic stârpesc din jurul tău știința care vine de la om, și fac raiul iar, așa cum l-am făcut la început, dar lucrez prin tine în mijlocul iadului de pe pământ, în mijlocul fiarelor de pe pământ, că și Eu, tată, am venit pe pământ și am stat treizeci și trei de ani în mijlocul științei omului și al lucrului ei. Iar tu să ai răbdare mare, căci răbdarea Mea nu s-a terminat când am trecut în cele ce nu se văd, ci am mers cu răbdarea înainte prin cei ce au fost născuți din cer, prin cei ce sunt născuți din cer.

Ce se întâmplă, Israele, dacă Eu nu treceam în cele nevăzute? Tu nu știi ce se întâmplă dacă Eu nu M-aș fi acoperit cu cele ce se văd. Stau acoperit cu cele ce se văd, ca să ai tu loc în timp. Eu n-am plecat niciodată de lângă ai Mei, dar M-am ascuns în ei, și de aceea am spus Eu că omul Mă caută și nu Mă mai găsește, că Eu sunt acoperit.

Omul nu Mă poate găsi decât în el. Cum Mă poate găsi omul în el? Prin asemănarea lui cu Mine, întru ascultare de Tatăl.

Vreau să Mă arăt omului în tine, fiule din Israel, și de aceea am zis să te lași să fii după chipul și asemănarea Mea și la chip, și la duh, și la lucrare, căci împărăția Mea ești tu, omule al Meu întru care Eu Mă odihnesc în vremea aceasta. O, fiule, fiule, știi tu că niciodată nu M-am odihnit în om ca acum? Acum, iată, încap și cu odihna, și cu lucrarea Mea în om, și lucrez de pe tron peste pământ, că tu ești tronul Meu

de înviere și de judecată, Israele, copilul Meu. Dacă ești înconjurat de veacul științei omului, de cele ale științei omului, nu te îndoii, dar nici nu te bucura, căci tu ai de lucrat cu Mine, și vom desființa prin ascultare de Tatăl toată deșertăciunea care vine de la om și de la aur, fiule. Omul pentru aur face știință și o dă pe aur, ca să aibă aur omul, iar aurul este un dumnezeu mincinos chiar dacă strălucește. Omul trebuia să lucreze ce i-a dat Dumnezeu să lucreze, și nimic altceva nu trebuia să facă, dar dacă a făcut, Eu lucrez cu tine ca să ajut pe om să capete înapoi slava pe care a pierdut-o. Știința era a lui Dumnezeu, și omul n-a ascultat să nu ia din pomul științei, și iată, de atunci omul este al științei, nu al lui Dumnezeu, și nu vrea omul științei să creadă că el nu este omul lui Dumnezeu. Cea mai mare minciună este spusă atunci când omul științei spune că este omul lui Dumnezeu. Sunt mulți între oamenii științei care se roagă lui Dumnezeu să-i ajute în știința lor, să-i ajute să facă așa și așa, dar cine-i aude? De auzit îi aude Dumnezeu, dar auzind nu aude Dumnezeu, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine.

O, Israele, mare și grea este, tată, lucrarea de răscumpărare a omului pe care l-am pierdut la început. Greu am mai lucrat și atunci cu Israel, și nu M-am ales decât cu Avraam și cu făgăduința făcută peste el, și care Mă frământă și Mă zbat alături de tine, Israele de azi, s-o săvârșesc cu bine și cu pace, tată, și cu înviere. Numai cu Avraam M-am ales din toată truda Mea; cu el și cu cel care seamănă cu el în lucrare, căci Avraam a fugit din mijlocul amestecării limbilor și a stat cu Mine în lucru, și tot așa vreau să fac și cu tine, fiule al lui Avraam, fiule născut din cuvântul Meu. Să fugi, fiule, și să fugi bine dacă fugi, să fugi de turnul Babel, să fugi, că turnul acesta va avea prăbușire mare de tot. Să fugi, Israele, de acest turn care se numește Babel, adică Babilon. Fugi, tată, din mâna omului care te ține în mâna lui. Fugi, fiule, că-ți dau putere, și ți-am dat putere să te smulgi. Când erai rob, nu te puteai smulge, și te chema forțat la școala lui, și ai auzit numai minciuni de la el, dar acum ești liber, și vino la Mine și la școala Mea, că avem mare lucrare de lucrat. Am de împlinit cu tine Scriptura care spune că știința se va sfârși, că darul limbilor va avea capăt, că omul înțelept și cărturar nu va mai fi găsit pe nicăieri, și se va auzi glasul Meu care va grăi: «O, deșertăciune a deșertăciunilor, care ai gonit șapte veacuri ca să prinzi vânt și ai prins furtună, și furtuna te-a șters de pe pământ!».

Fiule, ce ai învățat tu la școala cea care vine de la om? Te întreb pământeste, tată. Ai învățat fizica și chimia și matematica și biologia și botanica și agricultura. Așa scria pe cartea pe care tu învățai, așa cum pe cartea Mea scrie Scriptură, scrie Cuvântul lui Dumnezeu. Oare, ție, poporul Meu, îți trebuiau aceste cărți? Și dacă îți trebuiau, pentru ce îți trebuiau, tată? Omul de ce învață aceste cărți? Învață ca să zidească la veacul acesta omenesc, de aceea învață. Învață omul ca să clădească ceea ce se va dărâma. Vezi tu de ce învață și de ce clădește omul veacului acesta, omul cel fără Dumnezeu? Vezi tu ce scrie pe cărțile scrise de om? Scrie deșertăciune, nu scrie Dumnezeu. O, dacă ar fi de la Dumnezeu cărțile acestei învățături, ar scrie pe ele numele Meu și nu alt fel de nume.

Omul de știință a scormonit cu mintea lui și s-a băgat în tainele făcerii, așa cum s-a băgat Adam să mănânce de unde nu trebuia să mănânce. Omul a scormonit cu mintea lui și apoi a zis că e deștept, și și-a făcut cărți și le-a dat nume de om, și a scris pe ele fizică și chimie și biologie și filozofie, dar pe niciuna din cărțile omului nu scrie neascultare, nu scrie

moarte, nu scrie deșertăciune. Cei mai deștepți oameni au fost cei care s-au făcut creștini, cei care au lepădat toată știința pământească și s-au întors la Dumnezeu ca să fie răscumpărați de viață și de ascultarea de Dumnezeu. Dar e mare lucru să fie omul creștin, adică Hristos, adică om în care stă ascuns Hristos. Omul creștin trebuie să fie ca Hristos în purtare și în lucrare și la vedere, ca să poată Hristos să-l ia și să-l facă ucenic lucrător, adică Hristos lucrător pe pământ între oameni. Creștinul care nu lucrează cum trebuie asemănarea lui Hristos în el, acela este în căutarea lui Hristos, dar creștinul care este creștin adevărat, acela Îl găsește pe Hristos înăuntrul său, după cum este scris: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru»*.

Vreau să fac din aur pâine de la Dumnezeu, ca să înțeleagă omul ce este bine de făcut. Israele, Israele, veacul omului e veacul aurului, e veacul lăcomiei, tată. Dacă omul nu ar avea duhul lăcomiei peste el, n-ar munci omul atât de mult ca să-și agonisească deșertăciunea și nume mare peste deșertăciunea lucrată de el. Nimic nu cunoaște omul după ce atât de mult a scormonit și a învățat. Nimic nu-l ajută pe om învățătura lui, și vreau să scriu sfârșit peste știința omului, și vreau cu tine să lucrez și cu știința Mea în tine, cu cea dată de Mine, nu luată de tine, Israele român, poporul Meu prin care Îmi anunț împărăția. Voi nimici tot ce a făcut omul, și va rămâne tot ce a făcut Dumnezeu. Voi coborî pe Duhul Sfânt, și cu acest foc voi prefăce în cenușă toată știința omului și toată facerea care vine de la știința omului.

Fiule care ai pe Dumnezeu, să înveți carte de la Mine, tată, și să te faci iscusit prin ascultarea cuvântului Meu, că Eu mereu voi cuvânta peste tine, fiindcă Eu sunt fără de sfârșit. În cartea care iese de la om scrie să faci păcat chiar dacă nu se vede bine ce scrie. Scrie că păcatul e viață, așa scrie, tată. Scrie că dacă nu păcătuiești te îmbolnăvești. Să știi și să crezi că așa scrie, tată. Aud oameni pe pământ care se învăț unul pe altul să facă păcat ca să nu mai fie bolnav. O, copilul Meu, tu nu știi, tată, de ce s-au plămădit cărțile pe care le învăță omul de la om. O, ce lucrare a fost aceasta! Ce minciună mincinoasă a fost cartea omului! Omul ispititor te-a învățat să crezi în cele ce el a ispitit, și te-a învățat să știi și tu lecția ispitirii de Dumnezeu. Eu i-am spus duhului acesta: *«Înapoia Mea, satano, și să nu ispitești!»*. Dar când duhul acesta a venit la tine, omule, ca să ți se pună la picioare, tu nu i-ai spus *„Înapoia mea, satano!”*. De unde, că omul l-a învățat pe de rost și i-a stat supus și a învățat de la el, și omul zice că păcatul este viață, și nu mai zice omul că e păcătos. Când l-am întrebat Eu pe Adam: *«Unde ești, Adame?»*, Adam Mi-a răspuns: *«M-am ascuns, Doamne. Am păcătuțit și m-am temut apoi de Tine și m-am ascuns»*, dar omul cel de azi nu se mai lasă nici căutat, nici strigat, că Eu mereu strig și spun: *«Omule, unde ești?»*, dar omul nu mai răspunde nici cât a răspuns Adam, care a spus că a păcătuțit și că s-a ascuns de teama de Dumnezeu.

Omule, omule al veacului, tu nu mai știi că păcatul e păcat, nu mai știi ce este păcatul. O, nu mai știi, căci din păcat ești făcut, și nu mai știi ce nu este păcatul. Tu știi numai păcatul și atât, și altceva nu mai știi. O, și ai să știi, și n-ai să zici că nu știi. Ai să știi că Eu sunt Dumnezeu, și că ai auzit de la Dumnezeu și n-ai vrut să-L crezi. Tu ești învățat să crezi altfel în Dumnezeu, că așa te-au învățat învățătorii tăi.

Omule, am să te găsesc, să știi că te voi găsi, și iată, am venit la tine și ți-am spus că este Dumnezeu și că vine la tine. Te vei întâlni cu Mine, omule, și îți voi arăta mormanele deșertăciunii tale și îți voi spune că ai fost mincinos și deștept

la minciună, și am să-ți arăt slava lui Dumnezeu și ai să vezi ce a fost adevărul, că Eu am în mijlocul oamenilor, am fii născuți de sus, care au stat în mijlocul oamenilor cu Mine, și Mă voi lăsa văzut lângă cei de un chip și de o asemănare cu Mine, iar duhul îngâmfării se va face cenușă. Amin.

Israele, Israele, preaiubitul Meu popor, a venit vremea să-ți înțelegi lucrarea pe care o ai tu de lucrat cu Mine, tată. Vezi tu, măi fiule, că Eu am dreptate când îți spun că avem de lucrat cer nou și pământ nou? Trebuie, fiule, să le facem iar pe toate, că omul veacului acesta a lucrat șapte veacuri numai minciună, tată. Vezi tu de ce plângeam Eu și te rugam și îți spuneam: *«Israele, Israele, nu mai citi ziare și cărți lumești, și citește Scriptura, fiule!»*? Îți spuneam în mare șoaptă, fiule strâmtorat, că erau numai lupi în jurul tău și în tine. Dar acum când nu ne mai temem de lupi, îți spun cu glas puternic: Israele, Israele, citește, fiule, Scriptura, că scriu în ea mereu, ca să ai ce să citești, ca să ai ce să mănânci, că a venit vremea să mănânci, măi fiule, și să te îngrași, ca să ai putere mare, tată.

O, ce milă am făcut Eu cu tine, copile născut prin lucrarea Mea de înviere! Te-am luat, tată, dintre oamenii veacului acesta și te-am născut, și printre morți te-am născut, și te-am crescut cu greu până azi, și azi îți spun să fii mare, după cât de mare este lucrarea Mea de azi, lucrarea de nimicire a deșertăciunii științei care vine de la om. Ți-am adus să ai tu de la Mine și să nu mai iei nimic de la om, și să te hrănești frate pe frate cu mană cerească și să crezi ce-ți spun, că iată ce-ți spun: vine vremea, și a și venit, când vei mânca numai cuvântul lui Dumnezeu și atât. Și cum va fi, oare? Așa va fi, și va trebui atunci să faci și tu ce am făcut Eu când nu aveam ce mânca, Eu și cu cei ce se țineau după Mine. Eu trebuie să fiu în tine, Israele, în tine, copile din Israel, și din tine să rostesc cuvânt, și să pun masă prin cuvânt, și să fac din nimic pește și pâine și vin, apă și răcoare și vindecare, lapte și miere, cer și pământ, înviere și viață fără de sfârșit.

Eu cu cei ce au plecat după moarte, cu cei ce pleacă după moarte și după urâciunea păcatului, cu aceia nu mai vorbesc de-acum, că am făcut pas nou, și trecere peste Iordan am făcut, și cine n-a trecut, n-a trecut. Eu merg înainte și binecuvintez pe Israel cel ce a trecut și îl învăț învierea și lucrarea învierii. Dar iată, mai spun ceva: Israele, nu te teme de lupii care mai sunt pe lângă tine. Tu fă-ți lucrarea ta pe care o ai de la Mine, că lupul are după el cursa în care va fi prins, și va muri de foame pe cale. Lupului nu-i place de Mine, și de la Mine nu mănâncă, fiindcă lupul nu știe să mănânce ca Mine. El știe ca el, și va muri de foame lupul cel rămas flămând. Hrana Mea se prinde numai de fii, nu și de lupi, și lupul va urla de foame, și cursa îl va prinde cu foame, și Israel va scăpa de lucrarea lupului. Lupul merge până unde se poate merge, și apoi nu mai trece înainte.

Israele, te-am binecuvântat, tată, și nu te teme de nimic, dar teme-te de Dumnezeu, căci fericit este cel ce se teme de Dumnezeu, că acela ia învățătura de la Dumnezeu și își lucrează salvare. Eu am rostit cuvânt și am făgăduit că se va ridica dintre morți un popor mare și va sta la nunta ta cu Mine întru bucurie și va vedea pe Dumnezeu. Toate cuvintele acestei cărți trebuie să înveți să le vezi împlinirea, căci toate vin spre împlinire. Cine stă după perdea ca să vadă dacă se împlinește cuvântul acestei lucrări și apoi să vină, acela niciodată nu se va mai bucura, că acela a ispitit pe Dumnezeu, acela a pipăit pe Dumnezeu ca să vadă dacă este sau dacă nu este Dumnezeu. Cine a împlinit pe jumătate și nu întreg

cuvântul Meu, acela va ofta adânc și va sta oftând și nu bucurându-se înaintea Mea.

Poporul Meu, să știi, tată, că azi se cere să lucrezi bine și nu oricum. Să știi, fiule, că azi îți trebuie iubire mare, ca să-L ai pe Dumnezeu în tine și să fii îmbrăcat cu Dumnezeu, că vine vremea să-ți pun masă prin cuvânt, că pe pământul omului nu va mai fi de mâncare. Vine vremea să faci ce a făcut Ilie din făina și untdelemnul văduvei, și vei fi bogat în untdelemn și în pâine, căci lumea va intra la plata deșertăciunii, și apoi va crește pe pământ grâu ceresc și sfânt, grâu sfânt pe pământ sfânt. Îngrămădește-te, Israele, dă năvală, tată, spre pământul acela sfânt care va rămâne înaintea Mea cu cerul cel nou deasupra sa și cu slava Mea întru lumină de șapte ori mai luminoasă ca acum. Tată, Eu nu-ți spun povești, să nu crezi că-ți înșir basme, fiule. Avem de răscumpărat pământul și pe morții din el, și toate acestea vor fi lucrate prin cuvânt, ca la început. La început le-am făcut pe toate prin cuvânt, și la sfârșit este tot așa, dar la sfârșit va vedea omul toată slava lui Dumnezeu, iar omul cel ce s-a născut din Mine va fi mai presus de orice iubire în mâna Mea și va juca în mâna Mea, căci mâna Mea va fi leagăn de iubire veșnică pentru omul cel de la sfârșit care a ascultat de cuvântul Meu, de s-a făcut om nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. În omul Meu cel de la sfârșit se va odihni toată slava Mea, și slava aceasta va fi văzută de omul cel fără iubire de Dumnezeu.

Eu te îndumnezeiesc, copilul Meu iubit, copilul Meu de azi, numai să vrei, tată, că Eu te vreau pentru cer de bunăvoia ta. Tu Îmi vei spune că vrei, iar Eu îți spun să te așezi la învățat, fiule, ca să înveți cum se vrea, să înveți cum să fii ca să vrei. Tu nu trebuie să-Mi spui că vrei. Tu trebuie să fii, nu să vrei. Una e să vrei, și alta e să fii. Poporul Meu, să nu mai ai nimic în afară de Mine, dar trebuie să vrei, și trebuie să înveți să Mă ai pe Mine. Învață, tată, așa cum au învățat fiii grădinii Mele, care stau întru iubire și care se iubesc unii pe alții așa cum Eu am poruncit și nu altfel.

O, fiilor din grădinița Mea, voi, tată, numai pe Mine să Mă ascultați, și așa să învățați tot poporul. Poporul să învețe să nu asculte de voi, ci să asculte de Mine și de trimiterea Mea spre ei, că Eu am cuvântul Meu în mijlocul poporului Meu, și cuvântul Meu e al Meu. Învățați să stați mai bine decât oricând înaintea Mea, și păstrați, fiilor, legile sfințeniei acestui așezământ, și stați bine de veghe, căci muntele acesta este munte sfânt. Grădinița aceasta este unealtă vie și sfințită. Învățați poporul să nu hulească nici cât un vârf de ac muntele Meu cel sfânt, și să-și pregătească hăinuța și să-și țeară și să-și coasă singuri cămășuța slavei pentru ziua în care cerul și pământul se vor săruta întru întâmpinare nouă, așteptată de șapte veacuri, fiilor. Învățați poporul să aibă trup și suflet și duh nou, precum în cer, tată.

Vino, poporul Meu, la lecția cea dulce de cer nou și de pământ nou, a cărei cărare este dreptatea și pacea! Vino, Ierusalime, vino! Vino, tată, că tu ești iubirea Mea din urmă! Vino, Ierusalime român, că te-am numit mireasa Mea! Vino, iubito, vino, mireasa Mea, că Domnul tău te iubește cu iubire mare! Voi binecuvânta toate întâlnirile Mele cu tine, numai să vrei să vii la lecția de fiu al slavei care vine văzându-se venind. Nu numai Eu să te chem să vii, și să te văd și pe tine că Mă chemi să vin, că vin din cer la tine, Ierusalime care te aduni la masa harului Meu prin cuvânt. Să te văd venind, și Eu Îmi voi anunța venirea și voi binecuvânta cortul Meu deasupra ta, ca să te umbrească, și Eu să stau cu tine cuvântând

în mijlocul tău. Vino și tu, că și Eu vin, dar să nu spui că te stingheresc, și să vii dorindu-Mă și dând orice să vii, că Eu te hrănesc și te adăp și binecuvintez popasul Meu cu tine și popasul tău cu Mine între cer și pământ.

Binecuvântat să fii, Israele. Eu, Domnul, îți mulțumesc pentru truda ta, și vino, tată, că Mi-e dor de tine! Vino la fântână, vino și dă-Mi să beau, că și Eu îți dau. Să ne astâmpărăm setea unul la altul și să trăim iubirea lui Dumnezeu și să scoatem din fântână și să bem, că voi face din tine fântână de miere, și te vei împărți și vei fi ca mierea, Ierusalime, căci Eu întru tine binevoiesc. Luminează-te și vino, căci cărarea Mea vine spre tine.

Pace ție de la Mirele tău, Ierusalime, mireasa Mea! Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 1995

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt

Ucenicii de azi, ca și cei de atunci sunt numiți „sectă”. Lepădarea de credință este lepădarea de cuvântul care vine cu norii. Biserica-mamă a luminat peste fiii ei și a murit pentru fii. Tatăl și Fiul în sfat, îndurerați.

Pacea și liniștea Duhului Sfânt stă deasupra ta ca să se așeze peste tine, Ierusalime, poporul Meu iubit. Vin la tine să te mângâi cu Duhul Sfânt Mângâietorul, căci așa Se numește El, tată; Duhul Sfânt Se numește Mângâietorul. Amin.

Pace și mângâiere în zi de Duh Sfânt peste ieslea Mea în care-Mi aștern cuvântul ca să fie în carte, căci orice cuvânt rostit își începe împlinirea sa.

O, poporul Meu iubit, s-a ridicat de la apus o ploaie cu piatră ca să bată peste via Mea. Tu ești via Mea, și Eu sunt vierul și păzesc via Mea și Mă rog Tatălui pentru ea, și deasupra ei stau și conduc norii cei negri să se îndrepte în pustiu, unde om de al Meu nu locuiește. Eu sunt Cel ce poruncesc furtunii și grindinii să se depărteze de deasupra viei Mele, căci via Mea este via Mea. Amin.

Fiilor, fiilor, să fiți cumiți și credincioși, tată, și să stați înaintea Mea cu credință mare și cu nădejde tare, căci cartea Mea, care este focul cel ieșit din mijlocul poporului Meu, a început să ardă, tată, în părți, dar în acest foc nu poate nimeni sufla ca să-l stingă, fiindcă această carte este Duhul Sfânt.

S-a stârnit dinspre apus o ploaie cu piatră ca să bată via Mea, dar Eu, Domnul, rostesc cuvânt și zic: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, să fie liniște și pace și mângâiere și Duh Sfânt peste via Mea, iar ploaia cea cu piatră să se întoarcă la locul de unde a ieșit. Amin.

Poporul Meu, poporul Meu, scoate cartea și caută bine în ea, că Eu prin Duhul Meu Cel Sfânt ți-am spus că va veni o vreme când vor veni peste tine zvonuri că tu nu ești bun, că tu nu ești poporul Meu. Și iată, a venit vremea aceea, tată, dar Eu îți spun că tu ești poporul Meu și via Mea cea nouă. Via lumii e via lumii, și a făcut aguridă via lumii, aguridă în loc de struguri, dar via Mea este udată și îngrijită de Mine, și are struguri și vin nou. Poporul Meu, să nu ieși, tată, din vie, că de jur împrejur trece ploaie cu piatră peste via lumii și peste păstorii viei lumii. Stai sub cortul Duhului Sfânt, sub ploaia Duhului Sfânt. O, via Mea, stai pe masa Mea, că lungă trudă am dus ca să te am pe masa Mea. Vin zvonuri peste tine din lume că tu nu ești vie de soi și nu ești bună. O, închide ușa și stai cu urechile înfundate la șoaptele cele făcătoare de rău și

de întristare. Nu te întrista, via Mea, nu te lua după cei străini care te dușmănesc pe tine. Ia-te după cuvântul Meu și nu ieși de sub cortul Meu, că sunt deasupra ta ca să te ocrotesc și să te mângâi și să poruncesc grindinii de la apus să se ducă în locuri neumblate, unde om de al Meu nu locuiește. Vrajmașul tău nu va spune niciodată că tu ești poporul Duhului Sfânt, și iată, Israele nou, îți pune nume de păcat vrajmașul Meu și al tău. Cine, tată, îți pune nume de păcat? Cine, poporul Meu? Să nu te temi, Israele, de aceste șoapte, că ele se vor pierde în întuneric, iar tu vei sta în lumina Mea. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Ierusalime nou și iubit de Dumnezeu, și să nu aștepti iubire și mângâiere și laudă de pe pământul cel străin de pace. Tu să-ți păstrezi lucrarea păcii Mele, că de aceea îți spun mereu „*Pace ție!*“. Pace ție în vremea când vrajmașii lucrării Mele se războiesc împotriva ta! Dar Eu stau în fața ta și întorc această vrajmășie la locul de unde se naște ea. De unde, fiilor, se naște vrajmășia și răzvrătirea? Din necredință, din neascultare, din desfrânare, din îngâmfare și din lipsă de iubire, tată. O, poporul Meu iubit, cobor să pun peste tine lucrare de iubire, ca să-L iubești pe Dumnezeu în vremea cea rea care te înconjoară de peste tot, că Eu poruncesc grindinii să ocolească via Mea, și ea să stea la copt, și să stea pe masa Mea.

Eu rostesc lucrare de Duh Sfânt peste tine, Israele nou, Israele român. Bindecuvântat să fii, cu paza și cu ocrotirea și cu mângâierea și cu strălucirea Duhului Sfânt. Bindecuvântat să fii, poporul Meu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Să nu te superi, tată, pe cel ce-l vezi că aruncă cu pietre în tine, căci pietrele din mâna lui nu le-a luat cu inima lui. Iată, a venit vremea să-l vezi pe cel ce este numit martorul Meu în mijlocul bisericii lumii că dă cu pietre în tine. Nu te supăra pe el, nu te supăra pe nimeni, tată. Era scris în cartea Mea de azi și trebuia să se vadă împlinit acest cuvânt. Este scris în carte că *«păstorii de azi vor face dosare și vor duce în judecată oițele Mele cele bune zicându-le „sectă rea“»*. Nu te nedumeri dacă chiar prin mânuța și prin gurița aceluiași martor se rostesc aceste cuvinte spuse de Mine din vreme, că Eu am spus să te ridici și să spui: „*Înapoia mea, satano, căci aceste cuvinte sunt satane!*“. Tu ești poporul Meu, nu ești sectă, iar aceste cuvinte sunt satane, și tu să spui: „*Înapoia mea, satano!*“. Așa să spui acestor vorbe lumești, și să nu faci altfel ca să te descurajezi pe drumul tău cu Mine.

Israele, Israele, pe cel ce era cu Mine și nu mai este acum, cel ce este rob, acela nu este liber, acela trebuie să asculte de stăpânul care îl robește, și nu poate acela să lucreze lucrarea Mea, și va putea el lucra lucrarea Mea din nou când nu va mai avea acest stăpân, căci stăpânul necredincios nu va mai fi stăpân, iar slugile își vor căpăta libertatea. Roagă-te pentru acest fiu care are acum pumnul plin de pietre și dă în tine, dar el trebuie să asculte de stăpânul căruia îi este rob. Pietrele acestea nu te vor lovi pe tine, și să te uiți bine unde își vor avea ținta. Iar pentru martorul Meu cel care M-a mărturisit odată și acum nu Mă mai mărturisește, roagă-te pentru acest martor și iartă-l, că Eu vreau să-l iert, și așa să vrei și tu, Israele. Cei ce l-au scos pe el de la Mine, aceia se tem să ia piatra și să dea, și îl împing pe acesta să facă această urâciune, dar tu iartă-l, tată, pe cel rob care nu-și are voia sa. Să audă cerul rugăciune din gurița ta, fiule din Israel, că vine clipa când vei vedea biruință mare, lucrată cu răbdare și cu iubire, tată. Să răbdăm și să iubim și să iertăm pe pământ, ca să fie tot așa și în cer. Să nu legi pe cel ce aruncă azi în tine cu pietre, că acelea sunt florile tale, Israele, fiindcă Eu voi face din pietre fii, și flori pentru fii. Piatra aruncată niciodată

nu rămâne piatră, niciodată, Israele scump și iubit. Piatra este floare, și Eu ți-am făgăduit să-ți pregătesc podoabă scumpă, fiule. Cei ce sunt veniți de pe pământ la cer și care au suferit pietre și batjocuri și lovituri, aceia sunt acum fii ai slavei, și sunt cu brațele pline de flori și de slavă. Eu lucrez să-ți pregătesc cunună mare, dar cununa pentru cer nu se lucrează din slavă deșartă, și se lucrează din umilință și din răbdare și din iubire, tată. Nu te supăra pe martorul Meu care aruncă în tine ca un rob. Tu ești liber și te poți feri. Ascunde-te sub aripa Mea, poporul Meu, că Eu te acopăr așa cum își acoperă cloșca puii sub aripi când vine furtuna și ploaia și grindina.

Măi fiilor, Eu am adunat vreme de patruzeci de ani numai vreascuri uscate, tată. Le-am adunat mereu și v-am spus mereu când le adunam, și am făcut o grămadă mare de vreascuri, ca să le osândesc apoi prin foc. În grămada asta de vreascuri stau ascunși șerpi și aspide, și dacă Eu am dat acum foc la vreascuri ca să ardă și să facă dogoare în jur, iată, șerpii și aspidele țipă, tată, prin foc când își văd culcușul amenințat de foc. Cum vine aceasta, fiilor? Iată, Eu vreme de patruzeci de ani am adunat mărturia păcatelor lumii și ale păstorilor lumii și le-am strâns grămadă, așa cum am făcut mereu, mereu peste vreme. Uitați-vă în proorocii Scripturii, ca să vedeți că tot așa am lucrat și până acum. Scris este că fărădelegii i se dă foc ca să ardă, și ca să fie pământul înnoit prin curățirea fărădelegii de pe el. Așa am făcut și în vremea ta cu Mine, Israele român, și te-am pus pe tine străjer în vremea ta cu Mine, ca să stai lângă grămada Mea de mărturie.

Omul fărădelegii zice că tu ești duh rău. Să nu te iei după omul care iubește păcatul și despărțirea de poruncile sfinte, după omul care te poreclește pe tine, poporul Meu ales prin har. Cine te face pe tine „sectă“, acela are dreptate în felul lui, și tu să nu te superi, tată. El are dreptate. Tot așa erau numiți și apostolii Mei, tot sectă, și i se zicea „secta Nazarineanului“. Tu ești o sectă în sânul bisericii de azi, așa cum ucenicii Mei erau sectă în sânul bisericii de atunci. Eu iar vă spun vouă, fiilor, și vă vorbesc pământește: biserica cea care este oficială pe pământ, aceea este a cezarului și a lumii și a gustului omului, iar cei din biserică aleși de Mine prin sfințenie și prin iubire și prin despărțire de duhul lumii din biserică, aceia sunt numiți „sectă“, că asta înseamnă „sectă“, fiilor, asta înseamnă în limbă pământească. Cel care îți pune ție nume de „sectă“ în limbă pământească, acela are dreptate, tată. Cine se deosebește și se trage deoparte ca să fie credincios crezului cel sfânt al bisericii și lui Dumnezeu, acela este numit „sectă“ după limba cea de pe pământ, iar după limba cea din cer se numește alegere, se numește popor ales, așa cum Eu am ales pe cei din Israel pe care i-am făcut ucenicii sfințeniei și ai cuvântului Meu cu care venisem din cer să-i trezesc pe cei ce dorm. Așa și acum am făcut. Am coborât din cer cuvânt de trezire și de înviere și de curățire, iar cei ce au dormit nu au auzit. Dar tu, poporul Meu, ai auzit și te-ai sculat și ai stat înaintea Mea și te-ai deosebit de cei mulți care dorm înaintea Mea, care nu aud așa cum nici cei de acum două mii de ani nu au avut timp să audă. Și dacă cei ce s-au trezit au ascultat apoi de Mine, au fost numiți „sectă“ în Israel, iar pe Mine M-au numit „învățătorul sectei“.

Eu ți-am spus ție, Israele ales, că tot ce vine cu rău înspre tine se face cărare de slavă pentru tine. Nici un rău care bate înspre tine nu aduce rău peste tine, dar stai, tată, sub cortul Meu, că întăresc acest cuvânt și spun: Israele, Israele, să nu ieși, tată, din lucrarea Mea. Lasă să rădă toată lumea de tine, las-o să te poreclească, las-o să te înjosească, dar nu te speria, nu te ofili, și să fii mândru de Mine că sunt cu tine, po-

porul Meu. Nici un vrăjmaș nu poate lucra împotriva ta. Vrăjmașul este o sculă care lucrează ce nu știe, căci el lucrează la plata bucuriei celui vrăjmașit de el. Eu așa am spus: «*Cine-și capătă lauri pentru pământ și pentru trup, acela găsește osândă după ce termină de lucrat, dar cine îndură durere și umilință și dispreț, acela sfârșește cu plata răbdării, și răbdarea are altă plată*». Răbdarea, fiilor, are o așteptare, nu o alergare după vânt. Ea are o lucrare minunată și slăvită, pe care numai robii lui Dumnezeu cei adevărați o pot gusta și avea ca plată pe pământ și în cer. Răbdarea este începutul răsplății ei. Răbdarea este fructul ei încă din vremea lucrului ei. Răbdarea este dulce, fiilor, și este cunună de slavă, iar Eu, Domnul, de șapte veacuri stau sub această cunună. E rău de omul care nu are răbdare, care nu are această cunună pe creștetul său.

Fiilor, fiilor, mânia este de la diavolul, tată. Cei ce s-au mâniat pe tine acum, cei ce dau cu pietre în tine acum, cei ce te poreclesc pe tine, aceia sunt oameni mânioși, și mânia este unealta diavolului, iar de diavolul să nu te temi, căci armele lui sunt putrede, tată. Tu, Israele, să nu te mânii pe nimeni. Tu să rabzi, că mare este această cunună. Tu să te rogi, așa cum M-am rugat Eu pentru cei ce s-au mâniat pe Mine. Cei ce se mânie pe tine, Eu îi aștept să se întoarcă spre pocăință. Eu nu-i pedepesc, că îi pedepsește cuvântul cel proorocesc dacă nu se întorc spre pocăință. Dacă Eu am spus omului să nu ia numele Domnului în deșert, și omul nu ascultă, Eu nu-l pedepesc, dar îl pedepsește cuvântul care spune: «*Să nu iei numele Domnului în deșert*». Așa și azi, cartea Mea stă la judecată cu cei ce nu se întorc, ca să facă dreptate și pace între cer și pământ.

Israele, martorul Meu, popor al Duhului Sfânt, Mă doare, tată, când omul cel mânios pe tine te numește pe tine popor împotriva Mea și a Duhului Sfânt. Mă doare și oftez din greu, dar răbdarea Mă ține blând. Așa am pățit și acum două mii de ani. În ziua când am coborât pe Duhul Sfânt, Cel făgăduit ucenicilor Mei, tot așa de răi erau iudeii și atunci, tot ca azi erau oamenii bisericii, tot așa mânioși erau pe Mine cei ce erau stăpâni pe pământ. Ucenicii Mei erau în așteptarea făgăduinței Duhului Sfânt, și erau fricoși, bieții de ei, și se adunau grămadă ca să-și țină nădejdea și pacea, iar Eu i-am slăvit înaintea mulțimilor și am slobozit coborârea Duhului Sfânt în Ierusalim, așa cum am făgăduit. Ucenicii Mei stăteau strânși grămadă într-un foișor, căci se temeau de iudeii care se războieră cu Mine și cu ei, dar am coborât focul Duhului Sfânt, și ucenicii Mei împărțeau această limbă la toți cei ce erau adunați în ziua aceea de Rusalii la Ierusalim. Și iată, Israele de azi, iată, tată, și azi focul Duhului Sfânt a început să vorbească pe pământ, și incurcă limbile și descurcă limbile și face de rușine toată deșertăciunea, și deșertăciunea strigă la voi că sunteți nebuni, dar nu voi sunteți nebunii, ci acei ce nu înțeleg nimic din vorbirea Duhului Sfânt. Iar cel ce este neștiutor sau slab, acela se vădește acum, căci Eu vorbesc în limba bisericii Mele cerești, fiindcă Eu din cer sunt, și am dat judecata sfinților care se uită ce este pe pământ și în bisericile de pe pământ, și sfinții încep judecata, că a venit vremea dreptății.

Fiilor, fiilor, intrați sub ocrotirea Mea, intrați sub aripa sfinților și a îngerilor. Nu stați fără ocrotire, că a venit lepădarea de credință. Atât mai este credință, la fiii cei din lucrarea Mea. Pe nicăieri nu se mai crede în Dumnezeu. Nimeni nu mai știe cum se crede în Dumnezeu, și lepădarea de credință se desfășoară din om în om. Ce înseamnă lepădarea de credință? Ce înseamnă, fiilor, această lucrare? Fiilor, fiilor,

această lucrare este Domnul Iisus Hristos venit pe pământ în cuvânt, și S-a făcut cunoscut Domnul Iisus Hristos și a cuvântat peste pământ, iar oamenii care-L aud zic că Domnul e demonul, și nimeni nu recunoaște glasul și cuvântul lui Dumnezeu, și lepădarea de credință se desfășoară din stâlp în stâlp începând de la stâlpi. Stâlpii sunt oamenii bisericii, că la ei M-am dus mai întâi cu cuvântul și atunci și acum, și numai apoi M-am îndreptat spre neamurile pământului și atunci și acum, iar de la stâlpi se desfășoară lepădarea de Dumnezeu din om în om. Te pune omul bisericii să te lepezi de Hristos, să te lepezi de această lucrare care este Dumnezeu, care se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Te pune să faci și tu ce face el, să minți și tu ca el, că el spune că este cu biserica-mamă, cu biserica de răsărit. Auzi tu, fiule, ce spune? Biserica-mamă, biserica de răsărit! O, dacă el era cu biserica-mamă, cu cea de răsărit, mai era el om al fărădelegii, al păcatului, al slavei deșarte? Biserica-mamă este cea care a murit pentru fii. Biserica de răsărit este cea care a luminat peste fii, este cea cu care se fălește omul bisericii de azi, omul bisericii lumii, care stă cu fărădelegea lui pe scaunul bisericii-mamă. De aceea am venit Eu și am plâns către tine, Israele, și ți-am spus că dușmanul Mi-a luat căsuța și Mi-a luat hăinuța și M-a furat și s-a dat drept Dumnezeu, și Eu nu mai am drept în căsuța Tatălui Meu, și dușmanul zice că-Mi slujește Mie și că este al Meu. Este al Meu, dar ca dușman, nu ca prieten; este ca unul care Mi-a luat ce am avut de la Tatăl și despre care scrie în Scripturi că Mi-a luat via. Dar Eu am luat darul și harul viei și le-am dat celor ce Mă iubesc, și iată, am vie nouă, iar pe lucrătorii viei i-am lăsat în necredință și am pus peste ei cuvântul cel rostit în vremea Mea cu tine, Israele, via Mea cea de la venirea Mea, și nimeni nu-ți poate face ție rău, că tu ești sub cortul Meu, și ești credință în Dumnezeu. Te-am așezat prin cuvânt pe pământ, ca să fii popor al credinței în Dumnezeu, să fii lumină și cărare pentru oamenii fără sfințenie în trup, și cine se leapădă de tine, acela se leapădă de Mine, și nimeni nu înțelege Scriptura aceea care spune despre lepădarea de credință din vremea de sfârșit.

Iată, rostesc cuvânt, aștern cuvânt în cartea Mea și spun: am adus pe pământ această lucrare de cuvânt și am spus să facă omul voia lui Dumnezeu, să creadă omul în Dumnezeu și să se sfințească prin cuvântul cel sfânt care îndeamnă pe om spre împărăția cerurilor, căci iarăși am venit cuvântând pe pământ. Această lucrare se numește Dumnezeu, și cuvântul lui Dumnezeu, care vine de la Dumnezeu. Acest popor este poporul Cuvântului lui Dumnezeu, și l-am făcut cunoscut prin lucrarea cuvântului rostit din slavă peste pământ. Cine aude această lucrare de cuvânt, cine aude pe Cel ce grăiește din ceruri și se leapădă de acest cuvânt, acela se leapădă de Dumnezeu. Eu am lucrat cuvânt ceresc pe pământ vreme de patruzeci de ani ca să pun omul față în față cu Mine prin cuvânt și să-l încerc în credință. Iată, fiilor, lepădarea de credință este lepădarea de această lucrare dumnezeiască între oameni.

Am spus arhierelui cel martor al lucrării Mele, i-am spus din vreme că dacă va părăsi lucrarea Mea, nu va cunoaște vremea lepădării de credință. I-am spus că vine lepădarea de credință peste biserică, și iată, a venit, și el nu cunoaște că a venit, pentru că nu a rămas cu Mine ca să știe de la Mine. El vrea să fugă, el vrea să spună că nu e adevărat Domnul prin acest cuvânt venit din cer, dar nu are norocul acesta. Pentru el ar pica bine acum să fie mincinoasă lucrarea cuvântului Meu, ar da bine când el ține cu mâna de coroană ca să nu i-o ia careva de pe creștet. Dar el nu știe ce înseamnă să ai coroană. Coroană ai tu, poporul Meu. Tu ești cel încoronat, dar el n-a

vrut să stea sub coroana ta, și și-a luat coroană de slavă deșartă, ca și arhieriei lumii, care se folosesc de numele lui Dumnezeu și de locurile închinare lui Dumnezeu și fac fărădelege în loc sfințit de părinți și stau pe pieptul părinților, pe pieptul bisericii-mamă, pe pieptul bisericii de răsărit, căci răsărit înseamnă Dumnezeu, înseamnă sfințenie în trup și viață cerească între oameni.

Cine se mânia pe tine, poporul Meu ales din biserica lumii, acela se mânia pe Dumnezeu. Omul mânios își pierde orice înfățișare. Omul mânios trebuie să se umilească și să-și ia înfățișarea cea de la Duhul Sfânt al blândeții, al iubirii și al răbdării dacă vrea să fie om al lui Iisus Hristos.

Roagă-te, Israele tată, roagă-te, fiule Israele, roagă-te pentru arhierul care are numele scris pe piatra acestei vremi. Roagă-te să scape el de duhul mâniei, căci mânia este de la diavolul, fiule. Să te rogi Tatălui și să-I spui Tatălui să-l întoarcă pe acest fiu mânios, să-l întoarcă spre poarta dreptății, căci poarta care înseamnă mântuire nu se numește altceva decât dreptate. Iată, arhierul care este scris la Mine pe masă cu tine, iată-l, tată, că se rușinează în fața lumii cu tine, care ești poporul Meu. Dacă i-aș fi dat cunună de-a gata, te-ar fi pus în nume de cinste, dar dacă i-am încercat credința și răbdarea, a început să lovească în Mine și în tine. Dar Eu fără tine nu-l primesc, că nimeni nu l-a forțat să vină la masa aceasta. O, dacă atunci când stătea la masă cu Mine și cu tine n-am fost sectă, acum ce mai este de spus când el rostește peste lucrul Meu „sectă”? Lucrul Meu nu este sectă. Lucrul Meu este iubire și credință în sfințenie, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. Cine a apucat să cunoască și să creadă apoi în această lucrare, din nou vă spun că pe nici un drum nu-și mai poate căpăta mântuirea dacă pleacă după Mine pe altă cărare, căci această lucrare va sta înaintea Mea în numele celor șapte veacuri, cât am lucrat Eu, Domnul, peste om. Cine a venit în această lucrare ca să capete altceva în afară de credință în Dumnezeu și de sfințenie în trup, acela este un om de plâns și i se va cere socoteală.

Israele, Israele, fii atent cu cei ce se vor uni ca să asculte și să vină la masa Mea. Veghează bine, fiule lucrător, că se vor îndrepta mulți spre Mine și spre tine, dar pe cel pe care-l vei vedea că-și caută altceva în afară de credință în Dumnezeu și de sfințenie în trup și în duh, pe acela ține-l departe de această adăpătoare care-și are rădăcina izvorului în cer, în Dumnezeu.

Iată, din nou întăresc cuvântul pe care l-am mai rostit: să nu te uiți, copilul Meu, în lume, să nu te uiți, tată, că de aceea ești numit tu „sectă”, de aceea, că te-ai tras din cercul cel mare și te-ai deosebit cu Dumnezeu și cu sfințenia, tată. Fiule, nimeni nu mai este ortodox în afară de Mine și de tine, Israele, fiule din urmă al lui Avraam. Întăresc cu rugăciunea Mea către Tatăl, întăresc darul Duhului Sfânt peste tine și zic: Tatăl Meu, Tată al lui Israel, ridic spre Tine mâinile Mele străpunse de cei ce s-au lepădat de Mine, Cel trimis de Tine. Ridic spre Tine această mărturie, aceste mâini găurite de cuie, și Îți arăt dragostea Ta și a Mea pentru cei ce cred în Tine prin Mine. Tatăl Meu, să Ne sculăm în picioare în fața poporului cel mic și să stăm în fața lui Israel și în spatele lui Israel cel de azi, și în lături, Tată, și în sus și în jos, și în mijlocul lui Israel să stăm.

Tatăl Meu, păzește-l pe Israel cel mic de mânia care vine de la omul cel fără de frică de Dumnezeu. Păzește-l de omul cel puternic de pe pământ și grăbește-Te întru Fiul Tău și întru poporul Tău, care este fiul Tău cel mic, ca să strici puternicia care vine de la om. Tatăl Meu, întărește-i pe copiii de

azi, că lucrarea de azi e mare, Tatăl Meu. Eu pentru aceștia Mă rog, nu Mă rog pentru lume și pentru biserica lumii, care se zice că este a Mea și că este a mamei ei. Mama ei plânge în cer, plânge când vede întinate altarele și locurile sfințite de viața celor sfinți care au venit de pe pământ la cer. Biserica-mamă plânge în cer când se uită pe pământ și vede slujitori ai păcatului care s-au pus slujitori ai lui Dumnezeu. Biserica-mamă se rușinează cu cei ce au pus mâna pe locurile sfințite cu sânge de părinți și cu jertfă de viață sfântă.

O, Tatăl Meu, ce este pe pământ! O, ce este pe pământ și în biserica lumii, că iată, n-am mai încăput cu cei mici ai Noștri printre trupurile lumii, dar am voit să fie deosebiți, căci scris este în Scripturi: «*Cu cei fără de lege nu voi sta la masă*». Și Mi-am făcut masă curată pentru fiii cei mici, vie nouă și cerească, pâine și vin nou, precum a fost făgăduința rostită în Scripturi pentru vremea aceasta.

Tatăl Meu, se leapădă omul de Tine și de Mine, că Noi am venit pe pământ cu această lucrare de cuvânt, ca să chemăm omul la răscumpărare din păcat și din moartea fărădelegii. Nu mai avem nici o moștenire, nici o avere pe pământ. Atât mai avem: acest popor mic și hulit și albit prin focul Duhului Sfânt, prin cuvântul Duhului Sfânt. Păzește-i pe cei mici și oprește grindina, că Eu în numele Tău lucrez peste Israel, Tată.

— **O**, Fiule scump, Tu ești în foișor cu ucenicii Tăi cei mici. Sunt mici ucenicii Tăi, tată, dar sunt iubiți de Mine și de Tine, Fiule iubit și scump, că Tu M-ai ascultat când Te-am trimis pe pământ ca să Te întrupezi și să știe lumea că ești Fiul Meu întrupat. Tu M-ai ascultat și acum când Te-am trimis în lume ca să Te faci cuvânt, ca să rostești cuvânt nou de facere, ca la început, ca să se facă cer nou și pământ nou. Iată, Fiule, și Eu Te ascult, căci pe cel ce se roagă întru Duhul Sfânt al dreptății, Eu pe acela îl ascult. Tu ești ușa spre Mine a celor ce vor să vină la Mine, și Eu Te ascult, Fiule.

Binecuvântat să fie cel mic, Israel cel mic. Fiule al Meu, voi lăsa descoperit semnul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe creștetul celor mici din urmă. Și cum îl voi lăsa descoperit? Iată, nimeni nu le va putea face nici un rău, căci semnul Meu de pe ei va lucra și îi va ocroti, așa cum mereu i-am ocrotit pe cei pe care Mi i-ai adus la Mine, pe cei pe care Ți i-am dat să Mi-i aduci la Mine ca să fie ai Noștri.

Sunt cu Tine prin cuvânt, Fiule scump. Să se destrame toată lucrarea mâniei care s-a pornit împotriva fiilor Cuvântului, împotriva poporului Cuvântului lui Dumnezeu! Să se risipească norii și ceața și durerea, și să nu fie necăjit poporul cel mic! Poporul cel mic are de lucru cu cerul. Poporul cel mic e mic, și e ocrotit cel mic. Ferice de cel ce este mic, că acela este ocrotit. Vai de cel ce este mare că acela nu este deprins să stea mic ca să fie ocrotit de Cel mare, de Dumnezeu, Care este singur mare. Iată, cel mare, care este arhierul între cei mari de pe pământ, iată, caută scăpare la om, și a strigat la om să-i salveze viața și numele și tronul. O, ce durere este să fie omul mare, că așa se învață, și nu se mai poate înțelege Dumnezeu cu cel mare, cu cel ce are de pe pământ tron, căci tron din cer este numai umilința și dreptatea și sfințenia. Fiule, omul nu știe ce va să zică să fie mare, că mare este Cel ce stă pe cruce pironit de oameni mari. Tu ești mare, Fiule, că numai Tu ai știut această mărime, acest tron care este crucea și suferința cea dusă pentru om.

O, popor al Meu, popor al Fiului Meu, să nu te superi, tată, că ești mic, că ești hulit de oamenii timpului, și să stai ca Fiul Meu, în umilință, și să te bucuri în umilință. Nu e bine să

fii văzut bine de oameni, că Fiul Meu a lăsat scris în Scripturi și a zis: «*Vai vouă dacă lumea vă va vorbi de bine, că așa făceau proorocilor mincinoși părinții lor. Bindecuvântați pe cei ce vă blestemă și vă hulesc și vă prigonesc*». Așa a spus Fiul Meu, o, popor al Fiului Meu. Tu ești un semn pe pământ, și lumea nu știe, dar va ști, și iată, știe lumea, că Eu și Fiul Meu am dat trezirea, am dat cuvântul peste lume, și nimeni nu va putea să se ridice împotriva ta. Eu sunt Cel ce am dat Cuvântul; Eu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt; Eu și nu tu, și nimeni nu se va ridica împotriva ta. Cel ce se ridică împotriva ta, se ridică împotriva Mea, și cu Mine dă piept, nu cu tine, fiule mititel, că de aceea te ocrotesc, că ești mititel și că ești ascultător. O, popor mititel, să stai, tată, în lecția ascultării și să nu fii ușor cu cei ce nu știu să asculte, și să-i pui să stea la ascultat așa cum stai tu, că greu se mai face din fiii lumii un fiu al lui Dumnezeu. Eu prin mâna ta voi da mâna multora, dar nu dintre cei mari, căci cei mari au peste ei capcană lucrată din mărire, dar vine clipa să-și plângă numele tot cel ce are acum nume. Vine clipa să cadă sub tron cei ce și-au făcut tron, dar Eu vă spun că a și venit clipa.

O, Fiul Meu, Emanuel, Fiul Meu, am rostit cuvântul Meu peste cel mititel și Te-am mângâiat, Fiule. Mângâie și Tu după Mine, și să fie înconjurat de sfinți și de îngeri și de Duhul Sfânt poporul cel mic, și să fii bindecuvântat, Fiule scump, Trimisule scump, căci Te-am trimis, și iată, lucrezi și faci iar facere nouă, ca la începutul cel dintâi. Tu ești temelia, și nu se va clinti temelia Mea.

— **O**, Tată, sunt în foișor cu ucenicii. Iată Eu și ai Mei. Mă plec cu ai Mei înaintea Ta și Îți mulțumim, Tată, că Ne-ai ascultat. Eu știam că Ne ascuți, și fă să vadă lumea că Ne ascuți și că ocrotești ce este al Tău, ca să vadă lumea că este al Tău acest popor peste care Eu veghez și întru care lucrez și scriu Scriptura cerurilor.

Fiilor, fiilor, Tatăl Meu a întărit ogorul Meu, și așa să faceți și voi, precum și Noi lucrăm. Întăriți întăriturile voastre, întăriți temelia, fiilor.

Poporul Meu, nu uita că tu ești mărturie peste timp, că tu ești semn care stârnești împotrivire peste oamenii cei fără de Duhul Sfânt. Israele, Israele, Duhul Sfânt, Cel Care porcede de la Tatăl, te-a adunat pe dealul cel plin de mărturii. Iată-Mă iar în satul Meu cu poporul Meu, în satul cuvântului Meu. Acest sat se va numi satul Cuvântului lui Dumnezeu și va purta numele Meu.

Verginico, iată, tată, bucurie pentru tine. Am venit cu copiii în sat la Noi. Verginico, Verginico, să alergi mereu și să-ți îndemni copiii la răbdare și la liniștire, că sunt firavi copiii. Copiii tăi trebuie să lucreze cu tine în ei, căci duhul tău trebuie să lucreze, tată. Tu ești mare lucrătoare peste vremea de acum. Vino, tată, cu îndemnul tău și suflă mângâiere peste fii.

— **V**in, Doamne, că mi-e dor. Vin cu dor și Te ascult, și vin și mângâi pe cei mici care au mai rămas. Cei care au mai rămas se numesc mici. Cei mari de aceea au plecat, pentru că cel mare e îngâmfat. Cel ce a iubit să fie mic, a rămas, și se numește cel mic și cel ocrotit.

Pace ție, popor mititel! Domnul mi-a spus să te mângâi. Și cu ce să te mângâi? Te mângâi cu ceea ce am de la tine. Tot ce am eu de la tine este o mângâiere, și din ea îți dau, ale tale dintru ale tale. Te mângâi cu ascultarea pe care o dai lui Dumnezeu, căci ascultarea este plată, este mângâiere. Te mângâi cu iubire, fiule, fiindcă iubirea este plata iubirii. Te mângâi, fiule, cu bindecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, cu pecetea cu care eu te-am pecetluit când te-am

însemnat să fii popor al Domnului. Și te-aș mai însemna și acum, dar acum trebuie atenție mare, că se așează la însemnare și cel ce vine lângă tine fără de credință, fără de sfială, fără de umilință, și nu mai fac ca pe vremea trupului, de mi-am făcut fii puternici în zdrobire de Duh Sfânt. Acum te însemnez în mare taină pe tine, cel ce lucrezi cu puterea cea bună sub semnul puterii. Cel ce nu stă bine în această lucrare și este însemnat cu semnul acestei lucrări lucrătoare pe pământ, unul ca acela devine puternic în duhul său și nu în Duhul Sfânt. Cel ce nu stă bine întru ascultarea cuvântului, acelaia încet, încet i se șterge semnul prin neascultare. Dar eu îți zic să-ți întărești semnul cel pus peste tine, să-l întărești prin ascultare, fiule, și să intri sub ocrotire, că vremea e grea și urâtă și mâni-oasă pe tine, și fiii veacului acesta se supără că le strici traiul nepăsării.

O, satul meu, iată ce foișor și ce ucenici! Se uită toți cei din cer peste sat și peste cei adunați acum la sărbătoare de Rusalii cerești. Mă duc cu cei din cer la piatra din grădina unde a venit Domnul (*satul Maluri, n.r.*). Mă duc, mămică, să pun bindecuvântare din cer, și să se îplinească slava lui Dumnezeu pentru locul mărturiei coborârii lui Dumnezeu la sfârșit.

Poporul meu, te iubesc și te port înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Nu cumva să te ofilești, nu cumva să te sperii tu, cel ce vrei cu mine și cu Dumnezeu. Eu sunt din partea cerului ocrotitoare. Eu sunt din tine, poporul meu, și te ocrotesc din cer.

E satul meu în sărbătoare. Iată, Domnul cu ucenicii, ca și acum două mii de ani. Duhul Sfânt Mângâietorul să vă cuprindă pe voi și pe cei ce vor lua calea Domnului ca și voi. Bindecuvântată să vă fie calea începutului cel nou, și nu vă temeți pe temelia cea nouă care este pusă de cer. Este scris despre ea în Scripturi, și în cele de demult, și în cele de azi. De aceea spune Dumnezeu să fii deștept, Ierusalime, popor al Domnului. Cine nu este deștept, acela nu poate să stea cu Dumnezeu și cu această lucrare cerească.

Să fii deștept, poporul meu, așa să fii, căci cei deștepți vor răsturna tronul deșertăciunii, și deșertăciunea va țipa pe ulițele ei, va țipa cu țipăt mare la căderea ei. Dar tu să nu te înspăimânti, popor iubit de Dumnezeu, că și eu ca și Domnul rostesc peste tine: pace peste tine, Israele! O, sunt cu îngerii deasupra ta. Tot cerul e deasupra. Deschide ochii, fiule. Nu te teme cu cerul, nu te îndoi, și stai cum se stă, că mare putere este să stai cum este de stat.

Eu am cuvântat cuvânt peste tine, poporul meu, și Îi dau Domnului mulțumire pentru lucrul pe care mi l-a dat, iar tu, Ierusalime, să nu ieși de sub acoperământul Duhului Sfânt. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, tot cerul a tresărit când te-a auzit cu glas peste poporul Israel de azi. Tot cerul îți mulțumește că-i ajuți pe cei mici. Să nu te descurajezi, Verginico. Să lucrezi, tată, și să-ți întetești copiii spre lucru și să ascuți ce-ți spun. Cine crede, crede, și cine nu crede, își alege ce voiește, dar Noi trebuie să lucrăm, Verginico.

O, Israele, Israele, e satul începutului cuvântului Meu, e plin de oaspeți cerești. E satul acesta plin de Duhul Sfânt, și vei auzi despre lucrarea de azi, de taina zilei de azi și de măreția serbării de Duh Sfânt, Care lucrează peste tine, Israele, și peste satul Cuvântului lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, bucuria Duhului Sfânt să vă cuprindă și să stați în ea, tată. Să se risipească orice mânie, orice judecată care se mânie pe voi. Eu, Domnul, destram orice rău și îl opresc și îl risipesc, iar voi mergeți pe drumul veacului cel

nou care a început cu voi, și nu vă mai uitați în veacul acesta. Voi aveți veac nou; voi stați în el, și binecuvântată să fie bucuria Mea cu voi.

Duhul Sfânt să Se bucure în voi, și din voi spre mulțimi. Pace vouă întru Duhul Sfânt al nădejzii! Nu vă potriviți la veacul acesta, la glasul veacului acesta. E veacul cel nou și cel sfânt cu voi. E împărăția cerurilor cu voi pe pământ. E cer nou și pământ nou. Amin, amin, amin.

29 mai/11 iunie 1995

Duminica tuturor sfinților

Măsura zilei este de o seară și de o dimineață. Moartea vine de la mâncarea de carne. Duhovnicul trebuie să fie duhovnicesc.

Imi aștern pacea Mea dumnezeiască peste tine, iubitul Meu popor. Vin la tine, fiule, și lucrez de deasupra ta și Mă fac cuvânt în calea ta și Mă dau ție spre hrană, ca să crești, iubitul Meu copil, și să Mă mărturisești pe Mine, Domnul Dumnezeu tău, Care locuiește întru cele cerești, și ca să fii tu cerul Meu de domnie, cerul Meu cel de la sfârșitul răului care a venit de la neascultarea omului.

Sunt cu tot cerul sfânt în sărbătoare de sfinți peste poporul Meu cel mic, care este din români. Sunt cu Avraam, și cu el sunt toți cei ce își au odihna în sânul acesta de odihnă, care se numește Ierusalimul cel de sus. Eu sunt Dumnezeu celor vii, al lui Avraam, Isaac și Iacov, și până la tine, fiule Israele care ai fost făgăduit lui Avraam, Israel cel din făgăduință, cel din cuvânt ieșit. Eu sunt Dumnezeu lui Verginica, cea purtată pe brațe de sfinți și de prooroci, că la nașterea ei, în ziua aceea, aflaseră de la Mine toți sfinții că se naște o nădejde care va fi numită trâmbița lui Dumnezeu cea dinaintea arătării în slavă a Domnului, Cel înălțat în slavă. Ea s-a născut în duminica tuturor sfinților și a fost împodobită pentru Mine, că ea M-a purtat pe Mine în ea, și din acest rug am cuvântat și am născut un popor prin cuvânt și am lucrat planul Meu pe pământ, și mare pildă a fost această lucrare, și am numit-o trâmbița a șasea, după Scripturi. Și l-am făcut pe om în această vreme, pe omul cel ce este azi cu Dumnezeu, pe tine, poporul Meu, te-am întocmit în vremea Mea cu Verginica, și această lucrare se numește ziuă, fiule, ziuă în vreme de noapte, căci «*la Domnul, o mie de ani e ca o zi*», după cum este scris în Scripturi; la Dumnezeu, dar nu la om, nu cum zice omul științei. Poporul Meu, să nu zici și tu ca lumea, tată. Eu când am făcut cerul și pământul și tot ce este văzut și nevăzut, am lucrat șase zile, și apoi M-am odihnit. Dar tu să nu zici ca omul ispititor peste facere, și să știi că măsura cea omenească este așa cum a lăsat-o Dumnezeu și nu mai mult. Să știi, poporul Meu, că măsura zilei în vremea facerii a fost măsura cea care este întocmită, cea care mărturisește până azi peste ziuă, peste măsura care se numește o ziuă, o seară și o dimineață. Dar omul care a făcut timpul peste el a lungit ziua, le-a lungit pe toate, și omul cel ieșit din om nu mai vorbește ca Dumnezeu, căci Dumnezeu așa a zis: «*A fost o seară și o dimineață*», și s-a numit ziuă această măsură dumnezeiască, așa precum și azi o seară și o dimineață măsoară ziua care s-a întocmit în vremea facerii. Omul se frământă, omul care ispitește se frământă, și frământându-se, schimbă tainele lui Dumnezeu și le înțelege ca un om, și omul a pierdut măsura cea dumnezeiască din vremea facerii. Ziua este măsurată prin dimineață și prin seară, și această taină se numește ziuă, iar cuvântul noapte nu este tot una cu cuvântul seară, care face parte din cuvântul ziuă.

Fiilor, ziua își are măsură dumnezeiască, și omul spune minciuni peste această taină a zilei de la început. Eu șase zile am lucrat facerea, iar în ziua a șaptea M-am odihnit de cele ale facerii și am sărbătorit facerea privind la ea. Priveam peste ea și Mă odihneam privind, dar omul Mi-a stricat bucuria și M-a întristat.

Nu înțelege omul tainele Mele, nu înțelege, tată, omul fără Dumnezeu, dar tu să fii cu Dumnezeu, copilul Meu, căci Eu prin cuvânt te-am întocmit, și ți-am dat har și înțelepciune ca să știi ca Dumnezeu și nu ca cei de pe pământ care învață fără Dumnezeu. Vezi tu, poporul Meu, de ce am zis Eu prooroc de al lui Dumnezeu, și prooroc mincinos? Proorocul lui Dumnezeu Îi slujește lui Dumnezeu și poruncilor cerești și are de la Dumnezeu. Proorocul mincinos își slujește trupului său și duhului său, nu Duhului lui Dumnezeu, și acela vorbește din duhul său. Ție, poporul Meu, ți-am spus să citești Scriptura ca să vorbești din Duhul lui Dumnezeu și să te deprinzi din această vorbire cerească. Eu așa ți-am spus, să slujești după poruncile puse de Dumnezeu și să ieși de la Dumnezeu vorbirea ta. Ai învățat carte de la om, așa a fost lucrarea robiei, dar acum te-am chemat la libertate și te-am luat ucenic ca să-Mi slujești Mie și Duhului Sfânt și vorbirilor cerești, fiule. Uită-te la tine când nu Mă ascuți și când vorbești cu lumea și ca lumea. Atunci Duhul Meu Se depărtează de la tine, și tu nu cunoști. Iată ce este noapte. Noapte este lipsa Duhului Domnului din vederea omului, și noaptea a umplut cu golul ei peste tot și l-a înșelat pe om.

Mare taină este omul lui Dumnezeu în timp, proorocul lui Dumnezeu în vreme. Acela se hrănește cu Scripturile și cu Duhul Cel de la Dumnezeu, împlinindu-L în el prin ascultare și umilință, prin blândețe și cumpătate, prin înțelepciune de sus și nu de jos, și greu a fost să înțelegi, poporul Meu, că grea a fost și vremea în care te-ai născut și care te-a supus în ea. E mare lucrare omul lui Dumnezeu pe pământ, dar cine mai știe această lucrare? Cine, și unde s-o învețe omul? Vino la Mine, fiule, că n-ai de unde să înveți, tată. Cei ce s-au făcut învățători peste tine nu te învață tainele Mele, că nu le cunosc, nu cunosc smerenia și umilința și ascultarea și Duhul lui Dumnezeu. Se duce omul la învățător, la tămăduitorul de azi, și nu învață pe Dumnezeu omul, căci Domnul este întru umilință. Eu vă învăț pe voi un lucru mare, tată, și veți învăța din el cum să lucrați unul peste altul, și din zi în zi veți intra în Duhul Meu tot mai mult, iar Eu vă voi cuprinde, și voi veți vorbi de la Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, când Eu am lucrat între oameni, n-am lucrat ca învățătorii de azi, ca păstorii de azi. Mă uit, și nimeni nu lucrează ca Mine peste om. Dar pe tine, poporul Meu, te învăț să lucrezi ca Mine. Îți dau pilda cu samarineanca. Eu M-am întâlnit cu ea și i-am cerut să-Mi dea să beau din apa ei. Și dacă am făcut așa, am înviat-o pe fiica aceea. Nu M-am dat învățător, și M-am dat umilit și călător smerit, și prin smerenie am lucrat ca s-o izbăvesc de duhul ei. Care învățător mai face azi așa? Nimeni nu mai știe ce este umilința. Învățătorul e îngâmfat și dă sfaturi, și el nu le aude, el nu este pildă înaintea celorlalți, și nu mai e un rău mai mare ca acesta. Eu n-am făcut așa, Eu n-am lucrat așa. Eu, din Dumnezeu cum eram, M-am făcut om, dar omul se face Dumnezeu peste om și se dă mare învățător, și nu este duh de umilință, duh de Dumnezeu. Eu i-am spus samarinencii: «*Dă-Mi să beau*». Eu M-am lăsat cunoscut de ea și M-am smerit în fața ei cerându-i apă să beau, și duhul umilinței Mele a lucrat întru Tatăl, și a câștigat lui Dumnezeu pe fiica aceea, dimpreună cu

mult norod din neamul ei. M-am făcut duhovnicul sufletului ei și ne-am mărturisit unul altuia ce am avut de mărturisit. Ea s-a mărturisit păcătoasă și credincioasă și umilită, iar Eu M-am mărturisit ca trimis al lui Dumnezeu, ca ajutor înaintea omului cu cărarea rătăcită.

Fiilor, fiilor, iată, în grădinița Mea cea de azi Eu am fii care au ascultat să lucreze ca Mine. Eu așa am spus: «*Mărturisii-vă unii altora*». Dar care duhovnic mai face așa ceva? Că toți se dau învățători și pe scaun stătători, și ei nu fac ce am făcut Eu prin umilință. În grădina Mea se lucrează cum am lucrat Eu. Duhovnicul își spune cel dintâi neputințele lui în fața fraților lui. Întâi se curăță el, și după aceea curăță cu Mine neputințele celorlalți dacă sunt neputințe. Duhovnicul trebuie să fie cel dintâi cunoscut, să se lase cunoscut prin umilință și nu să stea mare, căci cine nu face așa, acela nu este mare, acela nu poate da viață. Eu i-am spus samarinei despre puterea și lucrarea Tatălui Meu întru Mine, dar mai întâi M-am umilit, mai întâi M-am plecat ei. Dar cel ce se numește azi duhovnic nu seamănă cu Cel ce a lăsat pe pământ această lucrare. N-ai să mai auzi pe nicăieri o așa cerească învățătură, fiule. Un duhovnic de al Meu face ca Mine și nu ca omul. Duhovnicul trebuie să fie cunoscut de inima celui ce bate la ușa sa. Un adevărat duhovnic își face sieși duhovnic pe tot fiul care vine la Dumnezeu pentru mărturisanie. Samarineanca n-ar fi avut încredere și sprijin în Mine dacă Eu nu Mă aplecam înaintea ei cerându-i apă să beau. Duhovnicul trebuie să se mărturisească înaintea celui ce vine la el, și apoi cel ce a venit. Duhovnicul nu este stăpân pe cel ce vine la el după cele de la Domnul. Duhovnicul este mărturisitor prin tot ceea ce face înaintea celor care vin până la el. Duhovnicul trebuie să se așeze ca o oglindă în care să-și vadă fața toți cei care vin la el. Dacă duhovnicul nu se descoperă pe sine înaintea celui ce stă în fața lui, acela este altceva, nu este duhovnic. Acela știți ce este? Acela este un înșiruitor de vorbe, de slavă lumească. Unul ca acela nu-l poate urca la Domnul pe cel ce coboară prin umilință venind spre duhovnic. De aceea omul nu poate urca. Omul care se mărturisește la preot nu poate urca și nu urcă spre Dumnezeu. De ce, tată, nu urcă? Nu urcă pentru că duhovnicul nu a coborât spre acela care vine și bate.

Ca să-i deschizi celui ce bate la ușa ta, asta înseamnă nu să-i deschizi, și să te deschizi tu spre el, așa cum Eu am lucrat cu samarineanca. Eu n-am folosit judecata peste fiica aceea, ci duh de pocăință am slobozit peste ea. Eu nu i-am spus să nu mai păcătuiască, și i-am spus să-Mi ceară apă, și Eu i-am dat dacă ea a cerut. Am făcut-o să-Mi ceară, și Eu M-am dat ei prin cuvânt. Așa trebuie să se dea și duhovnicul, așa cum Eu M-am dat. Dar în cel ce Eu nu stau din pricina îngustimii lui, acela nu poate fi duhovnic în numele Meu, ci este duhovnic în numele său.

Eu am făcut altfel de începătură odată cu începătura Mea cu poporul Meu cel nou de azi, cu tine, iubitul Meu popor. Eu, fiule, lucrez ca Mine în poporul Meu și nu ca omul care a învățat de la om. Cartea lui Dumnezeu nu se învață de la om, că omul bisericii Mi-a făcut Mie pătrățică și Îmi spune să-Mi știu hotarul pus de el peste Mine. Eu am venit și am desființat legea care apăsa biserica, și iată iar lege care-Mi îngrădește Duhul Meu întru lucrarea Sa. Eu M-am făcut pâine și vin ca să Mă dau omului să Mă mănânce, și să fie ca Mine cel ce Mă mănâncă. Ca să Mă ia omul în el, de aceea M-am făcut pâine și vin, iar cel ce Mă ia, să se cunoască, să arate că M-a luat în el. Cine nu se cunoaște că M-a luat în el, acela M-a luat și M-a strivit înăuntrul său. M-am făcut pâine și vin,

căci Dumnezeu este mare taină. M-am făcut cuvânt și am vindecat leproșii de lepră. Am rostit cuvânt și i-am vindecat, și toți au plecat, în afară de unul, care a stat să-Mi mulțumească așa cum tu, poporul Meu, ai rămas să Mă mulțumești pe Mine, ai rămas din cei mulți care au venit să-Mi ceară vindecare și putere și au plecat apoi cu puterea și au făcut rău cu ea, căci n-au rămas cu Mine cei pe care-i vindecasem.

Creștinii din primele veacuri, care veneau să-I slujească lui Dumnezeu, aceia lepădau păcatele trupesti prin cele bune sufletești cu care veneau la Mine, dar poporul Meu care venea la cuvântul Meu, acela n-a lepădat păcatele, și a stat cu ele lângă cuvântul Meu și s-a strivit prin ele, căci a plecat înapoi la păcate. De aceea au plecat cei ce au plecat. Au plecat să slujească porcilor și vitelor și trupurilor lor, în loc să fi stat să-Mi slujească Mie, și Îmi aduc aminte de neamul gadarenilor care Mi-au spus să plec, de teamă că și-au pierdut în mare porcii lor. Mulți au plecat de lângă cuvântul Meu din pricina acestei plăgi care se numește carne, carne de porc, carne de vietate ucisă de mâna omului vreme de șapte mii de ani. O, dacă a luat omul din pomul cel ce era pus deoparte de Dumnezeu, dară din carne de vietate, cum să nu fi luat? Era la îndemâna lui, și omul a ucis vietatea și a luat-o moartă în pântece, și a luat omul în pântece și a născut ce a luat. Eu am venit și M-am făcut pâine și vin, ca să Mă ia omul în el și să Mă nască în el și să Mă crească în el, și să moștenesc în el cu împărăția Mea cea din facerea de la început, dar în om împărătește facerea cea de la om, căci și omul a făcut facere. A luat din facerea Mea și a făcut cu ea facerea lui, și s-a dat omul drept Dumnezeu, și nu mai am tron în om. Dar am tron în tine, copil născut prin cuvânt, și te-am luat în grădina faceirii cea dintâi, în trăirea cea dintâi, și ți-am spus să nu mai cunoști păcatul și să nu mai fii cunoscut de păcat, și să iei în tine grădina cea de rai și să mănânci din pomul vieții și să fii viu.

Iată, poporul Meu, te-am luat de pe mâna învățătorilor care te învățau și care te hrăneau din mâna lor, că Eu am ajuns la mâna celor ce se pun învățători și aceia au pus stăpânire pe Mine și pe cele ale Mele, și Eu stau răstignit și întemnițat sub mâna lor și nu pot mișca din cuie, și nu pot ieși spre lucru prin gura și prin calea lor, că ei fac altceva cu Mine. Eu prin aceia am ajuns marfă de câștig pentru ei, și aceia stăpânesc mulțimile necunosătoare, le stăpânesc sub numele de învățători ai lui Iisus Hristos. Acești învățători învață pe oameni dacă învață, dar pe ei nu se învață nicidecum. Ei nu fac ce am făcut Eu ca să îndumnezeiesc pe om. Ei zic că Mă păcălesc pe Mine, dar păcăleala a căzut pe capul lor, că Eu te-am întocmit pe tine și ți-am dat har, și în tine Mă odihnesc, și am însemnat în vreme țăruiș nou și ungere nouă și biserică așa cum am lucrat la începutul Meu între oameni, și am plecat din mijlocul slavei deșarte, care Mă pusese pe Mine la zid ca să se folosească de numele Meu peste ei. N-am mai putut purta înjosirea și închisoarea și crucea. Am rupt legăturile și am ieșit, și am născut din pietre fii, precum era scris în Scripturi, și Mi-am făcut odihnă în mijlocul tău, poporul Meu iubit. O, ce mult te-am iubit, dar înțelegi tu, oare, ce am făcut Eu pentru tine ca să te întocmesc? O, tată, cum să nu țipe cei ce M-au ținut în undiță pentru câștigul lor? Aceia își făceau ucenici pentru câștigul lor, dar tu Îmi faci Mie ucenici. Tu faci cerului fii, și Îi faci lui Dumnezeu împărăție nesticăcioasă și Mi-o dai să Mă odihnesc în ea, că Eu Mă odihnesc în tine, copil născut la sfârșit, născut din dureri și din mare necaz, și mereu îți spun să nu te temi, că Eu te ocrotesc și te iubesc, și Mă aplec în fața ta ca să-ți dau mâna și să te port de mână spre ziua cea neînsera-

tă care te așteaptă cu masă de sfinți, cu sobor de sărbătoare, căci sfinții îi așteaptă pe cei din urmă, după cum este scris în Scriptura care spune: «*Toți și toate așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu*».

Îți spun mereu să fii curat, și ortodox să fii, și să nu fii ca sectanții, care nu sunt curați, că de aceea au plecat din biserică-mamă. Au plecat ca să nu fie curați, și de aceea o pognesc pe mama Mea Fecioara, pentru că nu le place să fie curați. Iată, fiule, a venit clipa să-ți spun o taină frumoasă, că mare este taina creștinătății! Mare este taina bisericii în care sălășluiește Trupul și Sângele Fiului lui Dumnezeu, Care S-a arătat oamenilor prin Fecioară! Cine Mă iubește pe Mine, tot așa iubește și pe mama Mea Fecioară, care M-a născut din curățenie. Cine Mă iubește pe Mine și pe ea, acela iubește și fecioria, acela iubește și curățenia, și se face fecior și fecioară cel ce Mă iubește pe Mine și pe mama Mea Fecioară. Creștinul cel împlinit iubește fecioria și curăția și se ferește ca de iad și ca de moarte de poftă cea de la trup, care strică fecioria și curăția. Iată ce înseamnă ucenic al lui Iisus Hristos. Se bate lumea cu tine, poporul Meu, și se teme să nu o molipsești de curățenie și de feciorie, se teme că oprești căsătoriile și nașterea cea de la om, că lumea nu știe ce vreau Eu să aduc prin tine pe pământ. Eu prin tine aduc cerul pe pământ, și omul se teme de cer, că omul vrea să rămână cu poftă până în veac, până la venirea Mea. E vreme de pregătire mare, tată, și omul nu ia aminte prin tine, și se uită omul la trup și nu la cer ca să vin după cum este scris. Dar Eu îi spun prin tine omului că nu așa am voit să-l fac Eu pe om când am spus «*Creșteți și vă înmulțiți*». Eu am vrut să înmulțesc pe om din cuvânt, dar omul n-a vrut, și a zis să se înmulțească prin poftă, prin trup, prin om, nu prin Dumnezeu. De aceea am lăsat botezul în numele Meu, ca să-l înfiez pe om prin botez, căci omul din păcate omenești se naște.

Iată, poporul Meu, în ziua aceasta de sobor de sfinți mama Mea Fecioară te îndeamnă s-o iubești și s-o iei înăuntrul tău cu Mine, fiule. Eu pe câți Mi i-am făcut ucenici am pus în ei și peste ei nepătimirea, și tot așa a lucrat și Fecioara mama Mea. Toți cei ce o hulesc pe mama Mea Fecioară, aceia nu iubesc curățenia și sfințenia. Toți cei ce nu iubesc curățenia, aceia n-o iubesc pe Fecioara mama Mea. Dar tu o iubești, precum Mă iubești pe Mine, că tu, poporul Meu, ești ucenicul Meu, și ai înțeles ce înseamnă să fii ucenic al lui Iisus Hristos, Cel din Fecioară. Am venit prin Fecioară spre judecata omului care se naște din om, că Eu, Domnul, nu așa am voit să se înmulțească omul, dar omul Mi-a stricat această lucrare curată și s-a făcut păcat peste ea, și păcatul se naște păcat, se naște de șapte mii de ani, iar Eu am rostit: «*Ajunge!*», și mulți în tine M-au ascultat, Israele al lui Avraam, Israele român.

Eu trebuia să am un popor curat, dar omul lumii nu știe Scripturile venirii Mele. Nu le știu nici preoții bisericii. Ei știu de toate, numai Scripturile nu le știu. Ei știu să se dea învățători și duhovnici, dar iată ce vă spun Eu azi: fiilor, fiilor, una este să fii duhovnic, și tocmai la celălalt capăt este să fii duhovnicesc, ca să poți să fii duhovnic. Duhovnicul care nu este duhovnicesc înaintea Mea, acela este prooroc mincinos, așezat de la el citire în loc numit sfânt, și strică sfințenia locului sfânt unul ca acela, că Eu ridic pe cele ale Mele dacă le văd călcate sub picioare. Fiilor, fiilor, scrieți pe tăblița inimii voastre: una este să fii duhovnic, și alta este să fii duhovnicesc, după asemănarea cu Iisus Hristos. Eu sunt blând și smerit cu inima, că una este să fii smerit, și alta este să fii smerit cu inima. Cel smerit e smolit și greu de purtat în spate, iar cel

smerit cu inima, e blând și senin și ușor de purtat de către toți cei din jur. Unul ca acela nu este greutate pentru nimeni. Unul ca acela înduhovnicește pe toți prin trăirea Mea în el. De aceea, tată, la începutul bisericii, acum două mii de ani, preotul era ales din cetate, din mijlocul neamului său, ca să fie cunoscut bine, și era numit și pus slugă pentru neamul său înaintea lui Dumnezeu; slugă și nu stăpân cum este astăzi preotul. Astăzi vine câte unul de la cealaltă margine și se așează episcop sau preot peste loc necunoscut. O, aceasta este rânduială omenească și străină de cele lăsate de Dumnezeu. Nu așa a fost în poporul Meu, și a fost așa în poporul din lume, în biserică lumii, nu în cea a lui Iisus Hristos.

O, poporul Meu, o, neamul Meu pe care te-am întocmit și te-am cunoscut ca să Mă cunoști și tu pe Mine! M-am înrudit cu tine, fiule, și te-am numit fiul Meu, poporul Meu, și din mijlocul tău lucrez cu învățători și cu slujitori, și îți voi mări neamul, și vei fi cunoscut, fiule, și vei fi numit poporul Domnului, așa cum te numesc Eu. Nu știu preoții de ce te numesc Eu pe tine Israel. O, tată, Israel înseamnă uns, asta înseamnă; înseamnă numele Meu. Pe Iacov l-a chemat Iacov, nu l-a chemat Israel, dar i-am pus acest nume pentru ca să fie din cer numele lui Avraam, Isaac și Iacov. Israel este numele ceresc al unșilor Mei, ori din ce popor ar fi ei, ori din ce neam de pe pământ ar fi. Acesta este numele cel făgăduit al celor ce vor iubi cerul pe pământ. Se miră preoții și arhierii de acest nume pus peste România, dar cine nu citește pe Dumnezeu, acela nu știe lucrarea lui Dumnezeu.

Israele, unsul Meu, ungerea ta să fie puterea Mea peste tine și să te stăpânească, și să stăpânești prin ea pe tot omul cel străin care ar da să ridice mâna asupra ta. Nimeni nu poate să te blesteme pe tine, că tu ești unsul Meu. Eu sunt Cel ce rostesc acest cuvânt. Amin.

Fiilor, fiilor, mărturisiți-vă unii altora toate cele dinăuntru ale voastre, așa cum Eu am poruncit, că oamenii au stricat această orânduială. Chiar dacă ei te fac sectă, chiar dacă se va spune că tu strici orânduiala bisericii, tu fă ce am spus Eu, că altfel nu vei găsi vindecare, fiule. Eu sunt Cel ce am spus: «*Mărturisiți-vă unii altora*», și tot Eu sunt Cel ce am spus: «*Împăcați-vă cu părâșii voștri încă de pe cale, până să ajungeți în fața Mea*», că dacă nu veți face așa, cuvântul acesta va fi judecătorul. Aceste două spuse ale Mele sunt amândouă una. Trăiți-le pe acestea două întru una, și de veți face așa, nu-Mi veți mai chinui Duhul Meu.

La spovedanie nu vă mai jucați, tată. Vin îngerii răi cu tabloul mărturisaniei și Îmi arată că aveți păcate. Nu vă mai jucați, fiilor. Nu vă mai părați unii pe alții, nu mai faceți această urâciune. Dacă nu știți să fiți cu frică la acest scaun de mărturie, mai bine stați muți și cereți o rugăciune de împăcare cu Dumnezeu și de curățire de prostie, că iată, aștept creșterea cea deplină a ta, fiule din Israel. Tată, vreți să vin să vă învăț lecția aceasta? Eu pe copiii grădinii Mele i-am învățat la vreme totul. Eu peste ei am lucrat, că M-au lăsat să lucrez. Vreți, tată, să vin să vă învăț? Vreți, fiilor, să veniți să vă învăț? Eu aștept cuvântul vostru, tată. Cereți, și vă voi da, că e altceva când cereți. Am întrebat odată pe un fiu dacă vrea să Mă primească cu sfatul Meu peste el, și nu Mi-a răspuns fiul acela, și nu M-am dus dacă nu M-a primit, și se cunoaște că nu M-am dus și că nu M-a primit.

Israele, Israele, cheamă-Mă în neputințele tale ca să te învăț. Cheamă-Mă, și Eu vin. Învăță-te să Mă chemi și obișnuiește-te să Mă chemi, că Eu stau și aștept. Cheamă-Mă să te învăț să te rogi, să te învăț meșteșugul vindecărilor. Cheamă-Mă, tată. Să nu mai fie în seminția ta neputincioși, nici cu

duhul, nici cu trupul. Cheamă-Mă să fac ordine pentru tine și peste tine, că Mă tem să vin Eu, Mă tem că nu Mă primești, Mă tem că te superi, Mă tem că te ascunzi de cele ce-ți spun, Mă tem de tine, fiule, că vorbești urât cu Mine. Eu sunt trimisul Tatălui, și am trimișii Mei în tine și peste tine, și cine nu-i primește pe ei, pe Mine nu Mă primește. Cine nu-i primește pe ei, cine nu înțelege limba Mea, care este pe limba lor, acela nu crede în coborârea Mea, în lucrarea Mea cu care sunt și lucrez prin fii și între fii și peste fii. Cheamă-Mă ca să vin! Cheamă-Mă și vino! Vino să Mă înțelegi, tată, căci cei ce sunt fără de învățătură, fără de muștrare, aceia nu-Mi sunt fii, și se numesc fii de desfrâu cei ce nu fac după sfatul Meu.

Fiilor, nu stați răzleți cu inima unul de altul. Nu vă deosebiți unul de altul, că acesta este duh de mândrie, tată. Fiule tată, nu gândi de unul singur, și lasă-l pe celălalt să gândească pentru tine. Iată, iar repet cuvântul acesta: lasă-l pe celălalt să gândească pentru tine, căci ca să stai la învățat asta înseamnă și nu altceva. Te învăț frumos și doresc să crești mare și să știi să mănânci din blid, iar blidul este în fața ta, nu în tine. Blidul este blid, și tu ești tu, și sunt două lucruri față în față, nu sunt amândouă același lucru. Cine nu lucrează întru așa așezare, acela are în el duhul său și nu Duhul lui Iisus Hristos, că Eu am spus samarinceni: «Dă-Mi să beau». Așa și tu, fiule, să faci. Să ceri să bei de la cel din fața ta, că Eu așa am făcut. Cheamă-Mă să te învăț să semeni cu Mine în lucru. Cheamă-Mă să te învăț să nu te mai fălești, și să scapi din această cădere. Nu te lua după tine, și ia-te după Mine, iar Eu stau înaintea ta ca să te călăuzesc, și Mă intrupez ca să-ți arăt calea cu Mine. Eu îți zic ție: ferește-te de străini, tată, și stai cu poporul tău, cu poporul Meu din care te tragi după Duhul Meu, după alegerea și numirea Mea.

Nu te speria de cel ce te poreclește pe tine, și tu să crezi în Mine, fiule, că numai Eu grăiesc adevărul despre Mine și despre tine. Vin arhierii să te ia în brațe, dar Eu nu te dau lor, pentru că tu ești al Meu, popor ales dintre cei ce te caută acum. Și te vor căuta tot mai mult, și te vor cere să rostești binecuvântare peste ei, dar tu să nu te rătăcești în lucrare și să nu treci peste Mine, fiule. Umblă în carte și vezi ce te-am învățat până acum și nu ieși din sfaturile Mele.

Fiilor, fiilor, cuvintele rostite nu se pot desființa. Ele au fost din timp rostite, ca să stea față în față cu cele ce se ridică împotriva acestor cuvinte. Lăsați cuvintele Mele să lucreze, iar voi să lucrați întru ele, căci taina cuvântului rostit este în mâna lui Dumnezeu, și Domnul o folosește. Cartea, fiilor, să nu stea închisă, căci voi trebuie să lucrați cele scrise în ea, și cu atenție să lucrați, căci cartea aceasta este o rostire peste cele ce sunt astăzi. Stați în dreapta Mea, că Eu lucrez deosebit în dreapta, precum în stânga deosebit lucrez. S-a împlinit păcatul lepădării de credință, căci lucrarea aceasta înseamnă Domnul Iisus Hristos, iar voi să fiți cumiți în ogradă, căci ograda voastră este Domnul Iisus Hristos și roadele Lui din ogradă.

Eu, Domnul Iisus Hristos, rostesc cuvânt, și zic: să fiu lucrat și să fiu pus pe blid înaintea ta, Israele, iar cine înțelege, să înțeleagă. Amin. Cine nu înțelege, să nu înțeleagă și să nu vândă, că Eu nu mai sunt de vânzare, Eu rămân în mijlocul poporului Meu. Amin. Am un bucătar tocmit, și voi veni să-l întreb dacă voiește să Mă asculte ca să Mă așeze pe blid pentru ca să fiu masă poporului Meu. Dar să lucrăm precum la început, căci pentru tine, poporul Meu, Eu am șters toată legea cea apăsătoare și am rămas numai Eu. Legea este pentru cei ce păcătuiesc, pentru cei ce fac nedreptate. Legea nu are ce căuta peste cei liberi. Legea se aplică acolo unde ea

se calcă. În altă parte ea nu are cuvânt, iar Eu să nu fiu judecat de nimeni de pe pământ, căci singura lege care va mai rămâne va fi sfințenia în cer și pe pământ, și iubirea Mea peste omul cel nou.

Fericit ești tu, poporul Meu de azi, căci Eu așa am spus: «*Fericiți se vor numi cei ce ascultă cuvintele Mele și le împlinesc pe ele*». Tu ești acela despre care Eu am rostit prin Evanghelia Mea. Te-am numit fericit, mai presus decât pe mama Mea Fecioară, pentru că acum este vremea cuvântului rostit din cer, și fericiți se numesc cei ce cred această venire a Mea. Mi-a spus atunci cineva: «*Fericit pântecul care Te-a purtat și sânii pe care i-ai supt*», iar Eu am adăugat și am zis: «*Mai fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu crezându-l și împlinindu-l*». Ți-am urșit atât de mare fericire! Te-am numit fericit, poporul Meu, și fericită este Fecioara mama Mea, pentru cei ce ascultă cuvântul Meu, cuvântul Fiului ei. Ea nu s-a întristat pentru alegerea fericirii tale, și s-a bucurat pentru Mine că voi fi ascultat și crezut de tine prin cuvânt. Ea este cu Mine lângă tine și lucrăm la fericirea ta, că mare este cel ce crede cuvântul lui Dumnezeu din vremea aceasta. Eu sunt Cel ce am proorocit pe Cuvântul lui Dumnezeu, și iată, cuvântul se împlinește. Eu am venit, și tu ai crezut și ai ascultat, și ești fericitul cel proorocit de Mine, ești fiul cel pregătit de Mine pentru ca să întâmpini cuvântul Meu cel ce grăiește de deasupra ta. Fericit ești tu, fiule poporul Meu, dar îți dai tu seama ce-ți spun Eu? Și dacă-ți dai, cum îți dai? O, să nu cazi din fericire prin mândrie, și să te umilești înaintea fratelui tău ca și înaintea Mea. Să nu te dai vrednic de darul pe care ți l-am dat, că de milă ți l-am dat. Ține-te strâns cu Mine și dărâmă din calea ta orice urmă de babilon. Strânge-te bine lângă Mine, ca să te simt aproape și să-Mi întind ocrotirea Mea deasupra ta.

E sărbătoare de sfinți și de părinți. E Verginica serbată de toți sfinții, și toți te așteaptă pe tine să ajungi cu bine pe vârful Golgotei Duhului Sfânt. E Golgota Duhului Sfânt sub pașii tăi, popor al lui Israel, iar tu ești crucea Duhului Sfânt, purtată de umerii Mei ce se strecoară în taină lângă tine ca să te ia pe umeri, popor iubit de Dumnezeu. Crucea este semnul biruinței, unealta sfințeniei și jertfă de iubire de la tine spre Mine. Tu ești cel ce duci crucea acestei vremi, alături de Mine pe drumul Golgotei Duhului Sfânt, care se sfârșește în vârf, și iată, vârful este cu voi, căci Domnul este vârful. Eu sunt Cel ce te-am purtat și Cel ce te-am ajutat, și te voi ocroti ca pe cel mic, și binecuvântarea Mea va fi peste tine până voi slobozi glasul cel din urmă care va așeza ziua cea neînserată peste cer și peste pământ întru înnoirea lor.

Pecetea binecuvântării să stea peste tine, iar cortul Duhului Sfânt să te acopere pe tine, popor urșit să fii fericit cu Domnul Dumnezeuul tău. Lasă-te de robie, tată, că ești liber. Robia să n-o iubești, și trage-te de sub ea, că tu ești liber, poporul Meu. Ce este robia, fiule? Ne vom întâlni iar, și tu vei veni să-Mi răspunzi la acest cuvânt, și îți voi cerceta înțelepciunea și ascuțimea ei.

Israele, Israele, Domnul Iisus Hristos te binecuvintează întru serbare de sfinți în sobor sărbătoriți. O, ce sărbătoare, o, ce bucurie pe sfinți! Poruncesc sfinților și îngerilor să vegheze peste tine, să te ocrotească din partea Mea, să te vestească, tată, la cei din lume, și vei vedea ce este acest cuvânt, că Eu îl voi împlini în sfinții Mei.

Verginica te binecuvintează cu iubirea ei, cu grija ce ți-o poartă și cu dorul ce ți-l poartă. Mama Mea Fecioară lucrează tot așa peste tine, și te păzește și face minuni cerești pentru tine, poporul Meu. Iar Tatăl Meu și al tău Se bucură și

Își întinde dreapta peste tine și o ține deasupra ta până la bucuria cea mare. Tu ești binecuvântatul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să nu ieși de sub mâna Tatălui Meu, că Eu te am în fața Lui și te mărturisesc poporul Meu și zic: pace ție, iubitul Meu popor, și dă-Mi să beau din apa ta! Amin, amin, amin.

5/18 iunie 1995

Cuvântul Domnului la începerea săpării fântânii sfintei Virginia

*Binecuvântare la începutul lucrului fântânii. Sfânta Virginia des-
pecetluiește taina cuvântului și a poporului creștin.*

La începutul lucrului celui de al treilea izvor al grădinii Cuvântului vine Domnul cu cuvântul de binecuvântare pentru început de lucru, pentru lucru și pentru săvârșirea cea bună a lucrului. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, rostesc de deasupra și zic: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt binecuvintează lucrarea aceasta, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Binecuvântată să fie pacea și puterea și lucrarea celor ce lucrează acest semn binecuvântat, cel de al treilea semn care se numește semn de izvor, căci cele trei izvoare au nume ceresc: Izvorul Domnului, Cel în Treime lucrător, izvorul Maicii Domnului și izvorul trâmbiței lui Dumnezeu, Verginica. Amin.

Verginica binecuvintează acest izvor întru început de lucru și întru sfârșit binecuvântat, spre întocmire de izvor ceresc. Cerul este deasupra cu ajutor și cu putere și cu pace, iar îngerii ajutători și sfinții lucrători lucrează cu voi, și Verginica lucrează cu voi. Fiți și voi cu cerul, fiilor, precum cerul este cu voi.

Am voit să-Mi fac cărare de cuvânt. Am voit, dar n-ați priceput. O, ce bine e să fiu Eu cu voi, dar voi nu pricepeți ce vă spun. Rostiți și voi întâmpinarea cerului, căci cerul rostește peste voi. Rostiți la locul începerii rugăciunea cea spre Dumnezeu pentru lucrarea izvorului. Eu pentru această lucrare, pentru acest semn trebuia să rostesc cuvântul Meu, pentru că aici este grădina lui Dumnezeu. Cuvântului Meu îi trebuie cărare, tată, iar cărarea se face de jos în sus, și apoi se lucrează de sus în jos. Iubiți coborârea cuvântului Meu, iubiți cuvântul lui Dumnezeu, iubiți-l, tată, și faceți-i cale spre grădina Mea, căci grădina aceasta este semnul Meu cel coborât în mijlocul oamenilor. Amin.

Binecuvântată să fie lucrarea celui de al treilea izvor, și acest izvor se va numi cu numele lui Verginica, fiindcă ea este trâmbița lui Dumnezeu și este în mare lucrare. Binecuvântați să fiți voi, cei ce lucrați cele cerești pe pământ.

Pace și duh ceresc peste voi și în voi și între voi! Pace și lucrare cu pace! Amin, amin, amin.

13/26 iunie 1995

Cuvântul Domnului în ziua sfințirii fântânii sfânta Virginia

Întemeierea Fundației Sfânta Virginia – Cetatea Noul Ierusalim. Pilda lucrării cea de patruzeci de ani a Domnului cu poporul creștin.

Iată, glasul Meu se lasă de deasupra ieslei Cuvântului lui Dumnezeu. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui ceresc. Nu spun aceasta pentru ca să spun și atât. Nu numai pentru aceasta spun că Eu sunt Domnul Iisus Hristos. Fiilor, fiilor, Eu trebuie să spun cine

sunt. Să nu vă plictisiți sau să vă întrebați de ce spun mereu cuvinte asemănătoare.

Fiilor, fiilor, Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, și binecuvântați să fie cei ce aud glasul Meu, căci după rostirea numelui Meu rostesc binecuvântare ca să se știe de toate neamurile pământului că Eu sunt Cel ce grăiesc deasupra acestui munte de taină.

Fiilor, fiilor, dacă este Dumnezeu și toate cele create de El, voi știți mai mult ca oricine că este și duhul cel potrivit lui Dumnezeu. Oamenii care zic că-L au pe Dumnezeu în lucrare cu ei nu știu să încerce duhurile. De aceea Eu rostesc la voi binecuvântare, căci din fața acestui cuvânt se scufundă de la fața Mea și a voastră toată lucrarea cea potrivnică a duhului dușman pe Dumnezeu și pe voi, poporul Meu din urmă.

Dați piedicile deoparte, fii ai cuvântului Meu. Să nu se mai săvârșească piedici care dau să oprească coborârea glasului Meu peste grădină. Grădinița aceasta este unealta lui Dumnezeu Cuvântul, și peste ea și în ea Eu, Domnul, lucrez și cuvintez peste pământ, ca să audă pământul, și va auzi. Amin.

Verginica este trâmbița lui Dumnezeu. Am venit cu Verginica și suntem cu cerul în sărbătoare, căci voi, unșii Mei din Israel, ați lucrat încă o lucrare cerească peste grădina Domnului cea de la sfârșit. Șase zile ați lucrat, și azi, a șaptea zi, vă odihniți de lucrarea aceasta. Șase zile ați lucrat. Ce ați lucrat, fiilor?

— **O**, Doamne, primește-mă întru glasul Tău, că eu sunt trâmbița Ta, precum ai spus, precum ai lucrat, căci fiii cei unși din grădină au lucrat fântâna numelui meu, care se va numi fântâna Sfânta Virginia. Eu sunt trâmbița Ta, și la porunca Ta lucrez și nu stau. Am lucrat și am înscris numele meu în vreme și am înscris cetatea aceasta de nou Ierusalim și am lucrat prin fiii cei unși izvor nou și binecuvântat, cel de al treilea izvor al grădinii care stă înaintea cerului. Amin.

Fiilor, vorbesc în Domnul. În glasul Domnului mă strecor, că Domnul a venit la voi cu mine ca să însemnăm fântâna a treia. Domnul îmi lasă cuvântul Său, și prin Domnul rostesc: Se binecuvintează și se sfințește această fântână, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Este aici fântâna cea dintâi a curții Sfintei Sfintelor, și se numește fântâna lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Este, iarăși, fântâna cea de a doua a curții Sfintei Sfintelor, și se numește fântâna Maicii Domnului, Fecioara mamă. Iar aceasta, însemnată azi, este fântâna trâmbiței lui Dumnezeu Verginica, fântâna Sfânta Virginia, că eu m-am înscris în vreme și m-am pus temelie la vremea cea cerească, și această înscrisiere pentru vreme nouă se numește Fundația Sfânta Virginia, Cetatea Noul Ierusalim, iar această fântână este semnul de pecetluire a temeliei cea nouă, și pe această piatră de temelie se va zidi România cea care vine de la Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **V**erginico tată, ce minunat este al tău cuvânt! O, Verginico, trâmbița Mea, ce frumos lucrezi, tată! Ce mare dar ai tu, că așa îți spuneam și cât erai în trup! Binecuvântată să-ți fie temelia ta, și pe ea vom zidi pe România. Vom zidi o cetate frumoasă, care va străjui peste România, și vom zidi apoi o Românie cerească pe pământul ei, și toate neamurile vor aduce prinoase Domnului, Care-Și are sălaş în România, și glas ceresc peste pământul ei.

Fiilor, fiilor, iată, tată, temelia. Și să scrieți pe această piatră numele trâmbiței Mele Verginica. Șase zile ați lucrat, și iată, a șaptea zi Eu și cu cerul Meu Mă odihnesc în voi, Mă odihnesc de această lucrare, de această temelie lucrată.

O, Verginico, ce alergare pe tine, ce muncă pe tine, tată! Dar acum să te mângâi întru săvârșirea cea bună a acestei temelii. Amin.

— **O**, șase zile am trudit ca să-mi acopăr puii, și am luat cu mine îngerași și sfinți și m-am luptat împotriva răului care dădea să-mi tulbure lucrul temeliei mele. Duhul rău a stat la pândă să-mi lovească pe copiii cei unși, dar eu am fost luptătoare de la Tine și am biruit răul și am ieșit până deasupra, și iată, însemnăm fântâna cea lucrată șase zile, iar azi ne odihnim de această lucrare.

Măi fiilor, au trecut trei ani și jumătate de la pecetluirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Cum adică Noul Ierusalim? România este Noul Ierusalim, și va fi nouă și curată, și Domnul va lucra cu iubire peste ea, și va lucra cu Duh Sfânt peste ea, și cu sfinți și cu îngeri, și veți înțelege în zilele ce vin aceste cuvinte și tâlcul lor cel tainic lucrat.

Am trudit șase zile lângă voi și v-am dat putere și ocrotire ca să puteți împlini această temelie. Lucrarea aceasta a fost grea, dar voi n-ați simțit toată greutatea ei. Lucrarea aceasta și fântâna aceasta este lucrarea mea cea de patruzeci de ani cu acest popor. Am început să sap la această fântână în anul 1955, iar pe la mijloc a început să se rupă din pereții fântânii, și am avut ajutor din cer și de pe pământ și am întărit pereții fântânii și am mers înainte cu fântâna. Fântâna era poporul meu și lucrul cel peste el. Am mers tot mai jos, că în jos am mers, și mai jos s-au rupt iar din pereți, și am pus încă o oprire surpăturii, și am înconjurat de jur împrejur pereții cu armătură, ca să pot ajunge până la izvor, până la apă. Poporul meu s-a rupt mereu, s-a dărâmat mereu, și nicidecum nu m-a ajutat să sap la această fântână a vremii de sfârșit. S-a rupt și s-a surpat poporul meu, și nu i-a păsat de apa care trebuia să se arate la capătul săpăturii. Dar am avut păstori tari, care au săpat înainte, au săpat cât au putut și ei, dar au săpat cu nădejde că vor ajunge până la izvor. Și dacă au crescut fiii, am luat din fii și i-am uns la lucru și i-am pus să sape. Și a văzut duhul rău ce am făcut, și s-a răvășit și s-a ridicat să-mi stârpească apoi copiii. Dar m-am sculat eu, cu puterea Domnului, și mi-am ocrotit munca, și fiii m-au ajutat la săpat, și am ajuns cu săpatul la izvor, iar a șasea zi am zidit întăritura pereților, și surpătura s-a așezat înapoi la locul ei și s-a strâns pe lângă temelie, și izvorul este desfăcut înaintea cerului, și apa este luată spre folosire.

O, lucrarea aceasta a fost grea, dar voi n-ați priceput și n-ați simțit greutatea ei, căci fântâna aceasta a fost pilda mea cu poporul cel de la început, cel de la mijloc, cel de mai încoace și cel de la capătul drumului, adică de la izvor, căci am ajuns la izvor cu fiii cei mici care au mers până la izvor și care beau din izvor, din apa cea vie, din masa cea nouă care este coborâtă din cer prin cuvânt și așezată pe pământ.

Am voit, și patruzeci de ani m-am trudit, ca să fac din acest popor coroană de sfinți pentru cer. Am voit să-i împletesc acestui popor coroană de mireasă pentru nunta lui cu Domnul, și poporul meu n-a vrut să fie mireasă cinstită, și s-a surpat mereu și s-a dărâmat mereu de la locul lui.

Măi fiilor, casa care s-a dărâmat la Maluri, la locul unde a coborât Domnul întâi la mine, a fost pilda prăbușirii poporului meu, care nu voia să vină curat și să stea curat la masa cerului, care cobora cu cuvântul pe pământ. Fiilor, fiilor, plecarea mea din mijlocul poporului a fost pilda dărâmării poporului care n-a iubit sfințenia lângă cuvântul cel din cer. Dar acum la izvor s-au pus întărituri și opriri, așa cum la o fântână se zidește piatră tare și pereți tari, ca să nu vină

surpătura peste apă, și apa este pusă la adăpost, și izvorul este împrejmuit, și poporul este afară, și nu mai e durere mai mare ca a mea. Vreau să pregătesc poporul cel din urmă, vreau să-l hrănesc cu sfințenie, că acum și el vrea. Mai am pe ici, pe colo fii care se plictisesc, care nu lucrează sfințenia cu iubire. Dar am destui care iubesc și își lucrează sfințenie și pregătire pentru bucuria care va cuprinde pe veci pe poporul meu.

Fiilor din grădină, învățați pe poporul meu lucrarea sfințeniei. Învățați pe cei mici, dar și cei mai vârstnici să învețe, că nu toți lucrează cu dragoste sfințenia. Poporul meu a iubit orice, dar nu sfințenia. Poporul meu a fost lipsit de sfințenie, și vreau să fie sfânt poporul la sfârșit, căci iată, s-a împlinit și se împlinesc toate cele profețite prin cuvântul lui Dumnezeu vreme de șapte mii de ani și, iarăși, vreme de patruzeci de ani. Așa am lucrat eu peste popor, așa, greu, așa cum ați lucrat voi la această fântână a mea. Dar am ajuns la izvor, și temelie s-a întocmit, și numele meu s-a plantat în timp, și voi lucra peste România, așa cum Domnul mi-a poruncit. Amin.

— **O**, Verginico, ce carte frumoasă ai scris tu azi între mărturiile cerului! Și vom întări pe temelie pe poporul tău de la izvor și care vine la izvor, și vom pune România pe temelie ta, și va fi curată România, după cum este numele tău, căci numele tău înseamnă curățenie și feciorie și sfințenie. Acesta este numele tău, și iată, l-am pus la temelie României ce va să fie, și vom lucra fuga, tată, ca să dăm înfățișare sfântă acestui pământ, și vom face cer peste România.

Binecuvântată să fie temelie aceasta, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Binecuvântat să fie unsul lui Dumnezeu, Mihail cel numit de Dumnezeu peste România, și voi lucra pentru el cărare ca să-l aduc acasă la Mine și la el, și voi lucra cu iubire, căci oamenii lucrează cu ură. Iubirea Mea va face din piatră ceară, și orice piedică se va topi cum se topește ceara, și din ceară vom face sfeșnic, și voi pune lumină în sfeșnic, și România va fi sfeșnic peste neamurile cele de sub cer, și neamurile vor veni spre Dumnezeu.

Binecuvântată să fie temelie cea curată, și se va numi: Temelia Sfânta Virginia, Cetatea Noul Ierusalim. Amin, amin, amin.

19 iunie/2 iulie 1995

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Omul trebuie să fie făcătorul Domnului. Cartea Domnului este o rană. Pacea aduce vindecare sufletului.

Poporule, poporule, nu pot, tată, să te hrănesc azi cu cuvânt. Nu pot, că am rane la porți, și nu pot să Mă așez peste rane. O, de unde atâtea rane pe porțile Mele? Porțile cuvântului Meu sunt fiii din grădina Mea de pe pământ. Mă strecor un picuț printre rane, ca să vin în calea ta și să-ți spun din mijlocul ranelor: pace ție!

Pace ție, poporul Meu, că Eu pace nu mai am. Pace ție, tată, că Mie Îmi lipsește pacea. Pace ție, și nu da să te pierzi, că Eu port rane multe pentru tine. Pace ție, poporul Meu, și hrănește-ți mintea cu cele de la Mine luate, și nu-ți mai hrăni, tată, mintea cu cele ce fac păcat în tine. Să nu-ți mai hrănești mintea cu tine, și să ți-o hrănești cu Mine, Cel ce sunt fără de păcat. Mă dor ranele și nu pot să poposesc cu cuvânt lung înaintea ta, dar o clipă cât pot sta, stau pe rane și îți spun să cauți să mănânci, tată, și să nu mai faci cu cartea Mea cea de azi ca

și cu Scriptura. Pe asta ia-o și mănânc-o, și nu sta fără să mănânci, ca să nu te usuci de arșița de azi, ca să nu Mi se usuce rodul muncii Mele peste tine. O mulțime de cuvânt ți-am dat, și mereu ți-am dat, și nu se cunoaște că mănânci, că Eu vin în calea ta și te găsesc mut, ba chiar și surd te găsesc, ba chiar și dormind te găsesc, și cuvântul e scump, poporul Meu.

Vin rane multe și lovituri crude peste grădina Mea și Îmi slăbesc venirea Mea prin cuvânt. Duhul păcii tale să vină, măi poporul Meu, peste grădina Mea, dar să porți pacea Mea, nu pacea ta. Să nu-ți mai găsești pacea dacă păcatul caută să stea tot în tine. Să nu mai râzi, să nu mai glumești și să nu mai fii liniștit dacă vezi că nu mai scapi de cele păcătoase. E mare rană păcatul tău, e rană și pentru Mine și pentru tine. O, poporul Meu, tu n-ai ajuns la disperare, dar Eu am ajuns. Tu nu știi ce este disperarea, că dacă ai ști ai fugi de ea. Mereu te-am rugat, și te rog și azi, din porți pline de durere te rog, să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima și cugetul tău. Acesta este singurul medicament cu care vei omori până și urma păcatului, poporul Meu, și toate celelalte ți se vor adăuga apoi, ca să ai tu ce-ți trebuie, și să nu ai ce vrei tu, ci numai ce trebuie să ai. Vrei tu să-Mi răspunzi ce trebuie să ai? Vrei, poporul Meu? Vrei să te întrebi ce trebuie să ai? Caută să vrei să ai mereu această întrebare peste tine, că tu, fiule, nu ești făcut de Mine numai din trup, numai din stomac. Tu ești făcut cu altă lucrare, cu altă menire. Eu am lucrat șase zile ca să fac tot ce trebuie să ai tu, și pentru ca să fii tu. Dar tu cât trebuie să lucrezi ca să Mă faci pe Mine și ca să Mă ai în tine și cu tine? Eu te-am făcut pe tine, poporul Meu, ca să Mă faci și tu pe Mine apoi. Fii și tu făcătorul Meu, precum Eu sunt Făcătorul tău și al celor ce-ți trebuie ție. Dă-Mi înfățișare în tine, poporul născut de Mine. Dă-Mi creștere în tine, că iată, nu mai pot lucra de răni. Am venit plângând, că dacă nu veneam plângând nu puteam intra pe porți, că la porți am găsit rane și dureri. Mi-e milă de rane și de dureri, că și Eu tot așa sunt, dar te-am știut adunat la masă, și tu ești învățat cu mâncare caldă. Dar nu numai să mănânci și-apoi să te scoli de la masă și-atât. Nu numai atât, ci să simți prin câte rane Mă strecur ca să vin să-ți dau cuvânt.

Ți-am dat sămânță să mănânci și să te îndumnezeiești, că Eu pentru cei păcătoși M-am întrupat și M-am lăsat hrană. Dar cât am stat Eu văzut cu lucrul și cu trupul, veneau la Mine păcătoșii, și dacă veneau nu mai păcătuiau, și Mă iubeau pe Mine, și se hrăneau cu Mine și nu mai puneau mâna pe păcat și nici mintea și nici inima, și se înduhovniceau cu Duh Sfânt și așa rămăneau până ce Eu veneam și îi puneam în cămărilor Tatălui Meu. Veneau păcătoșii și luau Duh Sfânt și se hrăneau apoi cu Duh Sfânt și rămăneau cuprinși de Duhul Sfânt și nu mai ieșeau din baia aceasta, și erau curați păcătoșii care se curăteau, și Mă iubeau păcătoșii care-și lăsau păcatele, și plâneau cu amar vremea lor cea din moarte și vărsau izvoare de lacrimi și păreri de rău pentru vremea păcătoșeniei lor, și rămăneau întru smerenie și întru iubire caldă și curată și sfântă, și se hrăneau cu iubire cerească unii pe alții și își legau ranele iubirii, că iubirea, tată, are cele mai multe rane. Adevărata rană numai iubirea o are. Când rana iubirii se așează pe o bubă plină de puroi și de putreziciune, buba aceea nu mai înviază și nu-și mai găsește culcuș în omul cel ce poartă o așa bubă. Dar dacă rana iubirii nu-și poate găsi loc peste o așa bubă, buba trăiește și infectează toată împărăția ei.

O, poporul Meu, aș vrea să Mă crezi, tată, că tu trebuia să fii acum un popor fără de păcate, pentru că Eu așa am vrut. Aveam nevoie de tine, ca să te fac alifie. Aveam nevoie de

bire în tine. Aveam nevoie de rana Mea în tine, căci rana Mea este vindecătoare. Iubirea alungă păcatul din cuget și din trup. Aveam nevoie de tine. Voiam să fii un popor rănit de iubirea Mea. Voiam să fii un popor cu rană în suflet pentru Mine, poporul Meu. Eu ți-am dat o carte plină de iubire, și tu nu vezi că ea este o rană. Cartea Mea de azi este o rană, căci cartea sunt Eu, și Eu sunt rana cea care plânge înaintea ta. Ia-Mă și Mă pune pe buba ta, că inima ta e o bubă ascunsă. Pune-Mă pe bubă și te fă iubire, precum Eu M-am făcut pentru tine, și te fă îngerime în trup, ca să fac din tine o țară de îngeri în trup pe pământ. Eu nu te-am făcut pe tine numai trup și pantece când te-am făcut, și te-am făcut altfel. Te-am făcut casă pentru suflet și am pus sufletul stăpân în casă. Sufletul înseamnă Dumnezeu în dar, la nașterea omului din om. Eu te-am făcut ca să fii liber, dar tu apoi M-ai făcut pe Mine rob, și Eu M-am lăsat și omorât de tine, ca să știi apoi ce ai omorât. Dacă nu muream, nu știa omul că Eu sunt Dumnezeul lui. Numai iubirea este în stare să moară pentru rodul ei, ca să nu fie fără rod. Păcatul nu este în stare să moară. Păcatul este fără putere de viață. Păcatul nu moare pentru iubire. El trăiește până la judecata lui, căci iubirea este judecător peste păcat.

Cuvântul Meu se rupe din durere. Cuvântul Meu plânge pentru fiii care nu se așează în răstignire. O, fiule, cu tine vorbesc, nu cu altul. Așa să gândești, că până nu gândești așa n-ai să dai de mântuire, n-ai să dai de cărare. Și așa să mergi pe cărare dacă dai de ea.

Este în poporul Meu o inimă care nu poate pricepe lucrarea aceasta. Mi-am amintit de inima unui fiu care e numai cu trupul fiu al lucrării Mele. Mi-a promis mereu că va fi al Meu, și M-a înșelat mereu, și acum Mă caută în felul lui, ca să fiu cu el cum vrea el și pe unde vrea el, că n-a putut să iasă din el ca să pot Eu fi și cu el, și acum râde de cuvântul Meu și se atinge de el și vai lui, că nu știe ce-și face! Nici unul din poporul Meu n-a priceput că acesta își schimbă capul după cum îi folosește. Voi trage de lângă el pe îngerii Mei și îl voi lăsa cu îngerii lui, că are și el îngerii lui, dar el nu știe ce are cu el. Cine se ia după el ajunge ca și el. Nu voi mai lua din mâna lui ca să mănânc, căci masa lui cu Mine e amară (preotul Nicu Gabriel, n.r.).

Să fii precaut, poporul Meu, că iată ce ușor moare Dumnezeu în omul cel ce-și schimbă capul după voia pe care o are. Pe vremea lui Verginica vorbeam cu fiul cel pățit, cu fiul cel slab, vorbeam cu cel tare, dar acum Mă tem să-i spun fiului pe nume, Mă tem, tată, că mărturia cuvântului rostit și însemnat în carte e lucru care apasă prea rău. Eu voi trage pe îngerii Mei de lângă el, și veți vedea că Eu nu voi sta zdrobit sub cuvântul celui ce lovește în cuvântul Meu, coborât prin mari dureri de la cer.

Nu pot pune masă bogată, nu pot de rane, nu pot de plâns, căci într-un plâns am venit. Ieslea Mea este brăzdată de durerile iubirii și de ranele ei, și nu pot, poporul Meu, nu pot, tată, să împart cu tine sarcina Mea. Aș voi să fii popor fără de păcate. Aș voi să Mă iubești pe Mine și nu pe tine, fiule. Dacă te iubești pe tine, îți faci voia. Dacă Mă iubești pe Mine, Îmi faci voile Mele în trupul și în sufletul și în duhul tău.

Poporul Meu, nu te mai opri în sfatul celor răzvrățiți. Te-aș lăsa să te oprești, ca să vadă cel răzvrătit lumina Mea din tine, dar tu, fiule, nu folosești cuvântul Meu pe cale. Ți-am dat să ai și să înveți și să folosești rodul iubirii Mele și să dai din el după cum este fapta fiecăruia, și să nu dai de la tine, că mulți dau de la ei, și ei îl strivesc pe cel ce se trudește să se

scoale, și nu se poate scula dacă-i dai de la tine. Nu te da pildă cu păcatul tău spre îndreptățire, și dă-te pildă cu păcatul tău spre a osândi păcatul tău, nu să-l îndreptățești pe cel murdar de păcate.

Poporule, poporule, te-am învățat lucrul zidirii. Eu te-am învățat. Nu lua alți zidari pentru tine. Nu lua lucrul zidăriei de la om, că Eu, fiule, celui ce a venit să Mă întrebe trupește Eu i-am dat răspunsul care era ascuns în inima lui. Eu nu i-am dat răspuns cu sfințenie celui ce venea cu trupul în inima lui. Nu te uita ce a făcut bun fratele tău, că tu nu știi să măsoari binele. Binele are deasupra un înveliș, dar Eu Mă uit la rădăcină și scriu bine, sau scriu binele rău. Numai după Mine să te iei, poporul Meu, și să te iei, tată, după cel pus de Mine înaintea ta și pe care-l vezi că nu iubește nedreptatea asupra cuvântului Meu.

Poporul Meu, să nu-i pui răului aureolă. Poporul Meu, lasă semeția, ca să nu plângi când ea își va arăta plata. Ți-am dat darul lacrimilor pocăinței, și nu l-ai primit dacă nu l-ai lucrat. Păcatul s-a făcut sarcină în spatele tău, dar cu semeția și cu judecata nu vei scăpa de sarcina ta. Poporul Meu, nu ți-e rușine, tată, de rodul păcatelor tale, că dacă ți-ar fi nu te-ai mai semeți sub sarcină.

Poporul Meu, vorbesc cu tine din ranele iubirii, și ranele au lacrimi, și lacrimile se fac cuvinte, și ele plâng înaintea ta. Eu te iubesc, dar să nu crezi că sunt fericit dacă ești încă rob. Te-am întrebat când am coborât la tine, și te-am rugat să-Mi spui ce este robia. Nu-Mi vine să mai vin în vale la tine. Te găsesc mut, te găsesc surd, ba chiar și dormind te găsesc. Poporul Israel după ce a trecut Iordanul s-a dezbrăcat de plata sfințeniei, de plata de la Dumnezeu, și s-a întors spre moarte și apoi a murit, și nu mai este. Am trecut și cu tine Iordanul, dar rămâi, tată, în hrana Mea și în slujirea Mea cea cu sfințenie, și ia și mănâncă și te îngrașă cu mierea și cu laptele iubirii. Nu sta cu mierea și cu laptele pe masă. Mănâncă, tată, și cheamă-l și pe fratele tău la masă și stai cu masa întinsă, ca nu cumva să mori, poporul Meu. Scriptura, tată, n-ai citit-o. Citește-o de acum, citește-o măcar pe cea din vremea ta. Măcar să știi ce înseamnă Scriptură, că nimeni nu știe ce înseamnă Scriptură. Vino la Mine și vorbește cu Mine ca să înțelegi ce înseamnă Scriptură. Vino, tată, dar Eu sunt plin de răni, și iată ce greu mai cobor. Mi-e puntea cu frânturi, Mi-e cărarea rănită, că în grădina cuvântului Meu Mi-e cărarea. Mănâncă, Israele, miere și lapte, ca să te cunoști că mănânci, și să iubești pe cel ce-ți dă, ca să fii iubire, că numai cu iubirea Mea vei putea vindeca pe Dumnezeu. Dumnezeuul tău este rănit, Israele, și printre rane Se zbate ca să-ți întindă ție bucată.

Cuvântul Meu este sfânt. Sfințește-te la cuvântul Meu. Spală-te pe mâini, poporul Meu, spală-ți trupul, tată, și să fii curat, că scris este: *«Cel ce păcătuiește, acela este necurat, iar cel ce se atinge cu cel necurat va fi necurat și el până seara»*. Spală-te, tată, spală-te. Ce înseamnă să te speli? Tu știi altceva, și de aceea faci altfel, dar ca să te speli înseamnă să te speli și să nu te mai murdărești apoi, că așa făceau păcătoșii care veneau la Mine și care rămăneau în baia iubirii, în baia Duhului Sfânt. Nu murdăriți locașul Duhului Sfânt. Dar nu veți putea face această curățire de locaș până ce nu veți învăța să spuneți și în duh și în faptă: *„Ajută-mi, Doamne, să nu-mi dezvinovățesc păcatele mele și să nu învinuiesc pe fraatele meu”*.

Multe cuvinte v-am dat, și au căzut pe jos în loc să cadă pe voi. Culegeți-le și puneți-le la locul lor, că multe cuvinte sfinte v-am dat. Ranele Mă îndeamnă să nu mai vin la voi.

Vin și Mă întorc tot suspinând. Plânge Dumnezeuul tău, Ierusalime.

Iartă-Mă, poporul Meu, te-a supărat durerea Mea. Ți-am întristat duhul tău, și tu ești fratele Meu. Să nu Mă învinuiești la Tatăl că ți-am întristat duhul tău.

Duhul Sfânt al Tatălui este întristat pentru tine, poporul Meu de azi. Împacă-te cu Duhul Sfânt și dă-te Lui locaș curat și sfânt, fiule, poporul Meu. Leagă, tată, ranele pe care le faci. Cine nu știe să lege răni, acela să nu le mai facă.

Cine se face casă de bucurie Duhului Sfânt, acela este cu suflet și cu trup sfânt și răstignit înaintea Domnului. Răstignește-te pentru Mine, fiule, că și Eu M-am răstignit pentru tine. Leagă-Mi ranele, Israele, și deschide, tată, gurița, ca să curgă din ea râuri de apă vie. Înghite râul cuvântului Meu și deschide gurița, poporul Meu, și hrănește-ți mințea cu cele din cer, ca să scapi de robie, că plâng ranele iubirii Mele, Israele, poporul Meu. Amin.

Aș voi să mai stau cu tine, dar nu pot sta mult peste rane. Mi-e milă de rane. Te binecuvintez și te înmiresmez cu Duhul Sfânt, Care te poate face una cu iubirea Mea. Pace ție și vindecare ție, Israele! Tatăl Meu plânge de mila Mea când cobor la tine. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 1995

Sărbătoarea de patru ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Fiecare vreme își are cartea ei și judecata ei scrisă. Adevărata biserică a lui Iisus Hristos. Bani dați proștilor sunt folosiți pentru viață păcătoasă. Chemarea la înfectorie și la împruncirea făpturii.

Eglasul Meu peste grădină, și să se audă la porți egalul Meu și să se ridice porțile ca să intre Împăratul slavei. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, aduc binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh peste piatra cea nouă și de mare preț care s-a lăsat peste această grădină. Au trecut patru ani de la sărbătoarea punerii pietrei cea dintâi a temeliei Noului Ierusalim. Ziua aceea a umplut cerul de serbare de îngeri și de sfinți și de speranța cea care trebuia să se vadă apoi împlinindu-se.

Pace peste sărbătoarea cerului cu grădina Mea de pe pământ! În ziua aceea de punere a primei pietre era slabă de tot speranța celor ce au primit porunca împlinirii grădinii Sfintei Sfintelor Domnului. În ziua aceea era doar credința care întărea sărbătoarea, căci toate mâinile erau slabe și nedumerite la cuvântul cel pentru zidirea aceasta cerească. Eu, Domnul, am fost Cel ce am împlinit cuvântul Meu cel rostit, căci cei ce nu aveau au arătat puterea Mea, care a putut ceea ce era cu neputință în mijlocul poporului Meu.

Pace ție, poporul Meu, că vorbesc cu tine din vârful acestei pietre. Pace ție, tată! Și va fi vestită ție pacea aceasta și serbarea grădinii Mele peste care Eu am cuvântat cuvânt de mărturie.

O, poporul Meu, doritul Meu popor, am la porți, tată, cuvântul Meu de mărturie, și pe acest cuvânt de mărturie s-a zidit biserica cea așteptată de două mii de ani, de șapte mii de ani, măi poporul Meu. Cuvântul de mărturie care străjuiește la temelie și la porți a zguduit cerul și pământul și iadul și marea și văzduhul, că avea să se apropie izbăvirea pe care nici tu, tată, nici tu, poporul Meu, nu știai s-o aștepti. Nici nu știai ce să aștepti ca să fi așteptat să vină. Cuvântul de mărturie care este temelie bisericii Mele de la sfârșit, acest cuvânt

este o lucrare care să Mă așeze pe Mine în tine, fiule, poporul Meu, și să nu mai fii tu în tine, tată.

Am însemnat peste tine în ziua aceea lucrare de nepătimire peste tine, lucrare de fire dumnezeiască în trup, ca apoi judecata să nu mai caute spre tine, tată, fiindcă trebuia să vină judecata Mea, și a venit. Cartea Mea pe care ți-am dat-o, aceea este judecata lumii, și de aceea ți-am dat din timp cuvânt de mărturie nouă și curată, ca să nu cazi în judecată când ea va veni peste lume. Să nu fii prins și tu în judecată, și pe tine să te găsească cu Mine și lângă Mine cartea judecării păcatelor lumii, cartea care a fost proorocită de prooroci, după cum în Scripturi este scris: «*Va să Se înalțe Domnul și să facă între cuvioșii Săi judecată scrisă*». Amin. Și iată, am scris judecată scrisă, ca să Mă răzbun pe neamuri și pe popoare, să leg în obezi pe împărații pământului și să pun cătușe de fier peste cei slăviți ai pământului și ca să fac între ei judecată scrisă, după cum grăiesc Scripturile, și să pun slava Mea peste cuvioșii Mei.

Poporul Meu, poporul Meu, nu mai este sfințenie pe pământ, nu mai e nici un strop pe nicăieri, nu mai e, tată, nu mai e. Nu vă supărați voi, copiii Mei, că vă dau preoții afară din biserică. Dar n-am proorocit Eu între voi că așa va fi? Nu vă supărați că ei vă alungă din bisericile lor. Lasă, tată, să vă alunge, ca să vă pot strânge la pieptul Meu, la sânul Meu, că în biserică nu mai e în nimeni strop de sfințenie, nu mai e pe nicăieri. La Mine ești scris ca tu să fii sfântul acestei vremi, poporul iubit, că te iubesc, poporul Meu, și te-am menit să fii tu fratele Meu în vremea aceasta a Mea de pribegie. Am pribegit patruzeci de ani pe urma ta, poporul Meu, ca să fii fratele Meu, și să am frați în numele Tatălui și să sădesc în ei fire dumnezeiască în trup, așa cum Eu am fost în trup.

Sunt patru ani de când am scris cu degetul Meu tablă nouă, și te-am învățat nepătimirea, poporul Meu, căci trebuia să te găsească în ea la arătarea Mea. Ce este nepătimirea, copile al poporului Meu? Unde, tată, aș mai putea găsi nepătimire la omul cel de pe pământ? Poporule, poporule, fă-ți rost de nepătimire, fiule, că tu nu știi ce ți-ar fi scris ție dacă te-aș găsi rob trupului. Poporule, poporule, Scriptura cea de până la tine îi judecă pe toți cei de până la tine, dar Scriptura cea scrisă de Mine în vremea aceasta îi judecă pe cei din vremea aceasta, pe cei de la venirea Mea. Fiecare vreme își are cartea ei și judecata ei scrisă.

Strig la tine, poporul Meu. De unde, tată, strig? Știi tu de unde strig? De sub piatră, fiule, strig. Am așezat cuvântul Meu sub piatra aceasta nouă, și am mărturie de piatră, și iată piatra cum strigă împotriva ta dacă tu nu vei fi găsit întru nepătimire, după cum cere venirea Mea. Strigă, tată, și tu, strigă, poporul Meu, strigă la Tatăl și la Fiul și la Duhul Sfânt să-Și facă în tine împărăție de piatră vie și veșnică prin Fiul Treimii cerești, Care Se numește Dumnezeu. Cuvântul Meu, de sub piatră strigă la tine. Îmbracă-te întru nestrucăciune, Israele, poporul Meu cel mic, și să nu mai zici când citești rugăciunea să-ți dau sfârșit creștinesc și răspuns bun la înfricoșata Mea judecată, și să zici: schimbare întru nestrucăciune și răspuns bun la apropiata Mea venire să-ți dau, poporul Meu, și să te numesc fratele Meu.

Măi fiule de azi, de ce, oare, îți spuneam Eu mereu să nu dorești să mori? Că te voiam sfânt pe tine, și te voiam întru nepătimire, așa cum a fost Ioan cel curat, care stătea alipit cu sânul Meu curat. Înfeciorește-ți inima, Israele, fiule al Meu, ca să nu te poată judeca nimeni cu cartea aceasta. Fugi, fiule, de fața cea schimonosită a fiilor lumii care zic că sunt creștini. Cine mai știe azi ce înseamnă să fie omul creștin? Ni-

meni nu mai știe, până la unul nu mai știe. Preoții și arhierii și-au pierdut toată înțelepciunea; au jucat-o la cărți, la zaruri, la popice; s-au dus cu ea la meciurile iadului, care au ieșit din pământ și care sunt pe pământ; au dat înțelepciunea pe curvie și pe băutură și pe fumat și pe femei, și încă își zic creștini. Nimeni, tată, nu mai iubește nepătimirea, și se duc la altar nespălați de păcate, și nu mai e pe nicăieri nici un strop de sfințenie, măi poporul Meu. De o mie de ani Mă înșeală biserică și își zice că e a Mea. Ba chiar și de două mii de ani Mă înșeală ea, că n-am putut nici acum două mii de ani să fac prin apostoli nepătimire în creștini, și se uitau bieții Mei ucenici la strămtorarea omului și la firea omului, și au lăsat îngăduință la multe și neplăcute în biserică, fiindcă biserică nu voia nici atunci numai cu cerul, și voia și cu trupul, și așa se pretindea ea că e biserică.

Biserica adevărată a lui Iisus Hristos în om abia acum la sfârșit Mi-am făcut cale și cuvânt cu ea, căci dacă de pe atunci s-ar fi scris toate câte Eu am grăit și am lucrat, nu ar fi încăput cartea pe pământ, după cum este scris aceasta. Nu ar mai fi încăput în nimeni dintre robi credința în Iisus Hristos, Cel ce a venit din cer, Mântuitor de la Tatăl. Adevărata biserică a lui Iisus Hristos este acolo unde se adună frații laolaltă pentru ca să se facă una cu trupul Meu, să fie toți întru nepătimire și să ia toți pe Iisus Hristos, întru pregătire sfântă și veșnică în trup; nu cum este azi în biserică, lume și iar lume care vine la împărtășanie din an în Paști, nepregătiți, nejudecați de păcate, neșterși de păcate, căci oamenii nu-și spun păcatele și nu se curățesc de ele, și aceasta nu înseamnă biserică, cu preot care trăiește în păcate și mai grele decât restul turmei lui. E turma lui, că a Mea nu este, și turma rătăcește ca oile fără păstor, căci păstorul de azi joacă barbut, trage la roata norocului, se duce și se dezgolește în soare, iar prezbiterile de azi, se sperie sfinții și îngerii de ele, că au ajuns cu schimonositul mai rău decât desfrânatele care erau cunoscute pe la casele lor. Își face preoteasa părul pe fier roșu, își înroșește unghiile, se unge cu unsori spre păcătuire, că la ce altceva i-ar folosi unsorile și culorile și schimonoseala în care se așează preotesele? Își cumpără preotesele vopsele și pălării și pânzeturii subțiri, își cumpără din banii tăi, creștinule care zici că te duci la biserică. Te duci și dai bani la altar, și bagă preotul banul în Sfânta Sfintelor, ca apoi să se ducă să-l dea pe fard și pe podoabe, să-și scoată preoteasa la piață, ca să semene și ea a preoteasă, și nici un bici nu mai lucrează în mâna nimănui așa cum am lucrat Eu să scot tâlhăria din casa Tatălui Meu.

Dacă tu, preotule de azi, nu-ți poți ține casa în rânduală sfântă, cine, mă', te face pe tine preot? Oare, bani n-ai mai găsi pe ce să iei ca să-ți faci gusturi păcătoase cu ei? De ce iei tu banul omului necăjit ca să-l cheltui pe păcat? De ce îngropi omul pe bani? De aceea te-ai făcut tu levit? Vai ție, și iar vai! Iată judecată scrisă. Pe cine crezi tu că înșeli? O, nu te mai zbate să-ți umpli pumnul cu pietre și să arunci peste poporul Meu, cel ce face voia Mea în trup. În tine când ai să arunci? O, de ai fi tu, preotule de azi, așa ca fiii poporului Meu, ca fiii Ierusalimului Meu, ai spune și tu la lume să se lase de păcate, să se îmbrace creștinește și nu păgânește, ai îndrepta spre Mine pe omul rătăcit, ca să-și găsească omul pacea în biserică, nu în crășme, nu în desfătări lumești. O, cum să-l înveți așa pe om când tu faci și mai rău ca omul care-ți dă ca să ai tu pentru duhul lumii din tine?

Biserica trebuia să fie numai și numai a creștinilor, precum și cărciuma numai a bețivilor. Dar iată ce este pe pământ, și nimeni nu este povăzitor, căci creștinii intră să se roage

Mie în biserică, și intră și păgânii și bețivii în biserică. Scris este: «*Cu cei fără de lege nu voi sta la masă*», dar cine mai vede ce scrie în Scripturi? Creștinii care-și zic creștini merg și la biserică și la cârciumă, merg și la împărțășanie și la curvie. O, asta înseamnă creștinism?

O, preotule care te-ai pus preot azi! Pune mâna și te pocăiește, și nu mai numi sectă pe creștinii Mei, și să te numești pe tine sectă, pe tine și pe preoteasa ta pe care o pui în strana cea dintâi ca s-o cinstească oamenii. Uită-te la Maica Mea și vezi cum s-a purtat ea în biserică, și uită-te la creștinele sfinte ale lui Iisus Hristos, și întoarce-te cu judecată asupra ta și a casei tale pe care n-o dai pildă înaintea turmei. O, ce-am să-ți fac! Că iată, am făcut judecată scrisă în vremea ta, am făcut și fac până voi nimici pe cel din urmă vrăjmaș, iar tu, cel ce stai așezat peste gloata cea amețită de fărădelegi, închide gura și taci, că n-ai cuvânt de dezvinovățire. Iată, Eu te dezvăluiesc, și tu în zadar înșeli pe Dumnezeu, că nu pe El, ci pe tine te înșeli, că Eu am temelie nouă, și stau cu ea înaintea ta și îți arăt ce va să zică temelie și mărturie și biserică a lui Iisus Hristos între oameni. O, nu mai este credință pe pământ acum, la venirea Mea! Dar am o rămășiță mică, rămășiță care nu a îngenuncheat înaintea lui Baal. Și voi merge înaintea poporului Meu mai mult decât am mers prin Moise și voi face din poporul Meu stâlp de lumină și sare de sărat, iar în undița ta nu mai stau, că tu nu știi să pescuiești fii pentru cer, și scris este despre smochinul fără rod că va fi tăiat și aruncat în foc, și cele scrise nu se pot desființa. Amin.

Poporule, iubitul Meu, am făcut, tată, și fac judecată scrisă din mijlocul tău, ca să judec fărădelegea și s-o pun la locul ei. Poporule, pe lume o pot înșela preoții care se cred preoți, dar pe Mine și pe tine nu se poate, tată. Eu și cu tine facem biserică întărită pe poruncile ei cele dintâi, și de aceea am făcut preoție nouă în mijlocul tău și ungeră nouă, că n-are cine mai unge un slujitor pentru cer. Am dus și Eu din poporul Meu la teologie omenească fii ca să se facă preoți, și s-au făcut păgâni cu viața față de viața pe care Eu i-am învățat s-o aibă înaintea Mea, și acum sunt și ei preoți de lume, preoți ai lumii și nu ai lui Iisus Hristos, căci cei ai lui Hristos, aceia și-au răstignit patimile și poftele și trupul, ca să umble în Duhul Sfânt al curățeniei de duh și de trup.

Poporule, poporule iubit, scrie, tată, pe tăbliță și leagă de gât cuvântul mărturiei care stă azi la temelia bisericii vii. Răstignirea pe care ți-o cer Eu azi este nepătimirea, fiule, și să nu-ți vinzi pe bani sau pe averi sau pe trup de femeie această slavă de Mine dată ție. Eu mereu te întâmpin cu îndemn nou și cald, și iată ce-ți spun: înfeciorește-ți inima și cugetul și iubirea și nu te depărta de această slavă până la venirea Mea văzută, că Eu îți voi da ție nestrucăciunea de trup și de duh, căci scris este în Scripturi că trupurile trebuie să împărțășească laolaltă cu duhul. Citește din Scripturi lecția răscumpărării trupurilor și a firii care suspină după răscumpărare prin tine, poporule, unealta Mea de la sfârșitul lucrării Mele. Vino, tată, să cinezi cu Mine! Vino, fiule, vino! Cum adică să vii? Vino întru nepătimire, poporul Meu, cu mic cu mare vino, ca să Mă frâng și să stau cu tine la masă, întru Paști nou. Paștele Meu cel nou în om este omul care după ce se unește cu Trupul și Sângele Meu întru pocăință și curățire, acela nu mai păcătuiește apoi. Asta înseamnă Paști nou și veșnic nou, cină și Emaus veșnic, și Dumnezeu odihnit în om și văzut în om și de om.

Eu sunt un Dumnezeu cu mult mai mare decât știi tu că sunt, că iată, tu ești neputincios peste vreme, și vremea dă să te strivească sub greutatea ei, dar Eu cu tine am lucrat mult și

am împlinit dorul Meu cel de șapte mii de ani, de atunci de când omul a căzut din grădina Mea. O, poporul Meu, numai într-un zbucium și într-un oftat stau de atunci, și te-am așteptat să te naști din cuvânt, că era scris că te naști. Și am făcut legământ nou cu tine, ca să fac cu tine curățenie de fărădelegea de pe pământ, de păcatul cel din om. Of, și încă of, păcatul cel în afară de trup e și el păcat, dar păcatul săvârșit înuntrul trupului Mi-a luat Mie stăpânirea din om.

Poporul Meu, ține-te, tată, de urma fiilor grădinii Mele, să te învețe mereu ce este iubirea, ca nu cumva tu să greșești când zici că iubești. Învață-te ce e iubirea, ce e nepătimirea. Învață-te cu Mine în tine, învață-te pe veci cu Mine, că am început sfârșitul lumii, și cu tine am început. Eu M-am făcut una cu voi, duh și trup. Trupul Meu vi-l dau vouă, ca să fiți ca Mine și una cu Mine, și să Mă odihnesc în voi. Fiule, dă-Mi și tu trupul tău, că și Eu ți l-am dat pe al Meu. Dă-Mi-l să ți-l fac nestrucăcios, așa cum am lucrat cu Enoh, cu Ilie, cu Ioan. Dă-Mi trupul tău Mie, ca să sărbătoresc în tine, poporul Meu, fiul Meu. De când M-a păcălit Adam prin neascultare Eu nu M-am mai odihnit în om, dar a venit vremea Cuvântului lui Dumnezeu, și astăzi este vremea aceea, după cum este scris: «*Astăzi dacă veți auzi glasul Meu, nu vă învățoșați inimile*», și iarăși, este scris: «*Fericiți cei ce aud glasul Meu și îl împlinesc pe el*».

Am scris patru ani de sărbătoare, patru ani de veac nou. Eu la Mine nu mai număr, dar numărăm pentru vremea omului care este om și nu este al lui Dumnezeu, căci cartea Mea este carte de judecată, și cuvântul rostit este judecător peste cele săvârșite împotriva lui.

Binecuvântare și înfeciorire și împruncire peste duhul și peste trupul tău, Ierusalime, popor numit Israel! Eu voi merge cu tine pe drumul împlinirii și toate se vor împlini, după cum stau scrise.

Verginica este piatră nouă de vreme nouă. Puneți aici pe carte pecetea lui Verginica peste vremi, căci pecetea ei v-a dat-o vouă ca s-o puneți peste vreme. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 1995

Cuvântul Domnului către regele Mihai

„Vino pe punte, nu veni pe mare fără punte, că e furtună pe mare.”
Preoții României o înmormântează de tot și nu o învie.

Eglasul Meu peste grădină, ca să las în carte cuvânt. Fiilor, fiilor, aduc la voi cuvânt, ca să-l scoateți apoi din carte și să-l trimiteți celui ce rabdă și suspină cu inima, că și Eu, Domnul, suspin; suspin și îl aștept ca să-Mi încep planul de înviere peste România. Stați în porți și dați ființă cuvântului Meu în carte. Eu, Domnul, cuvintez peste grădină.

Îmi îndrept cuvântul Meu după tine, unsul Meu, fiul Meu, fiu îndurerat. Vino, tată, la Mine, că iată ce grădină am pregătit pentru Mine și pentru tine și pentru cei ce ne iubesc. Pentru tine, tată, am lucrat, ca să ies înaintea ta cu grădina Mea curată și sfântă și ca să te întâmpin cu sfințenia copiilor Mei. Vin înaintea ta. Pace ție, și vino, că te vreau după voia Mea. Nu e bine după voia Mea? Dar iată că altfel de voie nu te ajută să vii. Vino să fii cu planul Meu lângă tine! Vino, că oamenii au stricat orice căruță, orice potecuță! Vino pe calea Mea, că numai ea mai este cale de mers și de venit! Am lucrat patruzeci de ani ca să-ți găsesc calea. De patruzeci de ani Îmi pregătesc un popor curat în România, cu care să-ți începi lucrul tău cu Mine peste ea. Ți-am binecuvântat întoar-

cerea acasă, și de mult ți-am trimis-o, și de mult te aștept. Îți întind, tată, puntea Mea, ca să treci marea și să vii. Vino pe punte, nu veni pe mare fără punte, că e furtună pe mare. Vino, și să nu-ți mai trebuiască nimic, ca să-ți pot Eu adăuga tot ce va trebui să ai. Dacă vii la ieslea Mea, Eu te ajut, și vei vedea că te ajut să vii. Dar dacă vii pe altă cărare, Mă doare dacă vii așa, și vei vedea că Mă doare. Nu căuta prin oameni, că Eu n-am nădejde în oameni. Ajută-Mă să am nădejde în tine, și vei vedea că oamenii vor avea apoi nădejde în Mine și în tine, și vom vindeca pe România, că e bolnavă, tată.

O, fiule scump, România Mea și a ta nu mai are biserică cu preoți de ai Mei, și are cu preoți de ai ei. Preoții ei Mi-o înmormântează de tot. Vino, tată, să stăm la sfat. Vino să ne așezăm întru sfințenie, că ai nevoie de putere cerească de data aceasta. Vino, fiule, la copiii Mei, că am pregătit acest loc sfânt ca să ies cu el înaintea ta. Nu veni la chemarea omului. Vino la strigătul Domnului tău Cel din cer, că iată, glasul Meu se poartă spre tine. Vino și nu te teme, căci Moise era om și el când Duhul Meu Cel Sfânt l-a chemat pe muntele Sinai ca să stau de vorbă cu el pentru poporul lui. Și după aceea Moise s-a coborât sfânt de pe munte, și îmbrăcat cu putere pentru poporul său. Tu trebuie să fii rege peste România Mea, căci România Mea este cea care face voia Mea, și din cea micuță la număr vom naște din nou pe cea care nu voiește acum să facă voia Mea. Eu sunt Cel ce am îngăduit să fii alungat în anul 1947, pentru că România luase drum fără Mine, iar Eu pe tine te vreau rege peste România Mea, și să vii, tată, să lucrăm duh nou de Românie nouă, și ea va odrăsli de pe temelia aceasta, de pe piatra aceasta pe care stă scris «Cuvântul lui Dumnezeu» și numele tău lângă Dumnezeu.

E mult de când nu te-am mai mângâiat în durerea ta, că a Mea e mai grea, și stau și aștept și Eu; ca și tine stau și aștept. Aștept credința ta și fapta credinței tale. Credința fără fapta ei nu are viață. Eu sunt. Vino spre Mine crezând, și vei vedea că Eu sunt Cel ce vin înaintea ta. Eu din veci așa lucrez. Așa am lucrat și cu Avraam, părintele credinței.

România s-a dat desfrâului, și e împătimită mai rău ca în vremea robiei ei de până acum. Vreau să-i dau capul înapoi, dar vreau Eu să i-l dau. O, rege al României Mele, ascultă pe Domnul Dumnezeuul tău, că nimeni nu este Dumnezeu afară de Mine. O, fiule scump, Eu nu lucrez pentru tine prin oamenii care nu împlinesc poruncile Mele în trupul lor. Nu te clătina, că iată, mâna Mea s-a întins să te treacă puntea spre acasă. Vino de mână cu Mine, că nu mai sunt cărări. Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Eu sunt cărarea. Eu voi merge cu cei tocmiți în grădina Mea și voi face din piatră ceară, și ceara se va modela sub căldura și sub bunătatea cuvântului Meu.

Am dat cartea Mea poporului român, și au luat-o și cei ce stau mari peste țara Mea și au aflat din ea planul Meu cu România și cu tine, unsul Meu. Eu numai cărări îți fac, tată, dar fii credincios, că nimeni nu mai lucrează ca Mine pentru tine. Am întocmit tot ce ți-am vestit că voi întocmi. Ți-am făgăduit că voi veni să te iau acasă. Vii, tată? Vino, și nu te mai opri nici cu pasul, nici cu inima. Vino, și vom lucra cu ușor peste cei ce au aflat despre planul Meu cel ceresc peste România. Vino să te hrănesc cu cele sfinte și curate și să te fac tare prin puterea Mea și să te încopilărești sub raza binecuvântării Mele. Vino să vorbim despre cer și despre pământ, despre viață fără de moarte. Vino, tată, că vreau să nu mai rostesc acest cuvânt, „Vino!”. Trimite-Mi carte la ieslea Mea și spune-Mi „Da”, și Eu voi lucra pentru credința ta. Nu te clătina de clătinarea arhierului Meu, și adu-ți aminte de Pe-

tru, care de trei ori s-a lepădat de Mine, dar Eu i-am știut inima lui Petru, așa cum și inima acestuia o știu. Nu te întrista. El va învia, și Noi îl vom ierta și vom uita toată durerea, toată despărțirea.

O, fiule scump, îți trimit pace, tată, pace sufletului tău durut. Pace ție și curaj ceresc și credință din cer peste tine și peste regina ta! Iată, Eu stau în poartă și aștept. Ferește-te de oameni îmbrăcați în haină de oaie, că nimeni nu mai știe cum este o oaie. Ține urma oilor Mele. Binecuvântată să-ți fie cărarea pe care ți-o întind. Eu sunt cărarea ta.

Pace ție cu poporul Meu cel plin de har, că mult har și dar am pus peste poporul Meu, pentru ca să ia de la Mine România și să fac din ea poporul Meu.

Pecetluiesc cărarea ta cu pecetea numelui Meu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și îți dau însoțitori pe arhanghelii Mihail și Gavriil, care vor împlini porunca Mea. Amin, amin, amin.

*

Pecetea Mea cerească și binecuvântarea Mea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și ție, celui ce duci solia Mea spre rege (*Mircea Ciobanu, n.r.*). O, sufletul tău e cald, e subțirel, dar să înveți de la Mine să te ferești de omul care poartă haină peste haină, că Eu am avut o cămașă și atât, o singură cămașă.

Te binecuvintez și te numesc aghiotantul Meu în misiune cerească. Lucrează, tată, și cugetă bătrânește și folosește, fiule, prevederea, căci prevederea este duhul vederii înainte, care nu lasă pe om fără adăpostul cortului ceresc. Învață să ai misiune cerească pe pământ, și rămâi de partea Mea și a lucrului cel curat al Meu, căci duhul lui Lucifer a murdărit pe mulți care par curați din față, și tu știi ce lucifer s-a ridicat să-Mi sufle în lumina lucrării Mele de nou Ierusalim peste România, și unul ca acela își zice că Mă iubește pe Mine și pe rege și pe România, dar Eu îl am trecut în ceata lui Lucifer.

Învață de la Mine, fiule, învață lucrul mâinilor curate și mergi, tată, cu mâinile curate spre unsul Meu Mihail și tă-măduiește-i usturimile inimii. Ia-Mă pe Mine, cum știi tu că sunt, de aici, din grădina lucrării Mele, și pune-Mă peste usturimile celui scump și iubit, care plânge în Egipt de dor.

O, de mult, de mult umblu să te ocrotesc, că văd mereu duh fățarnic, care se apropie de tine ca să-l crezi că e duh ceresc. Fiule, fiule, omul cu duh ceresc este omul care Mă lasă pe Mine să iau înfățișare în el, și prin care Îmi împlinesc cele curate ale Mele, cele care au rod văzut. Aș voi să te ocrotesc cu știrea ta, că tu ești cu suflet de copil, și ai nevoie de Tatăl Cel tare, ca să-ți fie ocrotitor în lucrarea ta cu El. Dar cu El să lucrezi pe cât poți, pe cât crezi în El, și să crezi că Tatăl e mare, fiule.

Du-te și ia cu tine lucrul Meu și deosebește lucrul Meu de lucrul care vine de la om, și vei fi mare în lucru, și vei fi aghiotant de nădejde pentru cele cerești care se așează peste România.

Să nu folosești spărturi de zid, să nu folosești cărări străine pentru cel uns peste România. Să stai cu Mine în lucru, căci oamenii folosesc spărturi de zid. Tu ești înțelept, și îți voi adăuga înțelepciune din cer, ca să-ți pot vorbi în pilde și ca să înveți lucrarea cea de taină, așa cum Eu am învățat pe poporul cuvântului Meu.

Te învăluiesc cu ocrotire de îngeri. Te înmiresmez cu mireasmă de rai. Te cuprind în binecuvântare, ca să lucrezi

cerului, căci planul Domnului plânge și se zbciumă să-și afle împlinirea și s-o nască din cer pe România.

O, fiule, nu mai am inimi de ajuns de curate pentru rege și pentru România, și plâng că nu mai am. Dar vom avea, și multe inimi își vor arăta pocăința, și apoi iubirea, căci oamenii nu mai știu iubirea. Le voi ieși în cale cu iubirea și le voi da să guste din ea și să-i cunoască fructul, căci iubirea, fiule, e cerul pe pământ. Iubirea Eu sunt. O, fiule, rămâi în iubire, și prin ea să fii. Du-te, tată, și lucrează cu credincioșie, că via Mea e în copt, și puțini lucrători găesc pe potriva Mea. Du-te la cel scump, că scumpă este plata suferinței lui, și iată, plata îi iese înainte și toate vor veni spre pocăință, precum odinioară am lucrat plata lui Iosif cel vândut de frații săi.

Pace ție pe cale! Binecuvântate să-ți fie intrările și ieșirile, și voiesc, tată, să te învăț din cer și să am în tine tron de odihnă.

Pace ție, și ca Mine să lucrezi peste cel uns al Meu. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 1995

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Moartea va fi luată de pe pământ și nu va mai fi. Ce înseamnă Scriptura: „Vor fi amândoi un singur trup“. Această lucrare este Ilie. Lumea se va naște din nou.

Eu vin pe nori și cuvintez peste pământ. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin. O, copii ai Ierusalimului, M-am coborât cu toată oastea cerească, și din mijlocul slavei cuvintez peste voi. Când ploaia cade peste pământ, izvoarele țin apă din destul, și pământul înflorește de viață, dar când cămările ploii se închid, izvoarele dau să sece și sânul lor se usucă. Așa fac Eu cu tine, poporul Meu; te țin la sân ca să mănânci și să nu sece viața ta și să nu se usuce mlădița ta. Ca un izvor curge glasul cuvântului Meu peste tine, și te cresc cu mană din cer mai mult ca pe Israelul lui Moise. Cobor izvor de cuvânt din cer, ca să fac din tine izvor de cuvânt pe pământ, și ca să bea din tine trecătorii și să le fie sete de apa cea vie și s-o caute, și să crească cei ce beau. Israele, Israele, de aceea, tată, te-am născut Eu pe tine în vremea întoarcerii Mele, ca să vestești la lume întoarcerea Mea și slava Mea și împărăția Mea. Să se uite omul la tine și să te urmeze și să bea din râul cuvântului Meu. Pace ție, poporul Meu! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Îmi desfac sânul și Mă apropii ca să-ți dau să mănânci. Ia, tată, și mănâncă. Ia, poporul Meu, ia de la Dumnezeu și îndeletnicește-te cu viața Mea în tine, cu Mine în tine, căci cine Mă are pe Mine întru sine, acela are viață în el; o, și ce viață are în el!

Omul lumii nu are viața Mea în el. Israele, Israele, învață-l și pe omul lumii ce înseamnă să aibă viață în el; învață-l dacă poți, și Eu, tată, îți voi plăti cu plată scumpă, fiule, dar să lucrezi atent, ca nu cumva să greșești, ca nu cumva să iei să înveți și tu ceva de la omul lumii. Să nu înveți lucrarea lumii, că omul lumii nu are viață în el. Viața Eu sunt, și cine nu Mă are pe Mine în el nu are viață în el.

E Duhul Sfânt deasupra ta, poporul Meu. E Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și se lucrează prin cuvânt, prin izvor de cuvânt de Duh Sfânt, că am promis pe Duhul Sfânt că va veni și va vesti toate câte vor fi de așezat spre vedere între cer și pământ.

Mă uit peste lucrarea Mea din cer și o văd în vremea lui Ahab când proorocul Meu Ilie a închis sânul cerului prin

rugăciunea sa spre Domnul. Trei ani și ceva n-a primit pământul ploaie. Izvoarele secaseră, pământul își deschisese gura și cerea apă. Crăpase pământul, fiilor, și era cu gurița deschisă spre Dumnezeu, dar Îmi stătea în față rugăciunea lui Ilie și Îmi era mila legată sub cuvântul râvnei acestui slujitor ceresc pe pământ, că mai bună a fost râvna lui decât mila Mea. Ici colea mai avea apă câte un izvor. Și de unde mai avea? Din mila Mea, tată.

Fii atent, Israele, să ai izvor binecuvântat de Mine în ograda ta, că mare lucrare va fi cu izvorul tău. Fii atent, poporul Meu, să Mă ai pe Mine în tine, că voi face cu tine lucrare mare, fiule. Și de ce voi face? Pentru că am rostit cuvânt că voi face, că poporul cel care a fost cu Mine și a plecat din nou în lume, nu s-a mai gândit când a plecat că Eu voi împlini toate cele rostite și că va fi greu de cel ce M-a lepădat pe Mine. Va zice că nu M-a lepădat, dar nu va avea dreptate în nici un fel, pentru că Eu sunt cuvântul și Mă desăvârșesc, și cei ce au plecat nu Mă aud. Aceia sunt departe de izvor și nu Mă aud și nu se hrănesc, iar izvorul care nu are apă, acela seacă, și nu știe cel ce a plecat ce înseamnă izvor sec; nu știe bietul de el că izvorul Eu sunt, și că dacă Eu nu intru în urechea și în inima lui, el nu Mă are. Eu altă cărare pentru fiii acestei lucrări nu am, și urechea este poarta de intrare a cuvântului. Numai cei ce stau la hrănit, numai aceia aud. Numai izvoarele care primesc apă au apă. Celelalte seacă și li se înfundă cursul izvorului. O, ce jale era în Israel când sânul cerului nu mai dădea ploaie! Abia, abia s-a întors Israel spre Mine, Domnul. Era legat de idoli, era cuprins de idoli și de păcătoșenie și nu mai putea să scape cu gândul spre Dumnezeu. Era mort și neputincios Israel, căci cel fără de Domnul e mort, și cel fără de hrană e neputincios. Cel fără de Mine în el e mort, dar el nu zice că e mort. Dar am zis Eu, și așa am zis: «*Cel ce nu mănâncă și nu bea Trupul și Sângele Meu, acela nu are viață în el*».

Eu am venit acum două mii de ani ca să dau viață omului, dar Israel ce a făcut? M-a omorât și n-a crezut că am înviat ca să creadă că Eu sunt Dumnezeu Cel promis. Ce a făcut, tată, Israel? A cumpărat pe bani străjerii care au stat la mormântul Meu de strajă și le-a spus să spună că pe când ei dormeau, M-au furat ucenicii Mei. O, dacă era adevărat că M-au furat ucenicii pe când straja dormea, atunci straja trebuia omorâtă pentru că a dormit în strajă. Fiilor, fiilor, mare a fost minciuna arhierilor din vremea slavei Mele prin înviere. Mare a fost necredința lor, tot așa de mare ca a arhierilor de azi. Minciună cumpărată pe bani și împrăștiată în lături, căci vestea aceasta a rămas până azi, cum că Eu am fost furat din mormânt de către ucenici. Până azi în Israel nu se crede că Eu am fost Dumnezeu și că am înviat după ce M-am dat jertfă de răscumpărare pentru om. A avut putere cuvântul mincinos al arhierilor, căci oamenii sunt cu mintea ușoară când nu au Duhul lui Dumnezeu. Israel nici nu avea de gând să creadă în Hristosul Cel trimis din cer, și de aceea minciuna i-a cumpărat așa de ușor. Până azi nu crede Israel, până azi el așa știe, el așa crede, că M-au furat ucenicii pe când straja dormea. Dar Eu înviasem, și mărturiile învierii Mele au vorbit mai mult decât minciuna lor, dar ei tot n-au voit să Mă primească de Dumnezeu. Am avut o mână de martori care au stat în apropierea Mea și cărora M-am arătat înviat după înviere și cu care am petrecut după înviere, și Israel a ieșit mincinos, dar mândria lui l-a ținut împotrivor până azi. Iată și azi. Azi te am pe tine, Israele de azi. Te-am avut aproape de minunea cuvântului Meu, te-am avut popor al întoarcerii Mele, căci

M-am întors prin cuvânt și lucrez așa de minunat, tată, și ca și atunci nimeni nu crede, nimeni din biserică, și arhieriei bisericii dau să mintă ca și atunci. Dar Eu am ieșit ca și atunci și M-am arătat în cuvânt, iar cu tine, Israele, stau la masă de cină cerească și îți dau să mănânci înțelepciune din cer, și tu Mă mărturisești, precum cei puțini care au fost cu Mine în vremea lucrului trupului Meu au mărturisit vremea Mea în trup și slava Mea prin înviere.

Poporul Meu, să știi, tată, că te vei întâlni în curând cu cortul cel care M-a adăpostit pe Mine în vremea venirii Mele de azi. Te vei întâlni cu trâmbița Mea, și o vei vedea în slavă mare dacă vei fi cu Mine și credincios cu Mine. Cei ce s-au lepădat de lucrarea Mea, aceia s-au lepădat și de trâmbița Mea, și aceia n-o vor vedea. Poporul Meu, vei păși ca Petru, Iacov și Ioan în ziua când Eu Mi-am schimbat fața înaintea lor, că ei au văzut lângă Mine pe Moise și pe Ilie. Așa vei vedea tu slava Mea în curând, și n-ai să știi cine sunt Eu și cine este trâmbița Mea, căci Verginica a fost cortul Meu pe pământ, trupul în care Eu M-am adăpostit înaintea ta. Și va rămâne peste tine slavă mare, poporul Meu, și lumea nu va pricepe iubirea Mea cea de peste tine. Dar mai am un picuț de cernut, mai am câteva boabe de grâu seci, care nu vor putea să stea alături de slava Mea. Mai am un picuț de curățit la masa Mea, căci credincios la masa Mea este numai acela care crede împlinind toate cuvintele venite cu Mine, toată așezarea cea de om edenic pe pământ nou. Omul cu viață de eden în el, acela este om nou, și sub el se face pământ nou, și el va lucra lucrare de pământ nou peste România. Amin.

Ce păcat, măi Israele, ce păcat de fiul cel care a auzit și a gustat din masa aceasta și n-a stat până la împărțirea darurilor mesei! Ce păcat de cel ce a cunoscut acest sân și n-a stat să mănânce pe veci din el! Ce păcat! Și de ce spun așa? Pentru că acesta e cel mai mare păcat. Și de ce e cel mai mare păcat? Pentru că nu mai este cu ce să fie spălat, căci sulul se strânge, și drumul se împătorește, și timpul se face sul, și cel necredincios piere pe veci. Ce păcat de omul care se încântă cu bani, cu zile ca pe pământ, cu lăcomie de lucruri pământeste! Îl plâng pe omul cel fără Dumnezeu așa cum se plânge un mort. Voi lua moartea de pe pământ, voi lua păcatele de pe pământ, le voi lua, ca să nu mai fie pe pământ, căci păcatele au adus moartea omului, și vor plânge oamenii de dorul păcatelor, de dorul desfătărilor și al bucuriilor păcătoase, vor plânge oamenii de dorul morții, și moarte nu va mai fi. O voi lua și o voi pedepsi la neființă, pentru că așa este scris în Scripturi, și păcat nu va mai fi, și va fi plata păcatului, pentru că așa este scris în Scripturi, și sunt adevărate Scripturile.

Tu, poporul Meu, să crezi ce-ți cuvintez Eu, că nu de azi îți cuvintez. Eu de mult cuvintez, de șapte mii de ani cuvintez, și puțini au crezut, dar în curând nu va mai fi necredincios între cer și pământ, căci se încheie așteptarea, și toate cele împlinite vor fi simțite și cunoscute. Tu, poporul Meu, să fii poporul Meu, să fii, tată, poporul Meu și fructul Meu cel așteptat și dorul Meu cel împlinit și copilul Meu cel gătit de serbarea de sfârșit. Fiule, poporul Meu, dacă Eu acum te mint pe tine, să știi că nici Scriptura n-ar face altceva, dar să știi bine și întărit să fii că nici Scriptura nu te minte nici atunci, nici acum, și nici Eu, Care proaspăt stau cu tine și mereu îți amintesc de cele proorocite pentru vremea cea din urmă. Numai așa ar fi să zici că Eu te mint azi, atunci când vei da să zici că Scriptura minte. N-am mințit nici ieri, nici azi, dar învață-te să știi, tată, vremile și să socotești bine drumul Meu cel de șapte mii de ani cu omul și să înțelegi bine lucrarea

Mea cea nevăzută, care încet, încet vine toată spre vedere sub ochii tăi. Lucrarea Mea cu tine este Ilie, fiule. Ilie este scris pentru pregătirea cărării Mele. Ilie se numește cel ce Îmi pregătește cărarea.

Poporul Meu, ia, tată, în tine duhul și puterea lui Ilie, râvna și credința acestui slujitor ceresc între cer și pământ, căci focul Duhului Sfânt te-a îmbrăcat pe tine cu foc mai mult ca pe Ilie, fiule. Ți-am făcut cojoc care să te ocrotească și să te îmbrace cu putere. Ia-l pe tine, poporul Meu, și desparte cu el apele cele tulburi ale lumii acesteia și vino după Mine, că Eu vin în urma ta. Fii atent bine ce-ți spun și nu te sminti ce-ți spun: vino, tată, după Mine, că Eu vin în urma ta. Ia-o tu înainte după Mine, că Eu vin în urma ta, fiindcă așa este așezată lucrarea lui Ilie: este să-Mi pregătească el calea, ca să vin pe ea. Tu ești calea Mea. Așează-te, poporul Meu, ca să-Mi fii cale de venire, și apoi Eu vin. Eu pe tine te aștept ca să vin, căci tu ești calea Mea, și să vezi tu ce venire slăvită va fi să fie, că se va ține lumea după tine ca după focul cel ce luminează și încălzește în vreme de întuneric și de frig. Se va ține lumea după tine ca după pâine, ca după apă, poporul Meu, și se va sătura și va vedea venirea Mea, și se va deștepta cel ce este scris să se deștepte. Dar cel ce M-a cunoscut și M-a părăsit, acela nu va mai avea atunci curaj să se apropie ca să călătorească cu Mine, că nu va avea putere să vină. Va voi să vină, dar putere nu va avea și nu va veni, și așa va fi vădit cine a fost și ce a făcut unul ca acela. De ce, tată, crezi tu că oftez Eu așa de greu pentru cel ce s-a dezbrăcat de acest cojoc, de această lucrare de salvare? Iată, cel fără de cojocul acesta nu va avea cu ce să despartă apa ca să treacă, și apa va fi mare și nervoasă, și pe apă nu vor fi salvatori, căci salvatorii sunt întru Mine, și aceeași lucrare au. Mai fericit va fi acela care abia vine decât cel ce a fost și s-a dus. Mai fericit va fi cel din lume care va trage în barca Mea, că acela vine crezând și cuvântând lucrul cel nou și pe poporul cel nou.

O, nu se mai vede drumul, nu se mai vede! Puhoi de duhuri rele zămislite de oameni, puhoi de duh întunecat a înțeșat calea. Calea nu se mai vede, dar se va vedea lumina poporului Meu și haina lui cea albă și slava lui Dumnezeu deasupra. Atât va fi lumină, locul poporului Meu, pământul poporului Meu, pământul cel nou, care va odrăsli apoi și va cuprinde în el toate cele lucrate întru început, și atunci Adam și Eva își vor sfârși drumul întoarcerii acasă la Dumnezeu și vor fi amândoi un singur trup. Amin.

Israele, Israele, mare este această Scriptură: «Și vor fi amândoi un singur trup, femeie și bărbat». O, ce a făcut, tată, omul cu această Scriptură? A desființat omul Scriptura aceasta și a făcut el altceva. Plânge cerul și plânge pământul cel ce fost făcut odată cu cerul, că omul a călcat în picioare cele create, cele curate. Întrebă, poporul Meu, pe preoții și pe arhierii și pe teologii veacului acesta, și să vezi tu ce-ți spun ei de Scriptura aceasta care spune: «Și vor fi amândoi un singur trup». Dar tu întoarce-te acolo, tată, acolo unde omul și femeia erau amândoi un trup. Lasă-l pe tatăl tău și pe mama ta, lasă-i, că este scris să-i lași, că tu nu ești din sămânța aceea. Lasă-i, și ia cuvântul Meu de născător al tău.

Fiilor, fiilor, când au păcătuit Adam și Eva? Au păcătuit când nu mai erau amândoi un singur trup, că dacă ar fi rămas amândoi un singur trup, ar fi rămas în Domnul, ar fi gândit la fel amândoi, la fel ca Dumnezeu. Am voit să repar greșala cea făcută de Eva, și i-am spus lui Adam să se desfacă de Eva, ca să încep iar de acolo de unde încă nu era făcută Eva. I-am spus lui Adam să dea deoparte răul care se născuse

în Eva, adică pe Eva. I-am spus că Eva va muri, că a dat naștere păcatului. I-am spus să nu se lase și el spre moarte, și că Eva va muri. Dar Adam n-a voit să se mai desprindă de Eva, și a spus că dacă ea va muri, nici el nu voiește altfel.

Vezi tu, poporul Meu, de ce-ți spun Eu, tată, să te despartă de cel din casa ta care nu este cu Mine? Ca să te salvez, fiule, și ca să fii tu apoi salvator și nu pieritor. Fii un trup cu Mine, fiule, că nu mai ai, tată, cu cine să fii un trup, așa cum spune Scriptura. Nu fă ce a făcut Adam, care n-a vrut să se despartă de Eva, care ascultase pe diavolul, cel ce dezbină pe om de Dumnezeu. Adam și Eva au fost un singur trup atâta timp cât au ascultat de Făcătorul lor, și ei erau desăvârșirea Domnului în om. Când femeia și bărbatul sunt amândoi un singur trup, atunci ei nu păcătuiesc. Când femeia și bărbatul se despart de tații și de mamele lor, atunci ei se nasc din Dumnezeu și se fac un singur trup, un singur Hristos în amândoi, și se nasc din sămânță nestrucioasă, din Hristos, Cel Care l-a lucrat pe Adam dimpreună cu Tatăl.

Iată, fiilor, lumea se va naște din nou, lumea se va înnoi, după cum este scris. Lumea va lua înfățișarea cea dintâi, cea de la facerea ei. Lumea cea văzută va fi cuprinsă iar în cea nevăzută, ca să se poată vedea cea nevăzută în cea văzută, lumea cea creată de Dumnezeu și nu de om. Omul care s-a născut din om a intrat iar în pământ, și iar va ieși din pământ omul, ca și la început, la cuvântul lui Dumnezeu, la lucrul mâinii lui Dumnezeu. Omul se va întocmi iar, din pământ. Tot omul care a știut pe Dumnezeu se va scula cu trup nestrucios și va sta înaintea Domnului. Omul lui Dumnezeu se va întoarce în Eden. Scris este în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre înnoirea lumii. Să nu te mai clatini tu, poporul Meu, că mare lucrare este de la Dumnezeu prin tine, cel ce ești azi în trup, cel ce ești azi cu Dumnezeu și care ai cojoc de la Dumnezeu. Te voi pune față în față cu Ilie proorocul, că se unește începutul cu sfârșitul, se unesc cele dintâi cu cele din urmă și vom fi cu toții un singur trup. Amin.

Israele, Israele, ce înseamnă aceasta, un singur trup? În curând va fi să răspunzi ce este această Scriptură. Cine se lipește cu trupul unei desfrânate este un singur trup cu ea, căci zice Scriptura: *«Vor fi amândoi un singur trup»*. Cine se lipește cu Hristos este un singur trup cu Hristos; tu și cu El, un singur trup. Poporul Meu, vine vremea cea dintâi, vine nepătimirea pe pământ. Vine pe pământ omul cel ce nu păcătuiește în trup. Vine Hristos, vine, fiilor, vine. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, și M-am făcut un trup cu tine, poporul Meu. Cine este un trup cu Mine, acela nu poate să mai păcătuiască. Cine nu este un trup cu Mine, acela păcătuiește, acela se face un trup cu păcatul. Ilie proorocul a avut nepătimire în trup, și de aceea a avut atâta putere de cuvânt și de faptă. Nu căuta, Israele, să-ți dea trupul răspuns pentru ca să-ți scape sufletul de osânda păcatului. Trupul nu păcătuiește până nu-i dă mintea zămisirea păcatului în trup. Fă-ți mintea cer, ca să stea Dumnezeu în ea, fiule de la sfârșit, că tot cerul trebuie să coboare în tine și pe pământ prin tine. Cerul se sfârșește și el, după cum este scris, și va coborî peste tine când își va sfârși locașul și așteptarea; se va strânge sul și ți se va dărui ție, fiule al lui Dumnezeu de la sfârșit. Eu vin cu norii, așa este scris. Vin și norii cu Mine, și rămân și ei cu Mine peste tine și în tine. Și de ce rămân și norii cu tine? Ca să ai tu, fiule, cu ce te purta întru cele văzute; să te porți ca Mine, pe nori și cu norii. Dacă Eu vin, vin cu tot ce am, vin ca să te iau cu Mine, vin ca să Mă iei cu tine și să stăm în fața Tatălui cu această împărăție de cer nou și de pământ nou, așa precum a fost la

început. Cine a mai auzit să te încurce pe tine o împlinire micuță care-ți stă la îndemână s-o împlinești? Și dacă nu vrei să împlinești toată pregătirea, cine a mai pierdut vreodată ce ai pierde tu, fiule chemat și ales ca să stai înaintea Mea la venirea Mea? Fii credincios, Israele, căci chemat și ales dacă ești, nu este de ajuns, tată. Credința te împlinește, ea te face să te împlinești. Fără ea nu faci tot ce este de făcut. De aceea am rostit Eu în vremea ta: *«Credință ca a ta să nu se mai fi auzit prin veacuri»*. Pe cel cu inima curată care nu poate scăpa și care vrea cu Mine, pe acela îl scap Eu cu îngerii Mei, dar pe cel ce Mă ia în glumă pe Mine, pe acela îl las. *«Unul va fi luat, și altul va fi lăsat»*. Uită-te bine, că această proorocie se vede în lucrarea Mea. Cel ce va fi lăsat, acela este cel ce se lasă de lucrarea Mea, de cojocul cel dăruit de Mine vouă în vremea aceasta. Cel ce va fi luat este acela care merge cu Mine și cu cuvântul Meu până la locul unde cerul și pământul sunt unite spre așteptarea celor ce vor încheia cu bine calea.

Mergi, Israele, mergi! Mergi, tată, pe cale cu Mine, chiar dacă nu vezi cu ochii calea, că vine ziua să vadă lumea că tu ai calea Mea sub pașii tăi. Nu tu trebuie s-o vezi. Cel necredincios trebuie s-o vadă. Proorocul Elisei n-a văzut cu ochii oastea cerească, pregătită în luptă pentru el și pentru scăparea lui, dar a văzut ucenicul său, Ghehazi, a văzut carele și oastea cerească, a văzut la cererea lui Elisei către Domnul, și a crezut ucenicul în cuvântul credinței lui Elisei.

Mergi, Israele, mergi! Mergi, poporul Meu, mergi, tată, pe calea Mea cu tine, că și Eu merg pe calea ta cu Mine, și iată, merg. Iar azi facem popas de cuvânt și stăm la masă întru cină de Emaus, și după ce mâncăm, din nou lucrăm ce avem de lucrat. Cu ce lucrăm noi, tată? Lucrăm cu mintea, cu inima, cu fapta, cu pasul, cu toate mădularele duhovnicești lucrăm: cu credința, cu iubirea, cu răbdarea, cu pacea, cu vestirea cea nouă lucrăm, cu învierea, tată, lucrăm. Acum poposim și mâncăm și bem, și apoi iar călătorim, și puținel mai călătorim, și la capătul călătoriei e serbarea de sfârșit.

Mergi, Israele, mergi, că dacă stai, nu mai mergi. Mergi, tată, că cine stă se pierde de pe drum, că drumul în urmă se face sul, nu rămâne întins drumul cel ce merge spre Domnul. În urmă se strânge, și sulul este ținut de îngeri în urma ta. Mergi, tată, cu bărbăție, că un singur drum merge spre Domnul. Păzește-te, și pe cărări lăturalnice să nu te abați, că drumul în urmă se face sul, și rămâi pe cărări fără duh pe ele. Mergi, tată, mergi. Eu te aștept la izvor ca să-ți dau să bei. Mergi, că iată ce fac: îți ies înainte cu cofița și îți dau să bei. Mergi, fiule Israele, că asta Îmi este dorința, și vom fi amândoi un singur trup, Eu și cu tine, Mire și mireasă, femeie și bărbat, căci dintru Unul sunteți toți, fii ai lui Israel; o pâine, un trup sunteți toți, și din aceeași pâine mâncați, și vom fi mereu un singur trup. Amin.

Binecuvântată să fie cina Mea de azi cu tine, Ierusalime, fiu iubit, și să fii viu, poporul Meu. Să-ți fie fața îmbujorată de focul Duhului Sfânt, de iubirea focului ceresc. Să te binecuvinteze pe tine cerul și pământul și văzduhul și apa și tot ce este în calea Mea cu tine. Pe unde treci tu să rămâni mireasmă de înviere. Pe unde calci tu să iasă morții din morminte și să cânte „*Hristos a înviat!*“, ca să audă Israel cel ce până azi este necredincios în învierea Mea.

Mergi, Israele, mergi, poporul Meu, mergi, tată, cum a mers Israel cu Moise, dar mergi ascultător spre Canaan, și intră viu în grădina cea cu lapte și cu miere.

Mergi, Israele, mergi. Mergi, tată, cum a mers Ilie proorocul, că el a mers plin de dor ca să se întâlnească cu Mine, și s-a întâlnit.

Mergi, Israele, până la unirea cea văzută a cerului cu pământul, până acolo unde cele două lumi se fac una, căci peretele cel din mijloc se va da deoparte și vom fi cu toții un singur trup.

Mergi și iar mergi. Mergi, Israele, mergi, că mergi pe calea slavei Noului Ierusalim, și ți-am făcut pașaport de trecere prin barierele lumii, și lumea te va cunoaște pe tine de Ierusalim.

Mergi, Israele cu nume nou, căci ți-am cumpărat bilet de călătorie, și toată lumea știe cum te cheamă pe tine.

Mergi, Israele, căci trâmbița Mea este pe fruntea ta cu numele ei, și cetatea Noului Ierusalim s-a vestit pe pământ, și se așează pe pământ, și după aceea o voi așeza întru nestrăciune. Amin.

Domnul Dumnezeu lui Israel a grăit poporului Său. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 1995

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Omul îndumnezeit vede slava Domnului. Slava Domnului în om este veșnicia și fecioria. Vestirea unei noi împărății.

Eu sunt Cuvântul Care vine spre Israel, spre poporul Domnului. Amin. Eu de aceea M-am întrupat prin cuvânt. Eu de aceea Mă numesc Cuvântul, pentru că M-am întrupat prin cuvânt. Dumnezeu Cuvântul S-a întrupat și S-a făcut trup înaintea oamenilor. Iată cum se face trup cuvântul Meu, iată cum se face faptă cuvântul. Așa s-a făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele. Cuvântul cel ce ia trup prin împlinirea lui, aceasta este lucrarea lui Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul Care vine spre Israel. Pace ție, poporul Meu! O, poporul Meu, poporul Meu, Eu trebuie să fiu cuvântul tău.

Fiiilor din grădina cuvântului Meu, iată, fiilor, vorbesc cu Israel. E serbare dumnezeiască, e praznicul serbării schimbării la față a Domnului lui Israel. Am lăsat mărturia feței Mele cea întru slavă celor trei martori aleși dintre apostolii Mei cei de atunci.

Pace ție, Israele, că tu vei primi biruința Domnului cea de la sfârșit, fiindcă Eu voi arăta lumii slava Mea cea cu tine. Tu ești trimisul Meu în lume, și de aceea te-am făcut și te-am numit popor al Domnului.

O, Israele, Israele, ce zici tu, fiule, oare numai în ziua aceea de demult am avut Eu slava aceea? O, fiule Israele, slava aceea am avut-o mereu, mereu, în toată vremea trupului Meu, dar stătea sub acoperământul nevederii omului. Scris este că nu poate omul să vadă slava Mea și să rămână viu. Ce înseamnă această Scriptură, fiule? Acest cuvânt este duhovnicesc, căci a trebuit Dumnezeu să Se facă Om ca să Se poată arăta omului, ca să-l poată face Dumnezeu pe om, și să vadă apoi slava Domnului omul cel îndumnezeit. Am venit prin cuvânt și M-am făcut trup și am îndumnezeit pe om prin cuvânt, și după aceea M-am arătat omului. Iată ce taină frumoasă, ce taină dumnezeiască, Israele, poporul Meu!

O, Israele, Israele, ce taină mare te însoțește pe tine, tată, și încă tu îți mai pierzi timpul pentru cele neadevărate, fiule Israele, căci numai Eu sunt adevărat, Eu și lucrările Mele între oameni. Lucrările omului sunt neadevărate. Lucrările omului neîndumnezeit sunt neadevărate, precum omul neîndumnezeit nu este om adevărat. Omul adevărat este omul cel îndumnezeit, și pe tine, Israele, te însoțește taina cuvântu-

lui Meu, Israele, om îndumnezeit de Dumnezeuul tău. Ți-am poruncit demult să deschizi ochii ca să vezi slava Mea care te însoțește. Ascultă, tată, de porunca Mea, măcar cu vederea ochiului minții să vezi slava Mea și să crezi în ea, că ea te însoțește. Să vezi tu, măi fiule Israele, câți ostași cerești, câte duhuri cerești se poartă cu tine din loc în loc, din noapte în zi și din zi în noapte. Ți-am poruncit să deschizi ochii și să vezi, dar dacă tu crezi în slava Mea care te însoțește și dacă o simți cu inima și cu mintea, mai fericit, de o mie de ori mai fericit ești tu decât toți cei care au văzut slava feței Mele. Adeseori Mi-am lăsat văzută slava ca să îndemn omul la credință. Adam auzea umbrelul Meu prin grădina Edenului și credea că Eu sunt. Îmi auzea glasul, Îmi auzea pasul și treacățul Meu prin grădină. Așa am voit Eu să Mă port cu omul, pe cât a putut omul purta, căci slava Mea este fără de cuvinte în măreția ei, în puterea ei. De aceea este bine să trăiesc Eu în om și să Mă slăvesc în el și din el, că așa am voit Eu să-Mi arăt lucrarea, dar mintea omului este slabă de tot și nu-și schimbă omul mintea. Dar tu, poporul Meu, să nu stai cu minte de om, și să ți-o schimbi, tată, ca să știi să pricepi slava Mea din tine. Cea mai mare slavă a lui Dumnezeu în om a fost veșnicia și fecioria pe care o avea omul cel creat de Dumnezeu. Și dacă omul și-a pierdut fecioria, curăția lui Dumnezeu în el, atunci a pierdut și veșnicia. Dar vreau să-l răscumpăr pe om și să-i dau înapoi darurile cele de la început, și de două mii de ani lucrez, și voiesc să sfârșesc lucrarea de răscumpărare a omului.

Schimbă-ți mintea, poporul Meu, căci tu ești începătura Mea de la sfârșit cu care merg spre început ca să repar cu tine tot drumul omului și să nu mai aibă omul drum apoi, și să fiu Eu drumul omului, și să fie omul drumul Meu cel veșnic. Amin.

Israele, Israele, nume binecuvântat pe pământ și în cer! Tu nu trebuie să fii țărână, fiule Israele. Tu să fii duh și cuvânt să fii, copilul Meu, că dacă nu era omul țărână, Eu nu trebuia să mai mor ca omul. Dar omul a rămas țărână atâta vreme după ce a pierdut cerul prin neascultare! De aceea a trebuit să mor Eu ca omul. Dar pentru tine, poporul Meu, nu vreau, tată, să mai mor, și vreau să înviez în tine, și tu să fii duh, că tu nu trebuie să fii țărână, Israele, omul Meu cel nou. Omul cel nou a răsărit pe pământ, a răsărit din țărână. Iată de ce ți-am spus Eu ție, poporul Meu, să mănânci Paști nou; de aceea, ca să fii omul cel nou, așteptat de toți cei care s-au întors în țărână. Tu să nu fii țărână. Tu să fii omul cel nou, din duh, nu din țărână, căci țărâna la țărână trage. Israele, Israele, să tragem țărâna la duh și să facem din ea duh, precum am făcut Eu la început de i-am dat duh de viață veșnică, dar ea a tras la țărână.

Israele, Israele, să nu mai ai pe tine țărână nici cât un vârf de ac, că tu ești omul cel nou, care mănânci Paști nou; om curat și Paști curat, cină curată, lucrată de mâini și de trupuri curate.

Nu mai lua, Israele, Paști din mâna preotului care are femeie, că tu ești omul Paștelui cel nou. Nu te mai întoarce spre țărână, fiule, că ți-am ursit viață fără de moarte, dar stai întru cină de Paști nou și de om nou. Mai am un pic și rup din pom și îți voi întinde să iei din grădină, dar mâna care se va întinde să ia va fi duh, nu va fi țărână. Nu mai sta întru țărână, Israele. Îmbracă-te cu lucrarea Duhului Sfânt și fă-te cuvânt, fiule, așa cum s-a făcut apostolul Pavel, că el te așteaptă să-i dai și lui cămașa cea pentru Paști nou și veșnic. Tu ești pilda lui Prâslea cel voinic. Tu ești cel mic care ai mărlul de aur, păstrat și neșefuit de hoți. Să stai treaz, Israele, copil de la

sfârșit, că mărul trebuie vegheat, și va fi să mănânci din el cu Împăratul cerului și al pământului, cu Împăratul Cel văzut, cu Mine, Domnul tău, poporul Meu, cu Mine la masă, întru slavă văzută. Fiii țărânei nu sunt fiii Paștelui cel nou, că ei întind mână de țărână când dau să ia de pe masă, și fac din Dumnezeu țărână fiii țărânei, Mă fac țărână, una cu țărâna lor, și nu se fac duh fiii țărânei, și nu se schimbă la față și la inimă fiii pământului.

E sărbătoare de schimbare la față, și am coborât pentru Israel. Te binecuvintez, Israele, poporul Meu. Tu ești partea Mea, tu ești moștenirea Mea, și de aceea trebuie să fii Duhul Meu. Toate neamurile au îngeri moștenitori după împărțirea hotarelor neamurilor, dar partea Mea de moștenire ești tu, Israele, nume sfânt. Tu ești moștenirea Mea, dar să fii. Amin. Să fii în veci moștenirea Mea, căci te așteaptă tot numărul strămoșilor tăi cei după duh, cei care sunt cu duhul; te așteaptă să între și ei cu trupul și cu duhul în moștenirea Mea și a ta.

Ne vom strânge în curând pentru serbare nouă pe dealul cuvântului Meu, în cetatea cuvântului Meu, căci cetatea aceasta va străluci de slava Mea între cer și pământ și va fi Ierusalim ceresc, așezat pe pământ nou, care va purta pe el om nou și Paști nou. Amin.

Binecuvântat să fii de Dumnezeul tău, Israele. Binecuvântate să-ți fie sărbătorile cele cu cerul. Toți cei care știu de tine că ești poporul Meu, să vină să te vadă, tată, lângă slava Mea.

Pace ție, poporul Meu, și îngeri păzitori să stea de veghe la hotarele tale și peste tine și cu tine. Învață bine ce este țărână și ce este Duh Sfânt, și să fii popor al cuvântului Meu. Pace ție, Israele, și duh de sănătate și de ocrotire și de iubire și de veșnicie de la Domnul Dumnezeuul tău! Pace ție, Ierusalime nou! Amin, amin, amin.

Pentru fiii din grădină las un pic de cuvânt, ca să le dăruiesc încă îngeri păzitori și sfinți întăritori. Măi copii, Eu am fost trimis de Tatăl la oameni pe pământ ca să fac lucrarea Tatălui, iar voi ați fost trimiși de Mine la oameni pe pământ și ați semănat sămânța cea de la sfârșit. Eram dator celor la care v-am trimis și M-am dus cu voi acolo să le dau vestea cea de scăpare. M-am dus, că am avut cu cine, că la ei eram dator. Dar acum, tată, fiți liniștiți în grădinița Mea, și vă dau îngeri păzitori mai mulți, ca să vă fie vouă mângâiere duhul îngerilor, și vă dau, tată, sănătate, că am nevoie de voi sănătoși și plini de pace. Voi cu Mine să nu vă temeți. Voi cu Mine să nu vă aplecați gândul la nici un fel de rău, căci răul nu are ce căuta la voi. Eu, Domnul, vă dau vouă sănătate de duh și de trup, dar fiți veghetori peste acest dar dat vouă de la Mine. Copiii Mei trebuie să aibă grijă de sănătatea lor, și Eu v-am învățat pe voi toate lucrurile, tată.

Fiule Emilian, să fii, tată, sănătos și tare și cu duhul și cu trupul, tare în Domnul, tare în cele sfinte și cerești în grădina Mea, care va cuprinde pământul ca să-l facă nou, fiule. Îi dau sănătate și acestei copile, îi dau, tată, și o port cu mare grijă de mână, ca să stea ea de mână cu Mine și cu cerul și cu voi. Ea este sănătoasă, dar are mici neputințe, așa cum am avut și Eu. Durerile duhovnicești sunt neputințele voastre, dar pe toate Eu le vindec mereu și le dau de lângă voi.

Fiilor, vă dau încă îngeri păzitori, ca să lucreze ei cu paza și cu veghea, iar voi să lucrați cu Mine cele ce sunt de lucrat. Vă dau sănătate, fiilor, vă vindec de tot ce vă doare, ca să nu vă mai doară. Să vă doară de ieșirea la capăt a lucrului lui Dumnezeu cu voi, și să-l lucrați cu pace și cu îndumnezeire în voi. Voiesc să vadă oamenii în voi om îndumnezeit,

omul cel așteptat. Voi sunteți țara Mea cea fără de hotare, țara Mea de sfințiți, peste care Eu am moștenire.

Fiilor, fiilor, pace vouă, tată! Iubiți rugăciunea mai presus de orice mișcare. Iubiți adevărul, fiilor, și mâncați-l cu lingurița mai mult decât pe orice merinde. Adevărul să fie mereu pe masa voastră spre hrana voastră. Iubiți sănătatea de duh și de trup. Vă mângâi și vă întăresc și vă binecuvintez și vă înveșnicesc mereu prin cuvântul Meu, și vă îmbrac cu viață fără de moarte, căci voi sunteți moștenirea Mea. Amin. Aveți grijă de Israel, să fie moștenirea Mea Israel. Aveți grijă de ogor, tată.

Iliuță, copilul Meu, aveți grijă de cele duhovnicești, iar cele de trebuință vi se vor adăuga vouă. Ai grijă de iubirea Mea din tine, că fără ea trage din greu carul cu boi în care este lucrarea Mea. Tu trebuie să fii oglindă de iubire și de veghe cerească, și toată lucrarea Mea merge cu bine când tu împlinești pe Domnul în tine. Ai grijă, tată, de mersul cel bun al carului cel de foc pe care se poartă lucrarea Mea între cer și pământ. Mănâncă, tată, cu lingurița adevărul Meu, și stați la masa adevărului și turnați în blid cuvântul adevărului, care vă face vii și veșnic vii.

Nicușor, copilul Meu, dă drumul cuvântului Meu, dă-i grai din tine, că asta e lucrarea care vă cuprinde în ea. Toți să fiți cuvânt, toți, tată, dar voi, cei din față, să fiți cuvânt înaintea Cuvântului. Pace vouă, copilași iubiți de Dumnezeu! Verginica vă umple de sănătate de la Mine. Ea vă poartă în sân, tată, și nici un rău nu vă ajunge pe voi. Eu vă port în palmă, și așa voi fi cu voi înaintea Tatălui. Măicuța Mea vă iubește și vă ocrotește cu mare ocrotire.

Pace vouă! Eu sunt în voi și cu voi. Amin, amin, amin.

6/19 august 1995

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Iubirea s-a făcut cuvânt peste România. Omul trebuie înfiat de iubire. Lucrarea Fiului în cele șapte veacuri pentru răscumpărarea omului. Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Fiul Omului ca să-l facă pe om fiu al lui Dumnezeu. Biserica își doarme somnul ei. Cuvântul este pâine din cer.

Iubirea coboară din cer pe pământ. Amin. Iubirea s-a făcut cuvânt și s-a așternut peste România și grăiește și se împlinește glasul și cuvântul Iubirii. Iubirea coboară și cuvintează. Dumnezeu este iubirea. Amin. Dumnezeu cuvintează în România. Cuvintează Domnul peste poporul cuvântului Său. Cuvânt de iubire cuvintează Dumnezeu.

Pace ție, poporul Meu cel născut din cuvânt, și voiesc prin tine să nasc pe toată România prin cuvântul Meu, și voiesc s-o nasc din iubire, ca să fie ea iubire înaintea Mea. Pace ție, poporul Meu, că s-a dus vestea până la toate marginile că Dumnezeu grăiește din cer cu tine, că stă Domnul deasupra ta și grăiește cuvântul Său peste tine. Am făcut din tine poartă, poporul Meu, poartă prin care intră cuvântul Meu la oameni. Pace ție, popor binecuvântat! Pace și celor ce te iubesc pe tine, celor care cred în Mine prin tine, prin cuvântul Meu dat de tine oamenilor.

O, câtă iubire am pus pentru oameni! căci omul a căzut din veșnicie și din feciorie. De ce, tată, n-a înțeles omul câtă iubire am pus Eu pentru om? Mai întâi am creat toate frumusețile, tot ce poate fi mai frumos și mai fericit, și apoi M-am așezat și am lucrat cu mâna pe om, ca să am cui să-i dau tot ce am creat. O, câtă durere M-a cuprins pe Mine, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Câtă suferință pe Mine când am văzut pe om

că a căzut din binele cel ceresc! O, poporul Meu, câtă iubire am amestecat cu durerea Mea și cât am suferit iubind, iubind și așteptând să-l văd din nou pe om lângă Dumnezeu! Am lucrat apoi cinci mii de ani ca să repar pe cele stricate de om. M-am sălășluit prin cuvânt în prooroci și am lăsat ungerea Mea între oameni, căci proorocii și unșii Mei au lucrat cu cuvântul Meu în ei cinci mii de ani, poporul Meu. La început am lucrat cinci zile, și a șasea zi l-am făcut pe om ca să-i dau cele ce le lucrasem timp de cinci zile, și omul le-a strivit pe toate, a strivit viața cea veșnică a celor create de Mine. Am lucrat apoi cinci mii de ani ca să-l sui pe om din nou la veșnicie, iar în a șasea mie de ani am lucrat om nou. O, poporul Meu, cum am făcut Eu aceasta? Iată, Eu am fost Omul, că M-am făcut Eu Fiul Omului în a șasea mie de ani. M-am făcut Om ca să știe omul cum trebuia să fie, cum trebuia să se înmulțească și cum trebuia să lucreze înaintea lui Dumnezeu. Și iată, în a șaptea mie de ani Eu sunt cu cuvântul peste pământ, și nimeni nu e pregătit pentru această iubire, pentru această coborâre de iubire.

Iubirea a venit pe pământ, și omul nu cunoaște ce este înțelepciunea. Iubirea îl strigă pe om. Omule, unde ești? O, te-ai ascuns, te-ai ascuns că ești gol. De șapte mii de ani umbli gol. Omul născut din om este gol, este golaș. Gol se naște din om, gol se duce înapoi, și iată, Iubirea îl strigă pe om să nu se mai ducă înapoi. Să se scoale, să se acopere și să meargă înainte, căci înaintea lui așteaptă Iubirea. Omule născut din om, te așteaptă Iubirea ca să te naști din ea și să cunoști apoi ce este înțelepciunea, căci înțelepciunea este duh iubitor de oameni.

Poporul Meu, intru, tată, pe porți ca să strig omul. Poporul Meu, copilul Meu, stai în poartă și dă ființă cuvântului care strigă la om. Eu sunt Cuvântul. Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu din Dumnezeu, Dumnezeu de la Dumnezeu venit între oameni. La început l-am avut pe Israel de popor, și vorbeam deasupra lui, și Moise Mă auzea și lucra ca să-i dau lui Israel veșnicia și fecioria și Canaanul, și n-a vrut nici atunci omul să se întoarcă în Dumnezeu. La sfârșit am iarăși pe Israel, și l-am numit român pe Israel. Israel înseamnă popor al Domnului. Israel este numele poporului Domnului. O, Israele român, la sfârșit, iată, te-am făcut pe tine popor al Meu și te-am numit român, Israele nou ales, și ți-am spus: «*Pace ție!*». Israele, Israele, Domnul Dumnezeu te strigă să te faci popor al fericii cerești. Israele român, te strigă Făcătorul tău, că iată, am născut în tine cuvântul Meu, și îl nasc mereu, că mereu Mă fac cuvânt înaintea ta și te chem să mergi înainte și să nu te mai întorci înapoi. Privește, Israele, cum Îmi pasc Eu oile născute din cuvântul Meu cel nou, și ține, tată, urma oilor Mele, că am pus turma Mea înaintea ta, și Eu sunt Păstorul și Învățătorul. Ține, Israele, urma oilor Mele și mănâncă și tu, ca să te faci măricel la înțelepciune și să înveți lecția împărăției cerurilor pe pământ și să te faci zidar, fiule român, zidar de împărăție cerească între cer și pământ. Cele ce a zidit omul șapte mii de ani nu sunt bune, tată. Sunt bune numai cele făcute de Dumnezeu. Vino în lucrare de zidărie cerească pe pământ! Vino, omule român, vino, tată, că românul este poporul cel ales la sfârșit. Vino să zidim împărăția cerurilor, că așa am făcut și cu Adam. L-am făcut ca să zidească împărăția cerurilor, și el și-a zidit neascultare. Prima piatră a fost neascultarea, și pe ea se zidește tot ce se zidește de șapte mii de ani. Și ce s-a zidit pe ea? S-a zidit pofta pe ea, și pofta a zămislit și s-a făcut păcat, și păcatul l-a învinuit pe om și stă împotriva

lui de șapte veacuri. Dar Eu am făcut în al șaselea veac o lucrare mare, rostită de Mine prin prooroci. Am venit și M-am însămânțat în Fecioară, și sămânța Eu am fost, Eu, venit din cer; și M-am înființat Om în Fecioară și M-am născut prunc și am crescut Om desăvârșit, și apoi cu multă iubire M-am așezat să gust moartea ca un om și să frâng puterea ei prin învierea Mea din moarte.

Poporul Meu, poporul Meu, cine poate înțelege ce am făcut Eu în al șaselea veac? L-am făcut pe Omul Cel nou, născut și nu făcut. Am făcut lucrarea de naștere a Omului Cel nou. Am coborât din cer între oameni, așa cum trebuia să-l nasc Eu pe fiecare om din Mine; din Mine, nu din om; din Mine prin om, prin lucrul mâinilor lui Dumnezeu. Omul cel dintâi a fost lucrul mâinilor lui Dumnezeu, și tot așa voiesc să fac lucrare și la sfârșit. La început a fost facere de om, facere lucrată, iar la sfârșit este naștere de om, naștere prin cuvânt, nu prin om; naștere din cer pe pământ, după cum este scris: «*Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate intra cu împărăția lui Dumnezeu*».

Israele, Israele, scumpul Meu popor, am lăsat prin Scripturi cuvânt și am zis despre nașterea din nou a lumii, despre înnoirea lumii am profețit. O, poporul Meu, am încheiat și al șaptelea veac, și am pășit pas de veac nou, și cine, tată, mai înțelege Scripturile? Cine mai așteaptă nașterea din nou a lumii, așa cum Eu am proorocit în Scripturi? Am trimis pe înger și am cerut-o pe Fecioară ca să Mă însămânțez în ea, și ea M-a primit. Prin ce M-a primit? Prin cuvântul ei M-a primit, și a spus: «*Iată roaba Domnului*», și în clipa aceea Cuvântul S-a zămislit și a crescut și S-a născut; prin ușă închisă S-a născut, căci ușa aceasta a rămas neumblată, și Fecioara a rămas fecioară. Iată, așa a lucrat Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om. A lucrat Dumnezeu naștere din Fecioară și n-a stricat fecioria prin naștere, dar omul nu mai are înțelepciune.

O, poporul Meu, sunt cu tine în serbare cerească pe pământ și serbăm pe Fecioara mamă. E bucuria cerului cu tine în serbare. E Fecioara mama Mea serbată de poporul cel ales la sfârșit.

Bucură-te, mamă Fecioară, bucură-te lângă poporul cel nou și ajută-l pe cel mic, așa cum M-ai ajutat pe Mine în vremea prunciei și a copilăriei, până la desăvârșirea cea deplină. Ajută-l pe cel mic, înfașă-l, hrănește-l și crește-l fuguța pe cel mititel, pe cel născut din Dumnezeu prin cuvânt, căci cine este născut din Dumnezeu, acela este cuprins de împărăția lui Dumnezeu. Bucură-te, mamă Fecioară, și învață-l pe cel mic nădejdea în cele făgăduite de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, nădejdea în înnoirea lumii. Amin.

O, câtă iubire am pus Eu pentru om! Eu, Fiul lui Dumnezeu, M-am făcut Fiul Omului ca să-l fac pe om fiu al lui Dumnezeu, născut din Fiul lui Dumnezeu.

Omule, unde ești? Auzi tu glasul Meu? O, te-ai ascuns, că ești gol! De șapte mii de ani ești gol. Iată, cuvântul Meu suflă peste tine. Ia din Duhul Meu și lasă-te născut din Duhul Sfânt și stai înfașat cu Duhul lui Dumnezeu, că Eu te numesc fiu. Omule, te iubesc și te strig. Te strigă Iubirea. E lungă durerea iubirii, e lungă de șapte mii de ani. Omule, lucrarea Mea, am coborât din cer după tine, am coborât în acest sătuț și Mi-am făcut în el staul de cuvânt și cale spre oameni. Am făcut grădină de rai, și Mă port deasupra ei și cuvintez cuvânt de înnoire a lumii și strig omul să se înveșnicească, să se înfeciorească și să se lase cuprins de viață fără de moarte. Amin.

Omule, fruct al păcatului, vino, tată, spre îndumnezeire, căci Cuvântul a venit să te nască din El și să fii apoi viu.

Omule, ia din fructul vieții și te umple de viață, că Eu sunt calea, adevărul și viața. Amin.

Ce cale ți-ai ales tu, omule scump? Că scump a fost, tată, prețul pe care l-am dat ca să te răscumpăr de pe calea pe care ți-ai ales-o. A murit Dumnezeu pentru tine, și apoi a înviat și a zis: «*Eu sunt calea, adevărul și viața*».

O, poporul Meu, Eu sunt cărarea, Israele român, și M-am dat ție ca să ai cărare și ca să mergi pe ea. Îngrijește-ți mersul și te cercetează și te așează pe cărare, fiule.

Omule trebuie înfiat de iubire. Omul trebuie să aibă iubirea de mamă. Omul trebuie să se facă prunc la sânul iubirii și să-i zică mamă. Omul trebuie să fie fruct al iubirii.

Omule, fruct al păcatului, lasă-te născut din iubire, din cuvântul ei. Ea te așteaptă ca să te hrănească cu fructul ei. Iubirea este viață fără de moarte. Iubirea este Dumnezeu. Dumnezeu este iubirea, și omul va fi om nou, om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Așa este lucrarea pentru nașterea din nou a lumii, și iată, înțelepciunea cea din cer grăiește peste pământ și se așează peste oameni ca să înnoiască lumea, după cum este scris în Scripturi. De patruzeci de ani cobor și Mă fac cuvânt și Mă fac cărare de coborâre la om, cărare de urcare a omului la Mine.

M-am făcut cunoscut oamenilor bisericii de azi, și nu M-au primit și n-au cunoscut Duhul lui Dumnezeu, Care grăiește la sfârșit, și n-au luat mângâierea Duhului Sfânt în biserică lor. Au pus din nou Cuvântul sub lege și sub judecată, așa cum a fost acum două mii de ani. Oamenii bisericii zic că au școală, zic că au cunoștință. De unde au cunoștință? O, și Pavel, apostolul Meu, avea cunoștință și școală învățată pe pământ, dar până ce Eu nu am orbit cunoștința lui, n-am putut să-l folosesc ca uneltă a cuvântului Meu, n-am putut, așa cum nici azi nu pot cu omul bisericii. Biserica are treburile ei, nu are timp de Cuvântul Care vine din cer de la Dumnezeu. Cuvântul vine, Cuvântul a venit, după cum a fost scris în Scripturi, dar biserica l-a frânt calea. Cuvântul lui Dumnezeu a venit și Și-a făcut popor, și are popor, și are biserică, și are iesle și Se naște în ea Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

O, popor al Cuvântului, o, biserică a lui Iisus Hristos, Ierusalime, Ierusalime nou, întocmit de Dumnezeu! Ia, tată, și mănâncă tu cuvânt, că biserica din lume s-a culcat, și nu se mai scoală ca să mănânce. Biserica doarme somnul ei, și nu se trezește din somnul ei. Am trezit-o ca să-Mi audă cuvântul, și s-a culcat iar, și nu se scoală ca să stea înaintea Mea. Cine slujește păcatului, acela nu înțelege pe Dumnezeu, acela are de tată păcatul, acela nu are timp de Dumnezeu. Dar omul care slujește poruncile lui Dumnezeu, acela are cunoștință, are duh treaz și este fiu al iubirii, fiu al lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: «*Celor ce cred în El și celor câți L-au primit le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească și bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut*».

Iubirea coboară din cer pe pământ. Iubirea S-a făcut cuvânt și Se așterne peste România. Pace ție, Românie, că ai în tine poporul cuvântului Meu! Pace ție, că voiesc să te îmbrac mireasă, să te nasc din cer și să te iau de mireasă, să te înfecioresc și să te înveșnicesc, să-ți dau ție darurile pe care omul le-a pierdut de la început. Când Adam a avut din nou un fiu în locul celui ucis, a zis Adam: «*Iată om după chipul și asemănarea mea*», și din acel fiu s-a înmulțit omul pe pământ după chipul și asemănarea lui Adam, după cum este scris. Adam a fost făcut de Dumnezeu după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, dar când omul s-a născut apoi din om, a fost

după chipul și asemănarea lui Adam. Omul născut din păcate trebuie să se lase născut din cer, din Dumnezeu, din iubirea lui Dumnezeu pentru om.

Poporul Meu, să fii iubire, fiule, și să se nască din tine fii ai iubirii. Poporul Meu, să fii făclie, tată, și să se poarte după tine spre Mine toți cei care vor crede în venirea Mea și în nașterea cea de sus. Poporul Meu, să fii cărare pentru omul din lume, că lumea a ajuns la sfârșit. Poporul Meu, să fii pâine pentru cei ce vor flămânzi după venirea Mea și să înmulțești cuvântul Meu și să-l dai de pâine pentru cei ce nu știu că este pâine cuvântul, fiule. Lumea nu știe, dar tu știi ce este pâinea cea din cer, căci din cuvânt se fac toate, toate, și pâine se face, și apă se face, și pace se face, și lumină se face prin cuvânt. Poporul Meu, să fii cuvânt. Poporul Meu, să fii veșmânt de Duh Sfânt pentru cei ce n-au veșmânt, pentru omul cel gol de șapte mii de ani, căci strig omul, și omul se ascunde, că este gol. Așa a zis Adam când l-am strigat după ce a greșit: «*Unde ești, Adame?*», iar el a zis: «*Doamne, m-am ascuns, că sunt gol*».

Poporul Meu, să fii, tată, pâine și sare pentru săraci și pentru bogați. Poporul Meu, să fii toiag pentru neputințoșii care vor trage pe cărare. Poporul Meu iubit, să fii binecuvântat, și să sărbătorești venirea Mea, că iată, vin mereu la tine și îți grăiesc de deasupra și te călăuzesc și îți sunt cărare, poporul Meu.

Israele român, vino, tată, la praznicul cuvântului Meu, că masă cerească este în mijlocul României. Israele, Israele, să faci crucea dreaptă și să-ți faci viața dreaptă și să mergi pe urma Mea și să vii la masa Mea. Pace ție, poporul Meu! Pace ție, fiule, ție și celor ce cred în Mine și în tine! Celor ce cred că tu ești poporul Meu Eu le dau pacea Mea și desfășor cărarea Mea, ca să vadă cărarea și s-o urmeze.

Poporul Meu, iată cină cerească, cină de cuvânt în România! Românie, Românie, să te binecuvinteze pe tine tot cerul sfânt și toate puterile cerești, și să te scoli, tată, și să fii biserică cerească în mijlocul neamurilor pământului. Pace ție, țara Mea! Pace ție, Ierusalime, Ierusalime nou! Pace unsului tău, care are de la Mine ungere! Pace trupului tău și duhului tău! Pace ție, Românie, Israele nou, Ierusalime nou! Amin, amin.

15/28 august 1995

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Pe pământ este furtună de prooroci mincinoși. Maica Domnului: taină începută în rai. Cerul începe de la pământ în sus. A venit vremea răscumpărării trupurilor. Fiii oamenilor nu sunt fiii lui Dumnezeu.

Cobor cu sărbătoare la Israel. Coboară Domnul, Israele, Domnul, cu zecile de mii de sfinți ai Săi și cu Fecioara mamă și cu sărbătoare de naștere și cu dor curesc. Amin.

Cobor în livadă ca să văd rodul toamnei.

Israele, Israele, copăcel de primăvară, a venit toamna, tată, și tu ești copăcel primăvărat, ești subțirel și plăpând. Ți-am pus proptele și le-am întărit, ca să te sprijinească și să te faci copac de toamnă în care să se adune păsările cerului, Duhurile Domnului. Toamna e cu rod, iar primăvara e cu floare. Toamna se culege și se mănâncă din rod. Ce să fac Eu acum dacă tu nu ești cu rod de toamnă? De ce nu ești tu și copăcel și copac? De ce, tată? Eu am fost și om și Dumnezeu, și așa să fii și tu, Israele, să fii om îndumnezeit, fiule, ca să

cerți răul, și el să se ducă din calea ta. Eu așa am făcut, și răul a plecat dinaintea Mea, și tot așa să lucrezi și tu, Israele, copăcel de primăvară; Israele, copilaș de sân.

Domnul Dumnezeu cere lui Israel creștere deplină și stare de bărbat desăvârșit. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Pace ție, buchetul Meu, mănunchiul Meu de pomi, că mare sădire voi face din tine în zilele ce vin. Eu am fost și om și Dumnezeu, și voiesc să te deprind și pe tine cu lucrarea Mea de pe pământ și din cer, ca să cerți răul și să plece din calea lucrului tău cu Dumnezeu. Eu am fost dus de duhul în pustie, și în pustie am fost ispitit de diavolul. A voit să vadă dacă sunt Fiul lui Dumnezeu și n-a putut afla, că nu i-am lucrat pe plac, și am certat răul, și răul s-a depărtat. Ce era răul? Răul era duhul lumii și stăpânirea lumii, pe care voia satana să Mi-o dea așa cum i-o dă fiecărui om. Dar Eu am fost și om și Dumnezeu, și am biruit răul care a mers după Mine în pustie. Omul poate să învețe de la Mine că dacă se închină lui Dumnezeu îl rușinează pe diavol și nu i se închină lui. Ce înseamnă să te închini diavolului? Înseamnă să faci voia lui.

Israele, sugarule de la sânul cerului, fii copac de toamnă, tată, că furtuna vremii de acum îndoiaie copacii. Furtună de prooroci falși a umplut potecile lumii și se dau prooroci ai lui Dumnezeu. O, de aceea îți spuneam Eu mereu: «*Citește, fiule, Scriptura, ca să te umpli de Duhul Sfânt*». Fii iscusit în Duhul Sfânt, ca să știi ce înseamnă prooroc, ca să știi că toate încetează în dreptul acestei lucrări. Toate izvoarele vor seca, toate se vor tulbura, căci tot omul este plin de mândrie, ba încă a pus numele lui Dumnezeu în față. Proorocii falși nu știu ce înseamnă prooroc. Femei cu capul descoperit, unse cu farduri, vopsite și ojate și luxate, oameni de toate felurile; se mai dau și ortodocși, și unii din ei zic la lume că sunt și ei cu lucrul Meu de nou Ierusalim. Dar lumii îi spun Eu acum ce înseamnă prooroc și ce înseamnă acest popor al cuvântului Meu. Poporul Meu nu umblă pe drumuri. El umblă numai după Mine, numai la strigătul Meu vine. Poporul Meu nu are daruri, căci darul lui este cuvântul lui Dumnezeu care se coboară să-l călăuzească. Poporul Meu nu se ia după prooroci, că Mă are pe Mine cărmaci, are cuvântul lui Dumnezeu în față. În fața Mea se stinge știința și limbile și darurile și proorociile, după cum este scris.

Mama Mea Fecioara a văzut pe arhanghelul Meu care M-a vestit pe Mine ei, și pe ea n-a auzit-o nimeni să se laude cu daruri sau că își dă cinste. Era copilă sfântă în noaptea de păcate a lumii, și din carnea acestei copile S-a plămădit Fiul Omului, Care este Fiul lui Dumnezeu. Ea M-a crescut și a stat sub umbra Mea, și a stat la picioarele Mele, ca să slujească Dumnezeului ei. Copila aceasta fecioară este o taină. Această taină s-a dus cu tot cu trup întru cele cerești, întru cele ce nu se văd, căci cele cerești sunt cele ce nu se văd. Cerul începe de la pământ în sus. Golul în care este omul cuprins, neființa care nu se poate prinde în mână, aceea este ființa cerului, care cuprinde de jur împrejur pe om. Omul este cuprins de cer, dar omul nu are această înțelepciune. Fiilor, fiilor, Eu așa am spus: «*Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele*». Omul este conținut de cer, iar cerul este scaunul Meu de domnie. Trupul omului are forma pe care Eu, Domnul, i-am dat-o lui Adam, omul cel dintâi. Din Adam și-a luat omul trup, și tot din Adam și-a luat și sfârșit trupului. Din Hristos își ia omul naștere de sus, naștere din cer, și tot din Hristos își ia apoi trup nescricăcios cu care va moșteni veșnic.

Israele, Israele, a venit vremea să fac răscumpărarea trupului cel făcut de Dumnezeu, căci trupul cel făcut de Dumnezeu a fost trup nemuritor când a fost făcut. Era lucrat numai din bine, numai din Dumnezeu, numai de Dumnezeu, și l-am făcut stăpân pe bine ca să-l moștenească, să moștenească pe Dumnezeu, să nu aibă altă avere, să nu aibă altă întocmire omul. Și dacă l-am făcut stăpân, Mi-a luat stăpânirea și a făcut cu ea răul. Răul nu era în om. Răul a fost luat de om, a fost mâncat de om, a fost luat de om în pânțece, și din acest aluat se naște omul din om. Fructul cel luat de om din pomul cunoștinței binelui și răului este aluatul din care se naște omul. Aluat de neascultare a luat omul în pânțece. Acest pom a căzut și el, și s-a făcut rău. El a stat atâta timp cât nu i s-a ispitit fructul, și după aceea s-a făcut păcat și a căzut din cer odată cu omul. De atunci am rostit Eu taina copilei Fecioare care a îndulcit rodul pomului căzut, ca să sui pomul înapoi, între pomii raiului, ca să sui omul între pomii raiului și să mănânce cu ascultare din pomii raiului.

Israele, copăcel de primăvară, vreau să întorc omul înapoi între pomii raiului. Fă-te, tată, copac de toamnă și stai gata de mâncat, spre bucuria Domnului Creator. Copila Fecioară a fost pom din rai, și pomul a purtat rod, și rodul a tămăduit pomul, a tămăduit pe omul care a mâncat din rodul acestui pom.

O, mamă Fecioară, pomișor cu o singură floare! O, mamă, copăcel din rai! Tu ai purtat un singur rod, și rodul tău a tămăduit omul de moarte.

Israele, popor iubit, ți-aș spune, tată, o taină mare, dar nu pot, că Mă aude omul bisericii și Mă face eretic și pe Mine și pe tine. Dar va veni cu Mine Fecioara mama Mea și voi rosti atunci taina ei. Te hulește omul bisericii din lume și dă vina pe tine dacă află de la tine taina Mea despre copila Fecioară, despre mama Fecioară. Nașterea ei este mare taină. Ea se numește pom din rai. Ea s-a născut din rai. Ea a fost născută prin cuvântul pe care Eu l-am rostit șarpelui care înșelase gândul femeii. Sămânța ei a fost Fiul lui Dumnezeu, și din această sămânță se naște omul cel nou, din cuvânt, precum Fecioara aceasta a fost născută încă de pe atunci, din cuvântul rostit atunci. Cuvântul s-a născut atunci, iar ea s-a arătat acum.

Mare taină este taina de prooroc, dar ce știe omul? Omul crede că prooroc înseamnă mijloc de câștig de laudă, de câștig de avere. Omul crede ce crede, că nu știe ce trebuie să creadă și să lucreze. Mama Mea Fecioară nu s-a dat prooroc, nu s-a mărit cu întâietate între oameni. Ea a fost umilă și curată la fire și la faptă, iar darul ei a fost iubirea de Dumnezeu. Dar azi e plin pământul de oameni care se dau oameni ai darurilor cerești. Oameni care slujesc la idoli se dau oameni cu daruri cerești, la care stau oamenii la rând ca să intre. Vin la poarta ieslei Mele oameni ușuratici, femei ușuratice, ca să-și vestească darurile lor, oameni care nu caută învățatură de pe nicăieri. Ei vin să învețe și aici pe ai Mei, dar aici sunt Eu izvorul darurilor. O, mări fiilor, dacă Eu îl călăuzesc pe om până la izvorul darurilor, dacă chiar printr-un dar de călăuză îl călăuzesc până aici, de aici încolo ar trebui să bea din izvor, că nu-i mai trebuie călăuză dacă a găsit ce căuta. Iar dacă n-a găsit, unul ca acela nu știe ce caută dacă nu știe să găsească și să prețuiască și să se smerească lui Dumnezeu-Izvorul. Mama Mea Fecioara stătea la picioarele Mele spre slujire și Mă ruga cu ruga ei să fac bine celor necăjiți și supărați, celor ce umblă prin întuneric, iar darul ei eram Eu. Ea, cu iubirea ei, luminează întunericul vieții omului din lume, că lumea nu are o cărare, lumea are cărări schimbătoare. Fecioara mama

Mea s-a numit roaba Domnului, și Dumnezeu a numit-o stăpână pe cea care s-a numit roabă. De ce se zice că ea e stăpână a cerului? Pentru că ea a stăpânit cerul, și nu l-a făcut trup. Ea și-a păstrat trupul cer și scaun de domnie a lui Dumnezeu, căci cerul este scaun de domnie a Domnului.

Israele, scumpul Meu copăcel, mare este taina omului îndumnezeit, căci omul îndumnezeit este cer. Israele, copăcel subțirel, să fii pom al cunoștinței binelui, și să nu te mai încerci și cu rod al răului, că rodul răului dacă-l iei să-l mănânci, crește în tine și se face om, și face din tine tată și mamă a răului. Israele, Israele, prunc ieșit din cuvântul Meu cel de patruzeci de ani, cel din vremea lui Avraam rostit! Israele, popor alăptat de cer! Vino, tată, spre creștere și spre toamnă! Vino fuguța, fiule, și te coace deplin! Vino, că Eu vin! Toamna se numără bobocii, și Eu vin să te aleg de sămânță și să te iau în palmă și să te așez pe masa Sfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Iată, uită-te bine și vezi bine. Toate științele și toate limbile s-au sfârșit prin ele însele, și va rămâne înaintea Mea omul îndumnezeit, care se hrănește cu știință din cer pe pământ. Înțelepciunea cea de pe pământ este omenească, este născută din om, și omul este căzut, precum căzută este înțelepciunea omenească. Omul care slujește păcatului are înțelepciune ca și păcatul, căci ceea ce mănânci, aceea dai în lături. Înțelepciunea omului a voit să se pună în locul lui Dumnezeu și s-a pus sieși dumnezeu, căci omul cu școală nu primește pe Dumnezeu de stăpân al său. Omul cu școală are școala păcatelor, că dacă n-o avea n-o iubea, nu iubea școala cea de la om. Omul cu școală nu poate scăpa de moarte, dar cel care pune capăt școlii și științei și limbilor lui, acela înviază și se face prunc la sânul lui Dumnezeu, și se face iubire, și iubirea naște iubire și ea nu moare niciodată. Fiilor, fiilor, școala este mândrie, și mândria este moartea care stă peste om de șapte mii de ani. Omul școlit nu-și mai cunoaște menirea, căci omul trebuie să vorbească cu Dumnezeu, dar iată, fiii oamenilor nu sunt fiii lui Dumnezeu. Înțelepciunea omului s-a voit a fi în locul lui Dumnezeu, dar iată, am venit, și ea tace înaintea Mea; tace, și va tăcea, precum este scris în Scripturi.

Omule, poți să faci tu numai bine pe calea ta; zadarnic îl faci dacă nu-l faci pe cale cu Dumnezeu. Eu nu am nevoie de binele tău ca să-l iau și să ți-l plătesc. Eu am nevoie de binele Meu în tine, nu de al tău, căci cine nu este din Dumnezeu și cu Dumnezeu pe cale, acela nu este. Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Fiul Omului ca să-i întoarcă pe fiii oamenilor la Dumnezeu, dar dacă oamenii nu cred în Dumnezeu, aceia nu pot face nici un fel de bine pentru cer. A murit Dumnezeu Omul, iar Dumnezeu Fiul S-a dus în iad și a scos pe cei ce-L așteptau să vină după ei. Și apoi a înviat Dumnezeu Omul, și a înviat și omul, și s-a îndumnezeit omul. Oamenii pun pe oameni dumnezei; dumnezei care mor ca și oamenii. Oamenii care fac așa sunt călăuziți de îngerii cei întunecați, care au căzut de la Dumnezeu. Oamenii care au pe Dumnezeu de stăpân sunt călăuziți de îngerii cei buni, care au stat cu frică și cu luare-aminte în ascultare de Dumnezeu. Cum adică să-L aibă omul de stăpân pe Dumnezeu? Ce înseamnă om cu nume de creștin care are pe Domnul de stăpân? Înseamnă să stea cu luare-aminte și cu frică la poruncile lui Dumnezeu, și cu ascultare, precum au stat îngerii cei buni, care nu au căzut; înseamnă să lucreze tot ceea ce poruncește Dumnezeu, precum îngerii ascultă și fac cele date lor spre lucrare bună și cerească. Și iată, fiii oamenilor își fac voia lor, și nu au pe Domnul de stăpân al lor. Oamenii îmbâcsiți de știința lor zic că Eu,

Domnul Iisus Hristos, am fost un om din vremea aceea, un om cu putere și atât. Ei Mă aduc la asemănarea cu ei, că ei își sunt lor dumnezei, și își sunt împărăție, dar ei n-au înviat ca Mine prin moarte, ei nu s-au înălțat la cer. Ei sunt de pe pământ, dar Eu sunt venit din cer, de la Tatăl, în Fecioară. Lor nu le place să creadă în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt așa cum trebuie să se creadă. Ei sunt fiii oamenilor, și tot așa trăiesc, dar cei ce au de stăpân pe Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, aceia vorbesc cu Dumnezeu, cu aceia vorbește Dumnezeu, și stau aceia întru viață, nu întru moarte. Eu sunt viața cea veșnică, și cine Mă are pe Mine de hrană, acela se hrănește cu viața cea veșnică.

Oamenii școliți și bogați sunt cei mai săraci de pe pământ, căci slujesc minciunii, și cu ea rămân de avere, cu ea și cu multele duhuri care mișună peste gândurile și inimile lor.

Israele, Israele, am stat odată cu ucenicii Mei în mijlocul mulțimilor care se uitau după noi. Vorbeam cu ucenicii și le spuneam despre cei fericiți, despre cei care sunt fericiți, și îi numeam pe ei așa, pe ei înaintea mulțimilor, pe ei, nu pe mulțimi. Le spuneam că fericiți sunt cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor. Cei bogați în duhul lor nu au loc de împărăția cerurilor în gândurile lor, dar cei săraci și curați în gândire, aceia sunt fericiți, și au această fericire și această mângâiere în duhul lor.

Omule, omule, de ai împlini toate cele potrivite cu poruncile lui Dumnezeu, dar dacă ești fălos și semeț, ești înger întunecat, și nu îți folosește. Cel ce se mândrește cu Dumnezeu, acela se smerește ca Dumnezeu. Cel ce se smerește ca omul, acela nu este în Dumnezeu, acela are duh de om, care face binele fără Dumnezeu; acela lucrează binele răului, iar binele răului face parte din rău, nu din Dumnezeu. Cine nu crede în Fiul lui Dumnezeu, Care a venit din cer pe pământ, acela are păcat asupra Duhului Sfânt. O, dacă un animal ar avea grai ca omul, ar face de rușine pe omul cel necredincios. O, necredința va avea sfârșit, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi voi arăta slava înaintea necredincioșilor, și voi propăși cu tine, popor al cuvântului lui Dumnezeu.

Am venit în mijlocul tău, poporul Meu, cu Fecioara mama Mea, cu sârbătoare de naștere am venit. La început Dumnezeu a luat pe femeie din bărbat, și la sfârșit a luat pe bărbat din femeie, căci bărbat și femeie înseamnă om. Voi veni și voi da naștere din cer la tot omul care va înțelege taina nașterii de sus spre viață veșnică. Voi veni văzut, Israele, poporul Meu, că este scris de această venire. Cele șapte veacuri s-au pecetluit, căci Dumnezeu a numărat până la șapte și la început. Mă voi arăta cu veacul cel veșnic care a început între cer și pământ, că Eu la această lucrare lucrez cu tine, poporul Meu, și vom face culesul, tată, și la masa de veac nou vom mânca hrană nesticăcioasă, spre nesticăciune de trup și de duh. Amin.

Fiilor, fiilor, am plâns patruzeci de ani și am rugat pe poporul Meu să asculte de tot ce-i dau să lucreze peste el, ca să-l îmbrac întru nesticăciune prin ascultare. Te-am învățat, poporul Meu iubit, și Mă uit, tată, la ascultarea ta și văd încă nepăsare, și văd că nu ți-e teamă de cuvântul Meu cel rostit ție. Te-am rugat, fiule, să fii curat și tu și casa ta, că ți-am spus că vin înger și casnici cerești în casa ta și la masa ta, și ți-am spus să fii cu grijă, ca să se simtă cerul bine cu tine și în casa ta. Am binecuvântat mereu tot ce ai, și așa fac și acum, dar am iar să-ți amintesc să fii curat, tată, să fii curat, poporul Meu. Să mănânci din vase curate și păstrate curate, iar când te ridici de la masă după ce mănânci, ia fuguța apă și picură

în ea și agheasmă și spală blidele și masa, că iată durere și rușine pe Mine când văd că duhul rău se atinge și suge din hrana binecuvântată prin rugăciune. Duhul rău se face muscă și se pune pe cele cu care voi vă hrăniți. O, cât am așteptat să nu mai aveți gunoi în gospodăriile voastre și să puneți flori mirositoare, tată, și busuioc să puneți, și trandafiri să puneți, și crini să puneți, ca să aveți adunare de îngeri în jurul vostru, că îngerii, tată, trag la mirosuri cerești și la curățenii cerești. Spală și mătură degrabă, fiule, după ce Îi mulțumești lui Dumnezeu pentru hrana de pe masă. Ca la voi la nimeni să nu fie mai curat și mai păstrat, că fiți atenți, nu numai curat, dar și păstrat acest curat. Când stai la masă, fiule, să ai curat, curat în casă și la masă, că atunci Domnul și casnicii Săi stau la masă cu tine. Să nu fie colțisor fără de ordine în ograda cea pecetluită de Dumnezeu ție. Alungă musca, tată, și fă rugăciune la cer pentru pieirea acestui duh rău, că musca poartă pe duhul rău pe tot locul, și îl spurcă, și lasă peste loc curat murdărie de duh rău. Duhul rău ia trup de muscă, fiilor. Umpleți casele și ogradele voastre de mirosuri de flori, că musca nu stă decât în mizerie, tată, și din mizerie se naște. De unde mizerie? De la om, de la animal. Dar mizeria de la om are în ea păcatul ei, iar Eu v-am rugat pe voi să fiți sfinți, că de cei sfinți nu se atinge duhul rău ca să mănânce.

Poporul Meu, nu mai fă atâta treabă, tată, mai întâi de a-ți face ție curat în gospodărie. Să nu se hrănească duhul rău din nimic ce sunt ale tale. Tu să ocrotești binecuvântarea lui Dumnezeu și să ai agheasmă stropită peste toate ale tale. Păstrează-ți trupul și duhul curat, poporul Meu, ca să ai putere, tată. Ascultă de cele ce ți-am cerut, ca să ai putere, tată, și când cerți răul, răul să plece și să se supună plecând.

Fiule, să te atingi curat de sfânta Împărtașanie, că Eu sunt Dumnezeu, fiule scump. Ai grijă mare să fii curat la masa Mea și întreabă-Mă pe Mine ca să te învăț desăvârșit curățenia de la masa Mea, că altfel te lovești, altfel te izbești în Mine, și izbindu-te te lovești și Mă lovești și pe Mine. Fii atent, că acum mănânci Paști nou. Fii atent, fiule, că acum mănânci veac nou, și trebuie să fii întâi, precum la școala de pe pământ este întâi cel ce învață cel mai bine.

Am pe cineva care a căzut și s-a lovit. Fii atent, fiule, de câte ori vii la Mine, să vii curat, să vii pregătit, așa cum se vine la Mine. Să nu vii nervos, să nu vii înscăiat, să nu vii nespălat sau cu mirosuri străine de mirosurile cerești, să nu vii amețit, și să vii ca un bun prieten al Meu, ca cel mai apropiat de Mine, ca cel mai iubit de Mine, ca cel mai cunoscut de Mine, poporul Meu iubit. Știi cum să fii tu la masa Mea, fiule? Să fii ca apostolul iubirii, ca Ioan cel iubit de Mine, care a stat la masa Mea rezemat de pieptul Meu, și era mângâiere Mie acest fiu curat și iubit. L-am iubit mult, și îl iubesc mult, pentru că este curat și pentru că a iubit nepătimirea, și avea îndrăzneală să stea alipit cu pieptul Meu. Ai văzut pe ucenicul cel nepregătit la masă; a venit, a mâncat nepregătit și apoi a căzut în sabia lui și s-a lovit.

Fiilor, fiilor, renunțați la tulburări, renunțați la tot ce vă murdărește pe voi, și fiți, tată, așa cum v-am cerut Eu. Fiți ca în carte și nu călcați peste cuvântul învățaturii Mele și apoi să vă numiți nepregătiți, adică furi. Fructul nu trebuie furat când îl mănânci. El trebuie luat cu voia stăpânului, cu știrea stăpânului și după voia stăpânului. Fiți ca Ioan la masa Mea cerească, și apoi fiți ca și cei din cer dacă stați la masă cerească. Eu vreau prin iubirea voastră să fiți fiii Domnului. Eu vreau să iubiți împlinirea cuvântului Meu, că Eu v-am spus cuvânt să nu mai stați acoperiți cu pânză care ia foc. O, de ce, tată,

vă vine vouă așa de greu să împliniți acest cuvânt? Oare, trebuie să vi-l spun din nou? Și iată, iar vi-l spun: scoateți din casele voastre și de pe trupurile voastre tot ce v-am spus să scoateți. Nu vă văitați că nu aveți bani, nu cârțiți la împlinirea cuvântului Meu. Dar când te-ai dus să cumperi ce nu este binecuvântat cum de ai avut bani?

O, faceți curățenie pe voi și în casele voastre. Lucrați împlinirea cuvântului Meu și fiți creștini, și fiți români ca românii, fiilor, și luați din hrana Mea pregătiți la masa Mea, pregătiți cu împlinire întru toate câte vă cer la masa Mea. Să nu faceți ca țiganii care cer colaci la biserică și apoi înjură și stau murdari, precum murdari stau și cer pâine. Să nu faceți ca preoții care dau la porci mâncarea cea binecuvântată în biserică. Eu vin și pun numele Meu peste prinoasele aduse de om lui Dumnezeu, și apoi ei iau și duc acasă colăcei și colivă binecuvântată și o pun în teica porcilor. O, până când? Până când numele Meu va mai fi călcat de porci? Vezi tu, omule, cui îi aduci tu prinosul tău și banul tău și dragostea ta? Tu, poporul Meu, să moi numai cât grâu poți mânca, și să nu se dea la gunoi grâul Meu cel binecuvântat pentru cer. Tu, poporul Meu, să ai grijă de pâine, tată, că pâinea este sfântă, fiule. Adu-ți aminte când Eu am binecuvântat pâinea în pustie, că am spus apoi să se adune toate firimiturile și să nu se piardă nimic. De ce am spus așa? Pentru că era binecuvântată de Mine hrana aceea. Așa îți binecuvintez și ție hrana când Îmi ceri să ți-o binecuvintez, și tu să nu arunci bucățița cea care are binecuvântare rostită peste ea, ci s-o mănânci, fiule, ca să fii binecuvântat.

O, fiică a Ierusalimului nou, nu mai sta acoperită cu maramă care arde ca focul, care e lucrată din foc. Aruncă de pe tine tot ce este trecut prin foc și fă-ți veșminte de pânză de in, de pânză de bumbac și de lână, că lâna este darul oii, dat ție spre veșmânt, și este simbol sfânt acest dar.

Fiule, fiule, caută să ai ținută duhovnicească de apostol al lui Hristos; ținută în vorbă, în purtare, în cuvânt; ținută cerească între oameni. Nu fiți mâniași unii pe alții, nu fiți supărăcioși, și mai degrabă căutați în orice timp să fiți plăcuți unii altora, că asta înseamnă iubire unii de alții. Nu să iubești oricum pe oricine, nu așa, tată. Să iubești pe cel ce caută să facă binele, pe cel ce caută să placă prin ceea ce face bine. Așa și nu oricum, că s-a învățat greșit ce înseamnă să se iubească unii pe alții cei ce se iubesc. Trebuie să iubești cu bucurie și nu din obligația de a iubi. Cei ce trăiesc unii pentru alții, numai aceia se iubesc cu adevărat unii pe alții. Cine nu dăruiește altuia tot ceea ce face el, acela nu știe nimic despre iubire. Și cui altuia? Altuia care iubește și el iubirea cea rostită de legile ei. Israele, poporul Meu, să cauți, fiule, să placi aproapelui tău, să placi prin tot ceea ce faci, iar dacă nu faci ca să placi, nu te mai supăra că nu găsești iubire, căci iubirea, ceea ce seamănă, aceea și seceră, fiule.

Este printre fiii poporului Meu un om plin de trufie și minte bolnavă, care seceră ceea ce seamănă el. El seamănă zavistie între copiii Mei, seamănă cârtire și dispreț pentru copiii acestui popor, și iată, ceea ce seamănă, el își seceră și mănâncă din această muncă, și este gol, nu este plăcut de cei ce iubesc pe Dumnezeu. El nu are cum să iubească. El are mintea bolnăvicioasă și este ușuratic în simțirea inimii lui, și Scriptura spune că unii ca aceștia sunt căzuți în patimi de ocară, că așa este plata celor lucrute bolnăvicioși. De aceea, poporul Meu, îți cer ție ținută duhovnicească de apostol. De aceea vin și te țin treaz, și să nu te superi și să nu cârtești împotriva Mea dacă dau mereu să te așez în trezie plăcută Mie

și semenilor tăi. Fiți unul altuia pe potrivă. Fiți, fiilor, asemenea Mie, ca să lucrați binele și iubirea unul peste altul. Lăsați-vă furați de cer. Lăsați-vă copleșiți de cuvântul Meu și fiți cuvânt și mâncați cuvânt și dați-vă unul altuia această hrană. Fiilor, nu fiți sterpi de cuvânt. Fiți născători de cuvânt, fiți împărțitori de cuvânt. Dați hrană cuvântului Meu. Cum adică aceasta? Cuvântul Meu este ca o floare care moare dacă nu are apă, care se usucă fără de hrană și devine sterp. Fiilor, nu stărpiți cuvântul Meu dintre voi, că fără de cuvânt voi sunteți sterpi. Fiilor, fiilor, pregătiți calea cuvântului Meu spre voi și fiți cuvânt; fiți hrană, tată, și creșteți în cuvânt.

Poporul Meu, să nu uiți că toate se fac prin cuvânt. Să nu uiți, tată, ce este facerea. Pământul cel dintâi a fost făcut prin cuvânt, din apă. Pământul cel de acum tot prin cuvânt a fost făcut, și prin apă. Dar fiți atenți, voi, cei care sunteți acum lucrători ai cuvântului în numele Meu, fiți atenți că așteaptă cerul cel nou și pământul cel nou să fie terminate de întocmit. Această facere nouă așteaptă. Creșteți, tată, și vă înmulțiți în cuvânt și prin cuvânt, și nașteți-vă din cuvântul Meu, și nașteți din cuvântul Meu pe toți cei ce vor vrea să se nască din cer, din apă și din duh. Fiți pricepuți ca la sfârșit, nu ca la început, că Eu când am făcut pământul cel dintâi am zis oamenilor: «*Creșteți și vă înmulțiți*», și ei n-au fost atenți ca să facă această lucrare din cuvântul Meu și prin cuvânt. Când am întocmit pământul cel de acum, tot așa am zis oamenilor care erau rămași pe pământ; le-am zis: «*Creșteți și vă înmulțiți*». Și nici atunci n-a fost pricepere la acest cuvânt rostit de Dumnezeu, că omul s-a îmbătat, și la beție a blestemat, și s-a înmulțit ca și cei de la început. Dar a treia oară voi sfârși răul, și iată, lucrez naștere din cer și înmulțire din cer, și lucrez pe om din cuvânt, și se lucrează naștere nouă a lumii.

O, poporul Meu, mare taină ți-am strecurat Eu azi. Azi e zi de naștere, e zi din zilele facerii cea de a treia, de om născut din Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Fiu al Fecioarei. Amin.

Vreau să fac din România arcă de salvare. Vreau să fac din ea apă și duh în mijlocul focului care arde azi și care se aprinde mereu întru facere de cer nou și de pământ nou, și cerul se va da în lături și vor rămâne descoperite toate cele ce nu se văd, toate cele veșnice. Amin.

Poporul Meu scump și iubit, întru care am binevoit, roagă-te pentru iertarea păcatelor tale, că numai așa nu vei mai păcătui, și vei sta smerit înaintea lui Dumnezeu, și frate înaintea fratelui. Cine dă cuiva un sfat bun și ceresc, să ia și el din sfatul acela, că dacă face altfel, este fariseu. Un sfat bun dacă nu este primit, de aceea nu are primire și putere, pentru că nu ia din el și cel care dă sfatul, pentru că sfatul nu are viață în cel care-l dă altuia. Să dai sfat cu frângere de inimă, și să iei tu din el mai întâi, și vei avea rod însutit și cuvânt ca spicul de grâu bogat în rod.

Israele, poporul Meu cel înnoit de cuvântul Meu, să ai statură cerească, să se vadă la tine creștere de viață veșnică și să nu mai vorbești ca omul de pe pământ. Tu să vorbești ca omul coborât din cer pe pământ și să spui la cei născuți pe pământ taina cerului și să cobori cerul pe pământ cu tine, fiule născut din cer, din Domnul Iisus Hristos, Cel ce S-a suit la cer ca să poată coborî cu cerul la tine.

Israele, copăcel de primăvară, crești și te îngroașă. Israele, crești și prinde, tată, rod, că Sfânta Treime și casnicii cerului vin să mănânce din rodul tău. Să fii copac în care să se aciuzeze tot ce este în cer, îngerii și sfinții, zecile de mii de sfinți, după cum este scris în Scripturi. Pune, Israele, mâncare

pe masă și mănâncă, tată. Ți-am dat un blid. Pune-l la gătit și ia din el și mănâncă până voi veni Eu.

O, binecuvântatul Meu popor, te binecuvintează pe tine Fecioara mama Mea și Îmi spune: „*Fiule, iată fiii Tăi, iată frații Tăi*“. Iar Eu, Cel întâi născut, vă spun: iată mama fecioară a fraților Mei lângă cel întâi născut al ei, căci fecioara cea fără de bărbat are fii, are popor, are un fiu.

Verginico, copăcel bogat în fruct, te binecuvintează mama Mea Fecioară. Verginico, copilă de la sfârșit care ai avut de la Mine lucrarea cea de a treia a Mea, fii, tată, serbată lângă mama creștinilor, că tu ai popor creștin, și nimeni de până acum n-a avut popor creștin curat. A fost mereu popor creștin, dar nu curat la cererea cerului. Au fost pe vremea lui Noe opt oameni curați, dar când să se înmulțească de la Dumnezeu, iar s-au întinat. O, măi Verginico, tu, tată, ai acum popor neîntinat, care umblă după Miel oriunde voiește Mielul. Învață-l mereu nepățimirea pe poporul tău. Ia cuvânt din cuvântul Meu și rupe-l și dă poporului să mănânce nepățimire, ca să stea acest popor alipit de pieptul Meu în veci de veci. Amin.

— **O**, slăvesc pe Tine pentru poporul meu, care este al Tău. Nici un păstor de pe pământ nu vrea să-Ți dea Ție turma lui; zice că e a lui. Dar eu Ți-am dat-o Ție, Doamne, în primire, căci așa este la sfârșitul lucrului: se dă Tatălui lucrul în primire, lucrul care pentru Tatăl s-a lucrat.

Eu, Doamne, Ți slăvesc mila și iubirea, pentru că numești curat acest popor. Este curat, dar mai are de lucru la cuget, la iubire, la atenție, la suflet, la răbdare și la creștere, Doamne. Este curat, dar mai are de curățit, și eu asta îl îndemn, să fie ca apostolul Ioan. Cea din urmă povață a mea asta a fost peste popor: să citească el cartea iubirii, cartea apostolului iubirii.

Citește, poporule, ce ți-am dat să citești, citește până vin, că vin cu Domnul în curând. Citește, ca să fii curat, ca să te umpli de Duhul Sfânt, că Duhul Sfânt te curăță de tot ce mai ai neplăcut în tine și pe tine. Ia seama, fiule, la cuvântul Domnului, că nu mai este de adăugat la el. Înfeciorește-te și lasă-te spre înveșnicire, poporul meu. O, să crești deplin și să ai statură de apostol lucrător înaintea venirii slavei Domnului. Să crești, că ai apă și ai lumină și ai cuvânt la masa ta. Să crești, poporul meu, și să fii slava Domnului și scara Domnului, așa cum a fost mama cea care a adus pe Fiul pe pământ. Să fii scară cum am fost eu scară de coborâre a cuvântului la tine, poporul meu. Să crești și să fii masă Domnului Iisus Hristos, la care să stea El și să frângă pâinea și să rămână veșnic descoperit cu tine. Crești, fiule, crești, poporul meu, crești. Crești și te dă lui Dumnezeu biserică nouă, curată și veșnică, poporul meu iubit. Amin.

— **O**, crești când tu semeni sămânță nouă peste poporul tău cel nou, că e nou, tată, e lucrul cel nou, așteptat de șapte veacuri. Măicuța Mea te ferește și îți mulțumește de tot ce-Mi dai tu Mie. Mama Fecioară mângâie pe poporul tău și stă de veghe în ajutorul tău și lucrează cu tine la misiunea ta. Pace ție, Verginico! Pace poporului tău pe care Mi l-ai dat să-Mi fie fruct la sfârșit!

O, popor nou, crești, tată, crești, și treci din floare în rod. Crești și iară crești, căci creștere ți-am dat. Crești și te împlinește, că Eu am venit, și vin. Crești, Ierusalime, și te fă cetate din cer pe pământ. Crești, tată, și te suie la cele cerești, ca să mănânci din ele și să crești. Crești, Israele, crești, po-

porul Meu, că Israel a scăzut după ce l-am crescut, și s-a unit cu fiii oamenilor și Mi-a stricat seminția peste care eram Eu Dumnezeu. Crești, Israele, crești. Crești, tată, ca un copăcel al binelui și fă-te fruct dulce și crești în fruct. Crești, Israele, crești. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, crești și te înmulțește întru viață veșnică și întru nestrăcătore. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 1995

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Trupul creștinului să fie crucea, iar Duhul Domnului să fie pe ea. Adevărul lucrării cuvântului. Domnul grăiește României.

Cuvântul lui Dumnezeu Se face hrană, Se face mană care vine din cer. Cuvântul Se face pâine și vin, Se face pâine Cuvântul Tatălui, căci Fiul este Cuvântul Tatălui. Cuvântul lui Dumnezeu S-a făcut Om în al șaselea veac și S-a sălășluit între oameni și S-a dus apoi la Tatăl, ca să poată veni înapoi la oameni. De nu S-ar fi dus, n-ar fi venit iar la oameni, dar a venit ca să-i suie la Tatăl pe cei ce cred în taina facerii prin cuvânt.

Ia aminte, Ierusalime, căci Cuvântul Se face iarăși hrană. Ia și culege această mană, ia și mănâncă, poporul Meu, căci Eu sunt Cuvântul, Eu, Fiul Tatălui Savaot. Eu Mă vestesc, și tu Mă auzi vestindu-Mă venind spre tine, Israele de la capătul timpului. Eu Mă vestesc din nori că vin, iar tu, popor mititel al grădinii Mele, deschide, fiule, ca să intru în grădină și ca să intru în carte, ca să Mă vestesc lui Israel. Eu sunt pe nori. Eu sunt cu norii cei ce nu se văd. Eu sunt pe nori de stele. Eu sunt pe nori de soare. Eu sunt pe nori, și norii nu se văd. Eu sunt pe nori de îngeri, pe nori de slavă, pe nori de heruvimi și serafimi. Eu sunt purtat pe norii slavei Mele întru cele ce nu se văd, întru cele cerești sunt. Israele, fiule al cuvântului Meu, să trăiești, fiule, întru cele cerești. Să mănânci, fiule, mana aceasta, s-o mănânci în fiecare zi, să mănânci și ziua și noaptea, să mănânci cu foame, fiule Israele. Să mănânci lapte și miere din cer, căci cele ce nu se văd sunt nestrăcătore. Ia și mănâncă din grădina celor ce nu se văd, ca să fii nestrăcătore, poporul Meu, și să faci ochi nestrăcătore și să vezi norii slavei Mele, și pe Mine cu tine să Mă vezi, și pe tine cu Mine să te vezi, și să vezi, tată, pentru ce M-am trudit peste tine patruzeci de ani. Deschide-Mi ca să vezi, că orice cuvânt al Meu trebuie împlinit cu frică și cu iubire mare, și asta înseamnă să deschizi ca să vezi.

O, copilăș poporul Meu, mănâncă, tată, mană, și să nu-Mi ceri carne, că nu-ți mai dau. Dacă lui Israel i-am dat carne, ce bine i-am făcut? Că s-a întors în moarte Israel dacă i-am făcut voia. Ție, Ierusalime, omul Meu cel nou, nu vreau să-ți mai fac voia, și vreau, fiule, să te deprind să vrei voia Mea. Nu te mai tot întreba pe tine, și întreabă-Mă pe Mine, fiule, de ce-ți zic Eu ție Ierusalim nou? Pentru că tu ești făcut de Mine om nou, și omul nou are pe Duhul Sfânt sălăș în Care stă. Tu ești înconjurat de Duhul Meu Cel Sfânt, căci Duhul Sfânt este Dumnezeu în Tatăl și în Fiul, din Tatăl și din Fiul. Lucrarea Duhului Sfânt se numește Rusalii, se numește Ierusalim, iar tu ești omul Meu cel nou, născut din Fiul lui Dumnezeu Cuvântul. Tu ești Ierusalim nou, căci Cuvântul este Duhul Sfânt, este Dumnezeu în duh, Care vine și face om nou din cuvânt. Mănâncă, Ierusalime, Duh Sfânt, și să nu poftesti carne ca Israelul lui Moise, că Israel de la Moise a cerut carne, fiindcă Moise era scula Mea pentru Israel. Am voit să-l

fac pe Israel om nou și să-l deprind să mănânce mană, și apoi lapte și miere. Da' de unde, tată! că el n-a vrut, și s-a întors iar la carne. N-a voit ca Mine, și a voit ca el, ca omul lui cel vechi a voit omul lui Israel. Omul, Israele, n-a întrebat pe Domnul când a mâncat carne. Omul a mâncat, și Domnul a văzut ce face omul. Mănâncă mană, Ierusalime, căci cuvântul este mană din cer. Mănâncă și nu te plictisi ca Israel.

Pace ție, poporul Meu! Mă așez cu tine la sfat, cu tine la masă de cuvânt, că e sărbătoare, tată. Pace ție, casa Mea! Pace ție, Israele, odihna Mea și așternutul Meu! E sărbătoare, fiule, și Eu vin să cinez cu tine. Mă rup și Mă pun pe masă de sărbătoare, așa cum M-am pus pe cruce ca să Mă dau jertfă omului. Poporul lui Israel aducea jertfă lui Dumnezeu carne de animal, iar Dumnezeu a pus jertfă pentru Israel pe Fiul Său Cel Unul. M-am pus jertfă pe cruce și M-am fărâmat și M-am pus omului pe masă spre hrană. Așa cum pui tu pe masă hrană și pâine ca să mănânci, așa M-am pus Eu pe cruce, ca să ai tu ce mânca, tu, cel flămând de la sfârșit. Omul aduce jertfă din ceea ce are, iar Domnul a adus ceea ce are. Domnul S-a dat pe Sine, ca să aibă omul pe Domnul. Domnul S-a dat omului, și omul a voit carne de animal și de pasăre și de alte vietăți.

O, poporul Meu, popor al mângâierii Mele! M-am dat lui Israel spre hrană, și s-a săturat și M-a lăsat. M-am făcut pâine care cobora din cer pe nori până deasupra taberei lui Israel, și el M-a schimbat cu carne. El carne a poftit, și cine pofteste moare. Când am făcut întâi pământul și pe om, omul a mâncat carne și nu L-a întrebat pe Domnul. Omul aducea jertfă Domnului, dar nu L-a întrebat pe Domnul. Domnul nu putea intra în pofta omului, căci omul poftea, și apoi mânca, căci păcatul s-a făcut poftă și a crescut în om. Când am făcut pământul cel de acum, omul a mâncat carne și n-a întrebat pe Domnul dacă îi dă voie să mănânce.

O, poporul Meu, cel mai bine este ca omul să-L lase pe Domnul să spună, căci cine spune întâi, acela a creat cuvântul și fapta cuvântului. O, când omul se face Dumnezeu, ce să mai facă Domnul? Israel, de bine ce a mâncat viață din cer, a voit apoi să mănânce moarte de vietate, carne a voit Israel. Noe după ce a ajuns la capătul potopului, după ce Domnul i-a spus să iasă din corabie el și casa lui și toate animalele ce erau în corabie, după aceea a făcut jertfelnic și a jertfit animale pentru Dumnezeu. El a jertfit cu dragoste, dar cu dragostea lui din el, nu cu dragostea lui Dumnezeu în el. Nu i-am spus Eu lui Noe să aducă jertfă. Am luat dragostea lui și am spus în inima Mea: «Să nu mai blestem pământul pentru pricina faptelor omului, pentru că plâsmuirile gândului omului sunt plecate spre rele din tinerețile lui». Am zis în cugetul Meu să nu mai pierd, să nu mai nimicesc toate viețuitoarele precum am făcut. Cugetul lui Noe s-a plecat spre a jertfi animale după ce a trecut potopul, și dacă așa am văzut, am lăsat tot așa ca și până în potop, că omul Mi-o luase înainte și folosise tot jertfa lui. Așa și Israel, de bine ce ajunsese în Canaan a luat și a adus jertfă lui Dumnezeu, dar fără să-i spună Dumnezeu. Ce să-i mai spună Dumnezeu omului care își alege ce să facă? De aceea zice Scriptura că jertfa plăcută Mie este duhul umilit.

Israele, Israele, fii deștept, tată, că ai înaintea ta plata omului care a voit ca el. Israele tată, duhul cel umilit primește de la Domnul, și nu aduce Domnului. Duhul omului umilit aduce Domnului ceea ce-i cere Domnul să aducă. Omul umilit aduce ascultare. Omul umilit așteaptă pe Domnul. Omul umilit nu ia îndemn din sine. Acesta este un duh umilit și nu altfel. Cel umilit se roagă pentru voia Domnului în el, așa

cum am învățat Eu pe ai Mei să se roage, că așa i-am învățat să spună: «*Facă-se, Doamne, voia Ta, precum în cer așa și pe pământ*».

O, Israele, mângâierea Mea de șapte veacuri! Pe pământ e ca pe pământ, nu e ca în cer. Copilul Meu, Eu când am venit din cer pe pământ, a trebuit s-o iau de la pământ, nu de la cer. Am făcut ca pe pământ și M-am pus jertfă pe cruce, ca pe pământ, nu ca în cer. Am făcut voia omului, ca pe pământ. Am judecat voia omului, asta am făcut prin jertfa Mea de pe cruce. Noe plăsmuia în gândul lui să mănânce carne, să bea vin, iar Eu i-am încuviințat așa cum a voit el, și cu mare smerenie am adăugat și voia Mea lângă voia lui, că așa i-am spus: «*Mănâncă tot ce se mișcă și ce trăiește, precum v-am dat Eu toată iarba verde*». Eu dădusem omului, dar omul își dăduse și el. I-am amintit lui Noe ce am dat Eu omului spre hrană, dar voia lui Noe a fost mai întâi, și apoi i-am amintit și de rânduiala Mea.

O, Israele, Israele, cugetul omului și plăsmuirile cugetului sunt aplecate spre rău din tinerețile omului, de la început, fiilor. Dar vine, tată, vremea omului nou, vine, și a și venit, căci Eu am venit. Am venit și în trup, de M-am dat jertfă ca pe pământ, de M-am dat hrană omului, ca să înțeleagă omul ce trebuie să mănânce. Am venit și în duh, și iată, Mă fac mană cerească, Mă fac cuvânt, și în curând Mă voi face saț îndestulat întru mâncare nestrucăcioasă, venită din cer pe pământ.

Poporul Meu, să-ți fie crucea masă și așternut, fiule, masă pe care să stai tu înaintea Mea ca jertfă plăcută și umilită. Crucea pe care o serbez Eu cu tine azi este calea pe care am venit la oameni. Am făcut din ea cărare a omului spre Mine. Crucea Mea a fost din lemn, iar a ta este din duh și din trup. Trupul tău să fie cruce, și Duhul Meu să fie pe ea. Să porți Duhul Meu în trupul tău și să-Mi fii Mie jertfă, poporul Meu, căci crucea, fiule, a fost prima masă de jertfă pe care M-am așezat spre hrană omului care voiește să fie nou. Eu pentru nașterea omului nou M-am pus pe cruce, ca să vadă omul cărare spre om nou, ca să vadă învierea prin cruce. Eu când am venit în calea apostolilor ca să fac din ei om nou, am început de unde i-am găsit pe ei. De la pescuit am început cu ei, de la pește am început, căci din cuvânt am făcut pește, ca să prindă ei pește făcut prin cuvânt și să Mă poată apoi lua și pe Mine în năvodul lor, și să fac din ei năvod și pescari de oameni pentru împărăția cerurilor, cea nevăzută de omul cel vechi, dar văzută de om nou, care se întoarce la chip și la asemănare cu Hristos.

Israele, să fii treaz la auzul cuvântului Meu, căci cel treaz împlinește cuvântul lui Dumnezeu. Cel ce nu-l împlinește, acela doarme. Fii atent, poporul Meu, căci cel ce împlinește este treaz, iar cel ce nu împlinește doarme. Eu vin și îl găsesc mereu dormind pe cel ce nu împlinește. Așa a făcut și Israel. Când am venit, el a dormit, și nu lăsa pe nimeni să se trezească. Dar tu, cel nou, să nu ai inimă de jidov, fiule, căci ție îți zic fiu. Se sfătuiră atunci iudeii cei din frunte, mai-marii templului se sfătuiră că dacă cineva din iudei va crede în Mine, acela să fie scos din sinagogă. Iată și azi același sfat în biserica lumii. Mai-marii bisericii au hotărât pentru cei dintre ei care cred cuvântul lui Dumnezeu cel de azi, să fie amenințați, să fie pedepsiți, să fie puși în lanțurile lor, și iată, nici acum nu rămân cu cei prigonitori ai cuvântului Meu, așa cum nici atunci nu am rămas. Am scuturat praful și am ieșit, și M-am alipit de cei umiliți, de cei cu duhul curat, și din ei am făcut sămânță de vie nouă și am început cerul pe pământ cu ei, cu cei înnoiți. Așa fac și cu via de acum.

O, vie plină de aguridă! Agurida e acră, nu e dulce, nu e bună de mâncat, nu e bună de luat. Ai amestecat mana cu carnea în pântecul pământului tău, și a ieșit aguridă; și în loc de om nou, a ieșit idol, a ieșit chip cioplit, căci omul se închină chipului său cel cioplit.

Am venit, și Mă fac cuvânt, și am zis să Mă dau în dar și să trezesc turma care doarme. Am venit ca și atunci, ca să fiu dar ceresc de la Tatăl pentru omul care trăiește din carne, și vierii M-au scos afară din via lor și M-au pus în teasc și M-au zdrobit, și din sângele Meu Eu am făcut vinul cel nou pentru cel ce crede în Dumnezeu venit pe pământ; și trupul Meu s-a făcut pâine, și M-am făcut mană din cer pentru cel credincios. Israel zicea că slujește lui Dumnezeu, și când a venit Domnul să le plătească lor credința, a găsit aguridă în credința lui Israel. Biserica de azi zice că slujește lui Dumnezeu, și iată, Cuvântul Se vestește întru venirea Sa pe nori, precum este scris în Scripturi că vine să plătească pentru faptă, și tot aguridă acră este în toată via de azi. Iată Scriptură împlinită: «*Mânca-vor părinții și se vor strepezi dinții fiilor*». O, nu mai trebuia să fie așa, că Eu M-am pus pe cruce pentru răscumpărare, și iată, am fost iar defăimat de omul bisericii, sunt iar necunoscut de fii. Dar voi îneca toată necredința, căci apa râului vieții curge, curge și inundă peste tot. Cuvântul lui Dumnezeu odrăsește, și apa râului vieții se face cuvânt, și este cuvânt apa râului vieții, căci omul nu vrea mană. Omul vrea carne, nu vrea mană, nu vrea cuvântul lui Dumnezeu. Mana este ascultare, iar carnea este neascultare, și este voie liberă în om.

O, ortodoxie, fiică a credinței cea dintâi, pe care am dat-o s-o poarte apostolii Mei cu care am cutreierat pământul lui Israel! La Israel am venit cu trupul, și la tine sunt venit cu duhul, după cum am făgăduit că vin. O, fiică a credinței cea de atunci! Ai dus, tată, solia Mea până azi, și când să-ți dau plata și strălucirea ta, și sfințenia când să ți-o dau, ai făcut și tu ca jidovii. Nu M-ai primit, nu M-ai cunoscut, nu Mi-ai cunoscut glasul și cuvântul care vine cu Mine pe nori. Te-ai îngâmfat și nu M-ai primit, și Mi-ai pus mâna la gură și pân-dești pe ai tăi ca să nu-i lași să creadă în Mine, în venirea Mea prin cuvânt, că Eu sunt Cuvântul. Iată, Mă gonești, Mă dai afară din sinagoga ta, și Eu am venit să-ți fac ție bine. Nimic nu ți-am cerut decât să te lași de păcatele tale și să fii curată, biserică a Mea, dar tu nu vrei să fii a Mea. Eu de aceea M-am aplecat spre tine, ca să te rog să fii a Mea, ca să-ți dau mană din cer. De aceea am venit, și am venit pentru că era scris că vin. Deschide cartea Mea și vezi că venirea Mea este scrisă în ea, și vezi bine, ca să citești bine, și vezi că numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și iată, Cuvântul a venit întru venirea cea proorocită, și tu, tată, dormi. Cine nu ia să mănânce cuvântul Meu, acela doarme. Cine nu aude, acela doarme. Dar nu vei spune că nu ai auzit, că vor mărturisi morții din morminte că au auzit acest cuvânt, și nu vei ști atunci unde să intri de mânia Mea.

O, fiică de azi, am voit să-ți dau inel de piatră scumpă, tată, pe care este scris numele Meu, Cuvântul lui Dumnezeu. Am venit cu inel la tine, ca să te știe toți de mireasă pețită de Mirele Care vine. Și tu, fiică a părinților tăi, nu-L știi pe Cel ce vine, și iată, El vine, vine mereu, și tu stai închisă în calea Lui.

O, vie cu aguridă, M-am oprit în tine pe o colină și am altoit o coardă din vie și am pus-o la îngrijit și la crescut și la înmulțit și am cules din ea struguri, tată, struguri împliniți și buni de pus pe masă. Am luat din tine, și tu trebuia să te bucuri că am venit la tine ca să fac în tine rod, și am cuvântat

din via Mea cea îngrijită și ți-am spus să te întorci spre rodire și spre îngrijire. Deschide, ca să vezi cu ce am venit. Nu vreau să-ți iau ce e al tău, și vreau să te lași spre înnoire, spre viață veșnică să te lași cu Mine. Deschide-Mi Mie, că lumea cea păcătoasă a călcat peste tine și peste rochița ta și a făcut din tine babilon. Întoarce-te din robie, că au venit în palatele tale fiii babilonului și te-ai pângărit cu ei, și inima Mea văzând goliciunea ta s-a depărtat de tine, ca și de sora ta, că fiii străini ți-au luat haina și au vândut-o și te-au lăsat goală, și iată, bei paharul surorii tale și suferi pentru nelegiuirea ta. Vin străinii în tine, și tu te gătești pentru ei, și îți faci ochii cu dresuri, și Eu am venit să te strig, căci tu Mă înșeli așa cum înșeală o femeie pe bărbatul ei. Eu nu vreau ca tu să fii judecată după pravila cea pentru desfrânate, și de aceea te strig: întoarce-te și nu fă ce a făcut sora ta cea mare; nu fă ce a făcut Israel; nu fă cu Mine ce au făcut jidovii.

O, ortodoxie, am scos din mijlocul tău un foc, și voi arde în el fărâdelegile tale. Întoarce-te la părinții tăi cei sfinți, cei care s-au jertfit pentru tine. Întoarce-te, tu, sămânță a lui Iuda, căci Eu din această sămânță M-am ivit, și am lăsat în ea preoție și proorocie, și iată, nu mai este curat ce am lăsat, și este vândut pe preț de desfrânare ce am lăsat în via Mea. Cel ce calcă legea lăsată de Mine peste turma Mea, acela este orb, acela devine orb, orb cu duhul. Eu știu că tu crezi că Eu sunt în cuvânt și că strig la tine, dar îți pare rău când vezi că dau să te despart de voia ta cea rea. Ți-e rușine cu goliciunea ta și ți-e greu să te pregătești în sfințenie, omule al bisericii lumii, că al Domnului nu vrei să fii. Ți-e rușine să-ți pierzi scaunul pe care stai fără de chemarea Mea. Cine te-a ales pe tine să slujești pe Dumnezeu? Și dacă te-au ales arhierii tăi, de ce nu slujești lui Dumnezeu? O, șirul unșilor din uns în uns s-a rupt de multe ori, și tu duci cu vorba pe om ca să creadă omul că ești unsul Meu, că ești alesul Meu, și să-ți dea omul zeciuială, și iată, tu o cheltui pe poftă, așa cum făcea și Israel. Îți plătește omul ca să-l bagi în pământ, îți mai și plătește pentru asta. Eu când l-am înviat pe Lazăr n-am cerut plată. Eu l-am înviat, nu l-am îngropat, și tot n-am luat plată. Așa înseamnă alesul Domnului pentru oameni, nu să-ți plătească omul că-l botezi, că-l cununi sau că-l împărtășești cu Dumnezeu. Eu ce să-ți mai plătesc dacă ți-aș plăti că-Mi lucrezi Mie? Eu nu cu bani plătesc omului. Eu cu mântuire plătesc omului slujitor lui Dumnezeu, și iată pilda viei care face aguridă. Îmi sparg capul cei din vie când vin de la Tatăl să cercetez via, și iată, Semănătorul Care seamănă sămânță găsește piatră și cărare bătută și pământ uscat, nu găsește pământ bun de însămânțat, căci omul are mult de lucru și nu are vreme de sămânță din cer. Mă voi duce să strig la omul cezarului, Mă voi duce să-i spun că vin și că-Mi fac cărare să vin, și voi striga pe România și voi lucra cu cuvânt dulce, ca un Dumnezeu.

O, Românie, fă-te, tată, țara Mea. Românie, oare, tu nu vrei, tată, să fii creștină? Creștinii postesc de cele nebinecuvântate, de cele rele. Creștinii iubesc, iubesc umiliția și înfățișarea lui Dumnezeu în ei și sărăcia de duh ca să fie fericiți. Creștinii iubesc lucrările Domnului pe pământ. Creștinii ascultă pe Dumnezeu și se tem de Domnul și ascultă.

O, Românie, poporul Meu pe care-l hrănesc în mijlocul tău cinstește pe cezarul cu cinstea ce i se cuvine cezarului, după cum scrie în Scripturi. Românie tată, Eu grăiesc cuvântul Meu în mijlocul tău, dar omul bisericii, care ar trebui să Mă primească, nu Mă primește, zice că sunt mortul. Eu nu sunt mortul. Eu sunt Domnul; Domnul proorocilor și al dreptilor și al celor ce cred în Domnul. Biserica zice că sunt mortul care

vorbește. Dar ea cu cine vorbește? Toată slujba pe care o vorbește cu Dumnezeu și cu sfinții înseamnă vorbire cu mortul? Sfinții care au luat cerul și pe Domnul de casă și de țară, aceia sunt mortul cu care vorbesc oamenii bisericii? Toate slujbele bisericii sunt cuvinte către Domnul și către sfinți, nu e vorbire cu mortul, căci sfinții nu sunt morți. Cei vii vorbesc cu sfinții în rugăciunile lor și îi trimit pe sfinți la Mine ca să primească de la Mine pentru cei vii în trup. Dacă toate rugăciunile bisericii vorbesc cu Domnul și cu sfinții, dar Domnul și sfinții să nu vorbească cu omul? Numai omul poate vorbi Domnului? Domnul nu poate vorbi omului? Eu pot mai mult ca omul, că Eu sunt Cuvântul din veac și până în veac. Eu sunt viu. Eu sunt fără de moarte și fără de sfârșit. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt, și grăiesc peste pământ. Grăiesc în mijlocul tău, Românie, țara Mea. Tu ești țara Mea, căci M-am întors, și în tine M-am întors, și în tine cuvintez cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Românie, am venit să-ți pun salbă, tată. Am venit cu inel în mijlocul tău. Am darul Meu în tine, darul cel pentru tine. Am pe poporul cuvântului Meu în tine. L-am luat din tine și l-am plămădit din cuvântul Meu, și am cuvânt în tine, căci poporul Meu este cuvântul Meu, este rodul cuvântului Meu, și grăiesc peste el și spun: pace ție, țara Mea, Românie, mireasa Mea, că iată, cerul tău strigă la Mine pentru tine. Moșii și strămoșii tăi cei sfinți, aceia sunt cerul tău care este la Mine. Am praznic ceresc în mijlocul tău, Românie, aleasa Tatălui Meu pentru Fiul Său. E praznic în tine de patruzeci de ani. Cuvântul lui Dumnezeu se așterne pe masă de praznic. Vino, tată, la praznicul cerului! Vino și mănâncă! Vino și te naște din Dumnezeu! Vino și spală-ți rochița în râul vieții, și spală-ți și cămășuța, tată, și caută-ți cămășuța dacă n-o mai ai, că fără cămășuță ți se vede goliciunea prin rochiță. Am venit la tine cu straie cerești, din apă și din duh. Vreau să fac din tine apă și duh, cristelniță de botez, în care să se boteze toți cei ce vor lua calea învierii și a vieții veșnice, toate popoarele care vor veni auzind de slava Mea din tine, căci crucea Mea s-a făcut cunună pe creștetul tău, s-a împletit și s-a făcut cunună de slavă peste tine. Crucea Mea să fie năframa ta de pace între Mine și tine. Dă-Mi solie de pace între Mine și tine, Românie, țara Mea dată Mie de Tatăl. Înaltă-te înaintea popoarelor, tu, țară a întoarcerii Mele, căci pământul cel de acum trece la înnoit, și se face cer nou și pământ nou pe el, precum a fost pământul cel dintâi. Amin.

Vino, Românie, să fii poporul Meu ales între neamurile pământului! Vino, tată, că poporul cel ales la început M-a pus pe cruce și M-a lepădat, și Eu te-am îmbrățișat pe tine, că te-am găsit sub cruce și te-am luat sub mantia Mea când am trecut pe lângă tine și te-am văzut sub cruce. Vino să-ți dau plata, să-ți dau inelul cel de piatră scumpă! Dă-Mi mâna să-ți pun inelul, căci pe această piatră scumpă este scris numele Meu: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Vino spre zi de nuntă, țara Mea, mireasa Mea, că asta este soarta ta! Vino, că Eu vin! Ascultă ruga Mea și fii comoara Mea, și fii cărarea Mea, că vin, și M-am vestit că vin, ca să nu vin pe neștire când vin.

Duhurile Domnului se odihnesc deasupra ta. Duhurile sfinților sunt ca stelele deasupra ta. Duhurile îngerilor stau coroană peste tine. Duhul Sfânt Își are tron și cuvânt în tine.

Pace ție, țara Mea, pământ al praznicului Domnului, căci unde este stârvul, acolo se adună vulturii. Amin, amin, amin.

Binecuvântat să fie poporul Meu din tine, Românie, țară a întoarcerii Mele, că mare taină este poporul Meu din

tine. Poporul cuvântului Meu este ramură verde, este pom plin de roadă lângă izvorul vieții, și ramurile lui trec peste zid, și Eu, Domnul, revărs peste el binecuvântările cerului, binecuvântările pământului, binecuvântările strămoșilor, binecuvântările înălțimilor cele veșnice. Așa binecuvântări am pus pe creștetul celui ales din tine, țara Mea.

O, popor luat din români, să fii binecuvântat înaintea neamului român și să binecuvintezi înaintea Mea pe România și să fii cuvântul Meu peste ea, și ca un voievod să fii unul prin fiii și fetele tale, poporul Meu cel din români. Așa am luat și din Israel un mănunchi de popor care a umblat cu Mine. Așa am lucrat și din români și Mi-am luat popor, și îl numesc începătură de veac nou, și ca pe un voievod îl port înaintea Mea, și îl numesc uns pe poporul cuvântului Meu, și îl numesc miruitor de ungere nouă, de veac nou. Așa îl numește Domnul pe cel ales, pe cel pus la plămadă ca să crească din el popor al întoarcerii Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 1995

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Proorocie despre zidirea babilonică de la Vulcana-Băi (Centrul Internațional Ecumenic). Binecuvântarea noii grădini și a troiței așezate în ea.

Cobor pentru o clipă în grădină. În carte cobor, nu în grădină. În grădină cobor mereu, stau mereu și Îmi las mereu voia Mea din cer peste grădină, dar azi cobor în carte, tată. Cobor și binecuvintez prin cuvânt rostit petecuțul de pământ pe care l-am răscumpărat ca să am pentru poporul Meu, ca să-l adun când și când pe poporul Meu aproape de ieslea Mea de coborâre a cuvântului, de naștere a cuvântului.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, binecuvântat să fie petecuțul de grădină răscumpărat de la om, și vom pune pe el un mărgăritar, un cuvânt de zidire care se va zidi ca în cer, ca să fie grădină a poporului Meu Israel. Eu, Domnul, am rostit cuvânt că în jurul acestui munte creșc, coborât prin cuvânt în cetatea Mea de coborâre, în jurul lui se va arăta un șirag de mărgăritare cerești, un șirag de cuvinte care se vor zidi pe pământ pentru facerea în faptă a lucrării cuvântului lui Dumnezeu. Nu vă îngrijorați voi. Nu va fi greu. Se va lucra ca în cer. Numai tu, poporul Meu, să fii, tată, pregătit, că te-am făcut popor de fii și te-am învățat să porți hăinuță cerească, fiule Israele, căci așa cum a avut Avraam soli cerești cu el la masă, așa vin Eu, Israele, vin cu cerul la tine, și nu Mă fă, tată, să Mă întorc în cer cu lacrimi.

O, Israele, pace ție, tată! Pace ție, măi copilul Meu, că tu trebuia să fii lucrat numai din pace după câtă pace ți-am hărăzit Eu ție.

Îmi iau copilașii cei mai mici și Mă duc cu ei într-o cetate ca să lucrez pace peste ea. Mergem o clipă în cetatea Căprioru să vedem dacă mai încape pacea Mea pentru ca să fie lucrată. Să vedem dacă mai încape în ea sfială sfântă, cinstire duhovnicească, bună viețuire și iubire între cei ce se adună la masa cuvântului Meu, din zi de odihnă în zi de odihnă.

O, poporul Meu, nimeni dintre sfinți n-a avut ce ai tu azi de la Dumnezeu. O, și ce rece ești tu, Israele! Ești rece, tată, și de aceea nu ești tu cald, de aceea, pentru că ești rece, și te-ai învățat așa și nu mai tragi la căldură. E mult timp de când mănânci tu la masa Mea, poporul Meu, și mereu ți-am spus să nu te mai ascunzi de Mine și de solii Mei în mijlocul

tău, și te-am învățat să-I mulțumești lui Dumnezeu când El îți muștră păcatul și neorânduiala și să te apropii de căldura Mea când dau să te dezgheț și să te încălduresc.

Te-am învățat, popor iubit, să nu ieși, tată, din stână. Unde sunt cei ce s-au jucat de-a ieșitul pe drumurile lui Gog? Iată, aceștia nu mai vin, și s-au făcut defăimători, și s-au făcut stâlpi de sare, și s-au făcut sloi de gheață, că n-au mai vrut să asculte de cuvântul Meu, și mai bine au lepădat cuvântul Meu decât drumul spre rătăcire. Israele, Israele, fiule risipitor, de ce te-ai dus să te cheltuiești cu lumea care-și cheltuiește viața și sufletul și trupul și timpul și mântuirea? Iată, și creștinul dă să se piardă pentru mâncare, pentru poftă, și se prinde iar în robia păcatului. O, Israele care ai plecat! Când te-am strigat Eu, tată, erai pe drumurile lumii, pe drumurile Sodomei și ale Gomorei; erai mănjit și erai pe față murdar, și te-am strigat să vii și te-am curățit Eu ca să stai cu Mine, și tu iar ai plecat și iar te-ai omorât. Se omoară creștinul singur, și nu mai e creștinul aproapele Meu. Se duce și se apropie de lume și nu mai e aproapele Meu, căci aproapele Meu este cel ce face voia lui Dumnezeu.

Israele, Israele, ți-am spus, tată, că vin valuri de pieire peste lume, pentru că lumea e făcută din fiii pierzării. Iată, picur ploaie peste tine, Israele. Cuvântul Meu picură peste Israel cum picură ploaia peste pământ. Duhul Meu plutește deasupra ta, Israele, și diavolul, tată, vine să-ți fure ce-ți dau; îți fură și te lasă sărac și te face hoinar și te face fiu risipitor.

Poporul Meu, un picuț mai înainte de serbarea ta cu Mine cea de patruzeci de ani când Eu ți-am dat trăistuță cu semințe să mănânci și să crești și să te îngrași în cele cerești, un picuț mai din timp am rostit cuvânt și am spus așa: «*Vai de cel ce moare mai înainte de deschiderea cărții!*». Și acum ce să spun de cel ce dă să moară cu viața pe masă, cu viața în casă, de cel ce dă să moară după deschiderea cărții? Acela se face iad, acela se dezbracă și umblă gol și se pregătește pentru ziua sfășierii.

Israele, Israele, rămâi, tată, în ascultare de Dumnezeu, că iată cum vin. Vin să te strâng la piept, și tu să Mă simți cine sunt și ce sunt. Vin să te învăț să Mă iubești și să Mă strângi și tu la pieptul tău, și să nu te faci desfrânat, poporul Meu. Să nu strângi, tată, nimic la pieptul tău în afară de Mine. Ține-te îmbrățișat cu Dumnezeu. Țineți-vă îmbrățișați unii pe alții în iubire. Israele, nu te strivi frate pe frate cu neubirea; nu fă, tată, lucrare de neubire. Eu nu zic să nu faci lucrare de ură, și zic ție să nu faci lucrare de neubire între frate și frate. Ți-am spus, și nu demult am spus așa: «*Vai ție, Israele, dacă vei mai căuta să auzi sau să știi sau să vezi ce pățește lumea!*», și acest cuvânt era să nu mai umbli prin lume, tată, să nu mai iei din lume să aduci în casa ta, să aduci în poporul Meu. În poporul Meu să aduci numai cuvântul Meu, și să-l rumești, tată, după ce îl aduci, iar înăuntrul creștinului să și-l rumești fiecare după voință. Iar Scriptura așa spune: «*Pe cel fără de orânduială să-l însemnați și să nu mai aveți nici o treabă cu el, ca să-i fie rușine, dar să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci să-l povățuiți ca pe un frate*». Măi Israele, dacă așa s-ar lucra în tine, tată, Eu gata aș fi, aș veni, dar tu Îmi încurci venirea, că tu vrei să judeci tu mai înainte de venirea Mea. Nu așa, tată. Fă cum zice Scriptura, nu cum zici tu, că tu nu te aduni ca să judeci când te aduni, ci te aduni ca să mănânci. Cine se adună la masă, se adună ca să mănânce, și ia bine aminte la acest cuvânt, poporul Meu, că dacă l-am spus, spus rămâne, și el își va cere dreptatea sa în ziua sa, căci fiecare cuvânt rostit își are ziua sa de împlinire și de glorie.

Am binecuvântat petecuțul de pământ prin care Îmi lărgesc încă lucrul și așternutul Meu cu poporul Meu. Să am unde Mă aciua când pun masă ție, Israele, când vii la izvor, tată, că iată, setea îți crește, și dorul te mișcă, și dragostea te desăvârșește, poporul Meu. Israele tată, îți doresc dragoste de Dumnezeu, îți doresc dor și îmbrățișare cu Dumnezeu. De aceea fac faptă din cele dorite de Mine peste tine, și îți fac, tată, grădini de întâlnire și de sărbătoare pentru tine. Roagă-te să pot împlini peste tine cele ce-ți doresc, căci într-o zi te voi chema aproape, și tu vei pleca pe jos în ziua aceea, și când vei ajunge, vei intra în odihna Mea, în cetatea Mea, și vei locui în locaș de Ierusalim nou, după cum Eu îți voi găti, Eu și cu tine alături, Israele. Și vor veni neamurile să vadă mlădița cea nouă și altoiul ei, dar deschide-ți auzul bine, că iată ce-ți spun: nu vei veni bolnav, nu vei veni schiop, nu vei veni slăbănog în cetate. Voi face o cetate cerească pe pământ, și cetatea va fi lucrată din fii, nu din piatră, nu din cărămidă, nu din lemn așa cum face omul bisericii din lume, care-și zidește turn de piatră și zice că este biserică. Biserică înseamnă fii, asta înseamnă piatră de biserică, și vei fi casă Mie, poporul Meu, și Eu îți voi fi ție casă, și Eu îți voi face ție casă. Vom face și noi casă, dar mai întâi facem împărăție de cer, și după aceea vom lucra și din piatră, căci piatra este a lui Dumnezeu, și Domnul o sfințește prin împărăție cerească de piatră neclătinată între cer și pământ.

Iată cum se împlinesc cele rostite de Mine prin cuvânt, căci cei ce au bani fac turn de piatră alături de piatra Mea cea nouă de nou Ierusalim. Fac împărăție pământească cei ce au bani. Mai face omul încă o dată un turn ca turnul Babel (*Centrul Internațional Ecumenic – Vulcana Băi, n.r.*), și se va da în el drept Dumnezeu. Omul cu bani a luat o cărămidă cunoscută, a cumpărat-o cu bani, și lângă ea zidește cărămizi necunoscute, și iată, se folosește omul de numele lui Dumnezeu, de cărămida cea cunoscută că ar fi a lui Dumnezeu, și se va da omul drept Dumnezeu. Dar Eu am aici izvor din cer, și omul care va veni va fugi de lângă turnul omenesc și va da să guste din izvor și va face omul alegerea, iar tu, poporul Meu, vei fi lumină și te va alege omul de cărare spre Dumnezeu; numai tu să fii pregătit și așezat înaintea Mea. Voi face din tine călăuză, și îți voi da cuvântul nădejzii vieții veșnice, ca să-l dai omului cel pământesc, căci turnul ce îl face omul va avea izvor de băuturi îmbătătoare și de mâncăruri păgânești, dar la tine va sticli izvorul vieții veșnice, izvorul nădejzii și mâncarea cuvântului lui Dumnezeu, care este ruptă din cele cinci pâini și doi pești, înmulțite prin cuvânt.

Se binecuvintează sărbătoarea de punere a troiței de nou Ierusalim în grădina cea dată vouă de Domnul Dumnezeu vostru, căci pământul va fi răscumpărat de Dumnezeu. Se binecuvintează vremea cea bună pentru ziua serbării însemnării grădinii adăugate la trupul pământului cel nou. Se binecuvintează poporul Meu care va veni să ia din serbare, să ia Duh Sfânt, și bucurie să ia. Se binecuvintează și se sfințește crucea cea de la intrarea în grădină, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Și va fi scris pe piatra aceea: *Fundația Sfânta Virginia, Cetatea Nouă Ierusalim*, și poporul Meu se va zidi pe această piatră vie, și va fi viu poporul Meu și bun pentru zidire. Ferice ție, fiule care vei fi bun pentru zidire. Învață, Israele, zidăria, că fiii lumii învață dărâmare. Învață, poporul Meu, stingerea focului, căci fiii lumii învață lecția arderii lumii. Smulge focul de pe tine și din ograda ta, căci foc înseamnă tot ceea ce este trecut prin foc, și care arde când ia foc. Fă-te sănătos, poporul Meu, fă-te, tată, sănătos și

ieși din foc, ieși din mijlocul focului, căci omul a vândut foc pe bani, și tu ai cumpărat și ai stat învelit cu foc și n-ai vrut să Mă crezi, că mereu ți-am spus și n-ai crezut. Vezi tu, Israele, ce înseamnă să ai Duh Sfânt peste tine? Poate că tu n-ai crezut când Eu ți-am spus că cobor peste tine Duh Sfânt și că te învăluiesc în Duhul Sfânt. Până acum n-ai avut, dar acum ai, că dacă nu aveai, nu puteai nici acum împlini lucrarea Mea. Vezi ce înseamnă Duh Sfânt în tine? Cu El poți să dai răul de la tine; cu El poți să arunci focul; cu El poți să arunci păcatul; cu Duhul Sfânt, poporul Meu. Așa ți-am spus: *«Israele, ia, tată, pe tine cămașa Duhului Sfânt și pune-ți peste ea cingătoare, ca să nu ți-o ia vântul»*. Și iată, nu ți-o ia, căci vântul a venit de la Mine, a venit să sufle pleava de la tine, a venit să sufle focul de la tine, a venit să sufle păcatul de pe tine și tina de pe tine, și nu ți-a luat vântul cămașa, și o ai pe tine. Cu ea suflă și tu, și cu ea poți să faci ce-ți cer Eu pentru viața ta, pentru scăparea ta.

Să nu cruți, fiule, nici un fir de foc. Să nu mai pitești prin vreun colț ca să oprești. Scoate-l afară, că e foc, tată, e foc trecut prin foc, că Eu spuneam să nu mai porți foc, și creștinele își făceau rochii înflorate de mătase, și își făceau marama înflorate și așternuturi păgânești în paturile lor. Dar vom face căsuțe albe și curate și necolorate și vom respira în ele aerul Duhului Sfânt și vom scăpa de vină, căci toate cele dureroase vor fi atunci uitate și osândite la uitare. Amin.

Îi trebuia creștinului hambare și tronuri? Nu, tată, nu-i trebuia. Creștinului îi trebuia pe Dumnezeu și pe Duhul Sfânt, iar toate celelalte se cereau numai pentru trebuința cea firească. Ceea ce a avut creștinul până acum a fost nu cele după firea creștină, și s-a asemănat creștinul cu lumea cea păgână la port și la stat și la avut. Dar acum fă-ți aripi, Israele, că asta înseamnă să ai tu aripioare. Îți erau mici și rupte aripioarele și nu puteai zbura din loc în loc după Dumnezeul tău. Aveai, tată, animale, păsări, avere, așternuturi plăcute ție, aveai împodobituri, aveai zorzoane în casă și afară și pe gard și pe tine, și toate îți înăbușeau zborul și îți răpeau timpul, și munceai la lume ca să-ți dea lumea bani și să te ajustezi și tu în rând cu lumea, și Eu te-am tot așteptat să-ți piară pofta ta și să iei pofta Mea în pântecul inimii tale și să faci voia Mea, Israele, că dacă ai făcut copii, iată, acum plângi și spui ca Scriptura care zice: *«Fericți cei ce n-au purtat copii în brațe»*, căci copiii sunt rod al păcatului tău și sunt robi ai aceluiași păcate ale lumii, și te doare și pe tine și pe Mine de rodul tău. Lasă, tată, să te doară, că durerea a mai rămas să te salveze, căci bucuria cu Mine n-ai mâncat-o cu folos la vremea ei. Acum fă-te mic în mâna Mea, ca să te pot plămădi om nou, după măsura cerului, după măsura îngerului, nu după măsura omului; să te fac om înaripat cu Duhul Sfânt, purtat în corabia salvării.

Acum te las hrănit cu cuvânt. Pace ție! Israele, pace ție, tată! Te voi strânge din zi în zi mai mult la pieptul Meu, la pieptul ieslei Mele, dar să nu te lași greu pe pieptul Meu, tată. Să nu fii greu, să nu te lași greu, căci pieptul grădinii Mele este din trup. Fii atent ce-ți spun, și să înțelegi ce-ți spun. Pieptul Meu este trup în grădină. Să stai alipit și nu deasupra. Să nu stai pe el. Să stai doar alipit, și să stai ca Ioan, cel alipit de pieptul Meu, și să ajuți pe Domnul, ca Ioan, fiule de azi.

Binecuvântată să fie întâlnirea cu care vin la voi să pecetluim grădina care va prinde acum trup nou. Rugați-vă la Mine să aduc soare și cald, să aduc bucurie de sărbătoare, căci prin post și rugăciune voi face minuni cu tine, poporul Meu, fiindcă așa ți-am făgăduit. Amin, amin, amin.

9/22 octombrie 1995

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Limba cerească a Domnului cu omul. Îndemn la rugăciune pentru Israel cel după trup. Omul primitiv este omul care nu Îl are pe Dumnezeu.

Vine Domnul Iisus Hristos cu oaspeți cerești în grădină. Domnul bate la poartă, Domnul glăsuiește din poartă, și cuvântul Său intră pe porți de slavă, intră din văzduh în văzduh, și face Domnul văzduhuri noi. Amin.

Eu sunt, fiilor. Eu sunt. Amin, amin, amin. Vă trezesc din timp, dinaintea zorii dimineții de serbare, că vine poporul Meu la izvor și îi găsesc să mănânce, găsesc masă lui Israel.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa vin Eu când vin. Și cum mai vin? Ce vă spun Eu când vin? Pace vouă, vă spun. Pace în grădina Mea! Amin, amin, amin. Luați și dați lui Israel pace, că mare este numele Israel. Ferice poporului care poartă acest nume, că mare este numele Israel.

O, fiilor, limba Mea este cerească. Scrisoarea Mea este din Mine, și Eu așa grăiesc, ca din cer, nu ca de pe pământ. Vorbirea cerească este mereu cu stăruință în ea, cu trezire în ea, cu limbă cerească în ea, cu limbi cerești peste Israel, că numai cu Israel vorbește cerul.

Pace ție, Israele, ție, poporul Meu! Pace ție, celui ce stai cu credință înaintea Mea! Eu cu stăruință cuvintez peste tine, iar tu să iubești limba Mea cerească. Ție să nu-ți placă vorbirea cea ca pe pământ, și să-ți placă limbajul cel din cer, care vine cu Mine până deasupra ta și te cuprinde și îți fură inima din tine și o ia întru sine, ca să te ajute să-L iubești pe Dumnezeu și să stai în El, Israele.

Ia să-ți spun ce văd Eu pe pământ. Văd pe câte cineva că scrie o scrisoare frumoasă unei ființe pe care n-o cunoaște, ci doar a auzit de ea. Îi scrie frumos și cu iubire și cu dor și primește scrisoare de răspuns cu iubire, și dorul crește între cei doi, și cei doi încep să se cunoască prin scrisori, și încep să se vadă unul pe altul cu duhul lor, și vine apoi ziua să-și dea întâlnire, și se întâlnesc și se cunosc, și bucuria își împlinește dorul, și totul vine la arătare, la vedere. Așa îți scriu Eu ție din cer pe pământ, și le dau poștașilor scrisoarea, și ei o aduc la tine, și tu te lași cuprins în Mine și îți hrănești dorul, tată, și grăbești ziua întâlnirii Mele cu tine pe pământ, că tu ești locuitor pe pământ, și Eu străbat cerurile până la tine și Mă fac cuvânt pe masa ta și stau nevăzută de tine până la iubirea cea desăvârșită, până ce tu te vei desăvârși în Cel ce te poartă spre El prin cuvântul Său cel ceresc, prin graiul Său cel ceresc înaintea ta. Așa am avut mereu lucru peste Israel, dar ca azi niciodată n-am lucrat de aproape, căci aproape este întâlnirea Domnului cu cei de pe pământ care stau în numele Lui înaintea Lui.

Nu mai știe omul drumul lui Dumnezeu înspre om, că omul are altă iubire, omul iubește ce are și ce-și face. Dar tu, Israele, ești poporul Meu, și ai ungere și alegere aleasă și știi toate de la înțelepciunea cea de sus. Fii atent, ca să înțelegi cine știe și cine crede și cine este ales. Ales este cel ce are ungere de sus. Pavel, apostolul Meu, până n-a luat ungere de la Mine n-a știut de sus, și a știut de jos. Fără ungere nu se poate ști de sus. Nu se poate credință în acest cuvânt venit pe nori de sus până nu ai ungere și atingere cu Dumnezeu, cu Dumnezeul lui Israel. Fii priceput, popor iubit, că mulți pe pământ zic că știu din descoperiri, dar ei zic adevărul lor, iar descoperirile lor vin de la trup și de la sânge, nu de la Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești; vin de la duhul lor, nu de la Duhul

lui Dumnezeu. Aceștia sunt călăuziți de duhul lor, de dorul duhului lor, că fără ungerea Duhului Sfânt nu ai de la Duhul Sfânt. Apostolul Pavel până n-a primit ungere de la Duhul Sfânt n-a putut fi lucrător din cer, și am lucrat apoi mereu peste el ca să nu se trufească pentru ungerea lui de sus, ca să nu se fălească el cu ungerea, ci ca să se fălească ungerea de el. Așa și tu, popor uns de Dumnezeu, să nu te trufești, tată, de ungerea ta de la Mine, ci să lași ungerea să se bucure de tine, că altfel primești bold de la satana, de la îngerul rău, care te înțeapă cu trufia. Să nu te înțepe în acest bold așa cum pățesc oamenii care se înțeapă în însuși boldul lor, în boldul descoperirilor duhului lor. Tu ai descoperirea Mea cu tine, tu nu ai descoperiri de ale tale. Tu ești altceva pe pământ. Tu, tată, nu ești ca fiii oamenilor. Tu ești al lui Dumnezeu, și Lui Îi slujești; El ție, și tu Lui.

Să nu Mă lași să pier, fiule. Să Mă ții viu, poporul Meu. Să nu Mă dai la moarte și în vremea aceasta. Dar tu ești mic, și știi de la Mine să te faci micuț în brațul Meu, ca să nu știi răutatea omului mare, care Mă răstignește cu ascuțimea duhului lui. O, cine știe să Mă răstignească pe Mine mai bine decât cei pricepuți, mai bine decât cei ce-Mi citesc în voile Mele fără să le ia pe ele înăuntrul lor? Cine, tată, a făcut răstignirea Domnului? Pilat sau Irod? Ei nu se pricepeau cine sunt Eu și de unde venisem. Ei știau ale lor, nu ale Mele, dar preoții știau, că citeau și învățau de Dumnezeu, și nu s-a priceput nimeni ca ei să Mă dea la răstignire. Ei n-ar fi dat scaunul lor nici lui Dumnezeu, și iată cine au fost cei mai răi oameni și pe atunci. Preoții au fost cei mai răi, cei mai rădăciți de la calea dreptății. Nu că n-au crezut că Eu sunt Dumnezeu, dar au ținut la împărăția lor, care era întru nedreptate, și n-au voit să deschidă ușa ca să li se vadă casa, căci casa lor era numai aur și podoabe și argint și vase scumpe, strânse în loc neumblat, în loc de nepătruns, așa precum era scris în prooroci. O, și ce osândă și-au proorocit cu însăși limba lor, că au spus că dacă Mă vor lăsa să propășesc cu cele din cer, vor veni romanii și le vor lua țara și neamul. De unde, tată! că dacă M-ar fi primit, ar fi devenit popor de neînving pe pământ, că nimeni nu poate face rău celui ce stă sub cortul lui Dumnezeu, celui puternic în Dumnezeu. Uitați-vă voi cu Mine peste cei de azi care au luat cuvântul lui Dumnezeu: cine au fost cei mai răi, cei mai străini, cei mai reci? Preoții au fost. Numai ei n-au avut putere să se plece, să se bucure de cuvântul Meu; numai ei, tată; ca și atunci, numai ei. Numai ei dau să ațâțe gloatele împotriva adevărului, numai ei răstignesc adevărul, și iată, s-au vândut pentru bani și pentru bogății și pentru împărăție din paie, și paietele la o furtună se răvășesc și nu rămân, și la un trăsnet din cer ard și nu mai sunt, așa precum poporul Israel a căzut rob romanilor care i-au dat foc și care l-au răvășit pe toată fața pământului. Dar am scos din el pe cei ce au crezut și i-am făcut mănunchi în poala Mea și le-am spus să fie sare bună de sărat, și au fost și au lucrat pe Domnul, ca să aibă neamurile pământului pe Domnul, ca să ai tu azi, poporul Meu.

Tu, fiule, să iubești neamul din care am ieșit Eu, din care au ieșit apostolii, că poporul evreu a fost poporul Meu, și rămășița lui cea credincioasă a rămas poporul Meu, căci din trup, rămășița s-a făcut duh, și a lucrat Duh Sfânt pe pământ și L-a dat neamurilor pământului, ca să fie creștin pământul, căci peste tot Hristos a fost vestit de cei rămași creștini în Israel. Eu Mă voi îndura de Israel, căci prin prăbușirea lui tu ai locul lângă Mine, dar să te rogi să se trezească și el și să se uite la tine, cel ce ești cu Fiul lui Dumnezeu, și să Mă ia de

moștenitor de la Tatăl și să-i rostesc iertarea. Amin. Roagă-te, Israele, roagă-te pentru Israel cel după trup, că el a purtat numele lui Dumnezeu pe pământ, fiindcă din neamul lui a răsărit credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel trimis.

Așa le-am spus la cei iubiți și aleși și unși din Israel: *«Când vă rugați, așa să ziceți: Tatăl nostru, Care ești în cer, sfințească-se numele Tău și împărăția Ta din cer pe pământ»*, și i-am învățat să se roage în miez de noapte cu stăruință, căci așa le-am adăugat: *«Care om dacă vine un prieten în miez de noapte și bate să-i ceară, și să nu-i dea măcar pentru îndrăzneala lui de a bate în miez de noapte?»*. Îndrăznește, poporul Meu, bate, tată, în miez de noapte, că e noapte și ziua, nu numai noaptea. Dar tu bate noaptea, în miezul ei, bate cu îndrăzneală, că Eu îți voi da pentru îndrăzneala ta, căci prietenul care bate noaptea la tine ca să-l primești și ca să-i dai pâine, Eu sunt, Israele. Eu sunt Cel ce bate noaptea ca să-L primești, că nu mai am, tată, adăpost și nu mai găsesc pe nicăieri vreoa streășină și vreun colț de pâine, măcar de ar fi uscată. Pâinea pe care o cer Eu noaptea este veghea ta, este rugăciunea ta proaspătă, pâine proaspătă, pâine caldă, cuvânt cald, încălzit cu dragostea ta de Dumnezeu, că ai nevoie de Dumnezeu în miez de noapte, și nu te teme ca preoții care s-au temut că le iau romanii țara și neamul. Nu, tată, tu să fii ca cei ce au crezut din Israel, că iată ce fac cu tine: plămădesc ungere sfântă, ungere nouă, și pe cea după lege o lepăd, că e uscată, e zvântată și nu se mai cunoaște, e ștearsă prin faptele legii omului. Eu am nevoie de unși de ai Mei pe pământ, și are și pământul nevoie. Plânge pământul după ungere, după picior de om sfânt, care păzește poruncile lui Dumnezeu între oameni.

E mare război pe pământ, mare cum n-a mai fost de când sunt veacurile și nici nu va mai fi. Ce război poate fi mai mare ca războiul care nu se vede și lucrează în tihna lui? Că iată, și tu, Românie, nu știi ce robită ești. Ești robită, tată, și tu nu te scoli să te scuturi de dușmani. Nimeni nu te scoală ca să lupți, căci străjerii tăi dorm, și tu ești robită. Până acum veneau cu arme și cu trupe de război, veneau turcii, veneau nemții, veneau hunii și tătarii, și tu îi vedeai și te sculai și îi alungai când puteai, iar când nu puteai, le dădeai tribut de robie până ce-Mi întindeam Eu mâna și te scoteam de sub piatră. Așa am făcut, dar azi nu mai vezi dușmanul, că e război nevăzut, și îți sugă dușmanul și sufletul, nu numai trupul. Acum nu mai e război cu arma peste tine. Acum banul e arma, și cu banul te înșeală și te cumpără străinul și te murdărește cu ce-ți dă și îți otrăvește suflarea, și tu nu știi ce mănânci și ce bei pe banii tăi. Ești plină de dușmani, iubito, și abia mai suflă, că sufletul tău sunt Eu, purtat de cei ce Mă iubesc. Că te-a învățat străinul să gândești ca el și cum vrea el, ca să te poată stăpâni și să-ți sugă vloga. Numai minciuni au învățat copiii tăi în școli, și azi nu-ți mai cunoști povestea neamului tău, căci neamul tău de la început era plăcut lui Dumnezeu, și nu era înapoiat, și a venit omul cel nou al vremii de azi și i-a pus nume de primitiv celui de demult. Dar ce este acest cuvânt: primitiv? Acest cuvânt este minciună, tată. O, poporul Meu, de aceea îți spuneam Eu că nu e bună școala de pe pământ, și iată, cel ce a învățat minciună în școală stă și azi în numele dreptății, și nu pot curăți duhul minciunii din pieptul omului. Mai primitiv ca omul de azi n-a fost pe pământ de când e veacul, și nici nu va mai fi. Mai orfan ca omul de azi n-a fost orfan pe pământ, și mai mare război ca războiul de azi nu mai poate fi altul. Până acum venea turcul cu arme, și acum vine mascat și vopsit și sugă și pleacă sătul, și în urma lui lasă numai fum și murdărie de duh rău, și calcă peste tot murdar și străin peste țara alegerii Mele.

O, poporul Meu, rău este de cetatea peste care nu este cuvânt de proroc, că aceea este sub sabie, și n-are cine s-o anunțe, n-are cine s-o trezească din cer. Dar iată, cuvântul Meu va proroci peste rău și peste minciună și va da să trezească pe cei ce dorm cu sabia întinsă deasupra lor cu amenințare.

Omul primitiv este omul care nu-L are pe Dumnezeu. Dacă acest cuvânt este adevărat, iată, acesta este rostul cuvântului primitiv, că adevărată este istorioara cea de pe pământ despre Mine, Domnul, Care eram casnic cu familia creștină și smerită, și nu este pildă această istorioară, ci este adevăr dumnezeiesc între oameni, și a rămas doar pilda lui. Eram casnicul familiei creștine și aveam adăpost în casa omului, și se spune că era o familie de oameni iubitori de Dumnezeu. Un om avea femeie și doi copilași, și trăiau iubind pe Dumnezeu și în mulțumire mare. Își făcuseră o căsuță, un adăpost de vreme rea, și intraseră în el și trăiau fericiți de pe o zi pe alta. Aveau un pat din lemn pe o parte a căsuței și se odihneau în el cu toții. În alt colț își făcuseră o sobică de lut, să-și facă focul în vreme de frig, și mai aveau în cui o mesică, și o luau să pună pe ea mămăliguța și udătura și ce mai aveau ei din darul lui Dumnezeu. Și se strâneau în genunchi pe lângă mesică și întindeau cu bucătura în blid și se aplecau pentru fiecare bucătură. Se așezau și se sculau cu rugăciune și cu mulțumire de la masă, și apoi luau mesica și o puneau în cui, și vorbeau de Dumnezeu, și vorbeau cu Dumnezeu, și Dumnezeu era cu ei pe pământ. Și M-am făcut om și M-am dus în casa lor ca să fiu casnicul lor, și ei M-au primit, și dormeam cu ei și mâncam cu ei și Mă înveleam cu ei și cu Duhul lui Dumnezeu în casa lor și în traiul lor. Și a venit o vreme rea peste casa lor, peste inima lor. Duhul rău nu s-a bucurat de căsnicia Mea cu ei și a urzit ispită și M-a scos de la ei din casă, căci într-o zi a bătut la ei un om bogat din sat și l-a rugat să meargă să-l ajute la lucru, că-i va plăti pentru ajutor. Iar el, om blând ce era, s-a dus să ajute pe cel ce l-a rugat, și a văzut el atunci cum trăiește cel bogat și ce are în casă. Și când a terminat lucrul, a luat plata și a mers acasă și a spus ce a văzut la bogat, și cu banii s-a dus și a luat un pat mai bun, mai frumos, mai moale, și l-au pus în locul patului lor din casă. Eu când am văzut căldura inimii lor pentru patul cel bun și nou, M-am simțit sărac de iubirea lor și M-am sfiit, și nu M-am mai culcat cu ei în pat, că ei aveau altă bucurie. Eu stăteam alături de patul lor cel nou, și ei se strâneau în pat și se bucurau, că-și ziceau că i-a ajutat Dumnezeu. Și s-a dus iar și a lucrat, și și-a luat și o masă mai mare și mai luxoasă, și au pus-o în mijloc, iar Eu M-am tras mai în lături. Au mai adus și scaune, și alte lucruri, și casa lor s-a umplut, și Eu M-am tras la ușă. Mă rugau și ziceau: „De ce, Doamne, nu mai stai pe pat, pe scaun, pe ladă? De ce stai la ușă?”. Eu ziceam că nu am loc, și de aceea nu stau. Bucuria lor creștea pentru ceea ce aveau și strâneau. Munceau și își făceau ce le plăcea lor, și Eu am ieșit îndurerat și n-am mai încăput casnic în căsnicia lor. Ei n-au simțit durerea Mea, și ziceau mereu: „Doamne, Îți mulțumim că ne-ai ajutat și că ne-ai dat atâtea ca să avem”. I-am lăsat să-și aleagă iubirea, și ei și-au ales iubirea de sine. Eu eram de-acum mic în inima lor, mic și tot mai mic, și Mă foloseau doar pentru obiceiul lor cel dintâi de a mulțumi Domnului pentru toate. Așa rămâne omul orfan de Dumnezeu. Așa rămâne omul singur și în duhul lui, prinzând curaj omenesc, pierzând frica de Dumnezeu și iubirea de Dumnezeu, bogăția cea mai de preț între bogății.

O, poporul Meu, frumos îi mai stătea omului care se strâneau lângă măsuța cea scundă, în genunchi pe lângă ea. Se

asemăna omul cu pasărea, care ridică în sus căpușorul după ce înghite apa, în semn de mulțumire lui Dumnezeu. Omul făcea plecăciune cu trupul și îngenunchere pentru fiecare bucătură, în chip de mulțumire către Cel ce dă spre ființă. Ținea omul mesica în cui, în semn de respect pentru lucrul sfânt, căci mesica era obiect sfânt, pe care omul rupea pâinea, și își punea pe ea hrana de la Dumnezeu. Acela nu era om primitiv, și era om sfânt, și avea de avere pe Dumnezeu, și era bogat în har și în cuvânt. Dar azi nimeni nu mai are pe Dumnezeu prin har. Nu mai este, tată, loc în casa omului pentru Dumnezeu. De aceea te-am crescut Eu pe tine, Israele nou, și te-am învățat, tată, să te întorci la Mine și să Mă iei pe Mine în casa ta și în viața ta, și în haina ta să Mă iei și să Mă încălzești, că mult te iubesc Eu pe tine, cel de azi care Mă ai pe Mine. Caută, poporul Meu, să lucrezi ce am lucrat Eu, și să nu lucrezi ce lucrează omul, că omul, tată, ai văzut ce ți-am zis, își face azi una, mâine alta, și uită ce trebuie să știe și să facă.

E forfotă mare pe pământ, poporul Meu, și tu acum ești înfășurat în har și nu mai poți cu omul de pe pământ. Omul de azi e obositor pentru Mine și pentru cei ce sunt cu Mine, e greoi și se lasă greu și nu știe să se lase ajutat de cel cu har curat și cu mâini curate. Mi-e milă de tine, copilul Meu, când văd că te apasă duhul care vine de la om, dar trebuie să semănăm, tată, și să terminăm de semănat, ca să nu zică nici un trup că n-am bătut ca să Mi se deschidă. Așa eram și Eu, suferind printre oameni, dar trebuia să lucrez ce aveam de lucrat. Fă-ți, fiule, adăpost din cuvântul Meu și împlinește-te sub acest adăpost. Împlinește degrabă cuvântul pe care ți-l aduc, căci cine nu împlinește, acela se numește necredincios în cuvântul Meu. O, vine o furtună și vine un trăsnet lucrat de Dumnezeu pentru tot ce este fără Dumnezeu. Vezi să nu ai nimic în hotarele tale, să nu ai din cele la care trage focul.

Unge-ți, Israele, ușorii ușii cu ascultare, tată, și nu te mai purta pe cale lângă omul din lume, lângă fiii pierzării, care lucrează numai pierzare peste lume. Zi și noapte își lucrează pierzarea omul, și nu știe omul la ce muncește. Dar tu să fii treaz în așteptarea Mea, că vin să te pun sub acoperământ dacă te voi găsi veghind, veghind în miez de noapte, cerând în miez de noapte. Dar să nu-Mi ceri bogății și lucruri lumești, și să-Mi ceri smerenie și ascultare și iubire și pâine din cer, și sfințenie să-Mi ceri, că Eu am cele ce sunt veșnice, dar ai grijă, tată, ai grijă mare să nu înjugi la carul tău vite de două soiuri, că nu este voie de la Dumnezeu să faci așa.

Mereu te învăț. Să nu te superi, tată. Ce altceva să-ți dau? Îți dau învățătură, ca să fii copil deștept și treaz. Să nu-ți mai cumperi foc, Israele, copilul Meu. Ai văzut, tată, cum își cumpără lumea foc la pachet. Lumea fumează, toată lumea fumează și are foc cumpărat. Vezi să știi ce înseamnă să cumperi foc. Să nu mai cumperi nimic făcut din foc, ca să nu te asemeni cu lumea care fumează. Să-ți cumperi numai lucruri sfinte, Israele, să ai numai lucruri sfinte în casă și pe tine; lucruri sfinte și smerite, ca să nu-ți pui inima la ele și să-L uiți pe Cel ce te iubește din cer, că vreau să vin cu tot cerul și să stau cu tine pe pământ, poporul Meu. Pământul e făcut de Dumnezeu, nu de om, și omul l-a umplut de păcat și l-a luat în stăpânire, dar voi începe să-l scot din robie și să-l pun la sfințit, și cu tine voi începe, dar Eu îți spun că am și început. Încet, încet, dar am început. Încet, că Eu nu sunt bogat în aur și în bani, și omul cere să-i plătesc ca să-Mi iau înapoi cele făcute de Mine. Omul lumesc nu merită să stăpânească pământul lui Dumnezeu, iar tu, cel ce Mă iubești, îi plătești, tată, omului lumesc și lumina zilei, de parcă el ți-o dă, de parcă el e Dumnezeu. Dar Eu ți-am rostit mari făgăduințe, numai

tu, poporul Meu, să Mă ascuți, ca să ajungi până în cetatea spre care nu vei călători cu mașina sau cu trenul sau cu avionul, ci vei călători cu pasul tău, cu mersul tău împreună cu Dumnezeu.

O, popor bogat în făgăduințe, fii atent, ca să cunoști vremea lor, că Israel n-a cunoscut când a venit vremea făgăduințelor făcute prin proorocii Mei. Fii iscusit la înțelepciune, că ți-am făgăduit ce n-a avut omul până acum. Încet, încet vin cu cele făgăduite, dar să te găsească plin de iubire, popor iubit. Iată, te strâng mereu și lucrez peste tine așa cum un grădinar își lucrează pământul. Te lucrez, Israele tată, ca să dai rod. Te sap, te greblez, te ud la vreme, te încălzesc și vreau să te strâng în poala Mea, în împărăție de cer pe pământ, că în cer am împărăție, dar acum Îmi fac pe pământ, ca să trec și pământul în cele ce sunt sfintele lui Dumnezeu. Amin.

Iată încă o pălmuță de pământ. Cobor acum cu oaspeți cerești, cu arhierii cerești, cu apă cerească, cu mir ceresc, cu cuvânt, să ungem această bucățică de pământ, ca să fie pentru cer. Îmi iau copiii din grădină și pe poporul Meu și însemnăm cu binecuvântare acest bulgăraș de pământ.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se binecuvintează și se sfințește semnul cu care am însemnat pământul cel răscumpărat de la om. Se binecuvintează și se sfințește crucea cea întreit lucrătoare care va sta de strajă și de semn între cer și pământ peste acest loc însemnat azi, și acest pământ se va numi cu numele Dumnezeului lui Israel, Care lucrează peste pământ așa cum a lucrat prin numele lui Avraam, Isaac și Iacov, căci cei de azi prin care lucrez tot Israel se numesc, fiindcă Eu am sădit și am făcut să crească. Amin, amin, amin.

Și vei veni, poporul Meu, și ne vom întâlni în această grădină și vom mânca din cer împreună, tată; Eu și cu voi la masă cerească, copii ai poporului Meu.

Israele, Israele, în curând voi coborî în grădina Mea cuvânt pentru omul cezarului. Mă voi duce să-i spun despre lucrul Meu peste România, și de aceea spun: pace ție, grădinița Mea de fii! Pace și duh pregătitor înaintea Mea, ca să vin cu cuvântul proorocesc peste România Mea și peste cei ce stau stăpâni peste ea. Voi veni purtat de aripile slavei nevăzute ale îngerilor și ale heruvimilor și ale arhanghelilor, iar voi, copii veghetori, veți simți fâlfâitul aripilor cerești când voi veni să zdruncin din temelii duhul celor ce stau stăpâni peste țara Mea, peste pământul cel ce va să fie și va să stea înaintea Mea. Voi, fiilor, îmbrăcați-vă în sfințenie și în cămașă de har, căci vouă v-am făgăduit că voi face din voi lumină pe pământ și călăuză pentru omul lumesc care va căuta scăpare la Dumnezeu. Voi, fiilor, căutați să fiți săraci de cele pământești, care nu sunt pentru creștini. Voi, fiilor, căutați să Mă aveți pe Mine casnic cu voi, și hăinuța harului să vă fie căpătâi când vă odihniți și când vă sculați. Voi, fiilor, căutați să aveți o singură cămașă, cămașa lui Iisus Hristos, Care S-a întors la voi ca să vă îmbrace cu har. Voi, fiilor, să nu slujiți la idoli și la plăceri și la împodobituri și la mâncări și la băuturi și la trai asortat, că iată în ce trebuie să fiți bogați: în har, fiilor. O, fii ai lui Dumnezeu, iubiți lucrarea harului. O, copii ai Ierusalimului nou, iubiți lucrarea celor făgăduite de Mine vouă, iubiți cele ce nu se văd, că vin spre arătare.

Mergi, Israele, mergi. Mergi, tată, cu credință în cele făgăduite ție de Dumnezeu. Mergi, fiule Israele, spre țara făgăduinței, că ea merge spre tine. Mergi cu pași curați și scuturați bine de cele omenești, căci pașii tăi vor pași în cetate și vei fi mare cu Mine și vei crește. Amin.

Crești, Israele, crești. Crești, tată, căci toate se vor micșora înaintea Mea și a ta, și tu vei crește prin slava Mea. Crești, tată, crești, Israele, crești, și te uită cum crești dacă-ți spun să crești, căci cuvântul Meu se împlinește întru tine. Crești, Israele, crești, că totul se pleacă pe unde treci când tu crești. Crești măricel și învoinicește-te cu harul Duhului Sfânt, că mare lucrare avem de zidit între cer și pământ. Crești, tată, că iată, și cerul se pleacă în fața ta ca să te ridice mare. Crești și te hrănește cu cele vii, și moarte să nu mai mănânci, căci trupul tău este templu al Duhului Sfânt, Care vine în tine să rostească cer nou și pământ nou.

Israele, mireasa Mea, să fie atenți străjerii tăi, ce înseamnă mireasă și Mire și ce înseamnă nuntași. Mirele și mireasa își au un loc, iar nuntașii își au alt loc. Mireasa și Mirele au o haină și o pregătire de miri, iar nuntașii au altă haină. Să fie atenți străjerii tăi, să nu dea pecetea ta și peste cei ce nu știu ce înseamnă pecete. Pecetea Duhului Sfânt se pune numai când are lărgime în lucru. Israele, nu amesteca două feluri în același nume, în același blid, în același rând. Tu să-ți ai rândurile tale strânse, tată, iar cei ce vin să te vadă pe tine și pe Mine să-și aibă loc aparte la întâlniri. Eu de aceea îți spun să-ți fii hotar ție însuși și Mie între tine și lume, între împlinitor și neîmplinitor, și să nu te sfiești să separi răul de lângă bine și roșul de lângă alb până se vor face toate albe și sfinte între cer și pământ. Fii trup unit, și strânge bine rândul, ca să se deosebească de oricine ce este mers în rând și ce este mers răsfirat pe cale. Învață-l și pe om ce înseamnă să fii fiu al lui Dumnezeu, și să mergi în rând cu fiii. Fiii oamenilor care caută la Dumnezeu și care nu se deprind să învețe mersul în rând, aceia nu s-au dezbrăcat de omul cel vechi, de omul cel străin de Dumnezeu. Învață-l, Israele, și pe om ce înseamnă lucrare de fiu și nume de fiu, și să vorbești tu cu omul despre Mine, nu omul cu tine despre sine. Ai grijă, fiule, să nu-ți încarci duhul cu cele ale omului, și roagă-l pe om să știe ce să caute și ce să găsească dacă vrea să găsească, iar tu păstrează-ți statura Mea înaintea oamenilor. Ferice de omul care te caută și care urmează ca și tine după ce te găsește pe tine lângă Mine.

Fii curat, Israele, curat în duh, căci duhul tău trebuie să fie purtat de Duhul Sfânt, Care vine de sus. Amin. Păstrează-te trup sfânt, Israele, și Duhul Sfânt va avea sălaş în trupul tău, în mijlocul tău, că mare este poporul Domnului. Iubirea Mea să-ți fie coroană pe creștet. Iubirea ta să-Mi fie Mie masă la venirea Mea, că iată, vin mereu la tine, iubite Israele, numitul Meu fiu, că Eu te-am numit cu numele Meu. Pace ție și serbare cu dragoste de sfinți în jurul tău! Pace ție de la fecioara cea serbată azi în cer, fecioara Parascheva, care este în România cu trupul și cu duhul! Ea se bucură cu ceata de fecioare venite cu ea la sărbătoarea Mea cu tine. Ea a lepădat toată veselie omenească și toată podoaba omenească și a luat pe ea cerul și veșmântul harului sfânt. Vin sfinții la serbarea ta cu Mine, Israele. Vin sfinții și te văd și te cinstesc și îți stau înaintea cu ajutor și cu slujire, că binecuvântat ești tu între cer și pământ. Tânjesc sfinții să te vadă, să te ajute, să te slujească. Cheamă-i, că toți sunt pentru tine, precum tu ești pentru Mine și pentru viața ce va să fie.

Binecuvântată să fie hrana cea spre ființă pe care o primești din grădina Mea de fii, poporul Meu.

Mergi, Israele, mergi, tată, mergi, și nu te opri din mers, căci cerul călătorește spre tine, și se va face întâlnirea cea mare, și mare va fi ziua aceea. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 1995

Cuvântul Domnului către poporul creștin

*Cuvântul este toiag de îndreptare. Întoarcerea la izvoarele sfinte.
Aurora este sfințenia trăită de om.*

Bate Domnul cu toiagul în porțile grădinii; bate, și se aude. Toiagul este cuvântul. Toiagul este glasul Domnului, Care bate ca să intre în grădină. Eu vin pentru poporul Meu, vin să-l cresc, vin să-i dau creștere cerească, precum în cer așa și pe pământ. Amin.

Pace vouă, copiii străjeri care sunteți așezați în grădină, care sunteți sădiți în grădină, în bucățica de pământ nou pe care o am pe pământ! Pace vouă! Și prin voi rostesc pace peste Israel. Deșteptați-vă bine, că Eu intru în carte și Mă fac astăzi cuvânt ca să Mă dau poporului Meu. Astăzi este zi de lucru duhovnicesc, zi de odihnă a trupului, dar de lucru a duhului, zi de primăvară cerească, fiindcă primăvara se îngrijește grădina, se greblează, se dă foc la uscături, se sapă, se nivelează, se seamănă, se udă, ca să încolțească sămânța. Lucrăm pentru un mănunchi de copii ai poporului Meu, că am vestit să vină la iesle mănunchiul Meu de la București, ca să-i dau hrană proaspătă, creștere cerească, și să crească dacă-i dau. Dar nu numai lor le dau, că mănâncă tot poporul din același blid, și tot poporul crește când crește câte unul, doi din popor; crește, că mâncarea nu scade, și din ea se mănâncă și rămâne de s-ar hrăni tot pământul; rămâne, pentru că această mâncare nu scade.

Pace vouă, celor ce ați venit! O grămăjoară de fete, culese și puse în glastră. Vin să vă pun apă proaspătă, apă vie, ca să creșteți vii și ca să fiți nemuritoare, așa cum a fost la început numele neamului român, căci se numeau nemuritori, pentru că cei de la începutul neamului român, prin botez știau de la Duhul Sfânt taina nemuririi. Dar a venit duhul rău, cel dușman pe Dumnezeu, și a semănat neghină în vreme de noapte și a slăbit puterea tainei cea din cer peste fiii lui Israel cel român.

Israele, Israele, românule Israele, de două mii de ani n-am mai putut lucra ca azi peste tine, dar azi lucrez peste tine mai mult decât am lucrat în toate veacurile peste pământ. Azi a venit vremea să te întocmesc pentru cer. Azi e vremea aceea de înnoire a lumii, și lumea nu știe, și nici omul iscusit și priceput nu știe. Nu știe omul priceput, nu știe, tată, nu știe, că el își folosește iscusința la altceva, el își irosește iscusința și priceperea, așa cum fiul risipitor își risipește averea cerută de la tatăl său ca să fie a lui partea lui. Dar pe tine, poporul Meu, te-am oprit ca să fac treabă cu tine în ogorul Meu, în împărăția Mea, nu în împărăția lumii acesteia. Împărăția Mea este împărăția cerurilor pe pământ, că pentru asta am făcut cerul și pământul. Cerul fără pământ nu poate fi împărăție, precum trupul fără suflet nu poate fi viu, precum sufletul fără de trup este fără de casă. Dar numai cu tine grăiesc cele din cer, precum numai cu Israel aveam lucrare pe pământ, și moștenire în Israel aveam, și așa îi spuneam lui Israel: «*Israele, să scoți afară din tabără necurățiile tale și să le îngropi în pământ cu lopata, afară din tabăra ta, că Eu, Domnul, umblu prin tabără, și să nu Mă scârbesc văzând necurăția ta*». Am stat cu Israel și îl învățam tot rostul vieții vii, și el s-a îngâmfat și s-a amestecat cu neamuri străine și a stricat împărăția Mea cea din cer în mijlocul lui Israel.

Israele, Israele, tu ești cel de la sfârșit Israel. Tu ești după duh, tu ești după har, și Eu te întocmesc cu măiestrie cerească, cu mână iscusită, de meșter ceresc, așa cum un zugrav se așează în viață sfântă, și apoi ia și zugrăvește chipul

unui sfânt. El se apucă de lucru, își pregătește ce-i trebuie, își face vopsele din pământ, din fier, din piatră, le moaie și apoi se apucă de zugrăvit chipul sfântului, și lucrează, și lucrează până ce-i dă chip, iar la urmă îi zugrăvește aurora de sfânt și îi sapă numele lângă chip. Așa te întocmesc Eu pe tine, poporul Meu iubit, și îți sap numele în piatra vremii cerești, ca să știe omul pământesc de vremea cea cerească, nu numai de cea pământescă. Așa lucrez Eu, Domnul, la creșterea ta cerească, și te învăț, tată, să te faci ușor ca fulgul și să ieși de sub greutatea vremii, ca să nu mai fii apăsător de cele ce sunt pământ fără de cer, pământ fără ființă cerească în el.

E sărbătoare cu trâmbițe de bucurie în cer. E cerul în veselie cum n-a mai fost de când veacurile când se uită la tine și îți vede aripioarele crescând, poporul Meu iubit. O, că prea iubit ai fost de Dumnezeu, și Mă rușinam în fața sfinților când vedeam că iubirea Mea nu te face să crești și să fii ușor ca să zbori. Omul se îngreuiază singur. Omul se bagă singur sub greutate. Omul se rătăcește de la calea cea fără de griji, fără de durere, fără de apăsare. Omul trudește din greu la sarcina sub care se bagă după ce singur și-o strânge. Israele, Israele, omul este fără de minte cerească. Eu i-am dat omului tot ce trebuie să aibă între cer și pământ, și el își face altele, altele făcute de el. Așa ai fost și tu, poporul Meu, dar am ieșit în calea ta și te-am numit cu numele Meu și am zis să fii tu al Meu și am lucrat peste tine vreme multă de învățătură, și ai fost greu la pricepere, dar acum a venit vremea priceperii cea din cer, că omul cu priceperea cea din pământ se bagă sub greutate, se bagă sub griji și sub necazuri.

O, popor iubit, tu ești poporul Meu numit, și voiesc să te fac om adevărat, precum Eu am fost. Voiesc să lucrezi și tu ce am lucrat Eu, ce a lucrat mama Mea, ce a lucrat omul cel bogat în Dumnezeu. E vreme lungă de când am spus în mijlocul tău să iei seamă să nu ai în căsuța ta ceva din lume la care să tragă pedeapsa și focul și judecata lui Dumnezeu. O, Israele, fiul Meu, dacă atunci ai fi fost treaz, ai fi auzit ce-ți spun și nu ți-ai mai fi agonisit avere care nu-ți trebuia ție, poporul Meu. Tu trebuia să fii familia Mea cea sfântă, și Eu trebuia să fiu casnic cu tine, așa cum am fost casnic în familia în care Tatăl Meu Mă dăduse prunc născut din Fecioară.

O, poporul Meu, lungă a fost vremea prunciei tale, și iată, e vreme de mers în picioare, tată, e vreme să fii înalt, copilul Meu, că apa cea tulbure trece de glezne, și valul ei e iute, fiule. Este câte o mamă care-și înfașă copilul cu dibăcie ca să crească drept și înalt. Îl strânge bine în scutec, îi așează mânuțele drept, la fel și picioarele, și îl strânge bine cu fașa, nu-l lasă liber; iar când îl scaldă în albie, îi așează cu mâna ei toate încheieturile, și apoi îl ia de căpușor și îl scutură ridicându-l în sus, și apoi îl înfașă drept și strâns cu fașă. Eu așa M-am purtat mereu cu tine, poporul Meu iubit, și te-am tras mereu în sus, ca să crești înalt, fiule, și să nu fii om pitic, pitic duhovnicește, și să fii înalt la statura cea duhovnicească, fiindcă apa e mare, și nu poate omul mic prin ea.

Cine are multe pe pământ, acela este om cu sarcină grea, om plin de griji, om fără timp pentru Dumnezeu. Tu, poporul Meu, trebuie să lucrezi ce am lucrat Eu, dar dacă n-ai înțeles și dacă n-ai ascultat, iată, ai făcut și tu ca omul care-și strânge sarcină grea și se bagă sub ea și și-o ia în casă și doarme sub ea, și nici somnul nu-i tihnește sub greul sarcinii sale.

Omul își strânge avere, ca s-o aibă de Dumnezeu. Avearea omului de azi a devenit Dumnezeu pentru om. Tu cu avearea ta să nu te fălești, Israele. Tu cu Mine, tată, să te fălești, căci vreau să stau cu tine casnic, că unde sunt Eu, nu vine ju-

decata, nu trage judecata, dar să nu ai în casa ta ceva la care să tragă judecata. Să n-ai în casa ta lucru lumesc la care să tragă stăpânul ei, stăpânul lumii acesteia, și să te strângi mănunchiuri, mănunchiuri, Israele, poporul Meu, ca să cunosc tabăra ta și să pot sta în ea, că te-am făcut să poți să te tragi din Sodoma, fiule Israele. Decât să iei și să ai lucru de la lume, mai bine fă tu cu mâna ta sfântă, și să ia lumea de la tine lucru sfânt. Dar am încă în poporul Meu fii care lucrează cu mâna lor lucruri plăcute de lume, lucruri cerute de lume. O, fiilor, schimbați-vă îndeletnicirea și lucrați lucruri sfinte, care au fost date la o parte de omul creștin. Să lucrezi cu mâna ta lucruri care te îndeamnă la rugăciune și la sfințenie, poporul Meu. Să lucrezi frate pentru frate, ca să nu mai ia poporul Meu de la lume lucru neblagoslovit. Blagoslovite sunt numai cele create de Dumnezeu și numai cele plăcute de Dumnezeu și care sunt scrise în legea lui Dumnezeu. Lucrările și îndeletnicirile cele cuprinse în legea cea din cer, acelea să fie pentru poporul Meu.

O, fiule Israele, Eu te cresc, fiule, Eu lucrez la creșterea ta. Dacă tu te bagi sub povară adunată de mâna ta, să știi, tată, că îți pieri gândul de la Dumnezeu. Când Eu nu sunt în gândul vostru, copiii ai lui Israel, duhul rău și dușman găsește prilejul să vă ocupe mintea cu voile lui, cu lăcomia, cu gusturile lui, și dacă gustați voile lui, vă pieri gândul de la Dumnezeul vostru. Fără Mine în gând e ca și cum ai merge singur pe alt drum, fără Domnul pe cale. Fără Mine în gând e alt drum.

O, Israele, când tu nu ai sarcini, tu ești ușor, și dacă te culci, te culci și te odihnești fără griji, și ești sănătos fără griji. În așternutul tău îmbrățișează-te cu Mine, și cu Mine în gând să te odihnești, că Eu așa ți-am spus: *«Fiule, când te culci, să te culci cu gândul la fericirea ta, la lucrarea Mea cu tine»*, iar fericirea ta Eu sunt. Eu sunt și lucrarea ta. Copilul Meu, iată ce-ți spun: cu Mine în gândul tău dacă ești, te vindeci de orice boală, de orice suferință. Eu sunt toată alinarea, Eu sunt Cel ce pot totul. Eu și nu omul poate pentru tine.

Caută, poporul Meu, să fii plăcut, să fii omul cel plăcut, și să te numesc om preaiubit și scump, sau să te numesc omul cel mai blând de pe pământ, așa cum i-am numit Eu pe cei ce M-au purtat peste Israel: pe Daniel, pe Moise, pe David. Poporul Meu, să nu te lași greu frate pe frate, că aceasta este o faptă rea, dintre cele mai rele fapte.

Poporul Meu iubit, să ai simț sfânt, să ai sfială sfântă frate între frate. Israele, să nu obișnuiești să te caini, tată, că tu ești numit popor fericit. Dacă cineva în tine nu este fericit, acelaia nu-i place cu fericirea, nu-i place fericirea. Dacă cineva în tine este bolnav, acelaia nu-i place darul sănătății. Dacă cineva în tine nu iubește mustrarea, acelaia nu-i place să fie fiu, și îi place să fie liber în voile lui. Cel ce nu caută mustrarea, acela nu este fiu. Dacă cineva în tine, Israele, este lacom sau bogat, acelaia nu-i place împărăția cerurilor. Iată, tată, ce greu este de voi când Eu v-am cerut rugându-vă să ieșiți de sub sarcini, de sub apăsare! E greu, măi copiii, că Mă uit la unii din voi că nu știu ce să facă aceștia cu averea lor. E tulburat satana că vede că i se surpă împărăția și cuiul lui în care-și ținea toate gusturile lui în căsuța creștinului lui Israel. E tulburat, dar e rușinat și e fără putere și iese zdrobit de prin toate colțurile cuprinse în hotarele creștinilor Mei care Mă iubesc. Dar de la unii nu iese, că unii sunt lacomi și dorm în munca lor. Acolo va trage judecata. Acolo se va face curat cu unelte de curățire.

O, poporul Meu, tu, tată, cel ce nu poți să te lași de cele plăcute ție, să fi avut pretenție să Mă ai pe Mine de avere.

Vezi tu, tată, că Eu am scăpat de josnicia pe care o găseam pentru Mine în casa ta. Mă puneai să stau pe pat lumesc, pe pat păcătos. Mă puneai să stau la masă înaltă, Mă puneai să stau pe tron lumesc, și stăteam pe peretele tău cu chipul înmulțit de lume spre vânzare, îmbrăcat în hlamidă roșie în semn de răstignire, în semn de robie. Vreau să te îndeletnicesc cu lucrul celor sfinte, dar să nu iei fără binecuvântare, să nu furi măiestriile fără să ai numire la lucrări sfinte, că poporul Israel primea de la Mine prin Moise. Ajută-Mă să lucrez cu drag peste tine, că dacă Mă vei pleca și acum la cerea ta, vei da înapoi și nu vei crește. Așează-te în sfială sfântă, că tu nu știi ce-ți cer când îți cer aceasta. Aceasta înseamnă să fii plăcut, să fii om fără de pretenții, fără de mofturi, fără de dorințe. Dorințele sunt pentru cei ce-și agonisesc sarcini pe pământ. Dar ție îți dă ce-ți trebuie pământul, îți dă pădurea, îți dă soarele, îți dă ploaia și văzduhul, îți dă iubirea Mea, îți dă Domnul, fiule. Nu-ți mai fă iar sac cu haine, măi fiule, și să ai doar o trăistuță cu haine, că sacul e prea greu pe cale. Trăistuța e ușoară și nu ți-o fură nimeni de sub căpătâi, și hoții nu trag la ea.

Eu vreau să fii sfânt, poporul Meu, și vreau să-ți dau aurora de slavă, tată, că omul nu știe ce înseamnă aurora. Omul crede că o poate face cu creionul în jurul capului. Aurora înseamnă viață sfântă, cu Dumnezeu mereu pe cale. Începe diavolul să-i bage omului în minte că are aurora omul. Aurora are numai sfântul lui Dumnezeu. Aurora este sfințenia trăită de om. Dar Eu risipesc de peste tot zidurile școlii lui satana, că el nu poate da omului ce am Eu. El de la Mine nu poate lua, ci numai de la el, iar aurora este de la Dumnezeu, și Domnul n-o dă la trupuri fără de sfințenie, iar omul se așează la aparate ca să-și citească sfințenia, de parcă sfințenia se măsoară de om.

O, ce ai făcut tu, satano, din mintea omului?! Dar nimic n-ai câștigat, că acesta nu se numește câștig de la Mine, ci de la tine și de la fiii tăi, că Eu sunt Dumnezeul fiilor Mei, nu și al fiilor tăi. Fiii Mei sunt cei ce fac voia Mea, iar fiii tăi sunt fiii oamenilor, și nu mai vine un potop mai mare ca acesta peste pământ, că la potop fiii lui Dumnezeu s-au unit cu fiii oamenilor, și Eu am adus potopul peste toți laolaltă. Dar potopul de azi este însăși amestecarea, și nu se mai cunosc fiii lui Dumnezeu dintre fiii oamenilor. Numai pe tine te mai cunosc, poporul Meu Israel. Numai tu te mai deosebești dintre fiii potopului. Intră, tată, la crescut. Intră, fiule, sub har și sub ploaia harului, ca să crești. Intră, poporul Meu, la sfințit, că pentru sfințire ești ales. Și dacă nu poți să intri la sfințit, ieși din tabără, că dacă nu ieși, vei fi osândit de legea sfințeniei, care va rămâne între cer și pământ stăpână.

Vreau să fii ca fulgul, Israele, ca un norișor să fii, ca o corabie de salvare peste valurile lumii. Vreau să te strâng mănunchiuri, mănunchiuri, dar mai stau să mai privesc peste tine ca să Mă socotesc cum pot să fac lucrarea aceasta din loc în loc până va fi să te am la sânul ieslei Mele, în cetatea în care Eu, Domnul, am coborât și Mi-am păstorit turma, cetatea cuvântului Meu. Ferește-te să fii mofturos, fiule. Ferește-te de meteahna de a te căina, căci cel ce se caină, acela este omul cel mândru, care nu scapă de iubirea de sine. Ferește-te de tot ce-ți ucide sufletul și Duhul Meu din tine, și să fii cântar drept, Israele, fiul Meu. Să nu înșeli la cântar când cântărești dreptatea ta și a lui Dumnezeu, căci când se zbat două dreptăți, acolo trebuie cântar.

O, ce mult aveam Eu nevoie de înțelepciune peste tine, Israele! Dar acum, tată, măcar să ascuți de cei ce au stat la

înțeleptit, căci vom face ordine și mai bună peste cei înțelepți din popor, ca să poată lucra cu folos de creștere peste Israel. Ceartă și duh pentru întâietate să nu se strecoare în poporul Meu, că Eu sunt Domnul. Să te zbați, fiule, să fii întâi la ascultare și la sfială sfântă, că scris este: «*Învățătorii vor avea o mai mare osândă*» dacă nu vor fi ca cele dintâi slugi la cele mai grele lucrări. Învățătorul este însăși viața ta cea așezată în Hristos înaintea celor ce stau la învățat. Să nu mai pui, fiule, nici un boț de lut la împărăția făcută de lume, dar să pui tot ce este de la Dumnezeu dat ție și să fii zidar de împărăție cerească pe pământ.

Copii străjeri ai ieslei Mele, voi, tată, să lucrați peste aceste copile, că Eu le dau nume de cetate în cetățile Mele. Voi, tată, să fiți cuvântul Meu peste fiii și fetele poporului Meu, că poporul Meu vă ascultă pe voi, fiindcă acum are Duh Sfânt poporul Meu, are duh de ascultare. Cine ascultă de voi ascultă de Mine. Cine ascultă de Mine ascultă și de voi, că voi de la Mine luați și dați, ca să aibă poporul Meu creștere.

Crești, Israele, crești, și să nu te superi că de câte ori vin îți voi spune să crești. Crești, tată, crești, și biruiește lumea. Crești și te înmulțește și te unește în jurul cuvântului Meu, că iată ce am făcut. Acum nu mai intru în casele tale, unde Mă apăsa lumea și semnele lumii din casa ta. Acum te strâng prin poiene, prin grădini sfințite de Mine și însemnate pentru tine. Acum te strâng unde vreau Eu, nu unde vrei tu. Crești, Israele, crești. Crești, tată, crești. Crești, căci cerul s-a plecat până la tine. Crești, că Dumnezeu îți este creștere și acoperământ și veșmânt. Eu vin mereu să te cresc, Israele. Să nu ai alt dumnezeu afară de Mine, fiule Israele.

Pace peste tine, poporul Meu!

Luați și duceți poporului Meu hrană proaspătă. Pace vouă, pace vouă, pace vouă!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, s-a așternut masă în Israel, că binecuvântat este Israel. Amin, amin, amin.

23 octombrie/5 noiembrie 1995

Sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Taina creștinătății. Blândețea dumnezeiască aduce rod ceresc.

Un strop de iubire vă dau în ziua aceasta de serbare, că-Mi amintesc de ziua aceasta când poporul serba, și a rămas zi de serbare în cer, și cerul serbează în ziua aceasta, serbează pentru Israel, care serba cu cerul.

Un strop de iubire vă dau, dar stropul de la Mine nu e strop, și e rău, așa de mare este stropul Meu de iubire. Vă dau iubire, că și voi Îmi dați, copiii Mei care odinioară Îmi găteți Mie zi de serbare în Israel. Iar azi vă gătesc Eu vouă, că azi e zi pentru voi, căci pe voi vă serbează cerul de atunci și până azi și până peste veci, fiii Mei cei iubiți. Unde, tată, sunt cei ce vă huleau pe voi? Unde s-au dus? Ce este scris de cel ce vă pâra pe voi ziua și noaptea înaintea divanului Meu? O, unde sunt cei care spuneau despre voi lucruri de batjocură? O, tată, tată, toți cei care v-au batjocorit pe voi au căzut din cer, și cine să-i mai suie înapoi? Poate iubirea voastră să-i suie? Ar fi fost un lucru mic dacă v-ar fi hulit doar pe voi, dacă v-ar fi greșit doar vouă, dar au hulit stăpânia cerească și s-au lepădat de cele din cer și au căzut pe pământ. Au hulit lucrarea întoarcerii Mele pe pământ prin Verginica și s-au zdrobit în piatra hulei lor, în piatra aruncată de ei. Nici n-am

cum să-i strig, că ei urechi de auzit nu au. Nici n-am cum să-i caut, că unde sunt ei, Eu nu merg. Eu nu merg după doi domni ca să-Mi fac fii, și Eu iau fii numai din mâna Domnului Dumnezeului Meu, Tatăl Meu Cel Unul, Cel ce este Unul.

O, mare este vorbirea cerească între voi! Vorbiți, tată, vorbire din cer, căci cerul se așează pe masa voastră ca să știți din cer tot ce vrea cerul să știți, că necredința în Dumnezeu Cel adevărat a cuprins pe tot omul de pe pământ. Vreau și poporul Meu să știe așa cum știți voi.

Eu sunt Cel ce sunt, așa cum l-am învățat pe Moise să spună cine sunt Eu. Eu sunt Cel ce sunt, căci ceilalți dumnezei nu sunt. Numai Eu sunt, și de aceea am învățat pe Moise să spună despre Mine că Eu sunt Cel ce sunt. Voi nici nu pricupeți câți dumnezei sunt așezați pe pământ, dar aceia nu sunt. Cum să fie aceia dumnezei? Eu sunt Cel ce sunt, iar alți dumnezei nu sunt, și numai Unul este, un singur Dumnezeu. Amin.

Fiilor, fiilor, mare este taina creștinătății, dar creștinul care petrece în lume dă de dumnezeii cei făcuți și se înșeală cu ei. Își vând pe nimic hăinuța și se fac lut bieții de ei, și se fac fii ai lumii, și nu mai sunt, tată, creștini pe pământ. Știți cum sunt creștinii pe pământ? Așa cum a fost în poporul acesta o familie primită la Domnul și care numai pe drumuri, numai cu lumea și cu necunoscutul și cu furișul a umblat până ce s-a făcut țândări pe drumuri. De așa creștini e plin pământul, și aceștia sunt goi, așa cum gol este un om lumesc care merge și își dezgolește trupul înaintea soarelui, înaintea omului, fără nici o teamă. Așa creștini nu știu ce este frica de Dumnezeu, și sunt de două ori deznădăcinați. A fost în poporul Meu o așa familie și Mi-a murdărit obrazul și haina Mea din popor, și M-a vândut și M-a dat la dușmanii poporului Meu, și M-a dat pe Mine în lături, iar pe furiș aduce pe Iuda în casa lui și nu știe ce vrea Iuda. De aceea v-am spus Eu vouă: *«Unde, tată, sunt cei ce v-au hulit pe voi? că s-au făcut țândări, și Eu am luat de peste ei mâna Mea»*. Vin să vadă ce mai zice Domnul, dar pe voi vă hulesc și acum, căci vă hulesc cei cu care ei umblă pe drumuri, și ei cu aceia se aseamănă.

Copiii Mei, copiii Mei, Eu, tată, mult v-am iubit. V-am probat iubirea, v-am probat statura și statornicia, iar voi cu Mine ați ales să fiți, și Eu v-am pus să lucrați peste via Mea, că mult iubesc Eu via Mea, care este a Mea. Fiilor, fiilor, fiți atenți cu statornicia întru această lucrare și învățați poporul ce înseamnă să fie creștinul cu această lucrare. Luați pilda proorocului Meu care a fost omorât de o fiară numai pentru că a ascultat de prooroc străin de Israel, căci proorocul mincinos nu este al lui Israel, ci al minciunii lui. Am trimis odată pe un prooroc al Meu să lucreze cuvântul Meu în Israel și i-am spus să nu mănânce pâine și să nu bea apă acolo unde-l trimit, să nu ia de la împotrivor, și M-a ascultat, și așa a făcut. Dar a fost vândut de cei ce au știut ce a avut el de lucrat, și a ieșit în calea lui un alt prooroc, și l-a făcut să calce cuvântul Meu, și s-a dus în casa proorocului cel ispititor și a mâncat la el pâine și a băut apă. Dar Eu i-am spus apoi așa: *«Pentru că ai călcat cuvântul Meu nu vei muri în cetatea ta»*. Și când s-a sculat să plece spre casă, am trimis o fiară de l-a omorât pe cale, și a fost luat și îngropat în cetate străină. Așa a fost și iubirea voastră probată, și ascultarea voastră probată, dar voi, tată, ați ales învățătura acestei lucrări, care este de la Cel ce este. V-am învățat nu demult să știți să strângeți bine rândul și să nu între ceva străin printre voi. Să vedeți voi ce am să fac cu cel ce încă vine fără haină printre voi, fără haina acestui popor care stă numai cu Mine, numai la masa aceasta.

Fiilor, fiilor, un strop de iubire vă dau azi vouă, că mereu v-am dat. Eu vă dau ce am mai scump, dar vă strig pe nume, tată, ca să știe poporul că vă iubesc și că purtați lucrarea Mea spre capătul ei. Întețiți duhul înțelepciunii peste poporul Meu și nu vă temeți că nu știți să vorbiți, că Eu revărs har din destul din zi în zi mai mult peste voi pentru poporul Meu. Fiilor unși, faceți-vă cuvânt peste popor după ordinea în care v-am așezat.

Iliuță, copile uns de Dumnezeu, de tine-Mi este drag să fii copil, că am nevoie de pildă de copil în poporul Meu, că poporul Meu n-a știut să fie copil în brațul Meu, și a vrut, tată, să fie mare, să meargă cum vrea el, nu cum vreau Eu. Măi fiule, Eu te-am pus în loc fertil. Eu te-am sădit cu mâna Mea să fii vlăstar, să fii altoi de viță nouă și să rodești pentru zilele ce vin, pentru vreme de foamete și secetă, fiule. Și tu să ai mereu grijă mare cum stai în sânul Meu, cum stai în brațul Meu. Să stai așa cum au stat acești copii cărora Eu te-am dat la crescut și la rodit, că ei au stat cum se stă, și să știe tot poporul Meu cât i-am iubit Eu pe aceștia. Să fii toiag de sprijin pentru Mine, fiule. Aceasta este lucrarea ta: să Mă sprijin Eu în tine, tată; Eu, Cel ce sunt, iar tu să te sprijini în cei ce te au de la Mine, că pentru Mine te-am dat lor, fiindcă ei sunt ai Mei, și Eu le-am dat de lucru în via Mea cea nouă.

O, copiii Mei cei doi, Emilian și Mihaela, e ziua Mea cu voi, e ziua voastră cu Mine; e și acum pentru amintirea Mea cu poporul Meu la sărbătoare, e și atunci când va fi serbare de arhangheli. O, tată, Verginica umple cerul de dragostea voastră, că voi ați iubit-o pe Verginica, și nimeni până la voi n-a știut, n-a putut s-o iubească așa ca și voi. Toți au stors-o, toți au rănit-o, dar voi ați pansat-o, voi v-ați văitat odată cu vaietul durerilor ei. Tu, copilă scumpă care ai îmbrățișat pe Verginica și ai fost găsită lângă ea când Eu am luat-o de-a dreapta Mea, tu, tată, să fii tare, că tărie îți dau. E bine să fii și blândă, dar cu blândețea cea omenească nu facem mare lucru. Tu să ai blândețe dumnezeiască, fiindcă aceea poartă rod pentru cer și pentru mântuire și pentru înțelepciunea multora. Moise era cel mai blând om de pe pământ, dar nu cu neorânduiala, nu cu cei călcători de lege. Blândețea lui îmblânzea mânia Mea, aceea era blândețea lui Moise. El cu Mine era blând, dar omul nu știe să înțeleagă ce este blândețea, de unde vine și unde se duce ea. Tu, cu cuvântul dreptății pe care-l pui peste Israel, Îl faci pe Domnul să Se îmblânzească peste Israel. Să învețe poporul Meu ce este blândețea. Amin.

Poporul Meu, fii atent, tată, că nu din știința lor vorbesc ție acești copii. Eu pe ei nu i-am lăsat să capete știință. Tu, poporul Meu, tu, fiule, tot ai mai învățat știință, dar pe aceștia nu i-am lăsat să ia de la oameni știință. Nu din știința lor au început aceștia să știe a vorbi peste tine, ci din harul Meu iau ei de la Mine pentru tine. Să nu faci așa greșală, fiule din Israel. Întreabă păstorii ce le spuneam Eu lor când vorbeam în Verginica. Spuneam că vorbesc prin această copilă, prin Verginica, fără ca ea să aibă iscusință omenească, și tot nu crede omul care aude. Mai spuneam că dacă aș vorbi cu cineva care știe să citească, ar zice poporul Meu că vorbește omul care citește și nu Domnul peste om. Nu fă așa greșală, poporul Meu. Nu Mă coborî ca să Mă faci om, tată. Să nu greșești și tu, cel de azi, cum au greșit cei ce au căzut greșind așa. Eu din văzduh Îmi scutur cuvântul, iar în grădină am urechi de auzit, care aud glasul Meu cel venit de sus pentru tine, Israele, poporul Meu. Pe acești fii din grădină îi înțelepțesc Eu, ca să știe pentru tine tot ce trebuie să știi tu, poporul

Meu; și să știi, Israele, pe acești fii Eu i-am ales, și pentru tine i-am ales, ca să ai între Mine și tine, Israele.

O, copilul Meu cel ce rostești pe Domnul înaintea poporului, Nicușor, copil care nu vorbeai! Eu, tată, am spus că în vremea aceea mușii vor vorbi, dar nu tu, ci Eu vorbesc. Tu ești doar gura Mea cea văzută în Israel. Ferice poporului Meu, ferice fiului poporului Meu care cere de la tine să-i spui despre Mine și despre sine. Ferice celui ce vine la tine să-i spui despre sine, dar să știi să iei din tulpină, fiule, și să ai din tulpină, că voi știți așezarea Mea cea minunată cu voi. Lucrați și în stânga, și în dreapta, fiilor, dar cu toții în stânga, cu toții în dreapta, că voi lucrați nedespărțiți, și numai așa este lucrarea voastră. Eu lucrez unde sunt doi și trei, Eu așa am spus, doi și trei și mulți de la numărul acesta în sus. Voi, unșii Mei, nu lăsați cuvântul ungerii voastre să se zvinte pe limba voastră, că limba voastră trebuie să așeze împărăția cerurilor pe pământ. Amin.

Am venit la voi cu un strop de iubire să vă dau, dar stropul Meu este râu, așa este de mare un strop al Meu. Așa și voi să lucrați. Eu în voi, și voi în Mine.

Israele, Israele, să ascuți, tată, de cuvântul Meu. Israele, fericit popor între popoare, nu te vinde, fiule, pe plăceri. Plăcerea ta să fie cuvântul Meu. Ca mirul să curgă din tine cuvântul Meu, Israele român.

E zi de serbare în cer, căci s-a obișnuit cerul cu această serbare, cu această zi. În curând voi veni cu fălăit de aripi de heruvimi și de arhangheli pentru ca să-Mi fac lucrarea Mea. Vă las învăluiti în iubire. Vă dau în dar acest fruct, acest pom care nu moare niciodată.

Pace vouă! Aș sta mereu în cuvânt peste voi. Faceți-vă cuvânt, fiilor. Luați și dați; acesta este cuvântul Meu.

Pace ție, Israele, și să ascuți de cei puși înaintea ta pe drumul biruinței tale cu Mine, căci Eu sunt Cel ce sunt. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine, că aceia nu sunt. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 1995

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Ridicarea harului din biserică lumii. Slujirea la dumnezei străini. „Lumea creștină”. Mărturisirea în ascuns este întuneric.

Cobor în carte. Să fie atenție. Amin. Cobor în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. În lume nu Mă mai duc, în amestecătură nu mai intru. În lume nu Mă mai duc, că lumea a ajuns la sfârșit dacă Eu nu Mă mai duc în lume. Era scris despre acest sfârșit al Meu peste lume. Eu peste lume nu mai lucrez cu harul Meu. Eu harul l-am luat, și l-am dat poporului Meu cel numit de Mine cu numele de Israel.

Am zis atunci lui Israel să omoare din calea lui pe toate neamurile care îi ies lui în cale. De ce am zis așa? Ca să facă Israel omor? Nu, tată, ci ca să nu moară Israel prin amestecătură. Amestecătura celui ce este al Meu cu cel străin de Mine înseamnă, Israele, slujire la alți dumnezei, cu alți dumnezei înseamnă. Dacă Eu nu vedeam înainte faptele și alunecarea lui Israel, nu-i spuneam să omoare pe tot neamul străin din cale, dar am văzut înainte și am rostit dreptatea împotriva nedreptății pe care avea să Mi-o facă Israel, că el n-a ascultat, ba s-a și unit cu neam străin și Mi-a stricat seminția și s-a învățat cu idoli și cu dumnezei care nu sunt dumnezei. Așa te-am învățat și pe tine, poporul Meu de azi, și nici tu n-ai ascultat

ca să-l dai deoparte pe cel care se unește cu străinul, cu lumescul și cu necunoscutul. A zis creștinul Meu că toți sunt încreștinați prin botez și că merge amestecătură. A zis creștinul Meu că și lumea e creștină. Unde, tată, s-a mai pomenit lume creștină? Să nu crezi, Israele, când auzi așa ceva. Aceasta e minciună, tată, că zice omul de azi „Emisiunea Lumea creștină”, și ascultă și creștinii care au fost în acest popor și uită de Mine când ascultă vorbirea acelora despre Dumnezeu. Iau de la „lumea creștină” vorbire despre Dumnezeu; iau de la radio vorbirea lumii care se zice creștină.

Israele, abia tu poți să fii creștin, abia te lupți tu să fii pe placul Meu. Și cum să crezi tu că lumea este creștină? Eu sunt Cel ce sunt, dar unde nu sunt, Eu nu sunt acolo. Eu sunt numai acolo unde sunt, unde trăiesc, unde lucrez. Lumea nu are timp de Dumnezeu și nu are pe Dumnezeu. Acolo Eu nu sunt, acolo Eu nu Mă duc. Unde Eu nu încap cu omul, unde omul nu încap în Dumnezeu, Eu acolo nu Mă duc.

Israele, Israele, binecuvântată să fie credința ta în acest cuvânt: în lume Eu nu Mă duc, nu Mă mai duc. Amin. Israele fiule, M-am grăbit să vin numaidecât la tine ca să-ți spun această șoaptă care în curând va risipi în șoaptă toate acoperișurile mincinoase care mint pe om cu numele lui Dumnezeu pe ele.

Israele, fiule iubit, dacă vrei fără Mine, du-te în lume, că în acest popor al Meu nu poți sta fără Mine, ci numai în Mine, Israele. În poporul Meu să stai numai dacă știi să înțelegi și să auzi și să faci faptă tot cuvântul Meu cu care vin la tine să te acopăr și să te înalț cu acoperiș cu tot, ca să vadă lumea acoperământul Meu sub care te țin, sub care te hrănesc și te cresc ca să fii cel dintâi în mâna Mea. Tu, cel din urmă, să fii în mâna Mea întâi, că mare este plata celor ce au stat lângă glasul cuvântului Meu în vreme așa de grea, în grea vreme de necredință în Dumnezeul Cel adevărat.

De ce am venit iar să-ți aduc cuvânt? Am venit numaidecât, poporul Meu, că am văzut că trebuie să vin să te zbucium și pe tine cu zbuciumul pe care-l am Eu pentru tine. Iau cu Mine pe fiii cei unși cu ungere nouă, căci cele vechi s-au făcut vechi, n-au stat noi. S-au dat la plăceri cei de până acum, s-au vândut pe duh de lume, și Eu am întocmit ungere nouă, ca să nu rămân păgubit de plata răbdării Mele. Și am uns peste tine fii curați, poporul Meu, și i-am învățat în cele curate, și i-am învățat ca Mine, nu ca omul care zice că este cu Mine și care Mi-a făcut Mie lege, care M-a pus pe Mine sub legea lui, ca să lucrez Eu după legea lui. Nu așa, poporul Meu. Tu Îmi ești fiu, nu Îmi ești rob, și fiul ține la Tatăl, dar robul își înșală stăpânul, ca să ia și să ducă la el acasă.

O, de ce am venit Eu numaidecât la tine? De ce am venit iar? Am venit să-ți spun să ascuți de fiii Mei cei unși, ca să nu te smulgă careva din mâna Mea, din sânul Meu, de sub acoperământul Meu și ca să cazi în lume, unde Eu nu Mă mai duc.

Fiilor, fiilor, mărturisiți-vă unii altora păcatele, că iar vă spun: nu cumva să lucrați altfel decât am cuvântat Eu. Lăsați obiceiul omenesc. Nu vă luați după oameni. Voi întoarceți-vă la începutul Meu din vremea Mea și a apostolilor Mei când biserică nu era subjugată de legi ale păcatului. Este scris în Scripturi cuvântul Meu: «Lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit întunericul, pentru că faptele lor erau rele», iar lumina le vădea faptele lor rele. De aceea s-a făcut în biserică lumii așa obicei, mărturisire în ascuns. Cine și mărturisește în ascuns faptele lui rele, acela să meargă la judecători lumești, unde se fac păcate. Dar cine nu face fapte rele, acela să stea descoperit în poporul Meu. Cine a făcut fapte

rele și le-a mărturisit și nu le mai face, acela este al poporului Meu. Cine ascultă numai de cuvântul Meu, acela este al poporului Meu. Cine nu înțelege, cine nu împlinește, cine face altfel decât îi cere cuvântul lui Dumnezeu care stă în mijlocul lui Israel, acela să iasă din tabără, că nu este fiu. Cine iubește întunericul, acela se ascunde cu faptele lui și nu iese cu ele la lumină ca lumina să le vădească. Fiilor, fiți fii, fiți fii curați, fiți fii atenți.

Ce este, fiilor, iubirea frățească? Iubirea frățească este aceea de a sluji frații unii altora. Iubirea frățească este aceea de a sluji lui Dumnezeu frații cu toții laolaltă; lui Dumnezeu și nu lumii; lui Dumnezeu și nu loruși. Eu așa am spus: «*Ceea ce v-am făcut Eu vouă, așa să faceți și voi unii altora în iubire frățească*». Eu ce făcusem lor? Eu le spălasem picioarele și le ștersesem cu cingătoarea puterii Mele. Eu i-am spălat, nu i-am împroșcat. Eu i-am spălat, nu i-am vorbit de rău. Eu i-am spălat, nu M-am dat mare peste ei. Eu, fiilor, i-am spălat pe față, nu pe ascuns. Îi spălasem și până atunci prin învățătura Mea care i-a învățat să nu facă păcate care nu se spală cu apă. Sunt păcate care se spală numai cu apă. Numai de acelea să aveți voi, fiilor. Ei călcau cu Mine pe unde călca și lumea cea păcătoasă, și Eu de prafu celor păcate îi spălasem, fiindcă ei erau curați, în afară de unul, care avea să Mă vândă, care s-a făcut antichrist și iudă, care a iubit planul lui și mărirea lui și gândul lui. Dar voi la acesta să nu-i dați de pe masă, că Eu poporului Meu îi amintesc că i-am spus că în curând voi rupe din măr ca să-i dau în vreme de foamete și de secetă și de strâmtorare și de lipsă. Și fii atent, poporul Meu, că mărul acesta e măr, tată. Fii atent, că Eu aici sunt Cel ce sunt; Eu aici sunt al Meu, nu al omului. Aici nu Mă dau omului, și Mă dau numai la fii. Cine știe bine cum a fost Fiul lui Dumnezeu, așa să caute să fie și el, și așa să se apropie să mănânce, că e vreme de foamete, tată. Lui Iuda și lui antichrist să nu le dați din cer, căci ungerea Mea cea nouă e din cer, nu e de pe pământ, nu e de la om. Cei ce se ridică peste voi, cei ce trec peste voi, aceia să nu ia din cer. Cel ce nu vrea și nu știe să fie la fire prunc, acela să nu ia, și se va vedea care sunt fiii acestui popor. Cel ce va lua ca Iuda, pe ascuns, pe întuneric, acela va avea soarta lui Iuda.

Vezi, Israele, de ce am venit? Am venit să-ți spun să fii. De aceea am venit. Să fii, precum Eu sunt Cel ce sunt. Am venit să-ți spun să fii fiu, ca să mănânci ca fiul, nu ca furul. Ridică-te, tată, ca să ți se vadă îmbrăcămintea. Scoală-te, și să fii descoperit în lumină, și dacă nu poți să fii numai cu Domnul, să nu te grăbești să iei din mărul cel de aur. Aici este păstrat mărul cel de aur. Aici cel mai mic stă de pază lângă măr, stă de veghe lângă măr, căci mărul s-a copt și hoții vor fi prinși.

Au fost trei fii ai unui împărat care avea un măr de aur. Și primii doi au adormit în vremea coacerii mărului, și hoții au furat merele, și împăratul n-a mâncat din măr atâta vreme. Dar cel mai mic, cel de al treilea fiu, a stat treaz și și-a pregătit bine trezirea și a prins pe hoți, și mărul a scăpat nejezuit, și cel mai mic a pus tatălui său mere coapte pe masă, și împăratul a mâncat mere din mărul lui numai a treia oară, numai la paza celui de al treilea fiu. Israele, pomul vieții a fost în toată vremea furat, dar în vremea ta a fost grădina împrejmuțată, iar fiii, trei lângă măr, și mănâncă împăratul, fiilor. Până acum împăratul n-a mâncat, căci mărul era furat. Cei ce au mâncat din măr nu erau curați cu trupul, nu erau curați cu duhul, nu erau curați cu lucrul și cu veghea, și dădeau mărul tot la furi.

Fiilor care vegheați lângă măr, adunați poporul din loc în loc și spuneți-i povestea mărului de aur și a împăratului care are mărul. Iată, am luat mărul și l-am așezat în grădină. Nu l-am mai lăsat în drum așa cum Îmi era culcat la pământ gardul viei Mele de-Mi ciuguleau din trup atâtea trupuri străine de trupul Meu.

Fiilor, fiilor, fiți atenți, că e mare lucru să aveți înțelepciune dumnezeiască. Cine a învățat de la om, acela are înțelepciune omenească. Cine a învățat de la Dumnezeu, acela are înțelepciune dumnezeiască. Israele, tu, tată, de la Dumnezeu ai învățat, și tu să știi de la Dumnezeu și numai de la Dumnezeu. Nu te lua după omul care Mă închide pe Mine în filele Scripturii, căci Eu sunt Cel ce am făcut Scriptura și atunci și acum, și sunt mai presus decât Scriptura. Scriptura nu M-a putut cuprinde, și de aceea am spus că dacă s-ar fi scris tot ce voiam Eu în Scriptură, n-ar fi încăput cartea Mea pe pământ, n-ar fi încăput în inima omului cel de atunci cartea Mea cea întreagă. Eu acum lucrez la întregirea cărții Mele, că iată, Israele, Eu sunt cartea. Eu Mă fac carte și în vremea aceasta, dar în vremea aceasta scriu în ea după vremea aceasta, nu după vremea aceea. În vremea aceea am scris în carte despre vremea aceasta, dar nimeni nu știe să citească în cartea cea scrisă atunci, și citește după cum vrea fiecare. Atunci am scris cu greutate, că nu încăpeam de om, dar acum iată cum scriu: scriu ca în cer, nu ca pe pământ, căci atunci eram pe pământ, iar acum sunt în cer, și din cer lucrez peste pământ, și nimeni nu Mă poate trage de lângă Tatăl ca să-Mi ceară socoteală de cele ce scriu, căci cuvântul e Cuvântul, și e Duh și Se face trup în carte, și omul nu înțelege că acest cuvânt este Însuși Dumnezeu, Care vine să judece peste pământ.

Fiilor, fiți înțelepți. Fiilor din grădină, sculați-vă, tată. E vremea să vă sculați, că turma e pândită de antichristi și de iude. Nu vă temeți, că iată ce vă spun: antichrist și Iuda nu se naște nicăieri decât în poporul Meu; nu luptă decât de lângă Mine, ca să Mă cunoască bine și să știe cum să-Mi stea împotriva și ce are de vânzare. Dar nu vă temeți. Voi să nu uitați că Eu v-am spus să nu treceți peste Mine, să nu fiți îngăduitori cu cei ce au hulit lucrarea cuvântului Meu și pe voi, cei ce o duceți înainte. Cei ce v-au hulit pe voi, aceia nu pot sta lângă voi decât cu lucrare de iudă sau de antichrist. Antichrist a fost om obraznic. Și cui a făcut rău? Lui și alor lui. Iuda, la fel, vinde ce are el, nu ce am Eu, chiar dacă el crede altfel. Fiți cuminiți, că vom face așezare și ordine la masă. Vom rupe și vom da de pe masă pâine pentru poporul Meu, că n-aveți, tată, de unde să mai găsiți vreo bucată de pâine de a Mea. Toată pâinea care mai este e a omului. Omul o mânuie după legea lui, după aerele lui, dar harul pâinii a trecut înapoi la Mine, și apoi la poporul Meu. Amin.

Fiilor, în curând va fi să lucrăm ca primii creștini cu statul la masa cea de cină nouă, dar nu ca la început, ci ca la sfârșit. Să te pregătești, Israele, pentru masă din cer coborâtă pentru tine, căci voi lua și voi împărți pâinea cea nouă, care nu din cuvânt omenesc va fi înaintea ta. Pregătește-te, Israele, ca nu cumva să te mai întorci din drum. Fă-ți socoteala vieții tale dacă poți să-Mi dai Mie viața ta pe veci de veci, dacă vrei, fiule, că Eu vreau. Să postești de cele firești, de cele lumești, să postești și iar să postești, dar să nu postești de cele cerești. Îți voi cere statură așezată. Îți voi cere, Israele, grăire aleasă, purtare veșnic plăcută Mie. Îți voi cere să-ți strângi cărările și să te tragi deoparte de lângă tot ce este străin de cer, că Eu așa am scris în carte că poporul Meu va fi deosebit de toată lumea de pe pământ și despărțit de toată lumea de pe

pământ. Dacă n-ai să poți așa, să nu-Mi ceri loc deosebit și în rând cu cei ce vor putea tot ce le cer Eu.

Israele tată, fiii Mei nu Mă mai întreabă pe Mine nimic despre soarta lor, despre rostul lor, despre pasul lor, că ei cunosc de la Mine, ei Mă au pe Mine în ei, dar cei ce nu și-au așternut și nu s-au așezat, aceia bat și acum la poarta Mea. Scoală-te, Israele, spre înțelepciune dumnezeiască și te pregătește și îți controlează bine hăinuța, și să nu vii să Mă întrebi despre soarta celor morți, că Eu sunt Dumnezeuul celor vii, celor care sunt vii în vremea aceasta. Eu pe fiii Mei din grădină i-am pregătit pentru cei vii, nu pentru cei morți. Cel viu este cel ce ascultă de glasul Meu, de cuvântul Meu așezat la masă cu tine, poporul Meu care ascultă. Cine nu citește nu ascultă. Cine are și nu citește, acela nu știe și nu ascultă. Acela să nu-i cereți să fie al Meu. Cine citește se cunoaște că citește, se cunoaște că trăiește.

Israele, nu cumva să-ți fie zadarnică trăirea cu trupul, adică postul, rugăciunea și statul în poporul Meu. Nu cumva să te trezești că le-ai făcut în zadar pe acestea în mijlocul poporului Meu; că dacă n-ai știut cum să crezi în cuvântul Meu și în așezarea Mea și dacă n-ai știut să fii ceresc cu inima, atunci jertfa ta îți va fi socotită nedreptate înaintea Mea și vei fi judecat ca la această masă. Cine se așează să se roage Mie și să aducă jertfă Mie fără să iubească pe aproapele Meu, fără să creadă cum se crede în cuvântul Meu, în cuvântul Meu cel de azi, acela va da socoteală, dar nu ca cel de ieri, ci ca cel de azi, căci fiecare va sta în rândul cetei sale și al vremii sale. Cel ce Mă iubește pe Mine, acela iubește și pe cei puși de Mine înaintea poporului. Cel ce nu ține seamă de cei așezați înaintea Mea pentru popor, acela nu Mă iubește pe Mine. Cel ce vine în poporul Meu și nu stă după așezarea Mea, acela nu este fiu al poporului Meu; Eu nu-l pun pe acela la lucrare de fiu.

Fiilor unși, dați deoparte pe cei fără de rânduială, că puțin aluat dospește toată frământătura. Strângeți rânduile, Eu așa v-am spus. Ați făcut ce v-am spus Eu, tată? Veți face ce v-am spus Eu? Eu v-am spus să nu fie în poporul Meu mofturoși, certăreți, risipiți, dușmănoși, neînțelepți, ispititori, grăitori de rău, hulitori, să nu fie am spus. Aceia să fie deosebiți și dați în stânga. Faceți numaidecât această lucrare. Faceți, fiilor, curățenie peste duhul acestui popor. Nu lăsați pe nimeni să vă facă vouă curat. Faceți voi, că a voastră este slava Mea, și voi să n-o dați altora. Nu lăsați pe nimeni să vorbească în locul vostru, că Eu pe voi v-am așezat înaintea Mea pentru Israel. Nu mai lăsați amestecați viii cu morții. Cine vrea să fie cu morții, să se dea de partea celor morți. Cine vrea să fie cu cei vii, să se dea de partea celor vii. Vai de cei ce îi zic mort celui viu, și vai de cel ce-i zice viu celui mort! Fiilor, să nu-l credeți pe cel mort când grăiește că este viu. Eu sunt Cel ce vă spun vouă cine este viu și cine este mort, căci această lucrare e mare lucrare între viață și moarte.

Mărturisiți-vă unii altora greșalele și ascultați de Mine, fiilor. Lucrați la lumină, lucrați ca fii ai luminii. Eu iubesc pe poporul Meu. Eu am iubit și pe cel ce a fost și s-a lepădat și s-a dus spre lume, dar acum nu-l mai iubesc, căci iubirea își are soții ei. Eu iubesc pe poporul Meu.

Israele, să te lupți să fii poporul Meu. Într-o zi am să-ți arăt adevărata față a Mea cu care stau și lucrez în fiii Mei cei unși peste grădina Mea, dar să te găsească ziua aceea lângă Mine și lângă ei, fiule din Israel.

Israele, bine este de tine dacă ai acum așternut pregătit și statură pregătită la vreme. O, e greu în vremea aceasta să te duci după untdelemn ca să ai dacă nu ai, căci ușa e în mâna Mea. Amin, amin, amin.

30 octombrie/12 noiembrie 1995

Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului

Expoziția de artă creștină „Cărarea”. Lemnele și pietrele vestesc lucrarea slavei Domnului. Se anunță cuvântul către conducătorii României.

Să fie atenție în grădină, în grădina cuvântului lui Dumnezeu. Amin. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu Savaot. Eu grăiesc din nori de slavă peste grădină. Fiilor din grădină, e România serbată în cer, e România în rochiță de serbare. Amin. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cobor în carte și rostesc binecuvântare pentru vestirea lucrării Cuvântului, că iată, vorbesc lemnele, vorbesc pietrele și vestesc lucrarea slavei Domnului.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Grăiesc din nori de slavă și Mă fac cuvânt în grădină și Mă dau ție, Românie dacă știi să Mă primești. Primește-Mă, că Eu te primesc ca să stai înaintea Mea și ca să fii cea dintâi între neamuri, precum Israel a fost poporul Meu, a fost și iarăși va fi, că Dumnezeu nu-Și uită făgăduințele Sale.

Românie, tu ești țara alegerii Mele, dar mai găsesc Eu credință acum când vin? Românie, ți-am vestit despre lucrarea Mea din tine, și ferice celui ce este în tine crezând în cuvântul Meu care vine pe nori de slavă în mijlocul tău, la masă cu tine, Românie, țara Mea. Eu profetesc în tine și te vestesc neamurilor pământului că ești țara întoarcerii Mele, dar am de cuvântat cuvântul Meu omului cezarului, și voi cuvânta dulce. Mai am câteva zile și voi cuvânta și voi sta deasupra grădinii Mele pe nori de heruvimi și de arhangheli și voi grăi peste tot omul care stă pe scaunele cezarului și Mă voi vesti cu dragostea Mea peste România, cu lucrarea slavei Mele peste cea iubită și aleasă dintre neamuri. Să se deschidă auzul tău, Israele român, și să auzi! Amin. E zi de serbare în România și lucrez lucrare de profeție peste pământ, peste omul de pe pământ și peste omul din cer, căci am pe pământ cer, și voi iesc să strălucească bolta cerului pe pământ, și voi începe cu România.

Pace vouă, celor ce stați astăzi în lucrul de nouă vestire, de cerească vestire în mijlocul României! Pace prin voi peste țara Mea, peste Israelul cel nou, peste Ierusalimul cel nou de pe pământ! Pacea Mea să fie cu voi, cei ce Mă vestiți oamenilor, și de la voi să ia pacea Mea tot omul care voiește nădejde și scăpare cerească. E Duhul Sfânt cu voi. Cuvântul e Duhul Sfânt. E Domnul cu voi. Cuvântul este Domnul. Amin.

Să fie atenție în grădină, în grădina cuvântului lui Dumnezeu. Mai sunt câteva zile și Mă voi face cuvânt dulce, cuvânt cu iubire peste tot omul care stă pe scaunele cezarului. Mă voi apropia prin cuvânt și voi cuvânta cuvânt de mângâiere peste România. Eu sunt Cel ce sunt, căci alți dumnezei nu sunt. Eu sunt Unul Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Eu sunt Cel ce sunt. Să fie atenție în grădină. Amin, amin zic vouă, fiilor din grădină, că slava Mea se va coborî peste România, dar Eu vă spun că s-a și coborât. Cine are ochi de văzut, să vadă. Cine are urechi de auzit, să audă. Cine are credință, să creadă în Dumnezeu așa cum se crede în Dumnezeu, căci Eu, Domnul, grăiesc din ceruri peste pământ.

Pace ție, Românie, țara Mea, că Eu, Domnul, am sălaş în tine și îți lucrez slavă mare și Mă voi slăvi prin ea înaintea ta. Eu sunt Cel ce sunt, dar greu mai găsesc în tine o piatră pe care să Mă odihnesc cu lucrarea Mea, cu binecuvântarea Mea. Greu de tot Mă zbat să-Mi fac popas și să-Mi vestesc

împărăția cea cerească pe pământ. Binecuvântat să fie cel ce Mă primește la sine ca să poposesc pe piatra lui și să scriu numele Meu pe piatra lui. Acela va fi vestit de îngeri înaintea Tatălui Meu. O, greu mai dă omul popas Domnului, greu de tot, că duhul omului a biruit Duhul Domnului, și omul este prea mare pe pământ. Prea mare s-a făcut omul, prea mare! Nu pot să-i mai spun omului că Eu sunt Dumnezeu. Nu pot să-i mai spun omului să aibă temere de Dumnezeu. Omul s-a făcut prea mare înaintea Mea și înaintea sa. Mai sunt câteva zile și iarăși voi striga pe om, pe omul cel mare, căci iubirea Mea se zbuiciumă pentru om, ca să-i dau omului înapoi viața pierdută, viața risipită.

Eu sunt Cel ce grăiesc. Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

4/17 noiembrie 1995

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Cuvânt pentru România și conducătorii ei. Pilda fraților Iacov și Esau. Mihail al României este Iosiful român, alungat în surghiun de către ai săi.

Să fie atenție în grădină, în grădina cuvântului Meu. Vine Domnul, vine să grăiască peste grădină! Vine Domnul pentru Israel! Să fie atenție în grădină. Amin. Vine Domnul pentru România! Dacă România este țara Domnului, de aceea am numit-o Israel. Eu, Domnul Iisus Hristos, din Israel M-am ivit când M-am făcut Fiul Omului. Eu, Domnul Iisus Hristos, din România Mi-am pornit glasul întoarcerii Mele pe nori când M-am întors, căci M-am întors, după cum era spus în Scripturi. Eu, Domnul Iisus Hristos, deasupra României stau pe nori de slavă; stau și voi sta până-Mi voi lăsa văzut statul și venirea Mea cea proorocită prin Scripturi. Un picuț, și Mă voi lăsa văzut întru venirea Mea, voi sta văzut pe norii slavei Mele deasupra României, țara întoarcerii Celui înălțat la ceruri.

Ascultă, poporule, glasul Meu! Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin. Eu din nori grăiesc și Îmi ocrotesc grăirea Mea peste pământ și răspândesc până la toate marginile cerului și ale pământului vestea întoarcerii Fiului lui Dumnezeu. A doua oară vin de lângă Tatăl la oameni. Acum două mii de ani am venit prunc prin Fecioară și am vestit împărăția cerurilor peste pământ, căci Cuvântul S-a făcut trup. Și dacă a trecut vremea cea proorocită în Scripturi, iată, vin cu zeci de mii de sfinți, purtat pe tron de heruvimi și de serafimi și de arhangheli. A doua oară vin, precum este scris, dar nu vin prunc, și vin cuvânt, căci trupul Meu s-a făcut cuvânt. Eu sunt Cuvântul Care a rostit să fie lumină, și a fost. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cel Care a rostit să fie cer și pământ, și așa a fost. Eu sunt Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Fericiți sunt acei care la cuvântul Meu Îmi găsesc venirea Mea cea văzută, că Eu vin de la Tatăl, și vin prin România, că pe ea Mi-a dat-o Tatăl la nașterea Mea. Eu eram prunc, și ea, pruncă. Eu M-am făcut Mire, și ea, mireasă născută din Dumnezeu, din Cuvântul lui Dumnezeu. Eu i-am fost vestit de Mire, și ea s-a lăsat pețită și iubită din pruncia ei, din tinerețea ei.

Eu, Domnul, sunt pe tron de heruvimi și de arhangheli deasupra grădinii cuvântului. E serbare cerească peste Israelul cel luat din români, și să știe România ce grăiește Cuvântul lui Dumnezeu de deasupra ei. Din nori de slavă grăiește Cuvântul lui Dumnezeu.

Pace ție, Israele român, și pace peste România! Pacea Mea între Mine și ea, căci ea nu mai veghează înaintea Mea. Ea a uitat ce înseamnă Dumnezeu adevărat. Eu sunt Cel ce sunt, căci alți dumnezei nu sunt, dar ea s-a învățat cu dumnezei care nu sunt dumnezei. Pacea Mea din tine să fie peste tine, țara Mea, căci vin să te trezesc. Nu te teme. Eu vin cu pace, vin cu iubire, vin cu mângâiere. Vin, Românie, vin, vin la tine. Eu stau la ușă și bat. Deschide, iubito, că nu se șterge alegerea ta din pruncia, cea dintâi. Vin la tine, țara Mea, și tu, tată, nu mai știi, nu mai crezi că vin, dar Eu vin, și vin să te vestesc că vin. Eu nu iubesc minciuna. Eu sunt adevăr când îți grăiesc că vin. O, țara Mea, Eu nu iubesc minciuna. Ce să fac Eu cu tine dacă tu ai iubit minciuna? Ce să fac? Eu plâng la picioarele tale, că nu vreau să te văd pedepsită de fapta ta. O, iubito, vin cu mângâiere la tine. Nu e bună minciuna, că scris este: «*Să nu mărturisești strâmb*». Vino spre căință, vino, țara Mea! Vino, că Eu vin pe nori de la Tatăl ca să te scot din vină și să nu te afle venirea Mea cea văzută, să nu te afle sub faptele tale, ci să ieși din timp, să te căiești și să te speli și să te gătești, ca să te ocrotesc, ca să te iert și ca să nu fii rănită de plata celor lucrate în ascuns. Eu am fost în tine lumină, dar tu ai iubit întunericul, pentru că faptele tale lucrau răul, și ai urât lumina de teamă să nu se învedereze faptele tale rele. Eu vin să te ridic de sub povara faptelor tale cele din urmă.

O, țară, țară, unde, tată, ți-ai pitit cununița răbdării tale de sub cruce? Tu erai țara răbdării, erai cununa răbdării, cununa iubirii frățești. O, țară, țară, a pătruns în tine vremea cea roșie, și tu n-ai știut fața ei. N-ai priceput că roșul este hlamidă de ocară. Ai uitat ce am pățit Eu sub învelișul hlami-dei roșii. A venit peste tine vremea lui Edom.

Au fost doi frați. Unul se numea Iacov, și celălalt, Esau. Esau era roșu peste tot și și-a vândut întâietatea pentru o fiertură roșcată. Pentru aceea s-a numit el Edom (roșu). Edom și-a pierdut binecuvântarea și și-a agonisit traiul cu sabia sa. Edom a prins ură pe fratele său, căci aceste două neamuri s-au împuns din pânțele, și până să se fi născut ele, s-au despărțit din măruntaiele celei ce i-a născut. Esau când s-a născut, era roșu și a trăit din sabia lui.

O, Românie, dureros lucru este să se nască din trupul tău neam din neamul lui Esau. Ai fost necinstită de neamul lui Esau și ai zămislit în tine vremea cea roșie, și fiii tăi și-au pângărit seminția. Să te fi înrudit cu neamul lui Iacov, așa cum Eu te-am plămădit. Să te fi înrudit cu neamul Meu creștin până la venirea Mea, dar nu cu vremea cea roșie și cu fiii ei.

Românie, am vestit pe fiii Mei din tine că voi veni în cuvânt peste tine. Eu stau la ușă și bat. Eu stau la ușă în duhul mângâierii și îți aduc duh de înțelepciune dacă Mă primești. Eu stau la ușă și bat. Primește-Mă! Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Eu bat, Eu Mă întorc spre porți, spre cei ce stau în porți. Eu fac ocol și ies la porți și bat la cei din porțile României. Eu sunt Duhul lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Eu bat la porți.

Ridicați-vă, voi, porți, ca să intru și să cuvintez cuvânt de iubire, cuvânt de mângâiere și de nouă vestire și de pace peste România! O, greu mai găsesc o piatră pe care să stau și să Mă odihnesc cu lucrarea Mea, cu binecuvântarea Mea! Greu de tot, că duhul omului a biruit Duhul Domnului, și omul e prea mare pe pământ. Prea mare s-a făcut omul, prea mare. Nu pot să-i mai spun omului că Eu sunt Dumnezeu. Nu pot să-i mai spun omului să aibă temere de Dumnezeu, căci omul s-a făcut prea mare.

Eu dau ocol și ies și bat la porțile României. Amin. Ridicați-vă, voi, porți, ca să între Cuvântul lui Dumnezeu! Eu bat la porțile cezarului, ca să grăiesc cu tot omul care stă pe scaunele cezarului. Cuvânt de mângâiere aduc, cuvânt de iubire cuvintez.

Iată, intru. O, oameni din porți, din porțile României, luați și mâncați și înviați! Acesta este cuvântul Meu, care vine la voi spre iertarea păcatelor și spre viață vie. Amin. Eu sunt Cel ce sunt. Când l-am trimis pe Moise în Egipt pentru poporul Meu cel rob, M-a întrebat Moise: «Cine, Doamne, să le spun că ești Tu, Cel ce mă trimiți?». Și Eu așa i-am spus: «Mergi, și să le spui că Eu sunt Cel ce sunt».

Amin, amin zic vouă, o, oamenilor de la porți: Eu sunt Cel ce sunt, căci alți dumnezei nu sunt. Nimic nu înseamnă Dumnezeu, nici banul, nici rangul, nici bogăția, nici înțelepciunea omenească, nici turnurile înalte, nici omul, nici sabia omului. Nimic nu înseamnă Dumnezeu în afară de Mine. Eu sunt Cel ce sunt, iar alți dumnezei nu sunt. Eu stau în sfat cu cei din porțile României.

Pace vouă, celor din porți! Pacea Mea în voi și între voi, că fără Mine omul este mort, nu este viu. Am stat și Eu în fața mai-marilor pământului, și Eu, și apostolii Mei, și neamul Meu tot de până acum, căci cel ce mănâncă Trupul și Sângele Meu, acela este rudenia Mea, neamul Meu, frațele Meu și aproapele Meu. Am stat și Eu și ai Mei înaintea mai-marilor cezarului, dar greu, greu de tot s-a găsit popas pentru Dumnezeu în omul cel mare, căci omul s-a făcut prea mare înaintea Mea și înaintea sa, prea mare.

Eu stau în sfat cu cei din porți. Eu frâng cuvântul Meu. Luați și mâncați și înviați! Amin. Înviați în duhul păcii, și lucrați pace înaintea Mea, pace între Mine și țara Mea, pace între frate și frate înaintea Mea; între frate și frate înaintea Mea, nu altfel de pace, că omul nu știe ce înseamnă făcătorul de pace. Făcătorul de pace împacă pe om cu Dumnezeu, și pe Dumnezeu cu omul. Eu așa am spus: «*Fericiți făcătorii de pace, că ei vor vedea pe Dumnezeu*».

Pace vouă, celor din porți, pace între Mine și voi! E sfatul Meu cu voi. Luați din Mine și înviați și lucrați pace între Mine și țara Mea, căci România este țara Mea, să știți că este. Domnul grăiește că este. Pace vouă, și apoi duh de credință peste voi, credința românului cea dintâi! Dragostea cea dintâi să vă cuprindă în ea pe voi, cei din urmă. Vin la voi, vin în sfat cu voi, căci vai de țara peste care nu este prooroc, că aceea se scufundă. Eu sunt duhul proorocilor, din început și până întru sfârșitul proorociilor, căci vor înceta toate darurile, toate proorociile, toate limbile, dar Eu vă spun că au și încetat. Va înceta totul, și va rămâne dragostea Mea și fiii ei. Eu sunt duhul proorocilor cei care au avut numire de la Dumnezeu și trăire sfântă întru Dumnezeu, căci altfel de prooroci nu sunt ai lui Dumnezeu.

Iubirea Mea v-o dau vouă, celor din porți. Luați și înviați în duhul iubirii și nașteți-vă din ea, din Domnul, căci Eu sunt iubire. Nu fiți fii ai necredinței, că a ajuns la sfârșit necredința și fiii ei. Nașteți-vă din iubirea Mea, nu din altă iubire. Nașteți-vă din cer, nu din pământ. Treziți iubirea Mea în voi, ca să se trezească România și să învețe ce este iubirea, ce este biserică slujitoare înaintea Mea, ce este jertfă adusă la altarul iubirii, jertfă înaintea Mea. Biserică înseamnă fii ai iubirii cea din cer și care are pe masa ei trupul iubirii. Fiii iubirii cea din cer fac faptele iubirii. Aceia sunt fiii iubirii, nu alții. Luați de la Mine și dați-vă unii altora, și duh de credință în Dumnezeu să lucrați peste voi, căci Domnul vine ca o

cursă peste cei necredincioși, peste cei ce nu veghează, și vine ca o mângâiere peste cei ce înviază prin iubire. Luați și înviați, luați și împliniți cuvântul lui Dumnezeu care vine pe nori de slavă și se așează în România, și se face trup în carte cuvântul lui Dumnezeu. Eu Mă fac carte pe pământ. Eu și acum Mă fac carte, căci nimic n-am lucrat fără să fi cuvântat mai întâi. Vin să învăț pe român; pe român mai întâi, și apoi pe iudeu, pe elin și pe orice alt neam. Vin să învăț pe om ce înseamnă biserică și jertfă adusă înaintea Domnului. Biserică nu este altceva decât fiii care slujesc pe pământ lui Dumnezeu; lui Dumnezeu și nu loruși; unii altora în Domnul și nu loruși. Cum adică așa ceva? Cum adică în Domnul? Adică fii care au pe Domnul de hrană, de creștere, fii care au pe Domnul de viață, nu fii care slujesc plăcerilor lor și veacului acesta și stăpânului veacului acesta, duhului lumii acesteia. Iar jertfa adusă înaintea Mea este atunci când este împăcare între frate și frate, între om și Dumnezeu. Altfel de jertfă nu ajunge la Domnul, și se întoarce.

O, prea multă minciună naște omul din duhul lui, din inima lui. Sunt șapte vremi de când l-am făcut pe om și l-am așezat în creație de cer și pământ, dar prea multă minciună a acoperit acest adevăr. Prea multă vreme este de când oamenii sunt dumnezei, dumnezei mincinoși.

Omule, nu e bună știința care vine de la om, știința care dezmoștenește pe om de Dumnezeu, căci omul este dumnezeu mincinos, omul se ia după dumnezei mincinoși. Omule român, tu pentru mâncare plângeai când erai apăsător de omul cel mincinos care stătea peste tine. Să fi plâns pentru păcatul tău, omule român. Nu erai necăjit de lipsa mâncării, ci de păcatul care apăsa peste tine. Și tu ce ai făcut? Te-ai sculat și ai făcut baltă de sânge din trupul feciorilor și al fetelor tale și ai făcut păcat peste păcat. Tu plângeai de foame sub omul cel ce stătea peste grumazul tău fără de Mine, și ai vrut să te dezrobești de sub foame, de sub foamea ta, și ai căzut în mai grea lipsă, țara Mea, și ai căzut în patimi de ocară, și suge din tine tot străinul cel murdar pe mâini. E lipsă mare în tine, e lipsă de iubire, e lipsă de Dumnezeu. Îi este foame Domnului de tine, neamule român! Unde-ți este lacrima căinței? O, țară, unde te duci? Unde, iubito? Eu stau la ușă și bat.

O, țară, ți-ai făcut mereu școli pentru fiii și fetele tale, țară, ca să învețe în școli depărtarea de Dumnezeu. Dar frica de Domnul și căința și învierea n-o mai înveți? O, nu mai ai în tine dascăli cu inimă de samarinean. Întoarce-te la Samarineanul Cel din ceruri! Întoarce-te, că pier fiii tăi sub necunoștință! Întoarce-te, că tu ai pe creștet binecuvântare! O, prea mult se moare în tine, prea mult. Prea mult moare Domnul în trupul tău, că păcatele tale sunt prea grele. Prea de multă vreme apasă peste tine vremea cea roșie, vremea lui Esau, care trăiește din sabia sa. O, Românie, scutură-te de păcat! Ascultă, poporule, glasul Meu, căci preoții tăi s-au dat la plăceri lumești și la trup și la desfrâu, și nu mai ai judecători în tine, judecători ai păcatelor, ca să ia de peste tine păcatele. Ascultă glasul Meu, Românie. Stau în sfat cu cei din porți și grăiesc cu ei, și grăiesc peste tine, fiică a iubirii Tatălui ceresc, mireasă a Fiului lui Dumnezeu.

Românie, trezește-te frate pe frate și să zici fără să minți rugăciunea „*Tatăl nostru*“. E prea mult de când rostești această rugăciune fără să fii împăcată cu Dumnezeu, țară iubită. Mergi și te împacă frate cu frate, Israele român, neamule al Meu, Israele ales la sfârșit. Lasă-ți darul jos și du-te și te împacă cu fratele tău, și vino apoi să-Mi aduci jertfa de împăcare duhul căinței tale, ca să nu cazi sub fapta ta. Să știi,

România, că Dumnezeu te-a făcut pe tine, și când te-a făcut, te-a făcut creștină. Să știi, tată, că de Dumnezeu ești plămădită, după planul cel ce era la Dumnezeu pentru nașterea ta pe pământ, și din tine vreau să scot om nou, popor nou, neam sfânt înaintea Mea. Deschide-ți urechea, iubito, că Mi-am crescut în tine un popor mititel. Din cuvânt l-am născut, cu cuvânt l-am crescut, și cuvânt las peste el, pentru el și pentru tine, țara Mea, căci pentru tine l-am născut. Scoală-te ca să crezi, ca să crezi ce-ți spun, că te îmbiu spre căință.

Tu ești pedepsită de fapta ta, țară iubită, și nu e pace între Mine și tine. Ai fost robită de minciună. Trezește-te! Ai mințit frate către frate. Ai alungat pe cel născut din tine și ai mințit ca să scapi nevinovată de fapta ta urâtă. Ai făcut ca și copiii cei de demult ai lui Iacov, care și-au înstrăinat fratele și și-au acoperit cu minciună fapta lor. O, și ce greu au plătit, că au căzut în robie și la muncă silnică în Egipt!

O, neamule român, tu ești neam creștin, și nu e faptă creștinească această faptă, și păcatul tău stă înaintea Mea împotriva ta. Românie, scutură-te de acest păcat. Tu n-ai văzut? Tu n-ai auzit, oare, ce a suferit Israel, poporul Meu, pentru alungarea fratelui său? Românie, tu nu te mai temi de Dumnezeu, iubito? Eu vin cu duhul mângâierii și al iubirii și al căinței peste tine. Tu ești mama celor născuți în tine. Tu ești planul Meu cel de la sfârșitul timpului, țară iubită, țară aleasă.

România, plânge un fiu de al tău, plânge după vatra ta, plânge departe, în Egipt. O, ce să-ți fac, oare? Să te bag în durere ca să-ți cunoști acest păcat? Să-ți dărâm în șoaptă toate turnurile tale, pe toți puternicii tăi, care s-au așezat împotriva dreptății? Nu așa, iubito. Nu te lăsa să cazi sub povara păcatelor tale. Împacă-te cu Dumnezeu. Plânge un fiu de al tău, plânge în Egipt, și se aude la cer. Este pusă pe creștetul lui ungerea Mea peste tine, căci așa a fost planul Meu cel ceresc. Plânge fiul după mamă. El are de mamă pe România. Această mamă i-a fost scutec și fașă și cristelniță de botez și casă și masă și leagăn și hrană și doică și dascăl și vatră. Și s-a sculat Edom, neam desfrânat, care Mi-a întinat cu desfrânarea lui inima neamului Meu ales la sfârșit, și Mi-a prigonit pe fiul cel uns cu mirul binecuvântării României. Eu, Domnul, am lucrat prin el pentru tine, țara Mea, ca să te scot de la necaz și de la înclăstare, și tu ce ai făcut? Ai alungat pe cel de la Mine pentru tine. Eu mereu te-am unit frate cu frate, țară iubită, și mereu te-am învățat ce este iubirea și unirea și puterea care se naște din unire și din iubire.

O, Românie, ți-ai alungat voievodul. Voievodul tău este de la Mine, este unșul Meu peste tine. Ți-ai alungat ungerea Mea de peste tine, semnul Meu de pe creștetul tău. Ți-ai alungat capul trupului tău, semnul lui Dumnezeu cel pus peste tine, poporul român. O, e prea greu păcatul acesta, și strigă la cer. Jertfele tale au oprire. Plâng îngerii lângă jertfele tale de iubire, că nu le pot ridica la cer. Plâng sfinții tăi, Românie, că nu ești curată în rugăciunea „*Tatăl nostru*“.

Voi, cei de la porțile României, ascultați glasul Domnului! Eu strig peste România, strig din porțile ei, și nu trec peste porți. Strig la cei din porți și la cei de dincolo de porți. Românie, lacrima celui ce plânge are usturime în ea. Eu am strâns lacrimă cu lacrimă și stau în mână cu această cupă plină. Îmi dau îngerii cei răi peste mână ca să se verse cupa durerii peste tine, dar inima celui alungat suspină spre Mine și îți cere iertarea și se roagă pentru învierea ta. Inima celui înstrăinat de tine a făcut rană de dorul tău, Israele român. Ce vrei să faci, Românie? Eu sunt Cel ce văd înainte. Tu n-ai săvârșit niciodată păcate ca acum și niciodată tu n-ai suferit ca

acum, dar crezi tu ce-ți spun? Preoții tăi slujesc plăcerilor și duhului lor și numelui lor, și n-au putere să împartă înviere peste tine, o, turmă fără păstor! Dar am venit să fiu Păstorul tău, turmă română, și grăiesc din nori deasupra ta, țară iubită. Plânge fiul tău cel alungat, și tu, Românie, n-ai știut că a fost alungat, căci cei ce l-au alungat au mărturisit strâmb, așa cum frații lui Iosif au mințit pe tatăl lor. Cel pribeag plânge departe și dorul lui Mă mistuie.

O, oameni care stați pe scaunele cezarului, pe scaunele României! Nu-l puneți pe cel alungat să cumpere de la voi ce are de la Mine. Nu-l puneți și pe el s-o mintă pe România, așa cum au mințit-o cei ce l-au alungat, cei ce au șters de pe fruntea României ungerea ei, care este peste el, peste cel prigonit. El poartă numele tău lângă numele său, și acesta este numele lui: Mihail al României. El este al României, este fiul acestui pământ, precum Avraam a plătit pământul în care s-a odihnit, și a fost al lui. Acesta este român, și a răscumpărat acest neam de sub robie și l-a scos din moarte și din necaz, că a lucrat prin el binecuvântarea Mea.

Voi, cei din porțile României, împăcați-vă cu Dumnezeu, și Domnul Se va împăca cu voi. E mare greutatea acestui păcat. Ieșiți de sub ea. Iubiți înțelepciunea cea de la Mine și împăcați pe România cu Mine și cu fiul ei cel alungat din ea.

E cerul în suspin pentru tine, țara Mea, pentru lacrima celui prigonit al tău, dar am coborât pe tron de heruvimi și de serafimi și de arhangheli. Sunt cu norii deasupra României în serbare cerească. E adunarea cetelor cerești. Am cu Mine serafimii, heruvimii, scaunele, domniile, stăpâniile, începătoriile, puterile, arhangheli și îngerii, iar Mihail, arhanghelul cel peste cetele îngerești, iarăși strigă: să stăm bine și cu frică și cu luare aminte! Amin. Mihail și îngerii lui rostesc peste România să stea bine, să stea cu frică și cu luare-aminte. E freamăt de îngeri și de arhangheli, și fâlfâitul aripilor cerești se agită, și lucrează puterile cerești pentru România, ca să fie pace și iubire cerească între fiii tăi, țară a slavei Mele, țară a nașterii cuvântului Meu de la sfârșit. Eu vin cu veacul cel nou, cel ceresc, cel ca în cer, nu ca pe pământ; cel întocmit de Mine, nu de om.

Voi, cei de pe scaunele cezarului, lucrați iubire între frate și frate, lucrați duh de căință peste România, lucrați căință și dreptate ca Dumnezeu, nu ca omul. Veniți la izvor și beți și înviați! Amin. Veniți, că România e țara slavei Domnului! Veniți! Să se stârpească păcatul din țara Mea! Să te vindeci, Israele român! Să nu mai fie în tine beție și curvie și desfrânare și duh de minciună. Să fie Domnul în tine; Domnul, cu fericirea Lui cea din cer peste tine; Domnul, cu veacul cel nou care se lasă peste pământ, căci iată, vin în șoaptă, vin să scot răul din tine, vin cu cele cerești ca să le așez pe pământul tău și peste fiii tăi, țară iubită. O, Israele român, vrei nu vrei, crezi sau nu, e planul lui Dumnezeu lucrând peste tine, și vom face sălaş ceresc pe pământul tău, ca să ia neamurile lumina Mea din tine și să vadă calea și să apuce pe ea, căci Eu sunt Domnul. Eu sunt Cel ce sunt. Auzi tu, Românie? Eu sunt Cel ce sunt.

O, fii ai României care stați pe scaunele cezarului, fiți fii adevărați. Sculați-vă și închinați-vă lui Dumnezeu și lucrați pace între Mine și neamul român. Deschideți porțile să intre cel pribeag, și fiți cu mâinile curate și cu inimile curate și cu duh de căință, că nu este păcat care să biruiască bună-tatea Mea. Iubiți pe România. Nu căutați ale voastre dacă iubiți pe România. Căutați ale ei, și toate celelalte vor fi din destul. Nu căutați slava voastră. Lăsați dreptatea Mea și pla-

nul Meu cel ceresc să se odihnească peste țara alegerii. România este aleasă de Domnul, dintre popoare. Învățați calea luminii pe toți fiii cei care n-au știut să învețe, care n-au avut ce să învețe.

O, fii ai României care stați pe scaunele cezarului! Nu stați în duhul vostru. Luați Duh Sfânt și înviați! Amin. Gătiți-Mi serbare de împăcare între frate și frate, că mare este România, cât să încapă în ea toți fiii ei întru pace cerească. Eu sunt. Nu vă temeți, și lucrați pace. Amin.

E sărbătoare de arhangheli și de îngeri. E cerul în freamăt sfânt pentru tine, Românie. E Domnul pe tron de arhangheli și de heruvimi și de serafimi. E cerul în sărbătoare cu pământul. Cerul fără de pământ e ca sufletul fără de trup, e ca sufletul fără de casă.

Eu sunt Cel ce sunt. Să fie atenție în grădină. Mă trag din porțile României și merg, că am sălaş cald, am iesle caldă, pregătită în România. Mă trag spre poporul cel mititel, spre Israelul cel luat din români. Amin, amin zic ție, Românie, aceasta este ziua sfatului Meu cu tine când Eu, Domnul, M-am făcut cuvânt pe masa ta, ca să fac din el faptă înaintea ta, ca să fac din tine neam sfânt înaintea Mea. Pace ție! Pace celor din porțile tale, dacă vor lua pacea Mea în ei.

Eu sunt Cel ce sunt.

Mă întorc cu cuvântul spre poporul Meu cel răsărit din cuvânt, cel crescut cu cuvânt, cel prin care intru și Mă fac cuvânt în carte.

Poporul Meu, pace ție, măi copilașul Meu, măi poporul Meu! Am trecut prin tine și M-am purtat spre porțile României, spre cei din porți, ca să Mă fac cuvânt înaintea lor. Poporul Meu, să stai bine, tată, și să-Mi amintești mereu de făgăduințele Mele făcute pentru tine și pentru neamul român și pentru cei ce vor crede în venirea Mea prin cuvânt. Poporul Meu, să rostești cărare pentru pacea Mea, să între pacea Mea pe porțile României și să lucreze pace. Poporul Meu, vezi să știi să te rogi, să te rogi Dumnezeului tău pentru ca să vină veacul cel nou peste tine și peste România. Lasă, tată, tot ce ai tu de făcut; lasă tot, și să te rogi așa cum Mă rugam Eu Tatălui înainte de orice împlinire minunată pe care o aveam de adus pe pământ.

Creștii, Israele, creștii. Creștii, tată, creștii, că e prea mare lucrarea Mea cu tine. Creștii, poporul Meu, și stai sub binecuvântarea Mea. Binecuvântat să fii înaintea Mea. Binecuvântat să fii înaintea neamurilor pământului. Binecuvântat să fii pe vecii. Amin.

E mare serbare de îngeri, e mare lucrare pe îngeri. Îngerii cărărilor pregătesc cărarea cuvântului Meu până la porțile României. Îngerii luminilor pregătesc lumina Mea pentru România, iar Mihail, îngerul Meu, rostește din nou cuvântul peste toate, și spune: «Să stăm bine, să stăm cu frică și să luăm aminte!». Amin, amin, amin.

Poporul Meu, pe tine te las în sfat cu fiii cuvântului Meu. Eu sunt în ei pentru tine. Eu am vorbit omului cezarului. Pace și serbare îngerească între îngeri și tine, Israele, poporul Meu!

Creștii, fiule Israele, că numai lucrări mari avem de așezat spre împlinire. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, creștii, fiule Israele, creștii, copile, creștii, că e măreață vremea ta, și tu ai de cuvântat peste ea cuvânt de viață veșnică, cuvânt de veac nou, rostit de Dumnezeu peste tine. Creștii, copile, creștii, și sub creșterea ta va odrăsli cer nou și pământ nou, căci toate înviază și se fac noi sub pașii tăi când tu creștii. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 1995

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Candela este veghe. Pilda celor zece fecioare.

E praznic sfânt în Israel, și Domnul vine. Vine Domnul din slava Sa, vine cu slava Sa. Amin.

Fiilor, fiilor, Eu vin pentru Israel, că am gătit serbare în el. Vin să-l țin în veghe pe poporul Meu. Vin să-l ajut Eu ca să stea în veghe și întru înțelepciune. Să stea tot poporul întru înțelepciune, să stea gata pentru venirea Mirelui.

Pace ție, poporul Israele! Duhul rău nu are de unde să-ți dea ce-ți dau Eu, Domnul Dumnezeul tău. Pace ție îți dau, pace ție rostesc! Aceasta este cheia cu care descui duhul tău, poporul Meu, ca să intru în mijlocul tău și să-ți aștern cină de cuvânt și să mănânc cu tine, poporul Meu. Am venit și ți-am spus așa: «În lume nu Mă mai duc, și toată bogăția Mea ție ți-o dau». Pace ție, căci cine are această putere dată de Mine, acela poate prin ea, poate prin vreme rea. O, rău e de om când nu poate, dar ție îți dau ca să poți. Pace ție, poporul Meu! Ia, tată, să ai, ia și te îmbogățește în pacea Mea, că ea este puterea ta. Din pacea Mea te hrănești și cu credință, și cu iubire, și cu înțelepciune, și cu viață veșnică, și cu duh veghetor pentru întâmpinarea Mea, că Mă uit peste tine cum stai și Mă aștepti, poporul Meu iubit. Tu Mă aștepti, și Eu vin. Tu știi că vin la tine, și Mă aștepti dacă știi. Vezi, tată, ce va să zică fiul înțelept? Acela fie că veghează, fie că doarme, el este pregătit și gata să dea foc la făclie și să stea în întâmpinarea Mea. Amin.

Azi e zi de întâmpinare. Eu serbez cu Israel sărbătoarea de întâmpinare când mama Mea Fecioară era pruncă mică, și intrând în cele ale Tatălui Meu a fost întâmpinată de slujitorul templului, pentru că era făgăduită lui Dumnezeu, și a crescut această pruncă în Duhul Domnului și s-a hrănit din El, și a fost candelă feciorelnică cu duhul și cu trupul, candelă nestinsă a fost până ce lumina candelii s-a făcut prunc în ea și S-a născut Om între oameni.

O, Israele, ce mare lucrare este candela! Candela este veghe, este lumină în întuneric, este arvuna luminii cea necuprinsă de mințile întunecate ale celor ce nu veghează. O, măi Israele, în tine vreau să am veghe aprinsă. Vreau să fii fecioară înțeleaptă, poporul Meu, că ți-am dat înțelepciune, tată, și trebuie să ai dacă ți-am dat, nu să te duci să cumperi la cei ce vând. Nu, tată. Tu să ai de la Mine, că ți-am dat să ai, și te-am vestit mereu să ai împărăție cerească deschisă înaintea Mea, împărăție în așteptarea Mea. Ai văzut tu ce am spus Eu, cu ce se aseamănă împărăția cerurilor? Am zis de zece fecioare care au ieșit în întâmpinarea Mea luându-și candelile lor, și am zis că jumătate din ele erau nebune, și numai jumătate erau înțelepte. Cele nebune și-au luat numai candelile, dar cele înțelepte au luat și untdelemn în vase, ca să aibă și să nu li se stingă candelile. Aceasta înseamnă veghe și înțelepciune. Cele ce și-au luat în vase untdelemn erau pregătite pentru deșteptare chiar dacă ar fi să aștească așteptând pe Mirele lor, căci în vremea așteptării lor au ațipit și au adormit toate. Dar când în miez de noapte s-a strigat: «Iată, vine Mirele!», ele s-au deșteptat și și-au împodobit candelile. Cele nebune au văzut că li se sfârșește untdelemnul, că li se sting candelile. Cele înțelepte aveau vase pregătite cu untdelemn. Dacă n-ar fi fost înțelepte, ar fi dat din untdelemnul lor la celelalte care nu mai aveau, care nu se pregătiseră, iar când acestora li s-a cerut untdelemn, au răspuns cu înțelepciune: «Nu așa, ci, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă, mai bine mergeți la cei ce vând ca să luați pentru voi. Noi avem. Luați, dar,

pentru voi; luați de la cei ce vând». Și cum pleacă cele bune către cei ce vând, a venit Mirele, iar cele ce erau gata au intrat odată cu Mirele la nuntă, și după ei ușa s-a închis. Iar când au sosit cele ce s-au dus spre cei ce vând, au început a striga la ușă: «Doamne, deschide-ne!», dar a ieșit numai glasul Domnului: «Nu vă știu pe voi».

O, Israele, vezi tu, tată, ce va să zică să fie omul cunoscut de Dumnezeu? Omul zice din obișnuința lui: „Lasă că știe Dumnezeu, știe Domnul inima mea, știe Domnul ce va face cu mine, știe Domnul necazul meu“, și iată ce le-am spus Eu fecioarelor neveghețoare, neînțelepte și fără untdelemn; le-am spus: «Adevăr grăiesc vouă, nu vă cunosc pe voi».

Israele, Israele, să fii, tată, atent, și să ai, ca să nu te duci la cei ce vând. Eu ți-am dat să ai. Nu te mai du la cei ce vând. Lasă, fiule, tu ai în dar. Cei ce vând au pentru cei ce cumpără. Tu ai în dar, tată. Ai, dacă veghezi. Ai, dacă iei de la Mine. Ai, dacă ai luat de la Mine; dacă ai luat, fiule. O, veghează ca să ai!

Vezi tu, Israele, ce înseamnă veghe? Veghe nu înseamnă să nu mai adormi, nu, tată. Veghe înseamnă să fii atent să ai untdelemn pentru când te voi deștepta Eu cu strigătul care va zice: «Iată, Mirele vine!». Atunci, chiar dacă te trezești, dar dacă nu ai în vase pentru candelă, zadarnic te trezești. Tu la cei ce vând n-ai cum să te mai duci atunci, n-ai cum să te mai întorci din drum, că cei ce vând, ție n-au ce să-ți dea. Marfa lor e marfa lor, nu e pentru Mine, nu mai este bună pentru candelă, pentru candela ta. Tu ai untdelemn curat în candela ta. Tu ai pentru că ți-am dat Eu. Ce-ar fi să te duci să cumperi de la om? Am avut în popor și din cei care se duceau să cumpere de la cei ce vând, dar așa fii n-au stat cu Mine, ci au stat mai mult pe drum, mai mult cu cei ce vând. Cine, tată, sunt cei ce vând? Cei ce vând sunt cei ce cumpără pe bani darul lui Dumnezeu, zic ei. Numai aceia vând, și dacă așa fac, nu au ce vinde, căci darul Meu nu se capătă pe bani. Numai ei știu ce cumpără cei ce cumpără ca să aibă. De aceea am spus Eu fecioarelor nebune: «Nu vă cunosc pe voi».

Israele, Israele, nici măcar în dar nu le poți da celor ce nu au azi untdelemn, așa cum fecioarele cele înțelepte n-au dat din untdelemnul lor. Lasă, tată, darul Meu în mâna Mea, că Eu îl dau numai celor pe care îi cunosc. Tu, Israele, nu știi pe cei pe care Eu îi cunosc. Lasă, tată, pe Mine această grijă, că iată, nu mai am cui să dau. Nimeni nu Mă mai cunoaște cu adevărat. Pe nimeni nu mai cunosc Eu bine, pe nimeni, tată. Ai văzut ce am răspuns celor cincisecizeci fecioare nebune: «Nu vă cunosc pe voi». O, poporul Meu, ușa care duce spre sălile de nuntă e în mâna Mea, fiule. Eu sunt ușa, dar cine n-a intrat prin Mine nu știe ce este ușa. Ușa intră odată cu Mine, și apoi nu se mai vede. Se vede altceva dacă se mai vede, dar nu ușa, ci altceva se mai vede, căci cei ce vând nu sunt ușă spre Dumnezeu. Ei au altceva de lucru, ei lucrează altceva, și omul nu mai știe ce este pe pământ și ce se lucrează pe pământ. De unde să știe omul? Cine să-i spună omului? Ce roade să mai mănânce omul? Că pomul nu mai e pom cu roade. Numai pom pădureț peste tot, numai strepezire de dinți peste tot, numai pom cu roade acre și străine, numai roade crude, numai pom pădureț peste tot. Zadarnic dă omul să se trezească și să-și cumpere adevăr pe bani.

Omul a zis prea multă vreme că nu e făcut de Dumnezeu. A zis că el e mai bătrân ca Dumnezeu, așa a zis omul, fiilor. O, ce să mai cumperi tu, poporul Meu, de la cei ce vând? Iată ce vinde omul. Vinde minciună omul. Cine mai știe ce înseamnă untdelemn, și ca să cumpere untdelemn? Omul zice

că e mai bătrân ca pământul. Omul zice că nu este Dumnezeu dacă zice că e mai bătrân ca pământul omul. Nimeni, nimeni nu mai știe ce înseamnă untdelemn. Untdelemnul nu se cumpără, nu se poate cumpăra acest dar ceresc. Omul zice că untdelemnul este cel ce se pune în oala cu mâncare. Omul nu mai are duh de înțelepciune. Omul e nebun, căci scrie în Scripturi așa: «Nebunul zice în inima sa că nu este Dumnezeu». Tot omul înțelept de pe pământ așa știe, așa zice, că e mai bătrân ca pământul și ca cerul. Omul a înmulțit timpul de la el citire. Nici Lucifer n-a făcut ce a făcut omul care a căzut din cer, din cunoașterea cea dumnezeiască. Omul a căzut și s-a sfârșit în adânc fără de fund, căci a numărat milioane și miliarde de ani peste timp. Dar timpul atât înseamnă: cerul și pământul; atâta, fiilor. Mai înainte de a face Domnul cerul și pământul a fost veșnicia, iar după ce se va sfârși cerul și pământul, iarăși va fi veșnicia și răscumpărarea peste toate câte au fost purtate de timp și răscumpărate pentru veșnicie. Omul a umblat să răstoarne pe Dumnezeu și facerea cea de la Dumnezeu; a umblat să cunoască, și s-a prăbușit căzând în adânc, și a rămas minciuna omului peste om, și a luat din ea tot omul, și nu se mai găsește pe nicăieri untdelemn, nu se mai găsește înțelepciune nici măcar pe bani.

Israele, Israele, ce bogat ești tu, tată, dar tu nu-ți înțelegi slava. N-are nimeni ce ai tu, poporul Meu. Nici Moise n-a avut ce ai tu, căci a coborât din cer înțelepciunea și te-a născut pe pământ pe tine, și are Domnul înțelepciune din cer pe pământ și în om. Tu ești omul, tu ești fiul Meu, Israele, și ești moștenitorul împărăției Mele. Eu pe toți i-am chemat la împărăția cerurilor, dar omul a avut altceva de făcut. Omul n-a vrut cu Dumnezeu și cu legile adevărului. Vezi tu, tată, de ce ți-am spus Eu ție că n-am ce face cu omul cu școală? Acela este gunoi, Israele, și sunt pe pământ numai mormane din loc în loc. Eu nu dau decât de mormane de trupuri fără duh, trupuri care sună a gol.

Încearcă omul să se întoarcă la Dumnezeu. Omul vede că minciuna l-a înșelat. Omul vede că n-a căpătat nimic din minciună. Omul moare de șapte mii de ani.

Israele, Israele, omul se va lăsa biruit. Eu sunt aproape de arătare, și iată, fac zgomot, și omul Mă aude, omul aude pașii Mei. O, poporul Meu, nimeni nu are bogăție în afară de tine; bogăție care nu piere, care n-o mănâncă nici moliile, nici rugina. Cine, tată, a făcut molia, cine a făcut rugina? Omul, fiilor, omul fără duh, care face și el facere; facere și molie care-i mănâncă facerea, facerea lui, munca lui și minciuna lui. Numai Eu nu pier, Israele, Eu și moștenirea Mea și fiii ei. Amin.

Zice omul că omul nu e făcut de Dumnezeu, și dacă zice așa, știe el ce zice, știe de ce zice. Eu am zis celor fără de duh: «Voi aveți de tată pe diavolul». Diavolul e tatăl celor ce zic că omul nu e făcut de Dumnezeu. O, cum să zică altfel? Eu l-am făcut pe Adam și atât. Am mai făcut-o și pe Eva, ca să fie omul întreg, întreg în Domnul. Dar omul s-a smuls din veșnicie și a căzut cu tot cu pământ, cu tot cu facerea cea creată de Dumnezeu.

O, ce Mi-a făcut Mie omul, omul făcut de Mine! Dar ce Mi-a făcut omul născut din om, e strigător la cer. De aceea are omul dreptate când spune că nu e făcut de Dumnezeu, și spune uneori că e făcut din maimuță, și are dreptate omul când spune așa; dar nu din maimuța care a ieșit din pământ cu trup de maimuță, că aceea este plăcută lui Dumnezeu, ci din altă specie de maimuță, și iată, gura omului grăiește adevărul cel din om. Eu am semănat mereu sămânță cerească peste om. Eu mereu am semănat, după cum este scris: «Ieșit-a sămânță-

torul să semene sămânță, și sămânța cădea și pe drum, și în spini, și pe piatră, și pe pământ moale». Dar omul a bătătorit peste tot, și a acoperit peste tot cu spini și cu piatră, și când pica sămânța, venea satana și o stârpea.

O, poporul Meu, cei ce nu cred cuvântul Meu și sămânța Mea, aceia slujesc lui satana, și de aceea ei nu cred. Vezi tu de ce nu cred cei ce nu cred? Cei ce slujesc lui satana nu iau din cuvântul Meu, nu iau viața cea veșnică, iar Eu la aceștia așa le-am spus: «Voi aveți de tată pe diavolul». Tu, Israele, de ce iei cuvântul Meu? Pentru că tu ai de tată pe Dumnezeu. Am venit la tine și te-am făcut pământ bun și moale și am semănat sămânța pe el, și a dat rod, Israele, și te-am numit ogorul Meu, și ești ogorul Meu.

Iată, Israele, Semănătorul seamănă sămânța Sa. Sămânța crește și se coace, și apoi se face untdelemn din ea. Sămânța e din cer, nu e de pe pământ. Din sămânță iese sămânță și iese untdelemn. Dumnezeu binecuvintează untdelemnul care iese din sămânță, și unge cu el prooroci și regi și apostoli și preoți și fii.

Binecuvântat să fie untdelemnul cel din tine, poporul Meu. Binecuvântat să fie cuvântul tău care porcede din Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul tău va învia morții, Israele, căci oamenii de pe pământ sunt morți, fiule, dar prin tine suflu peste oamenii de pe pământ, ca să știe omul ce este Dumnezeu și câți ani are omul, dacă omul are ani. Omul a șters de pe pământ tot adevărul cel din Dumnezeu, dar iată ce fac Eu: Eu vin să-i spun omului că este Dumnezeu.

Ascultă, pământule, glasul Meu! Eu sunt Dumnezeu din veșnicie, și de aici încolo Eu sunt. Nu voi da slava Mea nici unui dumnezeu, că nu este dumnezeu afară de Mine, și va striga tot omul: „Este Dumnezeu! Este Dumnezeu! Este Dumnezeu!”, va striga așa cum strigau pruncii din Ierusalim: «Osana, osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!». Va striga omul ca să mărturisească pe Dumnezeu, căci Îl va vedea pe Dumnezeu pe nori, spre judecata necredinței oamenilor. Amin.

Israele, Israele, te va mărturisi și pe tine tot omul și va spune că ești poporul Domnului și cortul Domnului și împărăția Domnului pe pământ. Israele, Eu trebuie să împărățesc pe pământ, că de aceea am făcut pământul. Îl voi face nou și îl voi înveșnici, așa cum am rostit Eu în mijlocul tău făgăduință cerească și veșnică. Israele fiule, ai grijă să ai vase cu untdelemn, și ai grijă de vase, Israele, și veghează, tată, peste untdelemn, că omul de azi face ce am făcut și Eu, face și el untdelemn, ca să Mă micșoreze pe Mine. Eu am făcut din apă vin, ca să-Mi fac lucrarea Mea cerească pe pământ. Și omul a făcut și el din apă vin, a făcut și face mereu, face de mii de ori mai mult ca Mine, ca să-și facă lucrarea lui satanicească pe pământ. Ai grijă, fiule, că omul care are de tată pe diavolul face ce am făcut Eu, face și el, dar ție să nu-ți trebuiască facerea lui. Tu să stai sub binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și să fii sănătos cu înțelepciunea și cu vederea, fiule Israele. Amin.

Azi am luat pe fiii Mei cei unși și am venit spre tine, poporul Meu, ca să-ți dau rodul rugăciunii: Duh Sfânt și sănătate de duh și de trup să-ți dau. Cere, tată, cere, că și Eu cer de la Tatăl. Cere, Israele, cere ce am Eu, nu ce vrei tu. Să fii atent, poporul Meu, să ceri ce am Eu. Eu am împărăția Mea, Eu am împărăția cerurilor, căci pământul Mi-a fost luat de om, dar voi răscumpăra prin tine tot ce am pierdut, că de aceea te-am născut, Israele. Te-am născut și te-am crescut și te-am școlit ca să ieși om drept și să Mă sprijin cu tine când

voi răscumpăra ce a fost al Meu. Am făcut și Eu cum face un părinte care-și dă copilul la școală ca să iasă avocat și om drept, și ca să aibă apărător omul cel neîndreptățit. Te-am născut și te-am crescut ca să am moștenitor, fiule Israele, ca să fii tu moștenirea Mea, poporul Meu. Ia, tată, dar de sănătate de duh și de trup. Ia, fiule, ia, că am fii împărțitori. Ia, Israele, și te îmbracă în haină nouă, și petec vechi să nu ai pe haina ta. Să nu ai haină cu petec, Israele, căci haina de nuntă este nouă, fiule.

Roagă-te Tatălui, roagă-te prin Mine, Domnul Iisus Hristos, și vei primi tot prin Mine. Amin. Roagă-te și suspină după cer nou și pământ nou și după trup îmbrăcat întru nestricăciune. Roagă-te, Israele, roagă-te lui Dumnezeu, și El îți va da ale Sale. Roagă-te și veghează, ca să ai ce trebuie să ai. Să ai la venirea Mea cea văzută de tot ochiul, să ai ce trebuie să ai la venirea Mea. Roagă-te neîncetat, și te bucură întru Domnul Dumnezeu tău, poporul Meu. Roagă-te, că mult poate rugăciunea celui drept întru lucrarea sa. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 1995

Sărbătoarea de patru ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Cel ce va fi creștin se va numi român. Taina bisericii vii.

Fiilor, fiilor, Eu sunt. Eu sunt Domnul lui Israel, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, al fiilor cei din făgăduință. Israele, Israele, scumpul Meu popor luat din români, tu ești taina acestui neam, tu ești taina României, taina cu care am ajuns să Mă descopăr peste pământ. Tu ești un popor mic și binecuvântat cu binecuvântare mare, fiule, poporul Meu luat din poporul român. De aceea am zis Eu că tot omul care va fi creștin se va numi român, așa cum am făcut și cu numele lui Israel. Dar tu ești încă taină pentru tot neamul, ba chiar și pentru român. Tu ești taina Mea de la capătul timpului, și ești așteptat să te ivești, popor iubit. Binecuvântat să fii între cei de pe pământ. Tu ești o taină, Israele mic, Israele român. O, iată, Eu grăiesc ție din cer, și din tine ies și peste oamenii de pe pământ. Grăirea Mea cu tine este bună, fiule, bună pentru tot omul care-și face urechi de auzit, căci fericiți vor fi cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el. Amin.

Fiilor, fiilor, iubiți-vă unii pe alții. Faceți-vă iubiți unii altora în Domnul. Fiilor, iubirea își are soții ei. Eu așa v-am spus.

O, Ierusalime, piatră nouă în mijlocul oamenilor, piatră ivită la cuvântul cerului! Eu azi sunt în serbare deasupra ta, o, grădiniță mică, răsădită pe pământ din cuvântul Meu, și Îmi însemnez în cartea Mea de azi ziua când Eu, Domnul, în mijlocul a multor martori am rostit lucrarea de pecetluire a Sfintei Sfintelor Bisericii Noului Ierusalim al României, fiilor. În ziua a douăsprezecea a lunii a douăsprezecea din an, în Israel este serbarea binecuvântării pietrei cea nouă, care s-a ivit în România în cetatea cuvântului Meu, căci am dat libertate cuvântului Meu care grăiește peste România de patruzeci de ani. Binecuvântată să fie această zi de serbare cerească peste fiii lui Israel și apoi peste toate marginile, căci Eu sunt Domnul, Cel ce M-am răstignit, Cel ce am înviat, Cel ce M-am înălțat și Cel ce M-am întors prin cuvânt peste pământ. Eu sunt Cel ce-Mi voi arăta în curând slava întoarcerii Mele cea văzută, căci cele ce nu se văd sunt încă un pic de vreme nevăzute, că Eu de lângă fii n-am plecat, după cum am făgăduit că voi fi cu ei până la capătul timpului, și apoi în vecii. Amin.

Fiilor, fiilor, iubiți-vă unii pe alții. Faceți-vă iubiți unii altora în Domnul, căci iubirea își are soții ei în Domnul, fiilor. O clipă poposesc în cuvânt lângă voi, ca să împodobesc ziua grădinii Mele de pe pământ. O clipă vă spun în șoaptă cerească: iubiți-vă unii pe alții în Domnul. Iubiți pe Domnul, fiilor scumpi, și aduceți-I aminte de făgăduințele Sale, căci voi sunteți străjerii Mei din Ierusalim, fiindcă scris este în Scripturi: *«Pe zidurile Ierusalimului pun străjeri care nu vor tăcea nici ziua, nici noaptea, și nu vor avea odihnă, aducându-Mi aminte de făgăduințele Mele, ca să așez din nou Ierusalimul și să fac din el slavă și laudă pe pământ»*. Și voi lucra în taină, după cum în taină am lucrat cu tine peste pământ, fiule Israele, iar fiii tăi să se iubească unii pe alții, căci prin această jertfă veșnic plăcută Mie voi îmbrăca din nou totul întru nestrăicaciune.

Fiilor, fiilor, Eu sunt viața. Fără Mine voi nu puteți avea viață. Nu stați fără viața Mea în voi, nu stați fără de viață. Luați și mâncați viață, căci Eu sunt viață în voi. Biserica din trupul Meu a luat ființă pe pământ, ca și în cer. Fiți pe pământ precum în cer, fii ai bisericii cea din cer coborâtă pe pământ. Fiii bisericii sunt cei ce mănâncă Trupul și Sângele Mielului lui Dumnezeu, Care S-a coborât din cer ca să spele păcatele lumii, ca să împace pe om cu Dumnezeu, și pe Dumnezeu cu omul prin Trupul și Sângele Său, prin cruce, fiilor.

Israele, Israele, ce văd Eu pe pământ! Se botează omul în numele lui Iisus Hristos, se cunună în numele lui Iisus Hristos, merge din când în când la biserică în numele lui Iisus Hristos, și zadarnic face așa dacă nu se împărtășește cu Trupul și Sângele lui Hristos, zadarnic, fiilor. Ce văd Eu pe pământ, e jale mare. Nimeni nu știe ce va să zică biserică. Biserica înseamnă fii care se împărtășesc cu Trupul și Sângele lui Hristos. Cei ce nu se împărtășesc, în zadar se duc. O, cum să se împărtășească dacă ei nu sunt pregătiți pentru primirea Domnului, pentru venirea Domnului, dacă ei nu sunt gata în așteptarea Domnului? Se împărtășesc din an în Paști, după obiceiul oamenilor, dar niciodată nu sunt pregătiți, de vreme ce stau mereu în păcatele lor. Cine să-i învețe pe oameni? Cine, tată, cine? că n-are cine. N-are cine să mai facă lucrarea de iertare a păcatelor oamenilor, lucrarea de împăcare a omului cu Dumnezeu. N-are, fiilor, n-are cine, căci păstorul de azi e altceva, nu e păstor. Nu mai merge nimeni pe calea cea cu viață vie, și de aceea te-am ridicat pe tine, poporul Meu, și ți-am grăit din cer mereu, și tu ai crezut în Cel ce-ți grăiește, și te-ai sculat la drum, și iată, fac din tine cale a omului spre Dumnezeu, spre biserică vie, Israele. De aceea am împlinit această piatră pe pământ, ca să grăiesc din vârful ei și să arăt omului calea. Omul trebuie să creadă în Dumnezeu, să-L iubească și să-L urmeze pocăindu-se de toate cele muritoare și trecătoare, vindecându-se de moarte, măi fiilor.

O, străjeri ai Ierusalimului Meu din cer coborât pe pământ cu zeci de mii de sfinți! O, fiilor, voi să nu tăceți. Voi să cereți pe Domnul, să cereți să vină Domnul pentru tot ochiul, și Domnul va veni. Amin. Iubiți-vă unul pe altul precum Eu v-am iubit, și v-am născut din cuvânt și v-am crescut și v-am ocrotit și v-am hrănit, dar fiți cu atenție, fiilor, că iubirea își are soții ei. Tot fiul poporului Meu să caute să placă aproapelui său, să caute să fie iubit de fratele său, în Domnul, fiilor. Să caute să placă lui Dumnezeu și să-L aibă pe Domnul de hrană. Cine este strâns în trupul bisericii și nu se împărtășește cu Hristos, acela nu este fiu al bisericii, acela zadarnic vine. O, nimeni nu știe ce va să zică: una sobornicească și apostolească biserică. Israele, să știi, tată, că toți fiii bisericii se împărtășesc cu Hristos, și aceea este una sobornicească bise-

rică, iar unde nu este această orânduială, acolo biserica nu este una.

Suntem în serbare întreită, și voi veni la voi, fiilor, cu lecție pentru tot omul, căci vom semăna sămânța, fiindcă Eu am semănători între voi. Voi coborî o lecție de viață, ca să ia omul lecție, că nu mai este apă curată, nu mai este izvor curat și netulburat. Nimeni nu mai știe ce înseamnă oaie, ce înseamnă capră, ce înseamnă lup. Dar nimeni, nimeni nu mai știe ce înseamnă biserică credincioasă, rugătoare în Hristos, așa cum se spunea odată în biserică: *„Câți sunteți credincioși, Domnului să ne rugăm”*. Nu se mai aude pe nicăieri o rugăciune curată, nu se mai poate spune de ea, de vreme ce nu poate preotul s-o spună. Preotul de azi nu este credincios lui Hristos, nu este. Vine omul la biserică și pleacă acasă neîmpărtășit. La ce mai vine? Vine că vine și preotul, dar preotul de azi nu mai este *„ușă de biserică”*, nu mai este.

Voi veni în serbare cu voi și voi semăna sămânță peste oameni. Voi sădi și voi răsădi, și voi veți fi Mie unelte de lucru. Cine iubește pe Dumnezeu, acela se face fiu al bisericii. Cine iubește lumea și trupul, acela nu este fiu al bisericii. Fiii bisericii iubesc hrana cea de pe masa ei, și de aceea vin ei întru lucrare de biserică.

Israele, Israele, să nu fie, tată, în biserica ta ca în biserica din lume. Dacă în biserica ta este vreun fiu care nu este fratele lui Hristos, care nu este una cu Iisus Hristos, vezi, tată, ce este scris în Scripturi despre unul ca acela și fii atent, Israele, că tu ești la sfârșit, nu ești la început. Tu să nu dai drumul în biserica ta la cel ce nu este împlinit întru Hristos. Tu să fii una, Israele, biserica Mea cea de la sfârșit. A venit vremea lucrării pocăinței desăvârșite, dar cine să înțeleagă pe pământ venirea Mea?

Fiilor, fiilor, iubiți-vă unii pe alții în Domnul, într-un singur trup adunați, în Domnul Iisus Hristos, fiilor. Iubiți-vă unii pe alții, cei din cer pe cei de pe pământ, și cei de pe pământ pe cei din cer, și așa veți împlini legea lui Hristos. Amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1995

Sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Iubirea își are soții ei. Slava lui Dumnezeu este cuvântul. Taina sfintei Liturghii. În biserica lumii este numai pielea oii.

Eu iarăși vin în sfat cu voi, iară, fiilor, și sunt cu cel întâi chemat la apostolie, cu Andrei, ucenic curat, ucenic feciorelnic, ucenic credincios și iubitor de dascăli, căci l-a avut pe Ioan de dascăl, și după aceea a trecut spre Cel vestit de Ioan, spre Mine, fiilor. Și iată, ieri și azi și mâine am venit și vin, că voi aveți oaspeți cerești, care vin cu Mine să vă cuprindă, să vă alinte, precum Eu vă alint, măi copilași. Domnul vă alintă pe voi, iar lumea care află de alintul Meu peste voi se miră și zice: *„Ce vorbire este aceasta?”*. O, e vorbirea Tatălui cu cei mai mici ai Lui, căci Tatăl creșc e mai dulce decât cel fireșc, dar Eu vă spun vouă, fiilor, că Unul este Tatăl vostru. Voi nu vedeți cum e pe pământ? Tot omul își învață pe copilul său să zică *„mamă”* cel dintâi cuvânt. Nimeni nu e deprins să învețe pe copil să zică primul cuvânt *„tată”*. Dar oamenii mărturisesc adevărul când învață cuvântul cel dintâi *„mama”*. Numai creștinul știe să zică *„tata”*, numai cel născut din Tatăl zice *„tata”*. O, măi copilași, copilul cel din om ieșit se alintă cu cuvântul *„mama”*, dar copilul cerului, cel care se lasă născut de sus, este recunoscut de cer ca fiu pentru că rostește *„Tată”* Tatălui creșc.

O, măi fiilor scumpi, Eu vin să vă alint cu cuvinte scumpe, tată, cu vorbiri dulci și mângâioase, că vremea voastră e amară, e grea, e rece, tată, și n-ați putea prin ea nemângâiați de Mine, Tatăl vostru, căci Eu vă sunt vouă tată, iar voi Mie, fii. Amin. Sunt cu voi și cu Andrei, cel întâi chemat, care a vestit apoi pe Petru zicându-i: *«Am aflat pe Hristos, Cel vestit de prooroci»*. De unde Mă aflase el pe Mine? De la Ioan, măi fiilor. El era cu Ioan, pe care l-a auzit mărturisindu-Mă și zicând: *«Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii»*. O, de ce nu vrea lumea să ia aminte la proorocia lui Ioan? De ce nu vrea să se spele de păcate? Nu vrea lumea să vină după Mine așa cum a venit Andrei; nu vrea, tată, nu vrea; nu vrea lumea, nu vrea.

Amin, amin zic vouă, copilași ai lui Israel: fiți atenți, ca să știți cum să vă rugați Tatălui prin Mine, și să vă rugați ca Mine, fiilor. Eu așa ziceam: *«Tată, Eu nu Mă rog pentru lume, ci pentru cei ce Mi i-ai dat din lume»*. Așa și voi, fiilor, să vă rugați de pază peste voi și peste cei ai Tatălui Meu, pe care Mi i-a dat Mie și care urmează Mie așa cum Mi-a urmat Andrei, apostolul Meu. Eu pe ai Mei îi alint cu mângâieri cerești, cu cuvinte cerești, și îi numesc cu nume de copii, cu nume încopilărite, măi copilași iubiți. Aveți grijă, tată, de tot ce aveți de făcut și de lucrat, și folosiți peste tot aluatul curăției la frământătura acestui popor, și fiți atenți, că puțin aluat rău dospește toată frământătura. De aceea v-am făcut atenți, să știți să vă iubiți unii pe alții cu atenție, și v-am spus că iubirea își are soții ei, însoțitorii ei. Ea își are însoțitori pe potrivă, tată. Voi, fiilor, să nu amestecați slava lui Dumnezeu cu slava oamenilor, că puțin aluat dospește toată frământătura. Nu știu oamenii ce înseamnă slava lui Dumnezeu. Dar voi, fiilor, știți, oare? Este vreunul între voi care nu știe? Acela să se roage, ca să primească înțelepciune, fiilor. Eu lui Marta i-am spus la gura peșterii unde era pus trupul lui Lazăr, i-am spus că dacă va crede va vedea slava lui Dumnezeu. Și a crezut Marta și a văzut, căci slava Tatălui era Fiul, Care, după ce a mulțumit Tatălui că L-a ascultat, a adăugat apoi cuvântul care s-a făcut slavă văzută, și a spus: *«Lazăre, vino afară!»*. Iată, Israele, ce este slava lui Dumnezeu Tatăl. Slava lui Dumnezeu este Fiul. Slava lui Dumnezeu este Lazăr cel înviat prin cuvântul Fiului. Slava lui Dumnezeu este Cuvântul. Amin, amin, amin. De trei ori amin zic vouă, ca să înțelegeți slava lui Dumnezeu. Voi, fiilor, să nu amestecați slava lui Dumnezeu cu slava oamenilor. Voi fiți slava lui Dumnezeu și numai a lui Dumnezeu. Fiți slava cuvântului Meu care se împlinește în voi așa cum s-a împlinit în Lazăr cel sculat din morți la cuvântul Meu.

O, copilași scumpi! Vedeți voi ce este rugăciunea? Ea este slava lui Dumnezeu, care se arată la strigătul ei. Ea este drumul pe care vine slava cuvântului împlinit. Așa să te rogi tu, Israele, că iată ce fac: te cercetez prin fiii grădinii Mele și toate nedumeririle tale le desfăc, ca să te învăț lucrarea credinței în Fiul lui Dumnezeu, Care stă cu tine prin cuvânt. Ai văzut că tot prin cuvânt s-a lucrat slava lui Dumnezeu și atunci, în vorbirea Mea cu Marta. Fiule, dacă vezi că trebuie să-ți ajut credința ta, strigă și zi: *„Ajută-mi, Doamne, în necredință, ajută-mi să cred, că eu cred”*. Fiule, fii înțelept, că Eu ajut numai celui ce crede, și la acela adaug ajutor împlinindu-i cele ce-Mi cere el prin rugăciune, adică arătându-i ca să vadă slava lui Dumnezeu, împlinirea rugăciunii lui. Rugăciunea care-L cere pe Dumnezeu, aceea este ea însăși slava lui Dumnezeu. Rugăciunea care cere de la Dumnezeu slavă de om, slavă pentru om, aceea este ea însăși slava oamenilor.

Grăiesc ție, Israele scump, și să ia și omul auz de auzit, să ia omul graiul lui Dumnezeu și să vină să-și spele păcatele, să vină întru lucrare de biserică, unde-L găsește pe Hristos, Care spală păcatele lumii.

Israele tată, tot omul care-și zice creștin, care se pretinde că este din biserică și fiu al bisericii, tot omul care vine la biserică și nu se împărtășește cu Trupul lui Hristos, acela i se scrie necinstire față de Trupul și Sângele Meu. Omul care merge la biserică numai de aceea să meargă, ca să se împărtășească cu Domnul. Asta înseamnă mers la biserică. Dacă mergi mai rar, te împărtășești mai rar, dar dacă mergi mereu, de aceea mergi mereu, ca să te împărtășești mereu. Iată, tată, ce este pe pământ. Câtă necunoștință, câtă păcătuire, câtă necinstire față de Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii! Dar lumea vine până la ușă, și tot nespălată se duce acasă la ea. Cine să-i spună omului ce păcat mare face că vine și stă în vremea jertfirii Mielului și nu ia din Miel și nu stă la masă? De ce mai vine la biserică un așa om? Vine să facă neascultare, de aceea vine. Vine nepregătit și face păcatul necinstirii de Dumnezeu. Vine să mintă prin ceea ce zice, că nu-i de ajuns că nu se apropie când aude: *„Cu frică și cu dragoste să vă apropiați la Sfintele Sfintelor”*. Nu-i de ajuns că nu se apropie să ia, ba mai face și păcatul de a cânta laudă lui Dumnezeu că i-a învrednicit de sfintele Taine, și se roagă să fie întăriți întru sfințenie toată ziua. Minte și preotul, minte și omul care cântă altceva decât ceea ce face.

O, omule, tu nu vezi că sfânta Liturghie este pentru cei ce se împărtășesc, este pentru cei botezați și pregătiți pentru Sfintele Domnului? Omule lumesc, alta este slava lui Dumnezeu, și alta este slava oamenilor. Alta este lauda lui Dumnezeu, căci scris este: *«Cine se laudă, în Domnul să se laude»*, adică unit cu Domnul în trup și în sânge. Apostolii Mei când se adunau în Domnul, sfârșeau întâlnirea prin frângerea pâinii și prin împărtășirea credincioșilor. De aceea se adunau. Vremea cea de atunci nu mai este pe pământ, ca să se împărtășească toată biserică. Dar să știe tot omul că Eu cu cei nelegiuți nu pun masă, nu stau la masă. Cu cei ce nu și-au lăsat păcatele, ca să Mă ia apoi pe Mine în ei mereu, mereu, Eu cu aceia nu prânzesc, după cum este scris: *«Cu cei necurați nu voi prânzi»*. Sunt multe locașuri unde se adună lume multă în fața frângerii Trupului Meu, și nu ia din Trupul Meu lumea. Și dacă ia nepregătită, în zadar ia, și nu degeaba, ci ca să se facă vinovați de cele sfinte, de vreme ce nu stau spălați de păcate. Iată, pe pământ e piață, nu e cină de taină așa cum se cântă cântarea cinei cea de taină. Mă ia preotul de azi și Mă pune pe blid ca în piață și nu ca la masă de cină tainică pentru cei credincioși, ci ca cei ce spun vrăjmașului taina cinei Mele. Intră la un loc, pregătiți și nepregătiți, credincioși și necredincioși, curați și necurați; ca la piață intră, nu ca la cina cea de taină. Și iată ce e pe pământ: una se zice, și alta se face, după cum este scris, că a rămas totul ca o orânduială omenească.

Israele, Israele, lucrarea rugăciunii e lucrare mare, fiule. Omul care se așează să se roage fără să aibă dragoste de rugăciune, e ca omul care merge la biserică fără să se împărtășească. Omul care stă la rugăciune și nu simte pacea rugăciunii și mângâierea din rugăciune, acela nu se roagă, acela nu capătă prin rugăciune. Dacă cuvântul din rugăciune nu-l mângâie, nu-l vindecă, nu-l înviază pe cel ce stă la rugăciune, acela nu a ajuns să se roage. Dacă omul cade după ce se ridică, acela nu s-a rugat, acela nu se roagă, și nu s-a ridicat când se zice că s-a ridicat. Ca să te ridici din moarte este altceva, căci se cunoaște când nu mai ești în moarte, căci cine nu

scapă de gustul păcatului, acela nu are în el frica de Dumnezeu. Cel ce nu este osândit de inima lui, acela are îndrăzneală la Dumnezeu la rugăciune, dar cel muștrat de cuget, adică cel ce are viu în el păcatul, acela nu are îndrăzneală nici între frați, acela este învins de păcat și de sine, și stă biruit între cei de o credință cu el. Aceluia îi trebuie un sfătuitor tare căruia să-i urmeze pe pământ, ca apoi să ajungă să urmeze pe Domnul.

Mare lucrare este rugăciunea. Mare lucrare este calea spre Dumnezeu. Mă uit la câte unul plin de zâmbet sfânt, Mă uit cum Se cunoaște Domnul din el, și iar privesc pe câte unul care se vedește singur că are păcatul la pândă ca să-l învinuiască, și iată, Dumnezeu Se vedește pe Sine, și păcatul se vedește pe sine, și scris este: *«Dacă vreunul greșeste, pe unul ca acesta îndreaptă-l cu blândețe, luând seama bine la tine însuși să nu cazi și tu în ispită»*, în ispita de a-i mângâia păcatul, de a-i dezvinovăți păcatul, de a-l milui fără de ridicare. Este scris pentru păcatele de moarte, să nu te rogi pentru cel ce face păcate de moarte. Dar ce să-i faci? Să-i arăți ce este cu el și ce să facă. Și dacă el se ridică prin înviere din moarte, numai apoi să vezi ce este de făcut cu el, că mare este această cale, rugăciunea. Dacă rugăciunea omului nu-l duce pe om până înaintea Domnului, acela nu a mers pe drumul rugăciunii, că scris este: *«Nimeni nu s-a coborât din cer decât cel ce s-a suit»*. Cine nu se suie, nu are de unde să vină înapoi cu plata rugăciunii lui. Israele, Israele, nu este om care să se roage și să nu primească.

Copilași, copii ai poporului Meu Israel de la sfârșitul timpului! Măi copilași, vă alint și vă mângâi pe voi și vă vorbesc despre taina rugăciunii, căci vorbind peste voi va lua și omul din lume, fiindcă sămânța Eu v-o dau vouă, și voi o semănați, căci mai văd pe ici, pe colo și pământ moale și cald pentru sămânță, nu numai drum, nu numai spini, nu numai piatră. Mai am dintre cei care suspină după Domnul, și îi voi adăuga cu cei înviați prin cuvânt, cu cei ce se nasc la sfârșit din cuvântul Meu care vine la voi ca să spele păcatele lumii și ca să vină cel înviat la cina cea tainică a Mielului lui Dumnezeu.

Iară și iară rostesc: biserică înseamnă Trupul și Sângele lui Iisus Hristos, luat și mâncat de toți cei adunați întru biserică cerească pe pământ. Numai acolo Eu sunt întreg, numai acolo Eu vin întreg, acolo unde toți cei adunați la masă iau și mănâncă din cină, din Miel, din Paști, fiilor. Dar nici la început n-am avut ce am azi pe pământ, căci azi te-am pregătit, Israele, pentru cină fără de sfârșit, și ți-am spus, tată, cum să te îmbraci, cum să te speli, cum să stai și cum să mănânci, ca să iei mereu, mereu din cina Mea, după fiecare dimineată și seară, după fiecare măsură de ziuă, fiule Israele, căci focul nu trebuie să se stingă, și Mielul nu trebuie să fie luat de pe masă. De aceea ți-am zis Eu ție, copile Israele, că tu ești o taină, tată, o cină de taină înaintea Mea, că tu nu dai vrăjmașilor Mei taina Mea, cina Mea, și nu Mă vinzi pe sărutări așa cum face Iuda de atunci și până azi. Tu nu stai fără Mine nici o zi. Tu iei cina Mea veșnic, și te faci veșnic, mâncând pe Cel veșnic, pentru că tu te-ai pregătit de nuntă, fiule scump, și toate mădularele tale stau la masa cea de cină a nunții Mielului ceresc pe pământ. Tu ești taina Mea de la capătul timpului, și Eu stau, stau cu drag și cu dor la masa cea de cină cu tine. În tine nu mai stau întru răstignire, în tine nu mai intru ca într-un mormânt, ci intru în lumină, pentru că te-am făcut lumină din lumina Mea, pentru că te-ai luminat la cuvântul Meu, care stă și veghează de deasupra ta. Cuvânt și

pâine este Dumnezeu pe masa ta. Duh și trup sunt cu tine și în tine, și tu ești taina Mea, popor scump, tu ești cel ce Mă iubești pe pământ, căci omul de pe pământ nu știe ce este iubirea. Omul schimbă locul la toate cuvintele sfinte, și nu mai știe omul unde se potrivește cuvântul pace, cuvântul iubire, cuvântul biserică, cuvântul creștin, cuvântul fiu al lui Dumnezeu și cuvântul viață. A luat omul cuvintele sfinte și le-a pus peste lucrarea lui, și omul citește de la om. Dar iată, vin să iau ce este al Meu, că nu voi da nimănui slava cuvântului cel sfânt, căci slava lui Dumnezeu nu este slava oamenilor.

Fiilor scumpi, aduceți-Mi neconținut aminte de fâgăduințele Mele pentru așezarea și slava și lauda Ierusalimului cel din nou așezat pe pământ. Biserica este Ierusalimul, biserică cea vie, care are pe masa ei trupul ei, luat de pe masă de fiii ei cei vii până ce totul va fi înghițit de viață. Lăsați-vă înghițiți de viață, fiilor. Voi în Mine, și Eu în voi. Biserica, din Trupul Meu a luat ființă. Biserica s-a zidit din fiii care au mâncat Trupul Meu. Cei ce mănâncă Trupul Meu, aceia sunt biserică Mea. Cei ce mănâncă pregătiți și vii din Cel viu, aceia sunt biserică Mie. Cei ce mănâncă din cină și nu se scoală din moarte, aceia sunt mormânt pentru Iisus Hristos, aceia rămân între morți. Lăsați morții cu morții lor, voi, cei ce înțelegeți taina învierii. Israele, Israele, se va trezi omul din somn și va bate să ia lumină, dar tu să-l înveți mai întâi ce este Dumnezeu și cum este Dumnezeu, și apoi să te uiți dacă folosește omul pe Domnul, și numai apoi să-i dai lumină. Să nu crezi în lumina omului, să nu crezi, Israele. Cine vine luminând din sine, să nu-i rupi din lumina Mea cea din tine. Cine vine, să vină gol, căci cele vechi trec cu trosnet. Cele ce se văd nu sunt cele ce vor fi. Omul trebuie să se vindece de toate cele muritoare și trecătoare, măi fiilor, și să nu aibă omul păcate de moarte dacă vine să fie cu cele ale vieții. De aceea vă spun mereu că iubirea își are soții ei; de aceea, ca să nu greșiți când va veni omul să bată ca să ia lumină. Lumina își are fiii ei și soții ei, fiilor. Tot omul care se va lupta să-I placă lui Dumnezeu, acela se va cunoaște, acela va fi cunoscut de Dumnezeu. Prin ce se va face cunoscut? Prin strigarea lui la Dumnezeu, că numai atunci Se uită Domnul și vede cine strigă și cum strigă și de ce strigă.

Israele, Israele, să știi, tată, că oaia este oaie, capra este capră, și lupul este lup. Să știi, tată, că în biserică sunt numai oile. Să știi, măi Israele, că în biserică din lume este numai pielea oii. Să știi, copilul Meu, că Păstorul Cel din cer Își cunoaște oile. Eu sunt Păstorul Cel bun. Păstorul care nu-și pune viața pentru oi, nu este păstor bun. Acela dă cu mâna lui oile, le dă lupului, că se are bine cu lupul. Dar am venit Eu la oile Mele și nu las ce este al Meu. Le dau pășune curată, le dau apă curată, le dau Duh Sfânt la oi și la miei, căci lupul fuge de Duhul Sfânt, și așa Îmi scap Eu oile Mele.

Israele, Israele, viața ta să fie întru Mine, și viața Mea întru tine, fiule scump, căci cu această lucrare a vieții tale în Domnul Eu am scris judecata lumii. Te-am crescut și te-am împlinit în Duhul Sfânt și te-am pus înaintea oamenilor, ca să vadă omul ce va să zică Dumnezeu în om, și să fie omul judecat întru faptele vieții sale. Amin.

România este serbată în cer, între cei din cer, de către apostolul ei, Andrei, iar cerul tot dă mare cinste acestui ucenic iubit al Meu, căci el a rostit numele cel nou al României înaintea Domnului. El a lucrat-o pentru Domnul pe România, el a pus temelia ei cea dintâi, iar Verginica, măi fiilor, a întregit temelia țării Mele, căci România este numită în cer țara strălucirii. Verginica a înnoit și a întregit temelia României.

Cerul tot s-a ridicat s-o serbeze pe Verginica lângă cel dintâi întemeietor al țării Mele. Iată, unul la început, și celălalt la sfârșit, și Domnul Se odihnește de lucrarea Sa. În curând Se odihnește Domnul într-o sărbătoare neînserată cu tine, Israele scump, luat din români, că tu ești taina Mea de la capătul timpului.

Pace ție cu cei din cer! Pace ție și serbare dulce între Mine și tine, Israele, scumpul Meu popor! Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 1995

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului

Neîntinarea este haină de mireasă. Zidirea cetății iubirii pe pământ.

Cuvântul Meu s-a făcut izvor peste Israel. Cuvântul Meu curge peste tine, poporul Israele, curge și te adapă și te spală și te îmbroștează și te învăluiește în slava lui, căci din cuvânt se face slava lui Dumnezeu și se arată înaintea ta, Israele.

Pace ție iar! Iar, poporul Meu, iar, că azi este zi de slavă cerească deasupra taberelor lui Israel până-l voi strânge pe Israel într-o singură tabără. Am zis ca floricelele să se strângă chiticele, chiticele, ca să cunosc tabăra lui Israel, și am zis lui Israel: iubiți-vă unul pe altul, copilași ai poporului Meu, și am zis ca fiecare copilaș al Meu să aibă grijă să placă fratelui său, ca să fie pace multă, pace cerească și Duh Sfânt peste tine, poporul Meu.

Am venit iar, și însemnez trei zile, căci cuvântul Meu s-a făcut izvor peste Israel. Am venit, căci avem serbare pentru Verginica și serbăm cu Israel, cu casa lui Verginica serbăm. Am venit, măi copilași, că e zi de praznic ceresc peste Sfânta Sfintelor bisericii Ierusalimului nou, e zi de hram sfânt, și punem masă de cuvânt, și punem cuvânt pe masă și luăm și mâncăm unii cu alții la masă de hram sfânt, căci așa plătește Domnul slugii Lui cea bună și credincioasă, pe care peste multe o pune, ca să lucreze întru bucuria plății cerești. Verginica este slava Mea și în cer, așa precum a fost și pe pământ, că Mă purtam cu slava Mea în ea din loc în loc, și cuvântam din ea, că făcusem din ea stâncă de izvor, izvor de cuvânt din ea, și cuvântam, și cuvântul se făcea carte și Mă înființam cuvânt pe pământ și nu înțelegea poporul Meu ce făceam Eu și de ce l-am chemat Eu să-Mi fie popor în vremea Mea de la capătul timpului.

Poporul Meu, ai văzut, tată, ce am spus Eu? Am spus că n-au trebuință de doctor cei sănătoși, ci numai cei bolnavi. De ce s-ar duce doctorul la cei sănătoși? De ce s-ar duce cei sănătoși la doctor? Aceia nu se duc, aceia nu caută doctorul. Ai văzut ce au găsit de făcut cei sănătoși? Și-au cumpărat țarini, și-au cumpărat perechi de boi, și-au luat nevastă, și n-au venit la cină cei sănătoși. Dar am dat zvon către cei bolnavi, către ologi, ciungi, orbi, săraci și slăbănogi, și aceia au venit, aceia aveau nevoie de doctor. Așa ai venit tu la cina cuvântului Meu, măi Israele tată. Ai venit de prin toate răspântiile, și Eu ți-am vorbit dulce și te-am hrănit blând și te-am pansat cu milă și te-am uns cu mir de sănătate, ca să te fac sănătos, fiule, și ca să Mă iubești pe Mine, Cel ce ți-am făcut bine. Și te-am ținut la masă de cină cerească și am nuntit cu tine pe pământ, Israele fiule, și am stat pețindu-te patruzeci de ani, ca să fac din tine mireasă îmbrăcată în alb, nu cum se îmbracă miresele de azi, în haină de minciună, punând albul peste negru. Cine acoperă negrul cu alb, acela întinează albul, căci albul este lucru sfânt și port sfânt. Să știi, măi Israele, că

mireasă este numai aceea care se îmbracă în alb și care rămâne mireasă, fiule. Mireasă nu este aceea care a doua zi se întinează cu păcatul trupesc. Mireasă este cea care rămâne veșnic îmbrăcată, începând cu ziua nunții și până în veci de veci. Amin.

O, copile scump, ce dulce cuvânt las peste tine! Mă uit la tine, tată, și văd că nu mai poți cuprinde cuvintele cuvântului Meu, dar Eu te învăț un lucru nou: lasă-te tu cuprins de cuvintele cuvântului Meu, că tu, fiule scump, nu le mai poți cuprinde. Tu ești mititel, fiule, și cuvântul e mare, mare, poporul Meu. Lasă-te tu cuprins în cuvânt, și te voi numi cuvânt din cuvânt, și te voi numi lumină din lumină dacă vei rămâne mireasă, veșnic mireasă. Ai văzut ce Mi-a făcut Mie duhul răului, cel cu fața ascunsă în bine, ascunsă sub albul răului? Ai văzut, tată? Că Mi-a luat cuvântul cel mai sfânt și Mi l-a pus peste trupul lui și l-a numit mireasă. A luat acest cuvânt și s-a dus cu el în lume și l-a pus peste întinare, ca să ascundă sub el întinarea și lucrarea care iese din ea. Fiii și fiicele oamenilor au pus peste ei haină de mireasă și și-au dat nume de mireasă, iar mireasă este port sfânt și veșnic sfânt. Mireasă este numai cea care are mire, iar mire pe pământ nu este niciăieri, fiilor. Mire este numai Unul, căci Tatăl Împăratul are numai un singur Fiu, Care este Unul născut. Mireasă este cea care are mire. Mireasă este Verginica, fiilor. Ea a fost îmbrăcată mireasă din porunca Mea, dar ea a rămas îmbrăcată cu podoaba aceasta, ea a rămas fecioară, cu port sfânt pe pământ. Mireasă a fost cea de la nunta din Cana Galileii, care a rămas îmbrăcată în fecioară pe vecii, fiilor. Mireasă a fost ginerele de la Cana Galileii, că a rămas îmbrăcat în feciorie pe vecii și care a mers după Miel, după Mire, oriunde a voit Mirele. Mireasă îmbrăcată în alb au fost toți apostolii Mei, care au rămas în haina curățeniei cu care i-a îmbrăcat Mirele Care i-a pețit pe ei. Mireasă ești tu, Israele care ai venit să fii sub haina cea albă de mireasă, și care ai rămas în ea înaintea Mea. Mireasă va fi tot cel ce se naște din cuvânt și va rămâne cuprins în voalul cuvântului, în albul cuvântului care s-a făcut izvor de haină albă pentru Israel.

Iată, nuntim pe pământ, cer și pământ, Mire și mireasă, Domnul cu poporul Său, și mai avem un picuț și se va da în lături învelișul slavei nevăzute, și multe popoare vor curge și vor bea vin nou, viață nouă și cerească și cer pe pământ. De aceea vin mereu la cină de cuvânt cu tine, poporul Israele, ca să te întăresc, tată, în drum spre slava Mea care vine cu Mine. Să știi, măi Israele, că Eu vin văzut curând, și va fi frumos pe pământ cum n-a mai fost de când e veacul, și toate se vor face noi și cerești. Să fii, tată, înțelept în rugăciune, să fii întreg în trezire și să nu trăiești pe pământ ca pe pământ. Să ai grijă de tine, copile Israele, că Eu ți-am spus să stai mereu cu Mine în gândul tău. Dacă vezi că ceva Mă scoate din gândul tău, trage-Mă înapoi, copile Israele, și nu sta fără Mine, tată, că fiecare stăpân trage la casa lui cu drag și cu dor, fiindcă cine are casă, acela este și stăpân. Așa să am Eu casă în tine, în gândul tău, poporul Meu, că Eu așa v-am spus: «*Bucurați-vă pururea, și iarăși, bucurați-vă!*». Una singură este bucuria: Domnul, fiilor. El e bucuria în toate, și unde nu este El în toate, nu este bucurie în toate, dar să nu amestecați pe Domnul cu cezarul, măi fiilor. Bucuria în Domnul nu ține cu nimic de cele ale cezarului. Să nu micșorați dumnezeirea lui Dumnezeu, că al Domnului este pământul cu tot ce e pe el. Cezarul este supusul Domnului, chiar dacă el nu știe de Dumnezeu, precum nici faraon nu era în Dumnezeu. Bucuria și mulțumirea numai spre Mine s-o îndreptați, căci Eu pentru

Israel în lume dau popoare întregi, și îl cresc pe Israel între popoare și îl înveșnesc, dar să ai dor sfânt, poporul Meu, dor de sfințenie, dor de Dumnezeu înăuntrul tău, așa cum Mi-e dor Mie de slava ta cu Mine, de slava Mea cu tine, că Mă voi slăvi în curând în mijlocul tău, așa cum am făcut atunci pe muntele Taborului. Amin.

Iubiți-vă unii pe alții, fiilor ai cerului sfânt; cei din cer pe cei de pe pământ, și cei de pe pământ pe cei din cer, că are cerul nevoie de iubire, fiilor. Cerul e plin de iubire și vrea să v-o dea vouă. Vouă vă este dat să înțelegeți taina cerurilor pe pământ. Învățați toate ale iubirii cerești pe pământ. Curățiți-vă iubirea de toate cele ce nu sunt ale ei, că Mirele este aproape, fiilor. Se bucură Verginica de toate câte vă spun Eu vouă. Ea este serbată de sfinți și se bucură cu voi când vede cât vă mângâi, cât vă zidesc. Veniți în iubire. Zidiți-vă în cuvânt unii pe alții în duhul păcii. Zidiți iubirea pe pământ. Zidiți pe Domnul în voi, și iubirea va avea casă, va avea cetate care nu va cădea niciodată. Amin.

Fiilor, nu fiți ușori la minte. Limba voastră să nu mai dea cuvinte ușoare din mintea voastră, că lucrarea care vă cuprinde pe voi e mare, fiilor. Cuvântul este Dumnezeu, măi Israele. Cuvântul tău să fie Dumnezeu. Amin. Tot cuvântul tău să aibă pe Dumnezeu în el, să ia Dumnezeu din el. Să fii înțelept în cuvânt, poporul Meu, în minte și în cuvânt și în lucrul cuvântului. Să fii atent cu timpul, tată, căci timpul trebuie să fie înghițit de veșnicie. Vezi ce faci cu timpul, vezi ce face el cu tine; vezi, tată, vezi, că trebuie să vezi acum și pentru vremea în care nu ai văzut, și pentru cei ce n-au văzut. Învăța-te să fii făclie pe pământ, făclie în mâna Mea și nu oricum făclie. Îndemnul Meu nu te părăsește. Vezi, tată, ce faci cu cele ce te îndemn mereu, și ai grijă de haina de mireasă, poporul Meu, și nu te speria de cel rău. De duhul rău care te necăjește nu te speria, fiule Israele. El te necăjește, numai tu să nu-l iubești, numai tu să nu-l iei soț pe calea ta cu Mine. El merge pe cale, dar să nu-l iei de mână, și tu să stai cu mâna prins de Mine și de sfinți și de îngeri. Sfinții și îngerii te înconjoară din toate laturile, poporul Meu. Să nu-i superi, tată. Să-i iubești, fiule, că și ei te iubesc pe tine. Iar de duhul rău să nu te temi, măi Israele măi, să nu te temi de duhul rău, să nu te temi, să nu te temi. Amin. Dacă el te înțeapă din lături, arată-Mi țepa, și Eu o trag afară și o așez de unde a venit ea, dar arată-Mi înțepătura, fiule, că pe ea trebuie pus leac de vindecare și pecete sfântă, măi fiule. Nu te speria de duhul rău. Tu să te lupți cu bucurie și să fii curat la inimă și la cuvânt și la iubire și la duh, că duhul rău fuge de un așa veșmânt. Ai văzut tu carele de război prin care nu pătrunde glonțul dușman, și așa armătură să ai și tu, fiule, că duhul dușman fuge, tată, de sfințenie. Duhul rău din afara ta fuge când tu ai candelă sfințeniei aprinsă în casa ta, înăuntrul tău. Tu să nu-i deschizi ușa ca să-l vezi. Tu să nu-ți deschizi gândul, fiule, așa cum te învăță de la Mine fiii grădinii Mele. Și fii atent, Israele curat, că fiii grădinii Mele se roagă la Mine pentru tine,

fiule, poporul Meu, cel ce stai la masa Mea. Fii atent să te aducă curat înaintea Mea, ca să nu se rușineze cu tine. Ține, tată, urma Mea și umblă ca să Mă ai în sfatul tău mereu, că fără mâncare slăbești, Israele. Vreau să te adun, că greu mai e de tine când treci prin lume, tată, dar Eu pun pe cei din cer să facă zid în jurul tău și să treci când treci ca să vii la izvor. O, vreau să te am lângă izvor, dar până nu ești tu gata pentru venirea Mea nu pot așeza cortul ca să te bag sub el.

O, iubitul Meu popor Israel, o, biserică a Mirelui cerească! Să știi, tată, că până ce fiii tăi nu vor fi toți în trupul Meu Eu nu pot să-Mi desăvârșesc slava pe pământ cu tine. La cină trebuie armonie. La cină trebuie să stai mâncând. Cei ce vor veni aduși de Mine la cină, aceia să învețe mult, să învețe bine, să învieze bine, dar să lucrezi bine, fiilor, peste cei ce vor scăpa spre Noi și spre voi, căci fi-va în zilele ce vin să Mă înalț cu această lucrare și să cuprind în ea mulțime înviată prin cuvânt.

Israele, stai, tată, sub cortul Meu. Stai, Israele, stai, și mănâncă la cina Mea și fii cuvânt din cuvânt, fiule Israele. Frate pe frate să se îmbucătorească în iubire și în pace. Nu vă judecați unii pe alții. Iubiți-vă unii pe alții, fiilor. Nu fiți mai mult decât sunteți. Nu fiți mai puțin decât sunteți. Fiți ceea ce sunteți și nu altfel, că M-a umplut de of duhul fățarniciei de pe pământ. De aceea am spus: «În lume nu Mă mai duc». Îngăduiți-vă unul pe altul în iubire, în pace fără de apăsare, măi copilași. Bucurați-vă unul pe altul, iar mărirea de sine dați-o de la voi, că aceea face răni înăuntru și slăbește puterea Duhului Sfânt din voi. Nu vă trageți în lături. Fiți un singur trup, iar cei din trup să nu se lase grei în trup. În trup să fie armonie, să nu fie greutate în trup, fiilor. Dacă un mădular nu stă bine în trup, vedeți să nu se îngreuieze trupul. Vedeți, vedeți ce faceți, ca să fie pace și trup curat, fiilor. Biserica este trupul, biserica este mireasa. Mireasa e una, Mirele e Unul, și amândoi sunt un singur trup, așa precum Eu am rostit în zilele facerii.

Eu vin curând, dar voi să Mă strigați să vin, voi să fiți mereu un trup cu Mine, că asta înseamnă să Mă strigați, și Eu voi veni văzut, și veți vedea pe Cel ce L-ați iubit și L-ați așteptat atâta vreme.

Poporul Meu, fă-ți, tată, trup nesticăcios, căci Eu sunt trup nesticăcios. Fă-ți rost de credință cum n-a mai fost prin veacuri atunci când tu rostești cuvânt de rugăciune înaintea Mea, că Eu te ajut și te învăț să crezi, fiule scump. Fă-ți rost de sănătate de duh și de trup prin cuvânt și prin credință, că pe pământ e lipsă de toate cele, fiule. Dar Eu îți dau din cer, iar tu ajută-Mă să-ți dau, căci Eu pe câți îi cunosc le dau și nu-i las săraci de nimic. Cereți, ca să vă aud și să vă dau să aveți de toate de la Domnul. Cereți, și veți primi, voi, binecuvântații Mei, și de duhul rău să nu vă speriați. Cereți pe Duhul Sfânt, și El va fi cu voi și va cina cu voi. Cereți, și Eu vă dau. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 1995